

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਸ੍ਰੀ ਨਟਾਊ ੨੬	ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਗੋਵਿੰਦ ੦੧
ਅਬਸੁਚੀ ਲਿਖ ਜਤੇ॥	ਸ੍ਰੀ ਅਮਰੀਕ ੩੨	ਸ੍ਰੀ ਜਨਕਭਗਤ ੭੩
ਸ੍ਰੀ ਨਾਭਾਨੀ ੨	ਸ੍ਰੀ ਬਿਦਾ ੩੭	ਸ੍ਰੀ ਰਧੀਚ ੭੬
ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ੧੨	ਸ੍ਰੀ ਸੁਦਾਮਾ ੪੧	ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਬਸੁਪੰਨਾ ੭੭
ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦਨੀ ੭	ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਸੁ ੪੫	ਸ੍ਰੀ ਸਿਦੀਰੂਪ ੮੦
ਸ੍ਰੀ ਸਿਵਨੀ ੮	ਸ੍ਰੀ ਗਜਗਨ ੫੫	ਬਿਧਾਵਲੀਗਨੀ ੮੧
ਸ੍ਰੀ ਜਨਕਨੀ ੧੦	ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਤੀਨੀ ੫੬	ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਪਦ ੮੨
ਸ੍ਰੀ ਭੀਖਨੀ ੧੦੪	ਸ੍ਰੀ ਵੇਪਦੀ ੫੭	ਸ੍ਰੀ ਅਲਰਕ ੮੫
ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਮੰਡ ੧੦੮	ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਿਦੇਵ ੬੩	ਸ੍ਰੀ ਰਤਦੇਵ ੮੬
ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਾਨ ੨੦੮	ਸ੍ਰੀ ਭੈਰਵਾਭੀਕ ੬੪	ਸ੍ਰੀ ਗੁਹਨਿਖਾਰ ੮੬
ਸ੍ਰੀ ਬਿਭੀਖਾਨ ੨੦੮	ਰਕਮਾਗਰ ੬੬	ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਛਤ ੯੨
ਸ੍ਰੀ ਸਵਰੀ ੨੧		

ਸ੍ਰੀ ਸੁਕਦੇਵ ੯੩	ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਹਾ ੧੨੭	ਸ੍ਰੀ ਬਿਲਾਸਚਾਰਨ ੧੭੩
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ੯੪	ਸ੍ਰੀ ਕੀਲਨੀ ੧੨੮	ਕੁੰਤਲਾਸਾ ੧੭੪
ਸ੍ਰੀ ਅਕੂਰ ੧੦੧	ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਦਾਸ ੧੩੧	ਅਨਕਰ ੧੭੬
ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਬਲ ੧੦੩	ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਕਰਾਚਾਰਨ ੧੩੨	ਗੋਪਤ ਬਾਈ ੧੭੬
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦ ੧੦੪	ਸ੍ਰੀ ਨਮਦੇਵ ੧੩੪	ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਸੀ ੧੭੮
ਸ੍ਰੀ ਤਦੀਪਟਸੀ ੧੧੩	ਸ੍ਰੀ ਜੈਰ ੧੪੭	ਕਮਾ ਬਾਈ ੧੮੦
ਸ੍ਰੀ ਨੀਮਜਾਇਤ ੧੧੪	ਸ੍ਰੀ ਪਰਸੂਮੀ ੧੬੦	ਸਿੰਘ ਲੇਖਕੀਭਗ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ ੧੧੭	ਬਿਲਾਸੀਗਲ ੧੬੨	ਸਿੰਘ ਬਾਈ ੧੮੩
ਸ੍ਰੀ ਲਾਲਾਚਾਰਨ ੧੧੮	ਸ੍ਰੀ ਬਿਸੁਪੁਰੀ ੧੬੮	ਕੁੰਤਲਾਹਿਤ ਸੁਤਕੋਵਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਕੁਰਗੁ ੧੨੨	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ੧੭੦	ਸੁਨੀਓ ਬਾਈ ੧੮੭
ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ੧੨੪	ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੋਤਨ ੧੭੧	ਮਾਭਾਨ ੧੮੦

ਤਿਸਪਕਰਨ ੧੯੨	ਸ਼੍ਰੀਨਿਰਦਾਸ ੨੧੧	ਸੁਰਸੁਗਨੀਦ ੨੫੩
ਮਹਾਨਾਸਦਾਬੁਤੀ ੧੯੩	ਸ਼੍ਰੀਅਲੂ ੨੧੨	ਨਗਰੀਅਨੀਦ ੨੫੪
ਰੁਣਨਚੋਗਾਂ ੧੯੬	ਸ਼੍ਰੀਦਾਰਮੁਖੀ ੨੧੩	ਪਦਮਨਾਭ ੨੫੬
ਚਤੁਰੁਜਪੀਰਾਹਿਤਸੇਤ	ਰਿਦਾਸਬਿਪ੍ਰ ੨੧੬	ਤਤੁਨੀਦ ੨੫੭
ਕੇਸਕੀਨੇ ੧੯੭	ਸ਼੍ਰੀਬੈਸਨਦ ੨੧੭	ਸ਼੍ਰੀਆਧੇਦਾਸ ੨੫੮
ਸ਼੍ਰੀਕਮਪੂਜ ੧੯੮	ਗਜਾਅੰਤਰਨਿਸ਼ ੨੧੮	ਸ਼੍ਰੀਗੁਪਨਾਥ ੨੬੪
ਸ਼੍ਰੀਜੈਮਲ ੨੦੧	ਗੁਰਨਿਸ਼ ੨੨੦	ਸ਼੍ਰੀਨਿਤ੍ਰਾਨੀਦਾ ੨੬੫
ਸ਼੍ਰੀਗੁਲ ੨੦੩	ਸ਼੍ਰੀਰੋਦਾਸ ੨੨੧	ਸ਼੍ਰੀਕੇਸੇਰੋਟ ੨੬੭
ਸ਼੍ਰੀਨਿਗਕਿੰਚਨ ੨੦੪	ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰ ੨੨੮	ਸ਼੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਾਮ ੨੭੦
ਸ਼੍ਰੀਗੋਪਾਲਕੀਸਾਖਾ ੨੦੬	ਸ਼੍ਰੀਪੀਪਾ ੨੩੬	ਸ਼੍ਰੀਤਿਪੁਰਦਾਸ ੨੭੧
ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸ ੨੦੮	ਸ਼੍ਰੀਪੀਨਾ ੨੪੮	ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸ ੨੭੩
ਸ਼੍ਰੀਨਸੁਸ਼੍ਰਮੀ ੨੧੦	ਸ਼੍ਰੀਸੈਨ ੨੫੧	ਬੀਰੁਲਦਾਸ ੨੭੫

ਸ੍ਰੀਹਰੀਰਾਮ ੨੭੮

ਨਾਗਾਇਨਕੁੰਟ ੨੭੯

ਰੁਪਸਨਾਤਨ ੨੮੦

ਹਰਿਵੰਸ ੨੮੨

ਹਰਿਦਾਸ ੨੮੩

ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਜਾਸ ੨੮੪

ਸ੍ਰੀਜੀਵ ੨੮੬

ਰਸਕਮੁਹਾਰਿ ੨੮੭

ਸ੍ਰੀਸਪਨਾ ੨੮੯

ਸ੍ਰੀਖੇਜੀ ੨੯੪

ਸ੍ਰੀਰਾਂਕਾਬਾਂਕਾ ੨੯੫

ਲਹੁਰਗਤ ੨੯੬

ਤਿਲੋਕਸੁਨਾਰ ੨੯੭

ਗੋਵਿੰਦਸੁਆਮੀ ੨੯੯

ਗੁਜਰਮਾਲੀ ੩੦੧

ਗਣੇਸ਼ਦੇਗਣੀ ੩੦੨

ਗੋਪਾਲਭਟ ੩੦੪

ਸ੍ਰੀਲਾਖਾਨੀ ੩੦੫

ਸ੍ਰੀਨਰਸੀ ੩੦੭

ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਦਾਸ ੩੧੪

ਸ੍ਰੀਅੰਗਰ ੩੧੫

ਸ੍ਰੀਚਤੁਰਨ ੩੧੭

ਸ੍ਰੀਮੀਰਾਬਾਈ ੩੧੯

ਉਭੈਬੱਧਕ ੩੨੨

ਪ੍ਰਿਥੀਰਾਜ ੩੨੫

ਮਧੁਕਰਸਾਹ ੩੨੬

ਰਾਮਰਾਜ ੩੨੭

ਖੇਮਾਲਤਾ ੩੨੮

ਚਤੁਰਨਸੁਆਮੀ ੩੨੯

ਬਿਮਲਾਨੰਦ ੩੩੧

ਸੁਰਦਾਸ ੩੩੨

ਮੁਹਾਰਿਦਾਸ ੩੩੩

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ੩੩੫

ਗੋਕਲਨਾਥ ੩੪੦

ਹਰਿਦਾਸ ੩੪੨

ਪਰਸਰਾਮ ੩੪੩

ਗਦਾਪਰਕੋਟ ੩੪੪

ਕਰਮਾਨੀਰ ੩੪੬

ਕੋਲਮਲ ੩੪੬

ਨਗਇਲਾਸ ੩੪੮

ਪ੍ਰਿਥੀਗਜ ੩੪੮

ਕਾਂਵਾਪਤਿ ੩੫੦

ਰਾਨੀਰਤਨਵਤੀ ੩੫੧

ਮਥੁਰਾਦਾਸ ੩੫੪

ਨਿਤਰਨਗਇਲ ੩੫੫

ਤਾਰਨਬਿਦਰ ੩੫੭

ਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤਰੇਨਗਨ ੩੫੮

ਕੋਟਲਕੁਮਾਰ ੩੫੯

ਤੰਬਰਗੁਰਦਾਸ ੩੬੨

ਹਰੀਦਾਸ ੩੬੪

ਉਭੈਗੁਰਗਈ ੩੬੪

ਕਰਮੌਤੀ ੩੬੬

ਗੰਗਗੁਲ ੩੬੮

ਪ੍ਰੇਮਨਿਧਿ ੩੬੯

ਕੋਟਲਕੁਮਾਰ ੩੭੨

ਨਰਦਰਗਜ ੩੭੩

ਹਰੀਦਾਸ ੩੭੫

ਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ੩੭੭

ਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ੩੭੯

ਗਦਾਪਰਕੋਟ ੩੮੦

ਨਗਇਲਾਸ ੩੮੧

ਗੁਰਦਾਸ ੩੮੨

ਰਾਜਾਗਤਾ ੩੮੩

ਗਿਰਪਰਗੁਲ ੩੮੪

ਰਾਮਦਾਸ ੩੮੫

ਗੁਰਦਾਸ ੩੮੭

ਰਾਮਪਨੇਬ ੩੮੮

ਇਤਿਸੂਚੀਸੀਪੁਰਨੀ।

॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸ੍ਰਸਤ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਯ ਨਮਃ ॥

ਅਥ ਭਗਤ ਮਾਣਕਾ ਖਾਸਟੀ ਕਲਿ ਖੁਜਤੇ॥ ॥ ਅਥ ਟੀਕ
ਕਾਰਕੇ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨਾ ਛਪੇ॥ ਗੁਰਗਨ ਪਤਿਗੋ ਵਿਦਿਗਿ
ਗਾ ਚਰਨ ਨਿਰਨਾਉ॥ ਭਗਤ ਸੁਭ ਸਕੀ ਚਾਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਭ
ਦੇਵ ਮਨਾਉ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿਗੁਰ ਦੇਤ ਬਿਘਨ ਤਰਤਾਰ
ਨਈਸਾ॥ ਪਾਪ ਦਲ ਤਭਗ ਵੰਤ ਬਾਕ ਬਰ ਫੁਰ ਬਾਗੀਸਾ॥
ਜਗ ਅੰਗੁ ਚਰਾ ਚਰ ਰੂਪ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰੂਪ ਹੀ ਅਜਾਂਨ ਕਗਾਕ
ਹੋਤੋ ਹਿਤ ਦੰਡ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਸਦਾਸ ਪਰ॥ ੧॥
ਦੇਤਾ ਭਗਤ ਨਿਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਅਧਿਕ ਪਾਰਨ ਪਾਵਤ ਸੇਸਾ ਅ
ਜ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬਾਸ ਮੁਨਿ ਨਿਜ ਮਤਿ ਬਰਨ ਮਹੇਸਾ॥ ਅਮੇਧ
ਹੀਨ ਅਜਾਂਨੋ ਤੋ ਕੈਸੇ ਪਾਵੇ ਪਾਗ॥ ਤੁਦ ਪਾਰਿ ਦੇਤੋ ਚਾਉ ਅਤਿ ਕੋ

ਸੁਮਤਿਅਨੁਸਾਰ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਨਾਭਾਰਚਨਾਰਚੀਭਗਤਮਾਲਬਰ
ਜੰਨਾ॥ ਸੁਛਮਅਖਰਅਰਬਬੁਛਪੇਛੰਦਸੁਭਠੰਨਾ॥ ੪॥ ਤਾਂ
ਕੀਅਬਟੀਕਾਕਾਰਤਕੀਰਤਸਿੰਘਬਨਾਇ॥ ਪੀਂਗਲਮਤਿਸੁ
ਭਛੰਦਰਚਿਗੁਨਜਨਰਿਦੈਜੁਤਾਇ॥ ੫॥ ਛਪੇ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਭਾਰਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਪੀਥਯਹਸੁਗਮਜਨਾਈ॥ ਚੀਟੀਸਰਤਾਪਾਰੋਤਨਿਪਸੇ
ਤਬਨਾਈ॥ ਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਯਾਗੰਥਮੁਖਬਰਨੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ ੬॥
ਤੇਟੀਕਾਨਾਮਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਾਕਰਗਾਈ॥ ਗੁਨਰਹਤਭਨਤਮੁਹਿ
ਜਾਨੀਓਭੁਖਨਦੁਖਨਗਨਾਨਹਿ॥ ਸਦਸੀਤਪ੍ਰੀਤਿਰੋਪ੍ਰੇਮਸੋਕ
ਵਿਨਿਸ਼੍ਰੇਯੀਅਮਾਹਿਯਹਿ॥ ੭॥ ਅਥਸ੍ਰੀਨਾਭਾਭੁਕੀਆਦਿਕਬ
ਬਰਨਨਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਬੀਜਬਾਂਨੋਰਭਵਣੀਓਸ੍ਰੀਨਾਭਾਕਵਿਗਾਇ
॥ ਪਾਂਚਬਰਖਰੁਨਜੀਤਲਾਗਏਨੇੜਦਖਪਾਇ॥ ੮॥ ਅਤਿਦੁ
ਰਭਿਖਜਪਕੋਪੁਨੈਪਿਤਸੁਤਕੋਨਜੰਭਾਗਾਮਾਤਪਿਤਾਬਨਤ

ਜਗਾਏ ਛੁਪਾ ਕਾਸੁ ਤਿਤ ਡਾਗ ॥੮॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਧਾ ਕੁਲ ਕੁਏ ਬਾ
 ਲ ਬੈਸ ਪੁਨਿ ਭੁਖਾ ਭੁਯੋ ਬਿਗਨਿ ਪਤਮਾ ਤਕੋ ਰਦਨੁ ਕਰੈ ਹੀ
 ਅਦੁਖਾ ॥੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਆਏ ਤਹ ਸ੍ਰੀ ਕੀਲਜੀ ਅਗਰਦਾ
 ਸੁਪੁਨਿ ਸੰਗਾ ਦਿਖਾ ਸਿਸਕੋ ਅਤਿ ਦਯਾ ਕਰ ਬੂਝਤ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮੰ
 ਗਾ ਬੂਝਤ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮੰਗ ਕੋ ਨਾ ਪਤਮਾ ਤਤੁ ਮਾਰੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤਜ ਬਨ
 ਗਾਏ ਬਾਲਤ ਬਬ ਚਨ ਉਚਾਰੋ ॥ ਪਕੋਰਾ ਵਰੀ ਸਗਨਿ ਬੁਝ
 ਨਿਜ ਕਥਾ ਜੁਨਾਏ ॥ ਗਦਗਦ ਭੇਸੁ ਨਿਸੰਤ ਨੇੜ ਜਲ ਸੇਭਰ
 ਆਏ ॥੧੦॥ ਤਬ ਆਯ ਸੁਣੈ ਕੀਲਕੀ ਅਗਰਦਾ ਸਤਤ ਕ
 ਲਾ ਜਲ ਸੇਸੀ ਚੈ ਨੈਨ ਸਿਸ ਉਪਰੇ ਹਰਖਾ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਉਪ
 ਰੇ ਹਰਖਾ ਬਿਜਾਲਾ ਰਿਪਾ ਕਰ ਸੰਗਾ ਹਿਲ ਜਾਏ ॥ ਦੀਓ ਮੰਤ੍ਰ ਉ
 ਪਦੇ ਸਰੁਲੀ ਬਿਪ ਸਿੰਛ ਬਨਾਏ ॥ ਜੇ ਚਲ ਆਵਹਿ ਸਾਧ ਚਰਨ
 ਹਿਤ ਸੋਧੋ ਵਹੁ ਅਬਾ ॥ ਸੰਤ ਸੀਤ ਸੋਧੀ ਤਿਜ ਥਾਵਤ ਸੇਵਕੀ

੨

੦

ਤਬ॥੧੧॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਗੁਰਮਾਯਜੁਲੈਨਾਭਾਪ੍ਰਬੀਨਾਜਨ
 ਸੇਵਾਮੈਸਦਗੁਤਲੀਨਾਭਏਵੈਸਬਰਖਦੁਦਸਪ੍ਰਮਾਂਸਾਸੀ
 ਅਗਰਲਗੇਇਕਦਿਵਸਪ੍ਰਾਨ॥੧੨॥ਕਰਬੀਜਨਤਿਤਨ
 ਭਾਜੁਜਾਂਨਾਇਤਹਾਜਜੁਨਅਦਭੁਤਬਖਾਂਨਾਇਕਅਗਸਸਿ
 ਖਲਾਦੋਜਾਨਾਜੋਬੂਰਨਲਾਗੇਦਪਸਮਾਜ॥੧੩॥ਲਖ
 ਬੂਰਅਪਦਾਗੁਰਪ੍ਰਾਨਕੀਨਾਤਜਰੂਪਪ੍ਰਾਨਰਸਸਿਖਜ
 ਭੀਨਾਤਤਾਛਿਨਬੋਧਿਬਕੇਦੈਅਪਾਗਜੁਖਦੀਨੋਨਿਜਜ
 ਨਕੋਅਪਾਗ॥੧੪॥ਮਨੁਭੀਗਯੋਸਿਖਕੇਪ੍ਰੇਮਮਾਂਤਿ॥ਤਜਪ
 ਨਰਯੋਕਵਿਕੇਤੈਕਾਹਾਇਖਬੇਲੇਸ੍ਰੀਨਾਭਾਜੁਜਾਂਨਾਅਬ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਪਰਹੁਪ੍ਰਾਨ॥੧੫॥ਛਪੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅ
 ਬਸਿੰਧਲਾਂਘਬੋਧਿਬਗਯੋਪਾਰੀ॥ਨਿਜਸਰੂਪਕੇਮਾਂਤਪ੍ਰ
 ਭੁਟਿਰਕਰਹੁਸੰਭਾਰੀ॥ਜਨਤਬਚਨਸ੍ਰੀਅਗਰਖੇਲਚਖ

ਦੇਖਨਲਾਗੇ॥ ਕਿਤਕੀਨਿਯਤਸਬਦਕਹਤਨਾਭਾਬਰਭਾਗੇ॥ ੩
 ਨੇਪਾਲੇਜੇਪ੍ਰਭਨਿਜਸੀਤਦੈਤਿਹਸਿਸਯਪਿਬਿਨਤੀਕਰੀ॥
 ਸੁਨਿਅਗਾਰਦਾਸਅਚਰਜਰੁਏਪੁਨਿਬੇਲੇਪ੍ਰੇਮਹਿਰੀ॥ ੧੬
 ਕੰਡਲੀਆ॥ ਤਨਪੁਲਕਤਗਦਗਦਗਿਗਬੇਲੇਅਗਰਜੁਜ
 ਨਾਪੰਨਪੀਨਪ੍ਰਭਸਿਤਪਨਮਹਿਮਾਜਾਂਹਿਮਹਾਂਨਾਮਹਿਮ
 ਜਾਂਹਿਮਹਾਂਨਸੀਸਹਿਤਸਿਸਇਨਕੀਨੇ॥ ਦਿਬਜਵਿਸ੍ਵਪ੍ਰਭਦੀ
 ਨਪੋਤਸਾਗਰਲਖਲੀਨੇ॥ ਸੁਨਿਗੁਰਗਿਗਰੀਭੀਰਕਾਤਨ
 ਭਯਰਖਤਤਨਾ॥ ਅੰਬਸੁਤਬਰਨਨਕਰੁਕਥਾਪ੍ਰਭਕੇਭਗਤੇ
 ਗੁਨ॥ ੧੭॥ ਪ੍ਰਭਕੇਭਗਤਨਕੀਕਥਾਪਾਰੁਨਪਾਵਤਸੇਸਾਮੈ
 ਕਿਹਾਬਿਪਿਬਰਨਨਕੋਰੇਜੇਅਤਿਅਗਮਮਹੇਸਾਜੇਅਤਿਅ
 ਗਮਮਹੇਸਚਾਰਜੁਗਜੇਜਨਗਾਏ॥ ਤਿਨਕੇਲਾਮਨਓਰਬਹੁ
 ਰਗੁਰਕਹਤਬੁਝਾਏ॥ ਜਿਨਤੁਮਕੋਦੈਵਿਸ੍ਵਦਿਖਾਯੋਬੋਧਬਦ

ਪਸਭਾ। ਕਰਹੈ ਸੇਈ ਸਾਇਕ ਬਾਬਰ ਨੇ ਭਗਤ ਨਿਪੁਭਾ॥੧੮॥
 ਨਾ ਭਾਗੁਰ ਬਰੁ ਸੁਨਤ ਹੀ ਆਨੰਦ ਉਰਨ ਸਮਾਇ॥ ਆਯੁ ਸਲੈ
 ਉਂਦ ਮਕੀ ਓਭਗਤ ਕਥਾ ਅਤਿ ਚਾਇ॥ ਭਗਤ ਕਥਾ ਅਤਿ ਚਾਇ
 ਭਗਤ ਸਭ ਮਨ ਮੇ ਆਏ॥ ਬਰਨ ਨ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਨਤੁ ਜਨਕ
 ਬਾਸੁ ਆਏ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰੁ ਪਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪਾਯੋ ਲਾਗਾ ਕ
 ਵਿਕੋ ਵਿਦ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਪੁਨੈ ਬਿਨਤੀ ਯਹਿ ਨਾਭਾ॥੧੯॥ ਆਗੈ ਪ
 ਛੈ ਕਥਨ ਮੇ ਜਿਨ ਮਾਨੁ ਸੰਦੇਹ॥ ਸਤੁ ਭਗਤ ਤੇ ਤਾ ਦ੍ਰਾ ਪੁਰੈ ਕਲ
 ਭਗਤ ਨ ਭਏ ਜੇਹਾ॥ ਕਲ ਭਗਤ ਨ ਭਏ ਜੇਹਾ ਮਜੈ ਸੇ ਗੁਨ ਪਈ
 ਆਫੇਰਤ ਹੀ ਏਕ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਛੈ ਸੀ ਕੋਈ॥ ਤੈਸੇ ਬਰਨੁ ਭਗ
 ਤ ਕਥਾ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮੈ ਪਾਗੇ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਸਭੁ ਨ ਮ੍ਰੀ ਨਾਭਾ ਅ
 ਗੇ॥੨੦॥ ਮੂਲ ਮੰਗਲ ਚਰਨਾ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਭਗਵੰ
 ਤ ਗੁਰ ਚਤੁਰਨਾਮ ਬਪੁਏ ਕਾ॥ ਇਨ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦ ਨ ਕੀਏ ਨਾ ਸਤਿ ਬਿ

8

ਤਮਨੁਲਗਈਜੇਈਦੇਤਅਧਾਰ॥੧॥ਮੀਨਪ੍ਰਗਟਬਰਨੇਪ੍ਰਿ
 ਥਮਸ਼ੀਨਭਾਯਹਿਤੇਤਾ॥ਬੋਹਿਥਹਿਤਪਰਪ੍ਰਾਨਗੁਰਮਨਿਸ
 ਲਿਲਬਲਕੇਤਾ॥੨॥ਸੋਸਰੂਪਨਿਸ਼੍ਚੈਕੀਓਪ੍ਰਾਨਪਰਤਕਵਿ
 ਰਾਇ॥ਰਾਮਮਿਲੇਤਿਹਕਾਰਗਤਨਜੇਈਭੁਸੰਡਸੁਭਾਇ॥੩॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਰਨਚਿਨੁਰਪੁਵੀਰਕੇਸੰਤਨਸਦਾਸੁਭਾਇਕ
 ॥ਅੰਕੁਸਅੰਬਰਕੁਲਸਕਮਲਜਵਪ੍ਰਭਾਧੇਨਪਦਾਸੰਖ
 ਚਕ੍ਰਸੁਤਕਜੰਬੂਛਲਕਲਸੁਦਾਰਦਾਅਰਧਚੰਦ੍ਰਖ
 ਟਕੋਨਮੀਨਬਿੰਦੁਰਧਰੇਖਾ॥ਅਸੁਕੋਨਤ੍ਰੈਕੋਨਾਇੰਦ੍ਰਪਨਪੁ
 ਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਸੀਤਾਪਤਿਪਦਨਿਤਵਸਤਏਤੇਮੰਗਲਦਾਇ
 ਕਾ॥ਚਰਨਚਿਨੁਰਪੁਬੀਰਕੇਸੰਤਨਸਦਾਸੁਭਾਇਕਾ॥੬॥
 ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਸੰਤਨਹਿਤਅਵਤਰੇਪ੍ਰਭਰਾਮਰੂਪਸੁਖਖੰ
 ਨਾ॥ਹੈਹੈਕਾਰਜਸਛਲਤਿਹਚਰਨਚਿਨੁਕਰਪ੍ਰਾਨ॥੧॥ਅੰ

ਕੁਸਮਨਿਮਾਤੰਗਵਸਿਪੀਤੰਬਰਜਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਕੁਲਸਪਾਰਿ 4
 ਰੇਤੋਰੈਕਮਲਅਮਲਹੀਅਤਾਸੁ॥੩॥ਜਵਚਿੰਤਾਯਪ੍ਰਣ
 ਜਮੁਗੋਪਦਭਵਕਰਪਾਗਾਬਿਦਰਸੀਖਤੇਦੁਸ਼ਹੀਅਚਕ੍ਰਮੀਤ
 ਸੁਖਕਾਰਾ॥੩॥ਸ੍ਵਸਤਕਤਮਅਰਜਾਂਨਹਰਿਜੰਬੂਛਲਛਲ
 ਚਾਰਾ॥ਕਲਸਤਿਸ੍ਰਨਾਸੈਸਕਲਸੁਪਾਤਾਲਮਲਟਾਗੁ
 ਨਿਰਮਲਮਨਕਰਚੰਦ੍ਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਖਟਕੋਨ॥ਚਿਤਚੰ
 ਚਲਤਾਮੀਨਹਰਿਬਿੰਦਬ੍ਰਹਮਦਿਖੋਭੋਨ॥੫॥ਉਰਧਰੇਖ
 ਸੁਖਦੇਤਸਭਅਸ੍ਰਕੋਨਦੇਸਿੰਧਾ॥ਤਿਕੋਨਤੀਨਗੁਣਤ੍ਰਿਨਕਰ
 ਇੰਦ੍ਰਚਾਪਧਨਬ੍ਰਿਧਾ॥੬॥ਰਾਮਚੰਦਕੇਪਗਚਿਨੁਜੋਜੋਸੋਕ
 ਰਧਜਾਂਨਾ॥ਜੋਜੁਖਤਾਯਪਦੀਮਲੈਨਾਸੈਤਮਅਰਜਾਨਾ॥੭॥
 ਮੂਲਛੰਦਾ॥ਬਿਧਨਾਰਦਸੀਕਰਸਨਕਾਦਿਕਕਪਲਦੇਵਮ
 ਨਭੁਪਾਨਰਹਰਿਦਾਸੁਨਕਭੀਖਮਬਲਜੁਕਮੁਨਿਪਰਮਸ

ਰੂਪਾ ਅੰਤਰੰਗਾ ਅਨੁਚਰ ਹਰਿ ਤੁ ਕੇ ਜੋ ਇਨ ਕੇ ਜ ਸੁਗਾਵੈ॥ ਅੰ
 ਦਿ ਅੰਤ ਲੋ ਮੰਗ ਲਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਤਾ ਬਕਤਾ ਪਾਵੈ॥ ਅਜਾ ਮੇਲ ਪ੍ਰ
 ਸੰਗ ਯਾਹਿ ਨਿਨੇ ਪਰਮ ਪਰਮ ਕੇ ਜਾਂਨਾ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਗੁ
 ਨਸ ਮਝੈ ਵਾ ਦਸ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਪਾਂਨਾ॥ ੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀ ਕਾ ਦੇਹ ਗਾ ਕਥਾ ਬਿਪਾਤਾ ਕੀ ਸਕਲ ਕਹਨ ਸਕ
 ਤ ਕਵਿ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਕੇ ਅੰਤ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਇੰਛਾ ਅਸੋਇ॥
 ੧॥ ਨਾਭ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਟ ਤਭਏ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਭ ਰੂਪਾ ਜਨਮਤੀ
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਕਰੀ ਵਿਸੁਪਰਮ ਅਨੂਪਾ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਥ ਮੁਖ ਤ
 ਤੇ ਭਏ ਪੁਨਿ ਮਭਿ ਮਾਂਨ ਸੁਕੀਨਾ॥ ਕਮਲ ਨਾਲ ਅੰਤੁ ਲੋਭ
 ਲਮੇਟ ਬਕੀ ਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਤ ਕਬਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੋ ਕੋ ਜਲ ਅਗਾਧ
 ਕੇ ਮਾਂਗਾ ਬਾਹਰ ਆਯੋ ਚਕਤ ਚਿਤ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਨਿਜ ਜਨ ਜਾਂਨ ਪੁਨਿ ਬਿਪਕੇ ਆਯ ਸੁਦੀਨਾ॥ ਕਛੁ ਕਕਾ ਲੁਤ

ਮਤ ਪੁਕਰਤੁ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਰਿਵੈ ਮੁਹਿ ਲੀਨਾ ॥੫॥ ਨ ਬ ਬਿਪਨ ਭਬਾ
 ਣੀ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਯੋ ਹੀ ਅਮਾਂਤਿ ॥ ਕੀਨੈ ਅਤਿ ਬਡ ਭਗਤ ਪ੍ਰਯ
 ਯਯੇ ਸੁਨੀ ਨਹਿ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੇਖਤ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਪਕੇਸ
 ਬਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਗ੍ਰਾ ਦੀ ਨੀਤ ਬਾ ॥ ਰਚਤੁ ਜਗਤ ਸੁਤ ਚ
 ਰੇਖਾ ਣੀ ॥ ਪੁਨਿ ਬੇਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਭ ਬਾ ਣੀ ॥ ੭ ॥ ਆਪੁ ਤੇ ਮੁਖ
 ਏਚਤੁ ਰਮੁਖ ॥ ਤਿਹ ਕਾਰਨ ਅਭਿਮਾਂਨ ਦੇਯੋ ਦੁਖਾ ॥ ਅਬੋਯੋ ਨਰ
 ਤਰ ਚੋ ਨਿਜ ਕਰਨੀ ॥ ਪ੍ਰੈਯੋ ਮਦ ਬਹੁ ਜਾਇ ਨ ਬਰਨੀ ॥ ੮ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਬੇਲੇ ਮਸਕਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੋ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਅ
 ਮਤ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੋ ਕੋ ਪ੍ਰੈਯੋ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਹ ਰਿਚਰਨ ਭਜੈ ਪੈ ॥ ੯ ॥
 ਬਰਦੇ ਪ੍ਰਭ ਭਯੋ ਅੰਤਰ ਧ੍ਰਾਨਾ ॥ ਕਮਲ ਜਲਗੇਰ ਚਰਨ ਜਗਲ
 ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤਹ ਸਨਕਾ ਦਿਕਾ ਏ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸੂ ਅਤਿ ਅਗਮ
 ਬਲਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ ॥ ਮਨੁ ਬਿਖਜਨ ਮੇਲੀ ਨੈਭੇ ਬਿਖਜ

ਨਮਨਵਿਤਕੀਨਾ। ਆਪਸਮੇਕਿਹਬਿਧਿਛੁਟੈਕੋਰੇਕ੍ਰਿਪਾਦੁ
 ਖਛੀਨਾ। ਕੋਰੇਕ੍ਰਿਪਾਦੁਖਛੀਨਾ। ਬਿਧਿਉਤੰਤੁਨਹਿਦੀਨੀ। ਯ
 ਹਿਚਰਚਾਬਹੁਕਰਹਿਮੇਹਿ। ਅਵਕਾਸਨਲੀਨਾ। ਧਯੋਪ੍ਰਭੂ
 ਕੋਪ੍ਰਯਾਨੁਸਪਦਆਏਉਸਹਿਤਨਾ। ਸਨਕਾਦਿਕਕਯਿਕ
 ਨਭਲੀ। ਬਿਧਕਰਪ੍ਰਸੰਨਮਨ॥੧੧॥ ਅਰਿਲਾ। ਭੇਦਨਜਾਨੈ
 ਸਨਕਕਹੈਬਰਹੰਸੁਹੈ। ਬੇਰੇਗਜਾਨਕੋਰੂਪੁਕੋਉਸੁਰਮੰ
 ਸਹੈ। ਪਾਛੈ। ਬਿਧਹਿਇਕਾਂਤਪ੍ਰਭੂਦਰਸਨੁਦਯੋ। ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਤੁਮਲੀਨਤਾਂ। ਹਿਤਤਨੁਲਯੋ॥੧੨॥ ਸੋਗਠਾ। ਬਿ
 ਧਆਪਹੁ। ਅਵਤਾਰਤਦਪਨਛਾਡੈਭਗਤਿਕੋ। ਤਾਂਤੇਤਜ
 ਤੰਕਾਰਮਨਬਚਕਮਭਗਤੀਕਰਹੁ॥੧੩॥ ੧॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਾਰਦਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛੁਧੋ। ਸ੍ਰੀਨਾਰਦਸੁ
 ਭਕਥਾਕੋਕਛੁਬਿਅਨਸਾਰੀ। ਪੁਰਬਜਨਮਾਇਕਸੇਖ

ਦਾਸਤਿਪਤਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਆਏਤਿਹਕਰਸੰਤਸੇਵਸੋਪੀਨਿ
 ਨਦਾਸੀ॥ ਪਾਂਚਬਰਖਕੀਆਯੁਤਬੈਨਰਦਸੁਖਰਾਸੀ॥
 ਨਨਬਾਲਜਾਂਨਬਹੁਰਿਪਾਕਰਸੀਤਖਵਾਇਦੁਲਾਰਬੁ
 ॥ ਇਹਰਾਂਤਗਯੋਕਛੁਕਾਲਜਬਾਬਿਦਾਰਏਹਰਿਸੰਤਤਤ
 ॥ ਕੀਓਸੇਠਬੈਰਾਗਸੀਤਬਿਛੁਰੇਜਬਤਾਂਤੋ॥ ਟੇਕਯੋਕਰ
 ਬੇਪਫਿਰਤਨਹਿਨਾਰਦਵਾਂਤੋ॥ ਰਦਨੁਕਰਤਬਹੁਮਾਤਤ
 ਉਨਹਿਜੀਅਮੈਆਵੈ॥ ਸਿਸਕੋਪੀਰਜੁਦੇਖਿਸਾਪਬਛਕ
 ਤਤਸੁਹਾਵੈ॥ ਸੁਤਜਬਲਗਤੁਮਹੀਮਾਤਤਨਤਬਲਗਮੇ
 ਵਾਕੋਰਹਿਤਾ॥ ਪਾਛੈਵੰਕੀਸੁਭਕਿਅਕਰਸਿਮਹਾਹਰਿਬ
 ਨਮਾਂਹਿਬਿਤਾ॥ ਅਨੁਗਾਰਕੇਬਰਬਚਨਸੇਕੁਬਿਛੁਗ
 ਸਿਸਕੀਨਾ॥ ਪੁਨਗਾਰਦੀਨੰਮੰਤਸੀਸਕਰਧਰਸੁਖਦੀਨੰ॥
 ਬਰਬਸਬਾਲਕਰਾਖਸੀਤਗਵਨਬਨਮਾਂਪੀ॥ ਰਿਦਮੇਕ

ਰਤਵਿਚਾਰਮਾਤਕਬਪ੍ਰਾਨਤਯਾਤੀ॥ਯਹੁਜਬਸੰਕਲਪਨਾ
ਦਕੀਓਰਿਦੈਸੁੰਧਤਰਿਧਨਾਨਪਗਾਤਿਹਛਿਨਮਾਤਿਤਾਰੀ
ਤਯੋਤਨਭੁਗਤਸੀਅਕੀਸੁਨਤਤਰਿ॥੩॥ਪਾਧਰੀਛੰ
ਦਾਕਰਬੇਦਕਲੇਕਕਰੀਤਿਬਾਰਾਬਿਧਵਤਿਕਿਅਕ
ਰਗਏਬਨਮੰਸ਼ਾਗਾਗੁਰਚਰਨਕਮਲਕਰਨਮਸਕਾਰ
॥ਬੋਲੇਹਰਿਜਨਤਬਮਯਾਪਾਗਾ॥੪॥ਸੁਤਤੁਵਮਸਤਕਬ
ਰਜਗੇਭੁਗਾ॥ਬਹੁਕੀਨਸੇਵਅਬਤਪਤਿਲਾਗਾ॥ਨਿਸ਼੍ਰੋਮਿ
ਲੈਉਤੁਵਜਗਤਨਾਥਾ॥ਦੈਮਨਬਾਂਛਤਛਲਕਰਸਨਾਥਾ॥੫॥
ਯਹਕਹਿਗਵਨੇਤਿਹਸਮੇਸੰਤਾ॥ਨਿਸਧਰਸਮਾਧਤੀਅਪ
ਰਅਨੰਤਾ॥ਕਛੁਗਯੇਕਾਲਹਰਿਪ੍ਰੇਮਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਟੇਬਾਲ
ਕਰਸਹਿਭੀਨਾ॥੬॥ਕੰਡਲੀਆ॥ਨਾਰਦਸਿਸਹੇਬਾਲਕ
ਹਿਬੋਲਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ॥ਸਿਸਮਨੁਲਾਗੇਤਾਂਹਿਪਦਤੰਤੋਤ

८
 ॥ ਤਤਨਪ੍ਰਾਨਾ ਤੰਤੋਤਤਨਪ੍ਰਾਨਹੁਪ੍ਰਭੁਲੀਨਛਪਾਣੀ
 ॥ ਅਤਿਬ੍ਰਜਾਕੁਲਭੋਜੋਬਲਬੇਲਚਖਦੇਖੇਸਾਂਟੀ ॥ ਲਕੁ
 ਟੀਜੋਪਗਪਥੋਪ੍ਰੇਮੁਕਹਿਸਕਤਿਨਸਾਰਦਾ ॥ ਮਾਥਭੰਮਤ
 ਰਿਬਾਰਬਾਰਿਦਲਾਯੋਨਾਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨਿਜਿਸਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਭ
 ਬਚਕੋਤੰਤੰਨਿਜਮਨਮੁਹਿਕੀਨਾ ॥ ਯਤਨਹਤਨਤਨਪਰਹੁਅ
 ਬਦੇਵਦੇਹਿਰੰਗਭੀਨਾ ॥ ਦੇਵਦੇਹਿਰੰਗਭੀਨਜਦਾਮੁਹਿਨਿਕ
 ਟਿਨਿਦਾਸੀ ॥ ਤੁਵਗੁਨਗਾਵੈਦੇਵਜੱਛਕਿੰਨਰਸੁਖਰਾਸੀ ॥
 ਇਨਸਭਹਨਮੁਰਮੇਰਕੀਨਤੁਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਾ ॥ ਯਯਅ
 ਖੰਡਬਰਦੇਇਭੁਏਹਰਿਅੰਤਗਹਿਤਪੁਨਿ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਾਸਕੁਤੇ
 ਉਚੇਪਦਮਿਲੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਪੇਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਦਕੋਨਮੁ
 ਬਰਭਵਸਾਗਰਕੋਸੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਜਿਵਨੁਕੀ ॥
 ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਕੁੰਭਜਆਸੁਮਤੇਚਲੇਉਮਾਸਹਤਤ੍ਰਿਪੁ

ਗਾਗਿ॥ ਮਾਗਗਮੈ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਸਰਥ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ॥ ੧॥ ਕਥਿਤੁ
॥ ਚੈ ਦਸ ਬਰਖ ਬਨਵਾਸ ਪਿਤਾ ਮਾਗਗਾ ਦਈ ਸੀਸ ਪਰ
ਲੀਨੀ ਸੁਰਕਾਰ ਜਕੋ ਆਏ ਹੈ॥ ਸੀਤਾ ਐ ਅਨੰਤ ਜੰਗਰੇਰ
ਭਰੇ ਡੇਲ ਤੋ ਪਾਇ ਅਵਕਾਸ ਦਸ ਕੰਠ ਛਲ ਛਾਏ ਹੈ॥ ਜਨ
ਕੀ ਲੈ ਗਯੋ ਪਾਛੇ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਖੋਜਤਾ ਬਿਪਨ ਬੂ
ਝਰੂਖਾ ਬਿਕਲਾਏ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੁਗਨੈ ਨੀਪਿ ਕਬੈ ਨੀ ਸੁਖ ਦੇਨੀ
ਦੇਖੀ ਕਰੁਣਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਿ ਤੂੰ ਨਗਾਏ ਹੈ॥ ੩॥ ਦੂਰ ਹੀ ਚਿੰਦੇ
ਖਭ ਵਹੀ ਅਮੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਨੇ ਆਪੁ ਨ ਲਖਾਯੋ ਪਰਨਾ ਮੁਕਰ
ਗਏ ਹੈ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੂਰਾ ਬਿਸੇਖ ਨ ਦੇ ਅੰਸੀ ਭੰਤ ਜੁ ਮਰਮੁ ਮ
ਰਗੁਨ ਮਗਨ ਸਿਵ ਭਏ ਹੈ॥ ਗਿਰਜਾ ਚਕਤ ਭਈ ਦੇਖ ਦਸਾਪ
ਤਿਤੁ ਕੀ ਦਸਰਥ ਕੁਮਾਰ ਲਖ ਕੋ ਨ ਸੁਖ ਲਏ ਹੈ॥ ਗਦਗਦ ਬਾਂ
ਨੀਰ ਸਸਾਂ ਨੀ ਮਨ ਮਾਂ ਨੀ ਕਯਾ ਜਾਂ ਕੋ ਤੇ ਸੁਖ ਆਦਿ ਦੇਵ ਸਭ ਨਏ

ੳੈ॥੩॥ਪਾਧਰੀਛੰਦੁ॥ਇਕਮਾਨਸਤਨਫਿਰਹਾਜਲੀਨ॥
 ਪੁਨਿਨਾਰਿਬਿਗਹਿਦੁਖੁਦੇਹਿਛੀਨ॥ਸਿਸਬੈਰਨਸਮਗਿਰ
 ਰੁਖਬੂਝਾ॥ਕਰਹੋਦਨੁਨਿਸਬਾਸੁਰਨਸੁਝਾ॥੪॥ਤਿਯਕੋਲ
 ਖਰਵਡੰਡੋਤਕੀਨ॥ਕਹਿਸਤਾਢਿਤਆਨੰਦਰੰਗਭੀਨ॥ਜੋ
 ਬਿਸੁਰੁਪਅਬਲਾਬਿਹੀਨ॥ਕੇਕਾਂਮੀਨਰਜੋਦੁਖੀਦੀ
 ਨ॥੫॥ਗਿਰਜਾਹੀਅਕੀਭਵਬਾਤਜਾਂਨ॥ਅਸਸੀਸਨ
 ਕਰਜੁਨਿਜੁਮੁਖਕਾਂਨ॥ਗੋਦਿਜਹਿਤੰਭੁਅਵਤਾਰਲੀਨ॥
 ਤਤੋਏਅਸੁਰਨਸੁਖੁਜਨੇਦੀਨ॥੬॥ਜੰਦਪਾਸਿਵਬਤੁਸ
 ਮਝਾਇਤੀਆ॥ਤੰਦਪਨਹਿਪ੍ਰੇਮੀਤੇਖਜੀਆ॥ਪੁਨਿਬੋਲੇਰ
 ਵਰਾਮਹਿਜੰਭੁਗਾ॥ਦਿਖਆਵਤੁਮਲਾਵਤੁਨਬਾਗ॥੭॥ਤੇ
 ਟਕਛੰਦੁ॥ਪਤਿਆਯੁਸਲੈਗਿਰਜਾਤਬਹੀ॥ਧਰਭੋਖਣੀ
 ਓਸੀਯੋਕਸਬਹੀ॥ਪ੍ਰਭਮਾਰਗਮੇਛਲਬੈਠਹੀ॥ਦਿਖ

ੲ

੫

ਅੰਤਰਜਾਮਿ ਪ੍ਰਣਮ ਕਹੀ॥ ੮॥ ਕਹੁ ਦਛਮੁ ਤਾਤਿ ਪੁਰਾਰਿ ਕਯਾ॥
 ਗਨਸੀ ਗਨਹੀ ਬਨ ਸੁਨਮਹਾਂ॥ ਗਿਰਜਾ ਸੁਨਿ ਲੋਭਤ ਰਾਮ ਗਿਰ
 ॥ ਪਤਿ ਬਾਕਸਾਂ ਨਜੁ ਬੁਧਿ ਹਿਰਾ॥ ੯॥ ਨਹਿ ਉਂਤਰਨ ਰਿਨਿ
 ਵਾਇਗਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਅਨੰਤ ਸੁਬਾਟ ਗਹੀ॥ ਚਲਿ ਦਛਮੁ
 ਤਾਤਰਵਜਾਂ ਹਿਰਏ॥ ਰਘੁ ਨੰਦਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਭਾ ਵਦਏ॥ ੧੦॥ ਜਿ
 ਤਮਾਰ ਗਜਾ ਵਤ ਪਾਰਵਤੀ॥ ਤਿਹ ਠਾਢਿ ਸੀਆ ਸੰਗ ਰਾਮ
 ਤੀ॥ ਗਿਰਜਾ ਪੁਨਿ ਦਹਨ ਪੰਥ ਲਏ॥ ਤੁਹੀ ਰਘੁ ਨੰਦਨ ਠਾਢ
 ਰਏ॥ ੧੧॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਜਿਹ ਮਗ ਦਛਮੁ ਤਾਚ ਲੈਤ ਤੁਹ
 ਢੇਸੀ ਯਗਮਾ॥ ਸੰਗ ਅਨੰਤ ਪਰੇਪਨੁ ਖੋਐ ਸੁਰਪਤਿ ਬਿਧ
 ਬਾਮਾ॥ ਐਸੁ ਰਪਤਿ ਬਿਧ ਬਾਂਮ ਦੇਵ ਸਭ ਸਕਤਿ ਨਸੀ ਗਾਕੇ
 ਟਬਿ ਪਾਤਾ ਕੋਟ ਸਰ ਬਹੁ ਸਤ ਅਨੰਗਾ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਰਘੁ ਚੰਦ ਅ
 ਹੁ ਸੁਰਨਾਨਾ ਬਿਪਤਿ ਹਾ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਮਾਰਗ ਪਾਵ ਅੰਖ ਦਬ ਬੈਠੀ

ਡੁਰੁਤਿ॥੧੩॥ਦੇਹਾਏਕਮਹੂਰਬੈਨਿਤਿਹਪੁਨਦਿਖਲੈਉਘਾ ੧੦
ਗਾਕੋਉਨਜੁਰਪਾਯੋਤਾਂਆਈਜਤਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ॥੧੩॥ਕੰਤ
ਲੀਆਹਸਬੇਲੇਸੰਕਰਤਬੈਦੇਖੋਕਹਾਪ੍ਰਭਾਵਾਤੁਵਬ
ਚਨਪਰਤੀਤਕਰਵੇਸਹਿਜੀਸਨਿਵਾਇ।ਵੈਸੇਹਿਸੀਸ
ਨਿਵਾਇਪ੍ਰਭੁਸਾਸਾਚਲਆਈ।ਅੰਤਰਜਾਂਮੀਸੰਭੁਬ
ਤਸਭੁਛਲਲਖਪਾਣੀ।ਗਾਮਜਨਕਸੀਅਜਨਨਿਤਾਂਹਿ
ਕੋਬੇਖਧਕੋਅਸਾ।ਹੀਯਮੇਚਿੰਤਾਅਧਿਕਮੁਖਹੁਬੇਲੇਸੰ
ਕਰਹਸਾ॥੧੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ।ਤਬਹੀਅਮੇਰੁਵਕੀਨੋਵਿਚ
ਗਾਮੁਹਿਪ੍ਰੀਤਿਅਧਿਕਕਿਵਤਜੋਨਾਗਿ।ਪੁਨਿਦੇਹਿਪਗੀਇ
ਨਮਾਤਮੇਹਿ।ਜੋਹਿਤਕਰਹੈਅਪਰਾਪਹੋ॥੧੫॥ਪਰਪੀਰ
ਜਤਬਪ੍ਰਣੁਸੰਭੁਕੀਨਾ।ਇਹਤਨਨਮਿਲੈਸੀਅਰੁਪਲੀਨਾ।
ਨਭਮਾਰਗਸੁਰਜੈਜੈਬਖਾਂਨਾ।ਤੁਮਾਬਿਨੁਕੋਅਸਪ੍ਰਣੁਕਰੇਅ

ਨ॥੧੬॥ਸੁਰਬਾਣੀਸੁਨਿਗਿਰਜਾਅਪੀਗਾਕਾਪ੍ਰਵੁਲੀਨਿਮ
 ਤਾਂਰਾਜਪੀਗਾਯਾਕਹੀਨਸਿਵਕਹਿਐਰੁਬਾਤਾਜਾਂਨੀਗਿ
 ਰਜਾਮੁਹਿਤਜੇਗਾਤਾ॥੧੭॥ਰੁਵਮਾਰਗਰਾਮਕਥਾਬਖਾਂ
 ॥ਵੈਖੇਰੇਦੇਖੇਸੁੰਨਾਂਨਾਤਬਜੇਰਾਬਡੰਡੋਤਕੀਨਾਰੁ
 ਪ੍ਰੇਮਨੈਨਲਲਦੇਹਿਰੀਨ॥੧੮॥ਕੁੰਡਲੀਆਗਿਰਜਾਬੁ
 ਝਤਚਕਤਚਿਤਕਿਹਪ੍ਰਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਾਬੋਲੇਸੰਕਰਸੁ
 ਮੁਖਸੁਨਿਯਹਿਜੇਦਾਂਹਨਠਾਂਮਾਯਹਿਜੇਦਾਂਹਨਠਾਂਮਬਰਖ
 ਵਸਸਹਸਬਿਤਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਗਨਭਗਤਪ੍ਰੇਮਭਰਣੀਹੰਸਮ
 ਏ॥ਜਿਨਸੰਤਨਹਿਤਦੇਹਿਪਰਤਜਿਹੈਜਗੁਸਿਰਜਾਬਾਂਏ
 ਤੈਪੈਐਰੁਭਗਤਸੁਨਹਿਤਗਿਰਜਾ॥੧੯॥ਕਿਹਕਾਰਨਉਤ
 ਰਭਏਉਮਾਕਾਤਕਰਜੇਗਾਜਹਾਂਸੰਤਇਕਛਿਨਹੈਸੋਈ
 ਵਸੈਸੁਭਠੇਗਾਸੋਈਵਸੈਸੁਭਠੇਰਕਾਮਅਰਿਕਹਤਪ੍ਰਕਾਸੀ

॥ ਜਬ ਤਰਿ ਪੁਰਜਨ ਗਯੋ ਗਏ ਸੰਗਾਇ ਤਪੁਰ ਵਾਸੀ ॥ ਦੂਸ
 ਰਸੁ ਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ਭਯੋ ਉਝਰ ਅਵਗੁਨ ਨਿਹਾ ॥ ਆਯੋ ਰਿਖ
 ਇਹੋ ਠੇਰ ਕੀਓ ਆਵਗੁਨ ਹਿਨ ਰਕਿਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਛਪੋ ॥ ਤੀਨ ਦਿ
 ਵਸਈ ਹੰਘ੍ਯੋ ਕੇਉ ਨਹਿ ਭੋਜਨੁ ਲਯਾਯੋ ॥ ਅਤਿ ਦੁਸਮ
 ਤਰ ਭਯੋ ਕੇ ਪੁਮਨ ਮੇਤ ਬਾਯੋ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਕੁਲੀ ਉਦਯਾਨ
 ਹਮੇ ਕੰਦ ਮੂਲ ਫਗ ॥ ਜਬ ਜਨ ਯਹ ਬਚ ਕਹੇ ਪੁਨੈ ਆਯੋ ਗੁ
 ਜਰ ਬਗਾਤਿ ਤਤ ਛਿਨ ਪੀ ਦੁਤ ਭੈ ਸਕੈ ਸੀਤਹ ਆਗੈ ਪਯ
 ਪਕਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਛਿਨ ਹੁਦਾਸ ਅਵ
 ਗੁਨ ਭਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਅਤੀ ਮੁਦ ਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਦਯਾ ਤਤ ਛਿਨ ਮ
 ਨ ਆਈ ॥ ਕੀਓ ਦੂਪ ਕੇ ਪਾਨ ਪੁਨੈ ਗਏ ਲਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੀਨ
 ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਸਾਲਗਾਮ ਛੁਪਾਤ ਰਹਿ ਤਪੁਗਾ ॥ ਭਾਂਤੇ ਉਝਰ
 ਤੇ ਸਹਸਰ ਯਤੀਨ ਬਰਖ ਕਗਾ ਪੁਨ ਆਸੁ ਮਕਰਹੇ ਸਾਪ ਬਰ

ਇਹ ਖੇਰੇ ਉਪਰ ਸੁਬਗਾ ਤਿਹ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਯਾਂ ਤੇ ਸੋਗ
ਨਬ ਸੈ ਫਿਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਾ ਸੋ ਅਵਸਰ ਅਯੋਭਿਮਾ ਬਸੈ ਨਗ
ਰ ਫਿਰ ਯਾਂ ਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਰਿਭਗ ਤਨ ਕੀ ਕਬਾਰੁ ਚਿਧੇਰੇ ਸਦਾ ਜੀ
ਅਮਾਂ ਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਅਰਿਲਾ ਇਹ ਬਿਧ ਉਜਰੇ ਨਗਰ ਭਿਮਾ ਸਾਚੀ
ਸੁਨੇ ॥ ਮਿਟ ਤਨ ਕਰਨੀ ਭਗਤੀ ਮਿਟ ਤਹ ਰਿਜੁ ਗੁਨੇ ਬਰਨ ਤਪੇ
ਮਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਭਵਗ ਦਗ ਦਭਏ ॥ ਪਹੁਚੇ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸ ਪ੍ਰਯਾਨ
ਧਰ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਜ ਅਰਪੀ ਗਾ ਸੋ ਗਿ
ਰਜਾ ਸੀ ਕਰਤ ਜੀ ॥ ਰਾਖੇ ਭਗਤੀ ਅੰਗ ਸਿਵ ਜੂਸ ਮਪ੍ਰਭ
ਭਗਤ ਕੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਤਾ ਤੁਹਨ ਗਿਰਜਾ ਨਦੁ ਸਰਤ ਨ ਕਰ ਬਰੀ
ਪੁਨਿ ॥ ਕਵਿ ਸੰਛੇ ਪਬ ਖਾਂ ਨਰਾਮਾ ਯਨ ਯਹ ਕਹੀ ਸੁਬਾ ॥ ੩੮ ॥
੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਜਨ ਕ
ਭੁਪ ਬਰ ਕਬਾ ਕੈ ਨ ਕਵਿ ਬਰਨ ਸਕੈ ਜਗਾ ॥ ਕਰਤ ਰਾਜ ਮਧ

ਜੇਗ ਬਾਰਮੈ ਬਾਰਜ ਅਲਿਪਗਾਦੀ ਖਜਾਹਿਤ ਸੁਕਦੇ ਵਰ
 ਏਚਲਿਤ ਕੇਵਰੇਗਾ ਸਪਦਕੋਹੁ ਮਜਾਇਣੀਹੰ ਮੁਨਿਵਰਪ
 ਗਧਾਰੇਗਾ ਤਿਮਜਾਇਕਹੀਤਿਹ ਪਵਰੀਏਕੀਨਉਤਾਇਲਮੁ
 ਨੀਜਿਮਾਮਿਥਲੇਸਕਹੀਹਸਕੈਤਬਕਾਰਜਮੇਰਹੈਰੁਪਨਿਮ
 ੧॥ ਨਿਪਕੋਨਹਿਅਵਕਾਸਦਾਸਤਹੁਭੇਜਨਲੁਜਾਏਯੈਬਾਸ
 ਰਤਹੰਕੇਬਹੁਗਨਿਪਸਚਿਵਪਠਾਏਗਰੀਤਰਆਨੇਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰੁਪਸਿੰਘਸੂਦੀਨੋਨਹੁਬੈਠਤਸੁਕਦੇਵਸਿੰਛਲਪੁਨਿਜ
 ਕੋਚੀਨੋਪੁਨਿਕਹਤਰੁਪਨਿਪਕੋਉਰੁਤਿਮੁਨਿਵਰਕੀਸੇਵਾ
 ਕਰਨਿਬਰਬਸਪੁਨਿਚਰਨਪਖਾਰਨਿਪਚਰੇਨਦਕਬੰ
 ਟੇਘਰਨਿ॥ ੨॥ ਕਾਬਿਤੁਯਦੇਖਕੈਬਿਰੁਤਕੈਸੇਗਹਤਅ
 ਛੂਤਨਿਪਠੰਮਠੰਮਖਰੇਦੂਤਸੂਤਸਭਨੀਕੈਰੈ॥ ਅਯੋਦੀ
 ਖਜਾਲੇਨਪਾਸਈਹਅਵਕਾਸਕਹਲੇਸੁਬਾਸਠਾਢੀਦਾਸੀਕ

ਪੈਪਨਾਰੇਜੀਕੋਏ। ਜਾਨੇਪੈਬਿਦੇਹਮੁਨਿਹੀਅਕਸੀਦੇਹਸ
ਬਦੁਤਕਹੀਅਏਕਾਮਭਯੋਪ੍ਰਭਫੀਕੋਏ। ਦਾਪੁਪੁਰਭਯੋ
ਨਿਪਉਂਤਹਨਦਯੋਤਾਂਕੋਅੋਹਦਾਸਕਹੀਗਾਛਲਾਗੀਬਾਤ
ਠੀਕੋਏ। ੩॥ ਰਾਜਾਪੁੰਨਬਲੈਦੁਤਕਪੈਚਿਤੁਤੁਲੈਪੁਨਿਲ
ਗੀਗਜਸਾਲਹਯਸਾਲਅਨਲਾਗੀਏ। ਜਾਕੇਪੈਭੰ
ਡਾਰਖਾਸਦੁਹਰੁੰਕੇਲਾਗੀਅਏਭੁਪਤਿਗੰਗੀਗਮੁਨਿ
ਪੁੰਕੋਚਿਤਜਾਗੀਏ। ਤੁੰਬਗੀਅੋਪਾਵਰੀਕੋਰਾਖਅਏ
ਵਹਠੇਰਕਪੈਹਸਭੁਪਮੁਨਿਬ੍ਰਿਤਕਹਾਭਾਗੀਏ। ਮੋਲਸ
ਬਜਗੀਹਮਹੀਅਨਅਹਬਗੀਕਛੁਤੁੰਬਰਿਪਾਵਰਿਕੋ
ਮੁਨਕੀਨਿਅਨੁਗਾਗੀਏ। ੪॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਮੁਨਿਦਰਜਾ
ਨੇਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭਾਵਾਉਸਤਤਿਕਹਪਕਰੇਪ੍ਰੀਤਿਪਾਂਦਾਸ
ਹਸਾਉਠਾਇਰਿਖੀਮਿਲੇਭੁਪਾਸੁਕਦੇਵਪ੍ਰਸਨਕਹੈਅਨੁਪ।

੫॥ ਕਿਵਰਾਜਕਾਜਹਹਿਉਮਰੇਦਾਕਰਹਿਪਾਕਉਸੀਦੇਹ
 ਬੇਦਾਨਿਪੀਅਸਨੇਹਮਾਂਗਜੇਸਨੇਹਾਰੁਰਥਾਰੁਕਯੇਮੁਨਿ
 ਹਾਥਲੇਹ॥੬॥ ਜੈਉਮੁਨਿਮਗਏਪਟਬਜਾਗਾਨਹਿਗਿਰ
 ਸਨੇਹਲਾਵਹੁਨਬਾਗਪੁਨਿਦੈਉਤੁਵਉਂਤਰਪ੍ਰਬੀਨਾਕੇ
 ਰਿਖਮਗਾਦਿਖਕੋਤਕਨਵੀਨ॥੭॥ ਨਟਠਾਂਵਠਾਂਵਕਰਨਿਰ
 ਤਕਾਰਾਕਹੁੰਫੈਰੈਅਸੁਕਹੁੰਗਜਅਖਾਗਾਯਾਬਿਧਮਾਰ
 ਗਮੇਭਈਭੀਗਾਫਿਰਆਯੇਮੁਨਿਨਿਪਬੁਝਪੀਗਾ॥੮॥
 ਅਰਿਲਾਕਿਤੁਬਿਧਗਿਕੇਨਤੇਲੁਪ੍ਰਭੂਸਾਚੀਕੋਹ॥ਮਾਰ
 ਗਕੋਤਕਕੋਹੋਬਿਰਤਰਾਚੀਅਹੋ॥ਬੇਲੇਪੁਨਸੁਕਦੇਵਨਕ
 ਕੋਤਕਦਿਖੇ॥ਰਹੀਥਾਰਮੇਇਦਿਦੀਨਤੁਮਜੋਸਿਖੇ॥
 ੯॥ ਜਿਮਤੁਵਰਾਖਸਨੇਹਤ੍ਰੇਗਜਾਨਬਿਦੇਯੋ॥ਲਿਪਨ
 ਭਏਮਗਮਾਂਹਿਤ੍ਰੇਹਮਸੁਖਹੋਹਕੋ॥ਰਿਖਮਨਮਾਂਹਿਅਨੰ

ਦਰੁਪਕੇਬਚਸੁਨੇ॥ ਅਬਪ੍ਰਭਦੀਖਜਾਦੇਹੁਨੈਅਗਤਾਪੁ
ਨੈ॥ ੧੦॥ ਕਰਸੰਪੁਟਮੁਨਿਭਾਖਬਜਾਸਮੁਨਿਜੇਕਹੀ॥ ਰਾ
ਵਹਿਮਨਿਸੀਦੇਤਪਿਤਾਗਹਿਤਿਤਲਹੀ॥ ਮਤੁਮਕੋਉਪਦੇ
ਸੁਦਿਫਾਵੈਰਸਤਕੋ॥ ਤਾਰਨਆਏਮੋਤਿਪਾਸਰਖਬਸਤੁ
ਕੋ॥ ੧੧॥ ਲੈਦੀਖਜਾਰੁਲਿਭਾਂਤਿਰਿਖੀਆਨੰਦਭਏ॥ ਰੂ
ਪਤਿਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਬੂਝਏਕਅਚਰਜਲਏ॥ ਤੁਮਕੋਪੁਰਾਨ
ਯਾਨਤਉਰਿਖਪੂਜਹੋ॥ ਜੈਸੇਨਿਮਹੈਅੰਗਲੋਗਕਹਸੁਝੋ॥
੧੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਪੁਨਿਬੋਲੇਮਿਥਲੇਸਤਬਸੁਨਿਸੁਕਦੇਵ
ਸੁਜਾਂਨ॥ ਜਿਮਵੈਰੋਗੀਪੁਰਖਕੋਮਿਲੈਬੈਦਸੁਖਦਾਂਨਾਮਿ
ਲੈਬੈਦਸੁਖਦਾਂਨਉਦਰਪੀੜਤਿਹਰਾਰੀ॥ ਦੈਅੰਛਦਕਰਬ
ਮਨਸਪਦਤਿਹਰੇਗੁਬਿਦਾਰੀ॥ ਇਕਨਰਉਠਿਤਨਪੇਇਬਸ
ਤਸੁੰਦਰਪਾਏਗੁਨਾ॥ ਇਕਕਰਮੰਜਨਬੈਠਕਯੋਦਿਗਫੀ

ਬਮਨਪੁਨਿ॥੧੩॥ਰਿਖਵਰਜੋਦਿਗਬੈਠੈਤਾਂਕੋਮਾਖੀਲਾਗ
 ॥ਤਿਯਰਬਸਾਪਤਨਾਂਹਿਕਛੁੜੇਤਜਕੈਗਯੋਭਾਗਾਜੇਤ
 ਜਕੈਗਯੋਭਾਗਸੇਈਮੁਨਿਵਰਤਮਜਾਨੇ॥੧੪॥ਮਾਛਿਗਬੈਠੈ
 ਰੇਤੇਰਾਜਮਾਖੀਯਹਮਾਨੇ॥ਤਾਂਤੇਜੰਦਪਗਜਾਨਤਦਪਭੁਪ
 ਤਿਕੈਯਹਸਿਖਾ॥ਪੂਜਕਰੈਬਿਨੁਮਤਸਜੇਊਐਰੈਬ੍ਰਹਮਸਰ
 ਖਾ॥੧੪॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਮੁਨਿਵਰਭਏਸੁਨਿਭੁਪਤਿਕੈਬੈਨ॥
 ਬਿਦਾਮਾਂਗਅਸੁਮਗਏਗਦਗਦਬਚਜਲਨੈਨ॥ਗਦਗ
 ਦਬਚਜਲਨੈਨਇਤੈਆਗਜਾਪੁਭਪਾਣੀ॥ਚਛਾਬਿਬੰਨਮਿ
 ਥਲੇਸਚਲੇਹਾਰਿਪੁਰਸੁਖਦਾਣੀ॥ਮਾਰਗਦੇਖੇਪਤਿਤਵਖ
 ਤਰੇਦਤਬਹੁਦਰਗਤਿ॥ਬੋਲੇਫਿਖਾਨਿਧੰਨਸੁਖਸਨੇਰ
 ਲੇਹੁਅਤਿ॥੧੫॥ਜੇਜੇਜੇਦੇਖਤਦਖੀਨਰੋਰਵਤਭੁਪਮ
 ਪੀਗ॥ਯਾਂਕੋਤਜਕਤਜਾਂਓਮੈਭੋਗੋਇਨਸੰਗਪੀਗਭੋਗੋਇ

ਨਕੀਪੀਰਪਾਰਖਦਪੁਰਪੈਧਾਏ॥ ਇਮਭਾਖਤੀਮਥਲੇਸਕਰ
 ਤਕਰੁਣਾਦੁਖਪਾਏ॥ ਭਗਤਵਛਲਪੁਨਿਕਹਤਭੂਪਅੰਨੁ
 ਸੁਖਸੋਤੋ॥ ਕੀਨੇਸੋਈਉਪਾਇਜਾਂਹਬੈਕੁੰਨਅਘੀਜੋ॥
 ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਰਾਜੂਕੇਮਾਂਹਸਬਪਤਿਤਪਾਪਾਇਕਓਗ॥
 ਏਕਪਟੀਦੀਓਰੁਜਨਨਿਪਲਗੇਪਾਰਖਦੇਤੇਗ॥ ੧੭॥ ਭੂਮਾਨਪ
 ਲੇਛਾਡੇਜਿਹਮੇਰੁਜਨਪੁਤਾਪਾਪਤਿਤਉਧਾਰੇਅਨਿਕਤ
 ਗਨਿਨਸਕੈਪੁਰਅੰਪਾ॥ ੧੮॥ ਚਲੇਪਾਲਕੀਪੇਰਸਬਰੁ
 ਪਬਿਸੁਕੇਲੀਨਾ॥ ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪੁਤਾਪਯਹਿਪਤਿਤਨਹਰਿਪੁ
 ਰਦੀਨਾ॥ ੧੯॥ ੪॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗ੍ਰੀਖਮਜੂਕੀ॥ ਟੀਕਾਛਪੈ॥
 ਸ੍ਰੀਗੰਗਾਸੁਤਕਥਾਪਰਮਪਾਵਨਸੁਖਕਾਗੀ॥ ਸਾਂਤਲਤ
 ਕੇਪਿਤਾਪ੍ਰਸੰਗਭਾਰਥਵਿਸਤਾਰੀ॥ ਕੀਰਤਸਿੰਘਕਛੁਕਹ
 ਤੇਤੋਤਜਿਹਵਾਨਿਜਪਾਵਨਾ॥ ਸੁਤਕੇਕੋਤਕਦੇਖਭੂਪਮਨਮੇ

ਅਤਿਭਾਵਨਾ॥ ਇਕਵਿਨਤੁੰਗਯੋਅਖੇਟਨਿਪਸੈਨਾਤਜੀਮ੍ਰਗ
 ਸੰਗਲਗਯੋ॥ ਸੋਸਾਰੰਗਫਿਨਤੁੰਮੈਛਮਜੋਪੁਨਿਸੁਗੀਧਅਵ
 ਤਮਗਯੋ॥ ੧॥ ਜਨੇਜਨੇਅਵਤਮਰਤੁਲਏਕਸਤੂਰੀਸੰਗ
 ॥ ਤਜੇਤਜੇਹਾਂਕਤਅਸ੍ਵਭੂਪਮਨਜਗਤਅਨੰਗਾ॥ ਨਿਕਟਿਜਾ
 ਇਤਬਦੇਖਸੁਤਾਕੇਵਟਬਹੁਰੂਪਾ॥ ਤਿਹਤਨਲਪਟਸੁਗੀਧ
 ਵਹਤਮਾਰੁਤਸੁਅਨੂਪਾ॥ ਦਿਖਅਤਿਸੁੰਦਰਸੁਕੁਮਾਰਿਤੀ
 ਅਸਾਂਤਲਨਿਪਸੋਹਤਭਏ॥ ਪੁਨਿਕੇਵਟਪ੍ਰਤਿਜਾਚਨਕਰੀ
 ਸੁਤਾਦੇਹੁਬਹੁਪਨੁਲਏ॥ ੩॥ ਕਾਬਿਤ੍ਰਾਦੇਖਕੈਅਪੀਗਨਿਪ
 ਪੀਰਲੈਕਹੈਨਿਖਾਦਮਾਨੇਏਕਬਾਤਲੇਹੁਜੇਜਨਗੀਪਾਗੀਕੋ॥
 ਜਾਂਤੇਜੇਹੈਬਾਲਰਾਜਤਿਲਕਤਾਂਕੈਭਾਲਮਿਲੈਤੋਨਿਹਾਲ
 ਕੋਰਦੇਇਸੁਤਾਪ੍ਰਜਾਗੀਕੋ॥ ਕੇਵਟਕੈਬੈਨਦੁਖਦੈਨਜੁਨਚੈਨਗ
 ਈਬਹੈਨੀਰਨੈਨਬਿਰਹਲਾਗਯੋਬਰਨਗੀਕੋ॥ ਕੈਸੇਦੈਓ

ਰਾਜਤਜਗੀਗਾਚੁਵਨਜੁਕੇਕੋਸੇਅਬਤਜੇਯਹਿਸੁਤਾਮੁਰਬ
 ਗੀਕੋ॥੩॥ਤੀਅਤੇਨਿਰਾਜਪ੍ਰੇਕੋਆਯੋਨਿਪਾਸਪਦਬਿਰ
 ਤਬਿਕਲਗਾਤਪਰਤਨਪੀਰਕੋ॥ਲਾਗੇਰਹੈਧਨਾਨੁਨਿਸ
 ਬਾਸੁਰਗੀਪਾਗੀਜੁਕੇਤਜੇਖਾਂਨਪਾਂਨਕਛੁਨੁਪਿਨਸਗੀਰਕੋ
 ॥ਸਭਾਮੈਨਆਵੈਨੈਨੀਰਬਰਸਾਵੈਭੂਰਦੇਖਮਨਦੂਰਬੁ
 ਝੁੰਝੀਖਮਬਜੀਰਕੋ॥ਕਹੋਸਮਝਾਇਕਗਾਬਿਥਾਬਿਥਾਬੁਜ
 ਪਰਹੀਭੂਪਮੰਤੀਸਭਕਹੀਬਾਤਦੂਰਕਰੇਪੀਰਕੋ॥੪॥ਪਾਪਗੀ
 ਛੰਦਾਗੀਖਮਲੈਕਰਸਭਸਚਿਦਸੰਗਾਬੋਲੈਕਰਸੰਪੁਧੀ
 ਅਓਮੰਗਾਪ੍ਰਭਤਨਕਕਾਜਹਿਤਸਹੀਪੀਗਾਕਹਾਰਾਜਕਾਮ
 ਪਿਤਤਜਸਗੀਗਾ॥੫॥ਚਲ੍ਹੇਸਿਵਕਾਮੈਜਨਕੋਚਛਾਇ॥
 ਜਾਕੇਵਟਬੈਠੈਤੁਬਛਾਇ॥ਸਭਸਭਾਮਾਂਹਿਜਨਯਹਿ
 ਬਖਾਂਨਾਜੈਕਰੇਰਾਜੁਯਹਿਅਘਲਗਾਂਨ॥੬॥ਗੋਦਿਜਰਿ

ਖਨਿਰਧਨਦੇਉਤਾਪਾਅੰਰੇਜੇਨਗਮੇਅਧਿਕਪਾਪਾਤੇਲਾ
 ਗਮੇਹਿਜੇਕਰੇਰਾਜਾ। ਤੁਮਦੇਹੁਸਤਾਮੁਹਿਜਨਕਕਾਜਾ॥੧॥ਸੁ
 ਵਿਪ੍ਰਵੁਅਭੁਕਕੇਵਟਬਖਾਂਨਾ। ਤੁਹਿਸੁਤਮੁਹਿਸੀਤਤਰਾਜੁ
 ਤੰਨਾਕਾਹਿਭਗਤਨਕਹੋਕਬਬਿਵਾਹਾ। ਮੁਹਿਲਾਗਸਪ
 ਤੇਜੇਕਰੀਆਹੁ॥੮॥ਅਰਿਲਾਕੇਵਟਦਿਖਜਨਪੀਰਕੁ
 ਰਪੁਨਿਰਾਖੈ॥ ਮੁਹਿਦੁਹਤਾਕੇਪੁਤ੍ਰਤਨਕਬਲਰਾਖੈ॥ਆ
 ਨਭੁਪਚਢੇਜੇਰਛੀਨਲਹਿਰਾਜਕੋ॥ ਰੈਦੁਹਤਾਸੁਤਦੀਨਕ
 ਰੋਨਹਿਕਾਜਕੋ॥੯॥ਤੂੰਬਿਨੁਰਾਜਨੁਨਰਿਬਨੈਉਠਿਜਾਇੰ
 ॥ਪਾਛੈਦੁਹਤਾਮੋਰਕਜੇਰਾਜੁਕਮਾਇੰ॥ ਤਾਂਤੇਦੇਉਨਸੁਤਾਬ
 ਤਸਾਚੀਕੋ॥ ਸੁਰਸਰਿਸੁਤਸਮਸ਼ਾਇਕਹਾਰਾਚੀਅੰ॥੧੦
 ਜੀਵਤਕਬਤੰਨਤਜੇਗੀਪਾਰੀਤਾਤਕੋ॥ ਨਿਸਦਿਨਸੇਵਕਮ
 ਇਦੈਉਜੁਖਮਾਤਕੋ॥ ਸੁਨਿਪੂਰਨਪ੍ਰਵੁਦੇਵਕੁਸਮਬਰਖਾਵ

ਤੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਪੁਨਿ ਨਰ ਅਵਨਿ ਲੋਗ ਸੁਰਗਾ ਵਹੀ॥ ੧੧॥ ਤੇ ਬਿਨੁ
ਕੇ ਅਸ ਕਠਨ ਪ੍ਰਵੈ ਜਗ ਪਾਰਈ॥ ਕਿ ਵਟ ਸੁਤਾ ਬਿਵਾਹ ਬਿਰਾ
ਨਿ ਪਟਾਰਈ॥ ਆਏ ਪਾਰ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਂਤ ਲਤ ਬੈ॥ ਅੰਗੁ
ਹੁਤ ਬਿਰਤੰਤ ਰਗਤ ਪ੍ਰਣ ਕੇ ਅਬੈ॥ ੧੨॥ ਦੇਹ ਰਾ ਦੇਸ ਦੇਸ
ਕੇ ਰੂਪ ਸਬਾਇ ਕਠੇ ਰਾਹ ਬਕਾਜਾ॥ ਅਰ ਜੁਨ ਤੇ ਆਗੈ ਗਯੋ ਕੁ
ਰਨਿ ਪਛਿ ਗਜ ਦੁਰਾਜਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਖੇ ਸੁਖ ਅਜੀਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤ
ਬਰ ਕੇ ਤਾਂ ਨਾ॥ ਜਦ ਬੀ ਸੀ ਜੈ ਤੇ ਇਨ੍ਹਿ ਪਸਾਂਤ ਹਮਰੀ ਅੰਨਾ॥
੧੪॥ ਯਹ ਦਿਚਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਸਾਛਿਗ ਬੈਠ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰੂਪਾ॥
ਪੁਨਿ ਪਾਰ ਬਾਵਤ ਭਯੋ ਰਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੂਪਾ॥ ੧੫॥ ਪਰੰ
ਖਨ ਕਰ ਬਿਸ੍ਰਕੀ ਬੈਠ ਚਰਨ ਸਿਰਨਾਇ॥ ਤਨ ਪੁਲਕਤ ਬ
ਹਿਨੈ ਨ ਜਲ ਨਿਜ ਤਰ ਕਛੁ ਨ ਰਸਾਇ॥ ੧੬॥ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸੀ ਦ
ਫੁਟੀ ਜ ਬਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਿਖ ਪਾਰ ਬਕੇਤ ਬਹੀ॥ ਯਹ ਬਾਤ

ਨਜੋਗਸਖਾਤੁਮਕੋ॥ ਬਿਨੁਆਸੁਬੈਠਲਜੋਤਮਕੋ॥੧੭॥
 ਪੁਨਛੇਮਪੁਛੀਪੁਭਸਾਦਰਸੋ॥ ਗਿਸਰੁਪੁਭਕੋਅਨਆਦਰ
 ਸੋ॥ ਤੁਮਤੇਸਰਬਗਜਕਹਾਵਤਹੋ॥ ਕੁਰਬੀਸਨਤਰਿਦਰਾਵ
 ਤਹੋ॥੧੮॥ ਪ੍ਰਥਮੈਮੁਹਿਆਇਨਬੂਝਲਯੋ॥ ਪਿਛਲੇਸੁ
 ਖੁਬੂਝਪੁਜੰਕਦਯੋ॥ ਤਮਬੈਠਹੋਨਹਿਦਿਸੁਕਰੀ॥ ਭਿੰਨ
 ਜਾਂਨਤਕੋਰਵਬੀਸਹਰੀ॥੧੯॥ ਮੋਤੀਦਾਮਛੰਦਾਸੁਨੇਕੁਰ
 ਰੂਪਜਬੈਬਚਸਜਾਮਾ॥ ਕਿਰੋਟਫਿਰਾਇਹੋਸੁਖਧੰਮਾ॥
 ਕੋਪਰਤੀਤਰਿਦੈਨਿਜਕੇਗਾ॥ ਸੁਦਾਹਨਬਾਮਦੇਉਚਖਮੇਗਾ॥
 ੨੦॥ ਰਹੋਤੁਮਪੀਠਨਤੋਦਿਖਆਵਾ॥ ਭਲੀਬਿਧਜਾਂਨਤਤੇ
 ਹਿਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ਕਹੋਅਬਹੋਤੁਕਹੀਜਬਭੂਪਾ॥ ਫਿਪਾਨਿਧਿਬਕ
 ਕਤੇਸੁਅਨੁਪਾ॥੨੧॥ ਬਿਨਾਕਰਆਯੁਧਮੈਇਕਓਗਾਮਹ
 ਗਬਿਏਕਸੁਖੀਹਇਜੋਗਾ॥ ਜੁਭਾਵਤਭੂਪਕਰਹੁਪਰਮਾਂਨ॥

ਕਹਾ ਬਿਨੁ ਆਯੁ ਪਕੈ ਭਗਵਾਂਨ॥੨੨॥ ਆਵਿ ਚਾਰ ਰਿਏ ਫਿਤ ਬ੍ਰਮ
 ਹਿਲੀਨਾ ਗਿਰਾ ਮਤਿ ਟੇਰ ਸੁਕਾਲ ਅਪੀਨਾ ਗਯੋ ਨਿਭ ਗੇਯਮ
 ਹਾਂ ਅਭਿਮਾਂਨ॥ ਬਿਜੈ ਪ੍ਰਤਿ ਹਾਸ ਕਯੋ ਭਗਵਾਂਨ॥੨੩॥ ਬਰਦੈ
 ਛੰਦਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਸਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਲੀਨੈ ਕਾ ਕਰ ਕਾਂਮਾ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਭਮਜੀ
 ਵੈਤਨ ਪਨ ਸਜਾਮ॥੨੪॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦਸ ਅਠ ਛੂਹ ਇਥੇ ਇਕ
 ਠੇਗਾ ਸੁਰਸ ਰਿਸੁਤ ਬਰ ਭਗਤ ਨ ਮੇ ਸਿਰ ਮੇਗ॥੨੫॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਣ
 ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਣ ਕੀਨੈ ਸਭਾ ਮੰਝਾਗਾ ਪਕਰਾ ਵੇਕਰ ਆਯੁ ਪ੍ਰਭ
 ਇਕ ਵਾਗ॥੨੬॥ ਸਮਰ ਕੁਮੁਜ ਬਧ ਕਯੋ ਲਗਾਈ ਜੇਗਾ ਘੇਰ
 ਲੀਓ ਅਰਜੁਨ ਚੁਰਨ ਸਿਰ ਮੇਗ॥੨੭॥ ਨਿਸਾਨੀ ਛੰਦਾ ਮਾਰ
 ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਘੇਰ ਰਬੁ ਪਾਰ ਬਬਲ ਭਾਰੀ॥ ਪੁਨਿ ਚਲ ਨਿਕਟਿ
 ਭਗਤੁ ਗਯੋ ਕਰ ਵਾਰ ਸੰਭਾਰੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਛਾਡੈ ਬਿਜੈ ਕੋਤ
 ਰਿਦਿਖ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਪਾਏ ਲੈ ਰਬ ਚਕਰ ਕਰ ਨਿਭ ਪ੍ਰਣ ਪ੍ਰਭ

ਲੇਖੋ॥੨੮॥ ਦੁਹੁਤਗਤਨਰਖਾਕਰੀਭੁਗਤਨਹਿਤਕਰੀ
 ॥ ਰਾਖੋਇਕਕੋਪ੍ਰਾਣਤਨਇਕਕੋਪ੍ਰਾਣਭਾਰੀ॥ ਨਮਸਕਾਰਕ
 ਰਪ੍ਰਭੂਕੋਭੀਖਮਜੁਬੇਲੇ॥ ਰਾਵਰਿਪ੍ਰਾਣਨਿਹਸਸਤਮੇਅਬ
 ਗਹਿਕਰਤੇਲੇ॥੨੯॥ ਪ੍ਰਭੂਲੋਭਤਨਨਠਿਕੇਪੁਲਿਅਤਿਪੁ
 ਲਕਸਰੀਗਾ॥ ਗਦਗਦਬਚਨਨਾਵਣੀਅੰਬੁਕਦੁਪ
 ਨੀਗਾ॥ ਦੇਖਹੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਯਹਿਕੀਰਤਸਿੰਘਭਾਖੇ॥ ਨਿ
 ਜਪ੍ਰਾਣਕੀਨਿਦੁਰਪ੍ਰਭਭੀਖਮਪ੍ਰਾਣਰਾਖੇ॥੩੦॥ ਬਲਕ
 ਅੰਛਤਆਪਕੋਕਿਨਨ੍ਹੂਨਕਹਾਯੋ॥ ਭੁਗਤਵਛਲਭੁਗ
 ਦਾਨਕੋਯਹਿਨਿਵਹੀਭਾਯੋ॥ ਜੁਨੈਜੁਨਾਵੈਪ੍ਰੇਮਕਰਭੁਗਤਨ
 ਕੀਗਾਬਾਭੀਖਮਜੁਪ੍ਰਾਣਰਾਖਤਿਪ੍ਰਭੂਕਰਹਿਸਲਾਬ
 ੩੧॥੪॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਅਜਾਮੰਲਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕਬਿਤੁ॥
 ਬਿਪ੍ਰਗਤਭਯੋਭਵਕਬੁੰਨਬਿਦਯਾਪਛੀਬਾਲਵੇਸ

ਤੁਤੇ ਬਿਪਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਕੀ ਨੀਤੀ ॥ ਪਨੁ ਤੁਲੈ ਜਾਵੇ ਅੰਕਰਾਵੇ ॥
 ਟਨਟੇ ਨਟੇ ਸਾਂਝੁ ਗੁਰੁ ਆਵੈ ਮਨੁ ਤਾ ਤੂੰ ਸੋਲੀ ਨੀਤੀ ॥ ਪਿਤਾ
 ਰਜਾਇ ਚਟਮਾਲ ਪੈ ਨਸੀਬ ਜਾਲੈ ਕੀ ਨਿਸੁ ਬਿਵਾਹ ਮਤੁ ਯ
 ਸੋ ਤਿਤੁ ਰੀਤੀ ॥ ਜੇ ਬਨੁ ਜਬ ਭਯੋ ਵਹੁ ਬਾਲ ਖਟੁ ਯੋ ਅਜ
 ਬੇਸੁ ਜਾ ਮਨੁ ਲਯੋ ਨਿਜ ਤਿ ਆਤਮ ਦੀ ਨੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਸੁ
 ਪਿਸਦਾ ਬੇਸੁ ਜਾ ਕੇ ਰੇਹਰੇ ਪਾਨ ਬਾਰੁਣੀ ਨ ਬਿਪੁਤਾਈ
 ਗਨੀ ॥ ਕਰਤ ਚ ਬਾਇਲੋ ਕਸੋ ਕਭਯੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬੇਲ ਨਿ
 ਜਗਨਾ ਤਨ ਕੋ ਕਯੋ ਚਿਤ ਪਾਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਇਕ ਤ੍ਰੈ ਕ੍ਰੈ ਕ੍ਰੈ
 ਪਤਿ ਕੀ ਆਗਨਾ ਪਾਇ ਪੁਰਤੇ ਨਿਕਾਰ ਦੇ ਊਕਯੋ ਅਨ ਬਨੀ ॥
 ਕੇਸੁ ਰੁਬ ਬਾਗ ਤਾਂ ਕੇਭੀ ਤਰਨ ਪਾਂਇ ਦੀ ਏਕੁਟੀ ਦਿਗ ਬਾਂਧ
 ਗਨ ਕਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਤਿਹ ਗਨ ਕਾ ਕੇਧ
 ਨੁ ਅਧਿਕ ਸੋ ਲਜਾਈ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਗਾ ਅਨੇਕ ਬਿਧਿ

ਕੋਕਕਲਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਕੋਕਕਲਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੀਤਿਦੁਬਰਨ
 ਨਜਾਣੀ॥ਇਕਦਿਨਬਰਖੇਮੇਪਾਸੰਤਆਏਸੁਖਦਾਣੀ॥
 ਉਪਬਨਪੈਠਨਲਗੇਦੁਸੁਮਾਲੀਗਹਿਪੈਜਿਤਾ॥੨॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ
 ਸਠਕਯੋਜਹਾਂਸੁਖਅਧਿਕਹੋਤਿਤਾ॥੩॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ
 ਾਹੀਅਛਲਾਸੁਖਭਾਖੇਬੈਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਇਹਅਜਾਮੰਲਭੁਇ
 ਗਹੀਗੀਤਿ॥ਤਜਨਿਜਕੁਟਿਬਜਨਸੇਵਹੋਤਾ॥ਉਪਬਨਦਿ
 ਗਬਾਂਧੋਪੈਨਿਕੇਤਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਸੰਤਨਕੋਸੁਖਸੁਭਾਇ॥ਜੇ
 ਤੁਜਹਦਿਜਗਨਕਾਸੁਠਾਇ॥ਦਿਖਉਛੈਅਜਾਮਲਸੰ
 ਗਨਾਗਿ॥ਦੁਹਰੁਤੇਕੀਨੀਨਮਸਕਾਰਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਹੋਤਾ॥ਪਗਆਪਨਸੁਚਕੀਨਿਨਿਕੇਤਾ॥ਪੁਨਿਸੰਤ
 ਨਬੂਝੈਸਭਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਦਿਜਨਿਜਦਾਹਾਕੋਕਯੋਰੰਗਾ॥੬॥
 ਸੰਤਹਿਗਨਯਹਿਨਹਿਗਨਾਂਨੇਗਾ॥ਤੰਦਪਯਾਂਕੋਭਵਕਟੈ

ਰੋਗਾ॥ਸੁਨਿਦਿਜਨੋਏਸੁਤਤੇਹਿਬੰਮਾ॥ਤਿਹਕਰਨਾਗਇਤੁਪ
 ਰੋਨਾਮਾ॥੭॥ਤੋਟਕਛੰਦੁ॥ਇਤਨੇਬਰਖਾਤਬਦੂਰਭਈ॥ਜ
 ਨਰੇਪਰਿਕੇਰੰਗਰੂਪਰਈ॥ਗਾਨਕਾਪਰਸੁਤਤਿਕਾਲਭਯੋ
 ॥ਸੁਤਭਯੋਸੁਨਗਇਨਨਾਮੁਲਯੋ॥੮॥ਗਾਨਕਾਪਨੁਦੀਨ
 ਸੁਦੀਨਨਰੋ॥ਦਿਜਫੂਲਤਡੁਲਾਮਨੰਦਪਰੋ॥ਇਹੁਭਾਂਤਸੁ
 ਕਾਲਬਿਤੀਤਭਯੋ॥ਤਬਅਇਅਜਾਮਲਰੋਗਤਯੋ॥੯
 ॥ਤਬਅੰਤਹਿਪ੍ਰਾਣੁਭਯੋਤਿਹਕੋ॥ਤੀਅਰੇਵਤਕਸੁਭਯੋਜਿ
 ਤਕੋ॥ਨਿਜਨਾਗਿਧੀਰਵਯੋਦਿਜਤੁ॥ਲਹਿਓਸੁਖਬਾਰਕ
 ਮੈਭਿਜਤੁ॥੧੦॥ਗਾਨਕਾਪਤਿਬਾਕਸੁਨੇਜਬਤੁ॥ਚਖਪ੍ਰੀ
 ਤਿਸੁਨੀਰਬਯੋਤਬਤੁ॥ਬਤੁਰੇਦਿਜਸੇਪਰਪੀਰਕਰੈ॥
 ਨਹਿਤੇਬਿਨੁਮੋਹਿਸਗੀਰਿਰਹੈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਬਬਿਕਰ
 ਲਸਕੁਪਕਰਤਾਰੀਗਾਰਜਮਫਾਸਾ॥ਚਲੇਘਸੀਟਤਦੁਮੁ

ਲਖਾਸੁ ਖਤੇ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ
 ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਸਪਦ ਬੇਲੀ ਪ੍ਰਮ ਬਾਂਸਾ ਪਾਇ ਕੇ ਤਨਾਰ
 ਇਹਾ ਮੇਰਿ ਛੁਡਾਵਤ ਜਾਮਾ ਮੇਰਿ ਛੁਡਾਵਤ ਜਾਮ ਕਰੁ ਜੇਅ
 ਰਤ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਲਾਗੁ ਨ ਰਾਇ ਹੀ ਏਨ ਰਾਇ ਆਵਹੁ ਪੁਜ
 ਗੇ ॥ ਅਤ ਹਿਤੋ ਕਹ ਬੈਨ ਨੈਨ ਤੇ ਬਹਤ ਨੀਰ ਗੁਨਾ ॥ ਜਮ ਲੁਝ
 ਇਹੀ ਅਗੇ ਗਈ ਪੁਨਿ ਪੁਰਹ ਰਿਜੁ ਪੁਨਿ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਛਿਨ ਦੇ ਰੇਖ
 ਰਖ ਦਲ ਬ ਪੂਰਮੁ ਖ ਕਰੁ ਜੇਨਾਮਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਯੋ
 ਤੇਰੇ ਬੀਪ ਨ ਜਾਮਾ ॥ ਤੇਰੇ ਬੀਪ ਨ ਜਾਮੁ ਪੁਗਨ ਕਾ ਪਤਿ ਦੇਖੁ ਜੇ
 ਭਯੋ ਬਿਸੁ ਯਹ ਪੁਗਟ ਸੰਤ ਮਹਿਮਾ ਗੁਨ ਲੇਖੁ ਜੇ ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰਤ ਸਪੇ ਮਭਯੋ ਦਰਸਨ ਕੋ ਛਲੁ ਜਿਹਾ ॥ ਦਿਬਜ ਰੁਪ ਸੇਭ
 ਈ ਕਹਾ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਕਵਿ ਤਿਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗ
 ਨ ਕਾ ਸੰਗ ਗਾਏ ਦਿਨ ਤ ਰਿਜੁ ਕੇ ਪੁਗਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਮ ਨ ਕੀ ਬਾਤ

੨੦

੦

੦

੦

੦

੦

ਗਾਏਯੋਭਾਗਦੇਖਸੁਗਾਅੰਤਕਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਹੀਰਾਜਕੀਕਰਹੁ
 ਨਆਸਾਅਚਿਤਗੁਪਤਕਾਕਰੈਗਾਯੋਦਫੁਤਗਬਿਸ੍ਵਸਾਗਤਿ
 ਹਰੀਪਦੇਖਕਹਿਮਹਿਖਪ੍ਰਭਕਹਾਭਯੋਤਿਹਭਾਖਸਬਾਗਏ
 ਅਜਾਮੇਲਸੰਭਲੀਸੇਚਛਬਿਬਾਂਨਹਰਿਪੁਰੈਅਬਾ॥੧੫॥
 ਹਮਭਾਗੇਲੈਜੀਵਬਿਸ੍ਵਭ੍ਰਿਤਭੈਦਿਖਹਾਯੋਅਬਲੋਕਪਾ
 ਨਾਤੁਯੋਭੁਕੋਤਕਦਿਖਪਾਯੋਅਮੈਸੇਪਤਿਤਉਧਰੇਗਈਹਮ
 ਹੀਠਕੁਰਾਈਅਜਮਪੁਰਬੀਜਗਵਾਇਦਾਸਹਰਿਕੇਸਬਗਾ
 ਈਅਜਮਭੂਪਜਮਨਪੀਰਜੁਦਯੋਪ੍ਰਭੂਨਾਮਮਹਿਮਾਕਹੀਅ
 ਬਜੀਕਰਕਾਰਮੁਖਪੁਕਪੈਤਜਭਾਗਹੁਦੇਖਹੁਨਹੀ॥੧੬॥ਨਿ
 ਸਾਨੀਛੰਦਾਮਤੁਮਕਾਰਪਾਛੈਕਹੈਨਹਿਭਾਗਯੋਜਾਈਅਤੁਮ
 ਕੋਮਿਯਹੈਦੰਡਬਹੁਹਮਕਛੁਨਬਸਾਈਭਾਗਭੁਲੇਨਿਜਜ
 ਨਹੈਜੀਵਤਆਏਰਾਮਨਾਮਮੁਖਤੇਕਹੈਦਿਜਗਨਕਾਰ

ਏ॥੧੭॥ਦੇਹਗਾਇਹਬਿਪਨਿਜਮਨੁਚਰਨਕੋਜਮਨਿਪਬ
 ਹੁਸਮਝਾਇ॥ਦਿਜਬੇਸ੍ਰਕੋਚਰਤਯੁਕਵਿਨਿਜਮਤਿਕ
 ਯੋਗਾਇ॥੧੮॥੬॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥ਮੋਚਿਤਬ੍ਰਿਤਨਿਤਯਤ
 ਤਾਂਕੋਜਤਾਂਨਾਗਾਇਤਪਦਪਾਰਖਦਾ॥ਬਿਸ੍ਰਕਮੈਲੋਬਿ
 ਜੈਪ੍ਰਵਲਮੰਗਲਸੁਖਕਾਰੀ॥ਨਿਦਸੁਨੰਦਸੁਰੁਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁਗ
 ਮਾਮੋਹਾਰੀ॥ਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਬਿਨੀਤਪੁਨੀਤਕੁਮਦਕੁਮਦਖ
 ਕਰੁਣਾਏ॥ਸੀਲਜੁਸੀਲਜੁਸੇਨਰਾਵਰਗਤਨਿਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਏ॥ਲਖਮੀਪਤਿਪੀਨਨਪ੍ਰਬੀਨਰਜਨਾਨੰਦਰਗਤਨ
 ਰਿਦਾ॥ਮੋਚਿਤਬ੍ਰਿਤਨਿਤਤਤਾਂਕੋਜਤਾਂਨਾਗਾਇਤਪਦ
 ਪਾਰਖਦਾ॥੮॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਹਰਿਪਾਰਖਦ
 ਖੇਤ੍ਰਸਯਹੈਬਰਨੇਕਵਿਨਪ੍ਰਸਿੱਧਾ॥ਪ੍ਰਭਾਵਿਗਰਹਿਯੋਨ
 ਮੁਖਪਤਾਂਕੋਦੈਨਵਨਿੱਧਾ॥ਤਾਂਕੋਦੈਨਵਨਿੱਧਅੰਤਜਮਨਿਕ

ਟਿਨਮੈਦੈ॥ ਅਜੈ ਬਿਜੈ ਕੀ ਜਾਖ ਸਕ ਲਗੈ ਥਨ ਕਵਿਦੈ॥
ਪ੍ਰਭੈ ਦਿਵਾਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਜਨਕਾ ਦਿਕ ਬਗ॥ ਆਪ ਭੁਏ
ਪ੍ਰਤਿਕੁਲ ਮਾਨ ਆਗ ਜਾ ਸੁਖ ਸੋਗ ਰਿ॥ ੧॥ ਮੁਲ ਛਪੈ॥ ਹ
ਰਿ ਬੱਲ ਭੁਸ ਭੁਪ੍ਰਾਰਥੇ ਜਿਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ਆਸਾ ਪਰੀ॥ ਕ
ਮਲਾ ਗਰੁ ਨ ਸੁਨੰਦ ਆਦਿ ਬੇਨਤ ਸ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਰਤਿ॥ ਹਨਦੈ
ਤਜਾ ਮਵੰਤ ਬਿਭੀ ਖਨ ਸਵਰੀ ਖਗ ਪਤਿ॥ ਪ੍ਰਵਉਂ ਪਵਉਂ
ਬਰੀ ਕ ਬਿਦਰ ਅਕੂਰ ਸੁਦਾ ਮਾਗ ਚੰਦ੍ਰ ਹਾਸ ਚਿਤ ਕੇਤ
ਕਾ ਹਗ ਜਪ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਮਾ॥ ਫੋਖਾ ਗਵਿ ਕੁੰਤੀ ਬਪੁ ਪਟ ਅ
ਚਤ ਲਜਾ ਹਰੀ॥ ਹਰਿ ਬੱਲ ਭੁਸ ਭੁਪ੍ਰਾਰਥੇ ਜਿਨ ਚਰਨ
ਰੇਨ ਆਸਾ ਪਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁ ਮਾਂ ਨੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਾਵਨ ਕੋ ਹਤਿ ਜੀਤ ਲੰਕਾ॥ ਪਰਜ
ਹੁ ਬਿਭੀ ਖਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਕਾ॥ ਸੇਵੈ ਕਰ ਜੇ ਕਰੈ ਚਾਇ॥ ਪੁਰਖ

ਵਨਕਰੇ ਚਰਨ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਨਹਿ ਜਾਂਉ ਬਰਖ ਦਸ ਚਤੁ
 ਰਗਾ ਮਾਪਿਤ ਮਾਗਾ ਦੀਨੀ ਬਨੈ ਠਾਂ ਮਾ॥ ਬਰਖ ਸਪੁਰ
 ਰਗ ਤੈ ਪਛੇ ਗੇ॥ ਨਿਜ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਗਕੀ ਨੇ ਜਲੇ॥ ੨
 ਬਾਂਨ ਰਪਤਿ ਅੰਗ ਦਰੁਨੀ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਨਲਨੀ ਲਸੀ ਗਗਣੇ
 ਮਦਨਾ॥ ਦਿਖਨ ਗਗਨਿ ਕਾਟੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਰ ਸਭ ਪੁ
 ਨਾਟੀ ਰੁਲੀ ਗੀਤਿ॥ ੩॥ ਮਾਏ ਪੁਰੁ ਪੈ ਦੇਹੀ ਟਿਗਾਇ॥ ਬੁ
 ਰੇਣ ਲਗਾ ਓਲੰਕਰਾਇ॥ ਪੁਰੁ ਮਾਂ ਗੋਰਾਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਥਾ॥
 ਮਾਲਾਰਘੁ ਨੰਦਨ ਲੀਨਾ ਸਾਥਾ॥ ੪॥ ਪੁਨ ਬੁਝ ਬਿਗੀਖਨ
 ਰਿਪਾਧਾਂ ਮਾਰਾ ਵਨ ਯਹਿ ਕਿਤੇ ਲੀਨ ਦੰਮਾ॥ ਸੁਰੁ ਰਤਨ
 ਅਮੋਲਕ ਬਿਸਦ ਰੁਪਾ॥ ਨਹਿ ਮਘ ਵਾਪਸੀ ਇਸ ਮਅਰੁ
 ਪਾ॥ ੫॥ ਵੈਕਰ ਜੇ ਰੇ ਰਾਖਤ ਲੰਕੇ ਸਾ॥ ਦਸ ਕੀਠਨੀ ਤੀ ਪ੍ਰਥ
 ਮੈ ਸੁਰੇ ਸਾ॥ ਫਿਰ ਸਾਗਰ ਜੀਤਨ ਚਲੇ ਪਾਇ॥ ਸੋ ਯਹਿ ਮਾਲ

ਸੁ

ਲੈ ਮਿਲੇ ਆਇ ॥੬॥ ਦਸ ਗੀ ਵਦਾ ਮਦਿਖੀ ਅਨੰਦਾ ॥
ਖਕਟ ਕਰਾਖ ਘਰ ਠਿਕੇ ਮੀਦਾ ॥ ਸੋ ਨਿਕਸੀ ਅਬਰੁੰਡਾਰ
ਮਾਂਹਿ ॥ ਰਿਤ ਭੇਟ ਲੈ ਆਯੋ ਕਰੇ ਗਾ ॥੭॥ ਸਰੁ ਸਰੁ ਦੇਖ
ਮੰਜੁ ਲੈਦਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਚਿਤ ਵੈਦੇ ਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰੁ ਪਾ
ਨ ਲੀਨ ਅੰਜ ਨਿਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਲੇਕੁ ਨ ਚਿਤ ਮਾਣਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥
੮॥ ਸਵੈਯਾ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚਾਰ ਰਿਦੈ ਸੁਖ ਪਾਮ ਸੁਦਾਮਾ
ਨੁਪ ਰਿਹਾਈ ॥ ਮਾਰੁ ਤਪੁ ਤਲਜਾਇ ਕੇ ਪੁਨਿ ਦੇਖੁ ਮਾਸ
ਹੀ ਯੈ ਕੀਪ ਆਈ ॥ ਏਕ ਮਣੀ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਨਿਕਾਰ ਸੁਫਲਤਾ ॥
ਸਪੁਨੇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਕੋ ਪੁਰ ਕਯੋ ਜਪਨੀ ਸਰੁ ਤੇਰ ਕੀ ਏਬ
ਹੁਟੁ ਕਨਕਾਇ ਗਲਾਈ ॥੯॥ ਦੇਖ ਸਰੁ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਹਰੀ
ਸਰੁ ਅੰਗ ਬਿਭੀ ਖਨ ਸੰਗ ਵਿਚਾਰੈ ॥ ਕਾਹ ਭਯੋ ਪੁਰ ਕੀਨ
ਬਿਪਾਠਿ ਰਾਮੰਤ ਹਿ ਬਾਨਰ ਜਾਤ ਗਵਾਰੈ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਬੇਲਸੁ

ਨੇਹਨੁਮਾਂਨਕਹੋਕਿਹੋਤਸੁਮਾਲਵਿਡਾਰੈ॥ਆਪਮੁਖੋਨਿ
 ਰਮੇਲਕਹੀਪ੍ਰਭਐਸਹਿਬਿੰਤਹਿਕੇਜਗਟਾਰੈ॥੧੦॥ਕ
 ਬਿੰਤੁ॥ਜੇਰਕਰਹਨੁਮਾਂਨਸਭਾਸੈਕਯੋਬਖਾਂਨਜੁਨਅਨੁ
 ਮਾਂਨਨਿਜਹੀਏਕੇਸੁਭਾਖੋਹ॥ਜਾਂਮੇਨਹੀਰਾਮਅੰਕਸੇਉ
 ਪਨੁਹੈਕਲੰਕਤਾਂਤੇਫੋਰਦੀਨੀਮੈਨਿਸੰਕਕਾਹੋਰਾਖੋਹ॥
 ਏਕਾਪਾਤਿਸਾਖਏਕਸਚਿਵਨਿਵਮਾਖਕਹੈਫੋਰਦੀਅ
 ਕਾਖਮਾਇਰਾਮਕਹਾਚਾਖੋਹ॥ਬੇਦਅੰਪੁਰਾਂਨਨਮੇਲਿਖੇ
 ਰਾਖੁਬੀਰਸਹੀਅੰਰਦਾਮਚਾਮਮੇਨਰਾਮਚੰਦਜਾਖੋਹ॥੧੧॥
 ਸੁਨਿਤਾਂਕੀਬਾਂਨੀਨਜੁਹਾਂਨੀਹੀਸਮੀਰਤਾਤਕਹੈਸਭਮੇਰੇ
 ਜਾਨੇਰਾਮਨਾਮਅੰਕਹੈ॥ਤਾਤਕਾਲਖੋਲਤੁਚਾਸਭਨਦਿ
 ਖਾਇਦੀਓਰਾਮਰਾਮਨਾਮਲਿਖੇਪੁਰਨਮਯੰਕਹੈ॥
 ਸਭਾਵਿਸਮਾਦਅਹਿਲਾਦਗਾਰਮਿਲੇਰਾਮਭਯੋਤਨ

ਸੁਛਤੇਜਨਾਮਨੀਦਮੰਕਹੈ॥ ਰੁਈਖਰਬਰੀਸੁਰਲਾਈ
ਫੁਲਲੁਗੀਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਇਸੁਕਰੀਹਾਬਚਰੀਪਨਰੰਕਹੈ॥
੧੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਮੇਰੁਚਰਿਤਹਨੁਮਾਂਨਕੇਬਰਨੇਕੁਥਨਮਾਂਹਿ॥
ਜੇਸੁਨਿਉਭਵਪਾਰਨਰਯਾਂਮੇਸੀਸੇਨਾਹਿ॥੧੩॥੭॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬਿਭੀਖਨਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਛਪੇ॥ ਕਥਾਬਿਭੀ
ਖਨਰਾਜਕਹੈਜੇਪ੍ਰਭਮਨਰਾਯੋ॥ ਲਾਦੇਸੇਲਾਹਾਯਮੰਧ
ਸਾਗਰਅਟਕਾਯੋ॥ ਕਰਵਿਚਾਰਬੁਧਿਕਯੋਹੀਨਅੰ
ਗਹੋਇਜੇਊਨਗਾਕੀਜੈਦਪਕੀਭੇਟਸਪਦਚਲਹੈਸੁਪ
ਤਬਗਾਤਹਬੈਠੈਏਕਅਨਾਥਨਰਦਾਹਨਪਗਇਕਅੰਗੁਰ
ਨਹਿ॥ ਤਤਛਿਨੁਦੀਓਬਹਾਇਵਹਰੰਚਕਕੀਨਦਯਾ
ਨਤਿਹ॥੧॥ ਸੁਭਕੇਨਿਜੀਪ੍ਰਮਪ੍ਰਾਂਨਦੀਨਜਨਦੀਓਰੁਣ
ਈ॥ ਤਿਹਕੀਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨੁਲਗੇਛਿਨਟਾਪੂਜਾਈ॥ ਖੇ

ਲਤ ਅਮਰ ਸਿਕਾਹ ਪਕਰ ਰੂਪ ਤਿਪਾਰਿ ਲਜਾਏ ॥ ਉਠੇ
 ਬਿਭੀ ਖਨ ਦੇ ਖਰਾਮਾਇ ਹਤਨ ਦਰਸਾਏ ॥ ਨਿਪ ਖੇਤ੍ਰ ਸਾਥਿ
 ਪਪੁਜਾ ਕਰੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠਾਇ ਹਿਤਾ ॥ ਪੁਨਠਾ ਛੁਯੋ ਕਰ
 ਜੇਰ ਵੈਜੇ ਆਯਸੁ ਪੈ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕੰਡਲੀ ਆਕੀਨੀ
 ਨਿਪ ਬਖਸੀ ਸਤਿ ਜੇਗਾ ਹਿ ਲਜਾਏ ਜੇਗਾ ॥ ਪੁਨ ਪੁਨ ਬੂਝ
 ਤਪੇ ਮਸੈ ਕਹਾਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਗਾ ਕਹਾਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਗ ਮਾਂਗੇ ਮਨ
 ਭਾਵਤ ਪਨਾ ਜੇਕੀਨੇ ਉਪਕਾਰ ਤਾਂ ਹਿ ਬਦਲੈ ਦੇਹ ਤਨਾਤ
 ਉਨ ਸਮਾਸਹੋਇ ਜੇ ਉਨਿ ਪਮੋ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਅੰਨ ਮਿਲਾਏ
 ਰਾਮ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਨਿਪ ਪੁਲਕਤ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਰ ਪੈ ਗਯੋ ਸਿਖਲ ਸੁਰੀਰਾ ॥ ਗਾਦ ਗਾਦ ਬਚਨ ਨ ਆਵ
 ਈ ਸੁਵਤ ਨੈਨ ਤੇਨੀ ਗਾ ਸੁਵਤ ਨੈਨ ਤੇਨੀ ॥ ਰੇ ਜੇਰ ਕਰ ਉਸ
 ਤਤਿ ਕਰਣੀ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਲੰਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਬ ਤਸ ਕ੍ਰਿਤ

ਛਰਈ॥ ਦੇਖ ਨਿਸਾਚ ਰਹੂ ਪਰੈ ਆਨ ਕਰੀ ਪਤ ਦੁਹਨਗਾ ਨਿ
 ਪਮਨ ਪੈਵਿਸ ਮਾਦ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰ ਬੇਨ ਸੇਵ ਪਗ॥੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੂ
 ਪਚ ਕਤ ਚਿਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਾਹਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ਹਰੀ
 ॥ ਕੋਨ ਅਵਗਯਾ ਜਨ ਤੇ ਭਈ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਸੇਵਾ ਮਾਨ ਲਈ॥੫॥
 ਬਰਵੈ ਛੰਦਾ ਤਨ ਕੀ ਪਤਨ ਰਭਾ ਬੇ ਬੈਨ ਬਨਾਇ॥ ਤੁਵ ਸੇਵ
 ਪਰ ਮੇ ਅਤਿ ਰੀਝੁ ਜੋਗਾਇ॥੬॥ ਰਾਵ ਰਿਪ੍ਰੇ ਮਹਿ ਕੀ ਪਤ ਤਨ
 ਯਯੋਗਾ॥ ਆਗਯਾ ਦੈ ਪਹੁ ਚਾਹੁ ਮੁਠ ਨਿਜ ਠੋਗ॥੭॥ ਦੀਨੇ
 ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਕਭੂ ਪਤਿ ਭੁਗਾ॥ ਸਘਨ ਅੰਧੇਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ
 ਦੇਸੁਗਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਬਾਂਧੇ ਕਾਗਦ ਸੀਸਾ॥ ਪਾਰ ਕਰੇ ਯ
 ਹਿਸਾ ਗਰਤੇ ਜਗਾ ਦੀਸਾ॥੮॥ ਜਹਤੇ ਅਨ੍ਯੇ ਦਾਸਨ ਤਹੀ
 ਜਾਇ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀ ਨੇਦ ਪਮੇ ਪਾਇ॥੯॥ ਜੁਨੇ ਨਰ
 ਚਲਹੈ ਥਲ ਮੇ ਤੁਨੇ ਜਲ ਪਾਇ॥ ਦੇਵ ਜੋਗਤੇ ਵਹੀ ਪਤ ਟਿ

ਰਾਮਾਇ॥੧੧॥ ਫੁੰਡਲੀਆ ਦਿਖ ਅਚਰ ਜਭੁਣੇ ਲੋਗ ਸਬ
 ਤਿਹਨ ਰੋਕੋ ਪਾਹਿ ਚਾਂਨਾ ਸੇਠ ਚ ਛਾਯੋ ਬਿਨੈ ਕਰ ਬੁਝੀ ਕੁਸਲ
 ਬਖਾਂਨਾ ਬੁਝੀ ਕੁਸਲ ਬਖਾਂਨ ਲੰਕ ਸਭੁ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਪੁ
 ਨ ਜਗ ਜਤੇ ਕੁਦ ਚਲੇ ਜਲ ਬਲ ਕੀ ਨਜਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਕੀ ਚਿਪਾਰ ਪਾਰ ਪੈ ਜਪ ਭਵ ਦਧ ਰਿਖਾ ਬਿਛੁਰ ਗਏ ਮੁਰਿ
 ਰਾਮ ਬਿਰਹਿ ਬਜਾ ਕੁਲ ਭੁਪਤਿ ਦਿਖਾ॥੧੨॥ ਦਿਹਗਾ ਪੂਰ
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਿਭੀ ਬਨ ਹਿਕੋ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਪਾਗੁ ਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘ ਮਨੁ
 ਮਗਨ ਪੈਸ ਦਾ ਭਗਤ ਚਰਨਾਗ॥੧੩॥ ੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰੀ
 ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਛਪੇ॥ ਸਵਰੀ ਤਜ ਕੁਲ ਕਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ
 ਮਨ ਭਾਈ॥ ਸੁਭਗ ਸਰੋਵਰ ਤਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰਮੁ ਨਿਮੱਜ ਰਿਜਾਈ॥
 ਏਕ ਜਾਮਨਿ ਸਰੋਸ ਵਾਰਤ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸੁਚਪ
 ਰਾਮਾ ਵਲਖੇਨ ਹਿਕੋ ਉਗੀਤੀ॥ ਨਿਹਮ ਠਿਦਿ ਜਪੇ ਮਭਗਤਿ

ਨਹੀਤਿਨਾਮਿਲਕੈਯਹਮੰਤੁਕੀਯਾ।।ਤਮਤਪਛਲੁਲੈਉਚਰ
ਨਿਤਬੈਠੈਨਿਸਪਕਰੀਸੁਤੀਅ॥੧॥ਕਰਲਸੁਨਕੀਮਾਰਬ
ਧਮੁਸਕੈਸਵਰੀਤਿਹ।ਭੋਰਹੋਤਮੁਨਿਆਇਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਸੁਗ
ਯਾਨਜਿਹ।ਬੂਝੈਸਠਿਤਿਨਕਹੀਕਹਤਪੁਨਿਯੋਦਿਭਗਜਾਨੀ
।।ਜਾਤਿਨਮਾਂਨਤਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੇਮੁਲੈਉਯਹਿਬਾਂਨੀ।ਜੋਸਠਿਨਿਯਕੁ
ਲਕੀਕੁਸਲਚਹਿਛਾਰਹੁਤੀਅਛਾਰੀਸੁਰਗ।ਪੁਨਿਆਸੁ
ਮਅਾਂਨਮਤੰਗਨਿਯਸਿਖਜਕੀਨਦੀਅਨਾਮੁਹਰਿ।।੩॥ਈਤ
ਭਜਹੁਰਪੁਨਾਥਸੁਤਾਮਤੁਜੈਉਤਿਹਸਗਾਦਿਖਸਠਿਦੈਉਕ
ਸੁਜਾਤਿਅਭਿਮਾਂਨਤਾਂਹਕਗ।ਯਹਕਹਿਮੁਨਿਲਗਪਜਾਨਰਿ
ਦੈਸਵਰੀਹਰਖਾਂਨੀ।ਲਗੀਚੇਟਤਨਅਧਿਕਤਾਂਹਿਕੀਪੀਰ
ਨਮਾਂਨੀ।।ਹਰਿਭਗਤੋਰਿਸਾਮੈਉਨਕਵਿਅੈਉਦਖੁਦਿਖਭ
ਗਤਹਰਿ।ਜਿਹਬਨਸਵਰੀਅਪਮਾਂਨਕੀਅਤਿਹਮ੍ਰਿਗਪਤਿ

ਕੀਨੇਸੁਘਗ॥੩॥ਦੇਹਗਾਜੇਬੋਟੇਦਿਨਬਨਹਤਅੰਗੁਰੁ
 ਗਕਰਤਾਂਹਿ॥ਪ੍ਰੇਮੀਦਿਨਮੁਨਿਵਰਸਕਲਨਿਰਭੋਫਿਰਬਨ
 ਮਾਂਹਿ॥੪॥ਇਕਦਿਨਬੋਟੇਬਿਪ੍ਰਇਕਆਵਤਕਰਇਸਨਾਂਨਾ॥
 ਮਾਰਗਮੇਸਵਗੀਮਿਲੀਤਿਹਛਾਯਾਦੁਖਮਾਂਨਾ॥੫॥ਕਟੁਬ
 ਚਭਾਖੇਕੇਪਸੇਅਗੀਦੁਸੁਅਗਜਾਨਿ॥ਕੁਸੁਕਰਤਸਭਕੋਟਿ
 ਰਤਬੈਠਤਨਹਿਅਸਥਾਂਨਾ॥੬॥ਮੱਯਨਹਿਤਪੁਨਿਸਰਗਯੋਜ
 ਲਬਿਗਕੋਤਿਹਕਾਲਾ॥ਆਵਤਏਦੁਰਗੀਧਬੁਨਾਨਾਕ੍ਰਿਮ
 ਭਰਤਾਲਾ॥੭॥ਫਿਕੋਕੁਪਮੱਯਨਕੀਓਨੈਕੁਨਉਪਯੋਗਜ
 ਨਾ॥ਕਰਮੀਗਤਿਨਿਯੋਕਠੀਰਚੋਕਪਟਦੁਸ਼ਾਂਨਾ॥੮॥ਪੰਕ
 ਤਿਭੋਨਮਤੰਗਕਰਕੀਨਪ੍ਰਪੰਚਭੰਡਾਗਾਬਿਨੁਭਗਤੈਯੋਦੁ
 ਲਗੇਚਲੇਕਿਰਮਸਭਥਾਗਾ॥੯॥ਤਦਪਨਉਪਯੋਗਜਾਨ
 ਮਾਠਿਦਿਖਉਲੂਕਕਹਿਭਾਂਨਾ॥ਉਠੇਅਸੂਤਜਦੁਸੁਸਭਧੀਅ

ਮੇਅਤਿ ਅਭਿਮਾਂਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰਿ ਲਛੰਦਾ ਸਰਬਨ ਬਿਰ
 ਕੇ ਅੰਗੁ ਦੁਖੀ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਭਏ ॥ ਇਕ ਪਾਪੀ ਚਛਨ ਉਸ
 ਗਲ ਤੂ ਬਤ ਖਏ ॥ ਕਾਗ ਬਿਗਾਰੈ ਕੰਮ ਹੀ ਸਦੁ ਪਾਵਹੀ ॥ ਲ
 ਗੈ ਕੁਸੰਗ ਤਦੇ ਬੁਝੈ ਬੁਧਿ ਗਾਵਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁੰਨ ਅੰਤ ਮਾਤੰ
 ਗ ਬੇਲ ਸਵਰੀ ਕਹੀ ॥ ਦੀ ਨ ਬਰਸੁ ਅਭੰਗ ਰਾਮ ਮਿਲੈ ਸਹੀ
 ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਰਿਖਤ ਨ ਤਜਾਗਾ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਮ ਕੋ ॥ ਇਤ ਦੁਖਹੁ
 ਰਹਿ ਬਿਓਗ ਉਤਹਿ ਸੁਖ ਰਾਮ ਕੋ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਿਗ ਕੇ
 ਨੀਰ ਦੁਖੀ ਸਗਰੇ ਭਏ ॥ ਮਾਂ ਨ ਜਨ ਕੇ ਕੇ ਬਾਕ ਰਾਮ ਉਤ ਬਨਗ
 ਏ ॥ ਰਾਵਨ ਅਤਿ ਛਲ ਕੀ ਨ ਪਰ ਨਿਜਾ ਤਪਹਾਰੀ ॥ ਬਿਗਹਿ ਬਿ
 ਕਲ ਰਘੁ ਬੀਰ ਤਬੈ ਛੁੰਨ ਕਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਖੇਤ ਤੇ ਖੇਤ ਤਾ
 ਇਗਏ ਸਵਰੀ ਜਹਾਂ ॥ ਛਪੀ ਨਜ਼ੁਨ ਤਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨ ਬਚਕ
 ਹਾ ॥ ਤਰਸਤ ਮੇਰੈ ਨੈਨ ਕਹਾ ਬਡੁ ਭਾਗਨੀ ॥ ਬੈਰੋ ਲਖ ਤਜਗਈ

ਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗਨੀ॥੧੪॥ ਦੂਰਤੁਕੀਨਤੰਤੰਤਬਚਨਸੁਨਿਗੰਮ
 ਕੇ॥ ਲੀਨੀਪ੍ਰਭੂਉਠਾਇਮਿਟੇਦੁਖਬਾਂਮਕੇ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਗਥੇਬੇਰ
 ਚਾਖਤਿਹਸ੍ਰਦਕੇ॥ ਤਾਂਕੀਕੀਨੀਭੇਟਨਅੰਤਤਿਆਦਿਕੇ॥੧੫॥
 ਖਾਵਤਜੁਠੇਬੇਰਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਇਕੇ॥ ਅਧਿਕਬਖਾਂਨਤਸ੍ਰਦ
 ਠਨਿੰਦਸੁਨਾਇਕੇ॥ ਕਬਹੂੰਨਯਹਿਰਸੁਪਾਇਅਨਿਕਭੇਜਲਕ
 ਰੇ॥ ਅਤਿਮੀਠੀਇਹਸ੍ਰਦਪ੍ਰੇਮਲੇਵਤਤਰੇ॥੧੬॥ ਸੇਰਠਾਸਠ
 ਦਿਜਗੇਅਭਿਮਾਂਨਸਵਰੀਆਸੁਮਸੁਨੇਪ੍ਰਭਾਹੀਅਮੇਅ
 ਤਿਦੁਖਮਾਂਨਤਜਮੁਨਿਵਰਵਸੇਨੀਚਰਗ॥੧੭॥ ਦਰਸਸਹਿ
 ਤਪਨਸ੍ਰਜਾਮਪੁਨਿਮੁਨੀਸਆਏਸੁਕਲਾਪ੍ਰਭਉਠਕੀਨਪ੍ਰ
 ਜਾਮਜਥਾਜੇਗਆਦਰੁਕੀਓ॥੧੮॥ ਕਬਿਤੁਸੁਨੀਏ
 ਰਿਪਾਕੇਸਿੰਧਦੁਖੀਮੁਨਿਬ੍ਰਿਰਭਏਆਵਤਬਿਰੀਪਜਲ
 ਪਰਸ੍ਰੇਨਜਾਇਏ॥ ਸੁਨਿਰਪੁਬੀਰਧੋਇਪਦਨਿਜਨੀਰਦੀ

ਨੇ ਦੇਖੋ ਭਾਰ ਬੀਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਲੇ ਕੈ ਚਰਨੇ ਦਕਸ
 ਮੇਲ ਜੇ ਸਰਤਾ ਤਕਾਲ ਜੁਪੁੰਨ ਭਯੋ ਮੁਨਿ ਰਿਖੀ ਬਿਸਮਾਇ
 ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਬਖਾਨੀ ਪਾਨੀ ਵੇਸੇ ਹੀ ਕਯੋ ਸਰਤ ਸੇ ਰਘੁ ਨਾਥ
 ਪੁਨੈ ਕਯੋ ਸਮਾਇ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਵਰੀ ਕੇ ਪੈ ਇਪਗ ਪਾਵੇ ਸਰ
 ਮਾਂਹਿ ਅਬ ਸੋ ਉਮੁਨਿ ਕੀਨੀ ਤਾਤਕਾਲ ਜਲੁ ਪਾਯੋ ਹੈ ॥ ਭਯੋ ਜੁ
 ਪਨੀ ਹਜੈ ਸੇ ਆਵਤ ਪਟੀ ਰਗੀ ਪਤੈ ਸੇ ਤਿਹ ਆਵੈ ਮੁਨਿ ਜੂਹੁ
 ਖੁਪਾਯੋ ਹੈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ਤਬ ਜਲ ਕੀ ਸੁਬਾਸ ਕਹੀ ਬੈਠੇ
 ਰਘੁ ਨਾਥ ਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਏ ਕਭਾਯੋ ਹੈ ॥ ਸੁਨੇ ਦਿਨ ਸੁਗੀ ਹਰਿ ਜਾਤਿ
 ਨਾਪ ਆਗੀ ਕੋ ਉਭਗਾਤ ਕੇ ਨਾਤੇ ਮਾਂਨ ਲੇਤ ਸੁਤਿ ਗਾਯੋ ਹੈ ॥ ੨੦
 ਦੇਹਾ ॥ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਰ ਬਚਨ ਮੁਨਿ ਸੁਵਨਾ ਮ੍ਰਿਤਨ ਅਪਾਇ ॥
 ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕੀ ਗਏ ਗੇਹ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਤਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਰਘੁ ਬੀਰ ਦਿਖ ਸਵਰੀ ਬਿਨ ਵਬੋਗ ਨੇਤਨੇਤ ਸੁ

ਤਿਭਾਖੇਏਕਿਵਉਸਤਤਿਕੋਤੇਗ॥੨੩॥ਜਾਤਿਅਪਾਵਨਨਾ
 ਰਿਤਨਮਤਿਕੁਚੀਲਮਤਿਹੀਨਾ॥ਕੈਸੇਗਾਵਰਿਗੁਨਕੋਧ
 ਰੁਨਸਾਰਦਲੀਨਾ॥੨੩॥ਬੇਲੇਕਿਪਾਨਿਪੰਨਪੁਨਿਸੁਰਗੁਨਕੀ
 ਤੁੰਖਾਂਨਾ॥ਤੁਵਦਰਸਨਭਵਪਾਗਨਰਨਵਭਗਤੀਸੁਨਿਕਾਂਸਾ॥
 ੨੪॥ਛਪੇ॥ਪ੍ਰਥਮਭਗਤਿਸਤਸੰਗਦੁਤੀਅਹਰਿਕਥਾਪ੍ਰ
 ਸੰਗਾ॥ਤਿਤੀਗੁਰਚਰਨਸਪ੍ਰੇਮਚਤੁਰਹਰਿਗੁਨਗਾਇਰੰ
 ਗਾ॥ਪੰਚਮਪਛੋਬੇਦਮੰਤ੍ਰਨਿਮਕਹੇਖਸੁਦਮਾ॥ਸਪਤਮ
 ਸਭਕੀਸੇਵਸਕਲਹਰਿਗੁਪਾਇਸੁਸਮਾ॥ਪਰਅਸੁਮਦੇ
 ਖਨਦੇਖਸੁਨਿਜਥਾਲਾਭਸੰਤੋਖਰਹਿ॥ਬਰਨਵਮਭਗ
 ਤਿਛਲੀਨੁੰਸਰਲਹੁਭਾਇਸੁਸਤ੍ਰਕਹਿ॥੨੫॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥ਨਵਮੇਏਕਕਮਾਇਨਰਕਿਬਾਨਾਗੀਸੁਵਿਨਾ॥ਸੋਮੇਕੋ
 ਪ੍ਰਦਪਾਇਤੇਮੇਸਭਹੁੰਪਾਈਅਤਿ॥੨੬॥ਨਿਸਾਨੀਛੰਦਾ॥

ਸੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇਬਰਬਚਨਤਬਸਵਰੀਹਰਖਾਂਨੀ॥ਗਹੇਚਰਨ
 ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਸੇਚਖਜਲਗਦਬਾਂਨੀ॥ਜੇਗਨਲਤਨੁਜਯੋ
 ਪ੍ਰਭਪਾਇਰਜਾਈ॥ਸੋਗਤਿਦੀਨੀਨਾਰਿਕੋਜੇਸੰਜਨਪਾ
 ਈ॥੩੬॥ਛਪੈ॥ਪੁਨਿਪ੍ਰਭਸੀਯਸੁਪਿਪਾਇਸੈਨਲੈਲੀਕਾਧ
 ਏ॥ਕੁਮਕੁਮਰਾਵਨਜੀਤਪੁਖਪਚਛਿਅਵਧਹਿਆਏ॥ਬੈ
 ਠਸਿੰਘਾਸੁਕੀਨਰਾਜਸਤਿਜੁਗਕੀਕਰਨੀ॥ਇਕਦਿਨਲ
 ਛਮਨਭਰਬਬੂਝਸਵਰੀਆਚਰਨੀ॥ਪ੍ਰਭਉਪਬਨਬੈਠ
 ਪ੍ਰਸੰਨਮੁਖਹਾਥਜੇਹਲਛਮਨਕਹੀ॥ਕਛੁਭਰਬਬੂਝਸ
 ਵਰੀਕਥਾਸੁਨਯੋਪ੍ਰੇਮਤਾਂਕੋਸਹੀ॥੩੭॥ਅੰਤਰਜਾਂਮੀਰਾ
 ਮਸੀਕਸਚਿਵਨਦਿਜਜਾਂਨੀ॥ਹਸਕਰਬਰਨਲਯਗੇਕਹੀ
 ਸਭਪ੍ਰੇਮਕਹਾਂਨੀ॥ਪੁਨਿਸਵਰੀਧਰਬੇਰਕਯੋਮੈਸੁਨਿਤੁੰ
 ਮਾਤਾ॥ਸੀਯਬਿਰਹਾਮੁਖਸੁਕਗਯੋਨਹਿਆਵਤਬਾਤਾ॥

ਯਹਿਕਠਨਬੇਰਨਿਜਰਾਖਮੁਖਕੇਮਲਕਰਮੁਹਿਦੀਜੀਏ॥ ੨੬
 ਸੇਤੈਸੇਹਿਤੈਖਵਾਇਮੁਹਿਕਹੋਕਹਾਰਸਭੀਜੀਏ॥੩੭॥ਦੋ
 ॥ਸੁਨਿਸਭਕੀਸੰਕਾਮਟੀਪਰੇਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭੂਕੋਜਾਤਿਨਮਾਂਨੈਕਾਇ॥੩੮॥੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਖਗਪਤਿਜਟਾਉਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਸੀ
 ਤਾਰਦਸਕੰਠਉਛੋਜੇਨਭਮਾਰਗਮੇਜਬਾਰਦਨੁਕਰਤ
 ਜਗਮਾਤਸੁਨੀਪੁਨਿਖਗਪਤਿਤੁੰਤਬਾਜਿਮਮਲੇਛਦ
 ਸਿਧੇਨਤਿਮੈਨਿਸਚਰਵਸਿਸੀਰਾ॥ਮਨਮੇਕੀਨਵਿਚ
 ਰਜਦਪ੍ਰਿਥਮੇਬਲਬੀਤਾ॥ਗਿਰਕੰਦਰਤੇਖਗਨਿਕ
 ਸੁਕਰਸਨਮੁਖਆਯੋਵੇਪਭਰਾ॥ਜਿਮਦੁਰਪਤਿਪਦਚ
 ਲਗਿਗਨਪਰਦੇਖਤਦਸਮੁਖਹਿਦੈਡਗ॥੧॥ਕੁੰਡਲੀਅ
 ॥ਖਗਪਤਿਆਵਤਰਿਸਭਕੀਕਿਪੋਚਛੋਮੈਨਾਕਾਮ

ਮਰੁਜ ਬਲੁ ਜਾਂਨਤ ਸਬੈ ਨਿਪਟਿ ਨਿਕਟਿ ਖਗਤਾ ਕਾ ਨਿਪਟਿ
 ਕਟ ਖਗਤਾ ਕਛੁ ਪਸੈ ਬੋਲੈ ਬਾਂਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪੈਰ ਖੁਤੇ ਹਿ
 ਹਿਰਤ ਕੇ ਉਤੀ ਆ ਬਿਰਾਨੀ॥ ਜੇ ਸਠਿ ਚਾਹਤ ਕੁ ਸੁਲਛ ਰਸੀ
 ਯਕੇ ਲੈਓ ਮਗਾ॥ ਅਗਾ ਨਿਰਾ ਮਰਿ ਸਮਾਂ ਹਿ ਸਲਭੁ ਪੈਏ ਭਾਖੀ
 ਖਗਾ॥ ੩॥ ਦੇਹਾ ਪੁਨਿ ਜੀਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਖਗ ਸੁਤਾ ਕਰਹੁ ਤਿ
 ਨਤਾ ਸਾ॥ ਵੈਘਟ ਕਾ ਪੀਰ ਜੁ ਪਰਹੁ ਕਰੈ ਨਿਸਾ ਚਰਨਾ ਸਾ॥ ੩॥
 ਛਪੇ॥ ਸੁਨਿ ਖਗ ਕੇ ਅਸ ਬੈਨ ਕਹਤ ਦਸ ਕੰਠਾ ਬਿਰਾਜਤ ਬਾ॥
 ਭੋਹ ਛਾਵਤ ਸਿੰਘ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮਤ ਸਰਪਰ ਅਬਾ॥ ਰੇ ਸਠਿ
 ਜੰਨ ਨ ਮੇਰਿ ਲੰਕ ਪਤਿ ਕਹੀ ਅਤਿ ਰਾਵਨਾ॥ ਜਿਤੇ ਸੁਰਾ ਸੁਰਾ
 ਰਕਾ ਖਗ ਮੇਰਿ ਰਾਵਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਦਸ ਮੁਖ ਕੇ ਕਟ ਬਚਨ ਯ
 ਹਿ ਸਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਗ ਰਾਜਹੂੰ॥ ਬਲਤੇਰ ਪ੍ਰਯਾਗ ਖਕੀ ਪੁਨੈ
 ਲਪਟੈ ਭੁਜ ਛਤ ਕਾ ਜਹੂੰ॥ ੪॥ ਕੰਡਲੀ ਆਪਰ ਕਚਤੇ ਲੈ

ਕੇਸਕੇਕਾਛਲੀਨਰਬਮਾਂਹਿ। ਹਤਉਚਨਬਿਹਬਲਕੀਚਿ
 ਸੁਧਿਨਰਹੀਤਨਕਾਹ। ਸੁਧਿਨਰਹੀਤਨਕਾਹਨਨਕਲਸੇਭ
 ਖੀਖਗਾ। ਅੰਨਠੇਰਵਸਿਸੁਤਾਦੁਸੁਕੇਮਾਰਤਨਬਲਗਾ।
 ਇਤਸਰਪਨੁਸੰਧਾਂਨਸੀਸਦਸਹੀਅਮੇਰਿਸਭਗਾ। ਸਪਦ
 ਦੇਰਖਗਕਾਟਿਪਨੁਖਗਨਸੇਸਰਪਰਧਗ। ੫। ਭੁਜੰਗਪ੍ਰ
 ਯਾਤਛੰਦਾ। ਖਰੇਮਾਰਕੇਉਚਦੇਹੀਬਿਦਾਗੀ। ਕਯੋਮੁਰ
 ਛਾਦੇਛਵੇਦੁਸੁਭਾਗੀ। ਜਬੈਸੇਪਲੀਨੀਪਰੇਖਗਧਾਯੋ।
 ਹਤੈਗੀਪਉਚੈਸੁਦਾਵੇਬਚਾਯੋ। ੬। ਕਠਾਲੰਕਰਾਯਾਕ
 ਹਾਗੀਪਬੁਛਾ। ਪ੍ਰਤਾਪੇਪ੍ਰਭੁਕੇਲਯੋਭੁੱਪਗੁਛਾ। ਜਬੈਕੀ
 ਪਥਾਕੇਹਕਯੋਖੰਗਦੁਸਾਗਾਗਏਪੰਖਕਾਟੇਗਿਕਯੋਭੁਬ
 ਲਿਸਾ। ੭। ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ। ਮਨਮੇਸਿਮਰਤਿਖਗਰਾਂਮ
 ਮਾਮੁਹਿਤਨੁਲਾਗਯੋਰਘੁਬੀਰਕਾਂਮਾ। ਬਡਪਛੁਤਾਵਾ

੩੦

੦

੦

ਇਕ ਕਯੋਜੀਆ॥ ਤਤਰਾ ਵਨ ਮੁਹਿ ਨ ਛਡਾਇ ਸੀਆ॥ ੮॥
 ਤਪੁਰੁ ਸੁਪਿ ਦੇ ਲਜਾ ਵਤ ਚ ਛਾਇ॥ ਤਨ ਸਫਲ ਦਰ ਸੁਕ
 ਰਾ ਅਵਧਾਇ॥ ਜਨ ਪੀਰ ਜਾਂ ਨਲੀ ਨੀ ਫਿਪਾਲਾ॥ ਛੁੰਦਤ
 ਸੀਆ ਆਏ ਦੀ ਨਦਇਆਲਾ॥ ੯॥ ਖਗ ਬਚਨ ਨ ਆਵਤ
 ਬਿਕਲ ਦੇਹਿ॥ ਚਖਰੁ ਰਲੀ ਨੇ ਪੁਰੁ ਜਲ ਸਨੇਹਾ॥ ਤੁਮ ਕਰ
 ਨੀ ਕੀਨੀਆ ਪਿਕਤਾਤ॥ ਪੁਰੁ ਕਰ ਛੇ ਕੇ ਸੁਪੁਰੁ ਟੀਗਾਤ॥
 ੧੦॥ ਸੀਯ ਕਥਾ ਗੀਧ ਬਰਨੀ ਬਨਾਇ॥ ਬਰ ਬਸ ਪੁਰੁ ਲੈ
 ਗਯੋ ਲੰਕਾਇ॥ ਮੁਹਿ ਯਹਿਗਤ ਦੀਨੀ ਦੁਸਰਾਜਾ॥ ਇ
 ਕ ਪ੍ਰਾਂਨ ਰਹੇ ਪੁਰੁ ਦਰ ਸਕਾਜਾ॥ ੧੧॥ ਸੀਯ ਕੀ ਬਿਧ ਦਾ ਬਰ
 ਨੀ ਨਜਾਇ॥ ਜਿਮ ਬਿਛੁਰ ਕੁੰਜੋਰ ਦਤ ਬਿਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਨੀਰ ਮੀਨ ਪੈ ਬਿਕਲ ਦੇਹਿ॥ ਸੁਪਿ ਸਪਦ ਲੇਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰ ਸ
 ਨੇਹਾ॥ ੧੨॥ ਭਰਨੈ ਨ ਕਯੋ ਖਗ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਂਨਾ ਰਾਖੁ ਤਾ

ਬੋਲੇ ਜੁਖਾਨਿ ਪਾਂਨਾ ਅੰਤ ਹਿ ਆਵਤ ਨਿਹ ਕੇ ਜੁਨਾਮਾ ਪੈ ॥
 ਅਪਮ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਸੀਸ ਜਾਂਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਪੂਰ ਪ੍ਰਤੰ ਛਮੁ ਤਿਨੈ ॥
 ਦੇਖਾ ਤਨਹਾ ਖੇਅ ਬਾਕਿ ਹਿਤ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਕ੍ਰਿਪ ॥
 ਨਿਪਿਸੁਨ ਤੁਤਾਤਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰਨੀ ਤੇ ਸੁਖ ਲੇਹੁ ਗਾਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁੰਡ ॥
 ਲੀਆ ਜਾਂ ਕੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਵਸਿ ਤਿਹ ਦੁਰਲਭ ਜਗਕਾ ॥
 ਮਮਤ ਨੁਪਰ ਮਮ ਪੁਰਵ ਸੇ ਬਚ ਭਾਖੇ ਸੀਯਨਾ ॥ ਬਚ ਭਾ ॥
 ਖੇਸੀਯਨਾਂ ਹਿਗੀ ਪਪਰਦੁ ਪਚਤੁ ਰਹੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ॥
 ਤਬ ਨਾਇਰਾਮ ਜੈ ਜੈ ਰਾਮਾਨੁਜਾ ॥ ਗੋਸੁਰ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰ ਪਕੇ ॥
 ਤੈਤਨੁ ਹਿਤ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਰਾਜਿ ਵਨੈ ਨ ਬੈਨ ਕੇ ਮਲ ਜੈ ਜਾਂ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੇਹਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨ ਖਗ ਬਰਨੇ ਕਹਾ ਬਨਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਨ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਗਯੇ ਰੁਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦ ॥
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨ ਰਤਿ ਯਹ ਬਹੁ ਲੀਨੈ ਚਾਹਾ ॥ ਪਾਛੇ ਤਿਹ ਕੀ

ਕ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਨਜਨ ਕਸਮ ਦਾਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਲ ਭੁੱਛਨ ਕਰਗੀ
ਪਸਦਾ ਤਿਹਗਾ ਤਿਦੀ ਨੀਰਾਮਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵਯਾਮ
ਵਰੁਨ ਦੁਸਰ ਕਾਮਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰੀ ਕਜੀ ਕੀ
ਟੀਕਾ ਸੋਰਠਾ ਜੁਨਹੁ ਸੰਤ ਚਿਤ ਪਾਰਿ ਅੰਬਰੀ ਕਨਿ ਪਕੀ
ਕਥਾ ਏਕਾ ਦਸਿ ਨਿਰਹਾਰ ਬ੍ਰਤ ਅੰਸੰਤ ਨਸੇ ਵਸਦਾ ॥ ੧ ॥
ਛਪੇ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਿਖਾ ਆਇ ਗਯੋ ਕੁਪਤਿ ਕੋ ਗੋਗਾ ਤਿ
ਤਦੇਖਤ ਨਿਪ ਚਰਨ ਪਕੋ ਹੀ ਅਪਿਕਸੇ ਨੇਗਾ ਵਾਦਿਨ
ਦੁਦਸਿ ਰਹੀ ਭੂਪਨ ਹਿ ਬ੍ਰਤ ਉਪਾਕੋ ਦੁਰਬਾਸਾ ਪ੍ਰਤਿਯੋ
ਗਾਥਾ ਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਕੋ ਹੇ ਮੁਨਿ ਦੁਦਸਿ ਤੇ ਦਸਿ ਮਿ
ਲੀ ਵੈ ਪਾਟਿਕਾਰੀ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ॥ ਅਬ ਭੋਜਨ ਪਾਵਹੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰ ਜਿਮ ਬ੍ਰਤ ਛਲ ਇਸ ਥਿਤ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ
ਮੁਨਿ ਭੂਪ ਅਬੈ ਮੰਜਨ ਕਰ ਆਵੇ ॥ ਸੰਪਤ ਰਪੁ ਕਰੈ ਸੀ

ਪ੍ਰਨਹਿਬਿਲਮਲਗਾਵੈ॥ ਯਹਿਕਹਿਸਰਤਾਤੀਰਜਾਇ
 ਮੁਨਿਪ੍ਰਯਾਨੁਲਗਾਯੋ॥ ਲਾਗੀਅਪਿਕਅਵਾਰਭੂਪਮਨ
 ਮੇਪਛੁਤਾਯੋ॥ ਤੇਯਮੁਰੇਜਨੁਪਾਵੈਅਬੈਸ੍ਰਾਪਦੇਇਮੁਨਿਕੋਪ
 ਕਰ॥ ਬਿਨੁਅਚੈਪਾਨਤ੍ਰੇਦਸਿਲਗੈਜਪਤਪਬ੍ਰਤਸਭੁਜ
 ਇਗਰ॥ ੩॥ ਨਿਪਰਿਦਉਤਰੈਚਛੈਗਟੀਤਬਯਹਿਨ
 ਗਈ॥ ਅੰਨਸਾਲਨਹਿਜਾਂਉਈਹਾਂਚਰਨੇਦਕਪਾਈ॥
 ਠਾਕੁਰਕੇਪਗਾਧੋਇਭੂਪਲੀਓਆਚਮਾਂਨਜਬਾਅੰਤਰ
 ਹਿਤਪੈਰਿਖੀਬਾਤਯਹਲਖੀਤਾਂਹਿਤਬਾਕੀਰਤੀਮੁਰੇ
 ਸਮੁਨਿਕੋਪਕਰਦੇਕੋਸਰਤਾਤੀਰਹੁ॥ ਨਿਪਕੋਮੈਛਲਵੈ
 ਤੇਅਬੈਅਚੈਮੇਹਿਬਿਨੁਨੀਰਹੁ॥ ੪॥ ਮੁਨਿਦੁਰਬਾਸੁ
 ਰਾਉਸਬੈਜਾਂਨਤਜਗਲੀਲਾ॥ ਬਰਦੇਤੇਛਿਨਛੀਲਸ੍ਰਾ
 ਪਕੀਨੈਕੁਨਛੀਲਾ॥ ਨਿਪਪ੍ਰਤਿਕਯੋਰਿਸਾਇਪੀਓਮੋਬਿ

ਨਤੁਮਾਂਸੀ॥ ਜਪਤਪਬ੍ਰਤਬਹੁਕਰੈ ਤੇਹਿ ਹੀ ਅਮੇ ਅਰਿਮ
 ਨੀ॥ ਤੁਵਮੇਰੇ ਜੋ ਅਪਮਾਨਕੀ ਅਤਾਂ ਕੋ ਛਲੁ ਲੈਂਦੇ ਅਬੈ॥ ਕ
 ਰਜੇ ਰਬੁ ਪਸਨ ਮੁਖ ਖੋਰੇ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਰਾਖਤਤ ਬੈ॥ ੫॥ ੫॥
 ਪਰੀਛੰਦੁ॥ ਰਿਖਤੋ ਰਜਟਾ ਦੀ ਨੀ ਚਲਾਇ॥ ਕੁਈ ਅਰ
 ਨਿਸਿਖਾ ਬਰਨੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਿਪਦਿਗ ਰਾਗੇ ਦਿਖਾ ਕ੍ਰਿਤ ਬ
 ਜੀਗ॥ ਪੁਰਲੇਗ ਸਭੁ ਨਤਨ ਦੀ ਨਪੀਗ॥ ੬॥ ਕੇਉ ਨੀ ਕਲ
 ਸਲੈ ਚਢੇ ਗੇ॥ ੭॥ ਪਤਮਾਤਤਾ ਤਤਤਿ ਓਜੇਗ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਮਹਨੁ ਵੰਤਾਹਿ ਲੰਕਾਗ॥ ਤਿਮ ਦੁਰਬਾਸਾ ਪੁਰ ਕਰੈ ਛਾਗ॥
 ੮॥ ਇਹ ਬਿਪਨ ਗਾਰੀ ਮੈ ਮਚੀ ਰੋਗ॥ ਕੇਉ ਛਾਡੇ ਗੇ ਸਰਤੈ
 ਦੇਗ॥ ਇਕ ਨਿਰਭੈ ਬ੍ਰੁਪਤਿ ਰਾਖਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭੈ
 ਲਾਖਾ॥ ੯॥ ਕਾਬਿਤੁ ਜਾਂਸੀ ਗੁਣ ਖਾਂਸੀ ਹੋਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪੰਥ ਜਾਂਸੀ
 ਕੁਪਨੈ ਕਉਨ ਜਾਂਸੀ ਮੁਨਿ ਜਾਂਸੀ ਨ ਜਾਂਸੀ ਪੈ॥ ਬਾਂਸੀ ਰਸ ਸ

ਨੀਜਉਰਿਖਸੇਬਖਾਂਨੀਤਬਕਬਹੁੰਨਮਾਂਨੀਯਾਂਸੇਡੰਡਹੁੰ
 ਲਗਾਂਨੀਹੈ॥ ਅਮੈਸੀਮਨਠਾਂਨੀਦੀਨਚਕੁਹੁੰਚਲਾਨੀਪ੍ਰਕ
 ਝਲਾਮੁਨਿਗਜਾਨੀਜਾਇਚਕੁਮੈਸਮਾਂਨੀਹੈ॥ ਜਾਨੀਰਿ
 ਖਖਾਂਨੀਸਿਖਾਸਹਸਾਪਲਾਂਨੀਪਾਛੇਚਕੁਹੁੰਲਗਾਂਨੀਹਰਿ
 ਭਾਂਨੀਰਿਖਹਾਂਨੀਹੈ॥ ੮॥ ਕੀਰਤੀਮੂਗੇਸਟੇਕਹਾਥਬੀਚਚ
 ਕੁਰਿਖਫਿਕੇਚਹੁਚੱਕਕੇਉਗਾਖਤਨਤਾਂਹਿਕੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਿਵਇੰਦ੍ਰਲੋਗਕਾਹੁੰਤੇਨਗਯੇਸੇਗਸੇਸਬਲਭੁਪਦੇਖ
 ਦੂਰੇਕਰੀਨਾਂਹਿਕੇ॥ ਮੈਂਹਾਂਭਯਭੀਤਰਮਾਨਾਹਿਲੋਗਗ
 ਯੇਪੁਨਿਤਾਹਿਤਾਹਿਭਾਖੇਹਰਿਭਾਖੇਆਯੇਕਾਂਹਿਕੇ॥
 ਰਿਖਹੁੰਦਿਚਾਹੀਪੁਨਿਤਾਂਕੇਪਾਸਜਾਵੇਅਬਅੰਗੁਹੁੰਨਗਾਖੇ
 ਗਾਖੇਚਕੁਯਾਯਾਹਿਕੇ॥ ੯॥ ਭਗਤਕੇਦ੍ਰੋਹੀਮੈਤੇਗਾਖੇਹੁੰ
 ਨਜਾਤਿਰਿਖਪ੍ਰਾਨਗਾਖਵੇਕੀਬਿਧਤੇਕੇਸਮਸਾਇਹੋ॥

ਤਨਪਾਸੁਗਾਹਿਜਾਤੁਪਾਸਭੁਪਤਿਕੇਅੰਰੁੰਨਰਾਖੇਕੋਉਤਾਂਤੇ
ਪ੍ਰਾਂਨਪਾਇਹੋ॥ਮਾਨਪ੍ਰਭਬੈਨਅਮਰੀਕਾਛਿਗਆਯੋਮੁਨਿ
ਦੀਨਬਚਭਾਖੇਮੇਕੋਚਕ੍ਰਤੇਬਚਾਇਹੋ॥ਜੈਸੇਛਡਗਯੋਰਿ
ਖਤੈਸੇਠਾਛਰਯੋਨਿਪਕੀਨੇਪ੍ਰਵੁਬਿਨਾਮੁਨੀਅੰਨਹੁੰਨ
ਖਾਇਹੋ॥੧੦॥ਦੋਰਭੁਪਰਿਖਹੁੰਕੋਪਾਛੇਮੇਲਲੀਨੇਤਬਅ
ਗੇਭਯੋਆਪਚਕ੍ਰਹੁੰਸੇਬਚਭਾਖੇਜੈ॥ਸੁਨੇਪ੍ਰਭਸਸਤ੍ਰ
ਅਬਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈਦਾਸਪਰਤੇਕੋਹਰਿਜੁਨੇਦੁਸ੍ਰਕਾਟੇ
ਕੋਗਾਖੇਜੈ॥ਲੈਕੋਪੁਪਦੀਪਨਈਵੇਦਚਕ੍ਰਪੁਜਾਕੀਨੀ
ਗਹੀਉਨਸਾਂਤਿਰਿਦੇਸਾਂਤਮੁਨਿਲਾਖੇਜੈ॥ਚਕ੍ਰਹਰਿ
ਲੈਕਗਯੋਰਿਖਹੁੰਕੋਸੋਕਗਯੋਬੇਜਕੋਗਵਾਇਰੁਲੇਸੁਚ
ਅੰਨਚਾਖੇਜੈ॥੧੧॥ਛਪੇ॥ਪੁਨਿਭੁਪਤਿਕਰਜੇਰਕਯੋ
ਤੁਵਅਸੁਪਕੇਪ੍ਰਭਾ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪਾਵਹੁਭੁਪਸੀਤਪਾਛੇਅ

ਚੋਰ ਅਬਾਤੁਮ ਕੋਸੀ ਤਨ ਬਨਤ ਬਹੁਰ ਰਿਖ ਸਪਤ ਦੀਨਾ
 ਗਿਆ ਸੁਚੇ ਚੋਰਾ ਖਰੂਪ ਭੇਜਨੁ ਤਬ ਹੀ ਕਰਗਾ ਇਹ ਬਿਪ
 ਭੇਜਨੁ ਪਾਛੈ ਕੀ ਚਿਮੁਨਿ ਦੁਹਵਾ ਸਾਪੇ ਮਭਗਾ ਭੂਪਤਿ ਬਿ
 ਨਤੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਕੀ ਆਛਿ ਮਹੁਦਾਸ ਅਵਗੁਨ ਜੁ ਕਰਾ ॥੧੩॥
 ਅੰਬਰੀ ਕਨਿ ਪਭਗਤਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨ ਮੈ ਜਾਂਨੀ ॥ ਇਕ ਭੂਪਤਿ
 ਕੀ ਸੁਤਾ ਸੁਨਤ ਜਸੁ ਹੀ ਅਪ੍ਰਵੁਠਾਂ ਨੀ ॥ ਪਿਤ ਮੈ ਕਯੋ ਬਖ
 ਨ ਕਾਹਿ ਤਸੁ ਬਹ ਕਰਹੇ ॥ ਅੰਬਰੀ ਕਹ ਰਿਭਗਤੁ ਮਠਾਂ ਤ
 ਕੋ ਮੈ ਬਹੇ ॥ ਅਸ ਬਚਨ ਸੁਤਾ ਕੇਨਿ ਪਤਿ ਜੁਨਿ ਤਤ ਛਿਨ
 ਲਿਖ ਪੜੀ ਦਈ ॥ ਤਬ ਗਯੋ ਬਿਪ੍ਰਹਰਿ ਭਗਤ ਪਹਿ ਦੇਈ
 ਠੀ ਨਿਜ ਗਯ ਕਹੀ ॥੧੩॥ ਪਛਪੜੀ ਭੂਪਾਲ ਰਿਦੈ ਬਿਸ
 ਮੈ ਅਤਿ ਪਾਯੋ ॥ ਕਿਹਹਿ ਤਭੁ ਲੀਨਾ ਰਿਮੋਹਿ ਬੀ ਅਬੋਲੁ
 ਨਭਾਯੋ ॥ ਅੰਦੁ ਬਡੇ ਜਗ ਭੂਪਰਾਜ ਮੈ ਕਰਤੇ ਰੋਗਾ ਗਿਜ

ਵਰਮੇਰੀ ਬਿਰਤਿ ਬੁਝ ਲੈ ਪੁਰ ਲੋਗਾ ਸਦਠਾ ਕੁਰਕੀ ਪੂਜਾ
 ਕਰੋ ਚਾਹਿਨਗੇ ਜੇਹੜਾ ਵਾਸੁੰ ॥ ੧੪ ॥ ਅਰਿਲਛੰਦਾ ਲੇਉ
 ਤਹਗਰਿਭਗਤ ਬੇਗਾ ਦਿਜਆਇਓ ॥ ਗਾਯਤਰੁ ਲੀਭ
 ਤਿਤਾਂਹਿ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ਕਾਰਿ ਕੰਨਯਾਤਹਿ ਬਿਪ੍ਰਿਤਾ ਸਮਝ
 ਯੋ ॥ ਸਨਮੁਖ ਉਂਤਰ ਉਂਚਾ ਤਿਨ ਤੰਦੁ ਬਖਾਨੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨ
 ਤੀ ਮੇਰੀ ਜਾਇਕੋ ਯਹਿ ਭਗਤ ਸੋ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭਗਾਵਹਿ ਸੁਭ
 ਸਸੁਨੇ ਸੁਭਗਤ ਸੋ ॥ ਕਰਤ ਸਦਾਹਿ ਸੇਵ ਲੋਕੁ ਨਹੀ
 ਨਾਰਿਕੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ਕੀਨ ਲੋਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਜੋ
 ਇਛਾ ਮੁਹਿ ਰਿਦੈ ਕਾਂ ਮਭੇਰੈ ਗੀ ॥ ਸੁਭ ਅਘਲਾਗੈ ਮੋਹ
 ਪੇਤ ਜੇਤੇ ਮਹੀ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਤੁ ਵਚਨ ਸੇਵ ਮਨ ਲਾਗੈ
 ॥ ਜੋਨ ਬਹੁ ਮੁਹਿ ਭੁਪ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਵਤਨਾਗੈ ॥ ੧੭ ॥ ਵੇਗਾ ॥

ਬਿਨੁ ਅਪਰਾਧ ਤਨੁ ਮੁਹਿ ਪਾਪ ਚਢੈ ਤੁਵਸੀਸਾ ॥ ਬਿਨੁ
 ਤੁਵਬਰੇਨ ਜੀਵਹੇ ਮਰਗੋ ਬਿਸਵੇ ਬੀਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕੰਡ ਲੀਆ ॥
 ਦੀਜੈ ਇਹ ਸੰਦੇਸਾ ਦਿਜਗਯੋ ਭਗਤ ਪੁਰਸਾਹਿ ॥ ਕੁਪਸੁਤ
 ਕੀ ਕਥਾ ਬਰਬਰਨੀ ਕੁਪਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਬਰਨੀ ਕੁਪਤਿ ਪਾਹਿ ਸੁ
 ਨਤਤੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਂ ਨੀ ॥ ਤਨੁ ਪੁਲਕਤ ਜਲੈ ਨ ਨਿਪਤਿ ਬੇਲੇ
 ਗਦ ਬਾਂਨੀ ॥ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੜਗ ਸੋਢੇ ਰੇਲੀ ਜੋ ॥
 ਹਰਖ ਤਪਾਯੋ ਬਿਪ੍ਰਕੁਪ ਜਬ ਨਿਜ ਅਸ ਦੀਜੈ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰਵੈ
 ਛੰਦੁ ॥ ਕੰਨਾ ਪਿਤਮਨ ਹਰਖ ਤਨੁ ਬ ਅਸ ਆਇ ॥ ਪੂਰ
 ਚੇਕ ਮਹਿ ਮੁਕਤਾ ਬਿਪ੍ਰਬੁਲਾਇ ॥ ਲੋਕ ਕਬੇਦ ਕਰੀ ਤਿਸੁ
 ਕੀ ਨ ਬਿਵਾਹ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿਦਾ ਇਜੁ ਦੀਨ ਬਰਨੈ ਕਾਹ ॥ ੨੦ ॥
 ਬਿਦਾ ਕੀ ਨ ਨਿਪਦੁ ਹਤਾ ਜਾਂਨ ਚਢਾਇ ॥ ਪਹੁਚੀ ਹਰਿ ਭਗਤੈ
 ਪੁਰਬਾਨ ਬਨਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਬਰੀ ਕਾਗਮ ਸੁਨਿ ਬੇਲੇ

ਦਾਸਾਨਵਮੰਦਰਸੁਭਰਾਂਨੀਕੋਦੈਵਾਸਾ॥੩੩॥ਅਸਨਬਸ
ਨਨਾਬਿਪਿਪੁਰਗੁਰੇਗਾਤਤਾਛਿਨਸੇਈਕੀਨੀਦਾਸਸ
ਨੇਗਾ॥੩੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥ਇਹਬਿਪਰਾਂਨੀਨਿਜਮਹਲ
ਮਾਂਗੀ॥ਸਦਗਰਿਪੈਮਨਜਾਸੇਵਮਾਂਗੀ॥ਇਕਸਮੇਸੇਸਨਿ
ਸਗਈਪ੍ਰੇਮਾ॥ਜਹਕਰਤਭਗਤਹਿਤਨਿਤਜਨੇਮਾ॥੩੫॥
ਚੈਕਾਸੁਭਦੈਬਾਸਨਪਖਾਗਾਪੁਨਛਪੀਕੋਨਗੁਰਕੇਮੰਝਰ
॥ਇਹਬਿਪਿਕਿਤਕੀਨੀਦਿਵਸਤੀਨਾ॥ਅਤਿਅਚਰਜੀ
ਪਮਨਮਾਂਹਿਲੀਨਾ॥੩੬॥ਕੋਤਸਕਰਮੁਹਿਸੇਵਾਚੁਗਾਇ॥
ਤਬਪਗੀਵਿਸੁਰਾਂਨੀਸੁਭਾਇ॥ਕਹਿਭੁਪਤਿਜੋਤੁਵਰਿਦੈ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਸਤਕਿਨਿਜਪਹਗਰਿਸੇਵਗੀਤਿ॥੩੭॥ਯਹ
ਸਿਖਜਾਨਬਹਰਿਭਗਤਦੀਨਾ॥ਮਨੁਰਾਂਨੀਸੁਵਨਨਮੰਤ੍ਰ
ਲੀਨਾ॥ਪੁਨਿਪ੍ਰਾਤਰੋਤਪੂਜਾਸੁਲੀਨਾ॥ਹਰਿਕਰਸਿੰਗਾਰਹ

ਰਿਰੰਗਾਭੀਨ॥੨੮॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਸਿੰਗਾਰੁਲੀਲੁ॥੩
 ਸੋਸੁਪਾਰਚਾਂਨੀਆਪਹੀਨਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਰੰਗਭੀਜੇਯੈ॥
 ਕਰੈਪਦਗਾਂਨਲੇਲੈਤਾਂਨਸੁਖਮਾਂਨਹੀਅਹੋਵਤਬਿਹਾਂਲੇਨ
 ਨਾਤਛਿਨਛੀਜੇਯੈ॥ਕੁਪਸੁਨਿਪਾਣੀਚਾਂਨੀਸੇਵਾਮੇਭਿਗਾ
 ਈਅਤਿਰਿਵੈਉਮਗਾਈਕਬਦੇਖੋਸੁਖਲੀਜੇਯੈ॥ਯੇਹ
 ਰੇਆਯੋਪਾਛੈਲੋਗਨਾਟਾਯੋਦੁਰਪਾਲਸਮਸਟਾਯੋਦਾਸ
 ਦਾਸੀਨਸੁਨੀਜੇਯੈ॥੨੯॥ਗਾਯੋਗੇਹਮਾਂਹਦੁਖਦੇਖੈਨਗ
 ਹਾਂਨੀਭੀਜਹੀਰੰਗਚਲੇਨਾਤਅਸੁਪਾਤਯੈ॥ਜੇਜੇ
 ਪਦਗਾਵੈਬਰਬੀਨਕੋਬਜਾਵੈਤੀਯਰਿਵੈਉਮਗਾਵੈਕੁਪ
 ਕਯੋਪੁੰਨਜਾਤਯੈ॥ਚਲੇਨੈਨਬਾਗਛਿਗਗਾਯੋਨਿਜਨਾ
 ਰਿਪੁਕੇਉਠੀਸੋਨਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਪ੍ਰਾਂਨਗਾਤਯੈ॥ਕੁਪਗੁਰ
 ਹਰੀਪਗਪਰੀਰਸੁਗਰੀਚਾਂਨੀਸਫਲਯੋਪਹੀਆਏਸੁਖਨਸ

੩੬

ਮਾਤਾਏ॥੩੦॥ਕਹੈਕੁਪਪਜਾਗੀਵੈਸੇਬੀਨਕੋਸਪਾਗੀਗਾਵੈ
ਸ਼ੀਨਸੁਰਫਾਗੀਮੁਹਿਰਿਦੈਸੁਖਭਾਗੀਏ॥ਕੀਨੈਜੇਇਨਗੀ
ਪਤਿਆਗਜਾਸੰਕਟਾਗੀਲਗੀਗਾਵਨੇਮੁਰਾਗੀਨਸਫਾਗੀ
ਨੈਨਬਾਗੀਏ॥ਜੇਜੇਲੈਪੈਤਾਂਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਮਾਮੁਸਕਾਂਗ
ਈਫੂਲਜੁਨਿਗਾਂਨਟੂਟੇਬੰਦਫਗਾਫਾਗੀਏ॥ਦੇਖਤਰਿਸ੍ਰਯ
ਤਰਿਯਜਾਨਮਨਮਾਯੋਕੁਪਨਾਰਿਪ੍ਰੇਮਭਾਯੋਸੁਖਛਾਯੋਦੋ
ਤਾਗੀਏ॥੩੧॥ਐਸੇਹਰਿਰੰਗਮਾਂਹਿਰੈਨਿਸਬਬੀਤਗਈ
ਚੀਤਤੂੰਨਗਯੋਰਾਜਕਾਜਕੁਲਗਯੋਏ॥ਦੇਖਤਗਤਗਰਿ
ਰੰਗਭੀਜੇਰੈਨਦਿਨਫੇਲਗਈਸੇਇਗਜਾਗਾਨੀਵਸਿਭਯੋ
ਏ॥ਜੁਨਿਗਇਵਾਸਐਹਾਬਿਖੇਤੇਉਦਾਸਕੁਈਪੁਜਾਸਭ
ਲੀਨੀਭੰਨਭੰਨਸੁਖਛਾਯੋਏ॥ਜਿਤੇਕੁਪਰਾਜਸਭਫ
ਰਸਮਾਜਪਰੇਪਰਪਰਕੁਗਤਿਤੇਤਨਿਜਸੁਖਨਯੋਏ

੩੩) ਦੇਹਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਲੀਨੀ ਸਭਨ ਜਿ ਤੇਰੁ ਪਰਹਿ
 ਵਾਸਾ ਘਰ ਘਰ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਤਨਿ ਸਾਧ ਘਰ ਹੋਵ ਆਸਿ
 ੩੩) ਸਗਲ ਦੇਸਹਰਿ ਰੰਗ ਰਸੇ ਬਾਲ ਬਿਪਨ ਨਾਹਿ
 ਅੰਮਰੀ ਕਉ ਪਕਾਰ ਤੇ ਭਏ ਪਤਿ ਤਭ ਵਪਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਦਰਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ ਬਿਦਰ ਭਗਤ
 ਇਤਹਾਸ ਬਰਸੁਨੁ ਸੰਤ ਦੇ ਕਾਂਨ ॥ ਨਿਮਹਰਿ ਤਾਂ ਕੇ ਕਹਾਵ
 ਸੇਸੇ ਸਭ ਕਹੇ ਬਖਾਂਨ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਸੁਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਸਦਰ
 ਹਤ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਹੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਵਸੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਵਕਸੇ ਵਨ ਹਿੰਦਾ ॥
 ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੇਨ ਬਸੀਠ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਕੋ ਰਵ ਪਾਂਸਾ ਪੁਰਬ
 ਹਰਿ ਕਬਾਗ ਬਰਤ ਭਉ ਤੇ ਪਨ ਸੁਜਾਮ ॥ ੩ ॥ ਸਮਾਢਾ
 ਹਸੁਨਿ ਬਿਦਰਜੀ ਜਾਇ ਕਹੀ ਨਿਪਾਸਾ ਹੁਵ ਪਾਂਡਵੀ
 ਤੇਖ ਹਿਤ ਆਏ ਸੁਖ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ਸੁਨਿ ਦਰਜੇ ਪ

ਨਭੁਪਪ੍ਰਭੁਦਰਸਨੁਬਡਅਗਮਾਸੁਰਮੁਨਿਪ੍ਰਾਨਨਪਾਰਿ
ਜਾਂਹਿਜਸੁਗਾਵਤਨਿਗਮਾਸੋਆਯੋਤੁਵਗੇਰਾਵਗੀ
ਭਟੀਬਡਾਣੀਆਗੇਪੈਪ੍ਰਭੁਲੇਹੁਕਰਹੁਆਦਰਮਨੁਲਾਣੀ
॥ ਛਿਰਕਾਵਹੁਅਧਿਕਸੁਰੀਧਪੁਰਪੁਨਿਡੇਗਤਰਿਦੇਹੁਬ
ਗਾਹਿਗਿਪ੍ਰਥਮਸੇਵਬਹੁਭਾਂਤਕਰਿਪੁਨਿਭੇਕਹੈਸੁਸੀਸਿਧ
ਗ॥੫॥ਕੁਲੀਕੁਪਮੁਖਕੀਤਦਧਹੀਅਮੈਅਹੰਕਾਰਾਜ
ਦਵਕੁਲਤੇਆਦਿਅੰਗੁਨਿਪਦਸਹਮਾਰਾਕੈਸੇਆਗੈਮ
ਲੈਸੇਵਕਨਉਚਤਿਨਾਹੀਅਬਾਬਿਦਰਸੰਠਨਿਪਪਠੇਕਰ
ਏਏਏਭੀਖਮਸਬਾਤਿਨਾਭਿਨਭਿਨਪਗਗਏਘਰਿਜਖ
ਉਚਤਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਤਬਾਸਾਦਰਲਵਾਇਗੇਨਗਾਗੈਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਜਾਂਨਸਬਾ॥੬॥ਦੇਹਗਾਆਗੈਸਭਾਬਨਾਇਕੈ
ਬੈਠੈਨਿਪਅਭਿਮਾਨੀਪੀਰਜੁਵਨਕੇਕਾਜਹਿਤਤਹੰਗਏ

ਭਗਵੰਤ॥੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਾਤੈਬਖਾਂਨੀਹਿਤਸਾਂਨੀਯੋਦਨਾਥ
 ਤਬਮਹਾਂਅਭਿਮਾਂਨੀਨੈਕੁਪੁੰਨਹੀਅਭਾਂਨੀਪੈ॥ਕਯੋਬਕੁਗ
 ਯਾਨੀਤਉਭੁਪਨਸਿਰਾਂਨੀਛਾਤੀਕਯੋਕੇਪਤਾਂਨੀਪ੍ਰਕਾ
 ਯੁਸਨਮਾਂਨੀਪੈ॥ਪੰਡਿਤਜਾਂਨੀਦੇਹੁਦਾਂਨੀਪੰਚਰਾਂਮਨਿ
 ਪਅਗਛੁਰਕਾਂਨੀਦੇਨਭੁਮਜੁੱਧਾਂਨੀਪੈ॥ਬੋਲੇਸੁਖਖਾਂਨੀ
 ਪਾਛੇਹੋਪਛੁਤਾਂਨੀਭੁਪਮਾਂਨਤਨਮਾਂਨੀਕਾਹੇਕਰੈਕੁਲਾਂਨੀ
 ਪੈ॥੮॥ਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਕਛੁਰਾਵੀਸੈਚਲਤਨਾਹਿਰਹਿਤੁ
 ਕੀਬਾਤਰਿਦੈਨੈਕੁਨਹੀਧਾਰੀਪੈ॥ਡੇਰਾਹਰਿਦੀਨਜੁੱਧੂਰ
 ਨਸਮਾਗੀਬੀਨਰਾਖੀਬਨਇਕੀਨੀਭੋਜਨਤਿਆਗੀਪੈ॥੯॥
 ਠੇਕਿਪਾਗੇਹਮਦਾਜਨਸੇਸਨੇਹਚਾਂਕੇਬਿਦਰਕੇਧਾਂਮਜਾਇ
 ਪਹੁਚੇਮੁਰਾਰੀਪੈ॥ਭੀਖਮਾਐਵੇਹਭਾਂਨਪੁਤਰਹੋਰਾਬੋਲੇਰ
 ਪ੍ਰਭੁਪੁੰਨਮਾਂਨੀਤਾਂਕੋਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਯਾਗੀਪੈ॥੧੦॥ਨੂੰਰੁਲੀਆ॥

ਅਸਨ

ਸਬਤਨਕੋਪੁਰਾਬਦਾਏਆਏਜਨਕੋਧਾਮਾਏਕਿਵਾਰਨੁ
ਵਤੁਤੀਬਿਦਰਭੁਗਤਕੀਬਾਂਮਾਬਿਦਰਭੁਗਤਕੀਬਾਂਮ
ਬੋਲਪੁਰਕੋਪਹਿਚੰਨਾਆਯੋਸੁਵਨਨਵਾਰਪ੍ਰੇਮਮਦਪ੍ਰ
ਭੁਪੁਨਿਮਾਨਾਅੰਚਰਕੀਸੁਧਿਨਾਂਹਿਦੇਹਧੋਚੈਠਾਛੀਤਬਾਪੀ
ਤੰਬਰਦੀਓਡਾਰਪੁਰੂਜਾਂਨਤਹੀਅਕੀਸਬਾ॥੧੦॥ਦਿਖ
ਅਬਲਾਹਰਿਬਸਤ੍ਰਕੋਮਨਮੇਰਹੀਲਜਾਇਆਮੈਬੋਰੀਦੇ
ਗੀਨਗਨਪੁਨਿਨਿਜਪਟਓਛਾਇਆਪੁਨਿਨਿਜਪਟਓਛਾਇਪ੍ਰ
ਭੂਤਬਭੀਤਰਅੰਨੇ॥ਬਰੈਬੈਠਾਰਸੁਭਗਕਦਲੀਛਲਜ
ਨੇ॥ਛਲੀਖਵਾਵਤਪੁਰੂਜਾਰਡਾਰਤਭੁਮੈਪਿਖਾ॥ਹਿਤੋ
ਪਾਵਤਰਿਸੁਪ੍ਰੇਮਪੁਰਨਤਾਂਕੋਦਿਖਾ॥੧੧॥ਪਾਛੇਤੇਆਏਭੁਗ
ਤਕੀਨਿੰਦੰਡਪੁਰਾਮਾਖੇਡਸਬਿਧਪੂਜਾਕਰੀਚਰਨੇਦਕਕ
ਰਪਾਂਨਾਚਰਨੇਦਕਕਰਪਾਂਨਪੁਨੈਦੇਖੋਕੇਲਾਛਗਾਡਾਰਦਯੋ

ਕਤਮਾਗਨਾਗਿਛਿਲਕਾਰਾਖੇਘਗਾਲੰਜਤਦਿਖਜਲਜਾਂ
 ਨਖਵਾਏਛੀਲਾਆਛੋ।ਦੀਨੀਕੋਪਉਠਾਇਖਵਾਵਤਸ
 ਗਹਿਪਾਛੋ॥੧੩॥ਬੋਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੰਨਪੁਨਿਜੇਰਸੁਛੀਲਕ
 ਮਾਂਹਿ॥ਸਾਗਹਿਸੋਪਾਵੇਨਹੀਵੈਸੀਮਿਠਤਾਨਾਂਹਿ॥ਵੈਸੀਮ
 ਠਤਾਨਾਹਿਪ੍ਰਕੁਦੇਖੇਰੰਗਭੀਨੇ॥ਤਨਪੁਲਕਤਭਯੋਬਿਦਰ
 ਪ੍ਰੇਮਜਲਨੈਨਨਚੀਨੇ॥ਪ੍ਰਭੂਖਵਾਏਛੀਲਕੋਨਬੈਥੀਤੀ
 ਯੋਭੋਲੇ॥ਤਤਛਿਨਲੈਕਰਵਾਰਕਾਟਕਰਵੈਬਿਨੁਬੋਲੇ॥
 ੧੩॥ਕਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਭੂਕੋਖਵਾਇਸਾਗਆਇਭਗਤਨਾਹਿ
 ਕਯੋਭੋਜਨੁਸਵਾਰਪੈਅਵਾਰਬੈਠਰਹੀਐ॥ਮਾਥਾਹੁੰਨਿ
 ਵਾਇਕੋਦਿਖਾਏਕਰਪਤਿਹੁੰਕੋਛੀਲਾਖਵਾਏਦੰਡਲਾਇ
 ਕਏਸਹੀਐ॥ਬੋਲੋਭਗਤੁਭੂਲੀਪਾਛੈਬਾਤਉਤਪਾਤ
 ਆਗੈਸੇਵਾਜਗਤਾਤਕੋਨਕਰੈਮਤਿਬਹੀਐ॥ਬੋਭੋਬਭੁ

੩੮

੦

੦

ਗੀਅਨੁਰਾਗੀਹਰਿਚਰਨਨਕੇਰੀਪ੍ਰਯੋਆਪਸਾਗੀਕਰਪਾ
ਕਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ ੧੪॥ ਥਾਗੀਪਰੇਸਕੈਮੁਰਾਗੀਆਰੇਧਰੀ
ਜਨਲੇਨਬਿਨੁਕਯੋਸਾਗੁਪ੍ਰੇਮਬੋਰਾਯੋਐ॥ ਹਰਿਜੁਕੀਰੀ
ਤਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿਲੇਤਭਗਤਨਕੀਖਾਵਤਸਰਗਚਾਹਬੰਡੇ
ਰਸਆਯੋਐ॥ ਦੁਹੁਕਰਪਾਨਲੀਨੇਦਾਸਨਕੇਰੀਗੁਰੀਨੇਆ
ਸਨਬਿਰਾਜੇਪਾਛੈਜੀਤਜਨਪਾਯੋਐ॥ ਸਾਗਮੇਨਲੇਨਖ
ਇਕਯੋਜਨਮੇਨਿਗਹਿਭੇਨਕੇਨਜਾਇਸਬਨਰਿਸੇਸੁਨਾਯੋ
ਐ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਿਪਤਿਗਿਰਾਨਾਗੀਹਾਕਰਸੋਕਭਾਗੀਆਏ
ਗਿਰਪਾਗੀਹਮਭੁਲੀਸੇਵਲੀਨੀਐ॥ ਪੁਨੈਜਿਰਬਾਰਿਬ
ਗੀਮਾਜੇਟੈਡਨੈਨਛਾਗੀਆਏਕਰਤਾਤਕਾਗੀਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕੀ
ਨੀਐ॥ ਹਰਿਕੋਪ੍ਰਭਾਪਦਿਖਦੰਪਤਹਰਖਅਤਿਗਹੇਪਗਆ
ਇਕਰੋਬਿਨੈਰੀਗੁਰੀਨੀਐ॥ ਭਗਤਨਾਰਿਨਏਹਾਬਲਾਗੇਬ

ਡੀਬਾਤਨਾਂਹਿਓਦਹਭਵਨਪ੍ਰਭਰਚੋਛਿਨਛੀਨੀਐ॥੧੬
 ਦੇਹਗਾਭੁਗਾਤਿਤ੍ਰਿਹਾਈਭੁਗਤਕੋਰਿਪਾਸਿਪਸੁਖਖੰਨ
 ॥ਸਗਰੀਨਿਸਪ੍ਰਕੇਚਰਨਚੰਪਤਬਿਦਗਬਿਹੰਨ॥੧੭॥
 ਭੋਰਭਟੇਨਨਪ੍ਰੇਮਸੈਬਹੁਬਿਧਿਓਸਤਤਿਕੀਨਾਤੇਕੋਯਹਿ
 ਬਰਬਾਤਨਹਿਬਿਦਗਪਰਮਤਲੀਨਾ॥੧੮॥ਛੁਪੋਆਏ
 ਪੁਨਪ੍ਰਭਸਭਾਮਾਂਹਿਬੇਲ੍ਹੇਰਿਸਰੁਪਾਯਾਰਾਜਨਕੀਯਹਬ
 ਨਰਾਜਰਾਬਸਤਮਨੁਪਾਸਮਸਲੀਜੀਏਆਪਤਜੇ
 ਬਟਰਸਜੇਭੋਗਾਸੇਜਸੁਰੀਪਨਸੇਇਸੇਇਸਾਬਰਦੁਖ
 ਰੋਗਾਥਿਨੁਲੋਨਸਾਗੁਖਾਯੇਸੁਨ੍ਹੇਪ੍ਰਥਮਬੁਧਿਰਾਵਰਿ
 ਹੀ॥ਸੁਨਿਭੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਯਾਗੇਸਭਨਮੇਅਧਿਕੈਜਾਨਹੁਸੀ
 ੧੯॥ਕਾਬਿਤੁਤੇਰੋਗੇਭਿਨਨੇਹਕਾਹੂੰਕਾਮਨਾਹਿਨ੍ਰਿਪ
 ਜੇਬਿਨੁਸੇਨੇਹਦੀਪਬਾਤੀਪੁਨਕਾਮਹੈ॥ਬਿਨਨਤੁਮਾਰੇਵ

ਕੇਸਾਗਸਮਨਾਂਹਿਭੁਪਪ੍ਰੇਮਰਸਪਕਯੋਲੋਨਸ੍ਵਦਅਭਿਰੰਮ
 ਹੈ॥ਸਾਬਰਕੀਸੇਜਬਡੀਪ੍ਰੀ॥ਤਿਸੋਸਵਾਗੀਤਿਨਮੋਸੋਸੁਖੁ
 ਪਾਯੋਜੋਸੇਨਾਂਹਿਸ੍ਵਸਾਂਮਹੈ॥ਪਾਂਨੀਹੂੰਜੇਚਾਖੋਤਾਂਕੋਕਭਰ
 ਸੁਭਾਖੋਮੁਖਕਹਾਦੂਪਤੋਰਨਹੀਸੁਪਾਵਾਂਕੇਸਾਂਮਹੈ॥੨੦॥ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਬਿਪਰੀਤਿਹੂੰਕੋਪੰਛੀਲਖਜਾਂਹਿਭੁਪਸਾਪਛਿਗਬੈਏ
 ਦੇਖਬੱਧਪਰਾਤਹੈ॥ਧੇਨਦੂਪਮਾਂਹਿਜੇਊਮੇਲੈਕਾਲਕੂਟ
 ਨਰਦੂਪਸ੍ਵਦਦੁਹੋਤਬਿਖੁਕੋਪ੍ਰੇਜਾਤਹੈ॥ਸੁਰਸਗੀਕ੍ਰਿ
 ਭਮਾਂਹਿਮਦਰਾਕੀਬੰਦਪਰੈਤਾਂਕੋਬੁਧਿਗਯਾਨੀਫਿਰਨੈਕੁ
 ਨਗਹਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇਲਾਖਮੀਠੀਬਾਤਕਰੈਏਕਫੀਕੀਕਰੈਠੀ
 ਕੋਗਹਿਜਾਇਕਹੂੰਮੀਠੀਨਦਿਖਾਤਹੈ॥੨੧॥ਤੂੰਤੈਮੇਕੋਪੰਡਿਤੁ
 ਤਸਮਰਿਪਜਾਂਨਤਹੈਤਾਂਤੇਤੇਰੇਭੁਜਨੁਨਮੋਕੋਨ੍ਰਿਪਭਾਯੋਐ॥ਅੰ
 ਰੁਏਕਕਾਂਨਦੈਕੋਜਾਚੀਬਾਤਸੁਨਭੁਪਮੋਕੋਕੁਰਪੰਡਬਾਂਯੋ

ਦੰਗੇ ਨੇ ਸੁਹਾਯੋ ਹੈ॥ ਕਰੈ ਬੁਰੇ ਕਾ ਮਸੇ ਉਰੇ ਗਤ ਪੈਤਾਂ ਕੇ ਫਲੁ
 ਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਦੇ ਸੁਬੇਦ ਸਿੰਮਿ॥ ਤਿਨ ਗਾਯੋ ਹੈ॥ ਦੇ ਤੇ ਪੰਚ ਗਾਮ
 ਕਲੈ ਮਿਟਤੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੀ ਜੁੱਪ ਜੀ ਤਿਸੇ ਉਗਤੁ
 ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ੨੨॥ ਕੋਰਨਿ ਪੁਰੈ ਬਹੁ ਭਾਖਹੇ ਦੀ ਨਾ ਲਖਤਾਂ ਕੇ
 ਕਹਾ ਦੇ ਸੁਮਤਿ ਤਾਂ ਕੀ ਬਿਪਛੀ ਨੀ ਹੈ॥ ਕਾਲਵ ਸਿਭੁ ਜੇ ਕ
 ਹੁਬਾ ਤੇ ਕੋਨ ਕਾਂ ਨ ਪਰੈ ਬਿਦਾਏ ਕੇ ਚਲੇ ਜੇ ਉਪਾਲੈ ਸਦਾ ਦੀ
 ਨੀ ਹੈ॥ ਆਗੈ ਪਹੁਚਾਵਨ ਕੇ ਬਿਦਰਜੀ ਗਏ ਸੰਗ ਟੋਕੇ
 ਅਤਿ ਸਾਦਰ ਸੋ ਰਿਪਾ ਪੂਰ ਕੀ ਨੀ ਹੈ॥ ਆਏ ਪੰਡਾ ਸਾਸ
 ਦਾ ਅਮ ਜਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਗਹੇ ਤਿਨ ਪਗਗਰੀ ਮਲੇ ਰਸ
 ਭੀ ਨੀ ਹੈ॥ ੨੩॥ ੧੭॥ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਦਾਮਾ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ
 ॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਸੁਜਨ ਸੁਦਾਮੇ ਦਿਜ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਪਾਰਜਨ ਚਿੰਤਾ॥
 ਸੰਦੀਪਨ ਗੁਰਗੇ ਪੂਰ ਭਏ ਸੁਦਾਮਾ ਮਿੱਤਾ॥ ੧॥ ਲੀਓ ਕੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉਤਵਰਿ ਦ੍ਰਿੜਦੀਨਾ ਨਾਮ ਸੁਸੀਲਾਨਾ
 ਰਿਤਿ ਹਸੇ ਭਾਖਤ ਪ੍ਰੇਦੀਨਾ ॥੩॥ ਕਬਿਤੁ ਬਾਬੁ ਸੁਖਾਈ
 ਮਿਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕਨਾਈ ਪੀਅਜਾ ਚੇਤਿ ਹਜਾਈ ਪਨਾਮਾਂ ਨਹੁ ਸੁਖ
 ਪਾਇਐ ॥ ਜੇਨਾ ਰਿਪਨ ਤੇ ਬਿਕਾਰ ਬਹੁ ਬਨੈ ਆਇਸਾ
 ਹੁੰਨ ਤਾਂ ਮੇਰਿ ਰੂਪ ਤੇ ਭੁਲਾਇਐ ॥ ਅਹੋ ਨਾਹੁ ਭਜਨੁ ਨਾਹੁ
 ਹਮ ਜਾਹੁ ਦਿਨ ਰੂਪ ਭੁਲ ਜਾਇ ਗੁਨ ਏਕ ਹੁੰਨ ਗਾਇਐ ॥ ਭੁ
 ਗੀਤੀ ਅਹੀ ਅਮੇਨ ਗਾਖੋ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰੀਚਾ ਹਸਾ ਗੁਪਤ ਖਾ
 ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਤੇ ਅਪਾਇਐ ॥੩॥ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਚਿਤ ਦੇ ਕੇ
 ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਅਬ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਹੋਤ ਕਹੇ ਚਿੰਤਾ ਮਾਂ ਹਰੀਐ ॥ ਰੇ
 ਵਤ ਪਯੂਖ ਪਾਨ ਕਾ ਹੋ ਨਰਤ ਜੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪੋਤ ਹੁੰ ਕੇ ਹੋਤ ਕਹੇ ਫੂਸਟ
 ਸਗਾਹੀਐ ॥ ਪਟ ਕੋਨ ਅੰਤ ਗੁਰਸੀ ਤੇ ਮੇਦੁਖੀ ਤਰਹੈ ਮੈਸੀ ਮੈ
 ਸੀ ਬਾਤ ਨਕੀ ਹਾਸੀ ਜਗਾ ਸਹੀਐ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਸੁਖਾ ਰਾਜਾ ਜੇਈ ਦੁ

ਖੀਏ ਮਨਾ ਜਾਸਦਾ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾ ਗਫਿਰ ਉਤਰੁ ਸੁਕਹੀਐ ॥੪॥
 ਕਹਤ ਸੁਦਾਮਾ ਸੁਨਿ ਬਾਮਾ ਗਾਨੇ ਲਭੇ ਲੇ ਮਾਨ ਐ ਬਡਾਈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਰਤਾ ਬਿਲਾਤੈ ॥ ਤੈਲ ਗਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਲੈ ਮੁਖ ਤੇਨ
 ਮਾਂਗੈ ਨਰ ਤਾਂਤੇ ਮੈਨ ਮਾਂਗੈ ਹੁੰਨਾ ਹੁੰਨ ਗਤਾਤੈ ॥ ਹੋਵੈ ਬੇਨ
 ਸੇਰੁ ਕਰੈ ਜਾਚਨਾ ਸੁਪਾਂਚ ਮਨ ਤਾਂਕੀ ਰਤਿ ਘਟੈ ਬੁਧਿ ਐਸੇ
 ਕਹਿ ਗਾਤੈ ॥ ਅਬ ਲਾਬ ਖਾਨੀ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ਅਮਾਂ ਨੀ ਕੀਤ
 ਕਹਾਹਿ ਰਿਜੁ ਪੈਰਾ ਜੁ ਮਾਂਗੈ ਕੋ ਜਾਤੈ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਰਿ ਜੁ ਸੋ
 ਕਛੁ ਬੋਰੈ ਪਨ ਮਾਂਗੈ ਅਬ ਜਾਂਤੇ ਪਟ ਅੰਨ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਅਪ
 ਇਐ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇਸ ਮੈਸੇ ਨਾਰਿ ਉਪਦੇਸ ਕੀਨੈ ਟਾਰਿ ਬਹੁ
 ਹਯੇ ਪਹੁਟਾਰੀ ਹੁੰਨ ਜਾਇਐ ॥ ਐਹੁ ਸੁਨੇ ਬਾਂਸ ਕਹਾ ਭੇਟ ਘਾਨ
 ਸਜਾ ਮਦੇ ਉਰੀ ਤੇਹਾ ਬਾਮਿਲ ਬੇਨ ਕੁਲੇ ਜਦੁ ਗਾਇਐ ॥ ਏਹ
 ਕੈ ਪਰੇਸ ਨਿਤੇ ਲਜਾਈ ਮੂਠੀ ਦੁਲ ਕੀ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਪੁਰਾਨੇ ਚੀਰਦੀ

ਨੇਸੁਬੀਪਾਇਓ॥੬॥ਬਰਬਸਨਾਰਿਕੇਚਲਾਯੋਚਲਯੋਗਰਿਤੁ
ਪੇਆਰੋਘਨਸਜਾਮਵਾਰਧਾਲੁਪੁੰਭਾਖੀਐ॥ਦੀਲੀਨਅ
ਵੈਕੋਓਬਿਪੁਤਾਂਹਿਰੋਕੋਨਾਹਿਕੋਸੇਹਗਿਮਿਲੈਕੁਪਨਕੋਕੁਪ
ਆਖੀਐ॥ਸੇਰੇਪਟਖੀਨਦਾਸਜਾਂਨਪੁੰਨਦੇਹਆਰੋਜੇਓਟੂਰ
ਗੇਹਤਬਨਾਰਿਸੇਸੇਆਖੀਐ॥ਗਨਤੀਕਰਤਰਤਗਯੋਸਿ
ਘਪੋਰਕਾਹੁਪੁੰਨਅਟਕੋਆਰੋਮਿਲੈਜਨਕਾਂਖੀਐ॥ਗਾਡੰ
ਤਪੁਣਾਮਕੀਨੇਭੀਨੇਰੰਗਗਤਨਿਕੇਸਾਦਰਲਵਾਇਨਿ
ਜਾਮਾਸਨਬੈਠਾਯੋਐ॥ਆਠੇਪਟਗਾਂਨੀਪਗਾਧੇਵਨਕੀਚਾ
ਹੀਏਹੁਕਮਨੀਹਾਬਜਲਧੇਵੈਆਪਚਾਯੋਐ॥ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਿਤ
ਲੀਨੇਸੇਖਰਾਂਨਿਨਕੋਦੀਨੇਖੁਰਖੇਨ੍ਰਸਾਬਿਪਪੁਤਪਗਚਾਂ
ਪਤਸੁਹਾਯੋਐ॥ਮਨਹੀਮੈਗਨੈਲੇਗਾਦਿਜਬਰਨਾਂਹਿਯ
ਬਾਮਕੋਬਿਰੰਚਸਕੁਪੇਮਪੁਰਭਾਯੋਐ॥੮॥ਛਪੋਕਨ

ਕਬਾਰਬਰਅਸਨਅੰਨਖਟਰਸਬੁਸਦਾਅਤਿਰਿਤ
 ਦਿਨਹਿਜਿਵਾਇਭੇਰਕਰਗੀਯਅਹਿਲਾਦਾਕਹਿਦਿਨ
 ਬੈਠਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪਾਂਮਕਹਮੋਹਿਲਜਾਵਹੁਜਗਸੀਬਜਾਹ
 ਮਭੂਲਗੁਰਗਸਮਮੋਹਿਬਤਾਵਹੁਤਮਅੰਗੁਅਨਿਕਉਪ
 ਕਾਰਕੀਅਕਹਦਿਨਬਰਨੇਤੋਹਿਜਸਾਬੀਨਤਹਮਹਿਤਲ
 ਕਰੀਬਨਹਿਸੀਤਘਾਂਮਕਰਹੰਛਅਸਾ॥੮॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ
 ਬਹੁਰੇਗਸਕਹਿਬਚਸੁਖਨਿਪਾਂਨਾਦੀਜੇਮੋਕੋਭੇਟਅੰਨਾ
 ਦਿਨਸਕੁਚਤਿਕਛੁਓਂਤਹਨਦੀਨਾਹਰਿਅੰਤਰਜਾਂਮਸਿਭੈ
 ਚੀਨਾ॥੧੦॥ਕੁੰਡਲੀਆਇਤਤੇਖੇਂਚਤਪ੍ਰਭੁਪਟਉਤਨ
 ਛੇਰਦਿਨਰਾਜਾਟੁਟੇਬਸਤਪੁਰਾਂਨਸੋਬਿਬਕ੍ਰੇਅਵਨਿਅ
 ਨਾਜਾਬਿਬਕ੍ਰੇਅਵਨਿਅਨਾਜਦੀਨਆਗੁਨਾਜਦੁਹਾਈ
 ਤੇਦੁਲਏਕੁਨਜਾਇਸਕਲਬੀਨਹੁਚਿਤੁਲਾਈਆਗੇਪੁਰ

ਕੇਪਕੋਅੰਨਸਭਹੂੰਓਠਾਇਛਿਤਾਅਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਜਗਤ
ਤਭਗੀਮੂਠੀਤੰਦੁਲਾਇਤਾ॥੧੧॥ਤਬਵੈਮੂਠੀਤੰਦੁਲਾਨਿਨਿਜ
ਮੁਖਰਾਗੀਕਾਨ੍ਹਾ॥ਪੁਨਿਕਰਪਰਸਤਅੰਨਕੋਪਕਕੋਰੁਕ
ਮਨਿਜਾਂਨਾ॥ਪਕਕੋਰੁਕਮਨਿਜਾਂਨਕਹਤਹਸਸੁਨਹੁਪ੍ਰੰਨ
ਪਤਿ॥ਅੰਮੀਪ੍ਰਜਾਗੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੂਦੀਜੈਅੰਮੀਰਨਹਿਤਾ॥੨
ਦੁਪਤਿਮ੍ਰਿਦੁਮੁਸਕਾਇਦੀਏਚਾਵਲਗਾਂਨਿਸਬਾ॥ਪੁਲਿਖਿ
ਸੁਕਰਮਾਬੋਲਕਰੀਆਗਜਾਪ੍ਰਭਜੁਤਬਾ॥੧੩॥ਮੰਦਰ
ਰਚਹੁਸੁਦਾਮਕੇਵੈਲੋਕਹਿਪਨੁਡਾਰਿ॥ਤਤਛਿਨਮੁਨਿਆ
ਯੋਤਹਾਂਅਤਿਬਰਰਚੇਅਗਾਗਾਅਤਿਬਰਰਚੇਅਗਾ
ਰਕਯੋਹਰਿਪਾਸਸੁਦਾਮਾ॥ਨਿਸਬੀਤੀਪਰਭਾਤਬਿਦ
ਦਈਦਿਨਕੋਸੁਜਾਮਾ॥ਮੋਕੋਕਛੂਨਦੀਨਬਿਪ੍ਰਗਨੇਹੀ
ਅਮੰਦਗਾਭਾਗੁਭਗਤਿਬਹੁਕੀਨਰੈਨਰਾਖੋਬਰਮੰਦ

ਗ॥੧੩॥ਅਬਮੁਹਿਅਬਲਾਕੇਸਹੈਕਨਾਲੁਜਾਓਮੁਹਿਤੇ
 ਪਨਤੇਉਪਜਵਿਕਾਰਬਹੁਦਯੋਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾਦਯੋਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾਬਿਖੈਰੁਜਤੇਰਖਲੀਨੀਪੈਯਹਿਅਧਕਸਿ
 ਤਾਪਨਾਰਿਕੇਪੈਦਿਖਖੀਨੀ॥ਇਹਬਿਧਗਨਤੀਕਰਤਸੁਦ
 ਮਾਪੁਰਪਹੁਛੇਜਬਾਦੇਖੇਗੇਅਨੁਪਕਹੈਕੋਨਿਪਆਯੋ
 ਅਬਾ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾਮੰਦਰਦੇਖਿਕਹੈਦਿਜਤੂੰਮਰੇਗੁਰ
 ਕੁਪਲੀਓਸੁਛਿਨਾਈ॥ਛਾਂਨਉਤਾਰਨਿਕਾਰਦਈਤੀਅ
 ਮੈਅਤਿਹੀਨਨਜਾਤਿਬਨਾਈ॥ਬਾਗਅਨੁਪਸਰੇਵਰਤ
 ਮਾਧਿਬਾਰਜਭੋਰਰਹੇਲਪਟਾਈ॥ਦੁਹਕਿਵਾਰਜਰੇਲਾ
 ਬਜਨਕ੍ਰਿਤਖਰੇਕਰਬੈਤਸੁਹਾਈ॥੧੫॥ਦੇਖਬਿਭੁਤਅ
 ਛੂਤਕਯੋਦਿਜਪਾਕਾਰਿਪੈਗੁਰਸੁਤਅਮੈਸੋ॥ਦੁਰਖਰੇਮਨ
 ਮੇਗਨਹੈਮੁਹਨਾਰਿਕਹਾਇਨਬੂਝਹੁਕੈਸੋ॥ਕੁਪਬਡੇਹੁਛੁਛੰ

ਨਤਤੈਜਗਮਾਰੁੰਦੀਨੀਮੁਰੇਹਰਿਜੇਸੇ। ਤੀਅਕਰੈਮੁਹਿਬਿੰਤ
ਹਿਆਸਮੁਛਾਂਨਪੁਰਾਂਨਗਈਕਹਵੈਸੇ॥੧੬॥ ਦੇਤਗਾਇਤ
ਬਿਪਇਤਦਿਜਮਨਮਨੈਉਤਮੰਦਗਦੇਖਤੀਆ। ਤਤਤਫਿ
ਨਦਾਸੀਪਠੀਤਿਉਅਤਿਅਨੰਦਤੀਅਕੀਆ॥੧੭॥ ਸਖੀਕਰੇ
ਚਲੁਗੇਹਦਿਜਪਰਕਾਹਭਲੇਨਜਾਂਨਾ। ਰਾਵਰਿਕਾਹਯਾਹਭੁਪ
ਕਾਹਿਹਮਗੀਛਾਂਨਿਪੁਰਾਂਨਿ॥੧੮॥ ਸਮਝਾਯੋਸਖੀਅਨਿ
ਅਧਿਕਤਉਨਦਿਜਗਰਿਜਾਇ॥ ਆਇਕਯੋਤਿਨਨਾਗਿਪ੍ਰ
ਤਿਹਮਤੇਬਿਪ੍ਰਨਆਇ॥੧੯॥ ਪੁਨਿਸੁਮਨਿਆਗਯਾਲਈ
ਗਈਸਖੀਦਸਚਾਗ। ਤਾਂਸੋਟਿਗਦਿਜਦਰਕਰੈਕਰੈਆਈ
ਨਾਗਿ॥੨੦॥ ਅਰਿਲਛੰਦਾ। ਹਮਆਈਤੁਵਲੈਨਚਲਤੁ
ਦਿਜਗੇਹਕੋ॥ ਮੈਕਾਹੁਕੇਗਯੋਨਸੁਠਸੁਠਕੋ॥ ਇਹਬਿਪ
ਦਾਸੀਫਗਰਕੀਓਬਹੁਤਾਂਹਸੇ॥ ਲੈਬਰਬਸਪੁਨਿਚਲੀ

ਪਕਰਦਿਜਬਾਂਦਸੇ॥੩੧॥ਦਿਨਅਤਿਉਚਪੁਕਾਰਨਾਰਿਮੁ
 ਹਿਮਾਰਯੋ॥ਹਸਹਸਦਾਸੀਖੈਚਗਈਲੇਵਾਰਯੋ॥ਮੰਦਰ
 ਅੰਦਰਗਯੋਸੁਸੀਲਾਪਗਪਗੀ॥ਪੁਚਾਂਨੀਨਿਜਨਾਰਿ
 ਦੇਅੰਨੰਦਕਰੀ॥੩੩॥੧੩॥ ॥ਸਾਖੀਚੰਦ੍ਰਾਸਨੀਕੀਟੀ
 ਕਾਛਪੈ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸਨਰਿਗਤਕਥਾਸੁਨਹੋਮਨੁਲਈ॥ਦੇ
 ਸਕਰਾਲਸੁਧਰਮਭੂਪਾਅਚਰਨਸੁਹਾਈ॥ਸੰਤਤਹੋਤਨਰੇ
 ਤਕੀਨਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ਤਿਬਰਤੇਸੁਤਭਯੋਬੇਲਯੋਤ
 ਕਿਲਿਖਟੇਵਾ॥ਰਾਜਨਰਾਜਾਤਰਿਗਤਸਿਸਚੰਦ੍ਰਾਸ
 ਤਿਹਨਾਮਪਗਾਬੁਪਕਹੀਬਾਤਾਨਿਪਕਾਂਨਮੈਅੰਗਨਸੁਨਹੋਬ
 ਲਕਰਾ॥੧॥ਮਾਤਪਿਤਾਪੈਨਾਸਛੂਟਪੈਰਾਜਸਕਲਅਬਾ॥
 ਸੰਤਤਾਬਿਨੁਪੈਬੀਸਨਾਸਨਿਪਮਨਮੈਗਨਤਬਾ॥ਬੰਡੇਹੋਇ
 ਰਲੇਇਰਾਜਕੁਲਬਿਧੋਇਬਗਾਇਤਬਿਧਮਨੈਦਿਚਾਰ

ਦਾਨਦੀਨੇਰੁਪਤਿਛਗਾਜਬਤੀਨਮਾਸਬਾਲਕਭਯੋਕੀਤੂਲ
 ਨਿਪਮਾਇਚਛਿਗਭਯੋਸਮਰਸੁਪਰਮਪਤਯੋਤਹਾਂਜੀਤ
 ਰਾਜਰਿਪਲੀਨਗਛਾ॥੩॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸਮਾਤਨਿਜ
 ਨਾਂਸੰਗਜਗੀਤਬਦਾਸੀਸੁਤਸੇਧਯੋਯਾਂਕੀਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰ
 ਹੈ॥ਰਾਜੇਕੰਤੂਲਸੁਦੀਨੋਨਿਜਸਚਿਵਦੇਸਾਦਿਸੁਬੁਧਿਨ
 ਮੁਤਾਂਕੇਦਸਮਤਿਪਾਰਹੈ॥ਬੈਰਭੁਪਜਾਂਨਦਾਸੀਬਾਲਕਯੋ
 ਗਣੀਬਨਰਿਖਨਕੈਆਗੈਕਤੀਕਥਾਵਿਸਤਾਰਹੈ॥ਆ
 ਸੇਧਗਲੀਨੋਮੁਨਿਧੀਰਜਤੂੰਦੀਨੇਤਾਂਕੋਰਹੈਸਿਸਸੰਗਈਰ
 ਸਬੈਦਖੁਟਾਰਹੈ॥੩॥ਗਯੋਕਛੁਕਾਲਤਹਾਂਦਾਸੀਪ੍ਰਾਨਯ
 ਗੇਤਬਪਾਛੈਮੁਨਿਬਾਰਕਕੀਲੇਤਰਹੈਸਾਰਹੈ॥ਜਹਾਂਨੇਤ
 ਜਗਯੋਇਸਿਸਕੋਲੈਸੰਗਚਲੈਦਸੁਬੁਧਿਭੁਪਨੇਤਦੀ
 ਨੇਇਕਬਾਰਹੈ॥ਜੇਵਨਕੋਬੈਠੀਮੁਨਿਪਾਂਤਮਯਜਬਾਲਬੈਠੈ

ਦੇਖਸਿਸਹਸੈਰਿਖਭੇਜਨੁਵਿਸਾਰੈ॥ ਭੁਪਰਿਸਾਅੰਨੀਮੁ
 ਰਿਅੰਨਹਸੀਠੰਨੀਮੁਨਿਬੇਲਜੇਤਬਬਾਂਨੀਕਰਜੇਹਰੀਅਪ
 ਰੈ॥ ੪॥ ਛਪੈ॥ ਰਜੇਅੰਨਕਿਧੈਖੋਰਕੋਪ੍ਰਭਕੋਕੇਬਾਗਾ
 ਤੀਨਕਾਲਮੁਨਿਜੰਨਕਹਤਸੁਭਅਸਨਸਵਾਗਾਸਿਸਕੋ
 ਜਨਕਨਜਨਨਿਹਸੇਹਮਯਹਿਲਖਬਾਤਾਮਸਤਕਿਯਾਂ
 ਕੋਲਿਖੇਅੰਕਉਤੇਹਿਜਮਾਤਾ॥ ਯਹਿਕਹਿਤਬਭੇਜਨੁਪਾਇ
 ਮੁਨਿਆਸੁਮਗਵਨੇਹਰਖਈਆ॥ ਮੁਨਿਦਸੁਬੁਧਿਚਿਤਭ
 ਈਆਯੋਸਚਿਦਕਬੁਧਿਲੀਆ॥ ੫॥ ਬਟਕਬੀਜਵਿਸ
 ਤਾਗਚਿਤਨਿਜਭੁਪਬਖਾਂਨੀ॥ ਬਾਲਕਮਰੈਤੇਕੁਸਲਨ
 ਹਿਤੈਪ੍ਰਬਤਹਾਂਨੀ॥ ਕੀਨਕੁਮੰਤਕੁਬੁਧਿਬੋਲਿਤਸਕਰਚੰਡ
 ਰਾ॥ ਜੇਹਤਕਹੈਬਾਲਮਿਲੈਪਨਬਾਂਛਭੰਡਾਰਾਸਾਹਿਕੁਲੀ
 ਭਾਖਕਾਂਨਨਗਏਬਸੁਨਚਲੈਰਿਖਤੇਜਕਰਗਾਇਕਠਾਕੁਸਿ

ਸਕੋ ਮੁਨਿ ਦੀ ਚਿਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨ ਮੁਹਿ ॥੬॥ ਖੇਲੁ ਲਿਖਿ
 ਮਿਲ ਬਾਲਗਯੋ ਇਕ ਦਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤਾਗਾ ਦਿਖਾਏ ਕੁਰਸੁਰ
 ਸਿਸਨ ਕਯੋ ਪਾਬਰ ਪ੍ਰਯੁਲਗਤਾਗਾ ਚੰਦ੍ਰਾਸੁ ਯੁਦੇਹੁ
 ਰਬਾਂਟੇ ਸੁਭ ਬਾਲਾਗਾ ਨਹਿ ਖੇਲੈਂਤੁ ਵਸੰਗ ਗਯੋ ਉਠਿ ਗਯੋ
 ਡਾਲਾਗਤ ਬਦੁਸੁ ਬੁਧਿ ਆਗਯਾ ਦਈ ਬਨਹਤਿ ਅੰਕੁਰਦਿ
 ਖਾਇ ਮੁਹਿ ॥ ਲੈ ਚੰਦ੍ਰਾਸੁ ਤਸਕਰਗਏ ਗਾਢੇ ਕੰਨ ਨਸਿੰਘ
 ਰੁਹਾਗਾ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ਸਿਸਨੈ ਕੁਨ ਡਰਈ ਆਨੰਦ ਭਰਈ
 ਗੁਨ ਉਂਚਰਈ ਗਸਭੀਨੀ ॥ ਗੀਏ ਚੰਡਾਲਾ ਮੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬਾਲਾਸੇ
 ਭਾਅਲਾ ਚਿਤੁ ਦੀਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਗਾਧਾ ਸਿਸੁ ਬਡਸਾਧ
 ਤਮ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਮਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੈਨਹੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪਰਪੈ ਨਰਕਾਲ
 ਗੀਤਰਕਾ ਦਿਖ ਬਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ਦੁਸੁ ਨਮਨ ਅੰਨੀ ਅੰਗਰਿਕਟਾ
 ਨੀਨਿ ਪਸਹਿ ਦੰਨੀ ਲੈ ਚਲੈ ॥ ਹਰਿ ਯਾਹਿ ਮਤੁ ਲੀਨੈ ਪ੍ਰੀਤ ਅੰਗ

ਹੀਨੇਰਾਜਾਕੀਨਿਚਾਬਾਏ॥੫੮॥ਅੰਗੁਰਬਨਾਈਤਬਜਦੁ
 ਗਈਕਰਤਮਗਈਨਿਜਮੰਤਾ॥ਬੇਲੇਤਬਚੇਗਾਜੇਗੁਚਿ
 ਤੇਰਾਕਹੁਸਿਸੋਭੇਗਾਨਤਹੰਤਾ॥੫९॥ਦੋਹਰਾਚੰਦ੍ਰਾਸਤਿਨ
 ਪ੍ਰਾਤਿਕਰੈਵੈਪਾਟਿਕਾਪਰਪੀਗਾ॥ਪਾਛੈਸੈਨਕੋਰਚਖਨਤੁ
 ਬਧਿਯੋਮੁਬੀਗਾ॥੬੦॥ਮੁਖਤੇਠਾਕੁਰਕਾਛਕੈਮੰਜਨਕੀਨ
 ਬਨਇ॥ਪਕੇਪਜਾਨੁਪੁਨਿਪ੍ਰਭੁਕੋਸੋਕਵਿਬਰਨਿਨਜਾਇ
 ੬੧॥ਨੈਨਸੈਨਸੋਕਯੋਤਬਤਸਕਰਹਤਹੋਮੇਰਿ॥ਲਗੇਸ
 ਰਾਹਨਭਗਤਕੋਪੀਰਨਕੋਸਮਤੇਰਿ॥੬੨॥ਆਗੇਹੀਤਮੰ
 ਤੁਯਹਕੀਨਾਤੇਬਿਨੁਜਾਂਹਿ॥ਲੀਨਾਪਰੀਛਾਕੁਲੀਬਿਧੇਤੇ
 ਪੀਰਨਕੀਆਹ॥੬੩॥ਖਸ਼ੀਅੰਗੁਰੀਕਾਟਕੈਲੈਦਿਖਰ
 ਈਭੁਪਾਦੁਸੁਬੰਧਿਅੰਨੰਦਭਯੋਮਾਕੋਅਰਿਦੁਖਗੁਪਾ॥
 ੬੪॥ਚੰਡਾਲਨਬਹੁਪਨੁਦੀਓਗਏਗੇਹਸੁਖਪਾਇ॥ਉਤਬ

ਲਕਕੀਬਨਬਿਖੇਖਗਮਿਗਸੇਵਕਮਾਇ॥੧੫॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥
ਇਹਦੁਸੁਬੁਧਿਇਕਸਚਿਦਅੰਨ॥ਤਿਹਬੀਸਗਮਦੀਲੈਅ
ਮਾਨ॥ਨਮਾਕੁਲਿੰਦਹਰਿਚਗਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੋਚਛਿਅਖੇਟਅ
ਯੋਜੁਨੀਤ॥੧੬॥ਮਿਗਪਾਛੇਪਾਯੋਰਹਤਸੈਨ॥ਮਿਗਦੁਕ੍ਸੇ
ਤਿਖਾਵਤਨਿਪਅਚੈਨ॥ਇਤਗੁਨਗਾਵਤਹਰਿਚੰਦ੍ਰਾਸਾ॥ਸੁ
ਨਿਪੁਨਿਅਯੋਨਿਪਤਾਂਹਪਾਸ॥੧੭॥ਬੂਝਤਨਿਪਸਿਸਤੁਕੈ
ਨਮਾਹ॥ਤਜਗੁਰਬਨਏਕਲਕਯੋਕਾਹ॥ਨਹਿਮਾਤਪਿਤਾ
ਮੁਹਿਕਹੈਬਾਲਾ॥ਕੰਨਨਮੇਹਰਿਜੂਕਰੈਪਾਲਾ॥੧੮॥ਛਪੇ॥
ਮੁਹਿਕਹਮੰਤਤਨਾਂਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਰਘੁਰਾਈ॥ਲੇਗਯੋਤੁਰੀ
ਗਚਛਾਇਨਾਰਿਸੋਪੋਸਮਝਾਈ॥ਦਿਖਬਾਰਕਸੁਭਰੁਪ
ਨਾਰਿਨਰਅੰਦਕਰਈ॥ਜਾਚਕਬਿੱਪਬੁਲਾਇਬਾਂਟਪਨ
ਬਾਂਛਤਛਰਈ॥ਪੁਨਿਕੀਨੀਚੁੜਾਕਰਨਬਿਪਅਰੁਚੈਦਸਬਿ

ਦੁਆਪਛੀ॥ ਸੁਭਘਰੀ ਦੇਖਦੀ ਚਿਤਿ ਲਕਸ਼ਿ ਪਰਾਜਕਾ ਜੋਧੇ
 ਗਛੀ॥ ੧੯॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬਛੋ ਜਨ ਤੇਜ ਅਮੋਜੇ ਜਗਯੇ ਦੁਸ
 ਨ ਕੋ ਪੈਛੈ ਪ੍ਰਮਸੇਜ ਸੇਜ ਪਾਪ ਕੀ ਬਿਲਾਨੀ ਹੈ॥ ਅੰਗੁਏ ਕਦੁ
 ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਰੂਪ ਜਾਂਤਾਂ ਕੋ ਰਾਜੁ ਛੀ ਨ ਕੋ ਮਿਲਾਯੋ ਰਜ ਪਾਨੀ
 ਹੈ॥ ਹੋਤੇ ਬੀਸਗਾਮ ਤਾਂ ਤੇਏ ਕਸਤਕ ਗਾਂ ਮਭਏ ਕੀਰਤੀ ਮ੍ਰਗੇਸ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਂ ਨੀ ਹੈ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਕੁਲਿੰਦ ਕਹੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਜੁ
 ਜਾਂਹਿ ਦਯੋ ਦੇਹੈ ਸਦਭੇਟ ਦੁਸੁ ਬੁੱਧਿ ਰੂਪ ਮਾਂ ਨੀ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਅ
 ਯੁਸਾਪਿਤ ਮਾਂ ਨਿਹਰਿ ਭਗਤ ਬਡੇ ਗਜਾਂ ਨਵਾਂ ਦੇ ਕੈ ਪਨੁ ਤੇ ਕੋ
 ਦਸ ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥ ਰਾਖੋ ਪਨੁ ਜਾਇ ਬਿਨੈ ਕੀ ਨੀ ਸਿਰ
 ਨਾਇਤ ਬਦੇਸੁ ਤੇ ਨਏ ਤੇ ਪਨੁ ਲੀਨੈ ਕਹੁ ਚਰਾਇ ਕੈ॥ ਸਚਿ ਦ੍ਰਿ
 ਨੈ ਦੁਪੁਨਿਕਹੀ ਦੁਸੁ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਲੇ ਕਹਿ ਚਲੇ ਪਾਕਲੀ ਜੈਸੁ
 ਖੁਪਾਇ ਕੈ॥ ਆਜੁ ਅਸੁ ਨਿੰਦਕ ਹਾਸੀ ਖੋ ਕੁਲਿੰਦ ਸਠਵਾਂ ਕੋ

ਸੁਤਸਭੁਤੇਏਕਾਦਸਿਰਖਾਇਕੈ॥੩੧॥ ਜਕਯੋਰਿਸਦੁਸੁਬੁਧਿ
 ਆਯੋਏਕਬੁਧਿਤਹੰਪਾਵਕਪ੍ਰਚੰਡਜੈਸੇਦੀਜੈਪ੍ਰਤਡਾਹੈ॥
 ਲੀਨੇਬਨਬਾਲਪਾਲਜੀਤ੍ਰੋਪੈਭੂਪਾਲਦੇਸਪਛੇਪਨੁਭੂਰਬ
 ਤਸਾਚੁਹੀਅਪਾਹੈ॥ ਦੁਸੁਨਕੀਗੀਤਿਬਿਪਗੀਤਿਸਦੁਖੇ
 ਬੁਧਿਐਰੁਦੇਸੁਜੀਤਦੀਨੇਮਾਨ੍ਯੋਦੁਖੁਭਾਹੈ॥ ਦੇਕੈਸੁਬਿਨ
 ਦਬੰਦਸਾਲਸਠਚਛੇਦੇਊਰੈਪੈਮਤੁਬਾਲਵਹਲੈਰੈਸੁਖਮ
 ਹੈ॥੩੨॥ ਛਪੈ॥ ਭੂਪਾਅਗਮਨਸੁਨਤੀਮਲ੍ਯੋਸੁਤਸੇਸੁਕੁ
 ਲਿੰਦਾ॥ ਸਹਨਸਕ੍ਯੋਸਠਭਗਤਤੇਜਜਿਮਸਿੰਘਗਜਿੰਦਾ
 ॥ ਸੁਤਕਹੋਬਿਸਾਮਸਚਿਦਪ੍ਰਤਿਪਾਛੈਭਾਖੋ॥ ਬਸਸਿ
 ਸਪੁਤਬਨਾਇਨੈਕੁਡਰਮੋਰਨਰਾਖੋ॥ ਪੁਨਿਮਲਕੁਬੁਧ
 ਸਠਮੰਤ੍ਰਕਗਲਿਖੀਪਤ੍ਰਿਬਿਖੁਦੇਨਿਜਨਾਹੇਮਦਨਪਛੇਅ
 ਰਿਤੇਰਿਪੇਕਰਉਪਾਇਨਹਿਮਨਹਿਗਨ॥੩੩॥ ਸੋਰਠਾਪਤ੍ਰਿ

ਦੀਨਸਿਸਬੇਲਸਪਦਨਾਹੁਸੁਤਮਦਨਪਹਿ।।ਹਰਿਜਨਸਦਾ
 ਅਤੇਲਸੀਸਨਿਵਾਇਬਿਦਾਲਈ॥੩੪॥ਰਬਮੈਭਗਤਚ
 ਛਾਇਮੰਗਲਗਾਵੁਬਨਾਹਤੀਆ॥ਹਰਿਜੂਬੁਪਿਛਿਰਾਇ
 ਪ੍ਰਿਥਮੈਜੈਸੀਰਚਨਬਿਧਾ॥੩੫॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਗਯੋਲਾ
 ਗਨਿਕਟਉਪਬਨਸੁਦੇਖਾ॥ਅਬਉਠੀਸਭਾਦਿਨਮਯਜਲੇ
 ਖਾ॥ਯਹਗਨਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਬਾਗਮਾਂ॥ਰੁਯੋਲੀਚਬਿਵਸਲ
 ਖਸੁਭਗਛਾਂ॥੩੬॥ਇਤਦੁਸੁਬੁੱਪਿਕੰਨਾਅਨੂਪਾ॥ਤਿਤ
 ਪਟਤਰਦੀਜੈਗਤਿਸਰੂਪਾ॥ਸੁਭਗਨਬਿਖਜਾਤਬਿਖਜਾਸੁ
 ਨਾਂ॥ਸੰਗਸਥਿਨਪੂਜਅੰਬਕਾਪਾਂ॥੩੭॥ਉਪਬਨਦੇਖ
 ਨਹਿਤਮਨੁਸੁਕੀਨਾ॥ਦੇਖੋਦੁਰੇਰਬੁਬਰਨਵੀਨਾ॥ਪੁਨਿਗਈ
 ਬਾਗਮਪਹਰਖਤੀਆ॥ਕਰਮੰਨਪਟਪਹਰੇਸੁਤੀਆ॥੩੮
 ਸੇਰਠਾ॥ਪੁਨਿਦਿਖਭੁਗਤਸਰੂਪਾਬਿਖਜਾਤਬਮੇਹਤਭਈ॥

ਮਨਸਿਜਤੇਸੁਮਨੁਪਗਾਈਨਿਕਟਿਸਰਸਾਖਿਨਤਨਿ॥੩੮॥
 ਛਪੇ॥ਭੂਖਨਪਗਨਉਤਾਰਲੀਏਮਤੁਪੁਨਿਸੁਨਿਜਾਗੋ॥ਬਿ
 ਸੁਰਗਤਦਿਖਰੂਪਗਾਸਿਰਤਿਪਤਿਮਦਭਾਗੋ॥ਮੈਬਰਹੇਯ
 ਤਭੁਪਤਬੈਬਿਖਜਾਪ੍ਰਵੁਕੀਨਿ॥ਕਟਤੇਗਿਰਲਾਖਿਪੰਤਿਤ
 ਬੈਤੀਅਕਰਮੇਲੀਨਿ॥ਪਤਿਚੀਠੀਪਛਨਿਨਦੇਸੁਏਬਾਂਚਤ
 ਤੀਤੀਅਸੀਸਪੁਨਿ॥ਮੁਹਿਪਤਿਤਪਿਤਾਕਾਦੀਨਲਿਖ
 ਕਰਵਿਚਾਰਯਹਿਮੰਤਗੁਨ॥੩੯॥ਦੇਹਗਾਨੈਨਉਤਾਕੇਦੀ
 ਪਸੁਤਲੀਨੈਅੰਕਬਨਾਇ॥ਬਿਖੁੰਤੇਬਿਖਜਾਭਈਜੋਇ
 ਛਾਘੁਰਾਇ॥੪੦॥ਕਰਚਰਿਤਗਈਸਾਖਿਸੇਭੇਦਨਕ
 ਦੁਦੀਨ॥ਉਤਜਾਗੇਹਰਿਭਗਤੁਤਬਪੁਰਕੇਮਾਰਗਲੀਨ
 ੪੧॥ਕਬਿਤੁਪਾਂਚਸਰਤੰਨਕਾਛਲੀਨੀਭੇਟਹਰਖਬਾਛਮ
 ਜੇਭੁਪਦੁਰਦਰਵਾਂਨਕਯੋਜਾਇਕੈ॥ਆਵਨੇਹੰਦੇਤੁਸਸਨੇ

ਤਗਗਮਿਲੇਦੇਉਆਪੇਪ੍ਰਜੰਕਰੁਪਤਨੈਦੀਓਭਾਇਕੈ॥ਮਰ
 ਨੁਹਿਰਿਭਗਤੁਹਰਿਭਗਤੁਸੁਨੇਚੰਦ੍ਰਾਸਤਾਂਤੇਪ੍ਰਯਾਕੀਨੀ
 ਰਿਦੈਆਨੰਦਬਢਾਇਕੈ॥ਪਤੀਪੁਨਿਦੀਨੀਨਿਪਾਸੇਪਰਲੀ
 ਨੀਚੀਨੀਪਛੇਸਤੋਤਪੈਸੁਤਬਿਖਜਾਦੀਜੇਲਾਇਕੈ॥੩੩॥
 ਗਨਤੀਨਕੀਜੇਤਾਤਕਾਲਬਿਖਜਾਦੀਜੇਰਿਪਯਾਂਤੇਸੁਖਲੀ
 ਜੇਨਤਛੀਜੇਮੇਰਗਯੈ॥ਮਾਤਾਐਮੰਤੀਸੁਚਿਭਿਨਕਰਸੁ
 ਨਾਈਪਤਿਸਭਪੁੰਜੈਭਾਈਬਲੀਜੰਨਕੀਨੇਕਾਜਪੈ॥ਬਿਖਜ
 ਬੇਲਭਾਖੀਬਹੁਪਛੇਪਿਤਾਸਾਖੀਚੀਠੀਕਹਜੇਸੀਸਰਾ
 ਖੀਜਨਕਦੀਨੇਸਿਰਤਾਜਪੈ॥ਬਿਪ੍ਰਬੇਲਘਰੀਸਾਧਕਿ
 ਉਪਾਪਬਜਾਹੁਕੀਓਦੀਓਦਾਨੁਕੁਹਕੇਨਗਨੈਜੇਸਮਾਯੈ
 ੩੪॥ਛਪੈ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸਏਕਾਂਤਜੇਰਕਰਬਿਖਜਾਭਾਖੀ॥
 ਤੇਪ੍ਰਭਪਿਤਸੇਵੈਰੁਕਾਹਚੀਠੀਗਾਤਿਲਾਖੀ॥ਰਮੇਰਨਹਿਰਿ

ਪਾਮਿਤ ਕੋਊ ਸੁਨਹੋਤੀ ਅਪਜਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸ
 ਦਾਇਤ ਉਤਸੁਖ ਭਾਗੀ॥ ਪੁਨਿ ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਪਿਤ ਸੋਲਿਖੀ ਸ
 ਰੁਬਿਵਾਹ ਕੀ ਬਾਤ ਬਗਾਸਹੁ ਸਾਧਾ ਵਨ ਪਹੁ ਚੜ੍ਹੇ ਤਹਾਂ ਬੇ
 ਲਜੇ ਨਿਪਹੀ ਅਹਰਖ ਕਰਗ॥ ੩੫॥ ਦੇਹਗਾ ਕੇ ਸਰਭੀ ਨਿਚੀ
 ਰਕਤ ਕਯੋ ਬਜਾਹੁ ਵਿਸਤਾਰਗ॥ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਮੁਰਛਤ ਪਕੇ
 ਨਿਮਪਨੁ ਨਾਸਗਵਾਰਗ॥ ੩੬॥ ਤਬ ਕਬੁਧਿ ਚੇਤਨ ਕੀ ਓਇਤ
 ਨਕੀ ਜੈਰਾਜਾਂ॥ ਦੀਜੈ ਬੰਦ ਕੁਲਿ ਦੇ ਕੋਲੂਟਹੁ ਸਕਲ ਸਮਾਜ॥
 ੩੭॥ ਸੋਊ ਕਰਥਾ ਪ੍ਰਯੋਤਹਾਂ ਅੰਗੁ ਦਾਸਤ ਬਭੂਪਾ॥ ਸਚ ਦੇਵ ਸੁ
 ਦੇਉ ਤਹਾਂ ਨਿਪ ਬਜੀਰ ਦੁਖ ਭੂਪਾ॥ ੩੮॥ ਪਵਨ ਬੇਗਾਰ ਥਗ
 ਵਨੁ ਕਰਮ ਗੁਨ ਹਿਰੇ ਵਤ ਬੇਗਾਰ ਥਤ ਜਗਜ ਸਿਵ ਕਾ ਕਬੈ
 ਸਿਵ ਕਾਤ ਜਪੁ ਨਿਯੋਗ॥ ੩੯॥ ਛਪੋ॥ ਭਗਤ ਮਦਨ ਅੰਸਚਿ
 ਵਮਿਲੇ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਆਗੇ॥ ਰਥਗਜ ਅਸੁਲੀਏ ਸਾਜਮ

ਨਿਕ ਬਾਜਨ ਪੁਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਚਾਰਨ ਬੀਸ ਉਚਾਰ ਪ੍ਰਯਾਨ ਦੇ
 ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਨਖ ਸਿਖ ਰਿਸ ਬਾਪ ਮਨੇ ਤੀਖਨ ਸਰਲਾ
 ਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਸਚਿ ਦਾ ਮਹਾ ਮਦਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਕਰੁ ਜੋ ਨਿਪ
 ਦੁਸਤ ਬਾ ॥ ਤਤੁ ਤਾਭੁ ਪਤਿ ਰਿਸ ਪਰਗਈ ਕਾਂਸੀ ਨਿਮ ਪੁਗਲ
 ਗਸ ਬਾ ॥ ੪੦ ॥ ਏਹ ਗਾਪਨ ਵਾਹਿ ਬਾਜਨ ਸਬੈ ਕਹੈ ਭ੍ਰਿ
 ਤ ਕਸੁਤਾ ॥ ਕੇਤ ਕਬੈਂਤ ਮੁਲਾਤ ਹਨ ਲਗੇ ਭੁਪ ਬਡ ਭੁਤਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਚੀਰ ਕੀ ਸੀਭਾਰਨ ਹਿਪਨ ਹੀ ਗਿਰਤ ਜਾਂ ਹਿਅਰੇ
 ਭਗੇ ਲੋਗ ਪਾਗ ਪਰਤ ਮਨੇ ਕਹੀ ॥ ਡਾਟ ਡਾਟ ਭੁਪ ਕਹੈ ਦਸ ਨਸ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਾਗੇਂ ਤੇ ਹਿਬਾ ਪਾਇ ਨੈਛ ਡੇ ਜਿਨ ਏਹ ਹੀ ॥ ਏਹੇ
 ਗਭ੍ਰਿਤ ਕਾਂਨ ਲਾਗ ਸਮਝੈ ਪੈ ਲੋਗ ਭਾਗ ਜਾਹੁ ਦੁਹਰੇ ਉਚਾਰੇ ਜੀ
 ਅਟੇ ਕਹੀ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇ ਸਭੁ ਪਕੇ ਪਮੈ ਬਿਹਾਲ ਭੁਯੇ ਜੈ ਸੇਝੇ
 ਠਪਾਨੀ ਬਿਨੁ ਦੁਖੀ ਮੀਨ ਭੇ ਕਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਏਹ ਗਾਪਨ ਮੈਸੀ ਬਿਪਨਿ

ਪਪੁਰਗਯੋ ਬੈਠਸਭਾ ਮੇਜਾਇ। ਉਂਤਰੁ ਕੇਉ ਨ ਦੇਤ ਤਿਹੁ ਗਤੇ
ਤੇਜਸੁ ਹਾਇ॥੪੩॥ ਸਹਸਰ ਕੋ ਆਗਸਾ ਦਈ ਜਾਹੁ ਪੂਤਿ
ਜਗੇ॥ ਲੈਇ ਕਾਂਤ ਪੁਨਿ ਮਦਨ ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਉਪਜੇਖੇ
॥੪੪॥ ਬਿਖੁ ਲਿਖ ਪਠਈ ਤੇ ਹਿਸਾ ਦੀਨੀ ਭਗਨਿ ਬਿਦਾਹ॥
ਦਖਹਿ ਤਭੁ ਦੁਲਪਾਲ ਸਠਗਰ ਭਗਕਸੇ ਤਹਿ ਨਾਂਹਿ॥੪੫॥
ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੈ ਪੁਨਿ ਭੁਪਤਨੇ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿਏ ਬਿ
ਨਾਹਿ ਬਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਗਦ ਦੇਖਿ ਸੁਦਾਸ ਕਰੀ॥ ਵਧਤਿ ਪਿ
ਤਾ ਕਰਮਾਂ ਹਧਰੀ॥੪੬॥ ਚਿਤਦੈ ਨਿਪ ਬਾਂਚਤੈ ਪਤੀਆਂ॥
ਦਿਖ ਅੰਕ ਬਿਦੀਰਨੈ ਦੁਛਤੀਆਂ॥ ਸੁਤਤੇ ਹਿਨ ਦੇਸੁ ਕਛੁ ਅ
ਬੈ॥ ਬਿਪਬਾਂ ਮਭਯੋ ਦੁਖ ਤੂੰ ਮਬੈ॥੪੭॥ ਸੁਤਕੇ ਘੋਲੇ
ਜੁਬਨੀ ਰਕੋ॥ ਦੁਹਤਾ ਬਿਪਵਾ ਦੁਖ ਦੇਹਿ ਸੋ॥ ਪਗੁ ਜਾਰਿ
ਪਕੈ ਨਹਿ ਛਾਹੁ ਕਬੈ॥ ਜਿਮ ਬਾਲ ਕਨਾ ਸੁਬਤਾਇ ਅਬੈ॥

੪੮॥ ਛਪੈ ਪ੍ਰਥਮ ਪਠਹੁ ਚੰਡਕਾਧਾਂਸਮਸਾਇੰਦਰਾਗਾ॥
 ਪਾਛੈ ਬੇਲੋਭਗਤੁ ਕਹੀ ਕੁਲਗੀਤਿ ਹਮਾਰਾ ਕੁਹੁ ਨਿਸਾਤੁ ਮ
 ਜਾਹੁ ਅੰਬਕਾ ਪੂਜਨਗੀਤੀ॥ ਹਰਖ ਉਛੈ ਹਰਿਭਗਤੁ ਨੈਕੀ
 ਅਬੈਰੁਨ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਮਦਨਗਯੋ ਹੁਤੇ ਸੰਬਰਕੰਤੁ ਯ
 ਸੁਤਾ ਬਗਾਤਿ ਨਚੰਦਾ ਸਕੀਰਤ ਸੁਨੀ ਬੇਲੀ ਪਿਤ ਸੋ ਹਰਖ
 ਭਗ॥ ੪੯॥ ਮਦਨਿ ਭਗਨਿ ਜਿਹ ਬਗੀਤਾਂ ਹਿ ਬਰਹੋ ਮੈਤਾਤਾ॥
 ਬੇਲਭੁ ਪਸੁਤ ਕਹੀ ਸਕਲ ਕੰਤੁ ਹਲ ਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭਗਤ
 ਗੁਨ ਬਰਨ ਮਦਨ ਪੁਨਿਸ ਪਤ ਕੀਨਤ ਬਾ॥ ਨਿਜ ਪੁਰਜ ਲਲੀ
 ਅਚੋਸ ਪਦ ਆਨੁ ਭਗਤੈ ਅਬਾ॥ ਨਿਪਕੰਤੁ ਹਲ ਨਿਜ ਰਬ
 ਦੀਓ ਮਾਰਤ ਸਮਤਿ ਹਬੇ ਗਕਗਾ॥ ਇਤਤੇ ਹਰਿਭਗਤੁ ਚਢੇ
 ਹੁਤੇ ਮਾਰਗ ਮੈਰਣੀ ਭੇਟ ਬਗਾ॥ ੫੦॥ ਟੁਟ ਰਬ ਚਢ ਕਤ ਚਲੇ ਮ
 ਦਨ ਬੂਝੀ ਹਿਤ ਬਾਤਾ॥ ਪੂਜਾ ਕਰ ਅੰਬਕਾ ਥਾਨ ਪਠਿ ਚਿਤੁ ਵਤ

ਤਾਗਜੈਰੇਮੈਚੰਡਕਾਥਾਂਨਤੁਮਕੰਤੁਹਲਪੁਗਭਗਤਨਮਾਨੈ
ਬਾਤਮਦਨਪੁਨਦੀਨਸਪਤਸੁਗਅਪੁਨੇਪ੍ਰਣਕੀਪੁਨਬ
ਤਕਹਿਦੀਨੈਨਿਲਰਬਭੁਪਸੁਤਾਕਰਆਪਸਮੈਰੰਤੋਤਨ
ਗਯੋਇਤੈਵਹਹਰਖਉਤਾ॥੫੦॥ਕਬਿਤੁਰਾਜਕੇਸਮ
ਜਲੈਬਿਰਾਜਮਾਨਚੰਦ੍ਰਹਾਸਸੰਬਰਕੋਚਲਜੇਜਤਲ
ਤਸੁਹਾਵਨੋਟੁਟਰਬੁਲੈਕੈਇਤਦਸੁਤਾਤਗਯੋਤਹ
ਜਹਾਂਕੀਓਧੋਚਨਿਜਤਨਕੋਛਪਾਵਨੋ॥ਮਾਰਗਮੈਰੂਪ
ਸੁਤਜੀਸਪੈਉਲੁਕਬੈਠੇਜੇਗਨੀਪਿਸਾਚਭੂਤਲਾਗ
ਤਡਰਾਵਨੋ॥ਮਦਨੁਵਿਚਾਰੈਪਤਪਾਪਅਬਮਾਰੈਮੋਕ
ਕੀਓਵੇਹਜੰਤਸੰਗਸੋਊਆਰੈਆਵਨੋ॥੫੧॥ਦੈਰੈਕ
ਰਤਾਲੀਕਾਲੀਲੈਲੈਸੁਕਪਾਲੀਕਰਭੂਪਸੁਤਸਾਲੀ
ਰਿਵੈਕਾਲਮੋਹਿਆਯੋਰੈਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਹਿਪੁਰਖੋ

ਜਨਚੰਡਬਾਂਸਭੀਤਰਪਗੁਦੀਨੇਖੰਡਖੰਡਕਰਘਾਯੋਹੈ॥੪੩॥
 ਰਬੇਚੰਡਰਲੋਹੁਭੀਗੀਤਰਵਾਰਧਾਰਨਿਪਕੋਦਿਖਾਰਭੰਡ
 ਰਧਨੁਪਾਯੋਹੈ॥੪੪॥ਰਿਜੁਵਿਚਾਰੀਦੁਸ਼ਕੀਨੇਪਾਪਭਾਗੀਅਬ
 ਤਾਂਕੋਹਮਮਾਰੀਕਹਾਦੇਖਦੁਖਗਾਯੋਹੈ॥੪੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੁਰ
 ਤਪ੍ਰਤਾਪਪ੍ਰਗਟਕਰਨਮਦਲਾਤੁਜੇਮਹਾਂਰਾਜਾ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸ
 ਉਤਦੇਖਤੀਅਰੁਪਰਾਸਿਗੁਨਕੁਜਾ॥੪੬॥ਮਾਲਾਡਾਗੀ
 ਭਗਤਗਰਪਗੀਚਰਨਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਪੁਨਿਬਿਵਾਹਕੀਓਬੇ
 ਦਬਿਧਿਦੀਓਦਾਦੁਬਹੁਛੇਮਾ॥੪੭॥ਕੰਤੁਹਲਗੁਹਸੁਤਨ
 ਕੇਚੰਦ੍ਰਾਸਦੀਓਰਾਜਾ॥ਸੁਤਸੁਖਸੋਈਹਾਰਹੋਸਕਲਸੀ
 ਭਾਰਸਮਾਜਾ॥੪੮॥ਕਰੋਜੋਰੇਹਰਿਭਗਤੁਕਹਿਮਿਲਮਦ
 ਨੈਛਿਅਉ॥ਕਛੁਕਸੈਨਸੀਗਣੀਨਿਜਆਯੋਸਠਿਕੇ
 ਗਾਂਉ॥੪੯॥ਛਪੈਸਮਾਚਾਰਲੈਦੁਤਦੁਸੁਨਿਪਕੋਕਹੈ

ਜਾਣੀ॥ ਪਛੇ ਅੰਬਕਾ ਪਾਂਸ ਜਾਂ ਨਨਹਿ ਕਹਤ ਰਿਸਾਣੀ॥ ਮਦ
 ਨਗਯੋ ਫੁੱਲ ਰਭੁ ਪਕੰਨਾ ਤਿਹ ਪਾਣੀ॥ ਇਤਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਹ
 ਸਪਗ ਪਕਰੇ ਆਣੀ॥ ਕੁਲ ਪਰ ਰਿਸ ਕਰੇ ਏ ਚੰਡ ਅਬਗ
 ਯੋਨ ਪੁਜਨ ਹਿਤ ਅੰਬੈ॥ ਬਰ ਬਸ ਮੁਹਿ ਮਦਨ ਪਛੇ ਤਹਾਂ ਅ
 ਪਗਯੋ ਸੁਕਹੀ ਸਬੈ॥ ੫੭॥ ਅਕ ਬਿਤੁ ਸੁਨੀ ਜਬ ਬਾਂਸੀ ਮੁਹ
 ਛਾਂਨੀ ਪਰ ਪਕਯੋ ਭੁਪਕ ਹੁੰਗਿ ਗੀ ਪਗ ਕੁਟਿ ਸੁਪਿਨ ਸਗੀਰ
 ਤੇ॥ ਮੇਲੇ ਮੁਖ ਪਾਂਸੀ ਭ੍ਰਿਤ ਅੰਬੈ ਘਰਾਂਸੀ ਕਛੁ ਬੋਲੇ
 ਬਿਲ ਪਾਂਸੀ ਪ੍ਰੇਹੁ ਰਚੇ ਜਨ ਪੀਰੇ॥ ਕੀਨੇ ਰੋਪ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕੇ
 ਲਾਗੇ ਸੰਤਾਪ ਆਇ ਰੂਰੇ ਸਿਰ ਪੁਰਿ ਕਰੇ ਹਾਇ ਬਡੀ ਪੀਰ
 ਤੇ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਭਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗਾ ਬਿਨੈ ਕਰੇ ਕੋਨ ਦੇਸੁ
 ਮੇਰਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਿ ਤੀਰੇ॥ ੫੮॥ ਦੇਹਾ ਹੁਦਨੁ ਕਰਤ ਇਹੁ
 ਤਨਿ ਪਗਯੋ ਅੰਬਕਾ ਵਾਗਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ਦਿਖ ਮਦਨ ਤਨਕਾ

ਨਦੇਹਿਸੰਭਾਰਾ॥੫੫॥ਸਵੈਯਾਦੇਖਸੁਤੈਤਨਕੇਤਬਭੁਪਤਿ
 ਰੇਵਤਿਏਅਤਿਉਚਪੁਕਾਰੀ॥ਤੁੰਕਤਨਸਭਯੇਹਰਿਦਾਸਕੀ
 ਓਅਘਮੋਹਿਲਕਯੋਤੈਹਿਭਾਰੀ॥ਹੈਬਿਪਰੀਤਮੁਸੈਘਰੁ
 ਚੇਹਸੁਰੰਗਮਿਲੈਬਰਸਾਪਵਿਚਾਰੀ॥ਕੈਇਕੋਠਮਦਨੇਅੰ
 ਗਜੋਰਤਆਇਗਈਤਹਭੁਪਤਿਨਾਰੀ॥੬੦॥ਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਭਯੋਉਤਪਾਤਕਰੈਤਨਘਾਤਲਗੀਸਭਤੀਆ॥ਹਾਬਗਰੇ
 ਤਿਨਕੇਤਬਦਸਿਉਦਸਭਈਨਹਿਭਾਵਤਜੀਆ॥ਪੀਟ
 ਤਸੀਸਪੁਕਾਰਗੁਨੈਅਰੁਤੇਰਤਕੇਸਸੰਭਾਰਨਕੀਆ॥ਦੇਸੁ
 ਲਗਾਇਰਹੇਸਭਭੁਪਤਿਏਤਿਹਯੇਤਇਤੇਦੁਖੁਲੀਆ॥੬੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਇਕਸੁਤਾਬਿਰਹਾਬਿਹਾਲਦੁਤੀਆਅਪਕੀਰਤਭੁ
 ਈ॥ਸਹਨਸਕਯੋਨਿਪਸਾਲਫੇਕਯੋਸੀਸਪਖਾਨਸੋ॥੬੨॥
 ਛੇਯੋ॥ਜਬਭੁਪਤਿਤਨਤਜੋਪਕਯੋਬਰਹਾਹਕਾਰੀ॥ਰੇਵ

ਤਸਭਰੁ ਵਸਾ ਬਿਕਲਾ ਬਿਖਾ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਦੇਹਿ ਸੰ
 ਭਾਰ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਯਹੁ ਗੀ ਤਿਲੇਤ
 ਗੁਨ ਅਗੁਨ ਚੀਨੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦਾਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਪਾ ਕਰਹੈ ਬੀਸ
 ਸਸੁਰਾਰਿ ਨਿਮਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਭਾ ਵਨ ਵਨੀ ਤਨਿ ਮਚੰਡਾ ॥
 ਨਪਰ ਬਰਨ ਕਿਮਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤੀਨ ਪਹਰ ਨਿਸ ਬੀਤਿ ਗੀ ਪਿ
 ਛਲੀ ਨਿਸ ਭਬਹੀ ॥ ਦੇਵੀ ਕੀ ਚਿੰਟਿ ਚਾਹਕਾ ਜਹਰਿ ਜਨਕ
 ਰਸ ਬਹੀ ॥ ਮੇਕੋ ਬਿਨੁ ਸੁਮ ਸੁਜ ਸਦੀ ਚਿੰਦਰ ਸਨੁ ਤਿਹ ਕਲ
 ॥ ਦੀਨੇ ਦੇ ਉਜਿਵਾਇ ਭਈ ਹਰਖ ਤਸਬ ਬਲਾ ॥ ਨਿਪ ਚਰ
 ਨ ਪਕੋ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਕਰਹੁ ਰਾਜ ਸੁਤ ਮਯਾ ਕਰਾ ॥ ਜਨ ਪੇ
 ਮ ਭਗਤਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰਹਾ ॥ ਜਤਿ ਲਕਦੀ ਚਿਮਦ ਨ ਬਗਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸਨਿ ਜਨਾ ਰਿਸੀ ਗਾਯੋ ਕੰਤੁ ਹਲ ਦੇਸਾ ॥
 ਪਰਮ ਰਾਜ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਤ ਤਹ ਕੀਰਤੀ ਮਰਗੋ ਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ੧੪

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਗਾਥੀ ਕਾ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਗੁਰੂ
 ਏਕੋਤਿ ਮਗਾ ਪਤੇ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਸੁਭਨਾ ਗਨ
 ਮੇ ਬਲੀਯਾਹਿ ਰੁਯੋ ਮੰਤ ਅਧਿਕਾਇ। ਰੁਯੋ ਮੰਤ ਅਧਿਕ
 ਇਉਰਿ ਤਸੁ ਰੁਯੋ ਸੇਬਰ ਆਈ। ਛਾਡਤ ਅੰਨ ਮਨ ਇਸਹੁ
 ਦਸ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਜਾਈ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਰੁਯੋ ਰੁਰਕੈ
 ਨਿਜ ਗੁਰਿ ਤਤਿ। ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਗੁਰੂ ਜਲਹਿ ਤਸੁ
 ਰਵਰ ਗੁਰੂ। ੧॥ ਮਿਲਨਾ ਗਨ ਸੋ ਕੇਲੁ ਜਲ ਬਹੁ ਕੀ ਨੀਗੁਰ
 ਰਾਜਾ ਜਲ ਛੇ ਭੁਯੋ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਤ ਬੈਰਾਗਨੀ ਵਸਿਰਤਾ ਜਾਗੁ
 ਹਜੀ ਵਸਿਰਤਾ ਜਪ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਿਪ ਪਗ ਲੀਨੀ। ਸੈਨਾਰ
 ਹੀ ਛੁਡਾਇ ਰੁਯੋ ਬਿਹਬਲ ਤਨ ਖੀਨੀ। ਪੈਛੁ ਪ੍ਰਯਾਤ ਰੁਗਾਏਨ
 ਗਨਿ ਪਚੈ ਨਨੀ ਤਿਲਾ। ਵੇਊ ਬਲ ਸਮਾਪੀ ਗਲੁ ਗੇਪੁ
 ਜਪ ਕਰਨ ਮਿਲਾ। ੨॥ ਛਪੇ। ਗੁਰੂ ਪਸਾਰੀ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ

ਹਿਨੈ ਕੁਚਲੈ ਗਯਾ ਪੁਨਹੁ ਪੁਨਾ ਤਰੁਗਤ ਕਮਲ ਪਤਨ ਕੈ ਸੇ
ਰਯਾ ਇਕ ਵਹ ਜਲ ਕੇ ਜੀਵਸ ਦਾ ਵਹ ਬਲ ਹਿਨਿ ਵਸੀ
॥ ਸਰੁ ਬਿਪਕਰ ਬਲਿਗਰ ਹੀ ਨਲੀ ਨ ਕੀਨੈ ਦੁਖ ਛਾਸੀ ॥
ਤਬ ਬਲ ਕਰ ਤੰਦੂ ਏਥੈ ਚਗ ਨ ਨਿਜ ਦਸਿ ਕਰ ਲੀਨੈ ਅਗੀ
॥ ਇਕ ਜਲ ਤੇ ਕਰ ਉਚੈ ਰਹੈ ਪਕੈ ਪਕਾ ਨਹਿ ਰਿਕੈ ਕਰੀ
੩ ॥ ਕੰਡਲੀ ਆਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨਾ ਮਪ੍ਰਕੁ ਹੋ ਗਯਾ ਪਾਤਿ
ਤਨੇ ਸਾਗਰ ਖੁਰਾਖੁ ਸਰਨ ਗਤੀ ਪ੍ਰਵਤ ਪਾਲ ਸੁਭ ਵੇਸ
॥ ਪ੍ਰਵਤ ਪਾਲ ਸੁਭ ਵੇਸ ਕਰਹੁ ਨਿਜ ਪ੍ਰਏ ਸੰਭਾਗਾ ਸਦਕ
ਰਤ ਅਪਰਾਧੇ ਅੰਤ ਨਿਹਨਾ ਮੁਢਿ ਚਾਗਾ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਨਗ
ਤੰਦੇ ਤਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਭ ਗਾਤਿ ਗਾਹਿ ਕਰ ਕਮਲ ਸਮਾਪਦੀ
ਓਗ ਨਹੀਂ ਕਮਲਾ ਪਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨਾ ਮ
ਸਾਚੈ ਕੀਜੈ ਰਿਪਾਪਾ ਮੈ ਤੇਰ ਚਕੇ ਕਾਮ ਬਾਮ ਲੇਸੁ ਪੁਨਾ

ਏਏ॥ ਵਹੈ ਨੈਨ ਨੀਰ ਗਜ਼ ਪੈਰ ਗਯੋ ਅਪੀਰ ਪ੍ਰਭ ਜੰਨੀਤ
 ਨਪੀਰ ਖਗ ਗਜ਼ ਚ ਛਿਧਾਏ ਏ॥ ਜੀਯ ਮੈ ਅਰ ਬਗੀਜ਼ੰਨ
 ਦੇਹ ਬਗਰੀਸ਼ ਮਤਾਂ ਕੋ ਪਗਰੀਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਰੀ ਛਿਗ ਅਏਏ
 ੫॥ ਵੇਹਾ॥ ਗਜ਼ੰਗ ਗ੍ਰਾਹਮੁ ਕਤਿ ਦਈ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਛਿਪਲ
 ॥ ਲੋਹਤ ਰੈ ਸੰਗ ਪੋਤ ਕੇ ਮਿਲ ਕੁ ਅੰਨ ਜਲ ਲਸਾਲਾ॥ ੬॥ ੧੫॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਪਗ ਮਨਿ ਪਮਤ
 ਬਾਤ ਜਗ ਮੈ ਬਿਖਾਤ ਬਰ ਨਿਦਤਾਤ ਜਾਂ ਕੇ ਸਦਾ ਗੁਤ
 ਅਪੀਨ ਏ॥ ਕੋਰ ਕੁਪ ਖਲ ਅਤਿ ਛਲ ਕਰ ਦੇਸ ਛੀਯੋ ਕ
 ਛੇਪੰਡਤ ਨੈ ਬਨ ਭਏ ਦੁਖ ਦੀਨ ਏ॥ ਜਨ ਕੋ ਸੰਤਾਪ ਦੇਖ ਅ
 ਪਾਏ ਕਾਨੁ ਕੁਦਰ ਕੀਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਰਛਨ ਰਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲੀਨ
 ਏ॥ ਰਚੇਤ ਬਰਾਹ ਬਸੁ ਪਾਰ ਬਕੇ ਸੁਰ ਬੀ ਪ੍ਰੇਦੀ ਨੇ ਜੀਤ
 ਗੁਪੁਨ ਚਲੇ ਦੁਰਾਭੀ ਨ ਏ॥ ੧॥ ਜੇਹਾ ਥਨਾਇ ਮਾਥਮ

੫੬

ਸ

੦

੦

੦

ਗੀ ਬਿਦਾ ਬਿਜਨਾ ਬੋਲੀ ਤਬੈ ਕੁੰਤੀ ਰਾਗ ਮੰਦ ਅਬ ਆਏ
 ਏ। ਤਜ ਕੈ ਮੁਹਾਰੀ ਚਲੇ ਗਾਨੁ ਰਾਗੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਿਪਨ ਵਿਚ
 ਰੇ ਰੁਲੇ ਜਾਂ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਛਾਏ ਏ। ਲਾਗੀ ਗਲ ਰੋਇ ਜੋਇ ਆਪਦ
 ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਜਾਂ ਮੈ ਤੁਮ ਰੋਇ ਪਾਸਿ ਪਸੁ ਪਾਏ ਏ। ਏਖਤ
 ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਜ ਚੀਤਨੀ ਤਬੂਲ ਗਈ ਰੋਪੰਡ ਗੋਰ ਨੇਪਾ
 ਸਮੇ ਬੀ ਪਾਏ ਏ। ੩। ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾਇ ਹ ਬਿਧਿ ਬੀ ਤੇ ਕਲ
 ਕਛੁ ਕੁੰਤੀ ਕੀ ਨ ਵਿਚਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾ ਅਟਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲ ਗਯੇ ਪੁ
 ਰਦਾਗਾ ਭੁਲ ਗਯੇ ਪੁਰਦਾਰ ਉਚਤਿ ਨਹਿ ਹਮ ਅਸਕਾਂ ਮਾ।
 ਉਤਚਾਹਤ ਬਸੁ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕੀ ਦਰਸਨ ਸੁਜਾਮਾ ਯਹਿ ਬ
 ਰਦੀ ਨੈ ਮੋਹਿ ਜਾਹਿ ਪਾਛਲ ਅਵਸੁ ਨ ਜਿਹਾ ਜੋਲ ਗਪ੍ਰਭ
 ਜਗ ਦੇਹਿ ਤਉ ਲਗਾ ਮੁਹਿਤ ਨਗਾਇਹਾ। ੩। ਹਸ ਬੋਲੇ ਸੁੰ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਬ ਮੈ ਪ੍ਰਦੁਰ ਹਿਤੋ ਗਲੈ ਆਗੁ ਜਾਨਿ ਨ ਪੁਗਾਏ

ਨਗਰਨਵਲਕਿਸੇਗਾਨਾਗਰਨਵਲਕਿਸੇਗਾਏਕਛੁਕਾ
 ਲਰਚੀਬਿਧਿਸਭੁਨਾਦਵਕੁਲਨਾਸਭੁਯੇਰਿਖਸਾਪਸ
 ਪਦਸਿਧਾਬੰਧਕਵਾਗੀਤਜੀਏਰਿਪ੍ਰਭਚਰਤਕੀਨਅਸ
 ॥ ਜਗਮੇਜਨਕਰਮੇਹਿਨਾਕਸੁਰਕਹਿਜੇਜੇਰਸਾ॥੪॥ ਪਾਵ
 ਨਹਸਤਨਪੁਰਗਾਏਸੁਨਿਕੁੰਤੀਹਰਿਗੋਨਾਏਕਬਾਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਕਹਿਪੁਨਿਗਹਿਲੀਲੀਲੀਮੇਨਾਪੁਨਿਗਹਿਲੀਲੀਲੀਮੇਨਦੋਰ
 ਆਏਫਿਗਤਾਤਾਮਾਤਮਾਤਕਹਿਰਹੇਤਾਤਤਜਿਓਫਿਨ
 ਗਾਤਾਪਨਿਕੁੰਤੀਜਗਮਾਂਹਿਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਪਦਰਤਿਪਾਵਨਾ॥
 ਜੀਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਇਛੁਕੇਤਨਸੁਨਿਮੁਖਪਾਵਨਾ॥੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਮੀਨਤਜਤਤਨਫਿਨਲਗੇਸ੍ਰੀਕੁੰਤੀਵਿਛੁਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਪਰਮਤਾਤਬਿਪਵਤਕਗੀਕ੍ਰਿਆਬੇਦਕੀਗੀਤਿ॥੬॥੧੬॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਵੈਪਦੀਜੀਕੀਆਟੀਕਾਛਪੇ॥ ਦੁਪਦਸੁਤਾਰੀ

ਕਥਾਸੰਤਸੁਨਹੇਮਨੁਲਾਈ॥ਪਾਂਚਕੰਤਸੁਤਪੰਡਕਥਾਭਾ
 ਰਥਸਭਗਾਈ॥ਪਰਮਤਾਤਪਿਤਭੂਤਸੁਵਨਦੁਰਯੋਧਨਭੂ
 ਪਾਸੋਤਿਨਲੀਨਿਬੇਲਰਾਜਸੂਯਗਜਮਨੁਪਾਪਨਬਾਂਟ
 ਲਰਿਅਗਾਦਈਅੰਧਪੁਤਕਰਪਦਮੁਲਖਾਸੋਲੂਟ
 ਨਲਾਗੇਜਾਨਅਰਿਪਟੈਨਾਹਿਗਰਿਲਾਜਗਾਖਿ॥੧॥ਦੁਰਯੋ
 ਧਨੁਗਾਹਮਾਇਜਕੋਹੀਅਪਨੁਕਿਵਛੀਨੈ॥ਸਕੁਨਦੁਸ
 ਸਨਕਰਨਕਪਟਪਾਸੇਰਚਲੀਨੈ॥ਪਰਮਤਾਤਲੀਓਬੇਲ
 ਸਾਰਖੇਲਹਿਮਿਲਭਾਈ॥ਮੋਨਿਗਹੀਸੁਤਪੰਡਸਕੁਨਲਾ
 ਤਰਕਲਗਾਈ॥ਸੁਨਿਚੇਪਰਖੇਲਨਲਗੋਨਿਪਾਮਿਟਤਨੋਬਿ
 ਪਨਾਰਚੀ॥੨॥ਮਕੁੰਕਰਗਾਕੋਸਕਲਪਨਗਾਜੁਸਾਦੈਮਸਮ
 ਚੀ॥੩॥ਨਿਜਤਨਤੀਅਭੋਭੂਤਸਕਲਦੀਨੇਤਬਹਾਰੀਭੀ
 ਪਮੋਏਵਾਬਿਦਰਪੰਡਸੁਤਕੋਤਿਸਕਾਰੀ॥੪॥ਮਤੁਮਕੋਰ

ॐ ਬਰਜਬੇਲੁ ਮਤੁ ਕਪਟਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਜਸਾਜਸੁ ਭਗਾਰੁ ॥ ੧੮
 ਜੇ ਇਨ ਕੇ ਅਬਦਾਸਾ ॥ ਤਬ ਨੀ ਚੈ ਨ ਰਨਿ ਵਾਇ ਨਿਪਨਖੁ ॥
 ੨ ॥ ਮੀਖਨ ਮੇ ਨਿਲਹਿ ॥ ਕੁਰਨਿ ਪਾਯਸੁ ਦਈ ॥ ਝੇਪਦੀ ਦਾਸੀ ॥
 ੩ ॥ ਮਰੀ ਅੰਨਗਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨਿਸਾਨੀ ਛੰਦੁ ॥ ਬਿਦਰਗੀ ਗਸੁ ਤਮ ॥
 ਦਿਕਹਿ ਯਹਿ ਬਾਤ ਅਯੋਗੁ ॥ ਪਰਮਨੀ ਤੇ ਤੇਤੁ ਗਾਨਿ ਪਤਿ ॥
 ਬਜਾਪੈ ਸੋਗੁ ॥ ਇਨ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਕੇ ਸੁਣੈ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਦੇਗੁ ॥
 ਰੇ ਪਨ ਦਾਸੀ ਭਈ ਬੋਲਤ ਨਿਯੋਗੇ ॥ ੪ ॥ ਬੋਲਹੁ ਬਚਨ ਸੰਗ ॥
 ਰਵੈ ਐਸੀ ਕੋਊ ਤੈ ॥ ਮੇਰ ਰਤਾ ਪਨੁ ਹਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਖੋਵੈ ॥
 ਤਪਾਪੀ ਰਿਸਤ ਨ ਭਯੋ ॥ ਕਛੁ ਸੁਨੈ ਨ ਕਾਂਨਾ ॥ ਖੋਯੋ ਪਟਤੀ ॥
 ਕਯੋ ਪੁਨਿ ਮੁਰਿ ਰਜਸੁ ਲਜਾਂਨਾ ॥ ੫ ॥ ਛੋਪੈ ॥ ਦੁਸੁਨ ਮਾਨੀ ॥
 ਬਾਤ ਚਲੀ ॥ ਪਰ ਬਸਤ ਬਨਾਰੀ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸੁ ਰਮਗੇ ॥ ਭੁਗ ॥
 ਬਿਹ ਬਲ ਪੈ ਠਾਰੀ ॥ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਪੰਚ ਪਕਰ ਕੇ ਸਨ ਤੇ ਕਾਛੀ ॥

ਕੁਰਨਿਪਮਾਤਨਰਾਖਸਰਾਮੈਕੀਨੀਠਾਫੀ॥ਜੇਚਿਕੁਰਸੁਰੀਪਰ
ਰੇਗਤਖੋਚਤਾਂਹਿਬਿਹਬਲਕਰੀ॥ਬਹੁਬਿਨਤੀਕਰਗਰੀ
ਤੀਆਤਉਨਪਤਿਤਦਯਾਕਰੀ॥੬॥ਅਰਿਲਾ॥ਦਿਖਦੁਰਗ
ਤਿਨਿਜਨਾਰਿਠੀਮੈਕੇਪੈਰਕਯੋ॥ਪਰਮਸੁਤੈਪ੍ਰਤਿਬਚਨਕ
ਛਕਭਾਖਨਕਕਯੋ॥ਬਿਜੈਕਯੋਦੁਪਸਾਪਰੁਪਾਪ੍ਰਣਤਿਮ
ਰਹੈ॥ਕਾਟੇਕਰਮੁਰਿਕੁਤਤਉਮੋਨਹਿਰਹੈ॥੭॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਿ
ਜੈਸਾਮਸਾਯੋਕੁਰਹੈਰੁਕਯੋਠੀਮਰਿਦੈਦੁਰਮੁਰਛਪਰਪਕਯੋ
ਸੁਰਕਛੁਨਬਸਾਤਹੈ॥ਕੇਸਗਹੀਨਾਰਿਸੁਭਤਾਰਨਨਿਹਾਰ
ਹੀਕਉਲੈਹੈਸਾਹਮੇਰੀਲਾਜਅਬਜਾਤਹੈ॥ਨੀਦੈਕਰਗੀਠੀ
ਠਮੇਰਲੀਨੀਸਰਹੁੰਨੈਫੀਠਰੁਟੇਚੁਨੈਗਾਇਗਾਇਬਿਲਲਾਤ
ਹੈ॥ਭੀਖਮਅੰਦ੍ਰੇਣਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜਾਕਿਦਰਸੰਗਰਹੈਪੁਕ
ਰਤਾਕੀਕੋਨਸੁਨੈਬਾਤਹੈ॥੮॥ਨਾਹਤੇਨਿਰਾਸਰੁਈਆਸਰੁਗ

ਦੁਗਈ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਅੰਧ ਪੂਤ ਬੋਲੇ ਸੁਰਿਸਾਇ ਪੈ। ਚੀਰ
 ਸੁਭ ਬੀਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨ ਕੇ ਉਤਾਰ ਲੇਹੁ ਰੁਏ ਮੇਰ ਦਸ ਦਸ ਚੀ
 ਰ ਅਥ ਪਾਇ ਪੈ। ਸਕੁਨ ਸੁਨੀ ਪੈ ਬਾਤ ਨਾਂਗੇ ਕਰਦੀ ਨੇਗਤ
 ਡਗੀਤੀ ਅਮੋ ਕੋ ਮਤੁ ਭਾਖੇ ਪਤਿਯਾਇ ਪੈ। ਬੂਝੇ ਤਬ ਕਰ
 ਨ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਕੋਰ ਨਿਪ ਕਰ ਜੇਠੇ ਉਭਾਵੈ ਕੋਰ ਹਰਖ ਜੇ ਦਸੁ
 ਇਪੈ। ੮॥ ਦੋਹਾ। ਦੀਨ ਦਸੁ ਮਾਗੁ ਤਬੈ ਨਾਂਗੀ ਕੀਜੈ
 ਨਾਗਿ। ਪਤਿਤ ਦਸਾਸਨ ਮਾਦਿ ਪਟੁ ਖੈ ਚਤਤੀ ਅਪੁਕਾਰ
 ੧੦॥ ਤਾਇਹਾਇ ਬਿਲਲਾਇਤੀ ਅਤਨੀ ਅਸਨਿਜ ਕੀ
 ਤਾ। ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੁਹਿਲਾਜ ਅਬ ਦੁਹਾ ਪਤਿਰੁ ਗਵੰਤਾ। ੧੧॥
 ਮੰਤ ਦੁਰਮਲਾਛੰਦਾ। ਹੇ ਦੀਨਾ ਪਾਰਨ ਦਸੁ ਸੰਪਾਰਨ ਰਿਪ
 ਨਿਪਾਂਨ ਦਿਅ ਲਾਹਰੀ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਬਾਯੋ ਨ ਸੁਵਿਸਤ
 ਕੋ ਪਗ ਪਰਸਤ ਮੁਨਿ ਨ ਰਿਤਰੀ। ਪੁਨਿ ਦਸ ਮੁਖੀ ਯੋ

ਸੀ ਅਦਖਰੰਯੋਭਗਤਾਬਿਭੀਖਨਰਾਜੁਦਏ॥ ਸਰਸੁਖਕੇਆ
 ਲਾਕਪਾਮਹੁਭਾਲਾਹਾਵਰਿਦਰਸਸਨਾਬਭਏ॥ ੧੩॥ ਹੇਅ
 ਦਭੁਤਬੈਨਾਬਾਰਜਨੈਨਾਸੁਮਰੂਪਬਨਮਾਲਬਨੀ॥ ਸੋ
 ਤਭੁਜਚਾਰੀਆਯੁਪਪਾਰੀਤੀਨਲੋਕਮਹਿਏਕਪਨੀ॥ ਹੇਅ
 ਪਾਨੰਦਨਕੰਸਨਿਕੰਦਨਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਸਹਾਇਕਰੇ॥ ਏਏਕੁ
 ਸਾਸਨਅਪੀਦੁਸਾਸਨਬਰਜਤਨੈਕਨਕੰਤਖਰੇ॥ ੧੩॥ ਪੂ
 ਰਬਜੇਪਾਪਾਲਗੇਸੰਤਾਪਾਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਮਿਟਾਇਯੋ॥ ਕੈਰਦ
 ਦੁਖਰਾਸੀਠਾਨਤਹਾਸੀਕੇਸਗਹੇਪਟਦੂਰਕਰੇ॥ ਹੇਕਰੁਣਾਮੈ
 ਨਾਲੰਜਤਮੈਨਾਅਤਿਸੁੰਦਰਤੁਵਰੂਪਪ੍ਰਭੋ॥ ਜਿਨੀਅੰਤੀਬ
 ਗੋਤੇਹਿਸੰਭਾਗਾਤਾਂਕੇਕਾਰਜਕਰਤਸੁਭੋ॥ ੧੪॥ ਮੈਅੰਗੁਨ
 ਭਾਗੀਤੁੰਗੁਨਕਾਰੀਦੁਸੁਨਤਾਰਤਬਾਂਨਿਯੋ॥ ਹੇਸਰਸੁਖ
 ਪਾਨੰਕਾਮੁਨਿਦਾਨੀਆਇਪਕੋਪ੍ਰਭੁਸਗਨਿਅੰਗੇ॥ ਅਬਸ

ਕਾਮੰਧਾਰੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਦਾਸ ਲਾਜ ਕਰਿ ਪਾਕਰਣੀ ॥ ਰ
 ਗਵਿ ਇਕ ਅਸਾ ਮੇਰੁ ਨਿਰਾਸਾ ਦੀਨ ਬੰਧਤਾ ਹਣੁ ਤਰਣੁ
 ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਅਪੀਰ ਉਸਤਤਿ ਦੁਪਦੁ
 ਤਾ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਨੈਨ ਤੇਨੀ ਰਸ ਰਨਿ ਦੂਰ ਕਾਨ ਬਹੁਦਾ ॥ ੧੬
 ਏਧਰ ਸ੍ਰੀਜ ਦੁਨ ਬਖੇਲਤੁ ਰਕਮ ਨਿਸੰਗਤ ਬਾਜਨ ਕੇਰ
 ਹੁਏ ਸਾਥ ਦੁਹਸ ਰੂਪ ਰੰਛ ਕਰੁਣੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤੁਰਤ ਉਠੇ ਬ੍ਰਿਜਰ
 ਇਕਟੇ ਉਤਾ ਕੋ ਪੀਤ ਪਟਾ ॥ ਦੀਨੇ ਅਵ ਨਿਡ ਸਾਇਦਿਖਰ
 ਕਨਿ ਬਿਸਮੇਰੁਣੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਦੈਰਾ ਬੇਰਗਾਂਨੀ
 ਬਖਾਂਨਾ ॥ ਕਹਾ ਬੇਲੁ ਰਚੇ ਕਰੁਣਾਂ ਲਿਪਾਂਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦੁਪਦੁ
 ਤਾਸੁ ਕਹੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਨਿ ਰਕਮ ਨਿਰੋਵਤਿ ਕੰਪਗਾਤਾ ॥ ੧੯
 ਪੁਨਿ ਬਿਨੈ ਕਰਤ ਹਰ ਸੇਸ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਰਾਖਤ ਨਿਜ ਦਾਸੈ ਲਾਜ
 ਨੇਮਾ ॥ ਅਬ ਦੁਪਦੁ ਤਾ ਕੀ ਲਾਜ ਰਾਖਾ ॥ ਮੈ ਪੀਤ ਚੀਰੀ

ਅਕੋਨਲਾਖਾ॥੩੦॥ ਚੀਰਉਤਾਰਤਦੁਸਦੁਸਾਸਨਹਾਰਗ
 ਯੋਨਹਿਪਾਵਤਅੰਤਾ॥ ਓਛਨਛੋਰਚੁਟੇਰਲਗੇਗਨਕੋਲਸ
 ਕੈਸਲਭਾਜਸਜੰਤਾ॥ ਏਕਸੁਏਕਅਨੂਪਉਤਾਰਤਪਾਟਨ
 ਕੇਕਵਿਰੰਗਅੰਤਾ॥ ਸਾਵਨਬੂੰਦਨਖੰਤਤਿਹੈਇਨਕੀਰ
 ਨਤੀਪਰਚੀਗਬਿਅੰਤਾ॥੩੧॥ ਹਾਰਦੁਸਾਸਨਮਾਸਗ
 ਈਕੁਰਭੁਪਤਬੈਮਨਮੇਪਛੁਤਾਈ॥ ਨਾਰਿਸੁਅੰਗਨਨੰਗ
 ਭਯੋਇਹਲਾਜਗੀ॥ ਮਲਾਜਗਵਾਈ॥ ਤਾਛਿਨਬੋਲਕ
 ਯੋਬਿਦਰੇਤੁਮਕੋਪਰਤੀਤਿਅਬੈਨਹਿਆਈ॥ ਚੀਰਅੰ
 ਬਾਰਲਗੇਨਭਲੇਤਬਲੇਤੁਮਤਜਾਗਸਕੋਨਦਿਠਾਈ॥੩੨॥
 ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਸਾਸਨਲੱਜਤਛਿਕੋਕੋਪਭੀਮਪ੍ਰਵੰਨ
 ॥ ਕਰਦਾਂਹਨਹਿਲੇਉਕਛੁਜੇਤੁਵਰਕਤਨਪਾਂਨ॥੩੩॥ ਦੁ
 ਜੋਪਨਅਰੁਕਰਨਪੁਨਿਸਕੁਨਦੁਸਾਸਨਚਾਰਾ॥ ਇਸਬਿਨੁ

ਅੰਗੁਸਥਾਸਕਲਤਾਤਕਰਤਪੁਕਾਰਾ॥੨੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥
 ਤਬਭੀਖਮਵੇਣਾਦਿਸਭਮਨਮੇਕਰਤਕਲਾਪਾਕੋਰਵਾਨ
 ਕੋਅੰਤਅਬਕੀਓਅਧਿਕਇਨਪਾਪਾਕੀਓਅਧਿਕਇਨਪ
 ਪਸਕਲਪਿਪਕਾਰੈਤਾਂਕੋ॥ਕੋਨਗਵਾਵੈਲਾਜਪੂਰੁਰੁਛ
 ਕਰੈਜਾਂਕੋ॥ਪੰਚਾਲੀਮਨਹਰਖਗੀਪਤਿਸਭਾਮਾਂਤਿਜ
 ਬਾਬਾਂਪੀਵਾਦਸਬਰਖਅੰਧਬਨਪੰਡਗਏਤਬਾ॥੨੫॥
 ॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾਪਾਛੇਕੁਗਨਿਪਮਨਕਪਟਠਾਂਨਾਮੁਨਿਦੁਰ
 ਵਾਸਾਪ੍ਰਤਿਕਹਿਬਖਾਂਨਾ॥ਸੇਕਰਹੁਪੂਰੁਹਿਤਲਾਗਦਾਸਾ॥
 ਜਿਮਪਾਂਡਵਾਂਨਕੋਤੇਇਨਾਸੁ॥੨੬॥ਮੁਨਿਜੂਪੋਚਿਤਜਗਸ
 ਗਲਜਾਂਨਾ॥ਛਲਬਿਨੁਸਦਗਨਨਾਹਿਲਾਭਹਾਂਨਾ॥ਮਾਂਕਯੋ
 ਭੇਜਨੁਕਲਹਿਬਿਤਾਇ॥ਨਿਪਕਹਿਪੂਰੁਮੰਜਨਕਰਹੁਜਾ
 ਏ॥੨੭॥ਸੰਪ੍ਰਕਾਰਆਵਹੁਅਸਨਲੇਹਾਰਿਖਗਯੋਕੁਪ

ਚਿੰਤਾ ਬਿਦੇਹਾ ਦਿਖਦੁ ਪਦਸੁਤਾ ਪੁਨਕਹਤ ਬੈਨਾ ਕਤਦੁਖੀ
 ਗਯੋ ਕਹੂੰ ਕਵਲ ਨੈਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨਲਖੀ ਪੀ
 ਗਾ ਪ੍ਰੇਮਗਟ ਕਯੋ ਦੇ ਅਸੁ ਪੀਗਾ ਨਿਪਕਹਿ ਜਾਲਗਤ ਮਰ
 ਏ ਬਿਗਲਾ ਸੇ ਉਭੇ ਜਨੁ ਮਾਂਗਤ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਿਦੁ ਪ
 ਦਸੁਤਾ ਜਦੁਰਾਜ ਜਾਂਨਾ ਗਵਿਭਾਂ ਜਨਨਹਿ ਕਰ ਅਸਨਦਾ
 ਨਾ ਜਬਲਗਮੈ ਅੰਨੁ ਨੀਰਲੇਵਾ ਤਬਲਗਭੇ ਜਨੁ ਦੇਵ
 ਤ ਅਮੇਵਾ ॥ ੩੦ ॥ ਅਬਮੈ ਭੇਜਨੁ ਕਰਤੁ ਕੀਆ ਗਿਤੁ ਮਸ
 ਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਂਨਤ ਬੂਝਕਾਹਾ ਕਹਿ ਫਿਸਲਾ ਵਕਛੁ ਲਗੇਤ
 ਹਿ ॥ ਦਿਖਸਾਗ ਪੜ ਅਛੇਰ ਮਾਂਨਾ ਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੂਰਨ
 ਪੂਰਨ ਤਿਲੋਕਾ ਮਨਿ ਸੰਗ ਸਿਛ ਤਿਪਤੇ ਮਾਂਹਿ ਚਿਕਾ ਪ੍ਰਭ
 ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਦੁਰਬਾਸ ਦੀਨਾ ਆਵਤਨ ਸ੍ਵਾਸ ਭਕੇ ਉਦਰ
 ਲੀਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਭ ਆਗਨਾ ਨਿਪਕਯੋ ਜਾਇ ॥ ਰਿਖਵਰ

ਰੇਜਨੁਲੀਜੈਅਪਾਇਆਮੁਨਿਵਰਬਰਦੀਨੇਪ੍ਰੇਮਪੂਗਾਤੁਦ
 ਲਾਜਰਹੈਸਦਸਤਦੁਗਾ॥੩੪॥ਕੁੰਡਲੀਆਮੁਨਿਵਰਦੈ
 ਆਸਮਗਏਪ੍ਰਭਰਦੈਅੰਤਰਪ੍ਰਜਾਂਨਾਪਾਇਕਛੁਕਦਿਲੀ
 ਚਪੁਨਿਪਛੇਰਿਖੀਸ੍ਰੁਰਜਾਂਨਾਪਛੇਰਿਖੀਸ੍ਰੁਰਜਾਂਨਪੁ
 ਸਮੇਮਾਂਗੇਅੰਬਾਪਾਕੋਬਿਰਵੇਦੇਪੁਭੁਪਨਹਿਕਰਹੁਬਿਲ
 ਬਾਮੇਸੀਪ੍ਰਜਾਕਰਅੰਭਗਯੋਰਿਖਭੁਪਾਇਤਪੁਨਿ।੩੫॥ਪ੍ਰੇਮਲੀ
 ਰਬਹਿਨੈਨਤੇਪ੍ਰਭਪਹਿਬਿਨਤੀਠੰਨਾਦੁਰਬਾਸਾਕੋਅੰਬ
 ਅਬਦੀਜੈਸ਼ੀਭਗਵੰਨਾਦੀਜੈਸ਼ੀਭਗਵੰਨਾਥੇਲਚਖ
 ਦਿਖਪੰਚਾਲੀ।ਸੁੰਦਰਬਿਛਰਸਾਲਫਲਨਕਰਸੁਕਰੀ
 ਰਾਲੀ।ਤਾਛਿਨਮੁਨਿਵਰਆਇਪੇਰਤਲਬੈਛੇਛੇਮਹਿ॥
 ਜਿਹਪਰਦੇਰਤੁਇਸੁਸੇਈਫਲਟੂਟਤਪ੍ਰੇਮਹਿ॥੩੬॥ਬਰ

ਵੈਛੰਦਾ॥ ਇਹ ਬਿਪਚੁੰਸਤਾਂ ਬਹਿਮੁਨਿ ਦੁਰਬਾਸਾ॥ ਚਕੁਤ
 ਚਿਤਦਿਖਭੁਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੩੩॥ ਮੁਨਿ ਬਹੁਦੀਨ ਅਸੀ
 ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਜਿਹ ਅਨਰੁਲਤੁ ਵਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਪੁਰਜਾਂਹੀ॥
 ੩੪॥ ਕਰਹੋ ਰਾਜੁ ਅਕੰਟਕੁ ਹਰਿ ਪਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਲਾਜ ਰਹੈ ਸਦ
 ਤੁਮਰੀ ਹਰਿ ਤੁਮਰੀ ਤਾ॥ ੩੫॥ ਮੈਸੇ ਕਹਿ ਰਿਖ ਗਵਨੇ ਨਿ
 ਜਮ ਸਥਾਂਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਪਬੀਤੇ ਬਰਖਾ ਅਵਧੇ ਜੇਠੰਨਾ॥ ੪੦॥
 ਕੰਡਲੀਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਰਖੈ ਬਨਯੋ ਰਹੇ ਬਰਖ ਛਪਦੇ ਸ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਬਹੁਰ ਬੈਰਾਠ ਕ੍ਰਾਕੀ ਨੇ ਦੂਰ ਕਲੇਸਾ॥ ਕੀਨੇ ਦੂਰ
 ਲੇਸਾ ਸਮਰ ਰਚੇ ਕੋਰਵ ਮਾਰੀ॥ ਲੀਨੇ ਤਾਂ ਕੋਰਾ ਜੁਸ ਕਲਾ ਅ
 ਪਦਾ ਨਿਜ ਟਾਹੀ॥ ਕਥਾ ਕਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਪਰ ਬਰਚ ਬਜਾਸ
 ਅਠਗਹਿ॥ ਦੁਪਦਸੁਤਾ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਪ੍ਰਭ ਜੂਤਿ ਹ ਬਾਰ
 ਹੀ॥ ੪੧॥ ੧੭॥ ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਪਾਦ ਪੰਕਥਾਂ ਛੇ ਸਦਾ ਜਿਨ ਕੋ ਪ

ਰਿਉਰਨਿਤਵਸੈ॥ ਯੋਗੇਸ਼ੁਰਸੁਤਿਦੇਵਅੰਗਮੁਚਕੰਦੀਪੁ
 ਅਬਿਤਜੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰੀਛਤਸੁਕਸੇਖਸੁਤੋਸੈਨਕਪ੍ਰਚੇਤਾ
 ॥ ਸਤਰੂਪਾਤ੍ਰੇਸੁਤਾਸੁਨੀਤਸਤੀਮੰਦਾਲਜਾਯਗਪਤਨੀਬ੍ਰਿ
 ਜਨਾਰਿਕੀਏਕੇਸਵਅਪੁਨੇਵਸਿ॥ ਅੰਸੈਸੇਨਹਨਾਗੀਜਿਤੇਤਿਨ
 ਤੀਕੇਗਾਂਉਜਸੈ॥ ਪਾਦਪੰਕਬਾਂਛੋਸਦਾਜਿਨਕੇਹਰਿਉਰਨਿ
 ਤਵਸੈ॥ ੧੦॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਤਿਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕੁਪਸੁਤਿਦੇਵਹਰਿਭਗਤਨਮੋਰਜਾਂਨੇਤਾਂਕੇਪੁਰ
 ਮਾਂਹਿਦਿਜਭਗਤਿਅਭਿਰਾਂਮਪੈ॥ ਨਿਜਜਨਕੇਦਰਸਨਕੀ
 ਲਾਲਸਾਪ੍ਰਭੁਕੇਸਦਾਆਏਹਿਤਧਾਰਮਨਮਾਂਹਿਗਨੀ
 ਸਜਾਂਮਪੈ॥ ਜਾਵੇਕੁਪਗੇਹਤੇਸੰਦੇਹਪਰੈਬਿਪ੍ਰਮਨਜਾਂਵੇਸੁ
 ਜਗੇਹਤੇਬਿਦੇਹਦੁਖਠਾਂਮਪੈ॥ ਤਾਂਤੇਦੇਉਕੁਪਲੀਨੇਭੀਲੇਰ
 ਗਭਗਤਨਕੇਦਿਨਵਰਕੇਨਾਂਹਿਕਛੂਭੇਜਨਕੀਸਾਂਮਪੈ॥ ੧॥

ਲਕੁਟੀ ਮੇਓ ਛਨੀ ਕੋ ਬੀਜਨ ਬਨਾਇ ਬਿਪ੍ਰਫੇਰ ਫੇਰੇ ਹੇਰ
 ਗੀਲ੍ਹੇ ਦਿਖਾਹਿ ਰਿਹੈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਾਬ ਸੰਤ ਮਨ ਮੇਗਨੀਤ ਸ
 ਰਮਾਰੁਤ ਬਹਿਤ ਨਖ ਵਾਵੈ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖ ਕਾਂਸੀ ਸੁ
 ਖਦਾਂ ਨੀ ਬਾਂਸੀ ਕਹੀ ਦਿਜ ਜਾਹੁ ਕਛੁ ਭੀ ਤਹ ਤੇ ਲਜਾਹੁ ਗ
 ਯੇ ਫੇਰੈ ॥ ਆਗ੍ਯਾ ਤੇ ਸਕੋ ਨ ਫੇਰ ਪਾਰ ਮੈਨੂੰ ਨ ਸੇਹ ਚਿਤ
 ਵਤ ਲਾਗੀ ਦੇਹ ਬੇਲ੍ਹੇ ਪੁਨਿ ਦਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਠਰੀ ਜੋ ਦੇਖ ਤੇ
 ਅਸੇਖ ਪਕਵਾਂਨ ਪਰੇ ਭੇਖੁ ਕੀਰਾਖੇ ਦਿਜ ਮਨ ਮੇਵਿ ਚਾਗੀ
 ਹੈ ॥ ਆਯੋ ਤਾਤ ਕਾਰ ਸੰਤ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਜੇਵਨਾ ਰਪਗੀਅ
 ਗੈ ਸਾਬ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਕਾਗੀ ਹੈ ॥ ਬਿਜਨ ਕੇਨਾਂ ਮਨ ਬਖਾਂਨ ਸਕੈ
 ਬਾਂਸੀ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਆਪਰਾਖ ਆਏ ਦੀਨ ਨ ਕੇ ਪਾਗੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ
 ਜਿਵਾਇ ਪਾਂਨ ਖਾਇ ਬਿਦਾ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੇ ਰੂਪ ਗੇਹ ਰੂਪ ਗੰਯ
 ਲੁਮੁਰਾਗੀ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਥੇਕੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਪੁਜਾ ਕੀ ਨੀ ਅਪਾਰੀ ਸੁ

ਕੀਤਿਨਕੋਨਪੁਜੇਜੇਊਗਏਸੰਗਸੰਤਹੈ॥ਬੇਲੇਚੁਖਗੇਯੋ
 ਸਨੇਹਸਾਂਹਿਊਕਭੁਪਮਹੁਤੇਅਧਿਕਸਾਧਮਹਿਮਾਅਨੰਤਹੈ
 ॥ਸੰਤਪਗਰੇਨਜਦਾਨੈਨਨਕੋਲਾਵਤਹੈਮੇਤੇਸੰਗਨੇਮਾਨੇਯ
 ਨੇਇਨਸੰਤਹੈ॥ਪਾਛਲੀਅਵਰਜਾਭਲੀਭਾਂਤਿਸੇਛਮਾਈ
 ਭੁਪਆਗੇਬ੍ਰਤਲੀਨੇਸਾਧਸੇਵਾਦੁਖਹੰਤਹੈ॥੪॥੧੮॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ਅੰਪ੍ਰੀਅੰਬੁਜਪਾਂਸਕੋਜਨਮਜਨਮਹੋਜਾਚ
 ਹੋ॥ਪ੍ਰਾਚੀਨਵਰਹਿਸਤ੍ਰਬ੍ਰਤਰਘੁਗਨਸਗਰਭੁਗੀਰ
 ਥਾ॥ਬਾਲਮੀਕਮਿਥਲੇਸਗਏਜੇਜੇਗੋਵਿੰਦਪਥਾਰੁਕਮਾਂ
 ਗਦਤਰਿਚੰਦਰੁਰਬਦਾਧੀਚਉਦਾਗਾ॥ਸੁਰਬਸੁਧੀਨਸਿ
 ਵਰੁਸੁਮਤਿਅਤਿਬਲਕੀਦਾਗਾ॥ਨੀਲਮੋਰਧੁਜਤਾਮ੍ਰਧੁ
 ਜਮਲਰਕਕੀਰਤਰਾਚਹੈ॥ਅੰਪ੍ਰੀਅੰਬੁਜਪਾਂਸਕੋਜਨਮ
 ਜਨਮਹੋਜਾਚਹੈ॥੧੧॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਉਭੈਬਾਲਮੀਕਨਜੀਕੀ

॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਸੁਭ ਕਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ਤੇਤਾ ਕੀ ਗਾ
ਉਗਰੀਲ ਵੀਸ ਮੈਰਾਤ ਯੁਟ ਮਾਰਗ ਦੁਖ ਠਾਂਉ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਇ
ਪਨੁਤੀ ਅਏ ਕੁਸੁਤ ਏ ਕੁਸੁਤ ਪੁਨਿ ਜਨ ਨੀਜ ਰਠ ਖਵਾਇ
ਸੁਭ ਨ ਕੋਜੀ ਅਹਿੰਸਾ ਗੁਨ ॥ ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਅਏ ਸਪਤ ਰਿਖ
ਛਦ ਮਕਰਤ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰੈ ॥ ਕਵਿ ਰਿਖ ਨ ਕਯੋ ਮੁਸਕਾਇ
ਮੁਖ ਕਹੁ ਨਿਜ ਮਨ ਕੀ ਕਾਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੰਤ
ਰਹੁ ਭਾਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਤੁਮਹੇ ਪਟ ਬਾਸਨ ਲੇਂਉ ਹਾਂਨਾ ॥ ਬੋਲੇ ਰਿਖ
ਤੂੰ ਨਿਜ ਉਦਰ ਲਾਗਾ ॥ ਬਡ ਪਾਪ ਕਰਤ ਰੇ ਸੁਠ ਮਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥
ਵੈਸੇ ਹੁੰਨ ਨਹਿ ਮਿਲਤ ਤੇਹਿ ॥ ਅਪਰਾਧ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਯਤੁ
ਮੇਹਿ ॥ ਤੁਮ ਕਹਤ ਗੁਜਾਂ ਮੈਨਾਂ ਹਿਜਾਂਨਾ ॥ ਤਜਹੈ ਕੁਟ ਬਿਨੁ ਅ
ਸਨ ਪ੍ਰਾਂਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਗੇਹੁ ਗੇਹੁ ਤੁਮ ਕਾਂ ਮਸਹੀ ਬੀਰ ਸੁਨਿ
ਮਿਲ ਪੈਨ ਤੂੰ ਬਗੀ ਕੋ ਪੇਲਾ ਹੂੰ ਬਜਾਹ ਪੈ ॥ ਦੀਏ ਹੂੰ ਕੁਸੰਭ ਯਹ

ਬਦਲਾਤਰੰਗਮੁਨਿਨਾਂਹੀਬਨੈਤਉਮਾਤਦੈਹੈਮੈਸਵਕੈ
 ੧) ਜਾਂਕੇਹਿਤਪਾਪਸੀਸਧਰੈਨਸਹਾਇਕਰੈਅੰਤਜਮਰੰਗਲ
 ਗੈਸਹੈਦੁਖਭਾਰਹੈ। ਗੁਹਿਲੋਗਮੁਹਿਬਖਾਂਨਤੁਮਹੇਹਿਤਭੈ
 ਪ੍ਰਾਨਬੁਝੈਜਾਇਤਾਂਕੋਨਹੀਭਾਰੈਭਾਵੈਮਾਰਹੈ। ੪) ਮਾਤਾਬੁਧਿ
 ਮਿਲੈਸੋਹਿਕਹੈਆਯੁਘਟੀਤੇਹਿਪਾਪਕੀਨੇਭਾਰੀਆਤੁਲੈ
 ਹੈਜਮਪ੍ਰਾਨਹੈ। ਏਕਉਪਕਾਰਕੀਨੇਮੰਤਮੁਹਿਦੀਨੇਰਿਖਤਮਰੀ
 ਬਦਲਦੈਹੈਤਨੁਤਾਂਕੋਰਾਂਨਹੈ। ਬੋਲੀਮਾਤਤਾਤਨਵਮਾਸਪੇਟ
 ਰਾਖੈਤੇਹਿਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਨੁਖਵਾਵੈਪਨੁਆਂਨਹੈ। ਕਹੇਪਾ
 ਪਕੀਨੇਆਯੁਘਟੀਦੁਖਲੀਨੇਸੁਤਕਾਹੇਹਮਮਰੈਤੇਭਯੋਤਸ
 ਚੁਜਾਂਨਹੈ। ੫) ਛਪੈ। ਮਾਤਾਤੇਹੈਬਿਦਾਕਹੀਸਭਤੀਅਸੋਭੀ
 ਲਾ। ਮੈਤੁਵਹਿਤਅਪਕਰਤਬਨੀਅਬਚਹਤਨਛੀਲਾ। ਬੇ
 ਠਸਭਾਪਰਵਾਰਕੰਤਕਰਪਕਕੇਸੋਹੀ। ਕਰਤਮਜੁਗੀਅੰਦੁ

ਪਾਪਕਰਕਯੋਨੋਤੋਹੀ॥ਤੀਅਬਚਨਬਾਂਨਸਮਲਗੇਤਿਹ
ਗਯੋਪੁਤ੍ਰਪਹਿਕਹੀਸਬਾ॥ਮੈਪਾਲਜੇਤੁਮਕੋਪ੍ਰਾਨਸਮੀਜ
ਤਨੁਦੈਮੁਹਿਰਾਖੁਅਬਾ॥੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਪਾਲਨਾਕਰਤਪਸੁਪੰ
ਛੀਮਰਕਟੀਅਤਿਕਹੋਤੰਕੋਭਾਹੁਕਹਾਬਾਂਟਲੇਤਤਾਤੈ॥
ਜਗਬ੍ਰਹਮਾਮੈਸੇਕਰੈਸੋਊਰੇਗੈਤੈਸੋਦੈਨਿਰਾਸਚਲੇ
ਸੁਤਾਹੂੰਨਬੂਝੀਬਾਤਹੈ॥ਰਿਖਪਗਗਹੇਜਾਇਹਾਇਹਾਇ
ਬਿਲਲਾਇਤਾਤਾਤਾਯਹੁਪ੍ਰਭਥੋਈਵੈਸਘਾਤਹੈ॥ਜ
ਤਿਅਤਿਹੀਨੀਇਕਬਾਤਵਿਡਕੀਨੀਅਬਸੰਤਮੁਖਦੇਖੇਸੁਨੇ
ਬਾਕਪਾਪਜਾਤਹੈ॥੭॥ਦੇਖਤਾਂਕੋਦੀਨਅਤਿਰਿਖਨਵਿਚਾਰੀ
ਮਨਕਹਾਗਯਾਨਦੈਹਯਾਂਕੋਨੈਕੁਹੂੰਨਬੋਧਹੈ॥ਰਿਸਾਹੂੰਜੋਪ੍ਰੀ
ਤਿਚੀਤਰਾਖੀਇਨਵੈਸਸਭਲਾਇਕਨਤਾਤਕਾਲਾਬਿਨਕੀਇ
ਸੋਧਹੈ॥ਅੰਮੀਮੁਨਿਗੁਨਮਰਾਪੁਨਿਉਪਦੇਸੁਕੀਨੈਬੈਠੁਯਾ

ਹੀ ਠੰਗ ਕਯੋ ਤਨਾ ਗਾਰਿ ਵੈ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਆਵੈ ਹਮ ਕਛੁ ਕਾਲ
 ਬੇਦ ਕੋ ਬਤਾਵੈ ਸਾਰ ਐਸੀ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜੈ ਸੇ ਪੇਨ ਦੇ ਪਾਏ
 ੮) ਐਸੀ ਭਾਖ ਗਏ ਮੁਨਿ ਬੈਠੇ ਭੀਲ ਵਾਹੀ ਠੰਗ ਮਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਨਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ਦੂਦ ਸਬ ਰਖ ਬੀਤ ਗਏ ਏਕ ਅ
 ਸਨਹੁ ਬਾਂਸੀ ਜਾਂ ਮਗਈ ਤਨ ਨੈ ਕੁੰਨ ਗਜਾਨੈ ॥ ਆਏ ਪੁਨ
 ਸੰਤ ਕਹੈ ਈਹਾਂ ਏਕ ਭੀਲ ਕਯੋ ਪਗ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਜਨ ਕੀ ਨਿਤਿ
 ਥਾਂ ਨੈ ॥ ਭਈ ਰਜ ਦੂਰਿ ਪੁਨਿ ਪੂਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੁਨੀ ਦੇਖ ਵਾਂਕੋ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਪ ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾਂ ਨੈ ॥ ੯) ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰਿ ਦੂਰ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੀ
 ਦੀ ਨੈ ਪੂਰ ਨਗਜਾਂ ਨਾ ॥ ਕਵਿ ਕੋ ਵਿਦਤੁ ਦਗੁ ਨਰੈ ਮਿਲਹਿ
 ਮਬਰਦਾਂ ਨਾ ॥ ੧੦) ਐਸੀ ਕਹਿ ਰਿਖ ਗਏ ਤਬ ਭਯੋ ਗਜਾਨ
 ਵਹੁ ਪਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਡ ਭੀਲ ਜਤੇ ਮੁਨਿ ਭੂਪਾ ॥ ੧੧
 ਬਾਲ ਮੀਕ ਵਾਪੁਰ ਭਯੋ ਦੁਤੀਯ ਸੁਨਹੁ ਤਿਹ ਗਾਥਾ ਜਗਜ

ਅੰਰ ਕੁਯੋ ਪਾਂਡਵ ਨ ਜਿਹ ਸਹਾਇ ਨ ਦੁਨਾਥਾ ॥ ੧੩ ॥ ਉਚ
 ਮੰਚ ਪਰਸੀਖ ਪਰਬ ਜੈ ਆਪ ਤੇ ਜੋਇ ॥ ਤੋ ਪੂਰਨ ਤਾਜਾ
 ਨੀ ਓ ਨੇ ਕੁਸੰਦੇ ਹਨ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਿ ਲਾਭੁ ਪਕਰਾਏ ਅ
 ਨਿਕਭਾਂਤ ਬਿਨ ਨਤ ਬੈ ॥ ਬੈਠੇ ਰਮਾਨੰਦਾ ਸਬਤਾ ਵਤ ਬਿਪ
 ਸਬੈ ॥ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਹਿਤੈ ਭਿਵਾਇ ਅਪਿਕ ਦੰਛਨ ਦਈ ॥
 ਹਰਿ ਜੂਪੁ ਤਿਨਿ ਪਬਿਨ ਵਸੰਖ ਪੁਨਿ ਨਹਿ ਭਈ ॥ ੧੪ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਤੂੰ ਨ ਜਾਂਨੈ ਨਿਪ ਭੇਦ ਕਹਾ ਕੀਨੀ ਦਿ
 ਨ ਸੇਵ ਭੂਖੇ ਕਯੋ ਬਗਸੰਤ ਹੋ ॥ ਮੈ ਸੋ ਕੋਨ ਸੰਤ ਜਹਾਂ ਆ
 ਪ ਭਗਵੰਤ ਬੈਠੇ ਮੈ ਹੂੰ ਛੁੰਦੁ ਰਹੇ ਭਗਤ ਮਾਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਹੋ ॥
 ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਹੂੰ ਕੋਨ ਵਿਚਾਰ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ਮਨ ਚਾਹੁ ਜਗਜ
 ਸਿਪੁ ਤੇ ਜਿ ਵਾ ਵੇਰ ਸਵੰਤ ਹੋ ॥ ਬਿਨਾ ਹੂੰ ਬਤਾਏ ਰਹਾ
 ਏ ਪ੍ਰਭ ਕਹਤ ਲੁੰਦੁ ਕੋ ਬੇਜ ਪਾਂਉ ਤੇ ਮੈ ਜਾ ਉਪਰ ਅੰਤ ਹੋ ॥

੧੫॥ ਅਰਿਲਛੰਦਾ ਨੈਕੁਨਦੈ ਪੈਰੇ ਦਤੇ ਹ ਪੁਰ ਮੇਰੈ ॥ ਗ
 ਜਦੁ ਰਸ ਦਆਇ ਜੇਵ ਸਭ ਕੀ ਗਏ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਤਿਨ
 ਮਜਾਤਿ ਪੁਨਿ ਨੀਚੈ ॥ ਰੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਖ ਨਾ ਮਜੀ ਪਸੀ
 ਚੈ ॥ ੧੬॥ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਅਰਜੁਨ ਭੀ ਮਪਠੇ ਤਿਹ ਲੈਨ ਕੋ ॥ ਕਰ
 ਰੈ ਰੈ ਤਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਤ ਭਏ ਬੈਨ ਕੋ ॥ ਚਰਨ ਪਾਇ ਨਿਪ ਯਗ
 ਕਹਹੁ ਪੁਰਨ ਮੁਨੀ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਪੁਨਿ ਕਹੈ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭ ਕਹੁ
 ਨੀ ॥ ੧੭॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦਾ ਹਮਨੀ ਚਕਰੰ ਮਜੁਨੀ ਚਕਰੈ ॥ ਗਠ
 ਸੁਠ ਸਦਾ ਨਿਜ ਪੇਟ ਰਹੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਪ੍ਰਮੁਨੀ ਨਹਿ ਯਗ ਸਰੈ
 ਤਨ ਜਾਂਵੈ ਗਾਂਊ ਜੋ ਮੇਰਿ ਅਰੈ ॥ ੧੮॥ ਰਿਖਾ ਵਰਿ ਭੇਦ ਦ
 ਖੋ ਮੇਰ ਬਹੁ ॥ ਮਹਿ ਮਾਤੁ ਮਰੀ ਅਪਿ ਕੈ ਸਬਹੁ ॥ ਮਨ ਮੇਰੁ ਨਿ
 ਖੋ ਰਲ ਖੋ ਹਰਿ ਕੋ ॥ ਜਿਹ ਭੇਦ ਬਤਾਇ ਦੀਓ ਪਰ ਕੋ ॥ ੧੯
 ਅਰਿਲਾ ॥ ਤੁਮ ਭੂਪਤਿ ਹਮ ਦੀਨ ਕਹਾ ਸਰ ਵਰਲ ਪੁਰ ॥ ਯੇਨੁ

ਚੋਸੇਤੋਇਭੋਰਾਵਨਕਯੋਆਏਅਰਜਨਗ੍ਰੀਮਨਿਪਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿਸਬਕਹੀਆਮੁਹਿਪਰਕੀਨਿਕੋਪੁਪ੍ਰਭੁਜਾਂਸੀਸਹੀ॥੩੦॥
 ਜੰਗਨਪੁਰਨਹੋਤਭੇਦਜੋਨਹਿਕੋਹੀਭੇਦਕਹੇਤੇਸੰਤਕੋਪਅਬ
 ਮੈਸੋਹੀਜਗਤਮਾਨਤਾਜੰਗਰਹਹਿਜੇਸੰਤਹੋਆਮੁਹਿਚਰਨ
 ਸਦਪ੍ਰੀਤਿਗੁਹਜਾਜਿਮਮੰਤਹੋ॥੩੧॥ਬਰਵੈਛੰਦੁਪੁਨਿਕਹਿ
 ਦੁਪਦਸੁਤਾਪ੍ਰਤਿਦੀਨਾਨਾਥਾਅਤਿਹਿਤਾਬਿਜਨਕਹੋਅਪੁਨੇ
 ਹਾਥਾ॥੩੨॥ਮੁਨਿਬੋਲਨਕੋਆਪਗਯੋਨਿਪਪ੍ਰੀਤਿਲੋਜਤ
 ਹੋਰਿਖਕਹਿਕਹਾਕੀਨੀਗੀਤਾ॥੩੩॥ਤਜੋਰੋਰਵਕਤਾਏਨੀ
 ਚਹਿਰੇਹਾਪ੍ਰੇਮਮਗਨਨਿਪਨੈਕਨਉਂਤਰਦੇਇ॥੩੪॥ਬਲਮ
 ਕਉਠਿਯੋਯੋਭੁਪਤਿਸਾਥਾਦੁਰਹੁਤੇਪ੍ਰਭਚਰਨਹਿਨਾਯੋਮ
 ਥਾ॥੩੫॥ਉਠਿਸਹਸਾਪ੍ਰਭਜਨਕੋਲੀਨਉਠਾਇਮੇਲੋਗ
 ਰਚਹੁਨੈਨਨਤੇਜਲੁਛਾਇ॥੩੬॥ਭੋਜਨਹਰਿਪਗੁਦੇਇ

ਰਿਖਸਕੁ ਚਾਇ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਾਇ ਤੁਮ ਫਿਰਹ ਮਸੀਤ ਸੁਖਾਇ
 ੨੭॥ ਹਰਿ ਕੁਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖੀ ਭਗੋ ਅੰਕ। ਚੋਕਾ ਮਹਿ ਬੈਠ
 ਵਹਿਤ ਯਹੀ ਅਸੰਕ। ੨੮॥ ਕੀਨ ਜੁਪਿ ਸੁਰ ਸੋਈ ਜੇ ਪੁਰੁ ਭਾਖ
 ॥ ਲਗੇ ਜਿ ਵਾ ਵਨ ਨੈ ਕੁਨ ਅੰਤੁ ਰਾਖਾ ॥ ੨੯॥ ਤੇਟ ਕਛੁ ਦਾ
 ਨਿਪਨਾ ਰਿਕੁ ਜੇ ਹਿਤ ਬਾਰੁ ਪਗੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੇ ਵਨ ਲਾਗ ਸੁਪ੍ਰੇਮ
 ਕਗੀ ॥ ਖਟ ਮੀਠੀ ਮਲਾਇ ਲੀਏ ਅਸਨਾ ॥ ਨਹਿ ਨੈ ਕੁਹ ਸੁਦ
 ਨ ਨੈ ਰਸਨਾ ॥ ੩੦॥ ਨਿਜਾਨੀ ਛੁਦਾ ਦੁਪਦ ਸੁਤਾ ਵਿਤਤਾਂਹ
 ਲਖ ਮਨ ਮੈ ਯਹ ਆਈ ॥ ਨੀ ਚਗ ਜਾਨ ਭੇਜਨ ਕਹਾ ਮੇਸਮ
 ਬਿਥਾਹੀ ॥ ਇਨ ਹਿਤੁ ਲਈ ਕੋਠੀ ਮਲੈ ਵਹ ਬੁਧਿ ਗਾਈ ॥
 ਮੱਧ ਮਪੁਨਿਤ ਬਦਹ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਬੈਤ ਲਗਾਈ ॥ ੩੧॥ ਭਗ
 ਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਜਾਂਨ ਸਭ ਪ੍ਰਤਿਗਾਸਨ ਬਾਜੇ ॥ ਬਸੁਨ ਕਯੋਕ
 ਛੁਦਾ ਸੋ ਕੋ ਚਾਹਤ ਹੀ ਅਗਾ ਜੇ ॥ ਲਗੇ ਜਿ ਵਾ ਵਨ ਰਿਖ ਹਿ

ਕੋਤਾਂ ਕੋਊ ਦੇਸਾ ॥ ਬੈਤਤਗੀਤੁ ਮਥੋਗ ਬਿਨੁ ਤੰਦਪਸੀ ਰੋਸਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਛਮੈ ॥ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਿਪਕਯਤ ਨੈਕੁ ਹਮਰੀ ਅਸਗਲਾਨੀ ॥
 ਪੰਚਾਣੀ ਪੁਨਿ ਬਿਨਵ ਕੀਏ ਭੋਜਨ ਇਕ ਠੰਨੀ ॥ ਨਜਨਾ
 ਤਿਬੁਧਿ ਹੀਨ ਪੂਰੁ ਮੇਮਨ ਯਹਿ ਆਈ ॥ ਮੁਸਕਾਏ ਸੁਖੀ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਬਾਜਦਰ ਬਰਨਨਾਈ ॥ ਸੀਦੇ ਹਗਯੋ ਭੁਪਾ ਛਕੈ ਬੁਝ
 ਤਮੁ ਨਿਪੁਭ ਨੈਨ ਭਗ ॥ ਕਿਹਹੇ ਤ ਅਸਨ ਇਕ ਠੰਨੀ ਏ ਬਿਨਵ
 ਤਰਿਖ ਦੇਉ ਜੋਰ ਕਰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਰੋਗੁ ਲਗਾਯੋ ਪ੍ਰ
 ਥਮ ਸਭਤੁ ਮਕੇ ਦੀਨਾ ਬਾ ॥ ਰੋਗ ਸੁਦਸ ਠਲੇਤਨ ਰਾਏ
 ਯੋਨ ਪੂਰਗਾ ਬਾ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਲੇਨ ਕੀਚਾ ਹੁਤੁ ਵੇਮੇ ਨੇਵੇ
 ਹਮੀਨਾ ॥ ਮੀਠੇ ਚਹਿਦੈ ਖਾਟ ਪੂਰੁ ਅਨਇਛੁਤ ਅਚਨੀਨਾ ॥
 ੩੫ ॥ ਯਹ ਹਿਤ ਅਸਨ ਮਿਲਾਇ ਪੂਰੁ ਦੀਨੈ ਰੋਗ ਲਗਾਇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹੀ ਅਲਾਇ ॥

੩੬)।ਦਈਬਡਾਈਨੀਚਕੋਪੇਮਭਗਤਿਕੇਭਾਇ।ਤੁਵਭ
ਗਤਨਜਸੁਗਾਉਸਦਕੀਰਤਸਿੰਘੀਅਚਾਇ॥੩੭॥੧੫
ਸਾਖੀਸ਼ੀਰੁਕਮਾਂਗਦਜੀਕੀ।ਈਕਾਛਪੋ।ਰੁਕਮਾਂਗਦ
ਹਰਿਭਗਤੁਤਾਂਹਿਬਾਗਅਨੂਪਾ।ਦੇਵਾਂਗਨਤਾਅਇਕੁਸ
ਮਹਿਤਅਤਿਬਰਹੁਪਾ।ਇਕਦਿਨਇਕਤਪੀਚੁਕੁਕੋਕਾਂਟੇ
ਬੈਂਗਨਪਗਾ।ਖਾਵਤਹੂੰਕਹਾਕੁਸਲਜਾਂਹਿਅਪਓਰੁਸਕ
ਤਮਗਾ।ਦਿਖਹੁਪਚਕਤਮਾਲੀਭਯੋਯਾਇਕਹੀਛਿਗਭੁ
ਪਤਬਾ।ਉਪਬਨਰੁਕਮਾਂਗਦਆਇਹਿਤਬੂਨ੍ਹੇਤੀਅਬਿ
ਰਤੰਤਸਬਾ॥੧॥ਦੇਵਬਪੁਕਹਿਭੁਪਜਗਤਮੇਤੂੰਵਡਭਾਗੀ॥
ਜਾਂਕੀਉਪਮਾਹੇਤਸਦਾਸੁਰਪੁਰਅਨੁਰਾਗੀ॥ਅਬਮੁਹਉਡ
ਨਉਪਾਇਦੇਹੁਏਕਾਦਸਿਛਲਬਗਾਜਾਂਨਤਨੈਕੁਨਾਂਮਦੇਸ
ਪੁਰਮੇਇਹਬੂਤਕਰਾ।ਕਹਿਦੇਵਾਂਗਨਚਿਤਭੁਲਕਰਏਕਾਦ

ਸਿਰੂਖੋਰੇ ਸੋਦਿਨ ਫਲ ਮੁਹਿ ਅਰਪੇ ਅਬੈ ਤੇ ਮੈ ਨਿਜ
ਮਾਰਗ ਗੋਰੇ ॥੩॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿ ਫੇਰੀ ਡੋਡੀ ਨਿਪਾਤਿ
ਲੋਡੀ ਬਨੀ ਏਏ ਕਾ ਮੇਵਾ ਦਿਨ ਭੂਖੀ ਰਹੀ ਜਾਗੀ ਨਿਜ ਤ
ਨ ਜੇਕਾ ਜਾਗੀ ਨਿਜ ਤ ਨ ਜੇਕ ਚੋਟ ਮਾਗੀ ਬਹੁ ਮੁਮਹਿ ॥੪॥
ਸਕਰਖਾਇ ਨ ਅੰਨੁ ਕਯੋ ਸੁਰਤੀ ਅਪ੍ਰਤਿ ਬਾਅਹਿ ਸੋਦਿ
ਨ ਬਰਫ ਲੁਚੀ ਨ ਤੇ ਇਛਰ ਕਯੋ ਤਿਹ ਕਰ ਪੁਨਿ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਤਬ ਉਡੀਕੁ ਪਹਰਖ ਜੇ ਫਲ ਬ੍ਰਤ ਸੁਨਿ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਫੇਰੀ
ਦੇਸ ਸਭ ਬ੍ਰਤ ਦਿਨ ਖੈਰੈ ਅੰਨਾ ਮਾਰਹਿ ਬਾਂਧ ਰਿਤਾਂ ਹਿਕੈ
ਦੇਹਿ ਭਲੇ ਕਰ ਡੰਨਾ ਦੇਹ ਭਲੇ ਕਰ ਡੰਨ ਭਗਤਿ ਯਾ ਬਿਪਦਿ
ਸਤਾਗੀ ਏਕਾ ਦਸਿ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਬਰਨ ਚਾਰੇ ਨਰ ਸਗੀ ਨਿਪ
ਦੁਹਤਾ ਪਤਿ ਆਇ ਕਯੋ ਭੋਜਨ ਦੇ ਮੇਰੀ ਨੈਕੁਨ ਦੇ ਰੋਅ
ਨੁਆ ਭੁਬ੍ਰਤਿ ਭੁਪਾਤਿ ਦੇਹੀ ॥੬॥ ਭੂਖੇ ਜੈਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਹਿ ਬ੍ਰਤ

ਕਹਾ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜੋ ਮੁਹਿ ਤਨ ਰਾਖੈ ਚਲੈ ਦੈਰੇ ਅਸਨ ਬ
 ਨਾਇ॥ ਦੈਰੇ ਅਸਨ ਬਨਾਇ ਮੁਨਹੁ ਪਤਿ ਪੀਰ ਜਪਾਰਹੁ॥
 ਬਾਲਕ ਜੋ ਬਿਲਲਾਹੁ ਨੈਕੁ ਨਹਿ ਗਯਾ ਨ ਦਿਛਾ ਕਹੁ॥
 ਮੇਕੋ ਹੋਇ ਨ ਸਾਂਤ ਛੁਪਾ ਕਰੈ ਮੁਖ ਰੁਖੇ॥ ਹਰਿ ਜੂਕੇ ਦਿਨੁ
 ਆਜੁ ਭਲੇ ਤਨੁ ਤਜੈ ਰੁਖੇ॥੫॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਾਂਗਤ ਅਸ
 ਨ ਪਤਿ ਦੀਨੈ ਨਹਿ ਤਬ ਬਾਲਾ॥ ਮੁਰਛਤ ਪੈ ਪਰਪਰ ਗਿਰੈ
 ਤਨ ਛੂਟੈ ਤਿਹ ਕਾਲਾ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਤਿਹ ਕਾਲ ਨਾਰਿ ਪਤਿ
 ਸੋ ਕੁਨ ਕੀਨੈ॥ ਨਿਰਕ ਕਰੈ ਚਬਾਇ ਕੀਤ ਮਾਕੈ ਹਠ ਲੀਨੈ
 ॥ ਆਏ ਪਾਰਖ ਦਲੈ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤਾਂ ਕੋ ਛਿਨ ਤਿਹ॥ ਨਹਿ ਜੇ
 ਹੋ ਬੈਕੁਨ ਚਲੈ ਜੇ ਚਲੈ ਨਾਰਿ ਇਹ॥੬॥ ਜਿਹ ਤਿ ਅਕੇਉ
 ਪਕਾਰ ਕਰ ਮੋਹਿ ਮਿਲੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਤਜ ਕਤ ਜਾਂਉ ਮੇ
 ਸੁਨਿਹ ਰਿਦਾਸ ਮੁਜਾਂਨਾ॥ ਸੁਨਿਹ ਰਿਦਾਸ ਮੁਜਾਂਨ ਬਹੁ ਅ

੭੦

੦

ਕਾਂਸੀ ਪਗੁ ਪਾਹਨਿ ਪਾਐ ਪਦਿਨ ਬੀਤਿ ਬਿਸੁ ਮਿਤ ਤਾਅ
 ਯੋਐ ॥ ਦੀਜੈ ਅਬ ਦਾਮ ਬੇਚੇ ਬਾਂਸੁ ਤਤਾਂਹੀ ਛਿਨ ਤੇਨੋ
 ਇਕਾਂਸਿ ਦੇਭੁ ਪਾਅ ਕੁਲਾਯੋਐ ॥ ਰਾਜ ਰਿਖ ਹੋਭੀ ਏਕ ਕੋਭੀ
 ਹੁਨ ਛੋਰੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪ ਤਨੁ ਵੇਚੈ ਕੋਭੀ ਲੇਤਨ ਬਨਾਯੋਐ ॥ ਏ
 ਰੋ ਬੋਰੋ ਪਨ ਰਿਖ ਕੋਭੀ ਪੂਰੇ ਲੇਹੁ ਪੂਨ ਬੋਲੁ ਜੋਐ ਚੰਡਾਲ ਮੋਕੈ
 ਦੇਹੁ ਲੇਹੁ ਭਾਯੋਐ ॥ ੨ ॥ ਪਾਪ ਗੀਛੰਦੁ ॥ ਓਤ ਰਿਸ ਕੁਰ ਕੈ ਮੁਨਿ
 ਪਕੈ ਬਜਾਲਾ ॥ ਇਤ ਲੇਤਨ ਕੋਲੈਐ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਤਬ ਬੇਦਨ
 ਤਨ ਪੂਨ ਭੁਪਰਾਖਾ ॥ ਗਯੋ ਲੈ ਪਨ ਮੁਨਿ ਮੁਖ ਸੁਸਤ ਰਾਖਾ ॥
 ੩ ॥ ਤਬ ਸੁਪਚ ਭੁਪਨਿ ਜਗੇਹ ਅੰਨਾ ॥ ਮੁਹਿ ਸੇਵਾ ਯਹ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਸਵ ਅਗਨਿ ਦਾਹਿ ਤਜੈ ਉਲਜਾਇ ॥ ਵਾਂਤੇ ਤੁ
 ਮ ਲੈ ਕੋਰ ਬਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਛੁ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਅਸੂ ਕਾਜਾ ॥
 ਅਉਰੋ ਪਨ ਮੁਹਿ ਕਹੁ ਲਜਾ ਹਰਾਜਾ ॥ ਕਛੁ ਕਾਲ ਕਰਹੁ ਇਤ

ਸੇਵਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤੇਤੁਵਰਿਨਟਰਪੈਸੁਨੇਨੀਤਿ॥੫॥ਤਿਹਸੀਚ
 ਹਿਨਿਪਨਿਜਸ੍ਰਮਿਜਾਂਨ॥ਵਾਂਕੀਆਰਜਾਕੀਨੀਪ੍ਰਮਾਂ
 ॥ਸੁਰਸਾਰਿਤਟਬੈਠੈਭੋਰਜਾਇ॥ਜੇਆਨੀਮ੍ਰਤਕਕਰੁਲੈ
 ਬਜਾਇ॥੬॥ਅਰਿਲਾ॥ਜਿਹਦਿਨਨਿਪਤੀਅਬਾਛਕਲੀ
 ਨੇਮੇਲਪੈ॥ਕਰਬਿਧਵਤਿਤਿਹਸੇਵਨਜੀਅਮੈਡੋਲਪੈ॥੭
 ਸ੍ਰੋਭੁਪਸੁਤਸਰਪਸੋਭਿਮਿਰਤਕਕਰੁਯੋ॥ਗਾਂਨੀਰੋਦਨਕ
 ਰਤਅਧਿਕਹੀਅਦੁਖੁਲਯੋ॥੮॥ਲੈਸੁਤਕੋਤਹਾਂਗਈਠੈ
 ਰਜਹਦਾਹਕੀ॥ਤਬਕਰੁਮਾਂਗ੍ਰੋਭੁਪਨਰਿਬਡੁਹਾਹਕੀ॥
 ਮੈਆਸ਼ੈਬਿਨੁਨਿਰਧਨਜੁਪਚਦਯਾਕਰੋ॥ਬਿਨੁਕਰੁਦੀਨੇਮੈ
 ਹਿਨਪੁਤਾਇਖਾਧੋਰੋ॥੯॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਨਮੈਨਿਪਚਕੁਤ
 ਭਯੋਮੋਰਨਾਰਿਯਹੁਪਾ॥ਵੈਸੇਹੀਗਾਂਨੀਗਨਤਯਹਚੰਡਾ
 ਲਸਮਭੁਪਾ॥ਯਹਚੰਡਾਲਸਮਭੁਪਕਾਹਯਹਕਿਤਗਾਹ

ਲੀਨੀ॥ ਭੁਮਲੀ ਚਿਤਿ ਹੋ ਲਤਾਂ ਹ ਕੇਰਹਤ ਅਪੀਨੀ॥ ਬਿਰ
 ਰਤ ਰਿਦਾਨ ਮੇਰ ਲਗੇ ਐਸੇ ਦੁਖ ਤਨ ਮੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰੇ ਕੇ ਮਾਰ
 ਸੁਪਚਤੁ ਹਿਦਯਾਨ ਮਨ ਮੇ॥ ੮॥ ਬੇਲੁ ਜੇ ਨਿਪ ਐਸੇ ਰੁਦੁ
 ਕਰਤੇ ਅਵਹਿ ਲੇਗਾ॥ ਜੇਹ ਮਛਾ ਡੈ ਦਯਾ ਕਰ ਨਿਜ ਗੁਰ
 ਪਰੈ ਸੇਗਾ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਪਰੈ ਸੇਗਾ ਜਹੀ ਜੀਵ ਕਾ ਹਮਾਰੀ
 ॥ ਭੁਖੇ ਮਰੈ ਕੁਟ ਬਕਹਾਰੀ ਝੈਹ ਮਨ ਗੀ॥ ਮੈਨਾ ਰਿਨ ਸਮਸ
 ਹਿ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਿਚਿਤ ਡੋਲੇ॥ ਕਹੁ ਬਿਨੁ ਦਾਹਨ ਹੋਤ ਕੁਧਰਿ
 ਸਭ ਰਤ ਬਬੇਲੇ॥ ੧੦॥ ਜਨ ਬਲ ਕਰੀ ਫੈਕੀ ਅਨਤ ਅ
 ਨਤ ਅਗ ਨਿਦਈ॥ ਡਾਗਾ ਕਾਂਕੇ ਹੋਇ ਨ ਬਾਂ ਮਾ ਬਿਪਲਾ ਗੀਕ
 ਰਸ ਮੁਕਾਗਾ॥ ਲਾਗੀ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਅਹੋ ਨਿਪਤੁ ਦੁਬਲਾ ਮਾ
 ਗੇ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਭੁਪਰੈ ਸਦਾ ਅਗਨ ਮਾਂਗੇ॥ ਦਾਹੁ ਹੋਵ
 ਨਦੇ ਤਤੋ ਹਿਮੁ ਤਕੈ ਚੰਡਾਲ ਅਬਾ॥ ਕੇ ਐਸੇ ਨਿਪ ਕਰੇ ਜਾਂਹਿ

ਕੇ ਅਸ ਪ੍ਰਤਾਬ ਜਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਨਿਪਹਰੀ ਚੰਦ
 ਗਵਿਬੀ ਸਮਾਂਗੀ ॥ ਤਾਂ ਕੋਯਹ ਸੁਤ ਮੇਨਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਰਬੀ ਸਦਾਂ ਨਾ ਬੇਚੇ ਸੁਤਤੀ ਅਨਿਜ ਜੀ ਅਥਿਕੰਨਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਜੇ ਹੁਕਰ ਮੈ ਤਨ ਤਜ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਜੇ ਹੈ ਨਿਪ ਪ੍ਰਣ ਦਿਯਦੀ
 ਚਿਮਾਲਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਰਿਨਵਾਂ ਕੋਟ ਰੋਨਾਂਗੀ ॥ ਰਾਖ ਉਨਿਜ ਪ੍ਰਾਏ
 ਦੇ ਰਿਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਹਿਚਾਂ ਨੀ ਨਿਪ ਯਹਿ ਮੇਰ ਨਾਗੀ ॥ ਰੋਟ ਨਲ
 ਗੇ ਸੁਤ ਕੋ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਤੀ ਅਤੇ ਰੈ ਕਚ ਰਿਦਹ ਤੈ ਪਾਂਨਾ ॥ ਤਿਹ ਸਮ
 ਬਜਾ ਕੁਲਤਾਨ ਹਿਬ ਪਾਂਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਪਰਪੀਰ ਜਨ ਨਿਪਗਨ
 ਤਹੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਨ ਸੁਤ ਜਰੈ ਦੇਂ ਉਤੀਆ ॥ ਤੇ ਨਿਜ ਸਦਮੀਅ
 ਗਜਾ ਬਿਲਾਇ ॥ ਰਾਖ ਹੁਨਿਜ ਪ੍ਰਣ ਅਬਲਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਰਾਖ ਜੇ ਸੁਤ ਸੁਰਸ ਰਿਤ ਟਹਿਦੀ ਨੀ ਅਗਨਿਨ
 ਕੁਪਾ ॥ ਰੋਟਤਦੀ ਪਾਤਿ ਬਿਗਰਿਅ ॥ ਤਿਨਾਂ ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੂਪਾ ॥

ਜਾਂਨੀ ਰਿਖਾਸ ਰੂਪ ਪਠੇਤਤ ਕਾਲ ਬਿਬੰਨਾ ਯਾ ਪਰਚਫ
 ਕੈਚਲੁਗੁ, ਪਬਲਤੁਗੁ ਵਾਂਨਾ ਬਿਨੁਰਿਨਦੀ ਨੇਸ਼੍ਰਮਿ
 ਕਾਮਨਹਿਰਿ ਪੁਰਭਾਖੇ। ਜੇਕੋਲਨਾ ਵਹੁਗੁ, ਪਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤੀ ਪੁਰਭਾਖੇ॥੧੬॥ ਪੁਰਭਾਖਾ ਚੰਡਾਲ ਕੋਲੀਓ
 ਬਿਬੰਨ ਚਛਾਇ। ਜਿਹਲੀ ਨੇਸ਼੍ਰਤਤੀ ਅਦਿਜ ਵੇਕੇਜਾਂਨ
 ਪਠਾਇ। ਵੇਕੇਜਾਂਨ ਪਠਾਇ ਚਲਹੁ ਅਬੋਤੇ ਨਿਪਹਰਿ ਪੁਗ।
 ਮੁਹਿਨਗਰੀ ਕੋਲੋਗਰਹਤ ਮੇਬਿਰਹੈ ਮੇਸ਼੍ਰਗਾਭੁਪਤਿ ਮਾਕਸ
 ਮਾਂਨ ਚਛੇਨਰਨਾ ਗਿਨਗਰਸਭਾ। ਲਨਾ ਵਹੁਗੁ, ਪਤਿਸਪਦ
 ਮੇਹਿਦਿਗਭਾਖਤੈ ਪ੍ਰਭਾ॥੧੭॥ ਦੇਹਾ ਮਾਗੇਪੈ ਨਿਪਕੋਲੀ
 ਓਰਿਪਾਸਿ ਪਅਤਿਭਾਵ। ਗਯੋਨਗਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਭਗਤੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਵ॥੧੮॥੨੧॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀ ਜਤੁਰਹਤ ਜੀਕੀ। ਧੀਕ
 ਛਪੈ। ਪੂਰਬਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਭਰਬਸਕੈ ਬਨਾਂਹੀ। ਪੁਨਿ

ਦਿਜਗੁਰੁ ਯੋਜਨ ਮਗਨ ਪਾਛਲ ਰੁਯੋਤਾਂ ਹੀ ਸਦਾ
ਧ੍ਰੁਮ ਮੇ ਮਗਨ ਪਛਤਾ ਬਿਦਯਾ ਕਛੁ ਨ ਚੀ ਪਿਤ ਮਨ ਅਧਿਕ
ਰਿਸਾਇ ਦੇਤਾ ਸਿਛਾ ਸੁਰਗ ਹੀ ਤਬ ਰੁਤ ਕੁਤ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਕਾਰ ਜੇ ਲੇ ਸੰਗ ਸੇਖੇ ਤਹਿ ਗਏ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਤਹਾਂ ਨ ਕਰੈ
ਕਛੁ ਤਿਹ ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਰਿਸ ਲਏ ॥੧॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਜਲ
ਸੇ ਪਯੋ ਉਨ ਕੁਲ ਕੇ ਸੇ ਤਿਹ ਬਾਂਕੁ ਨਾਂ ਹੀ ਕੁਤ ਨ ਗਾਡੁ
ਕੇ ਪੁਰੁ ਅਏ ਨਿਜਗੁ ਹੀ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ਅਏ ਨਿਜਗੁ ਮਾਂ ਹੀ
ਪਤਿ ਜਾਂਨ ਹਿਚ ਦਿਅ ਯੋ ॥ ਥਾ ਕੇਲੀ ਵਰਤਾਂ ਪੁਰੁਤ ਪਾਲ
ਕੀਲ ਗਾਯੋ ॥ ਚਲਤ ਕਹਾਰਨ ਗਤਿ ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਖੇਚਰ
ਹਿਤਲਾ ॥ ਬੋਲੇ ਭੁਪਾਰਿਸਾਇ ਬਹੁਰ ਯਾਂ ਕੇ ਗਾਡੁ ਜਲਾ
੩ ॥ ਸਬ ਹੁੰਤ ਤਨ ਪੀਨਤੁ ਵਾਦੈ ਗੋਕਿਰਕਾਮਾ ॥ ਰੇਜ ਦਲਾ
ਗਹਿ ਬੈਤ ਅਬਉਤ ਰੈ ਗੋਯਾ ਚਾਮਾ ॥ ਉਤਰੈ ਗੋਯਾ ਚਾਂਮ

ਚਲਹੁਨਤ ਚਾਲਹੁਹਾਈ॥ ਦੇਵਹਿਗੇਬਹੁਅੰਨਜਾਂਸੁਭਿ ੭੪
 ਤਰੈਜਹਜਾਈ॥ ਭਰਤਹਿਮਨਕਛੁਨਾਂਹਿਚਲਤਅਪੁਨੇ
 ਸੁਭਾਇਤਬਾਭੁਪਤਕਹਯੇਰਿਸਾਇਯਾਹਚਾਬਕਮਾਰ
 ਹੁਸਬਾ॥ ਭਾਜਨਕੇਲਾਗੀਚੈਟਬਹੁਤਦਪਨਮਨਕਛੁਸੇ
 ਕਾ॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਭਾਖੇਨਬਚਾਦਿਖਅਚਰਜਹਰੇਲੋਕਾ॥
 ਦਿਖਅਚਰਜਹਰੇਲੋਕਭੁਪਕੋਟਿਕੇਸੁਭਾਈ॥ ਸੀਤਦ
 ਰਸਛਲਯਹੈਗਯਾਨਮਤਿਹੀਅਮੇਆਈ॥ ਕੈਤੁਮਬਾਂਮ
 ਬਿਰੰਚਸੁਫਲੀਨੇਮਾਨੁਖਤਨਾ॥ ਮੈਬਡਕੀਅਅਪਰਾਧ
 ਸਰਨਿਰਾਖਹੁਸਾਧੁਜਨਾ॥ ੬॥ ਕੀਨੀਨਿਪਬਹੁਦੀਨਤਾਪ
 ਕੇਚਰਨਅਕੁਲਾਇ॥ ਭਗਤਨਕੋਸਮਸੀਤਹਿਪਬੇਲੇ
 ਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਬੇਲੇਜਹਜਸੁਭਾਇਲਗੀਕਾਂਕੇਯਯੋਟ
 ॥ ਕੋਮਾਰਤਹੈਭੁਪਕੋਨਸੁਖਮਕੋਮਟਾ॥ ਏਕਕਯੋਭਰਪੁਰਸ

ਰਬਮਹਿਪ੍ਰੇਮਹਿਕੁੰਨੀ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਉ ਪਦੇਸਗਜਾਂ ਨਨਿਖ
ਨਿਜਸਮਕੀਨੀ॥ ੫॥ ਬਰਵੇ ਛੰਦਾ॥ ਕੁਰਤ ਬਚਨ ਸੁਨਨਿ
ਪਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਭਯੋ ਸਿਖੁ ਜਤਨ ਰਾਜਾ ਹਿਕੋ ਸਰੁ ਭਟਾ॥
੬॥ ਲੈਦੀਖੁ ਬਨਗਵਨੁ ਜਤ ਪਕੇਕਾਜਾ॥ ਕੁਰਤ ਗਯੋ ਚਲ
ਆਗੈ ਨਗ ਮਿਲਰਾਜਾ॥ ੭॥ ਜੇ ਦੂਢਤ ਨਿਪ ਆਗਯਾ ਮਾਨ
ਸਆਂਨਾ ਦੇਵੀ ਕੋ ਬਲੁ ਦੀਜੈ ਪਕਕੇ ਜਾਂਨਾ॥ ੮॥ ਦੇਖ ਕੁਰਤ
ਤਨ ਨਿਪ ਮਨ ਹਰਖ ਬਛਾਇ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੰਨ ਅਬ ਦੇਵੀ ਮੋਟੇਖ
ਇ॥ ੯॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਲੈ ਪੂਪਦੀ ਪਕ ਅੰਬਕਾ ਵਗਾਜ
ਨਠਾ ਦੁਕੀ ਨਨਿ ਪਕਯੋ ਮਾਗਾ॥ ਲੈ ਆਯ ਸੁਕਾਢੇ ਖੜਕ
ਦਾਸਾ॥ ਕਛੁ ਸੇਕਨ ਮਨ ਕੁਰਤੈ ਹੁਲਾਸਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਖ ਕੁਰਤ
ਤੇਜ ਦੇਵੀ ਲਜਾਂਨਾ॥ ਨਿਜ ਕੁਰਤ ਨਕੀ ਪੁਰਗਾਖ ਅੰਨਾ॥ ਤਾਂ
ਤੇ ਮੈਜਨ ਪਗ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਗਟਗਨ ਤਕਹ ਕੋਰੀਤਿ॥

੧੧) ਜੇ ਮਾਰੋ ਇਨ ਦੁਸ਼ਨ ਸੇ ਕੋ ਪਾਮ ਤੁਮਾਂ ਨ ਬੁਰੇ ਮੁਹਿ ਕਰੈ ਲੋ
 ਪਾਸ ਦਵ ਮਤ ਦਯਾ ਭਗਤੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਯ ਸੁਨ
 ਹਿਮੈ ਕੋ ਸੁਹਾਇ ॥ ੧੨) ਲੀਨੇ ਛਿਨਾਇ ਅਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਵਿ ॥
 ਕੀਏ ਦੂਰ ਡਾਟ ਪਗ ਪਰ ਅਭੇਦਾ ॥ ਯਹ ਦੁਸ਼ਤ ਨ ਲਾਇ ਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰੇ ਮਾਯ ਸੁਤੈ ਕਰਹੈ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੧੩) ਨਿਸਾਨੀ
 ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨਿ ਦੇਵੀ ਕੇ ਬਚਨ ਪੁਨਿ ਜਨ ਕਹਤ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜਨ
 ਨੀਏ ਸਰ ਰੂਪ ਤੁਵ ਕਿਹ ਮਾਰਹੁ ਪਾਈ ॥ ਕਛੁ ਨ ਬਿਗਾਯੇ
 ਦਾਸ ਕੋ ਜੇ ਮਾਰ ਜਾਵੈ ॥ ਖਟਰ ਸੋਭੇ ਜਨੁ ਤਜਹੁ ਪਰੁ ਕਾ
 ਰੇ ਕੋ ਲੈ ॥ ੧੪) ਜੇ ਮਨ ਸਾ ਤੁਵ ਮਾਸ ਕੀ ਤੋ ਲਾਏ ਪਾਈ ॥
 ਇਨ ਕੋ ਦੇਸੁ ਕਛੁ ਨ ਪੀਤ ਜਹੈ ਰਿਸ ਮਾਈ ॥ ਭਗਤ ਬਚਨ
 ਸੁਨਿ ਚੰਡਕਾ ਕਹਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਬੈਨਾ ॥ ਸੀਤ ਸੇਵ ਕਰਹੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਭ ਬਾਰ ਜਨੈ ਨਾ ॥ ੧੫) ਪਿਛਲੇ ਅਵਗੁਨ ਛਿਮਹੁ ਜਨ ਮਾ

ਗੋਮਾਤਿਲੀਨੀ॥ ਪੁਨਿਦੇਵੀਵਹੂਪਕੋਸਮਸਾਵਤਭੀਨੀ॥
 ਨੈਕੁਨਕੀਨਵਿਚਾਰਮਨਭਰਗਤੈਗਾਹਿਲੁਜਾਯੋ॥ ਜੇਮਾਰਤ
 ਤੇਆਪਕੋਸੀਗਮੇਹਿਰੁਬਾਯੋ॥ ੧੬॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਮਿਤਭੈਨ
 ਕਛੁਤੈਸਮਸਾਨਕੀਨੀ॥ ਹਾਥਜੋਰਭੂਪਤਿਕਪੈਮੈਜਛਮਤਿ
 ਟੀਨੀ॥ ਦੇਵੀਅੰਭੂਪਾਲਕੋਭਰਤਹਿਦੀਓਗਜਾਨਾ॥ ਪੁਨਿਅ
 ਏਨਿਜਪਿਤਾਪੁਰਤਿਨਹੂੰਸਭਜਾਂਨਾ॥ ੧੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਜਿ
 ਹਨਿਪਜੇਕੋਪਾਲਕੀਵਾਂਕੋਸਚਿਵਕਾਗਾ॥ ਆਇਕਹੀਤਿ
 ਨਬਾਤਸਬਤੁਵਸੁਤਹਰਿਅਵਤਾਗਾ॥ ਤੁਵਸੁਤਹਰਿਅਵ
 ਤਾਰਭੂਪਕੋਦੈਓਪਦੇਸਾ॥ ਦੀਨੇਰਾਜੁਛੁਡਾਇਲੀਓ
 ਤਪਸਨਵੇਸਾ॥ ਤਾਂਤੇਜਨਿਸਭਬਾਤਜਨਕਬੂਝੈਆਏ
 ਕਿਹਾ॥ ਮੈਸੁਤਜਾਨੈਭੇਵਲੀਓਤੁਮਗੋਪਮੰਤ੍ਰਜਿ॥ ੧੮॥
 ਦੇਹਾਜਾਨੀਜਨਪਿਤਲਖੀਸਭਕਪਯੋਗਜਾਨਕੋਰੁਪਾਭ

ਏਪ੍ਰੇਮ ਮੈਮਗਨ ਵੈਭਗਤੀਗਹੀ ਅਨੁਪਾ ॥ ੧੪ ॥ ੩੩ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਦਧੀ ਚਨੀਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਬਰਨੈ ਕਥਾਦ
 ਪੀਚਕੋਹੋ ਕੋਕਾ ਵਿਬੁਧਿਗਯਾਨੀ ॥ ਟੀਨੇਤਨੋਕੇਦਾਂਨਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤੀ ਮਤਿਸਾਂਨੀ ॥ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁਗਇਕਸਮੈਲੇਕਸਬਨਿਜ
 ਵਸਿਕੀਨੇ ॥ ਮਰੈਨਬਰਪਰਸਾਦਦੇਵਹਾਰੇਸਮਲੀਨੇ ॥ ਤ
 ਬਪ੍ਰੇਇਕਕਾਬਿਧਪੈਗਏਕਾਹਰਾਖਪੁਸਰਨਿ ॥ ਤੁਮਦੀ
 ਨਉਗਬਰਅਸੁਰਕੋਤਾਂਤੇਤਨਿਆਏਪਗਨਿ ॥ ੧ ॥ ਅਰੇ
 ਵਸਿਕਛੁਨਾਂਹਿਕਰੇਤੁਮਮਿਲਉਪਾਇਅਬਾਦੈਪੈਹਰੁਦ
 ਪੀਚਵਾਂਹਕੋਬਜ੍ਜਬਨੈਜਬਾਤੋਇਛਨਤਿਹਅਗਰਾਖ
 ਮਾਰਹੁਸੁਰਕੁਪਾਮੇਚਲਹੇਤੁਵਸੀਗਬਨੈਯਹਕਾਜਅਨੁ
 ਪਾਇਹਰਾਂਤਦੇਵਮਿਲਚਤੁਰਮੁਖਪਹੁਚੇਰਿਖਅਸੁਮ
 ਤਬੈਕਹਿਕਿਨਾਰਿਨਪਰਣਮਤਿਨਪ੍ਰਿਅਮਪੁਨੋਕਾਰਜਸਬੈ ॥

੨॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਮੁਨਿਆਦਹੁ ਸਬ ਕੋ ਕੀਓ ਪਾਵਨ ਕੀ ਨਿਦੇਵ
 ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਨਿਸ਼ਾਨੈ ਸੁਰਬੈ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਭ ਭੇਵਾ॥ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਭ
 ਭੇਵ ਕਹੈ ਰਿਖ ਕੋ ਅਸ ਕਾ ਜਾ॥ ਜਿਹ ਹਿਤ ਬਿਪਸ਼ਮ ਕੀ ਨਾਮੈ
 ਹੁਸਰ ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਸਹੀਰਹੈ ਸੁਰਪੀਰ
 ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਨਿ॥ ਮੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਨਿ ਬਾਤ ਮੁਖ ਹੁਕ ਛੁਕ ਟੁਕ ਕਹਤ
 ਮੁਨਿ॥ ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਖਹੁ ਯਹਿ ਦੇਵਨ ਕੀ ਗੀਤਿ॥ ਮਾਨ
 ਸਤਨ ਕਰਕਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਮਾਰਤ ਦਿਜ ਨਿਜ ਸੁਰਬ ਕਾਜ
 ॥ ਯਹ ਬਚ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ ਲਾਜ॥ ੪॥ ਬੋਲੈ ਸੁਰਸੁਨਿ ਹੋਮੁ
 ਨਿਦੇਵਾਈ ਸੁਰਜੀਵਹਾਇ ਤਨੈ ਭੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਕ
 ਰ ਜੋਹੈ ਇ॥ ਜੀਵ ਅਪੁਨ ਕਰ ਸਕਤਿ ਨ ਕੋਇ॥ ੫॥ ਤੁਮਈ
 ਸੁਰਤੁ ਮਤੇ ਸਕੁ ਸਿੰਧਾ॥ ਮਸਦ ਦੀ ਨਗੇਹ ਹਿਤ ਬਿੰਧਾ॥
 ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਭ ਨ ਬਡ ਕਯੋ॥ ਦੀਜੈ ਤਨ ਸੁਰਤਨ ਤਬਰ

۲۲

ਏਕਨਾਮਕੇਬੀਚਨਾਇਨਹਿਮੁਹਿਕਰਮਹੋ॥ਇਹੁੰਤਕੀ
 ਓਪ੍ਰਨਕੁਪਜਬਸੀਖਤਿਲੁਕਆਗਯਾਦਈ॥ਕੁਲਪੁਜਾਮ
 ਰੇਪ੍ਰਕੁਤਮਨੇਮਨਜਾਵੈਸੋਠਈ॥੧॥ਸੰਖਤਿਲੁਕਵੈਕੁਤਬਿ
 ਪ੍ਰਸਿਸਮੂਰਤਮਾਨਹੁ॥ਤਪਤਕਹੋਤੇਲਦੀਓਸਭਕੇਰੁ
 ਜਾਨਹੁ॥ਸੁਰਬਸੁਪੀਨੇਸੇਵਕਰਤਬਡਕੁਤਜਾਂਨਕਗਜੁ
 ਗਜਾਂਮਸੁਪੀਨੁਗਤਪੁਜਸੇਸਾਲਗਾਮਬਗਕੋਕਗਤਨ
 ਰਿਹੂਪੋਗਯੋਮਪ੍ਰਜਦਿਵਸਆਵਤਭਯੋ॥ਲਖਾਛਿਦ੍ਰ
 ਬਿਪ੍ਰਕੋਪਤਭਏਰਾਜਾਕੋਬਹੁਰੁਦਯੋ॥੩॥ਫੁੰਠਪ੍ਰਨਤੁ
 ਭੁਪਪੁਤੁਤੇਰੇਗਹਸੇਈ॥ਕਰਤਨਾਹਿਸੋਕੇਲਬਾਤਲੇਕਨ
 ਤੇਗੋਈ॥ਸਾਲਗਾਮਕੀਸੇਵਗਯੋਯਹਮਿਸਤਿਨਕੀਨ
 ॥ਆਯਸੁਦੀਨੀਪੇਲਤੇਲਡਾਗੁਮਤਿਹੀਨੀ॥ਜੋਨਹਿ
 ਤਹੋਸੁਤਮੋਹਿਵਸਿਤੋਹਮਦੈਰੈਸ੍ਰਾਪਅਬਾ॥ਨਿਪਚਕਤ

ਰੁਯੋਵਿਜਬਚਨਸੁਨਿਉਰਗਭਈਤਬਾ॥੩॥ਨਿਪਪੁਨਿ
 ਕਹਤਵਿਚਾਰਕਰਗੁਦਿਜਨੇਤੁਵਭਾਯੋ॥ਚਲੇਸੀਖਤਿ
 ਲਕੇਪਭਗਤਕੋਪਕਰਮੰਗਾਯੋ॥ਜਨਰਿਦਹਰਖਨਸੇ
 ਗਭੁਖਆਗਜਾਤਹਆਏ॥ਜਹਾਐਟਾਵਤਤੇਲਦਾਸ
 ਬਹੁਅਗਨਿਜਲਾਏ॥ਪੁਰਲੋਗਦੇਖਹਾਹਾਕਰਤਯ
 ਹਦਿਜਬਾਦੀਪਾਪਮਾਤਿ॥ਬਡਵੇਹਰਚਨੋਇਨਭਗਤ
 ਸੋਬਿਰਦਲਾਜਹੇਜਗਤਪਾਤਿ॥੪॥ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥ਭਗ
 ਤੇਪਗਬਿਪ੍ਰਕਰਾਹਦਯੋ॥ਤਨਕੋਲਗਸੀਤਸਨੇਹਭ
 ਯੋ॥ਹਰਿਦਾਸਹਿਨਸਨਰੇਮਜਬੈ॥ਕਰਜੈਨਰਨਰਿਅ
 ਨਿਦਤਬੈ॥੫॥ਕਵਿਕੋਬਰਨੈਦਿਜਪੀਰਭਈ॥ਕਰਮੰਤ
 ਫੁਲੈਬੀਪਜ਼ੁਲਲਈ॥ਪੁਨਿਤੇਲਤਪਾਇਰਿਜੈਕਰਹੋ॥
 ਜਨਕੋਮਧਭਾਰਮਬੈਮਰਹੋ॥੬॥ਜਿਮਸੀਤਲਨੀਘਟੀ

ਰਸੁਖੀ॥ਤਿਮਹੰਨਕੇਨਹਿਨੈਕੁਦੁਖੀ॥ਨਿਪਪੀਰਬਜੀਰ
ਗਏਤਬੀ॥ਭਗਤੈਮਤੁਡਾਰਹਿਜੇਅਬੀ॥॥ਉਨਬੇਲ
ਪਠੇਨਿਪਕੋਤਿਹੀ॥ਰਖਬਾਰਉਭੈਰਹਿਜੁਇਤਹੀ॥ਅ
ਬਲੈਗਰਮੇਲੁਪ੍ਰੀਤਨੈ॥ਦਿਨਕੋਪਕਯੋਕਤਰਾਖਤ
ਨੈ॥੮॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਜਿਹਨਿਪਕੋਫੁਠੇਬਚਨਅਪਜਸਦੈ
ਇਹਲੋਗ॥ਪਰੈਨਰਕਪੁਨਿਮੰਤੋਜਨਮਜਨਮਲਹਿਸੋਗ॥
ਜਨਮਜਨਮਲਹਿਸੋਗਸੁਪੰਨੇਬਾਂਪੀਝੁਲਾ॥ਕਹਤਨਗਿ
ਰਭਗਤੁਬਾਤਯਹਕੂਰਕੁਪਾਲਾ॥ਕਰਤਰਾਯੋਪਰਕੇਲਧੇ
ਲਾਯਸੁਰਾਵਰਇਹ॥ਅਬਡਾਰਹਿਇਹਤੇਲਛਾਹੈ
ਪੁਨਰਹਿਚੈਜਿਹ॥੯॥ਜਿਮਤੁਮਹੀਗੁਚੇਹੈਇਦਿਨਸੋਕ
ਹੋਨਹਿਬੇਗ॥ਬਹੁਰਤਪਾਇਸਨੇਹਕੇਮਾਂਗੇਦਿਨਨਗੀ
ਏਗ॥ਮਾਂਗੇਦਿਨਨਗੀਏਰਜਰੇਜੈਛਾਂਡੈਯਾਂਕੇ॥ਨਤਰਤ

ਰੈਮਾਰਕੀਓਇਨਛਲੁਪੈਵਾਂਕੋ॥ ਪਾਵਕਪਰਸਨਸਕੋਰ
 ਗਤਦਯੋਨਲੀਏਗਇਮਾ॥ ਤਤਛਿਨਜਰਵੈਟੂਕਉਡੇਹਰਿ
 ਮਾਯਸੁਪੈਨਿਮਾ॥ ੧੦॥ ਲਾਗੁਇਕਮੁਖਸੰਖਕੇਏਕਤਿ
 ਲਕਕੇਭਾਲਾ॥ ਮੁਤਕਪਰੇਵੈਪਰਨਿਪਰਨਿਮਜਨਦੇਹੀਰ
 ਲਾਨਿਮਜਨਦੇਹੀਰਾਲਭਯੋਤਬਜੈਜੈਕਾਗਾ॥ ਸੁਰਬਰਖ
 ਵਤਛੂਲਭਗਤੁਨਿਜਲੀਨਉਬਾਗਾ॥ ਜੇਕਰਹੈਸਤਸਿੰਹ
 ਜਗਤਮੈਸੇਵਡਭਾਗੁ॥ ਬਾਰਬਾਰਮੁਖਛੁੰਮਭੁਪਸੁਤ
 ਕੇਗਰਲਾਗੁ॥ ੧੧॥ ਪੁਨਿਆਯਸੁਲੈਜਨਕਕੀਗਏ
 ਸਮਰਕੀਭੁੰਮਾ॥ ਕਥਾਬਜਾਸਭਾਰਥਕਹੀ॥ ਨਿਮਗਨਮ
 ਦੀਪੁੰਮਾ॥ ਨਿਮਗਨਮਾਦੀਪੁੰਮਾ॥ ਬਿਜੈਤਬਾਕਿਸੂਬੁਲ
 ਏ॥ ਦੈਦਰਸਨਨਿਜਭਗਤਪ੍ਰੇਮਮੈਲੀਨਸਮਾਏ॥ ਕੀਰ
 ਤਸਿੰਘਸੰਛੇਪਕਯੋਯਹਚਰਤਜਨਹਗੁਨਾ॥ ਸੰਤਚਰ

ਬਰੇਨਦਾਸੁ ਜਾ ਚਤਰੈ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸਿਵੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਸਿਵੀ ਭੂਪ
 ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੁ ਮੰਜਨ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਏਸੁ ਤਕੇ ਨਿਜ ਰਾਜਗ
 ਯੋਤ ਪਹੋਤ ਸਿਪਾਈ ॥ ਲੇਨ ਪਰੀ ਛਾਗਏ ਏਕੁ ਅੰਗਾ
 ਦੇਉ ਬਗਾ ਪਾਵਕ ਬਲੋ ਕਪੋਤ ਬਾਜ ਕੋ ਰੂਪੁ ਸਰਪਗਾ ਪਿ
 ਥੇ ਮੇਰਾ ਕਪੋਤ ਨਿਪਸਰ ਨਿਗਾਹੀ ਰਾਖੁ ਸੁਖ ਅਬਾ ਪੁਨਿ
 ਗਯੋ ਬਾਜ ਮਾਹਿਰੁ ਖਪੁ ਭਦੇ ਉਸਾ ਪਛਾਡੁ ਹੁਲਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਠ
 ਨ ਬਨੀ ਦੁਹੁ ਭਾਂਤਿ ਰੂਪ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਵਿਚਾ ਕੇ ॥ ਆਵਤ ਸਾਂ
 ਮਨ ਤਜੈ ਕੋਉ ਮਹਿ ਰਿਖ ਬਪੁ ਪਾ ਕੇ ॥ ਏਕੁ ਅਸੁ ਮਜੀ ਹਿੰਸਾ
 ਪਬਰ ਲਾਗੈ ਮੇਰੀ ॥ ਇਤ ਭੂਖੇ ਮਰ ਬਾਜ ਦੇਤ ਪੁਰ ਕੀ ਪੁਨਿ ਦੇ
 ਹੀ ॥ ਜੈਰੈ ਸਹਸਾ ਮੈ ਬਪਿਕਰ ਗਹਿ ॥ ਮਤ ਕਮਾ ਸਲਾ ਵਹੁ ਅ
 ਬੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਆਵਤ ਤਜੈ ਸੁਤ ਨਦੀ ਜੈ ਪਲਗ ਹਿਰੈ ਜ ਬੈ ॥ ੩ ॥

ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਾਜਸਿੰਘ ਭੁਖੇਰਹਤਵੈਵੈਦਿਨਤਉਪੀਗਾਰ
 ਮਰਾਜੇਜਾਂਨਤਸਬੈਤੁੰਕਤਹੋਤਅਪੀਗਾਰਤੁੰਕਤਹੋਤਅਪੀਰ
 ਚਤੁਰਦਿਨਕੇਹਮਭੁਖੇਬਾਬਕਰਗਹਤੁਮਝਾਤਸੋਉਮਾਰਤ
 ਜੀਅਵੁਖੇਕਪਟਛੁਰੀਭੇਦੇਤਤਾਂਹਮਘਲਾਗਤਰਾਜਾ
 ਛੇਰਕਪੋਤਹਿਦੇਹਪ੍ਰਾਂਨਤਨਰਹਿਪੈਬਾਜਾ॥੩॥ਸਰਨਿਪਰੇ
 ਨਹਿਤਜਾਗੀਏਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਪੁਕਾਰਾਕੋਭੇਤਭੋਜੁਲਿਖਗ
 ਪਤੀਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਇਹਬਾਗਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਇਹਬਾਗਝਗਤ
 ਪੰਛੀਬਹੁਤੇਰੇਅਵਰਮਾਰਕਰਅਸੂਛਾਗੀਏਹਮਰੇਡੇਰੇ
 ਯਾਯਾਂਕੇਸਮਾਨਿਜਮਾਸਦੇਹੁਝਗਪਰਹਿਤਬਰਨਾਬਾਤਬ
 ਨਾਵਤਭੁਪਪਕੋਯਹਮਰੀਸਰਨਾ॥੪॥ਬਾਜਬਚਨਸੁ
 ਨਿਭੁਪਤਬਮਾਂਗਤਰਾਜੁਹਾਟਾਏਕਓਰਗਖੋਖਗੋਦਤੀਯ
 ਜੰਘਪਲਕਾਟਾਦੁਤੀਅਜੰਘਪਲਕਾਟਾਮਗਨਿਛਲਕੀਨੰ

ਭਾਰੀ॥ ਪਾਲੇਛਾਡਨਭੁੰਮਦੇਹਬਡਬੋਜਬਿਥਾਰੀ॥ ਕਾਟਕਾ
 ਟਪਰਦੇਹਿਹੀਏਅਚਰਜਅਤਿਰਾਜਾ॥ ਪਲਕਪੋਤਸਮ
 ਝੇਹੁਪਾਟਤਜਿਹੋਕਹਿਬਾਜਾ॥ ੫॥ ਇਹਬਿਪਸਰੁਤਨਟੁਕਕ
 ਰਪਰੇਤਰਾਜੁਮਾਂਹਿ॥ ਪੂਰੈਕੁਨਹੋਤਖਗਸਿਰਕਾਟਤਲਗ
 ॥ ਸਿਰਕਾਟਤਲਗਾਭਾਜਪਕਕੋਤਬਭਾਬਾ॥ ਪੰਨਪੀ
 ਨਪੁਨਭੁਪਚਰਨਪਰਸਯੋਮਾਥਾ॥ ਵੈਸੁਰਕਗਨਿਜਰੁਪਮੰ
 ਗਬਰਾਨਿਪਰੁਚਿਹੈਜਿਹਾ॥ ਕੀਏਅੰਗਸਵਪਾਂਸਮੰਤਕਰ
 ਜਲਛਿਰਕੋਇਹਾ॥ ੬॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ ਨਿਪਗਾਥਬਿਲੀ
 ਬਖਾਂਨਾ॥ ਸਦਗੈਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਪਜਾਨਾ॥ ਦੁਤੀਯਾਮੇਪਰ
 ਜੋਰਹੈਫੂਲਾ॥ ਜਨਕੀਨਪਗੀਛਾਲੇਹੁਭੂਲਾ॥ ੭॥ ਨਿਪਧ੍ਰ
 ਮਬਚਨਦੁਨਿਸੁਰਅਪੀਗਾ॥ ਜਾਂਨੋਮਨਬਚਕੁਮੰਗਤਪੀ
 ਗਾ॥ ਅਸਬਰੁਮਾਂਗਤਅਚਰਜਨਤੇਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਦੈਹੈਤੁਲੈਮਾਂਗ

ਮੋਹਿ॥ ੮॥੨੫॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਬਿਪ੍ਰਸਾਦਲੀਰਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀ
 ਕਾ॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਬਿਪ੍ਰਸਾਦਲੀਰਾਣੀਰਾਜੇਬਲਜੁਕੀਜਾਨੇ
 ਤੀਆਕਰੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਸਾਨਮਾਂਹਿਲੀਲੈ॥ਕਰਕੈ
 ਪ੍ਰਤਗਯਾਪ੍ਰਭਬਾਂਧੋਤਿਹਪਤਿਹੁੰਕੈਤੀਨਲੋਕਹੁੰਕੈਰਾਜੁ
 ਲੀਨੇਛਿਨਛੀਨੈ॥ਕੰਤਅੰਤਕਾਲਪ੍ਰਾਨਤਉਹੀਅਨਦੁ
 ਖਜਮਾਂਨਕੀਨੀਪ੍ਰਭਭਲੀਬਾਤਯਾਂਕੀਮਤਿਹੀਨੀਪੈ॥ਬ
 ਤੇਹੀਹਕਾਰੀਹਮਦਾਂਨਕੀਏਭਾਰੀਝਾਰੀਨੈਕੁਨਸੰਭਾਰੀਭ
 ਗਯਪ੍ਰਭਕੇਅਪੀਨੈ॥੧॥ਕੁੰਡਲੀਆਪਤਿਕੀਮਤਿਨਿ
 ਦੀਕਹਾਸੇਕਵਿਕਰਤਬਖਾਂਨਾਰੀਗਾਬਹਰਾਬਾਵਰਾਭਰ
 ਤਾਈਸੁਰਮਾਂਨਾਰੁਰਤਾਈਸੁਰਮਾਂਨਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਂਨੇਤੀਅ
 ॥ਬਾਂਵਨਨਰਦਿਜਜਾਂਨਛਡੈਪਰਾਮਤੁਪੀਆਸੇਉਸ
 ਮਝਨਿਪਕੀਨਕਹੈਨਿਜਬਚਰਾਖਹੁਸਤਾਕੋਨਪ੍ਰਤਗਯਾ

ਤਜਤਤੇਰਿਭਾਖਤਤਿਰੁਵਤੁਪਤਿ॥੩॥ਦੇਹਗਾਤੀਅਚਤੁ
ਗਈਦੇਖਕੈਗੀਐਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ਛਾਇਗੇਤਿਤਦੁਰਘਰ
ਰੁਗਤੀਵਸਿਰੁਗਵਾਂਨਾ॥੩॥੨੬॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਮੋਰਪੁਜਨੀ
ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕਬਿਤੁ॥ਮੋਰਪੁਜਭੁਪਧੇਮਰੁਗਤੀਕੋਰੂਪਮ
ਹਾਂਤਾਂਕੀਜੁਨੇਕਥਾਮਤਿਜਥਾਕਵਿਬਖਾਂਨੈ॥ਬੀਜਹਤਿ
ਬਾਜਮੇਪਨਰਗਜਰਯੋਪਾਂਡਵਨਛਕੋਜਬਾਅਸੁਗਯੋ
ਮੋਰਪੁਜਬਾਂਨੈ॥ਪਾਰਥਕੇਸਾਰਬੀਪੈਸੁਨੀਭੁਪਆਪਰ
ਰਿਤੁਜਾਗਯੋਪਨਬਾਂਨੀਮਲਯੋਭੇਟਲੈਸੁਜਾਂਨੈ॥ਬਿਜੈਮਨ
ਆਈਗਬੁਹਾਂਕਤਕਨਾਣੀਮੋਰਭਯੋਹੀਰਿਕਾਰਜਾਨੈਕਿ
ਪਾਕੇਨਿਪਾਂਨੈ॥੧॥ਦੁਰਕਰੋਰੋਗੁਮਤੁਬਛੇਦੈਪੈਸੋਗੁਜਨ
ਮੋਰਪੁਜਗੇਹਸਭਾਲਾਣੀਸੁਖਬਾਂਨੈ॥ਧੇਮਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖ
ਪ੍ਰਭਮੋਰਪੁਜਭੁਪਤਿਕੀਬਾਰਬਾਰਤਸੈਬਾਤਹਿਤਕੀਬਖਾਂ

ਨਹੈ॥ ਪੀਡੁ ਸੁਤ ਮਨ ਆਈ ਲੋਭੇ ਪਠਾ ਬਿਜਗਾਈ ਤਾਂ ਮੇਧੀ
 ਤਿਕੀਨੀ ਮੇਰੁ ਗਤੀ ਭੁਲਾਂ ਨਹੈ॥ ਬਢੇ ਰੇ ਗੁਜਾਂ ਨ ਪ੍ਰਭਰਿ
 ਦੈ ਮੁਸਕਾਂ ਨ ਅਤਿ ਤਾਂ ਕੇ ਹੋਤ ਬਿਪ੍ਰਤਨ ਪਕੇ ਆਏ ਜਾਂ ਨਹੈ॥
 ੨॥ ਛਪੇ॥ ਦੇਹੁ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦੰ ਨ ਦਿਨ ਕਹੇ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਮੁਹੰ
 ਨ ਜਾ ਕੇ ਕਾਜ ਕਨ ਕਏ ਕਾ ਦਸੁ ਰਾਗੀ॥ ਲੈ ਦਿਨ ਦਰਤ ਬਗਾਯ
 ਦੀ ਨਭੁ ਪਤਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਏਕ ਜਾਂ ਮਾਦਿ ਨ ਕਹੇ ਸੁਰਾ ਆਯੋ
 ਦਿਨ ਨੀਤੀ॥ ਰਿਸ ਬਚਨ ਕਹੇ ਭੁਪਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀ ਚਿਧਾ ਪਾ
 ਦਾਨ ਤੁਹਿ॥ ਕੰਨਾ ਕਾਰਜ ਬੀਚਹਿ ਰਹਿ ਉਲਟੇ ਸੁਤ ਕ
 ਹ ਮਰਤ ਮੁਹਿ॥ ੩॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਨਿਪਾ ਬਿਨ ਦੁਕਹੇ ਦਿਨ ਦਰਸ
 ਭਬਾਤਾ॥ ਕਿਹਹਿ ਤਮਰ ਸੁਤ ਤੇਰੁ ਰਾਖ ਦਿਨ ਬੈਦ ਸੁਰਸਾਤਾ॥
 ਕੰਨਾ ਤਨ ਕਛੁ ਰੇ ਗਜਰ ਜਕੀ ਜੈ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਸੁਰ
 ਹੁ ਮੰਗਾਇ ਸੁਤਾ ਤਨ ਮਰ ਦੁਜਾਈ॥ ਅੰਛੁ ਦਗੁ ਨ ਕਰਮ

ਰੁਕਗਜਫਲਰੇਗੁਜਾਇਤਨਚੁਪੈਏਸੋਸਾਮਗੀਸੁਤਹੇਤਪ
ਠਮਿਲਜੇਸਿੰਘਮਗਕੁਪੈ॥੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁਤਬਬਲ
ਕਹੀਮੁਗਪਤੈਟੇਗਾਦੈਸੋਜਾਅੰਉਨਹਿਲਾਂਉਬੇਗਾਜੋਬੁ
ਵਿਚਾਰਮੁਹਿਹਤੈਪ੍ਰਾਂਨਾਬਡਲਗੈਪਾਪਬਨਪਤਿਸੁਜਾਂਨਾ॥
੫॥ਕਹਿਕੇਹਰਮਬਨਪਸੁਅਗਜਾਨਾਨਹਿਪਾਪਪੁੰਨਕਛੁ
ਰਿਦੈਜਾਂਨਾਪੁਨਿਲਗੀਛੁਪਾਨਹਿਤਨਸੰਭਾਰਾਕਹਾਪ੍ਰਾਂਨ
ਗਏਪਾਤਕਵਿਚਾਰਾ॥੬॥ਦਿਜਸੁਤਕਹਿਤਨਜੈਚੈਨਸੇਗ
॥ਜੋਜਾਇਧਰਮਬਹੁਜਨਮਰੇਗਾਪੁਨਿਜਪਤਕੀਨਮੁਹਿ
ਸੁਤਬਿਸਾਲਾਤੈਤਜੋਸਿੰਘਸੁਨਹੋਨਿਪਾਲਾ॥੭॥ਪੁਨਿਨਿ
ਰਤਿਬੇਗਸਿਸਕਹਿਬਖਾਂਨਾਤੁਵਭੁਖਹੇਤਪਲਅੰਉਅੰ
ਨਾਨਹਿਅੰਉਮਾਸਮੁਹਿਕਾਂਮਬਾਲਾਦਾਂਯਅੰਗਕੇਕੀਪੁ
ਜਭੁਪਾਲਾ॥੮॥ਜੋਅੰਨਹਿਤੈਤੁਵਤਜਸਰੀਗਾਨਿਪਾਰ

ਖਮੰਗਾਯੋਗੀਗਾਨੀਗਾਕਰਮੰਜਲਸੋਰਭਤਨਲਗਾਇਕਾ
 ਟੁਕਰਵਤਕ੍ਰਿਤਕਹੀਗਾਇ॥੬॥ਨਿਸਾਂਨੀਛੰਦਾਬੇਲੇ
 ਦਿਜਮਤਕਾਟਹੇਨਹਿਲੇਉਸਰੀਗਾਪਰਕਰਦਨੁਨਲਾ
 ਗੈਰੇਕ੍ਰਿਤਤਨਤੁਹਿਚੀਗਾਇਕਦਿਸਤੁਵਹਾਂਨੀਲਗੈਇ
 ਕਦਿਸਤੁਵਤਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸਾਥਵਹਕਾਟੈਤੇਲੈਹੋਗਾਤ
 ॥੧੦॥ਦੋਹਰਾਹਰਖਤਨੁਪਸੁਤਤਾਮੁਪ੍ਰਭਆਯੋਲੈਸੰਗ
 ਮਾਤਾਕਰਜੇਰੇਹਾਂਨੀਕਹਤਲੀਜੈਦਿਜਮੁਹਗਾਤ॥੧੧॥
 ਅਰਪੰਗੀਤੀਅਬੁਧਿਕਹੈਸਿੰਘਸਮਰਪਤੁਮੰਹਿ॥ਪੁਰਖ
 ਛਾਡਹਤਨਾਰਿਕੋਦਿਜਵਰਭਾਖੀਕੋਯਾ॥੧੨॥ਛਪੈਤਾਮੁ
 ਪ੍ਰਭਪੁਨਬਿਨਵਸੁਨੁਦਿਜਬਿਨਤੀਦਾਸਾ॥ਪਿਤਮੁਤਤਨ
 ਹਿਨਭੇਦਲੇਹੁਮੇਪੁਰਵੇਆਸਾ॥ਭਯੋਬਿਪਤਨਭੁਪਮਾਸਤਿ
 ਤਸਿਥਲਭਯੋਸਬਾ॥ਮੁਹਿਸਰੀਰਸੁਕੁਮਾਰਸਿੰਘਰੁਚਸੇ

ਖੈਰੈ ਅਬਾ ਪੁਨਿਤੀ ਨਦੰਤੁ ਪਿਤ ਪੁਤ ਸਿਰਤੀ ਨ ਪੁਤ ਕੇ ਪਿਤ
ਸਿਰਾ ਨਿਜ ਦੰਤੁ ਪੁਸਤੁ ਦੇਹ ਯੋ ਮੈ ਨਹਿ ਦੀ ਨੇ ਬਿਪ੍ਰਭਿੰਗ
੧੩) ਪਿਥਾ ਮਦੰਤੁ ਜਨ ਨ ਕਸੁ ਤੈ ਬਿਦਾ ਦੇਹੈ ਬਗਾਵ
ਤੀ ਅਵਤਾਰ ਕਰਨ ਤਿਤੀ ਅਸੁਤ ਕੇ ਬਿਦਾ ਪਕਗਾ ਤੀ ਨਦੰਤੁ
ਪੁਨ ਪੁਤ ਦੇਵ ਰਿਖਾ ਪਤਗ ਨਾ ਮਕਗਿ ਦਾ ਨਜਗ ਨ ਕਰਵਾਇ
ਪਿਤਾ ਤੇ ਦੇਵ ਦੰਤੁ ਜਗਾ ਤੀ ਰਬ ਪਰਸਾ ਦੇਹੁ ਲੀ ਬਿਪਰਿਖ
ਦੰਤੁ ਕੇ ਕਹਤ ਹੈ ਪੁਨਿ ਪਿੰਡਗਾ ਦਿਕ ਕਰੈ ਸੁਰ ਪਿਤਰ
ਦੰਤੁ ਲਹਤ ਹੈ ੧੪) ਦੇਹਾ ਤੀ ਨਦੰਤੁ ਨਿਪ ਦੇਹ ਯੋ ਮੈ ਨਿ
ਪਦੀ ਨਨ ਏਕਾ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਹਿਤ ਨਲੇਹੁ ਦਿਜ ਕਰ ਨਿਜ ਰਿਦੈ ਬਿ
ਬੇਕਾ ੧੫) ਅਰਿਲਾ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕੇ ਬਚਨ ਕੇ ਪਦਿਜਦ
ਰਕਯੋ ਸੁਤਤੀ ਅਦੀ ਨ ਸਿਖਾਇ ਸੁਪਲੈ ਹੈ ਚਯੋ ਕਰਜ
ਗੇਨਿ ਪਾ ਬਿਨਵ ਅੰਗ ਪੁਰਲੀ ਜੀਏ ਸੁਤਤੀ ਅਆਯ ਸੁਦੀ

ਨਕਾਟਤਨਦੀਜੀਏ॥੧੬॥ਕਾਟਤਅਰੇਅਯੋਨਾਕਹਿਲੈ
 ਜਬੈ॥ਬਾਮਨੈਨਤੇਗਿਯੋਨੀਰਭੁਮਹਿਤਬੈ॥ਦਿਖਦਿਜ
 ਕਯੋਰਿਸਾਇਨਕਾਟਪੁਦੇਹਕੈ॥ਤਨਹਿਤਰੇਵਤਭੁਪਨਤ
 ਜਤਸਨੇਹਕੈ॥੧੭॥ਮੈਨਹਿਲੈਹੋਦਾਨਬਡੇਯਹਭੀਰਹੈ॥ਪੁ
 ਨਨਿਪਾਬਿਨਤੀਕਰਤਨੈਕੁਨਹਿਪੀਰਹੈ॥ਬਾਮਅੰਗਜਲੁ
 ਛਰੈਅਧਿਕਪਛੁਤਾਇਕੈ॥ਮੁਹਿਲੀਨਿਰਵਜਗਤਅਕ
 ਰਖਆਇਕੈ॥੧੮॥ਅਸਨਦਾਨਫਿਤਦਾਪਨਆਗੈਹੈਕੈ॥
 ਮਲਨਫਿਅਮੁਹਿਦੀਨਬਾਮਸੁਰਜਲਛਰੈ॥ਪੁਨਿਜਹੈ
 ਸੀਰਾਮਤਪਾਛੈਫਿਰੈ॥ਮੈਆਗੈਹੈਮਗੁਰਾਬਹੁਪਨਪਰੈ
 ੧੯॥ਸੋਰਠਾਮੈਕੀਨੇਅਪਰਾਪਤਾਂਤੇਬਿਧਮੁਹਿਦੁਖਦਯੋ॥
 ਅੰਗਦਹੋਸਾਪਸਦਾਜਗਤਮੈਸੁਖਲਹੈ॥੨੦॥ਜੋਦਿ
 ਸਕਲਸਰੀਰਲੇਤੇਸਫਲੇਹੋਤਮੈ॥ਬਾਮਅੰਗਛਰਨੀਰ

ਰੋਯੇ ਮਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੨੧॥ ਦਿਖ ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰਬਤੀ
ਯਾ ਬਿਸਮੇ ਭਯੋ॥ ਭੁਲਯੋ ਆਪਨ ਨੇਮ ਭਾਗ ਗਯੋ ਅਭਮਾਂਨ
ਤਨ॥ ੨੨॥ ਦਈ ਬਡਾਈ ਭੁਪ ਅਰਜੁਨ ਸੀ ਸੈਰੁ ਜਗ ਯੋਗੀ
ਓਚਤੁਰ ਭੁਜ ਭੁਪ ਕਹੂੰ ਨ ਦੇਖ ਜੋ ਦਿਜ ਤਬੈ॥ ੨੩॥ ਸਵੈ
ਯਾਗ ਯਾਨ ਭਯੋ ਰਿਦ ਪਾਰਬਕੇ ਅਭਿਮਾਂਨ ਗਯੋ ਤਨ ਤੇ ਸ
ਭੁਭਾਗੀ॥ ਭੁਲ ਗਈ ਤਿਹ ਕੋ ਸੁਪਿਏ ਹਿਸੁ ਭੁਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਯੋ
ਮਨੁ ਪਾਗੀ॥ ਦੇਖ ਸਭਾ ਮਨ ਮੇ ਬਿਸਮੇ ਦਿਜ ਭੁਪਨ ਹੀ ਜੁਖਰੇ
ਸਾਂਗੀ॥ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਤਨ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਾਜਤ ਜਾ ਬਪੁ ਸੋ ਸਿਦ
ਕੋ ਮਨੁ ਲਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਸੋਹਤ ਫੀਟ ਬਨ ਜੋ ਸਿਰ ਮੰਜੁਲ ਬਾਰ
ਜਨੈ ਨ ਸਸੀ ਮੁਖ ਸੋਹੈ॥ ਗਈ ਦ੍ਰੋਪਤ ਰਹੀ ਸੁਕਨਾ ਸਕਦਾਰ
ਮਦਿਤ ਹਸੀ ਮੁਨਿ ਸੋਹੈ॥ ਬਿੰਦੁ ਮਓ ਠਹੀ ਆਸੁ ਬਿਸਾਲ ਬਨੀ
ਬਨ ਮਾਲਕ ਹੋ ਕਵਿ ਕੋਹੈ॥ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਕਰ ਆਯੁ ਪਰਾਜਤ ਜੋ

ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਪੋਐ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਪਗਗਾ ਕਯੋਰੁ
 ਪਛਰਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਉਠਾਇ ਤਿਹਾ ਮਿਲੇ ਰਿਦੈ ਲਾਇ
 ਕੈ ॥ ਹੁਚਿ ਬਹੁ ਮਾਂਗੇ ਤੁਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਬਾਰੇ ਨਿਪਾਯਹੀ ਮਾਂਚ
 ਲੀਨੇ ਕੁਪ ਬੇਲੇ ਜੇ ਅਕੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਆਵੇ ਕਲੀਕਾਲ ਮਤ ਪ੍ਰੀ
 ਛਲੇ ਪੈਸੰਤ ਨ ਤੇ ਐਸੀ ਹੁਕਮੋਟੀ ਨਸਾ ਰਸ ਕੈ ਭਾਇ ਕੈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੁਕੀ ਬਾਂਨੀ ਰਸ ਸਾਂਨੀ ਮੁਨਿ ਮੁਖੀ ਭੁਏ ਰਗਤ ਭਵਤਾਰ
 ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੋਏ ਛਾਇ ਕੈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਹੁਚ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ਤੇ
 ਨਿਪਾਯਿ ਪਾਸਿ ਪਾਯਹੁ ਭਾਖਾ ॥ ਤੁਧੁ ਰਗਤ ਨ ਜਚੁ ਗਾਇ ਕਵਿ
 ਤੁਧੁ ਚਰਨ ਨ ਪੀਅਰਾ ਥਾ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਆਲਰਕ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਜਨ ਅਲਰਕ ਕਥਾ
 ॥ ਮੰਦਲ ਸਮਾਤਾ ਪ੍ਰਣ ਜਥਾ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੇ ਮੁਹਿ ਉਦਗਮੰ ਝਗ
 ਤਾਂ ਕੋ ਬਹੁ ਰਨੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਪੁਨੇ ਸੁਥਾ ॥

ਤਿਤੀ ਤੇ ਮਤਾ ਜਿਤ ਭਵ ਆਗਾ ਇਨ ਤੀ ਨੋ ਕੋ ਦੇ ਉਪ ਦੇ ਸਾ ਬਨ
 ਪਠਿਏ ਰਿਖ ਕੋ ਕਰ ਕੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾ ਅਲਰ ਕਰਨ ਮੇਜ
 ਬੈ ॥ ਭੁਪਤਿ ਤੀ ਅਸੋ ਭਾਖੀ ਤ ਬੈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਲੋਗੀ ਉਨ ਕੋ ਦੀਨਾ ॥
 ਮਤੁ ਅਲਰ ਕ ਦੇ ਹੋਰ ਸਭੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਵੇਰਿਖ ਪੈ ਬਨ ਕੋ ਸਬਗ
 ਏ ॥ ਹਮਰੇ ਕਾਂ ਮਨ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ਮਤੁ ਵਾਂ ਕੀ ਸਮਯ ਮਿਸਲਾਇ
 ॥ ਰਾਜੁ ਬੀਸ ਤੇਤ ਬਹਿਨ ਸਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰ
 ਗੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਵਨ ਬਿਪਸ ਮੈਰ ਯੋਤਾਤਾ ॥ ਰਾਜ ਕਾਜ ਸਿਖ ਦੁ
 ਸਿਸ ਹਿਤੇ ਮੁਹਿ ਸੁਖ ਪੈ ਗਾਤਾ ॥ ਤੇ ਮੁਹਿ ਸੁਖ ਪੈ ਗਾਤਨ ਰਿਕਰੇ
 ਰ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਵਕਛੁ ਮੈਰੁਤ ਦਪਤਿ ਆਯ ਸੁਮਾਂਸੀ ॥
 ਦੇ ਅਲਰ ਕੋ ਕੋਰਾ ਭੁਪ ਬਨ ਕੋ ਗਵਨੁ ਜੋ ਪੁਨਿ ॥ ਮੰਦਲ ਸਮੀ
 ਗ ਚਲੀ ਬੋਲ ਸੁਤ ਕੋ ਭਾਖੀ ਸੁਨਿ ॥ ੫ ॥ ਜਬ ਤੁ ਮੈ ਕੋ ਪੈ ਬਿਪਤ
 ਸੁਤ ਯਹ ਮੰਦਕਾ ਉਘਾਗਾ ॥ ਪਛਲੀ ਜੈ ਬਰ ਮੰਤਕ ਦਪੈ ਸੁ

ਖਤੁਮਭਾਗਾਹੈਪੈਸੁਖਤੁਮਭਾਗਾਯੋਕਛੁਕਾਲਬਿਤਾਈ॥
 ਰਾਜਕਰਤਅਲਰਕਭੇਗਭੇਗੈਸੁਖਦਾਈ॥ ੮੭ ॥ ਪੁਤਗੁਰਚਾ
 ਰਤਦਪਨਹਿਪੈਬੈਰਾਗਅਬਾ॥ ਮਾਤਪੁਤਗੁਜਾਨਕੁਤਅ
 ਏਪੁਰਮੇਜਬਾ॥ ੮੮ ॥ ਦੇਤਗਾਅਦਰੁਕੀਨਅਲਰਕਬਹੁਤਿ
 ਤਦੀਨੇਉਪਦੇਸ਼ਾਵਾਂਕੇਮਨਾਵਤਨਹੀਕੀਨਚਹੋਰਿਖਭੇਸ
 ੮੯ ॥ ਆਪਗਏਗੁਰਕਾਜਤੇਮੁਹਬਿਗਰਾਵਤਆਇ॥ ਸਿਰਮੇ
 ਰਾਹੀਛਰਤੁਮਸੇਗੁਰਮੁਖਨਸੁਹਾਇ॥ ੯੦ ॥ ਹਾਰਮਾਂਨਬਨਕੋ
 ਗਏਪੁਨਿਮਿਲਕੀਨਵਿਚਾਗਾ॥ ਮਾਤਪੁਤਗੁਜਾਹੈਜਿਮਸੇਕੀ
 ਜੇਉਪਚਾਗਾ॥ ੯੧ ॥ ਬਾਨਾਰਸਿਰੁਪਰਿਪਤਾਂਕੋਕਹਿਓਜਾਇ॥
 ਰਾਜਛੀਨਹਮਭੂਤਲਘਜੇਤੁਮਕਰਗੁਸਾਇ॥ ੯੨ ॥ ਪੁਰਅ
 ਲਰਕਘੇਕੋਤਬੈਚਛੀਸੈਨਤਿਹਭੁਪਾ॥ ਬਹੁਬਿਪਸਮਰ
 ਰੁਯੋਤਹਾਂਕੋਕਵਿਬਰਨੈਹੁਪਾ॥ ੯੩ ॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਭਾਗੀਅ

ਲਰਕਸੈਨਾ ਬਿਹਾਲਾ ਨਗਿਰੇ ਸੂਰਗ ਬਸੁ ਨਿਭੁ ਪਾਲਾ ਹੈ
 ਬਜਾ ਕੁਲਗ ਛਪਟੁ ਦੀਏ ਫੇਗਾ ਤੇਰੇ ਸੁਬਾਹ ਪੁਰਕੀ ਚਿਯੇ
 ਗ॥ ੧੨॥ ਪਾਠਿ ਚਿਅ ਲਰਕ ਤਬ ਨਿਜ ਬਜੀਗਾ ਨਿਜ ਕੁਰ
 ਲੇਹੁ ਨ ਤਜੁ ਹੁਬੀਗਾ ਜਿਤ ਬਰਖ ਕੇ ਬਨ ਤਜਾਗੇਹੁ
 ਆਤਿ ਤੇਨੇ ਤੁਮ ਵਸਿ ਫਿਰ ਬਾਂਟ ਲੇਗਾ॥ ੧੩॥ ਲੇਉਤ ਕਾ ਅਯੋ
 ਸ ਚਿਵ ਪੀਗਾ ਸਰਕਹੀ ਨਿਪਤਿ ਜੇਕਹੀ ਬੀਗਾ ਬਚਸੁ
 ਨਿਅ ਲਰਕ ਨਹਿ ਤਨ ਸੰਭਾਗਾ ਬਹੁਰੁ ਰਤ ਮੁਸਹਾਰਾ ਪੁ
 ਕਾਗਾ॥ ੧੪॥ ਸਰਹੁ ਤੇ ਸੁਗ ਕਿਵ ਕੋਰੇ ਭੁੱਪਾ ਉਤਕੁ ਤਚਫੇ
 ਰਿਪ ਸਹਤ ਰੁਪਾ ਬਿਖਈ ਨਹ ਤਜਾਗਾਤ ਬਿਖੈ ਦੁਖਾ ਜਾ
 ਨੀ ਅਲਰਕ ਅਬਗਾਯੋ ਸੁਖਾ॥ ੧੫॥ ਛਪੇ ਥਾਕੇ ਸਗਲ
 ਉਪਾਇ ਬਹੁ ਨਿਪ ਮਨ ਮੇਆਈ॥ ਮਾਤ ਮੁੰਦੁ ਕਾ ਦੀਲੀ
 ਰੇ ਮੇਹੋਤ ਸਾਈ॥ ਤਤ ਫਿਨ ਬਾਚੇ ਅੰਕ ਲਿਖੇ ਸਤ ਸੰਧ

ਕਰੀਐ। ਕੈਸੇ ਹੋਵਤਸੰਤ ਬੂਝਸਚਿਵਨਮਨਭੀਐ। ਪੁ
 ਰਦੇਵਨੇਗਆਏਜੁਨਦਰਾਤੈਰਿਖਗਜਾਨਪਨਾਸਾਦ
 ਰਪੁਜਨਕੀਬਿਪਸਿਖੀਚਲਜੇਭੁਪਨਹਿਸਾਂਤਮਨ। ੧੬।
 ਛਪੇ। ਨਿਮ੍ਰਤਪੈਆਲਰਕਗਹੇਰਿਖਕੇਪਗਪਾਵਨਾਪ
 ਗੀਭੀਰਬੁਝਦਾਸਦਰਸਪ੍ਰਭਸੇਕਨਸਾਵਨਾਕਾਂਕੇਪੈਨਿਪ
 ਭੀਰਕੋਨਤੁੰਦਖਪੈਕਾਂਕੋ। ਬੈਠਏਕਾਂਤਵਿਚਾਗੀਪ੍ਰਥਮ
 ਫਿਰਭਾਖਹੁਵਾਂਕੋ। ਸੰਤਨਪਰਸਨਕੀਸਕਤਿਯਹਿਓਤ
 ਗਜਾਨਜਨਤੰਜੀਵਛਿਨਾਭੁਪਤਿਮਨਮੇਆਈਤਬੈਸੈਅ
 ਤਮਯਹਿਦੇਹਿਭਿਨਾ। ੧੭। ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ। ਮੈਚੇਤਨਯਹ
 ਜਨਦੇਹਜਾਂਨਾ। ਮੈਨਿਰਵਿਕਲਪਆਤਮਬਖਾਂਨਾਯਾਂਮੈ
 ਸੁਖਦੁਖਕੇਨਾਂਹਿਕਾਮਾ। ਛਿਨਭੰਗਰਤਨਸੁਤਕੂਤਬਾਂਮਾ।
 ੧੮। ਮੈਸੇਵਿਚਾਰਮਨਭਯੋਸੁਖਾ। ਆਯੋਗੁਰਪਹਿਲਿ

ਤਜਾਗਦੁਖਾ॥ ਬੁਝੀਰਿਖਤਿਨਸਰੁਕਹੀਬਾਤਾ॥ ਕਰਸਿਖ
ਰਜਾਂਨਕਹਿਦਈਸਾਂਤਾ॥ ੧੮॥ ਕਰਨਮਸਕਾਰਨਿਪਬਿਦ
ਲੀਨਾ॥ ਆਯੋਕੁਤਨਪਯਿਹੀਭੀਨਾ॥ ਸਰੁਗਾਜੁਲੇਤੁਮੁਹਿ
ਕਾਂਮਨਾਂਹਿ॥ ਉਪਕਾਰਕੀਨਗਚਿਬਿਖੇਮਾਂਹਿ॥ ੨੦॥ ਯਯੋ
ਪਮੰਤਕਿਹਦੀਨਬੀਗਾਗੁਰਦਤਾਤੈਸਰੁਗਹੀਪਹੀ॥ ਰੇਅ
ਨੇਦਮਿਲਅਲਰਕਕੁਤਾ॥ ਪੁਨਿਕਾਂਸੀਨਿਪਸੋਕਹੀਬਾਤ
॥ ੨੧॥ ਯਯਗਾਜੁਹਮਾਗਸਰੈਲੇਹਾ॥ ਹਮਰੇਹਿਤਅਏਤਨ
ਗਗੇਹਾ॥ ਸੋਭਾਖਤਤੁਮਕਤਤਨਹੁਦੇਸਾ॥ ਬਡੁਉਂਦਮਕਰ
ਜੀਤਨੇਨਰੇਸਾ॥ ੨੨॥ ਪੁਨਿਕਹਿਜੁਬਾਹੁਨਿਨਿਪਸੁਜਾਂਨਾ॥
ਨਕੁਰਾਈਹਿਤਨਹਿਸਮਰਠਾਂਨਾ॥ ਚਹਿਮਾਤਪ੍ਰਤਗਜਾਸ
ਤੁਕੀਨਾ॥ ਕਾਛੇਅਲਰਕਬਿਖਰਸੈਲੀਨਾ॥ ੨੩॥ ਕਾਂਤੇ
ਸਿਛਨਾਲਈਤੁਮੇਕੁਤਾ॥ ਗੁਰਦਤਾਤੈਸਰੁਕਹੀਬਾਤਾ॥

ਕਾਂਸੀ ਨਿਪਾ ਰਿਖ ਪੈ ਗਯੋ ਧ੍ਰੋਮਾ ਪਗਗਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ਦੇਤ ਛੇ
 ਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲੈ ਸਿਖ ਜਾ ਕਾਂਸੀ ਨਿਪਾ ਮਨੰਦਾ ਰਿਦਗ ਜਾਂ ਨਰ
 ਯੋਰ ਵਕਟੇ ਛੇ ॥ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੋਰਾ ਜੁ ਸਮਰਾ ਪਿਰੁ ਪਾਰਿਖਿ
 ਪਾਭਏ ਸਭ ਰਾਜਾ ਨਰੁ ਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਹਗਾਇਤ ਤਿਤਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਅ
 ਲਰਕ ਸੁਤ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਂਚੇ ਮਿਲ ਬਨ ਕੋ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਗਾਤਿ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ੨੮ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨ ਪੂਰਿ
 ਮੇਰੁ ਰਸਿਰ ਜੇ ਜੇਹ ਰਿਮਾਯਾ ਤਰੇ ॥ ਰਿਖਾਇ ਖਾਕੁ ਕੁਰਾ ਮੈਲਰ
 ਪਸੁਤਰ ਪੁਰੈ ਗੈ ਸੁਚ ਪੀਨਾ ॥ ਅਮਰ ਤਾ ਅਰੁ ਰੰਤ ਉਤਿ ਗਰੁਰ
 ਦੇਵਲ ਵੈਵ ਸਤੁ ਮਨਾ ॥ ਨਹੁ ਖਯ ਜਾਤ ਦਿਲੀਪ ਪੂਰਯਦ
 ਗੁਰਮਾਂਨ ਪਾਤਾ ॥ ਪਿਪਲ ਨਿਮਭਾਰ ਦਾਜ ਦੋਖ ਸਰਭੰਗ ਸੰ
 ਪਾਤਾ ॥ ਸੀਜੈ ਸਮੀਕ ਉਤਾਂ ਪਾਦ ਜਾਰ ਵਲਕ ਜ ਸੁਭਰਾ
 ਭਰੇ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਮੇਰੁ ਰਸਿਰ ਜੇ ਜੇਹ ਰਿਮਾਯਾ ਤਰੇ ॥ ੨੭

CC

°

°

ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਰੰਤਦੇਵਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਰੰਤਦੇਵਕੀਧੇ
ਮਭਗਤਿਕੋਕਹੈਬਖਾਂਨੀ॥ਕਰਤਪਰਮਕੋਰਾਜਪੂਜਦਿ
ਜਰਿਖਦੈਦਾਂਨੀ॥ਪੁਨਿਅਕਾਸਬ੍ਰਿਤਗੀਰਾਜਕੀਅੰਸ
ਨਖਾਈ॥ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਮਾਂਹਿਸਗਲਪਨੁਦੇਤਲੁਟਾਈ
॥ਤਬਕਾਲਪਇਅਵਕਾਸਅਸਬਨਜੇਸੁਨਹੁਜਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਾਬਹੁਮੇਘਗੇਸ਼ੁਰਲਾਇਕਛੁਜੇਆਵੈਦੈਅਥਿਤਬ
ਰ॥੧॥ਦਿਨਚਾਲੀਅੰਸਾਠਗਏਕੂਖੇਨਿਪਬੀਤੀ॥ਪੁਨਿ
ਅਲਿਓਕਛੁਅੰਨਕੀਨਭੇਜਨੁਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ਚਾਰਭਾਗਤਿ
ਤਕੀਨਏਕਗਰਿਹੇਤਪਗਯੋ॥ਛੁਪਾਛੀਨਨਿਪਜਾਂਨਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਆਯੋ॥ਦਿਨਬੇਖਪਾਰਜਾਚਨਕਰੀਦੀਓਅ
ਸੁਪਾਯੋਸੁਹਗਿ॥ਰਿਖਬਿਪ੍ਰਚਰਨਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਿਪਅੰਗੁਰੁ
ਪੁਦੇਖੋਸੁਕਰਾ॥੩॥ਪੁਨਿਅਏਪ੍ਰਭਸੁਦਤਨਦੀਨੋਨਿਪ

ਨਿਜਭਾਗਾ ਛਿਰਮਾਂਗ ਜੋਹਰਿ ਸੁਪਚਪੈ ਭੋਜਨੁ ਦੇ ਅਨੁਰਾ
 ਗਾ ਭੋਜਨੁ ਦੇ ਅਨੁਰਾਗ ਨਾਰਿ ਕੇ ਅਸਨ ਦੀ ਚਿਤਿਤਾ ਕੂਕਰ
 ਪੈ ਛਿਰਦੁ ਰਖਰੇ ਭੂਖੇ ਬਿਬਲ ਚਿਤਾ ਸੇਖ ਕਯੋ ਸੁਤਭਾਗ
 ਪਕੇ ਤੰਕੇ ਆਗੈ ਗੁਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰੂਪ ਲੀਲ ਅ
 ਪਨ ਪੁਨਿ ॥ ੩ ॥ ਬਰਮਾਂਗ ਜੋਹਰਿ ਚਿਕੀ ਭੂਪਤਿ ਕਹਿ ਕਰੇ
 ਗਾਰਾ ਵਰਿ ਚਰਨ ਸਪ੍ਰੇਸੁ ਸਦ ਬਸੈ ਹੀ ਅਮੋਗਾ ਸਦ
 ਸਹੈ ਹੀ ਅਮੋਗ ਅੰਗੁ ਦੀ ਜੈ ਇਕ ਬਾਤਾ ਜਿ ਤੇਜਗਤ ਕੇ ਕ
 ਸੇ ਮੇਰਿ ਦੀ ਜੈ ਜਗਤਾਤਾ ਗੁਰਗਤੁ ਨ ਪੈ ਕੇ ਦੁਖੀ ਸੁਨਤੀ ਸੇ
 ਕਰੁਣਾ ਕਰਾ ਸਦਾ ਹੋ ਸੁਖ ਸਾਥ ਭੂਪ ਦੀ ਨੇਰੁ ਗਤੀ ਬਰੁ ॥
 ੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ਗਾਨੁ ਪਤਿ ਫਿਤਾ ਰਖ ਕੀ ਚਿਤ ਬਝਰਿ ਭਏ ਅੰਤਰ
 ਪ੍ਰਜਾਂਨਾ ਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦੀਜੀ ਯੋ ਨਿਜ ਭੁਗਤੀ ਕੇ ਦਾਨਾ ॥ ੫ ॥
 ੨੬ ॥ ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਖਾਵ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਛਪੈ ॥ ਗੁਰ ਨਿ

੮੬

੦

ਖਾਦਨਿ ਪਪੇ ਮਕਥਾ ਮੁਨਹੋ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਆਯਾ ਮੁਸਿ
ਰਗ ਖਗ ਏਕੰ ਨ ਨਰ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਟਗੀ ਗਪੂਰੂ
ਕੋ ਕੇਵਟ ਭੂਪਾ ॥ ਭੇਟ ਕਰੀ ਫਲ ਮੂਲ ਸੇਵਕੀ ਨੀ ਸੁਖ ਭੂਪਾ ॥
ਪੂਰ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਆਗਯਾ ਦਈ ਆਨੁ ਨੇਕ ਪਾਗਿਤਾ ॥ ਤਤਾ ਛਿ
ਨਗੁ ਗੁਰੂ ਤਸਿ ਖਾਇ ਓਚ ਹੋਨ ਦਕੋ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪ
ਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰ ਭਾਖਤ ਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਮੁਨਹੋ
ਕਵਲ ਨੈਨਾ ॥ ਤੁਵ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਕੀ ਅੰਨਹੀ ਤਿ ॥ ਪਾਬਰ ਤੇ
ਮਾਨੁ ਖਸਪ ਦਕੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਨਰ ਪੁਨਿ ਪਰ ਪੁਰ ਚਰੈ ਨਾਂਹਿ ॥ ਧਰ
ਦਿ ਬਜਰੁ ਪਨ ਭਕੋ ਉਡਾਂਹਿ ॥ ਗੋਤ ਮਤੀ ਅਕੀ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਲੀ
ਨਾ ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਝਿੜ ਗਾਂਠ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਤੁ ਯਹੋ ਨੇਕਾ ਉ
ਡੈ ਅਕਾਸਾ ॥ ਪਾਲਤ ਕੁਟੰਬ ਮੁਹਿ ਜਾਇ ਰਾਸਾ ॥ ਪਾਹਨ ਤੇ ਦ
ਰਨ ਕਠਨ ਕਾਇ ॥ ਪਗ ਛੁਹਤ ਪੈਤ ਛਿਨ ਮੈ ਉਡਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰ

ਭਪਦਪਿਥਮੇਲੈਰੋਪਥਾਗਾਫਿਰਕੁਤਸੀਅਸੰਗਕੋਰੋਪਾਗ।
 ਤਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਚਨਸੁਨਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਂਮਾ। ਤੁਹਭਾਵੈਕਰਹੋਕਹੀਰ
 ਮ॥੫॥ ਸੋਭਲਕੋਟਤਭਰਲਜਾਇਪ੍ਰੇਮਾਧੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਬਰਚ
 ਰਨਨੇਮਾ। ਚਰਨੇਦਕਬਾਂਟੇਸਗਲਗੇਹਾ। ਭਵਪਾਰਪਏਪ੍ਰ
 ਕੇਸਨੇਹਾ। ਧਾਸਿਵਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜਿਹਚਰਨਪਜਾਨਾ। ਲਾਵਤ
 ਸਮਾਪਧਾਵਤਨਥਾਂਨਾ। ਪਾਵਨਸੁਰਸਰਿਜਿਹਚਰਨਕੇਗਾਕੇ
 ਵਟਸੋਭਿਧੋਏਪ੍ਰਭੁ, ਹੇਗਾ॥੭॥ ਦੇਹਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੋਪਾਰਕੀਅ
 ਗੁਹਨਿਖਾਦਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਚਿਤਕੂਟਪਤੁਚਾਇਹਰਿਛੋਕੇ
 ਛਿਕੇਜੁਨੀਤਾ॥੮॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਛਿਨਛਿਨਬਿਖੇਧਰਤਨ
 ਪੀਰਜਗਾਇ। ਓਪਦੇਸਤਬਯਭਾਂਤਬੁਧਿਤਾਂਕੋਕਛੁਨਜੁਹ
 ਇ॥੯॥ ਬਿਨੁਪਨਹੀਬਿਨੁਬਸਨਪ੍ਰਭਫਿਰਗਿਰਕਾਂਨਲਮ
 ਹਿ॥ ਰਾਜਕੋਰੋਮੈਕੋਨਲਗਾਹੀਅਗਬਿਦਰਤਨਾਂਹਿ॥੧੦॥ ਰੋਦ

੬੦

੦

੦

ਤਬਿਕਲਨਿਖਾਦਪਤਿਰਯੋਨੈਨਨਿਨੀਗਾਪਾਛੈਅਵਤਰੁ
 ਪਰਪੁਨਿਗਯੋਸੇਵਕਨਪੀਗਾ॥੧੧॥ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਕਿ
 ਵਤਨੁਰਹਿਭੁਪਕੋਕਰਤਦਿਤਸਭੁਲੇਕਾਪਾਟਨੇਰੁਪਰਪੁਨਿਚ
 ਖਨਤੇਜੋਸੇਸੰਖਤਰਗਾਜੋਸੇਸੰਖਤਰਗਾਨੈਨਸੂਕੇਜਬਦੇਖੋ॥
 ਪਟਸੋਬਾਂਧੇਸਪਦਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਕੋਨਹਿਲੇਖੋ॥ਲੰਕਜੀਤਪ੍ਰਭਅ
 ਇਚਤੁਰਦਸਬਰਖਤਹਾਂਜਬਾਭਾਖਤਗੁਰਕੇਦਾਸਪ੍ਰਭੁਅ
 ਏਦੇਖਹੁਅਬਾ॥੧੨॥ਮੁਹਿਪ੍ਰਤੀਤਨਹਿਤੇਤੈਖੇਲਤਨੈਕਨਨੈਨਾ
 ਵਾਂਕੋਮੁਖਦੇਖੇਬਿਨਪ੍ਰਭੁਕੋਕੋਸੇਚੈਨਾਪ੍ਰਭੁਕੋਕੋਸੇਚੈਨਲੀਨ
 ਰਿਦਸੋਜਨਲਾਈ॥ਕੋਮਲਤਨਕੇਪਰਸਜਾਂਨਲੀਨੇਰਪੁਰਾਈ
 ॥ਅਪਦੀਓਪਟਖੇਲਚਾਮਬਾਰਨਪ੍ਰੇਮਹਿਤੁਹਿਭਗਤਨਮੇਤੁੰ
 ਭਗਤੁਚਰਨਪ੍ਰੀਤੀਦੀਨੀਮੁਹਾ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾਅੰਨ੍ਹੇਪੁਨਪੁਰ
 ਅਵਧਮੈਭਰਤਮਿਲਾਯੋਪ੍ਰੀਤਿਅਬਹੁਬਿਧਿਗੁਨਬਰਨਨਕੀ

ਏਦੇਖੁਤੁਗਤੀਗੀਤਿ॥੧੪॥ਕੇਵਟਸਭਤੇਨੀਚਲਗਪ੍ਰਗੁਰ
 ਉਚੇਕੋਨਾਗਰਮੇਲੇਦਿਨਤਹੁਕੋਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਨਰਮੇਨ॥੧੫॥
 ਜਤਤਹਆਗੈਗੁਨਬਰਨਗੁਹਨਿਖਾਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿ॥ਲੋਗਸਰ
 ਪੈਤਹਸਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਰੀਤਿ॥੧੬॥੩੦॥ ॥ਮੂਲਛਪੈ॥
 ਨਿਮਐਨਵਯੋਗੇਸੁਰਾਪਾਦਤੰਨਕੀਉਸਰਨਿ॥ਕਵਿਹਰਿਭੰ
 ਜਨਰਗਤਭਗਤਿਰਤਨਾਕਰਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਖੀਅਰੁਅਸ
 ਅਨਲਜਤਾਪਧਿਤਉਧਾਗੀ॥ਪ੍ਰਬੁਧਿਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿਰੁਰਦਾਅ
 ਵਰੋਤਾ॥ਪਿੱਪਲਦੁਮਲਪ੍ਰਸੰਪਭਵਾਬਿਧਪਾਰਕੇਪਤਾ॥
 ਜਨੰਤੀਨੰਦਨਜਗਤਕੇਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤਾਪਆਮਯਹਰਨ॥ਨਿਮਅ
 ਰੁਨਵਯੋਗੇਸੁਰਾਪਾਦਤੰਨਕੀਉਸਰਨਿ॥੧੭॥ਪਦਪਰਾਗਕ
 ਰੁਦਾਕਰੋਲੇਨੰਤਾਨਵਪਾਭਗਤਕੇ॥ਸੁਵਨਨਿਪ੍ਰੀਛਤਸੁਮਤਿ
 ਬਜਾਸਸਾਵਕਕੀਰੰਤਨਾ॥ਸੁਠਸੁਮਰਨਪ੍ਰਹਲਾਦੀਪ੍ਰਬੁਧਾਕ

ਕਮਲਾਚਰਨਨਮਨ॥ ਬੀਚਨਸੁਫਲਕਸੁਵਨਦਾਸਦੀਪਤ
 ਕਪੀਸੁਰ॥ ਸਖਜਤ੍ਰਪਾਰਥਸਮਰਪਣਆਤਮਬਲਪਗ॥
 ਉਪਜੀਵੀਇਨਨਾਮਕੇਏਤੇਤਾਤਾਅਗਤਿਕੋ॥ ਪਦਪਰਾਗਕ
 ਰੁਣਾਕੋਰੇਜੇਨਿਯੰਤਾਨਵਪਾਭਗਤਕੋ॥ ੧੬॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰੀਤ
 ਤਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਦੇਹਗਾਸੁਨੁਮੰਤਪ੍ਰੀਤਕਥਾਭਾਰਥ
 ਅੰਤਹਿਆਇ॥ ਦੁਪਦਸੁਤਾਕੇਪੁਤ੍ਰਸਰੁਪਤੇਵੇਦਸੁਤਜਾਇ॥
 ੧॥ ਵੇਰੇਅਰਜੁਨਭੀਮਤਬਪਕਕੋਇਜਕੋਕੋਸਾ॥ ਦੁਪਦਸੁਤ
 ਆਗਜਾਕੋਰੇਬੋਲੋਪਰਮਨਰੇਸਾ॥ ੨॥ ਮੇਸੁਤਫਿਰਹਿਨਭੁ
 ਤਕਿਹਕਯੋਵੇਪਦੀਜਾਂਨਾ॥ ਹਰਿਭਾਖੀਪ੍ਰਣਨਾਸਕੋਤਾਂਤਮਇ
 ਕਛਿਅੰਨ॥ ੩॥ ਉਛੋਭੀਮਦਿਜਕੋਤਬੈਰਾਲਫਾਰਮਾਇਕ
 ਦਾ॥ ਸੁਵਤਰੁਪਰਗਯੋਵੇਦਸੁਤਹੀਅਮੇਅਤਿਰਿਸਬਾਦਾ॥
 ੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਾਦਿਜਪਾਰਥਨੁਖਾਕੋਗਾਰਭਮਯਤਜੀ

ਅਜਨਾ ਅਸਤ ਪੁਰਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਇ ਜਾਂਤੇ ਪੈ ਪੈ ਹਾਂ ਨਾ ਜਾਂਤੇ
 ਪੈ ਪੈ ਹਾਂ ਨ ਉਦਰ ਮੇ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕਾ ਸਿਧਿ ਭਯੋ ਮਾਤ ਕੋ ਕਸੂਰਿ ਦੈ
 ਮੇਤਰਿ ਜੁ ਬਸਿਧਿ ਜੀ ਅਕੀ ਜਾਂ ਨਾ ਹਾਰ ਅਖੈ ਬਟ ਸੇਤ ਨ ਪ
 ਰ ਅਬਾ ਰਛਨਾ ਕੀ ਨੀਭ ਗਤ ਸੁਦਰ ਸਨ ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਜੁਤ ਬਾ
 ਪਾ ਪੁਨ ਪ੍ਰੀਛਤ ਨ ਮੁਜੈ ਬੈਗਯੋ ਅਸਤ ਦਿਨ ਭਾਗਾ ਜੇ
 ਸਰੁਪ ਉਦਰੈ ਦਿਖੈ ਤਾਂ ਸੋ ਨਾ ਮਨ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਸੋ ਨਾ ਮਨ ਲ
 ਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁ ਬਾਛੈ ਕਰਤ ਪਰਮ ਕੋਰਾ ਜੁਦੇ ਬਿ
 ਕੀ ਚਿਛਲੁ ਕਲਿ ਗਾਛੈ ਤਬ ਲਗ ਮੇ ਬਲੁ ਨ ਹਿਰੈ ਪ੍ਰੀਛਤ
 ਰਾਜ ਹਿਗੁ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਰਿਖੋ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਦਵਾਯੋ ਸ੍ਵਾਪ ਕਲੁ ਪੁਨਿ ॥ ੬
 ਛੇ ॥ ਫਿਰ ਪਛਤਾਯੋ ਮੁਨੀ ਕਹਾ ਮੈ ਕੀ ਨੇ ਪਾਪਾ ਮੈ ਸੋ ਗਰਿਜ
 ਨ ਭੁਪਤਾਂ ਹਿ ਕੋ ਦੀਨੇ ਸ੍ਵਾਪਾਗਾਯੋ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਗੇਹ ਬਾਤ ਸਰੁਕ
 ਹੀ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਆਏ ਸੁਕ ਦੇਵ ਕਥਾ ਭਗਵਤ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥

ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਸੁਨਤਪ੍ਰੀਛਤਰਿਦੈਰਿਖਮਨਮੇਆਈਤਬੈ॥ਮਤੁਤ
 ਛਕਭੈਤੇਰਰਤਨਿਪਾਸਾਵਪਾਂਸੁਨਹੈਅਬੈ॥੧੧॥ਪ੍ਰੀਛਤਪ੍ਰੀ
 ਛਹੇਤਗਾਹੀਸੁਕਮੇਨਿਵਿਚਾਗੀ॥ਸ੍ਰਵਨਨਿਪੁਨਿਨਹਿਪਰੀ
 ਨਿਪਤਿਤਨਤਭਤਤਕਾਰੀ॥ਦਿਖਰਿਖਅਚਰਜਮਾਂਨਬਹੁਰ
 ਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗੇ॥ਸ੍ਰਵਨਾਮ੍ਰਿਤਭਬਾਇਕੁਪੁਜਨੁਸੇਵ
 ਤਯਾਗੇ॥ਨਿਪਪੰਨਪੰਨਤੁਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਰਸ੍ਰੀਸੁਕਮੁਖਅਪਨ
 ਕਹੀ॥ਕਹਾਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਬਰਨਕਰੈਸੁਨਤਭਾਗਵਤਗਤਿ
 ਲਾਹੀ॥੮॥ਦੇਹਗਾਗੈਥਬਛਨਕੀਸੁਕੁਚਹੀਅਕਥਾਸੰ
 ਛੇਪਬਖਾਂਨਾਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪੂਰਸੰਤਚਰਨਜਸਪੁਨ
 ਨ॥੯॥੩੧॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਕਦੇਵਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾ॥
 ਕੋਕਵਿਬੁਧਿਮੈਸੰਜਗਤਸ੍ਰੀਸੁਕਕਥਾਬਖਾਂਨਾਤਾਰਾਗਸ
 ਗਨਤੀਸੁਗਮਯਹਅਤਿਅਗਮਸੁਜਾਂਨਾ॥੧॥ਗੁਰਜਮੰਤਨਕ

ਤਨੇਲਗੇਰਵਗਿਰਜਾਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸੋਸੋਈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਵ
 ਸਿਸ਼ੀਸੁਕਸੁਨੀਸੁਨੀਤਾਕਰਪ੍ਰਸੰਗਪੂਰਨਸਬੈਬੁਲੀਸੀ
 ਕਰਤੀਆਮੁਹਿਨਸੁਨੀਪ੍ਰਭਜੂਕਛੂਰਵਅਤਿਅਚਰਜੀਯ
 ੩॥ਇਤਉਤਸਿਵਚਿਤਵ੍ਰਜੇਜਬੈਦੇਰੇਸੁਕਭੈਮਾਂਨਾਪਾਕੇ
 ਪੁਨਿਅਵਤਾਰਸੁਭਬ੍ਰਜਾਸਦੇਵਗੁਰਜਾਂਨਾ॥੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ
 ਵਾਂਕੇਸੰਗਾਜਿਹਰਵਲੀਓਸੋਮਾਯਾਤੇਭਿੰਨਾਜਨਮਤਪੀਬਨ
 ਕੋਚਲੇਪਾਛੈਪਿਤਦੁਖਖਿੰਨਾਪਾਛੈਪਿਤਦੁਖਖਿੰਨਨਹਿਉ
 ਤਰਸੁਕਦੀਨੋ॥ਆਗੇਨੁਵਤਨਾਰਿਤਾਂਹਿਦਿਖਬਸ੍ਰਨਲੀ
 ਨੋ॥ਪਾਛੈਪੁਨਿਗਏਬ੍ਰਜਾਸਤਬੈਤਿਨਨਿਜਤਨਛਕੋਕੋਪਕੀ
 ਓਮਨਮਾਂਹਿਛੀਰਨਹਿਲੀਨੇਵਾਂਕੇ॥੫॥ਭਾਈਤੁਹਕਾਹੇਨਪ
 ਤਵਾਂਕੋਤੀਅਨਹਿਗਜਾਂਨਾਈਸਹੁਪਜਾਂਨਤਜਬੈਤਮਤੀਅ
 ਨਰਸਭੁਜਾਂਨਾਤੁਮਤੀਅਨਰਸਭੁਜਾਂਨਬ੍ਰਜਾਸਸਕੁਚੇਸੁਨਬ

ਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਤ ਕੇ ਹਿਤ ਮਿਲੇ ਦਸ ਮਬਰ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ॥ ਸੁਨਿਭ
 ਗਤੀ ਕੇ ਵੈਸ ਲੋਕ ਮਨ ਚਾਹ ਬਛਾਈ॥ ਪਛੀ ਭਾਗ ਵਤ ਸਗ
 ਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਮਨ ਭਾਈ॥ ੬॥ ਪੁਨਿ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪ੍ਰਤੈ ਕ
 ਥਾ ਸੁਨਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਗਾਵਤ ਭ
 ਗਤੀ ਗੀਤ॥ ਗਾਵਤ ਭਗਤੀ ਗੀਤ ਸੁਰਤ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਾਂਸੀ
 ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗੀਤ ਸੁਰਤ ਗਾਇ ਪੁਲਕਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਭਾਂਸੀ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਚਰਤ ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਕੇ ਗਾਵਤ ਮੁਨਿ॥ ਜਾਚਤ ਕੀਰ
 ਤ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਕੀਰਤ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ॥ ੭॥ ੩੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਅਤਿ ਅਦਭੁ
 ਤ ਇਤਹਾਸ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਬਰ॥ ਸੁਨਤ ਸੁਵਨ ਸੁ
 ਖਦਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਲੈ ਜੈ ਨਗ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਰਮਾ ਨਿਵਾਸ ਜੁ
 ਧ ਮਨ ਜਾ ਮਨ ਅੰਨੀ॥ ਮੇਸਨ ਮੁਖ ਨ ਹਿਰੇ ਤ ਕੋ ਊਗਨਤੀ ਯ

ਤੀਅਗਯੋਇਵਗੇਹਕੋ॥ ਸੁਤਾਸਮਨਾਰਦਜੀਤਾਂਕੋਸੁਨਾਵੈਕ
 ਥਾਉਦਰਪ੍ਰਗਲਾਦਸੁਨੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨੇਹਕੋ॥ ਭਯੋਪਰਸੁਤਪੁਰ
 ਹੁਤਹੁੰਤੇਰਛੁਜਾਕਰੈਰੈਨਦਿਨਮੁਨਿਸਿਸਚਾਤਕਯੋਮੇਹਕੋ॥
 ਤਮੀਚਰਕੁਪਤਪਦੇਖਾਬਿਪਕਯੋਸੁਤਮਾਂਗੋਬਹੁਚਪੀਰਮਾਂ
 ਨਤਨਦੇਹਕੋ॥ ੬॥ ਬੇਲੋਜਾਤਪਾਨਪਤਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਦੀਜੈਪੁਰ
 ਸਸਤਅਸਤਤੇਨਮੋਘਰਬਨਥਾਨਹੈ॥ ਜਲਾਜਲਤੇਨਮੋ
 ਦੇਵਦੈਤਨਾਰਿਨੋਪਸੁਪੀਖੀਰੈਨਦਿਨਬਾਰੈਮਾਸਜਾਂਲੈ॥ ਜੇਤੀ
 ਬਿਪਸਿਸੁਰਚੀਕਾਹੁੰਤੇਨਮੋਰੋਤੀਨਲੇਕਰਾਜਕੋਰਦੇਹੁਸੁ
 ਖਥਾਨਹੈ॥ ਮੈਸੇਪ੍ਰੈਰੈਭਾਖਾਬਿਪਗਯੋਨਿਜਲੇਕਹੁੰਕੇਦੰਨਦ
 ਕੇਭਾਗੇਸੇਕਕੋਕਉਦੈਭਾਂਲੈ॥ ੭॥ ਸੁਨਕੈਪ੍ਰਸੰਗਯਹਨਾਰ
 ਦਲੈਬਾਲਸੰਗਸੇਪਕੇਸੁਹਾਗੀਦੇਉਚਲੋਲਿਭਾਂਮਹੈ॥ ਬੇਨ
 ਤੀਅਸੁਰਕੁਪਕੀਨਮੁਨਿਆਗੇਬਹੁਕਹੋਕਾਬਡਾਈਜੇਸਵ

ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੈਂ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ਰਿਖ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜਗਤ ਸਰੁਤ
ਕੇ ਕਾਜ ਮੈਂ ਜੇ ਉਲੇ ਤੇ ਰਨਾ ਮੈਂ ॥ ਨਾਰਦ ਸਿਪਾਯੋ ਬਿਗਮਾਯੋ
ਜਾਤ ਪਾਨ ਭੁਪ ਸੁ ਤੁਗ ਲਿਲਾਯੋ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਮਿਲ ਬਾਂ ਮੈਂ ॥ ੮ ॥
ਬੈਰ ਪਾਛ ਲੇ ਸੰਭਾਰ ਰਾਹਿ ਕੀਨੀ ਇੰਦੁ ਸੰਗਾ ਸਕੀ ਸੈਨ ਲੇ
ਕੋ ਕੋ ਪਕਰ ਪਾਯੋ ॥ ਰੁਯੋ ਭੁਪ ਰਾਹੀ ਤਹੰ ਜੀ ਤੇ ਹੈ ਸੁਰਾਹੀ
ਨਭਾਗੇ ਸੁਰਾਹੀ ਜੀ ਅਛ ਪਕੈ ਬਚਾਯੋ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਲੂਟ
ਲੀਨੇ ਰਾਜ ਨਿਜ ਦਾਸ ਦੀ ਨੇ ਜੇ ਇੰਦੁ ਲੂਟੇ ਤੇ ਸੇ ਲੂਟ ਸੁਖ
ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਬੋ ਗਾਥ ਭੁਗਤ ਹੈ ਕੀਨੀ ਨਿਜ ਸਬੈ ਲੋਗਾਈ ਸੁਰ
ਸੁਬ ਮਈ ਨੇ ਤਨੇ ਤਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ਦੇਵ ਰੁਦੇ ਤਕੀਏ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਸੈਨ ਹਿ ਬੈਰ ਕਮਾਈ ॥ ਪਾਕ ਰਿਪੈ ਨਗਾਰੀ
ਅਸੁਰਾਂ ਨਕੀ ਲੂਟ ਲਈ ਅਰੁਤੀ ਅਬੰਧਾਈ ॥ ਸੋਗਾਤਿ ਤਾਹ
ਮਿਲੀ ਤਤ ਕਾਲ ਹਿ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸਕੈ ਕਹਿ ਗਾਈ ॥ ਕੰਨ

ਰਜੰਛਲੀਏਸਭਜੀਤਫਿਰੀਤਹੁਲੋਕਹਿਦੈਤਹੁਾਈ॥੧०॥
 ॥ਬੈਰੁਰਚਨੇਸਗਰੇਕਗਮੇਬਰੁਲੈਗਰਬਜੋਕਛੁਮਾਂਨਤਨ
 ਹੀ॥ਠਕੁਰਨਾਮੁਕਕਜੋਤਿਨਦੁਗਿਤਿਹੁਪੁਰਮੇਨਿਜਨਾਮੁਜਪ
 ਹੀ॥ਨਾਮੁਸੁਨੈਹਰਿਕੋਜਿਹਕੇਮੁਖਤਾਂਛਿਨਹੁਤਿਹਪ੍ਰਾਨਓਡਾਰੀ
 ॥ਜਾਪਰੁਤਾਪਰੁਜਗਜਸੁਨੈਜਹਦੁਰਕਰੇਬਹੁਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧੧॥
 ਕੋਟਿਨਿਜਾਚਰਪਾਪਕਰੇਨਿਤਗੋਦਿਜਦੇਵਰਹੇਦੁਖਪਾਈ॥
 ਪੈਇਕਠੇਸੁਰਭ੍ਰਮਲਈਸੰਗਚਾਰਮੁਖੈਪ੍ਰਤਿਦੀਨਦੁਹਾਈ॥ਦੇਬ
 ਰੁਰਾਖਸੁਕੋਤੁਮਪੂਰਨਤੀਨਹੁਲੋਕਸੁਪੁਰਿਮਿਲਈ॥ਬਰਜ
 ਤਾਤਕਹੈਮਘਵਾਸੁਨਿਮੇਰਾਮਪੀਨਕਛੁਲਹਾਈ॥੧੨॥ਕਾਰ
 ਨਹੋਹਰਿਕੇਕਰਮੇਸਭਨਾਮਪਰੀਕਕਹੈਮੁਹਿਲੇਗਾ॥ਮੈਹਰਿਕੇਦਿ
 ਗਸਾਬਚਲੇਅਬਤੇਰਮਨੇਰਬਪੂਰਨਹੋਗਾ॥ਜਾਇਕਰੀਉਪ
 ਮਾਸਭਦੇਵਨਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਕਟੈਪ੍ਰਭਰਗਾ॥ਬਜਾਪਕਹੈਸੁਅਲੇ

ਪਸਦਾਤੁਵਨਾਮਲੀਏਮਿਟਹੈਭਵਸੋਗਾ॥੧੩॥ਅੰਗੁਕਰੀਉ
ਪਮਾਗਰਿਕੀਬਹੁਦੇਵਨਵੈਕਰੋਜੋਰਬਨਾਈ॥ਬਾਕਕਯੋਨ
ਭਮਾਰਗਮੈਪ੍ਰਭਪੀਰਧਰੇਸੁਖਹੈਤੁਮਤਾਂਈ॥ਪੂਤੁਭਯੋਜੁ
ਨਿਸਾਚਰਕੇਭਗਤੀਕਰਹੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਬਛਾਈ॥ਤਾਂਸੀਗਈ
ਰੁਕਰੋਜਬਹੀਇਹਮੈਤਿਹੋਤਪਰੋਤਨਆਈ॥੧੪॥ਛੁਪੇ
॥ਹੰਤੰਦੁਸੁਤੁਮਚਿੰਤਤਤੋਹਰਖੇਸੁਨਿਦੇਵਾ॥ਕਰਪ੍ਰਸਪਰਪ
ਰਨਾਮਚਲੇਹੀਅਰਾਖਅਭੇਵਾ॥ਮੀਠਬਥਪ੍ਰਯਾਦਸੁਨੈਪ
ਤਮਾਤਅਨੰਦਾ॥ਰਾਮਰਾਮਜਬਕਹੈਦੇਤਡਰਨਿਸਚਰਮੰ
ਦਾ॥ਸੀਤਾਮਰਕਾਵੈਸੁਕੁਸੁਤਬੇਲਤਾਂਸੋਕਹੀ॥ਮੁਹਿਪੁਤ੍ਰ
ਕੁਪਾਠਪਛੋਕਹੂੰਸਮਝਾਵਹੁਨਿਜਮਤਿਲਹੀ॥੧੫॥ਜੋ
ਰਠਾ॥ਲਗੇਕਰਨਉਪਦੇਸਦਿਜਨਿਜਕ੍ਰਹਿਲੈਭਗਤੋਕਾ॥ਹ
ਰਿਸਦਕਪਟੀਵੇਸਕੋਉਨਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀਨਤਿਹ॥੧੬॥ਬਿਸੁਝਾ

ਹਠਾਂਨੀ॥ ਮੁਹਿ ਦੁਰਪਾਲ ਸਮਰ ਬਰੈ ਤਾਂ ਹੁ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰੇਰੀ ਤਬੈ॥
 ਬਰ ਅਜੈ ਬਿਜੈ ਤਿਹ ਨਾ ਮਰੁ ਨਿਜ ਗਪੁ ਸਿੱਧ ਜਾਂਨ ਤਸਬੈ॥ ੧
 ਸਨਕਾਦਿ ਕਹਿ ਦਰਸਹੇ ਤਆਏ ਤਿਹ ਅਵਸਗਾ ਪੁਕਾਰਿ
 ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੁਰਪਾਲ ਅਟਕਾਏ ਮੁਨਿ ਬਗਾ ਸਮੇਨ ਹੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ
 ਜਾਂਨ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗ ਅਬਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਿਗੰਦੇ ਸੁਕਗਾ ਸਿਸ
 ਨਤ ਬੂਝੁ ਹੁਸਬਾ॥ ਬੂਝੁ ਨ ਜਾਵੈ ਨਹਿ ਜਾਂਨ ਦੇਉ ਤਰ ਪ੍ਰਤਿਉਂਤ
 ਰਭਏ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਅਟਕੇ ਨਹੀ ਕੇਪੇ ਮੁਨਿ ਸੁਪਾਹਿਦਏ॥
 ੨॥ ਅਮਰ ਬੁਧਿ ਸਠ ਭਈ ਅਮਰ ਹੋਵੁ ਇਹ ਕਾਲਾ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾਂਮੀ ਦੇਰ ਦੁਰ ਮੁਨਿ ਮਿਲੇ ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਬਿਨ ਵਸਾਂਤ ਕੀਨ ਕਮਲਾ ਪਤਿ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਸੰਨ ਰਿਖ ਕਯੋ ਦੇ
 ਹਰਿ ਭੂਨਿ ਜਕਰਗਾਤਿ॥ ਮੁਨਿ ਬਿਦਾ ਭਏ ਪਾਛੈ ਅਜੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ॥ ਹਰਿ ਕਹਿ ਮੁਨਿ ਸੁਪਾਨਾ ਮਿਟਤ ਕਿਹ ਪੈਇਕ

ਤੁਗਤਿਸੁਵਨਪਰੀ॥ ੩॥ ਜੋਤੁਮਭਗਤੀਕਰਹੁਮਿਲਹੁਸਾਤਨ
 ਨਮਤਬਾਜੋਰਿਪਦੈਕਰਹੁਪਮਿਲਹੁਤੋਤੀਨਜਨਮਅਬਾਬੈ
 ਕੁਕੀਏਪੈਨਿਦਤਹਿਨਹਿਅੰਗਹਿਦੇਸਾਸਪਦਮਿਲਹਿਕੁਲੁ
 ਪਕਰਹਿਹੀਅਚਰਨਭਰੇਸਾਕਰੈਬਿਨੈਬਿਦਾਏਗਏਤਬ
 ਕੰਸਪਕੇਗਹੁਭਵਲੀਠੀ॥ ੪॥ ਰਨਾਛਸਹਿਰਨਕੰਸਪਪ੍ਰਗਟਜੀ
 ਤਲੋਕਬਿਹਬਲਕੀਠੀ॥ ੫॥ ਕਬਿਤਾਦੇਖਕੈਦੁਖਾਰੀਸੁਰਪ
 ਏਅਸੁਰਾਗੀਤਬਹੁਤਜੋਹਰਨਾਛਕੈਬਰਾਹੁਪਾਰਕੈ॥ ਹਿਰ
 ਨਕੰਸਪਗਿਰਕੰਦਰਾਮੈਭਾਗਾਛਪਜੇਲਾਗੋਬਿਪਸੇਵਬਡੇਉ
 ਗੁਤਪਸਾਰਕੈ॥ ਸਮਾਚਾਰਪਾਇਫੇਪਾਯੇਸੁਰਗਾਇਪੁਗੁ
 ਟਜੋਰਿਪਮਾਰੇਲੈਚਲੇਸੁਬਾਂਪਨਾਰਿਕੈ॥ ਮਿਲੇਬੀਨਾਪਾਗੀਤਮ
 ਕਾਹੇਬਾਂਪੀਨਾਗੀਨੀਤਲਿਖਜੇਸਤਮਾਗੀਗੁਭਛਦੈਦੁਖਾਰਕੈ
 ੫॥ ਯਾਤੇਜੋਪੈਰੈਬਾਲਕਰੈਪ੍ਰਤਪਾਲਤੁਵਅੰਸੇਕਾਛਡਾਈ

ਪਸੁਤਤਾਗਪਿਤਪਿਤਾਮਕੀਗੀਤਿਗਾਹੁ॥ਮੰਦ੍ਰਾਚਲਦਪਸ
 ਗਮਸਦਖੁਦੀਨੋਸਭਨਕੋ॥੧੭॥ਐਰੁਛਦਮਪੁਨਿਕੀਨਵੰ
 ਤੇਰਤਨਨਿਕਾਰਕੋ॥ਸੁਰਕਮਲਾਇਕਲੀਨਾਬਿਖੁਮਦਰਾਬੰ
 ਟੇਜੇਸਭਨਾ॥੧੮॥ਸੇਕਮਲਾਗੁਹਗੇਹਨਿਰਲੰਭਤਨਾਚਤਾਇ
 ਰਤਾ॥ਕਹੂੰਨਮਸਾਥਿਤਲੇਹਿਤਾਂਹਿਕਪਟਤਾਂਕੋਲਗਜੋ॥੧੯॥
 ਸਾਗਰਦਖਬਹੁਦੀਨਤਾਂਹਸ੍ਰਾਪਕਛਪਭਯੋ॥ਬੇਦਪਛਲਹਿ
 ਤਕੀਨਸੀਖਾਸੁਰਤਾਂਕੋਹਤਜੋ॥੨੦॥ਐਰੁਸੁਲੇਇਕਬਾਤਤੁਦ
 ਪਿਤਭ੍ਰਾਤਾਹਨ੍ਯੋਤਿਹਾ॥ਬਡਕੀਨੋਉਤਪਾਤਘਾਯੋਐਸੇਸੁਰ
 ਜਗਾ॥੨੧॥ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥ਜਿਹਕੇਬਲਤੇਮਘਵਾਡਰਤੇ॥ਕਰ
 ਜੇਰਹੈਨਿਕਸੇਪਰਤੇ॥ਤਿਹੁਲੋਕਨਰਾਜੁਕੀਓਤਿਨਹੀ॥ਸੁ
 ਰਜੀਤਲੀਏਸਗਲੇਜਿਨਹੀ॥੨੨॥ਅਸਸੁਰਾਪਿਤਤੁਦਭ੍ਰਾਤ
 ਮਹਾਂਸੁਰਕੋਹਰਿਨੈਦਖੁਦੀਨਅਹਾ॥ਰਿਪਕੋਤਮਜਾਪਸਪ

ਹਿਤੁੰ॥ ਬਦਲੈ ਜਗ ਪੂਤਲੈ ਪਿਤੁੰ॥ ੨੩॥ ਤੁਮ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਪਿਤਮਾਤਰਿ ਕੋ॥ ਕੁਲਗੀ ਤਿਹ ਹੋ ਨਿਜ ਜਾਤਿ ਹੋ॥ ਅਸ ਬੈਠ
ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਸੁੰ॥ ਕਰ ਤੇਰ ਕਹੈ ਤਜ ਹੋ ਰਿਸੁੰ॥ ੨੪॥ ਦਿਜ
ਅੰਨ ਪੀਨਿ ਤੁਮਾਰ ਅਪੈ॥ ਭਿਹਤੇ ਸੁਨਿਓ ਬਿਰਤੰਤ ਯਹੈ॥ ਸਿ
ਤ ਬੈਰ ਜਪੈ ਸਮੁਪੈ ਹਰਿ ਕੋ॥ ਪੂਰੁ ਕੇਹਰ ਨਾਮੁ ਵੈ ਕਰਿ ਕੋ॥ ੨੫॥
ਛਪੈ॥ ਦਧਕੀ ਨਿਹੰਕਾਰ ਬਡੈ ਮੈ ਤਾਂਤੇ ਮਥਹਰਿ॥ ਲੀਨਿ ਰਤਨ ਨਿ
ਕਾਰ ਬਸਤੁ ਜਾਂਕੀ ਤਾਂਕੇ ਪਰਾ॥ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ਰਖਰਾਖਤ ਬੈ ਮਾਯ
ਹਰਿ ਰਾਖੀ॥ ਜੀਖਾ ਸੁਰਜੁ ਤਿਛੀ ਨ ਪਰਮ ਮਾਰਗ ਤਜ ਮਾਖੀ॥
ਤਾਂਕੋ ਹਤ ਬਿਧ ਕੋ ਬੇਦ ਦੀਅ ਅਵਨਿਦਖੀ॥ ਪਿਤ ਕੁਤ ਕਰਗਾਤ
ਤੇਤਾਂਕੋ ਮਾਯੋ ਪੂਰੁ ਪੈ ਯਹੁ ਨ ਨਿਜ ਦੀਨ ਪਰਾ॥ ੨੬॥ ਬਿਸਮ
ਭਏ ਸੁਨਿ ਸੁਰਤਾਤ ਬਾਲਕ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਓਂਤਰ ਕਛੂ ਨਦੀ ਨ ਭਰਾ
ਤ ਭਜ ਬਾਰ ਜਨੈਨਾ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਅਨਤ ਸਿਧਾਇ ਸਿਸੁ ਨ ਕੋਊ

ਦੇਸਤਨਾਮੁਪਨੇਜਨੇਜਨਪੇਮਭੁਗਤੀਲਵਹੁਮਨਾਤਿਹ
 ਬਾਲਕਬੂਤਗਜਾਨਯਹਕਪਯਾਯੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਬਗਾਨ
 ਰਦਪ੍ਰਸੰਗਭਾਖੋਤਬੈਤਰਖੇਸਿਸਤਨਮੇਧੁਪਗਾ੨੦੧੨
 ਬਿਤੁ।ਏਕਦਿਨਬਾਲਗੁਨਗਾਵਤਗੁਪਾਲਜੁਕੇਸੁਕੁਦਿਜ
 ਪੁਤਤਤਾਂਆਏਪੈਅਚਾਂਨਕੈ।ਦੇਖੋਦਿਜਖਰੇਗਿਸਰੁਰੇਸਿ
 ਸਰੁਰੇਤਬਬੈਤਕਰਪਰੇਬਹੁਜਰੇਬਾਲਕਾਂਨਕੈ।ਕੀਨੀਬ
 ਹੁਮਾਰਕਾਹੂੰਨੈਕੁਨਸੰਭਾਰਗੀਆਏਪ੍ਰਹਲਾਦਓਗਬਿਪ੍ਰਕੇ
 ਧੁਨਾਂਨਕੈ।ਦੇਖਮੁਖਭੁਗਤਕੋਸੀਤਲਤਾਬਜਾਪਗਈਜੈ
 ਸੇਤੇਜਤਜਾਗੈਜੁਲਤੇਇਛਿਗਆਂਨਕੈ।੨੮।ਤਉਬੁਧਿ
 ਕਪੈਦਿਜਹੂਤੇਨਸੰਭਾਰਕੋਪਤਾਂਤੇਦਉਪਾਏਜਹਾਂਬੈਠਦੈਤ
 ਰਾਜਪੈ।ਸੁਨੇਭੁਪਕਾਂਨੀਹਮਛੋਡੀਜਜਮਾਂਨੀਤੇਰਬਾਤੋਤਿ
 ਤਾਂਨੀਹੇਤਤਾਂਨੀਕਹਾਂਲਾਜਪੈ।ਤੇਹਿਬਾਲਬਾਲਕਬਿਗਾਰੇ

੬੮

੦

ਚਟਸਾਲਸਰਗਾਵਤਗੁਪਾਲਗੁਨਛੇਤੁਗੁਰਕਾਜਏ॥੨੮॥
 ਰਿਗਜਾਂਨਤਾਂਪਰਕੇਨਨੈਕੁਗਜਾਂਨਜਾਂਮੇਨਿਪਜਾਂਨਬਿਦੁ
 ਰਕੇਨਸਾਜਏ॥੨੯॥ਸੋਰਠਾਲਗੇਬਾਂਨਸਮਬੈਨਬੈਲਪੂ
 ਤਬੁਝੇਤਬੈ॥ਕਾਪਛਨੀਤਸੁਖੇਨਕੋਹਰਿਗੁਰੁਰਿਸਰਬ
 ਮੇ॥੩੦॥ਸੁਨਿਸਿਸਬਚਸਠਕੇਪਪਰੁਗਿਰਾਵਹੁਗਿਰੁ
 ਤੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਆਯਸੁਲੇਪਗਾਰਭਨਗਾਰਸਠਮਾਤਤੁਵਾ॥੩੧॥
 ਗਿਰਸੰਗਲੈਕ੍ਰਿਤਬਾਂਸਮਸਾਵਤਪ੍ਰਗਲਾਦਪ੍ਰਤਿਤਤੁ
 ਰਿਗੁਪਿਤਨਾਂਮਪੈਰੈਜਸਪੁਨਿਪ੍ਰਾਂਨਬਚਾ॥੩੨॥ਪਾਧਰੀਛਿਦ
 ਾਜੈਪਤੀਪਤਾਮਚਲਹੈਕੁਪੀਥਾ॥ਤਿਹਮਗਨਚਲੈਸੁਤਕਹ
 ਤਕੈਥਾ॥ਹਰਿਬੇਮੁਖਪੈਦੈਲੋਕਹਾਂਨਾ॥ਬੋਟੀਸਿਖਜਾਂਮੇਪਿਤੁ
 ਮਾਂਨ॥੩੩॥ਤਨਛਿਨਭੰਗਰਕਾਕਰੇਤੇਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤੁ
 ਵਦਧੈਸੇਤਾ॥ਸੁਨਿਦੁਸੁਦਾਸਗਿਰਤੇਗਿਰਾਇ॥ਹਰਿਆਯ

ਜੁਮਾਰੁ ਤਲੀ ਅਬ ਛਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਤੁਬਕੁ ਪਤਿ ਸੋ ਕਹਿ ਦਾਸ ਜਾਇ
 ॥ ਸੁਮਨੈ ਕੁਨਹਿ ਖਗ ਓਡਤ ਪਾਇ ॥ ਤਿਮ ਗਿਰ ਸਿਸ ਨੈ ਕੁਨ ਪਰ
 ਸਪੁ ਗਿਗਾ ਵਤ ਗੁਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਗ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਨਗ ਸੁਰੀ
 ਪਲੈ ਮਾਗੁਗਾ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਹਤਿ ਸੋ ਦਿਖ ਗਯੋ ਭਾਗਾ ॥ ਸਠਿ ਦਧ ਬ
 ਰਹੁ ਜਿ ਮਕ ਮਲ ਭਿੰਨਾ ਜਲ ਜੀ ਵਤ ਰਤਨ ਹਿਖੇ ਦੀਖੀਨ ॥ ੩੬ ॥
 ਦੇਹ ਗਾਗਾ ਡੋਯੋ ਪਰ ਪੁਨਿ ਪਰ ਫਟੀ ਨਿਕ ਸੁਨੇ ਸਿਸ ਨਹਿ ਪੀਗ ॥
 ਤਉ ਨ ਦਿਖ ਸਠਿ ਤਜਾਗ ਰਿਸ ਜੈ ਸੇ ਪਾਹ ਨ ਨੀਗ ॥ ੩੭ ॥ ਬਾਂਧ
 ਕੁਜਾ ਸਿਸ ਕੀ ਕਹਤ ਕੈ ਸੇ ਬਚ ਮੁਹਿ ਹਾਥਾ ॥ ਗਿਰਗ ਜਦ ਪਨ
 ਹਿਰੁ ਮਯ ਹਨਿ ਜਕਰ ਕਟ ਤੁਵ ਮਾਥਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ਸੁਨੇ ਸੁ
 ਤਕਾਂ ਨ ਕੋ ਨਿਦਾਂ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰੈ ਅਬ ਛੇਡੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਰਾਖੋ
 ਰਨਾ ਮੋਕੀ ॥ ਬਿਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਗਨੇ ਸ ਅਲਕੇ ਸ ਸੇ ਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵੈ ਮੋਹਿ ਪਾ ਮੋਕੀ ॥ ਏਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਸ ਸਿਸੁ ਰਖੈ

ਨਪਾਨੀਜ਼ੁਲਾਮਾਯਸੁਕੋਪਾਇਪੁਨਿਕਰੈਨਿਜਕਾਮਕੋ॥ਤੀਸ
ਲੋਕਮੋਗੀਬਾਤਮਾਂਨੈਤੁੰਤੈਤਾਤਪੈਰੇਜਾਤਪੈਕਿਤਾਤਪਗੀਅੰਤ
ਗੁਜਾਂਮਕੋ॥੩੮॥ਛਪੇ॥ਦੇਖੋਹਰਿਗੁਨਕਰਾਭੂਪਦੀਨਨਸੇ
ਸੇਵਤਾ॥ਦੈਤੰਦੁਲਐਪੁਸਪਬੇਰਦੈਰੈਸੇਲੇਵਤਾ॥ਕੋਟਕਛਲ
ਕਰਲੀਨਨਾਰਿਦਧਤੇਰਹਿਸੇਈ॥ਲੇਹੁਕੁਤਨਿਜਬੈਰੁਹੀਆ
ਸੀਤਲਤਬੋਈ॥ਰਿਪਗੁਨਗਾਵਤਨਹਿਲਾਜਸਠਕਹਿਜਾ
ਤਰਿਗੁਨਸੁਤਿਕੈ॥ਚੰਛਕਸੰਤਨਜੁਅਸੰਤਯਤਨਕਸੇਵ
ਤੇਜੁਖਲੈ॥੪੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਨਕੁਕਮਲਹਰਿਉਪਜਬਿਧ
ਜਿਹਬਲਤੁਮਗਰਬਾਤਾ॥ਜਲਲਗੀਤਨਅਸੁਰਸੁਨਿਬ
ਪ੍ਰੇਬੰਭੁਤਪਾਤਾ॥੪੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਾਂਪ੍ਰੇਬੰਭੁਬਾਲਗੁਨਗ
ਵਤਗੁਪਾਲਜੁਕੇਲੇਹਤੇਜਲਾਲਕਾਲਰੂਪਵਿਸੁਆਵੇਤਾ॥ਏ
ਕਰੇਮਹੀਨਜਕੀਰਿਤੁਜਨੁਲਾਗਾਰਾਕੀਜਕੀਜਾਤੁਪਾਨੁਰਿ

ਦੇ ਬੇਲੋਰੈ ਰਿਸਾਵੇਤੋ॥ ਆਗ ਬਾਂਧਲੀ ਨਤਾਂ ਤੇ ਭਯੋ ਤੇ ਆ
 ਨਵਾਂ ਕੋ ਕਾਛ ਅਸਕਯੋ ਬੇਲਲੇ ਹੁਜਾਂ ਕੋ ਗਾਵੇਤੋ॥ ਰਚਕ
 ਡਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਕਯੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹੈ ਜਲੈ ਬਲੈ ਪਟਿ ਪਟਰ
 ਮਹੀ ਦਿਖਾਵੇਤੋ॥ ੪੩॥ ਮੇ ਮੈ ਤੇ ਮੈ ਬੀਰੁ ਮੈ ਛਾਇ ਰਹੇ ਰਾਮ ਸ
 ਭਾ ਮੈ ਬੇ ਬਚਕ ਹੋ ਬੀਰ ਫਾੜ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਹੈ॥ ਰੋ ਦਰਸ ਪੂਰੇ ਸੁ
 ਰੇ ਨਗਰ ਰੂਪ ਲੀਨਿ ਮਹਾਂ ਭੈ ਮਾਂ ਨਦੈ ਤਭਾਗ ਜੋ ਪਾਛੇ ਪਾਏ ਹੈ॥
 ਕੇ ਸਗਾ ਹਿਦੁ ਰਤਾ ਰਕੇ ਪੇਹ ਰਿਲੇ ਪ੍ਰੇਰ ਵਿਸ਼ੂ ਠਕੀ ਨੇ ਦਸੁ
 ਬਿਪ ਬਰੁ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਹੈ॥ ਨਖ ਸੋ ਉਦਰ ਫਾਰ ਅੰਤ ਦਾਂ ਮਰ
 ਹੈ ਰਾਗਤ ਉਨ ਅਘਾਰੀ ਨਿਜ ਕ੍ਰੋਧ ਸੋ ਅਘਾਏ ਹੈ॥ ੪੩॥ ਸੁ
 ਰਗ ਨਸੋ ਕਹਿ ਦਪਸੁ ਤਾ ਮੇ ਕੋ ਅਤਿ ਭੈ ਲਾਗਾ॥ ਰਕਤ ਨੈਸ
 ਰਿ ਰਿਸ ਭਰੇ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤਾਗਾ॥ ੪੪॥ ਪਾਪ ਗੀਛੰਦਾ ਪੁਨ
 ਭਗਤ ਪ੍ਰਤੈ ਸੁਗ ਬਿਨਤਿ ਕੀਨਾ॥ ਸਿਸ ਪ੍ਰਭ ਪਗ ਪਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ

੧੦੦

ਦਰਦੁ ਗਦਿਖ ਸੁਰਕੀ ਪਤਰ ਕਮਲਾਂ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕਹ ਬੈਨਾ॥ ਯਾਹ ਰਿਗੁ ਪਨਿ ਦੁਗੀਏ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਬਾਰ ਲੈਨਾ॥ ੪੪॥

ਨਾ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਉਠਾਇ ਗਰਮੇ ਲਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਸਤਕ ਦੀ ਮੇਰੇ ਖਪਰ
 ਮਨੀਤਾ॥ ੪੬॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਸਾਮਯਾ ਪਾਮਾ॥ ਦਿਖ ਚਖ ਨ ਚਤੁ
 ਰ ਕੁਜ ਦੁਪਸ਼ਾਂ ਮਾ॥ ਸੋਈ ਰੂਪੁ ਲੀਨ ਪੁਨਿ ਬੂਝ ਬਾਲਾ॥ ਹਰ ਸੁ
 ਨ ਠਹਤ ਠਹਰ ਸਭ ਮਿਗਾ ਲਿ॥ ੪੭॥ ਲਖ ਅੰਤਰ ਗਾਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ
 ਗੇ॥ ਸੁਰਗ ਨ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਰ ਸਨੇ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਬਿਪਰਵਸ ਕੁ
 ਆਦਿ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਗਏ ਰਾਖੀ ਮੁਕਾਦਾ॥ ੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁ
 ਨਿ ਕਰੇ ਜੇਰੇ ਮਿਸਕ ਹਤ ਬਾਲ ਬੁੱਧਿ ਮਤਿ ਹੀਨ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਉਸ
 ਤਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲੀਨ॥ ੪੯॥ ਤਿਭੀ ਗੀਛੰਦਾ॥
 ਜੈ ਜੈ ਮੁਨਿ ਚੰਨ ਜੈ ਖਲ ਗੰਨ ਜੈ ਦੁਖ ਭੰਨ ਜਨ ਸੁਖ ਪਾਨੀ॥
 ਜੈ ਜੈ ਅਪਨ ਸਨ ਛਨ ਪਤਿ ਆਸੂ ਪਲਤ ਦਾ ਸੂਗ ਨਦਾਨੀ॥
 ਜੈ ਜੈ ਤਨ ਸੁਜਾ ਮੰ ਸੋ ਰਾਪਾ ਮੰ ਲੱਜ ਤਕਾ ਮੰ ਕਹ ਰਾਖੀ॥ ਜੈ ਜੈ
 ਕੁਜ ਚਾਰੀ ਆਪੁ ਪਾਰੀ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ਸੁਤਿ ਸਾਖੀ॥ ੫੦॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਇਹ ਬਿਪਉਸਤਤਿ ਕਰ ਭਗਤ ਗੋਚਰ ਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਾਹਿਉ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਠਾਇ ਲਾਯੋ ਰਿਦੈ ਭਯੋ ਗੁਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਹੁਰ
 ਜੁਦੈ ਪ੍ਰਭ ਭਯੋ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਯਾਂ ਨਾ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾਚਤੁ ਸਦ
 ਤਵ ਭਗਤ ਨ ਗੁਨ ਗਾਂ ਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕੂਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕ
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਫਲ ਕਾ ਜੁਤ ਕੀ ਕਥਾ ਬਰ ਕੇ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਪਾਗਾ ॥
 ਸ ਅਸੁਰ ਬਿਲ ਕੋ ਪਛੋ ਅੰਨ ਹੁਨੈ ਦੁਕ ਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚਲੋ ਭ
 ਗਤੁ ਪਰ ਬਸ ਪਕੋ ਜੀ ਅਮੈ ਕਰਤ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ਮਰੇ ਦੇ ਸੁਕ ਛੁ
 ਨੀ ਜਾਂ ਨਤ ਸਕਲ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਬੋਟੀ ਰੁਚਨਿ ਪਕੈ ਸਮਨ ਹ
 ਤੇ ਚਪੈ ਜਗਤਾਤਾ ॥ ਜੋ ਸਿੰਘਾਲ ਸੀ ਪਾਰਹੈ ਜਾਨਤ ਅ
 ਗਤਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੰਦ ਪਮੈ ਛਲ ਕੋ ਚਲੋ ਤੰਦ ਪਹਿਰਿ ਮੁਖ ਦੇਖਾ ॥
 ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰਹੈ ਨਿਮਖ ਜਾਂ ਤੇ ਕਹਾ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਭਗਤੁ ਪਹੁੰਚੈ ਗੋ ਕਲ ਮਾਂਹਿ ॥ ਨੰਦ

੧੦੧

੦

੦

੦

੦

ਮਹਾਰਕੇਧਾਂਮਕੋ ਬੂਝਤਲੋਗਨਪਾਂਹਿ॥ ਬੂਝਤਲੋਗਨਪਾਂਹਿ
 ਗਯੋਚਲਪ੍ਰਭਕੇਦੁਰੇ॥ ਖੇਲਤਬਾਲਨਸੰਗਪ੍ਰਭੈਪਗਚਿਨ੍ਰ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ ਲਖਕੁਲਸਾਦਿਕਰੇਖਭਯੋਮਨਕੋਬਡਛੇਮਹਿ॥ ਬ
 ਰਬਾਰਪਗਧੂਰਿਭਗਤੁਲਾਵਤਮੁਖਪ੍ਰੇਮਹਿ॥ ੫॥ ਨੰਦਸੁਦਨ
 ਸੁਨਿਓਜਬੈਆਯੋਜਨੁਮਕੂਗਾਰਾਮਸਹਤਆਗੈਮਿਲੇ
 ਦੇਖੇਪ੍ਰਭਛਬਪੁਗਾਦੇਖੇਪ੍ਰਭਛਬਪੁਰਭਗਤੁਹਰਿਚਰਨਪ
 ਰਸਪਗਾਪ੍ਰਭਲੀਨੰਗੀਅਲਾਇਸਦਨਆਨੇਸਾਦਰਕਰਾ॥
 ਪੈਏਜਨਕੇਚਰਨਆਪਥੇਏਕੁਮਮੰਦਾ॥ ਤੁਮਬਸੁਦੇਵਸਮਾਂਸ
 ਚਚਾਐਜਾਂਨੰਦਾ॥ ੬॥ ਹਮਉਪਰਕਰੁਨਾਕਰੀਆਏਹਮਰੇਧ
 ਮਾ॥ ਤੁਮਕਾਰਨਜਾਂਨਤਪ੍ਰਭਕੀਓਭੁਪਛਲਬਾਮਾਕੀਓਭੁਪਛਲ
 ਬਾਂਮਨੰਦਆਦਿਕਯੋਗੁਲਾ॥ ਸਭਬਿਧਿਕਹਿਸਮਸੁਇਯੋ
 ਚਹਿਕੀਸਗੁਪਾਲਾ॥ ਨਰਦਕਹਸਭਭੇਓਮਾਰਿਓਕੇਸੀਜਬਤਮ॥

ਜਾਂ ਤੇ ਬਡੀ ਨਸੇ ਵਛਲ ਨਾ ਆਏ ਪੁਰ ਕੇ ਗਾ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਅਕੂਰ ਕੇ
 ਬਚਨ ਜਹ ਬਿਹਸੇ ਕਹੁਣ ਐਨਾ ॥ ਨੰਦ ਆਇ ਜੇ ਗੋਪ ਸਬਸੇ
 ਹ ਬਿਵਸ ਭਰਨੈ ਨਾ ॥ ਸੇ ਹਿ ਬਿਵਸ ਭਰਨੈ ਨ ਚਲੇ ਮਬਰਾ ਕੇ ॥
 ਲਸਬਾ ॥ ਕਾਲਿ ਦੀ ਕੇਤੀ ਹਲ ਗੇਨੁ ਵਨ ਪੁਰ ਜੂਤ ਬਾ ॥ ਭੁਲ੍ਹ ਜੇ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਅਕੂਰੈ ਪੁਨਿ ॥ ਮੈ ਕੀਨਿ ਅਪਰਾਪ ਕੀਸਾ
 ਤਿਹ ਰਾਏ ਸੁਨਿ ॥ ੮ ॥ ਛਪੈ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਲ ਖਜੇ ਕੁਗਤੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਵਸਿ ਛੀਨੀ ॥ ਦੀਨ ਦਿਖਾਇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਬ ਹਿ ਜਨ ਦੁਬਕੀ
 ਲੀਨੀ ॥ ਗਵਿਤ ਨਿਯਾ ਕੇ ਮਧਾ ਸੁਨਾ ਮਹਲ ਪਰਛ ਬਛਾਂਧੀ ॥
 ਪੁਨਿ ਬਾਹਰ ਮੁਖ ਕੀਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਖੇਲਤ ਗਹਿ ਬਾਂਹੀ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤ ਬ
 ਰਵੈ ਤੀਨ ਦਿਖ ਪੁਨਿ ਅਕੂਰ ਜਲ ਮੈ ਗਯੋ ॥ ਤੁਧੇ ਖੇ ਪੂਰ ਆਰੇ
 ਖਰੇ ਅਨਿਕ ਦੇਵ ਅਚਰ ਜਭ ਯੋ ॥ ੯ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸੁਰਗਾਜ
 ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਨ ਸੰਗ ਦੇਖੋ ॥ ਠਾਢੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਅੰਗੁ ਸੁਰ

ਅਗਨਤ ਬੇਖੇ ॥ ਪੁਨਿ ਬਾਹਰ ਜਨ ਆਇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਦੇਖੇ ਰਸ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਅਤਿ ਅਚਰ ਜਨ ਨ ਭਯੋ ਬਾਤ ਨਿਕ ਸੈ ਮੁਖ ਨਾਂਹੀ ॥ ਤਬ ਬਿਯੋਗੀ
 ਪਾਨਿ ਪਿਭੁਗਤ ਕੋਰਿ ਦੇਲਾ ਇਹ ਜਾਨਹਿ ਦੀਓ ॥ ਤਤ ਛਿਯੋ ਛੇ
 ਜਨ ਕੋ ਭਰਮੁ ਪਰ ਪੂਰਨ ਕੀ ਨੇਹੀਓ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬ ਅਭੂਤ
 ਸਨਾਥ ਕੀਓ ਫਿਰਿ ਪਾਨਿ ਪਿਛਿ ਪਾਕਗਾ ॥ ਸਖਾ ਲੀਨ ਸਬ ਸਾਥ ਅ
 ਏ ਮਥੁਰਾ ਮੇਤ ਬੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਹ ਕੀਨ ਸੋ ਬਰਨੇ ਸੁਕ ਦੇ
 ਵਹਿਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸੁਖ ਸਰਸ ਲੀਨ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾ ਚਤ ਮਦਾ ॥ ੧੨
 ੩੪ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਲਗਾਭਾ ਗ੍ਰੀਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦਾ ਬ
 ਲਭੁ ਪਕਥਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤਾ ॥ ਜਿਤੇ ਭਵਨ ਚਤੁਰਦਸ ਕਹਾ ਅੰ
 ਤਾ ॥ ਦੇਵਨ ਰਤ ਕੰਦਰ ਪਹਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਬਸੁਨ ਚਲੈ ਹੀ ਅਮਾਂਸੁ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬਲਕਰਤ ਦਾਂਤ ਬਹੁ ਫਿਤ ਸਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਬੁ ਪਸੀਅ
 ਅਪਿਕਭੀਤਾ ॥ ਜਾਂ ਕਰਹ ਅਜੀਤਤ ਅਸੁਰ ਸੈਨਾ ॥ ਸੋਰਠੀ ਰੂਪ

ਫਿਤ ਪੁੰਨ ਮੈਂ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਦੰਨੀ ਜਨ ਸੈ ਕਹਾ ਜੇਗਾ ਅਬ ਭਗਤ
 ਵਛ ਲੋਕੇ ਲਾਜ ਮੇਗਾ ਸਬ ਦੇਵ ਨੀ ਮਿਲਹ ਰਿਪੁ ਜਾਂ ਨਕੀ ਨਾ ਪੁ
 ਗਟੇ ਫਿ ਪਾਲ ਸੁਰ ਕਹਤ ਦੀ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਰ ਬਲ ਫਿਤ ਕਰ
 ਤੁਹੁਗਾ ਵੈ ਕੋ ਪੁਹੁ ਦਿਖਾ ਮਭੁਏ ਚੁਗਾ ਕਹਿ ਸੁਖ ਨਿਪਾਂ ਨਾ ਸੁ
 ਸਕੁ ਬਾਤਾ ॥ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰੇ ਮਭਗਤ ਬਲ ਪਰ ਜੇਗਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋ ਤ
 ਕੋ ਅਨੁਲ ਕਰ ਉਯਾਇ ॥ ਤੰਦ ਪਤੁ ਵਹਿਤ ਕਰਹੋ ਉਪਾਇ ॥
 ਸੁਰਦੈ ਧੀਰ ਜਮਾਏ ਸੁਜਾਂ ਨਾ ॥ ਭਵ ਚਿੰਤਨ ਸਚਿਤ ਚਿੰਤਨ
 ॥ ੫ ॥ ਬਲ ਭੁ ਪਭਗਤੁ ਫਿਤ ਕਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕੈ ਸੇਤਿਹ ਅਟਕੈ ਸਕੁ
 ਚਭੀਤਾ ॥ ਪੁਨਿਰ ਚਉਪਾਇ ਸੁਰ ਸੁਖ ਨਿਪਾਂ ਨਾ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਬਲ
 ਤ ਸੁਰ ਸੁਖ ਮਾਂ ਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕੀਰ ਲੀਆ ॥ ਬਾਵਨ ਤਨ ਦਿਨ ਕੁ ਪਬ
 ਰ ਆਏ ਫਿ ਪਾਨਿ ਪਾਂ ਨਾ ॥ ਭੁ ਪਕਰਤ ਫਿਤ ਪ੍ਰੇ ਮ ਸੈ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ
 ਦੰਨਾ ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ ਦੰਨਾ ਮਾਂ ਗਜੇ ਗੁਚਿ ਦਿਨ ਤੇ ਹੀ ॥ ਸੁੰਦਰ

ਬਾਵਨਰੂਪਦੇਖਮੇਰੇਮਨਮੇਰੀ॥ ਕਰਗੁਪੁਤਗਜਾਪ੍ਰਬਮਬਰੁ
ਰਮਾਂਗਉਜੇਭਾਵਨਾ॥ ਸਪਤਠਾਂਨਨ੍ਰਿਪਕਹੀਮਾਂਗਜੇਰੁਚਿਏਬੰਦ
ਨਾ॥ ੧॥ ਕੁਪਪਰੇਹਤਸੁਕੁਦਿਨਤਿਨਜਾਂਨੇਭਗਵੰਨਾ॥ ਤੇਤਿਛੁਲ
ਤਛਲਬੇਖਹਰਿਦੇਹੁਨਕੁਪਤਿਦੰਨਾ॥ ਦੇਹੁਨਕੁਪਤਿਦੰਨਪਛੇ
ਸੁਰਮੀਤਵਿਚਾਰੀ॥ ਕਰਹੈਬਡੇਉਪਦ੍ਰਜਾਨਯੋਮਤੁਦਿਨਬਾਰੀ॥
ਬਲਬੇਲੇਕਰਜੇਹਬਿਪ੍ਰਬਨਿਓਹਰਿਰੂਪਾ॥ ਯਾਂਤੇਭਲੇਨਕਾਜ
ਮੇਰਿਜਾਚਤਸੁਰਕੁਪਾ॥ ੨॥ ਤਬਬਹੁਬਿਧਿਦਿਨਕਹਿਕਯੋਭੁ
ਪਤਿਮਾਂਨੀਨੰਗੀ॥ ਮਾਂਗਜੇਲਲਮੀਕਲਪਹਿਤਕਹੁਰੁਚਿਬੰਦ
ਨਕਾਹ॥ ਕਹੁਰੁਚਿਬਾਵਨਕਾਹਮੇਰਿਪਨਇੰਛਾਨਾਹੀ॥ ਯੀਯਮ
ਨਸਾਫ਼ਿਤਕਰਨਅਸੁਰਭੈਅਤਿਕੀਪਾਹੀ॥ ਤਿਤੀਆਅਰਧਉ
ਲਾਂਪਅਵਨਿਦੈਹੋਨਿਵਾਸਅਬਾ॥ ਨਿਰਭੈਪੈਤੁਵਦੁਰਕਰਉਰ੍ਰਿ
ਤਤਪਮੈਨ੍ਰਿਪਤਬ॥ ੬॥ ਜਬਬਾਂਵਨਅਸਬਚਕਤੇਉਪਰੇਹਤਸ

ਮਯਾਇ। ਦੇਖੋ ਛਲ ਮਾਂਗ ਜੇ ਨਧਨ ਮਾਂਗ ਅਵਨਿਤੁ ਛਪਾਂਇ।
 ਮਾਂਗ ਅਵਨਿਤੁ ਛਪਾਂਇ ਯਾਹ ਕ੍ਰਿਤ ਕਿਹ ਅਟਕਾਯੋ। ਤੁਦ ਛਲ
 ਜੈ ਹੈ ਕੁਪ ਸਮਝ ਬੰਦ ਨਰ ਮਾਂਗੋ। ਮੈ ਪ੍ਰਥਮੈ ਪ੍ਰਣਕੀ ਨਿਟਿਰੈ
 ਕੈ ਸੇਦਿ ਨਵਰ ਅਬਾ। ਤੁਮ ਸਮਝ ਏਨੀ ਤਕਿ ਪਾਕੀ ਨੀ ਮੇਧਰ
 ਨਬਾ। ੧੦। ਕਬਿਤੁ। ਲੀਨੈ ਕਰਤੇ ਇਕੁ ਪਖੈ ਇਹ ਯੋ ਸੁਕੁ ਹੀਏ
 ਛੋਟੇ ਤਨਹੇ ਇਹੇ ਇਫਾਹੀ ਮਾਂਹਿ ਪਸਜੇ ਹੈ। ਕੈ ਸੇਨਿ ਪਟੈ ਜਲ
 ਨੈ ਕੁੰਨ ਦਰੈ ਮੁਹ ਸਿਖ ਜਾਹੀ ਯਪਰੈ ਦੇਖ ਬਾਵਨ ਨੁਹ ਸੁਜੇ ਹੈ। ਤਿ
 ਏਕਾ ਕਰ ਲੀਨਿ ਤਿਹ ਨੈ ਨਹੂ ਮੈ ਦੀਨੈ ਲਚਲੇ ਕਾਨੈ ਕੀਨੈ ਦਾਨੁ ਲੈ
 ਕੈ ਹਰਿ ਲਸਜੇ ਹੈ। ਤੀਨ ਪਗ ਤੀਨ ਲੋਕ ਰਹੇ ਅਧੇ ਕੁਪ ਸੇਕ ਦੇ ਕੈ
 ਛਾਤੀ ਪਾਂਉ ਨਾਹ ਦੇਸ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਜੇ ਹੈ। ੧੧। ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੇ ਰਕੁਪ ਸੁ
 ਨੀਏ ਅਨੁਪਰੁਪ ਮੈ ਪ੍ਰਣਕੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਣਕੈ ਸੰਭਾਰੀਏ। ਲਜੁ ਲਜ
 ਬਹਾਰੈ ਤਾਂ ਕੈ ਦੇਖੁ ਨ ਦਿਛਾਹੈ ਕੈ ਉਭਾਰੈ ਨਬ ਸੁਰਕੁਰ ਲਾਜ ਮਾਂਹ

ਗਾਰੀਏ। ਕਰੁਨਾ ਕੇ ਮੈਂ ਨਸੁ ਨਿਸੇ ਬਲ ਚੁਕੇ ਬੈਨ ਨੈਨ ਨਤੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਲਲਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਗੀਏ। ਅੰਕੁਰ ਲੀਨ ਰਸ ਭੀ ਨ ਭੁਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਭਰੇ ਤਾਂ ਕੇ ਦੁਹਾ ਸੋਇ ਲਾਜ ਭਾਗੀਏ॥ ੧੩॥ ਦੇਹ ਗਾ ਬਿਧ
ਮੈਂ ਸੰਕਰ ਆਪਾ ਰਿਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਇ। ਦੁਹਾ ਲਤੀ ਨਿਬ
ਨੇਕੇ ਦੁਹਾ ਬਲ ਛਾਇ॥ ੧੩॥ ੩੫॥ ਮੁਲ ਛਪੇ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਸ ਮੁਦ ਕੇ ਭਗਤ ਇਤੇ ਪਰਵਾਨਾ। ਸੰਕਰ ਸੁਕ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਪ
ਲਨਾਰ ਦਪਨ ਮਾਂ ਨਾ। ਵਿਸ ਕ ਸੇਨ ਪੁਲਾਦ ਬਲ ਭੁਭੀਖ ਮਜ
ਗ ਜਾਂ ਨਾ। ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਵਾ ਮਮਰੀ ਕ ਬਿਭੀਖਨ ਮਹਿ ਮਭਾਰੀ॥
ਅਨੁਰਾਗੀ ਅਕੂਰ ਸਦਾ ਉੱਧਵ ਮਧਿਕਾਰੀ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ
ਅਵਿਸ ਸੁਕੀ ਕੀਰਤ ਕਹਨ ਸੁਜਾਂ ਨਾ। ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਸ ਮੁਦ ਕੇ
ਭਗਤ ਇਤੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੧੪॥ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਵਨੀ ਕੀ। ਟੀਕਾ॥
ਦੇਹ ਗਾ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਵਇਤ ਹਾਸ ਅਬ ਸੁਨ ਹੁਸੀ ਤਦੈ ਕਾਂ ਨਾ। ਉਤੰ ਪ

ਤਗਜਾਭਯੋਸੰਭੁਮਨਕੁਲਜਾਂਨਾ॥੧॥ਵੈਰਾਂਨੀਤਾਂਕੇਸਦਨਅ
 ਤਿਸੰਦਰਸੁਕੁਮਾਰਿ।ਜੇਠੀਨਾਮਸੁਨੀਤਿਭਨਦੁਤੀਯਾਸੁਰੁ
 ਚਿਵਿਚਾਗਾ॥੨॥ਉਪਜੋਪੁਦਨੁਸੁਨੀਤਤੇਰੂਪਰਾਸਿਗੁਨਖਾਂਨਾ॥
 ਇਕਸੁਤਸੁਰੁਚੀਤੇਭਯੋਉਂਤਮਨਾਂਅਬਖਾਂਨਾ॥੩॥ਪੁਦਨ
 ਨੀਛਲਬਲਹਰਤਸੁਪੇਸਹਜਸੁਰਾਇ।ਸੁਰੁਚਿਛਦਮਜਾਂ
 ਨੈਅਧਿਕਤਾਂਕੈਵਸਿਭਯੋਗਾਇ॥੪॥ਛਪੈ।ਕਾਮਕਲਾਮੈਸੁ
 ਰੁਚਿਚਤੁਰਨਿਪਤਿਹਆਪੀਨਾ।ਨਿਸਦਿਨਤਿਹਗੁਰੁਰਤ
 ਬਿਛੁਰਨਹਿਜੇਜਲਮੀਨਾ।ਤਹਾਂਆਇਪੁਦਕੀਅਪ੍ਰਣਮ
 ਨਿਪਲੈਉਛੰਗਤਬਾ।ਪਾਂਚਬਰਖਸਿਸਬੈਸਸੁਨਤਮੀਠੀਬਾਂ
 ਤੈਅਬਾ।ਦਿਖਾਮਾਤਸੇਤਰਿਸਬਚਕਪੇਛੂਟਰਸੁਤਤੁਪਿਲਾਜਨ
 ਹਿ।ਜੇਉਤਜਮਿਜਾਦਉਚੈਬਰੈਪੈਅਨਆਦਰਡੰਡਲਹਿ॥੫॥
 ਮੇਰੇਗੁਰੁਦਲੇਤਤਉਨਿਪਰਦੀਲਾਇਕਾ।ਮੈਸੇਬਹੁਰਿਸ

ਬਚਨਕਪੇਚਛਬਿਸਜੋਧਾਇਕਾਨਿਪਗਾਹੁੜਨਹਿਕਰਉ
ਪਾਇਡਰਕਾਮਨਾਰਿਵਸਾਏਅਨਾਬਨਿਵਮਾਥਚਲੋਧੁ
ਵੈਨਨੀਰਗਸਾਦਿਖਾਬਿਹਬਲਤਾਬੁਝੋਜਨਨਿਸਬ
ਪੁਸੰਗਸੁਰੁਚੀਕਹੋਯੋਸੁਤਪਰਪੀਰਜਉਨਿਸਾਚੁਕਹਿ
ਮੇਰੇਗਹਿਤੁਵਰੁਵਲਹੋ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆਕੀਨਿਸੁਤਤ
ਪਹੀਨਤੁਮਤਾਂਤੇਮੇਰੇਬਾਸਾਉਂਤਮਉਂਤਮਤਪੁਕੀਓਸੁ
ਰੁਚਿਉਦਰਪੁਕਾਸਾਸੁਰੁਚੀਉਦਰਪੁਕਾਸੁਰਾਜੁਮਿਲਪਰ
ਗਾਂਸੀਸੁਤਾਮੁਹਿਤੀਅਕਹਤਲੁਜਾਤਭੁਪਤੰਗੋਦੋਦੋਰਉਤਾ॥
ਅਬਜੋਸੁਖਕੀਚਾਹਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਹਰਿਭੀਨੀਹਰਖਉਛੋ
ਕਾਟਿਬਾਂਧਾਤਿਲਕਮਾਥੇਸੁਤਕੀਨੀ॥੭॥ਸੁਬਤੇਉਚੇਲੇਹੁ
ਪਦਮਾਸਿਖਦੀਨੀਮਾਤਾਨਮਸਕਾਰਕਰਗਯੋਪੁਵਪੰਨਜਨ
ਨੀਬਿਖਜਾਤਾਪੀਨਿਜਨਨੀਬਿਖਜਾਤਾਪ੍ਰਿਥਮਦਿਨਗਹਿ

ਫਿਗਬਾਗਾਸਪਤਰਿਖੀਸ੍ਰੁਆਇਤਹਾਜ਼ਾਰੇਸਿਸਰਾਗਾ
 ॥ ਪਕੋਚਰਨਨਿਜਕਹਿਪ੍ਰਸੰਗਕਛੁਮਿਛਦੇਹੁਅਬਾਰਾਗ
 ਵੈਖਕਰਦੁਰਿਕਠਨਤਪਮੁਨਿਭਖੀਸਬਾ॥ ੧੦੫ ॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥
 ਕਰਜੇਗਬਿਨਦਪੁਦਸੁਨਿਮੁਨੀਸਾ॥ ਤਜਰਾਗਵੈਖਸਬਜਾਂ
 ਨਈਸਾ॥ ਸੇਕਠਨਬਾਲਬੁਧਿਕਹਾਜਾਂਨਾਦੀਜੈਨਭਗਤਿਤੇ
 ਤਜਹੁਪ੍ਰਾਂਨ॥ ੧੦੬ ॥ ਦ੍ਰਿੜਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖਮੁਨਿਦਰਬਖਾਂਨਾਅਸ
 ਲਾਭੁਨਕੇਭਗਤੀਸਮਾਂਨਾਮਨਬਾਂਛਤਛਲੁਹਰਿਭਗਤਿਮਾ
 ਹਾ॥ ਬਨਵਸਿਹਰਿਭਜਲੈਜਨਮਲਾਹ॥ ੧੦੭ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਸਿਖ
 ਦੇਮੁਨਿਗਵਨਕੀਨਾ॥ ਪੁਨਿਨਾਰਦਾਏਕਰਸੁਬੀਨਾ॥ ਗੁਨਗ
 ਵਤਪੁਭਸਿਸਕਰਪ੍ਰਵਾਮਾ॥ ਰਿਖਬੁਝ੍ਯੋਤਿਨਨਿਜਕਯੋ
 ਕਾਂਮਾ॥ ੧੦੮ ॥ ਮਤਿਬਾਲਕੁਮਾਰਨਹੋਇਬਾਤਾ॥ ਫਿਰਜਾਉ
 ਸੋਤਜਨਨੀਰਿਜਾਤਾ॥ ਹਾਸੀਕਰਹੈਪੁਨਿਐਰੁਲੋਗਾ॥ ਅਪਜ

ਸਤੈ ਭੈਰਵ ਮਰਨ ਯੋਗ ॥ ੧੩ ॥ ਛਪੈ ॥ ਮੁਨਿ ਵਰਗ ਰਖਤ ਭਯੋ
ਦੇਖ ਫਿਰਿ ਹਰਿ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮੁਨਿ ਸੁਤਤੁ ਵਪ੍ਰਤਿ ਕੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
ਗਤੀ ਤਪਗੀਤੀ ॥ ਕੁਨੁ ਸੁਤਾ ਕੇਤੀ ਰਸੁ ਖਦਮ ਪੁਬਨੁ ਹੋਈ ॥
ਤਹਾ ਬੈਠਹ ਰਿਭੁ ਜਨੁ ਨੈਕੁ ਚਿਤ ਕਹੂੰ ਨ ਦੇਈ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਸਰੂ
ਪ ਬਰਨਨ ਕੀਓ ਪ੍ਰਸਾਨੁ ਪਰਹੁ ਯਹ ਰਾਖੀਆ ॥ ਓਨ ਮੋਕੁ ਗਵ
ਤੇ ਬਾਸ ਦੇਵਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਭਗੁ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
ਪ੍ਰਵਸ ਮਠਾਇ ਬਹੁ ਰਕਿ ਪਨਿ ਪਛਿ ਗਏ ॥ ਸਿਸਕਾ ਛੇਜੇ
ਵਸਿ ਨਾਹਿ ਨੀਤ ਨਾਹਿਗਾਹਿ ਡਰ ਪਾਏ ॥ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਵਰਹਿ ਦੁ
ਖਾਇਤੀ ਅਹਿਤ ਲੈਏ ਸ੍ਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਿਪਸਾ ਮਠਾਇ
ਪਰਮ ਕਰ ਚਹਿ ਸੁਖ ਆਪਾ ॥ ਨਾਰਦ ਗਵਨੇ ਨਿਪ ਡਕੇ ਜੀ
ਅਨੇਗੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਗ ਕਰਾ ॥ ਯੇ ਸੁਤ ਪਹਿ ਸੇਚ ਰਨ ਗਹਿ ਪ
ਉਠਾਇ ਤਿਲ ਮੇਲ ਗਗ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਚਲੇ ਪੁਤ ਕਹਾਤਾ

ਪੁਰਹੁ ਕੋ ਬਨਹੁ ਕੋ ਕੋ ਨ ਕਾ ਜਤ ਪਕਾ ਜਤੋ ਕੋ ਨ ਜੁਹਾ ਤਹੈ। ਕੀ
 ਨੇ ਨ ਬਿਵਾਹਰਾ ਜਸੁ ਖਹੀ ਕੀ ਚਾਹੁ ਅਬ ਜਰਾ ਕਾ ਲਕਯੋ ਬ
 ਨ ਮੇਹੁ ਬਨ ਜਾਤਹੈ। ਆਪੋਗਾ ਭੁਲੇਹੁ ਬਨ ਪੁਨਹੁ ਕੋ ਛਡੇ
 ਹੁ ਮੇਹੁ ਲੋਗ ਕਹੈ ਮਾਨ ਲੀਜੈ ਪਿਤ ਬਾਤਹੈ। ਪੂਵਹੁ ਵਿਚਾ
 ਗੀ ਨੈ ਕੁਭ ਜੋ ਨ ਮੁਰਾਗੀ ਮੈ ਤੋ ਉਂਦ ਮਕੀ ਏ ਤੇ ਨਿਪ ਦੇ ਤਰ
 ਪਾਤਹੈ। ੧੫॥ ਛਪੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਗ ਤਿ ਜੋ ਕਰ ਉਤਾਂਹ ਸੁਖ ਬਰ
 ਨ ਜਾਣੀ। ਪਿਤ ਕੋ ਕਰ ਪਰ ਨ ਮਗਾਯੋ ਪੂਵ ਮਨ ਹਰ ਖਾਈ। ਨਿ
 ਪ ਬਿਹ ਬਲ ਸੁਤ ਬਿਗੀ ਕਰਤ ਪੁਰਹਾ ਹਾਕਾਰਾ। ਰੋਟਿ ਤਿ
 ਸੁਰੁ ਚਿ ਬਿਹਾਲ ਦੀ ਨ ਬਿਪ ਅਪ ਜਸ ਰਾਗਾ। ਇਕ ਪੂਵ ਜ
 ਨ ਨੀ ਪੀਰ ਜੁਗਯੋ ਕੋ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਤਾ ਸੁਮਤਿ। ਉਤ ਸੁਨ ਹੁਕ
 ਥਾ ਪੂਵ ਭਗਤ ਕੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਭਗਤੀ ਲੀਨ ਸੁਤਿ। ੧੬॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥ ਮਨਿ ਸਾਏ ਪਵਾਸ ਪੁਨੈ ਯਹਿ ਪ੍ਰਵੁ ਸਿ ਸਕੀਨੈ। ਬਈ ਛਲ

ਦਿਨਤਿਤੀਅਖਾਇਏਕਮਾਸਬਿਤੀਨੇ॥ਦੁਤੀਯਮਾਸਦਿਨਖ
 ਸੁਪਤ੍ਰਕੋਕਰਤਅਹਾਗਾਤਿਤੀਯਮਾਸਦਿਨਨਵਮਨੀਰਅਚ
 ਹੈਬਰਬਾਗਾਚਤੁਰਥੇਮਾਸਵ੍ਹਾਦਸਦਿਨੈਪੋਨਅਚੈਪੁਨਿਜੋ
 ਤਜੀ॥ਇਕਪਗਅੰਗਸੁਬਲਠਾਫਸਿਸਾਰਿਦੈਰੂਪਪ੍ਰਕ੍ਰੇਸ
 ਜੀ॥੧੭॥ਦੇਹਗਾਸਹਿਨਸਕੀਅਵਨੀਤਬੈਉਗਤੇਸਤਪਰ
 ਗਾਡੇਲਤਨਉਕਾਗਜਚਛੇਇਉਡੇਲਤਸੁਖੁਭਾਗ॥੧੮॥ਸੁ
 ਨਿਸੁਰਪਾਤਿਹੀਅਮੈਰਕੋਮਤੁਮੁਹਿਲੈਰੈਰਾਜਾ॥ਮਾਯਾਮਯ
 ਇਕਅਸੁਰਪਠਜਾਇਬਿਗਾਰੁਕਾਜਾ॥੧੯॥ਪ੍ਰਵ੍ਰਜਨਨੀਕੋ
 ਰੂਪਪਰਦਨੁਕਰਤਸੁਤਬੇਲਾ॥ਛੈਛਤਕਾਂਨਨਪਾਇਅਬ
 ਸਿੰਘਟਿਰਤਚਖਖੇਲਾ॥੨੦॥ਤਉਨਖੇਲੈਨੈਪ੍ਰਵ੍ਰਪਨਕੇਤ
 ਰਤਨੁਪਾਗਾਗਾਰਜੋਤਉਨਰਕੋਸਿਸਪੁਨਿਨਿਜਰੂਪਸੰਭ
 ਗ॥੨੧॥ਕੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ਜਬੈਬਾਲੈਨਾਨਹੀਨੈਕੁਖ

ਲੈ॥ ਕੁਪਜੇ ਦੁਸ੍ਰਦੈ ਤਾ ਕਟੂ ਬਾ ਕਬੇ ਲੈ॥ ਕਰੈ ਖਗਲੀ ਨੀਗਯੇ
 ਨੇਰਦੰਤਾ॥ ਦਿਖੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਰੂਪਾ ਮਹਾਂ ਦੁਸ੍ਰਦੰਤਾ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਗਾ
 ਬਿਸ੍ਨੁ ਰੂਪ ਪੁਪਦੇ ਖਕੈ ਨਿਸ਼ਚਰਜਾ ਇਸੁ ਨਾਇ॥ ਲੈ ਰੈ ਸੁਰਪਤਿ
 ਰਾਜੁ ਸਿਸਟਾ ਕੇ ਨਹਿ ਤਪਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਜਵੈ ਯਾ॥ ਪਾਕਰਿ ਪੈ
 ਮਨਜੇ ਚਬਛੀ ਮਤਿ ਰਾਜੁ ਸਮਾਜ ਦਿਖੈ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਰੰਗੁ ਤਿ
 ਲੇਤ ਮਗਾਂ ਨਕਰੈ ਬਰਜੀ ਰਿਸਕੈ ਰਹਿ ਹੇਤੁ ਪਚਾਈ॥ ਦੇਖ ਮ
 ਪੀਰ ਕੁਬੇਰ ਕਯੋਹ ਰਿਪਾਸ ਚਲੇ ਜਿਹ ਕੀਠ ਕੁਰਾਈ॥ ਕਿੰਨਰ
 ਗੰ ਪੂਬਦੇਵ ਲਿਏ ਸਬ ਛੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਯੇ ਸੁਰਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਦੇ
 ਹਗਾ॥ ਕਰਤੈ ਰੰਗੁ ਰੰਗੇ ਨੇਨਕ ਲਉ ਸਤਤਿ ਕੀਨ ਅਪਾਗਾ ਬੇਲੇਰ
 ਮਾਨਿ ਵਸਤ ਬਾਸ ਪਵਾਇਤ ਨਿਵਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਵਕੈ ਕਛੁਇੰਛ
 ਲੀਤੁ ਵਠਕੁਰਾਈ ਇੰਦ੍ਰ॥ ਕਤਕੇ ਪਤਹਰ ਸਮਾਰ ਪੈ ਮਾਰਤ ਸਦ
 ਗਲਿੰਦ੍ਰ॥ ੨੬॥ ਬਿਨਕਾਜ ਨਿਜ ਭੈਰਵ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੀ ਅਸੇਇ॥

੧੦੮

ਜਾਵਤੋਹੋਪੁਵਪਾਸਮੈਤਿਹਤਪਪੁਰਨਹੋਇ॥੨੭॥ਨਿਜਪੁਰਾ
 ਯੇਸਕੁਤਬਲੰਭਤਆਨੰਦਸਾਂਤਾ॥ਚਲੇਪੁਰੁਜੁਲਪੁਵਕਯੋਭ
 ਗਤਵਛਲਦੁਖਹਾਂਤਾ॥੨੮॥ਸੁਲਨਾ॥ਆਇਪੁਰਪੁਵੈਬਹੁ
 ਤਜਗਾਇਓਨੈਕੁਤੁਨੈਨਨਹਿਸਿਸਉਪਾਗੇ॥ਜੇਉਹਰਿਰੁਪਤਿ
 ਰਿਦੈਨਿਜਪਾਰਿਓਸਉਹਰਿਤਹਾਂਤੇਲੀਨਟਾਰੇ॥ਹੋਇਬ੍ਰਾ
 ਲਖੇਲਨੇਤਦੇਖਜੇਵਹੈਚਤੁਰਕੁਜਰੂਪਪਗਗਾਮੁਬਾਗੇ॥ਪ੍ਰ
 ਕੁਉਠਾਇਗਗਮੇਲਿਓਪ੍ਰੇਮਜਲਚਲਜੋਚਹੁਚਖਨਪਟਭੀਗਸ
 ਹੇ॥੨੯॥ਹੋਹਗਾਕਰਜੇਰੇਬਿਨਵੈਭਗਤੁਕਿਵਗੁਨਬਗੋਤੋਤ
 ॥ਨੇਤਨੇਤਸੁਤਿਭਾਖਹੈਤਨਕਬਾਲਮਤਿਮੋਹਿ॥੩੦॥ਮੰਤਦੁਗੀਮ
 ਲਾਛੰਦਾ॥ਜੈਤਿਰੁਵਦਰਾਣਾਸਰਬਸਮਾਯਾਜੈਜੈਦੀਨਨਾਥ
 ਗੀ॥ਜੈਦੇਵਨਦੇਵਾਅਲਖਅਭੇਦਾਏਕਅਨੇਕਾਜੋਤਿਪਗੀ॥ਜੈਬ੍ਰਹ
 ਮਸਰੂਪਾਮਤਿਆਨੁਪਾਪਟਿਪਟਿਵਾਸਅਲੇਪਹੋ॥ਜੈਨਿਗੁ

ਨਧਾਨੰਸਗੁਨਬਖਾਂਨੰਅਜਮਕੀਸਦਬੇਦਕਯੋ॥੩੦॥ਦੋਤਗਾ॥
 ਇਹਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕੀਨਬਹੁਪਕਯੋਚਰਨਪੁਨਿਬਾਲਾ॥ਮਾਂਗਮ
 ਗਬਹੁਪੁਰਕਯੋਜਾਂਨਹੁਮੋਹਿਦਇਆਲਾ॥੩੧॥ਰਹੀਪ੍ਰਥਮਕ
 ਛੁਬਾਸਨਾਅਬਤੁਵਦਰਸਨਭਾਗਾ॥ਤਦਪਮਨੋਰਥਪ੍ਰਥਮਹੁੰਦੈ
 ਹੋਤੁਵਅਨੁਗਾਗਾ॥੩੨॥ਛਪੈਉਚੇਪਦਮੁਹਿਮਿਲੈਸੋਈਲੀਲੈ
 ਸੁਤਪ੍ਰੀਤੀ॥ਦੇਵਦਾਂਮਤ੍ਰੀਮੇਰੁਪ੍ਰਦਛਨਕਰਸੁਰਗੀਤੀ॥ਸਿੰਘ
 ਸੁਤੁਵਅਚਲਮੇਰੁਯਹਾਤਕਰਹੁਅਬਾਸੈ॥ਪਤਤੁਵਲੈਨ
 ਤਜਾਗਹੁਲੈਹੋਸੰਗਤਕਾ॥ਖਦਬਿਸਾਸਸਰਲਰਾਜੁਕਰਇਕ
 ਦਿਨਜਾਇਅਖੇਟਹਿਤਾ॥ਤਹੁਸੁਰੁਚੀਸੁਤਹੁਤਜੰਛਇਕਕੁਤਬੈਰ
 ਤੁੰਲੈਹਿਜਿਤਾ॥੩੩॥ਪੁਨਿਕੁਬੈਰਤੁਵਆਇਮਿਲੈਨਿਜਦੇਖੁਛਮ
 ਈ॥ਇਹਬਿਧਅੰਗਹਿਰਾਜਚਰਿਤਕਰਹੋਸੁਤਜਾਈ॥ਦੈਬਹੁ
 ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਭਏਅੰਤਰਹਿਤਸੁਮੀ॥ਅਯੋਨਿਪਸੁਪਿਪਾਇਲੀਏ

੧੦੬

੦

੦

ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਨੁਗਾਂ ਮੀ ॥ ਲੈ ਪੁਰਗ ਵਨੇ ਅਨੰਦ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗਯੋ ਪ੍ਰਵਰੁ
 ਚਿਗ੍ਰਹਿ ॥ ਪਰਾਪਕ ਰਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਲਾਇ ਹੀ ਅਲਾਜੁ ਸਾਮੁ ਹੋ ਨੈਨ
 ਨਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਦੈ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪੀਰ ਤੇ ਹਿਰਿ ਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਅਯੋ
 ਨਿਜ ਮਾਤ ਗੇਹੁ ਖਸੋ ਹੀ ਅਲਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਭਯੋ
 ਕਵਿ ਬਰਨਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਰਤ ਰਾਜ ਮੇਜੇ ਗੁਪ੍ਰੇ ਮਰੁਗਤੀ ਪ੍ਰਵਪਾ
 ਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਿਤਿ ਰਿਤੁ ਹਿਰੁਗਤ ਕੇ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਛੇ ਪਕ
 ਹਿ ॥ ਜੇ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਅਰੁਗ ਜਾਨ ਲਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬
 ਮੁਲ ਛੁਪੇ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਚਿਤ ਪਕਸੇ ॥ ਤੈਨੈ ਸਰਨਿ ਹੋ ਅ
 ਨੁਸਰੇ ॥ ਅਗਸੁ ਪੁਲਸੁ ਪੁਲਰੁ ਚਮਨ ਵਸਿ ਸੁਸੁਰ ਭਰਿ ਰਿਖਾ ॥
 ਕਰਦ ਮਾ ਅਤੇਰ ਚੀਗਾਰ ਗਾਰੇ ॥ ਤਮ ਬਜਾਸ ਸਿਖਾ ਲੇ ਮਸਭਿ
 ਗਦਾ ਲਭੁ ਅੰਗਰਾ ਸਿੰਝੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਮਾਂਤੁ ਵਬਿਸ਼ਟੀ ਮਤੁ ਦੁ
 ਰਬਾਸਾ ਸਹਸੁ ਅਠਾਸੀ ॥ ਜਾਬਾ ਲੁਕਯ ਮਦਗਨ ਮਯਾਦ

ਰਸਕੰਸਪਧਰਬਤਪਾਰਾਸਰਪਦਰਜਪਰੋਪਾਪਸਾਨਚਤੁਰਭੁ
 ਜਚਿਤਪਕੋਤਿਨੈਸਰਨਿਚੋਅਨੁਸਰੋ॥੧੬॥ਸਾਪਨਸਾਪਸ
 ਤਪੁਰਾਂਨਫਲਹੁਪੀਸ਼ੀਭਾਗਵਤਾਬ੍ਰਹਮਬਿਸ੍ਨੁਸਿਵਲਿੰਗ
 ਪਦਮਸ੍ਰੀਦਵਿਸਤਾਰਾਗਾਥਾਮਨਮੀਨਬਰਾਹਮਣਗਨਿਕੂਰਮ
 ਉਦਾਰਾਗਾਰੁਤੀਨਾਰਦੀਭਵਿਖ੍ਯਬ੍ਰਹਮਵੈਵਰਤਸ੍ਵਨਮੁ
 ਚਿੰਮਾਰਕੰਡੇਬ੍ਰਹਮੰਡਕਥਾਨਾਨਾਉਪਜੈਰੁਚਿੰਪਾਰਮਪਰਮ
 ਸ਼੍ਰੀਮੁਖਕਥਤਚਤੁਰਸਲੋਕੀਨਿਗਮਸਤਿ॥ਸਾਪਨਸਾਪਸ
 ਤਪੁਰਾਂਨਫਲਹੁਪੀਸ਼ੀਭਾਗਵਤਾ॥੧੭॥ਦਸਆਠਸਿੰਮ੍ਰਿ
 ਤਜਿਨਉਚਰੀਤਿਨਪਦਸਰਸਿਜਭਾਲੋਮੋਮਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਅ
 ਤੇਵੈਸਨਵੀਹਾਰਤਿਕਯਾਮੀਯਾਗਬਲਕਅੰਗਰਾਉਸਨ
 ਸਾਮਾਰਤਕਨਾਮੀਕਾਤਾਯਨਿਸਾਖਲ੍ਯਗੋਤਮੀਵਸਿਸ਼੍ਰੀ
 ਦਾਖੀਸੁਰਗੁਰਾਸਾਤਾਪਪਰਾਸਰਫਿਤਮੁਨਿਭਾਖੀਆਸ

ਪਾਸਉਦਾਰਪੀਪਰਲੋਕਲੋਕਸਾਪਨਜੋ। ਦਸਆਠਸਿੰਮਿਤਿ
 ਜਿਨਉਚਰੀਤਿਨਪਦਸਰਸਿਜਭਾਲੋਮੋ॥੧੮॥ ਪਾਵੈਭਗਤਿ
 ਅਨੁਪਾਇਨੀਜੇਰਾਮਸਚਿਦਵਸੁਮਰਨਕਰੈ॥ ਸਿਸ੍ਰਬਿਜਯੀ
 ਜਯੰਤਨੀਤਪਰਰੁਚਰਬਿਨੀਤਾ॥ ਰਾਸ੍ਰਵਰਪਨਨਿਪੁਨਸੁਰਾ
 ਸ੍ਰਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ ਅਸੋਕਸਦਾਅਨੰਦਪਰਮਪਾਲਕਤਤਬੇ
 ਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਵਰਜਸੁਮੰਤਚਤੁਰਜਗਮੰਤ੍ਰੀਜੇਤਾ॥ ਅਨਾਅਸ
 ਰਘੁਪਤਿਪ੍ਰਸੰਨਕੁਵਸਾਗਰਦੁਸਤਰਤਰੇ॥ ਪਾਵੈਭਗਤਿਅ
 ਨੁਪਾਇਨੀਜੇਰਾਮਸਚਿਦਵਸੁਮਰਨਿਕਰੈ॥੧੯॥ ਸੁਭਵਿਸ੍ਰਬਿ
 ਜੋਮੇਪਰਕੋਰੇਜੇਸਹਿਚਰਰਘੁਬੀਰਕੋ॥ ਦਿਨਕਰਸੁਤਹਰਿ
 ਰਾਜਬਾਲਬਛਕੇਸਹਿਅੰਕਸਾਦਪਮੁਖਦੁਇਧਮਯੰਦਰਿੰ
 ਛਪਤਿਸੰਕੀਰਤਾ॥ ਉਲਕਾਸੁਭਟਸੁਖੇਨਦਰੀਮੁਖਕੁਮਦ
 ਨੀਲਨਲ॥ ਸਰਭਰਾਵੈਗਵਾਛਪਨਸਰੰਪਮਾਦਨਅਤਿਬਲ

ਮ

॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂ ਬਪਾਲ ਰਾਜ ਕਾ ਜਗਤ ਭੀਰ ਕੇ ॥ ਸੁਰੁ ਤਿ
 ਸੁ ਬਿਸਮੇ ਪਰ ਕਰੇ ਜੇ ਸਾਹਿਚ ਰੰ ਪੁ ਬੀਰ ਕੇ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਡੇ
 ਗੋਪ ਪ੍ਰਜਨ ਕੇ ਸੁਤ ਨੀ ਕੇ ਨ ਵਨੰਦਾ ॥ ਪਰਾਨੰਦ ਪੂ ਵਨੰਦ ਤਿਤੀ
 ਯਉ ਪਨੰਦ ਸੁਨਾ ਗਾਗਾ ਚਤੁਰ ਬਤਹ ਅਰੁਨੰਦ ਨੰਦ ਸੁਖ ਸਿੰਧ
 ਉਜਾਗਾਗਾ ਸੁਠ ਸੁਨੰਦ ਪਸੁ ਪਾਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਸ਼ੈ ਅਰੁਨੰਦ ਨਾ ॥
 ਕਰਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਨੁਜ ਬੰਲ ਭੁਜਗ ਬੰਦ ਨਾ ॥ ਆਸ ਪਾਸ
 ਵਾ ਬਰਗ ਕੇ ਵਿਹਰਤ ਪਸੁ ਪਸੁ ਛੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਡੇ ਗੋਪ ਪ੍ਰਜਨ
 ਕੇ ਸੁਤ ਨੀ ਕੇ ਨ ਵਨੰਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਲ ਬਿਪਨ ਰਨਾਰਿ ਗੋਪ ਹੋ ਅਰ
 ਬੀਉ ਨ ਪਦ ਰਜਾਨੰਦ ਗੋਪ ਉਪਨੰਦ ਪਰਾਨੰਦ ਮਹਾਰਿਜ ਸੇ ਪਾ
 ॥ ਕੀਰਤ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਭੰਨ ਕੁਵਹਿ ਸਾਹਿਚ ਰਮਨ ਮੇਦਾ ॥ ਮਪੁ ਮੰਗ
 ਲ ਸੁਬਾਲ ਸੁਬਾ ਹੁਕੁ ਅਰਜੁਨ ਸ਼ੀਦਾ ਮਾਮੰਡ ਲਗ ਲਾਅ
 ਨੇਕ ਸੁਮਾਸੰਗੀ ਬਹੁਨਾ ਮਾਘੇਖ ਨਿਵਾਸ ਨਕੀ ਫ੍ਰਿਪਾ ਹਰਨ

ਰਟੰਛਤ ਆਦਿ ਅਜਾ। ਬਾਲ ਬਿਪਨ ਰਨ ਰਿਗੇ ਪੋਤੇ ਅਰਥੀ
ਉਨ ਪਾਦ ਰਜਾ। ੩੩॥ ਬਿਜਰਾ ਜਸੁ ਵਨ ਸੰਗ ਸਦਨ ਬਨ ਅ
ਨੁਗ ਸਦਾ ਤਤ ਪਰ ਰਹੈ। ਗਰ ਕਤ ਕਪੜ ਕ ਐਰੁ ਪੜ ਸਭ ਧੀ ਮ
ਨਿਭਾਵੈ। ਮਪੁਕੰਠੇ ਮਪੁਵਰਤ ਰਸਾਲ ਬਿਸਾਲ ਸੁਹਾਵੈ। ਪ੍ਰੇ
ਮ ਕੰਦ ਮਕਰੰਦ ਆਨੰਦ ਸਦਾ ਚੰਦ੍ਰਾਸਾਗ ਪ੍ਰਸਦ ਬਕੁਲ ਅ
ਦੰਨ ਸਾਰ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਸਮੇਦਿ ਚਾਰ ਕੇ ਚਾਰੁ ਚ
ਤੁਹ ਚਿਤ ਕੀ ਲਹੈ। ਬਿਜਰਾ ਜਸੁ ਵਨ ਸੰਗ ਸਦਨ ਬਨ ਅਨੁ
ਗ ਸਦਾ ਤਤ ਪਰ ਰਹੈ। ੩੩॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮੇਦਾ ਸਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ
ਸਿਰ ਤਾਜ। ਜੰਬੂ ਐਰੁ ਪਲੰਖ ਸਾਲ ਮਲ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜ ਰਿਖਾ।
ਕੁਸਪ ਵਿਤ ਪੁਨਿ ਭੋਚ ਕੋਨ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ਨੈਲਿਖਾ। ਸਾਕਾ ਵਿਪੁਲ
ਵਿਜਤਾਗ ਪ੍ਰਸਿਪਨਾ ਮੀ ਅਤਿ ਪੁਤਕਗ। ਪਰ ਬਤ ਲੋਕਾ ਲੋਕ
ਓਕਟਾ ਪੂਕੰ ਚਨ ਪਗ। ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬਸ ਤਜੇ ਜੇਜਾ ਤਾਂਤਿ ਨ ਸੋਨਿ

ਤਪ੍ਰਤਿਕਾਨਾ ਸਪਤਦੀਪਮੈਦਾਸਜੇਤੇਮੇਰੇਸਿਰਤਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮ ੧੧੨
 ਪ੍ਰਜਦੀਪਨਵਖੰਡਮੈਭਗਤਜਿਤੇਮਮਭੁਪਾਇਲਾਵਰਤਆਪੀ
 ਸਸੰਕਰਖਣਅਨੁਗਾਸਦਾਸਿਵਾਰਮਜਕਮਛਮਨੁਦਾਸਹਿ
 ਰਨ੍ਯਕੁਰਮਅਰੁਯਮਇਵਾਕੁਰਵਹਾਰੁਭੁਭਿਤ੍ਰਵਰਖਤ
 ਗਿਸਿੰਘਪ੍ਰਤਲਾਦਾਕਿਪੁਰਖਰਾਮਕਪਿਭੁਰਖਨਰਾਇਣੁ
 ਬੀਨਾਨਾਦਾਭਝਾਸੁਪ੍ਰੇਰੀਵਭਝਮਵਕੇਤਕਾਮਕਮਲਾਅ
 ਨੁਪਾਮਪ੍ਰਜਦੀਪਨਵਖੰਡਮੈਭਗਤਜਿਤੇਮਮਭੁਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੇ
 ਤਦੀਪਮੈਦਾਸਜੇਸੁਵਨਜੁਲੇਤਿਨਕੀਕਥਾਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਕੇਬ
 ਵਨਨਿਰੰਤਰਤਾਂਹੀਦੇਖੋ ॥ ਪਲਕਪਰੈਜਬਬੀਚਕੇਟਲਮਜ
 ਤਨਲੇਖੋ ॥ ਤਿਨਕੇਦਰਸੁਕਾਜਗਾਏਜਹਾਂਬੀਨਾਪਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰ
 ਮਦਣੀਕਰਸੈਨਉਲਟਿਅਬਨਹਿਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ
 ਅਖਜਾਨਾਇਛਤਹਾਂਪ੍ਰਸੰਗਨਾਹਿਨਤਥਾ ॥ ਸ੍ਰੇਤਦੀਪਮੈਦਾ

ਸਜੇਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇਤਿਨਕੀਕਥਾ॥੩੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੇਤਦੀਪਵਾਸੀਭੁਗ
ਤਨਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥ਸ੍ਰੇਤਦੀਪਵਾਸੀਭੁਗਤਪਰਮਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਖੰਨਾ॥ਨਾਰਦਰਿਖਦੇਖਨਚਲੇਅਟਕੇਸ਼ੀਭੁਗਵਾਂਨਾ॥੧॥
ਯਹਸਭਕੋਹਾਸੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜੇਦੇਵਾ॥ਮਤੁਕਾਤੁੰਕੋਤ
ਨੁਪਰੈਵਹਨੀਜਾਨਤਭੇਵਾ॥੨॥ਆਗੇਜਾਨਨਦੇਤਹੈਪ੍ਰਭਾ
ਹਜਗਨਭੁਗਾ॥ਜਿਹਮਾਰਗਜੈਹੈਰਿਖੀਤਹਬੈਠਛਬਪੂਗਾ॥
੩॥ਅਤਿਦੁਖਪਾਇਠਿਕੋਤਬੈਆਯੋਜਹਬੈਕੁੰਠਾ॥ਕੋਅਟ
ਕੋਮੁਹਿਜਾਤਪ੍ਰਭਦੇਖਉਭੁਗਤਮਕੁੰਠਾ॥੪॥ਤੇਟਕਛੰਦਾਮੁ
ਸਕਾਇਕਯੋਹਰਿਜੂਤਬਹੀ॥ਇਕਲੇਮੁਹਿਜਾਗਚਲੇਅ
ਬਹੀ॥ਦੁਰਲੰਭਪਦਾਰਥਏਜਗਮੇ॥ਭੁਗਤੇਦਗਮੈਪਗਦੈਮ
ਗਮੇ॥੫॥ਕਹਤੇਰਿਖਚੇਰਿਕਿਬਾਂਨਗਾਹੀ॥ਹਮਤੁੰਨਗਾਤੇਤਮਤੁੰ
ਸੁਲਤੀ॥ਚਲੋਹਮਰੇਸੀਗਦੇਖਜਨੈ॥ਪਤੁਚੇਸਰਸੀਦਗਕੋਨੁ

ਗਨੈ॥੬॥ਖਗਬੈਠਤਹੰਹਰਿਧਜਾਨੁਗਾਤੀ॥ਪ੍ਰਭਦੂਰਹੁਤੇਪ
 ਰਨਾਮਕਹੀ॥ਹਰਿਧੇਮਭਕਯੋਨਹਿਨੈਨਖੁਲੇ॥ਯਹਕੋਨਪ੍ਰਭੁ
 ਰਿਖਬੁਝਦੁਲੇ॥੭॥ਅਸਪੀਛਿਅਨੇਕਰਹੈਸਰਸੇ॥ਜਲ
 ਜੀਯਭਖੇਨਦਯਾਪਰਸੇ॥ਬਿਸਮਾਦਰਯੋਸੁਰੰਡੰਤਕਰੀ
 ॥ਕਹਿਹੈਰਿਖਕੋਮੁਸਕਾਇਹਰੀ॥੮॥ਛਪੇ॥ਯਹਖਗਕੀ
 ਰਿਖਪ੍ਰੀਤਿਕਹਾਤੁਦਬਰਨਸੁਨਾਉ॥ਬਿਨੁਸੰਤਨਕੇਸੀਤਅੰ
 ਨਜਲਅਚੈਨਕਾਉ॥ਬੀਤੇਬਰਖਯਯਗਯਾਪ੍ਰਜਾਸੇਅ
 ਰੁਭੁਖੇ॥ਸੰਤਉਚਿਸੁਨਾਮਿਲੇਛੁਪਾਕਰਹੈਤਨਰੁਖੇ॥ਰਿਖ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਜਲਸੁਦੇਧਕਯੋਸੁਦਚੈਚਲੈਤਜਦਯੋ॥ਪੁਨਿਪੀਅ
 ਨਾਰਦਸੀਤਹਿਦਯੋਸਕਲਕਮੰਡਲਅਚਲਯੋ॥੯॥ਦਿ
 ਖਤਾਂਕੀਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਪੁਲਕਨਾਰਦਤਨਛੁਲੇ॥ਹਰਿਕਯੋਅ
 ਗੈਦੇਖੁਕਹਾਖਗਾਤੀਮੈਝੁਲੇ॥ਪਤੁਚੈਇਕਪੁਰਮਾਹਿਤਹੰਮੰਦ

ਰਉਝੀਆਰੀ॥ਸਾਂਝਆਰਤੀਕਰਤਤਹਾਂਸਭੁਹੰਨਰਨਾਰੀ॥ਤ
ਬਕੋਤਕਹਿਤਮਗਬੈਠਰਿਖਸੀਪਤਿਮੰਦਰਮੈਗਯੋ॥ਪਾਛੈਤੇਅ
ਯੋਭਗਤਇਕਨਾਰਦਕੋਬੂਝਤਭਯੋ॥੧੦॥ਹੋਤਆਰਤੀਸੰਤ
ਕਹੋਪ੍ਰਭਮੰਦਰਮਾਂਹੀ॥ਰਿਖਕੋਗਾਸਿਸੁਭਾਵਪ੍ਰੇਮਤਿਹਜਾਂਨਯੋਨ
ਹੀ॥ਕਬਕੇਘਰਘਰਗਏਆਰਤੀਕਰਸਭਲੇਗਾ॥ਤੂੰਅਟ
ਕੇਗਪਕਾਜਸੁਨਤਭਗਤੈਭਯੋਸੇਕਾ॥ਤਿਹਤਤਛਿਨਦਸਮੇ
ਦੁਰਕੋਪ੍ਰਾਂਨਖੈਂਚਲੀਨਿਤਬੈ॥ਯਹਤਨਨਹਿਰਾਖਨਜੋਗੈਪ੍ਰ
ਭਕੀਰਤਤੇਗਯੋਅਬੈ॥੧੧॥ਪਾਛੈਵਾਂਕੀਤੀਅਤਬੈਆਰਤਿ
ਹਿਤਆਈ॥ਪਤਿਦਿਖਕੀਓਨਸੇਕਚਲੀਮੰਦਰਕੋਧਾਈ॥
ਰਿਖਕਹਿਦੇਰਤਕਹਾਆਰਤੀਕਬਕੀਹੋਈ॥ਸੁਨਤਤੇਤਿਹ
ਪ੍ਰਾਂਨਮਨੇਬਹੁਦਿਨਕੀਸੇਈ॥ਮੰਦਰਤੇਤਿਹਸੁਤਆਇਪੁਲਾ
ਰਦਪ੍ਰਤਿਬੂਝਤਭਯੋ॥ਮੈਕ੍ਰਿਆਕਰਮਇਨਕੇਕਰੇਹਰਿਜਸੁਸੁ

ਨਿਜੈ ਤਨੁ ਦਯੋ॥ ੧੩॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿ ਸੁਨੈ
 ਇਨ ਤਜੈ ਸਗੀ ਗਾਤੈ ਹਮਰੇ ਕਛੁ ਕਾਜ ਨਹਿ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਖ
 ਪੀਗਾ॥ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਖ ਪੀਗਾ ਆਰਤੀ ਸਮੈ ਬਿਹਾਯੋ॥ ਸੁਨਤੁ
 ਯੋ ਬਿਸਮਾਦ ਪਿਤਾ ਮੁਹਨ ਮੁਗਵਾਯੋ॥ ਤਾਂਹਿ ਅਵਗਯਾ ਦੇਖ
 ਤਜੈ ਬਾਲਕ ਤਨ ਤਛਿਨਾ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਾਚ ਬਨਾ ਕਰੀ ਗਯੋ ਮੇ
 ਪਿਤ ਕੀਰਤ ਬਿਨੁ॥ ੧੩॥ ਤੁਮ ਅਵਗੁਨ ਛਮੋ ਸਦਾ ਦੀਨਾ ਬ
 ਦਿਆਲਾ॥ ਮਾਤੀ ਪਿਤਾ ਸੁਨੈ ਬਹੁਰ ਆਰਤਿ ਮਦਨ ਗੁਪਾਲਾ॥
 ਆਰਤਿ ਮਦਨ ਗੁਪਾਲ ਦਿਖਤ ਨਾਰਦ ਕਰਾਰੀ॥ ਆਇ ਗਏ
 ਭਗਵਾਂ ਨਕਟਾ ਕਕੇ ਬੀਨਾ ਪਾਰੀ॥ ਭਗਤੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਾਰ ਕਰੈ
 ਅਚਰਜ ਅਟਕੇ ਹਮਾ॥ ਆਯੋ ਰਛਾ ਪੇਤ ਸੋਊ ਟਾਸੀ ਕੀ ਨੀਤ
 ਮਾ॥ ੧੪॥ ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਇਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ਸਾਧ
 ਬੇਖ ਪਰਗਰਿ ਕਯੋ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਸੁਬਖਾਂ ਨਾ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਸੁਬ

ਖੰਨਚਲਗੁਮੰਦਰਲੈਦੇਹਾਪੁਨਿਪ੍ਰਭਆਗਤਿਕਰਹੁਉਠਹਿਯ
ਹਿਤਜਸੰਦੇਹਾਤੈਮੇਹੀਤਿਨਕੀਨਲਗੇਗਾਵਨਗੁਨਪ੍ਰਭਬਗ
ਸੁਨਿਸੁਨਿਹਰਿਜਸੁਵਨਉਠੈਮਿਰਤਕਸਹਸਾਕਰਗ॥੧੫॥ਜਬ
ਹੀਜਨਜਾਗਤਭਏਮੰਦਰਜੈਜੈਕਾਗ॥ਤਿਹਰਗਤਹਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਦਿਖਨਾਰਦਪ੍ਰੇਮਅਪਾਗਾਨਾਰਦਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰਗਹਤਪ੍ਰਭਕੇਪ
ਗਪੁਨਿਪੁਨਿ॥ਆਏਹਰਿਬੈਕੁੰਠਬਿਦਾਭਏਰਿਖਗਾਵਤਗੁਨ
॥ਹਰਿਜਨਮਾਹਿਮਾਅਧਿਕਜੇਸਸਾਰਦਭਾਖੇਸਬਾਕੀਰਤਸਿ
ਘਕਛੁਕੈਦਾਨੁਰਜਜਨਪਗਾਏਜਬਾ॥੧੬॥੩੭॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥
ਉਰਗਅਸੁਕੁਲਦੁਰਧਾਲਸਾਵਪਾਂਨਹਰਿਧਾਮਬਿਤਾ॥ਇ
ਲਾਪ੩ਮੁਖਅਨੰਤਅਨੰਤਕੀਰਤਵਿਸਤਾਰਤਾ॥ਪਦਮਸੰਕ
ਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਯਾਨਉਰਤੇਨਾਦਿਟਾਰਤਾ॥ਅਸੁਕਮਲਵਾਸੁਕ
ਅਜਿਤਆਗਜਾਅਨੁਵਰਤੀ॥ਕਾਰਕੋਟਿਕਤੱਛਕਸੁਭਯੋ

ਵਾਸਿਰਪਰਤੀ॥ ਅਗਮੇਕਤਿਸਿਵਸੰਘਤਾ ਅਗਰਏਕਰ
 ਸਰਜਨਰਤਿ॥ ਓਰਗਾਅਸੁਕੁਲਵਾਰਪਾਲਸਾ ਵਪੰਨਹਰਿਧ
 ਮਾਥਿਤਾ॥ ੨੨॥ ਏਬੀਸਾਪ੍ਰਿਥਮਹਰਿਬਪੁਪਰੇਤਿਉਚਤੁਰਬਜੁ
 ਹਕਲਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜਉਪਾਰਸੁਪਾਨਿਧਿਅਵਨਿ
 ਕਲਪਤਗੁ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮਿਬੋਹਿਬਸਿੰਧੁਸੰਸਾਰਪਾਰਕਗਮ
 ਪ੍ਰਚਾਰਜਮੇਘਭੁਗਤਿਜਰਉਸਰਭੁਰਿਅੰਨੀਮਾਦਿਤ੍ਯ
 ਅਦਿਤ੍ਯਕੁਹਰਅਰਜਨਜੁਹਰਿਅੰਨਮਕਰਮਭਾਰਵ
 ਤਪਰਮਸੰਪ੍ਰਦਾਇਥਾਪੀਅਘਟਿ॥ ਏਬੀਸਾਪ੍ਰਿਥਮਹਰਿ
 ਬਪੁਪਰੇਤ੍ਯੇਚਤੁਰਬਜੁਹਕਲਿਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾ॥ ੨੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨੀਮ੍ਯਾਦਿਤ੍ਯਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਨੀਮਾਦਿ
 ਤ੍ਯਹਰਿਭੁਗਤਕੀਕਥਾਸੁਨਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਜੇਪੁਰਆਵਤਸਾ
 ਪਰਿਖਸੇਵਕਰਤਸੁਖਪਾਇ॥ ੧॥ ਇਕਦਿਨਦੰਡੀਝੰਡਬਰਆਵਤ

੧੧੫
 ੦

ਕੁਏਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਨਸਭਕੋਨਜੋਤਕੀਚਿਨੀਮਾਦਿਤਸੁਭਗੀਤਿ॥
੨॥ ਹਰਿਜੇਵਾਮੇਹਰਿਭਗਤਲਾਗੀਅਧਿਕਅਵਗਾਪ
ਛੈਅਸਨਬਨਾਯੋਬੇਲੇਜਤੀਵਿਚਾਰਾ॥੩॥ ਅਬਭੋਜਨਕੋ
ਸਮੋਨਹਿਬੇਦਬਾਕਕਹਿਦੀਨਾਸਾਂਝਅਸਨਬਰਜੋਸਰ
ਨਮੁਨਿਜਨਬਿਸਮੈਲੀਨਾ॥੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਮੇਰੇਗੁਰ
ਤੇਜਤੀਜਾਂਹਿਛੁਪਾਤਰਦੁਖਾਛਟਤਰਿਦੈਯਹਿਦੇਖਕਰ
ਕੈਸੇਪੈਮੁਹਿਸੁਖਾਕੈਸੇਪੈਮੁਹਿਸੁਖਪ੍ਰਭੁਕੋਪ੍ਰਸਾਨੁਪਕ੍ਰੇ
ਚਿਤਾਸੁਪਨੇਸੋਕਹਿਦੀਨਾਦਿਖਾਵਹੁਗਵਿਆਂਗਨਹਿਤਾ॥
ਕਰਯੋਰੇਪੁਨਿਕਹਮਹੰਤਪ੍ਰਤਿਨੀਮਾਦਿਤਤਬਾਭੋਜਨੁਪਾਦ
ਹੁਸ੍ਰਾਮਿਦਾਸਕੋਕਰਸਨਾਥਅਬਾ॥੫॥ ਕਰਸੰਪੁਟਬਿਨੁਵੈ
ਭਗਤਦੰਡੀਯੀਅਦੁਖਮਾਂਨਾਕੁਮਕਾਂਡੀਹਮਸਦਾਕੇਕਿਉਤੁ
ਮਕਰਹੋਹਾਂਨਾਕਿਉਤੁਮਕਰਹੋਹਾਂਨਨਿਕਸਰਿਸਬਾਯਯਾਏ

॥ ਕੁਨੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰਿ ਚਹਤ ਜੇ ਅਸੁ ਕਰਾਏ ॥ ਅੰਗ ਨ ਪਾਦ
 ਪਨੀ ਮਕਯੋ ਦੇਖਹੁ ਉਚੇ ਬਗਾ ਸਿਖਰ ਬਿਰਾਜਤ ਸੁਰਫ ਮੇ
 ਤ ਬਮੇ ਘਘਟ ਕਰਾ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਘਨ ਮਾਰੁ ਤ ਬੇਗ ਉਡ ਦੇਖਤੁ
 ਗਵਿ ਕਰ ਚੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਪਾਂਤ ਅਚਰ ਜ ਭਟੀ ਭੋਜ ਨੁ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ॥ ਭੋਜ ਨੁ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੁਰੁ ਕਰ ਅਸੁ ਆਏ ॥ ਪਾਂ ਨ ਖਾਇ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਛਾਏ ॥ ਏਕ ਨਾਮਾ ਦਿਨ ਦਿਖ
 ਤ ਭਟੀ ਛਿਨ ਅਰਪ ਗਤਿ ਤ ਬਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਗਨ ਸਭ ਸੰਤ ਕਰ
 ਗਵਿ ਕੇ ਹੋਯੋ ਅਬਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾਂ ਨ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਨ ਨੀ ਮਦਿ
 ਖਾਯੋ ਭਾਂਨਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਗ ਪਰਤ ਸਬ ਉਸਤਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
 ਖਾਂਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ ਖਾਂਨੀ ਮਆ ਦਿ ਤਜ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਨੀ ਮਾਦਿ ਤਭਯੋ ਨਾਮ ਸੁਕਲ ਜਗ ਮੇਜ ਸੁਛਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ
 ਸਬ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਭਲੇ ਬਿਧ ਸੰਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ੩੮ ॥ ਮੂਲ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਮਾਪਿ
 ਤਰਾਮਾਨੁ ਜਾ ਬਿਸੁਸਦੀ ਮਾਤਿ ਪੁਰਾਗਿ ਨੀ ਮਾਦਿ ਤਸਨ ਕਾਦਿ
 ਕਾਮ ਪੁਕਰ ਗੁਰਮੁਖ ਚਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਸਿਰੇ
 ਮਾਤਿ ਸੀ ਪੁਜਾਰ ਚਿਓ ਰਾਨੁ ਬਿਤਾਂਨਾ ॥ ਬਿਸੁਕ ਸੇਨ ਮੁਨਿ
 ਵਰਯ ਪੁਨਿ ਸੁਕੇ ਪਪਨੀਤਾ ॥ ਵੇਪ ਦੇ ਵਰਾਗ ਵਤ ਕੁਪਤ ਉਪ
 ਕੇਨ ਵਨੀਤਾ ॥ ਮੰਗਲ ਮੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਪੁੰਡਰੀਕਾਖ ਪਰਮ
 ਜਸਾ ॥ ਰਾਮੀ ਮਸੁਖ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ਪਰਾਂਕੁਸਾ ॥
 ਯਾ ਮੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਜਤਿ ਮਕਾਰਨ ਉਦੇ ਭਾਂਨਾ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਦ
 ਇ ਸਿਰੇ ਮਾਤਿ ਸੀ ਪੁਜਾਰ ਚੇਨੇ ਭਗਤਿ ਵਿਤਾਂਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਰ
 ਸੁਆਸੁ ਜਉ ਪਦੇ ਸਕਰ ਜਗਤ ਉਪਾਰਨ ਜਤਨੁ ਕੀਓ ਗੋਪ
 ਹੋਆ ਰੁਤ ਉਚ ਸੁਰਮੀ ਤਉ ਚਾਕੋ ॥ ਸੂਤੇ ਨਰ ਪਰੇ ਜਾਗ ਬਾ
 ਤਰ ਸੁਵਨ ਨਿਪਾਕੋ ॥ ਤਿਤਨੇ ਟੀਗੁਰ ਦੇ ਵਪਤ ਭਈ ਨਜ

ਗੀਨਜਾਗੀ॥ ਕੁਰੁਤਾਰਕਸਿਖੀਪ੍ਰਥਮਭਗਤਬਪੁਮੰਗਲ
 ਕਾਗੀ॥ ਰਿਪਣਪਾਲਕੁਰੁਣਾਸਮੁਹਸ਼ੀਰਾਮਾਨੁਜਸਮਨੰਹ
 ਨਬੀਓ॥ ਸਹਸ੍ਰਆਸ਼ੁਓਪਦੇਸਕਰਜਗਤਉਪਾਰਜਤ
 ਨੁਕੀਓ॥ ੩੧॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਰਾਮਾਨੁਜਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਛਪੇ॥
 ਸ਼ੀਨਾਭਾਕੁਯੋਆਸਬਦਨਤਾਂਤੇਯਹਜਾਂਨੀ॥ ਕੁਣੇਸੇਸਅ
 ਵਤਾਰਸਿਰੀਰਾਮਾਨੁਜਗਜਾਨੀ॥ ਗੁਹਜਮੰਤ੍ਰਗੁਰਦੀਨਰਿ
 ਦੈਨਪਰੋਮਨੁਲਾਣੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਕੀਓਪ੍ਰਜਾਂਨਪ੍ਰਭੂਮੂਰਤਦਿ
 ਖਰਾਣੀ॥ ਭਗਤਰਿਦੈਕੁਰੁਣਾਵਸਤਤਾਂਤੇਹੀਅਤ੍ਰਿਤ੍ਰਬੀਨ
 ਯਹਿ॥ ਬਰਮੰਤ੍ਰਨੈਪੁਰਲੇਭਸਭਪੈਰੈਹਰਿਕਲਜਾਨਲਹਿ
 ੧॥ ਅਰਧਨਿਸਾਭਣੀਚੈਨਮਿਟ੍ਰੇਖਰਭਰਜਬਭਾਗੀ॥ ਚ
 ਛਉਚੇਅਸਥਾਂਭਗਤਯਹਿਕਯੋਪੁਕਾਰੀ॥ ਭੁਨਹੁਨ
 ਰਿਨਪ੍ਰੀਤਿਬਰਨਚਾਰੋਮਨੁਲਾਣੀ॥ ਮੰਤ੍ਰਨਪੋਯਹਪ੍ਰੇਮਤ

ਹਿਰਦਿ ਰਸੁ ਦਿਖਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੰਠ ਕੀ ਓਹੁ ਲਿਭਾਂਤਾ ਤਿਹ
 ਕੁਏ ਬਹੁਤ ਹਮਿ ਪਬਗਾ॥ ਅਵਰੇ ਤਿਹ ਕੰਠ ਪਰੀ ਸੁਪੁਨਿ ਪ
 ਰਪਏ ਭਵ ਸਿੰਧ ਕਗਾ॥ ੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਛਿਨ ਮੇ ਪਤਿਤ ਉ
 ਪਾਰੁ ਕੀ ਅਸੀਰਾ ਮਾਨੁ ਜਪੇ ਮਾ॥ ਅੰਗੁ ਟਿਰੇ ਬਹੁ ਦੇ ਸਪੁਨਿ
 ਕੀ ਏ ਸਿਖ ਜਦੈ ਨੇ ਮਾ॥ ਕੀ ਏ ਸਿਖ ਜਦੈ ਨੇ ਮਭੀਰ ਸੰਗ ਜਾਤ
 ਹਜਾਏ॥ ਨੀਲਾ ਚਲ ਪੁਰ ਪਾ ਮਸਹ ਸਸੇ ਵਕ ਸੰਗ ਆਏ॥
 ਆਪ ਲਗੇ ਹਰਿ ਸੇਵ ਅੰਗੁ ਸੇਵ ਕਲਾਏ ਗਿਨਾ॥ ਪੰਡਾ ਕੀ ਨੇ
 ਦੂਰ ਦੇਖ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਕੀ ਛਿਨ॥ ੩॥ ਗੀਝੇ ਪੁਰ ਜਨ ਸੇਵ ਪਰ
 ਕਹਿ ਜੇ ਸੁਪਨ ਮੇਰਾ ਖਾ॥ ਅਬ ਪੰਡਨ ਕੋ ਸੋਪੀ ਏ ਪੁਨੀ ਤੁਵ ਅਭਿ
 ਲਾਖਾ॥ ਪੁਨੀ ਤੁਵ ਅਭਿ ਲਾਖ ਜਨ ਮਪੁਰ ਬਸੇ ਵਕ ਜਾਹਿ ਆ
 ਨੇਨ ਅਵਗੁਨ ਨੈਕ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਯਾਗੀ ਲਹਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਨਿਸ
 ਕਰਤ ਪੁਰੁ ਜਾਗਤ ਜਨ ਖੀਝੇ॥ ਚਲੇ ਓਪਾਉਨ ਭਗਤ ਸਬਲ

ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁਰੀਐ॥੪॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ॥ ਅਤ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਪੰਡੇ ਰਿ
 ਪਾਲਾ॥ ਬੈਲੋ ਖਗ ਪਾਤਿ ਯਹ ਕੀਲਖ ਜਾਲਾ॥ ਸਿਖ ਜਨ ਸਮੇ
 ਤ ਪਤੁਚਾਇ ਦੇਸਾ॥ ਯਹ ਚਰਤ ਕੀ ਓਲਿਸ ਕੇ ਸੁਬੇਸਾ॥੫॥ ਜਾ
 ਗਤ ਦੇਖ ਜੋ ਨਿਜ ਕਾਮ ਠਾਂ ਮਾਪੀ ਡਾਰਿਤ ਚਰਤ ਸੁਕੀ ਨਸਜਾ
 ਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਭਾਵ ਦਿਖ ਗਨ ਤਪੇ ਮਾ॥ ਭਾਵ ਤਹ ਰਿਜੂ ਕੇ ਦਾਸੇ
 ਮਾ॥ ਛਾਵੇ ਹਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹ ਹਾਰੇ ਮਨ ਸੁਨਿਤ ਬਯਹ ਕੀ ਨਕਿਪ
 ਲਾ॥ ਅਵਗੁਨ ਛਮੈ ਦੇਸ ਕੇ ਲੇਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਦਿਆਲਾ॥੬॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਚਤੁਰ ਮਹਿ ਤਵਿੰਗ ਨ ਚਤੁਰ ਭੁਗਤਿ ਭੁਮੇ ਦਾ ਬੇਰ
 ਤੇ॥ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰਤਗਯ ਸੁਤਿ ਦੇਵ ਰਿਖ ਭੁਪੁਰ ਕਰ ਇਕ ਅੰਸੇ॥ ਸੁ
 ਤਿ ਪਾਂ ਮਸੁਤਿ ਉਦਧਿ ਪਰਾਜਿਤ ਬਾਂ ਮਨ ਜੈਸੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ
 ਗੁਰ ਬੀਪੁ ਬਿਦਤ ਜਗ ਮੰਗਲ ਕਾਰੀ॥ ਜਿਵਿ ਸੰਪਤਾ ਪ੍ਰਣੀ
 ਤ ਗ੍ਰਾਂ ਨਸਨ ਕਾ ਦਿਕਾ ਸਾਰੀ॥ ਏਵਰਾ ਪਾਧਿਤ ਉਦਾਰ ਪੀਸ

ਰਾਸਾਖਸਾਰੰਗਕਹੈ॥ ਚਤੁਰਮੁਖੀਤਦਿੰਗਲਚਤੁਰਭੁਗਤਿਕੂ
 ਮਦਾਬੇਰਹੈ॥ ੩੨॥ ਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਨਾਮਾਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤ
 ਹਰਿਹੋਇਗਤਿ॥ ਮਾਲਾਧਾਰੀਮ੍ਰਿਤਕਵਯੋਸਰਤਾਮੇਆ
 ਯੋ॥ ਦਾਹਫਿਤਜੇਬੰਧਨਜੇਤਿਸਭਕੁਟੇਬਬੁਲਾਯੋ॥ ਨ
 ਕਸੰਕੋਚਹਿਬਿਪ੍ਰਤਬਹਰਿਪੁਰਤੇਹਰਿਜਨਆਏ॥ ਜੇਦ
 ਤਦੇਖੇਸਬਨਜਾਤਕਾਹੁਨਹਿਪਾਏ॥ ਲਾਲਾਚਾਰਜਨਲ
 ਖਾਪਾਪ੍ਰਦੁਰਕਰੀਮਹਿਮਾਜਗਤ॥ ਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਨਾਮ
 ਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤਹਰਿਹੋਇਗਤਿ॥ ੩੩॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਲਾਲ
 ਚਾਰਜਨੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਵੇਹਰਾਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਨਕੀਸੁਤ
 ਪਤਿਸੁਨੋਕਥਾਅਨੂਪ॥ ਲਾਲਾਚਾਰਜਨਾਮਬਰਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਕੋਕੁਪ॥ ੧॥ ਗੁਰਦੀਨੋਉਪਦੇਸੁਯਹਿਸਾਧਕੇਖੰਡ
 ਹੋਇ॥ ਗੁਲਅਵਗੁਨਨਵਿਚਾਰਹੋਹਰਿਸਮਜਨੋਸੋਇ॥ ੩॥

ਐਸੇ ਸਮਾਜਿਕੀ ਨੀਏ ਤੇ ਗੁਰਸਮਤਾ ਦੇ ਹੁਗੁਰ ਪਟਤਰ ਐਸੇ
 ਹਿਬਨੈ ਤੇ ਬੀਪੀ ਸਮਲੇ ਹੁ॥ ੩॥ ਜੈ ਸੇ ਨਿਜ ਸਨ ਬੀਪਿ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕਰਤ ਨਰ ਕੁਗੁ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮ ਹਿਤ ਕਰਹੁ ਸੁਤ ਨੈ ਕੁਨ ਜਾਂ ਨੈ ਦੂਰ
 ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਤ ਬਗੁਰ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਂ ਨ ਕਰ ਸੀ ਸਨਿ ਦੁਖ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨੂ ਵਤ ਸਰਤ ਤਟ ਆਇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਯਨ ਗੀਤਿ
 ॥ ਆਇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਯਨ ਗੀਤਿ ਕੁਗੁਤ ਦੇਖੇ ਸੁਰ ਬੇਖਾ॥ ਆਲਾ
 ਕਰੀ ਦੁਖਿ ਰਾਜ ਕੁਲ ਚੰਦਨ ਅਭਿਖੇ ਕਾਗਹਿ ਕਰਲੀ ਨੈ
 ਖੇਂਚ ਦਿਖੇ ਲਾਲਾ ਚਾਰ ਜਨ ਬਾ॥ ਆਨ੍ਹੇ ਨਿਜ ਰਹਮਾਂ ਨਿ
 ਕੁਲੀ ਬਿਪ ਕਰ ਬਿਬਾਂ ਨਤ ਬਾ॥ ੫॥ ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਬਾਜਨ ਸ
 ਹਤ ਲੈ ਗਯੇ ਸਰਤਾ ਤੀਗਾ ਦਾਹ ਭਿਆ ਕੀ ਨੀ ਸਕਲ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨੈ ਨ ਬਹਿ ਨੀਗਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੈ ਨ ਬਹਿ ਨੀ ਹਕ ਹਤ ਜਸ ਗੁਰ ਹ ਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਤਸ ਪ੍ਰੇ ਸਕਤਿ ਨ ਮੋਹਿ ਕ ਦੁਖ ਸਨ ਬੀਪੀ ਜਾਂ ਨੀ॥ ਇਹ ਬਿਪ

ਕਰੁਣਾਂ ਕਰਤ ਕਰਗਤ ਨਿਜ ਰਹੁ ਕੇ ਆਵਤਾ ਤੇਰਹਿ ਦਿਨ ਸਭ ਕੀ
 ਨਕਿ ਆਨਿ ਤਹ ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਵਤਾ ॥ ੬ ॥ ਬਰਵੈ ਛੰਦੁ ਸ੍ਰੀ ਲਾਲਾ
 ਚਾਰਜ ਪੁਨਿ ਪਾਛੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਚੇ ਮਹੇ ਛੰਦੁ ਜੇ ਤੇ ਦਿਜ ਸੁਰਗੀਤਿ
 ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕਰੇ ਜਨੁ ਬਹੁ ਪਕਵਾਂਨਾ ॥ ਜੇ ਵਨ ਹਿਤ ਦਿਜ ਬੇ
 ਲੇ ਤਿਨ ਦੁਖ ਮਾਂਨਾ ॥ ੮ ॥ ਪੈਏ ਕਠੇ ਅਗਨੀ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਪ
 ਛੇ ਜੇ ਇਨ ਕੀਨੀ ਹਮ ਰਿਸ ਮਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਅਬ ਆਗੈ ਵਹੀ ਮਰਤ ਕ
 ਜਾਤ ਨ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨੀਚ ਓਚ ਕੇ ਭੇਦੁ ਨ ਮਨ ਮੇ ਅੰਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰ
 ਦੁ ॥ ਦਿਜ ਗਜਾਨ ਵਤੀ ਤਿਹ ਠਾਂ ਮਰੇ ॥ ਲਖ ਭੇਦ ਤਿਨੇ ਯਾ ਬਾ
 ਕ ਕਹੇ ॥ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਬੈ ਜਨਹੀ ਅਗਨੈ ॥ ਨ ਵਿਚਾਰਤ ਸਾਧ ਹਿਜ
 ਤਿ ਬਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਚਲੇ ਕਰੇ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕੇ ਪਕੈ ਬੈ
 ਪਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਜ ਪੰਕਤਿ ਜਾਇ ਕਰੈ ਅਸਨਾ ॥ ਹਮਰੇ ਨਿਗਰ
 ਮਨਹੀ ਬਸਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਲ ਤਜਾ ਗਕਰੈ ਤਿਹ ਕੇ ਪਰ ਕੋ ॥ ਹਮ

ਪੇਲਚਲੈ ਅਸਹੈ ਨਹ ਕੋ॥ ਸਠਿ ਬੈਨ ਸੁਨੈ ਦਿਨ ਸਾਪਨ ਬੈ॥ ਗ
 ਹਿ ਮੋਨਿ ਹੋਰ ਰਕੈ ਸੁਤ ਬੈ॥ ੧੩॥ ਨਹਿ ਨੀਚ ਹਿ ਬੈਰੁ ਕੀਏ ਸੁਖ
 ਹੈ॥ ਡਰੀਏ ਸਠ ਤੇਤ ਬਹੁੰਦੁ ਖੁਹੈ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਏ ਨਹਿ ਬਾਤ ਬ
 ਨੈ॥ ਸਮਝਾਵਹੈ ਕਛੁ ਲਾਘਵਿ ਨੈ॥ ੧੪॥ ਛਪੈ॥ ਅਸਵਿਚਾਰ
 ਦਿਨ ਗਯਾਨ ਵੰਤ ਨਿਜ ਗੋਹ ਸਿਪਾਰੇ॥ ਪਾਛੈ ਕਪਟੀ ਬਿਪ੍ਰਮੰਤੁ
 ਕੀਨਿ ਦੁਖ ਭਾਰੇ॥ ਜੇਝੈ ਪੈਨ ਨਹੈ ਹਤਾਹਦੈ ਪੈ ਝੰਡ ਭਾਰੀ॥ ਸਮਾ
 ਚਾਰੁ ਨਿਭ ਗਤੁ ਆਪ ਆਪੋ ਨਿਮ੍ਰਤਾਰੀ॥ ਹੋ ਦਿਨ ਵਰ ਪਾਵ
 ਹੁਮੈ ਨ ਅਬ ਮਯਾ ਪਾਰ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਗ॥ ਜੇ ਸਠਿ ਬੈਲੇਤ ਬਕ
 ਪਭਰ ਕੋ ਨ ਜਾਤਿ ਤਿਹੀ ਮੁਤਕ ਕਰ॥ ੧੫॥ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਭ
 ਗਤ ਨਾਤੇ ਹੀ ਅਪਾਰੇ॥ ਕਹਿ ਦਿਨ ਮੈ ਸੇਭ ਗਤ ਠਗਤ ਹੋ ਸਬ ਸੰ
 ਸਾਰੇ॥ ਬਿਪ੍ਰਨ ਮਾਨਤ ਕੋਇ ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਦਿਖ ਕੂਲੇ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਪਿਬ ਚਨ ਕੋ ਠਹਰ ਸਾਨਿ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕੂਲੇ॥ ਮਨ ਲਾਲਾ ਚਾਰਨ ਸ

ਕੁਚ ਅਤਿ ਗਏ ਗੇਹ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬੈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਮੋਹੇ ਛਕੀ ਨ ਭ੍ਰਿਤ
 ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾਖੇ ਸਬੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਉ ਗੀਛੁ ਦਾ ਗੁਰ ਜੁ ਨਿਸਿ
 ਖਬਾਨੀ ਭਗਤੀ ਸਾਂਨੀ ਅਤਿ ਮਨ ਭਾਂਨੀ ਮਗਨ ਭਏ ॥ ਜੇ ਅੰਨਤ
 ਸੰਕਾਤੇ ਸਠ ਬੰਕਾ ਕਹਿ ਸੁਖ ਚੰਕਾ ਠਗਨ ਭਏ ॥ ਤੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗੀ
 ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਗੀ ਰਹੇ ਅਲਾਗੀ ਬਿਧਿ ਕਾਮਾ ॥ ਜਨ ਤਪ ਰਸਾ ਦਾ
 ਲੈ ਪੈਸਾ ਦਾ ਮਨਿ ਅਹਿਲਾ ਦਾ ਭੁਜੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਤ ਜੇ ਹੋਰੇ
 ਹਾਤ ਜਮੀ ਦੇਹਾ ਆਵਹਿ ਨੇਹਾ ਨਿਹਰੇ ਗਾ ॥ ਸਹਸਾ ਕਰ ਗੀ ਨਾਪ
 ਤਰੇ ਨਾਰ ਚ ਇਕੋ ਠੇ ਨਾ ਜਲ ਜੀ ਗਾ ॥ ਜਨ ਗਹਿ ਮਹਿ ਆਈ
 ਜੋ ਜਮੀ ਗਾਈ ਠੇਰ ਸੁਹਾਈ ਗੁਰ ਭਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਆਗੁ ਜਾਪ ਏ ਬੇ
 ਖਬਨਾ ਏ ਦਿਨ ਹਿ ਸੁਹਾਏ ਸੁਰ ਜਾਖੀ ॥ ੧੮ ॥ ਚੈ ਪਈ ਪੂਰ
 ਆਗੁ ਜਾ ਬੈਕੁ ਠੇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਖ ਦਿਨ ਬੇ ਖਬਨਾਇ ॥
 ਵਿਚਾ ਵਿਚ ਸੰਤ ਹਿ ਪੰਕਤ ਬਨੀ ॥ ਮਹਿ ਉਪਰ ਆਏ ਸੁਖ ਸਨੀ ॥

੧੬॥ ਨਿਹਮਗ ਬੈਠੇ ਦਸੁ ਕਠੋਗਾ ਤਿਹਮਗ ਆਏ ਪੰਕਤਿ ਤੇ
 ਗਾਸੰਖਸ ਬਦਦਿਨ ਬੇਦਉਚਾਗਾ ਹਰਿਗੁਨਗਾ ਵਤਸਾਪ
 ਉਦਾਗਾ॥ ੨੦॥ ਦਿਖਅਚਰਜ ਸਠਦਿਨ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥ ਐਰ
 ਗੰਮਦਿਨ ਅੰਨੇ ਵਾਂਹਿ॥ ਇਨਕੋ ਸੁਧਿਨ ਹਿਮਿ ਰਤ ਕਕੀਨ॥
 ਅਸਨਦੰਛਨ ਲੋਭ ਅਪੀਨ॥ ੨੧॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਮਤੁ ਇਨ ਕਛੁ
 ਕਹੋ॥ ਖਾਇ ਅਸਨ ਐਪੈ ਤਬ ਦਹੋ॥ ਯਾਂ ਕੇ ਪੁਰਯ ਹਿ ਸੁਰਤ ਪ
 ਠਾਇ॥ ਆਏ ਸਦਕਰ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ॥ ੨੨॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਤ
 ਬਇਹ ਪੰਕਤਿ ਛੇਕ ਪੈਦੰਗ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ਤਾਰੀ ਦੇਵੈ ਯੋ
 ਹਮ ਪਾਯੋ ਭੋਜਨੁ ਸਾਂਤਿ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਜਨੁ ਸਾਂਤਿ ਇਤਹਿ ਸੁਰਪੰਕ
 ਤਿਗਾਵੈ॥ ਬਜਤ ਮਿਦਗ ਮੁਚੰਗ ਬੀਨ ਬੀਸਰੀ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਸੁੰ
 ਸਤਾਲ ਅਨਗਨ ਤਮ ਪੁਰਸੁਰਗਾ ਵਤਹੈ ਜਬਾਗੀਏ ਪੁਰਨਗ
 ਰਿਭਗਤ ਜਸੁ ਬਰਨਤਹੈ ਸਬ॥ ੨੩॥ ਧਾਏ ਸਭੁ ਦਿਨ ਬੇਖਲੈਰ

ਹਰਾਗਨੀਸੰਗਾਪੁਤਨਖਾਗਵਤਸਬੈਤੀਅਮੇਪ੍ਰੇਮਉਮੰਗਾ॥
 ਹੀਅਮੇਪ੍ਰੇਮਉਮੰਗਦੇਖਅਚਰਜਪੁਰਲੋਗਾ॥ਇਨਬਿਪ੍ਰਨਸੁ
 ਨਿਰਾਗਮਿਟਤਹੀਅਕੇਸਬਸੇਗਾ॥ਲਾਲਾਚਾਰਜਪੀਨਿਨਾਂਹਿ
 ਭੇਜਨਹਿਤਆਏ॥ਜਿਹਸੁਵਨਨਿਪੁਨਿਸੁਨੀ॥ਮੁਗਨਸਮਪਾਛੈ
 ਪਾਏ॥੨੪॥ਛਪੈ॥ਇਹਬਿਪੁਰਗਤੈਗੇਹਰਾਏਸੁਰਪੰਕਤਿਭੇਰੀ
 ॥ਜਨਉਠਿਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਕ੍ਰਿਪਾਬਡਮੇਜਨਬੋਗੀ॥ਬਿਪਵਤਭੇਜ
 ਨੁਪਾਇਟੇਟਕਾਪ੍ਰੀਨਾਂਹੀ॥ਪੁਨਿਚਛਿਚਲੇਬਿਬਾਂਲੋਗਾਅ
 ਚਰਜਮਨਮਾਂਹੀ॥ਨਰੁਮਾਰਗਜਾਂਨੇਜਾਤਜਬਠੀਕਕੀਨਮਨ
 ਮਾਂਹਿਯਹਿ॥ਯਹਿਸੁਰਆਏਜਨਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੁਨਿਦਿਜਕਪਟੀ
 ਵੇਰਕਹਿ॥੨੫॥ਛਿਮਾਕਰਹੁਅਪਰਾਧਪੁਰਗਤਹਮਬਡੇਅਭਾ
 ਗੇ॥ਨੈਕੁਨਜਾਨਤਪ੍ਰੀਤਿਜਾਤਿਹੰਕਾਰਹਿਪਾਗੇ॥ਲਾਲਾਚ
 ਰਜਕਹਤਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਰੀਸਭਮੇਹੁ॥ਕ੍ਰੇਪ੍ਰਭਰਾਸੀਕਰਤਪਰੇ

ਦਿਨਪਗਤਜਛੇਹੂ॥ਤਬਬੀਨਬੀਨਦਿਨਖਾਤਬਬਸੀਤਰ
 ਤੇਜੇਠੇਰਗਿਰ॥ਯਹਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਹੈਨਨਗ੍ਰਹਆਏ
 ਦੇਵਦੁਰ॥੨੬॥੪੦॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਮਾਰਗਉਪਦੇਸ਼ਕ੍ਰਿ
 ਤਸੁਵਨਸੁਨੇਅਖਜਾਨਸੁਚਾ॥ਗੁਰਗਵਨੇਪਰਦੇਸ਼ਸਿਖਜ
 ਸੁਰਪੁਨੀਵਿਛਾਈ॥ਕਰਮੰਜਨਨਿਤਪਾਂਨਏਕਮਨਬੰਦਨਭਾਈ
 ॥ਗੁਰਗੀਰਾਮੈਪ੍ਰਦੇਸ਼ਸਿਖਜੋਕੋਬੋਗਬੁਲਾਯੋ॥ਬਿਸ੍ਰਪਦੀ
 ਭਯਜਾਂਨਕਮਲਪਤਨਪਰਧਾਯੋ॥ਪਾਦਪਦਮਤਾਦਿਨਪ੍ਰਗ
 ਟਸਬਪ੍ਰਸੰਨਮੁਨਿਪਰਮਹੁਚਿ॥ਸ੍ਰੀਮਾਰਗਉਪਦੇਸ਼ਕ੍ਰਿਤ
 ਸੁਵਨਸੁਨੇਅਖਜਾਨਸੁਚਾ॥੩੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਭਗਤਜੀ
 ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਪੱਧਤਸਾਗਰਸੁਤਾਬਰਸਾਪਬੈਸੁਵ
 ਰੂਪਾ॥ਗਹਿਚੈਰੀਗਾਤੀਰਮੈਗੁਰਕੇਭਗਤੁਅਨੂਪ॥੧॥ਪਛਨ
 ਸੁਨਕੀਬਾਤਮੈਦੇਇਚਿੰਤਕਛੁਬੋਗਾਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੋਜਕੋਮ

ਨਕੀਨੇਤਿਨਭੋਗ॥੨॥ ਆਗੁਰਜੈਤੈਕਾਜਹਿਤਸੰਗਚਲੈਸੇਪ੍ਰੀ
 ਤਿ॥ ਇਕਛਿਨਜਾਹੈਤਨਹਿਯਹਤਾਂਕੀਸਦਰੀਤਿ॥੩॥ ਅ
 ਸਮਕੇਜੇਸਾਪਸਬਗਏਬਨਜੋਕਛਕਾਂਮਾ॥ ਪਾਛੈਕਯੋਮਠਿਤ
 ਬਗਇਕਵਹਸੇਵਕਧਾਂਮਾ॥੪॥ ਛਪੈ॥ ਰਹੁਰੇਅੰਗਹਿਦੇਸਸੀਤ
 ਤਿਹਚੀਠੀਆਈ॥ ਬੋਲਮਹੇਛਕਾਜਪਠੇਗੁਰਕਯੋਬੁਝਾਈ
 ॥ ਆਸਮਮੈਰਹੁਪੁਤਸੁਨਤਜਿਏਨਬਨੈਅਬਾਰਾਮਤਕੋਗਏ
 ਸਾਪਕੇਹਮਤੁਮੈਕਯੋਤਬਾ॥ ਮੁਦਸੀਤਲਬਚਸੁਨਿਗੁਰਕੇ
 ਸੁਕਗਯੋਮੁਖਦਾਸਛਿਨ॥ ਸਜਿਉਦੈਕਿਰਨਜਿਅਕੇਕਦੁਖ
 ਬਚਨਨਆਵੈਰਿਦੈਗਨ॥੫॥ ਪੁਨਿਬੋਲ੍ਹੋਕਰਜੋਰਸਿਖਜਸੁ
 ਨਹੋਪ੍ਰਭਬਾਂਨੀ॥ ਤੋਤਜੀਏਨਿਜਦਾਸਰਹੈਜੈਤਨਮੇਪ੍ਰਾਂਨੀ॥ ਦਿ
 ਖਬਿਹਬਲਤਾਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਗੁਰਕਯੋਬੁਝਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਗੰਗਾ
 ਮੁਹਿਰੂਪਧਨਾਨਕਰਹੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਜਬਲਗਆਵਤਨਾਹਿ

ਹਮਤ ਬਲਗਾ ਸਿਖ ਜਾ ਦੀ ਨਯਾਹਿ ॥ ਗੁਰਗ ਵਨ ਕੀ ਓਪਰ
 ਦੇ ਸਕੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਜੁ ਦੀ ਓਕਹਿ ॥ ੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਮਨ ਮੇ
 ਵਿਚਾਰ ਸਿਖ ਜਗੁ ਗਨਿ ਰਪਾਰ ਕਯੋ ਗੰਗਾ ਮੁਹਿ ਰੂਪ ਤਾਂ ਮੈ ਕੋ
 ਸੇ ਪਗੁ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਮੈ ਸੇ ਜਾਂ ਨ ਕੁਪਇ ਸਨਾਨ ਪਾਨ ਕਰੇ ਸਬ ਪਾਛੇ
 ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਰਿਦੈ ਅਤਿ ਭੀ ਜੀਏ ॥ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕੀ ਗੀਤਿ ਵਿਖ
 ਮਾਂਤ ਅਨੀਤ ਸਬ ਕੁਪ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਗ ਗੰਗਾ ਹੁੰ ਨ ਛੀ ਜੀਏ ॥
 ਆਏ ਕਛੁ ਕਾਲ ਗੁਰ ਕਹੀ ਸਬੈ ਬਾਤ ਛੁਰ ਪ੍ਰੀਛੁ ਹੇਤ ਲਏ ਸੇ
 ਗ ਕਯੋ ਸੁਖ ਲੀ ਜੀਏ ॥ ੭ ॥ ਪੈਛੇ ਵੇਦ ਪੁਨੀ ਬਸਤ੍ਰ ਲਜਾਹੁ ਸਿ
 ਖ ਜਲੁ ਨੀ ਬਾਤ ਮਨ ਜੀ ਮੇ ਗੁਨੀ ਅਬ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਜਾਈਏ ॥ ਇਤੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੰਗ ਉਤੇ ਛਾਂਪੇ ਚਰੈ ਅੰਗ ਗੁਰ ਦੇਖ ਮਾਤ ਬੇਲੀ ਸੁਤ ਕੰਜ ਲੇ
 ਪਾਈਏ ॥ ਪਰ ਸ੍ਰੇਨ ਨੈ ਕੁਨੀ ਰਤੀਰ ਲੋਗ ਚਕਤ ਰਹੇ ਦੀਓ
 ਗੁਰ ਬਸਨ ਮਪ੍ਰਕ ਹਾਪੇ ਮਗਾਈਏ ॥ ਆਏ ਕਿਨਾਰੇ ਸਿਖ ਜ

ਮੇਲੋ ਸਿਤ ਪਾਰੇ ਗਰ ਰੁਏ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਕੁਮਟਾਰੇ ਹੀ ਯਭਾਈਏ ॥੧॥੪੯
 ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ ਪੱਧਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਵਨਿਮੀ ਮੁਤਏ ਅਨੁ
 ਸਕੋ ॥ ਦੇਵਾਚਾਰ ਯਦੁਤੀਯ ਮਹਿ ਮਾਹਰੀ ਆਨੰਦਾਤ ਸੁਜਰਾ
 ਪਵਾਨੰਦ ਰੁਏ ਭਗਤ ਨਕੋ ਮਾਨੰਦਾ ਪਤ੍ਰਾ ਵਲੰਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਰਕਾਂਸੀ
 ਸਥਾਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਆਸੁ ਮਸ ਬਹੀ ਕੋ ਭਗਤਿ ਤ੍ਰਿਣਾਈ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਸੁ ਮੰਗਲ ਜਿਹ ਬਪੁ ਪਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਮਾਨੁਜ ਪੱਧਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਵਨਿਮੀ ਮੁਤਏ ਅਨੁ ਸਕੋ ॥੩੫॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਰਪੁ ਨਾ ਬਯੋ ਦੁਤੀਯ ਸੇਤ ਜਗਤ ਰਨ ਕੀ ਓਹੀ ਅਨਿਤ
 ਨੰਦ ਕਬੀਰ ਸੁਰ ਸੁਰਾ ਪਦ ਮਵਤ ਨਰ ਹਰਿ ॥ ਪੀਪਾ ਭਾਵਾਨੰਦ
 ਰੇਦਾ ਸਪੰਨਾ ਸੇਨ ਸੁਰ ਸਰਕੀ ਪਰਹਰਿ ॥ ਐਕੋ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਿ
 ਖ ਜਏ ਕਤੇਏ ਕਉ ਜਾਗਾ ਬਿਸੁ ਮੰਗਲ ਆਪਾ ਰਸ ਰਬ ਬ
 ਸੁਧਾ ਕੇ ਆਗਾ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਬਪੁ ਪਾਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਨਤ ਜਨ ਨਕੋ ਪ

ਗਨਦੀਓ। ਸ੍ਰੀਗਮਾਨੰਦਰਘੁਨਾਬਯੋਦਤੀਯਸੇਤਤਗੁਤਰਸ
 ਕੀਓ। ੩੬॥ ਅਨੰਤਾਨੰਦਪਦਪਰਸਕੈਲੋਕਪਾਲਸੇਤੇਭਏ॥
 ਯੋਗਾਨੰਦਗਏਸਕਰਮਚੰਦਅਲਪਾਹਾਰੀ। ਰਾਮਦਾਸਸ੍ਰੀ
 ਰੰਗਅਵਪਗੁਣਮਹਿਮਾਭਾਗੀ। ਤਿਨਕੇਨਰਹਰਿਉਦਤਮੁਦਿ
 ਤਮੇਹਾਮੰਗਲਤਨਾ। ਰਘੁਵਰਯਦਬਰਗਾਇਬਿਮਲਕੀਰ
 ਤਸੰਦੋਪਨਾ। ਹਰਿਭਗਤਸਿੰਧਾਬੇਲਾਰਚੇਪਾਨਪਦਮਜਾਸਿਰ
 ਪਰੇ॥ ਅਨੰਤਾਨੰਦਪਦਪਰਸਕੈਲੋਕਪਾਲਸੇਤੇਭਏ॥ ੩੭॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰੰਗਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛਪੇ॥ ਦੋਸਾਨਮਸੁਗੰਮ
 ਬਨਿਕਸ੍ਰੀਰੰਗਰਹੈਜਹਾ। ਪੂਜਤਮਾਰਗਝੈਨਿਰਗਤਬੇਮੁਖ
 ਜਾਂਨੇਤਿਹਾ। ਤਾਂਕੇਘਰਬਰਦਾਸਸੇਉਤਨਦੇਹਿਸਿੰਧਾਯੋ। ਭੁ
 ਯੋਦੁਤਨਿਪਪਰਮਬਹੁਰਨਿਲਪੁਰਮੇਆਯੋ। ਤਿਨਕਯੋਚੁਦ
 ਰੇਬਾਂਨੀਏਕੁਗਾਤਿਬਿਮੁਖਜੇਨਰਹਹੇ। ਤਿਨਕੀਦਰਗਾਤਿਯਮ

ਕਰਤੈ ਕਰਗੁਰਗਾਤਿ ਜੋ ਸੁਖ ਚਹੇ॥੧॥ ਇਤਉਤਦੇਖਤਸੇਠਕਉ
ਨਗਇਨਾਮਾਵੈ॥ ਕਿਹਦੀਨਉਪਦੇਸੁਚਕਤਮਨਅਤਿਭੈਪਾ
ਵੈ॥ ਦੂਤਕਹੈਸੁਨਿਬਨਿਕਲੇਨਤੁਮਰਾਹਮਖਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਤੁਮ
ਭਲਤਾਕਦਾਸਵਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਵਹਕੋਨਦਾਸਕਰਜਾਂ
ਨੀਏਸੇਵਕਰਤਜੋਗੇਪਕੀ॥ ਸੋਦੂਤਭਯੋਜਮਰਾਜਕਰਤਦਪ
ਤੁਮਹਿਸੰਗਨੇਪਕੀ॥੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਬਨਜਾਰੇਤੁਵਗੇਪਕੀ
ਆਯੋਬਹੁਨੀਲਾ॥ ਗੁਰਗਾਤਿਬਿਮੁਖਯਹਿਪੈਸਦਾਤਿਪਤਹੋਤ
ਜਛੀਲਾ॥ ਤਿਹਪਤਹੋਤਜਛੀਲਬੈਲਜੋਤਿਵਚਰਆਏ॥ ਕਪ
ਲਰੰਗਬਡਸਿੰਗਤਾਂਹਮਧਬੈਠਸੁਭਾਏ॥ ਤੁਮਦੇਖਹੁਮੁਹਿਰੁਖਅੰ
ਗਨਰਬੈਲਰਿਦੇਗਨ॥ ਤਤਛਿਨਛਾਕੋਉਦਰਪਸੀਟਤਚ
ਲੇਦੇਖਬਨਿ॥੩॥ ਕਰੋਜੋਗੇਪੁਨਿਬਨਿਕਕਹਿਕੀਜੋਯਹਉਪਕ
ਗਾਸਤਸੰਗਮਹਿਮਾਬਰਨਹੋਤੁੰਮੁਹਿਗੁਰਨਿਰਧਾਗਤੁੰਮੁਹਿਗੁਰ

ਨਿਰਧਾਰਕਹਤਜਮਕੀਕਰਬਨਿਕੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿ
 ਅੰਤੁਨਹਿਲਹਿਭੁਗਤਨਕੋ। ਸੇਸਮਹੇਸਗਨੇਸਬਡੇਹਰਿਕੀਭੁ
 ਗਤੀਬਗਾਮੈਮਹਿਮਾਕਹਾਬਰਨਰੁਜਹੁਹਰਿਸੰਤਸੇਵਕਗਾ॥੪॥
 ਪੁਨਿਨਿਮ੍ਰਤਪੈਸੇਠਕਹਬਿਲਗਨਮਾਂਨਹੁਪੂਤਾ। ਹਰਿਪੁਰਜੈਯੈ
 ਰਿਭੁਗਤਕਿਹਕਾਰਨਭਏਦੂਤਾ। ਕਿਹਕਾਰਨਭਏਦੂਤਜਬੈਮੈ
 ਪੈਪੁਰਸਾਧਾ। ਤੁਮਨਹਿਭੇਜਨੁਦੇਤਲੇਤਮੈਬਰਬਸਬਾਧਾ। ਤੁ
 ਦਿਖਮੈਸੇਕਹਤਦਾਸਜਮਹੁਪਾਮਿਲੈਗਨਾ। ਜੇਵਾਕਰਤਸਪ੍ਰੀ
 ਤਿਤਜੇਨਹਿਨੈਕੁਬਨੈਪੁਨਿ॥੫॥ ਰਾਖੋਇਕਦਿਨਸਾਧਮਹਿਲ
 ਗੀਸੁਤਬਹੁਭੁਖਾ। ਤਤਛਿਨਅੰਨਹੁਅਸੂਅਬਦੇਤਨਸ੍ਵਾਮੀਰੁ
 ਖਾਦੇਤਨਸ੍ਵਾਮੀਰੁਖਕਹਤਜਮਮੋਹਬਖਾਂਨੀ। ਪੁਨਬੋਲੈਵਹਸੀ
 ਤਜੇਵਹਿਤਜਮਕ੍ਰਿਤਠਾਂਨੀ। ਜਮਤੇਪੈਹਰਿਰੂਪਬਹੁਰਯਹਬਹੁ
 ਦੈਰਾਖੋ। ਕਰਤਛਿਰਉਓਪਦੇਸਾਯਪੈਤਨਸੀਤਨਭਾਖੋ॥੬॥

ਨਗਸੰਤਬਚਨਸਦਅਟਲਜਾਂਨਾ। ਕਛੁਦਿਨਜਮਤਨਪਰਪਰ
 ਤਪਜਾਨਾ। ਪੁਨਜੈਹੋਹਰਿਪੁਰਹਚੈਧਾਸਾ। ਕਹਿਸੇਠਹਿਤੇਲਈ
 ਬਿਦਾਦਾਸਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਗੰਗਕਰਤਭਯੇਸੰਤਸੇਵਾ। ਪੈਰਸਨ
 ਰੁਪਤਨਅਹੰਮੇਵਾ। ਤਿਹਸੁਤਕੋਨਿਤਨਿਸਮਿਲਤਭੁਤਾ॥
 ਤਨਸੁਕੋਬੁਝਸਿਬਿਥਾਪੁਤਾ॥੨॥ ਤਿਨਕਹੀਤਹੰਗਏਅ
 ਪਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਿਹਖਾਟਸੇਇਰਖਪ੍ਰਭੈਚੀਤਿ। ਨਿਸਅਏਪ੍ਰੇਤ
 ਦਿਖਭਗਤਭਾਖਾ। ਰੇਦੁਸੁਈਹਤੁਵਕਾਹਰਾਖਾ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਦ
 ਰਜਨਹਿਤਇਹਬਾਂਨਪ੍ਰੀਤਿ। ਕਹਪ੍ਰੇਤਭਯੇਤਜਕੈਸੁਨੀਤਾ।
 ਭੁਖਨਗਛਹੋਜਾਤੀਸੁਨਾਗਭਯੇਮਯਾਨਸੇਠਕੀਤੀਯਨਿ
 ਹਾਰਾ॥੪॥ ਬਲਿਅਮਾਪਨਹਿਤਗਯੇਗੇ॥ ਦਿਖਸੁੰਦਰ
 ਤਾਤਿਹਭਯੇਬਿਦੇਗਾ। ਵਹਮੰਦਰਵਹਮੁਹਿਮਿਲੈਨਾਗਿ। ਨਿਸ
 ਦਿਨਹੀਅੰਗਖੀਬਾਤਪਾਗਾ॥੫॥ ਤਿਹਬਿਰਹਿਦੀਓਤਨਗੇ

ਹਕਾਜਾਨਹਿਖਾਂਨਪਾਨਕਲਤਜੀਲਾਜਾਅਤਭਯੋਕਿਸਤ
 ਨਤਜਸਪ੍ਰਾਂਨਾਏਭੁਤਦੇਹਿਦੁਖਅਧਿਕਮਾਂਨ॥੧੨॥ਇਕਬ
 ਟਖੋਰਰਹਹਿਉਜਾਗਾਤੁਵਮਹਿਮਾਸੁਨਿਇਕਜਨਨਿਹਾਗਾ
 ਪੈਪ੍ਰੇਤਮੁਕਤਿਸ੍ਰੀਰੰਗਸੇਵਾਤਕਿਸਰਨਿਤੋਹਿਮਾਯੋਸੁਦੇਵਾ॥
 ੧੩॥ਦੋਹਰਾਦੇਖਦੀਨਤਾਪ੍ਰੇਤਕੀਸ੍ਰੀਰੰਗਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਦੀਨੇਜੁਤਿਹਤਜੀਦੇਹਿਤਤਕਾਲਾ॥੧੪॥ਇ
 ਬਜਰੁਪਾਛਿਨੇਭਯੋਉਸਤਤਿਕੀਨਬਨਾਇ॥ਪਤਿਤਪ੍ਰੇ
 ਤਕੀਗਾਤਿਕਰੀਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ॥੧੫॥੪੩॥ ॥
 ਮੁਲਛਪੇ॥ਨਿਵੇਦਅਵਪਕਲਿਕਿਸੁਦਾਸਮੰਨਪਰਹਰਪ
 ਯਪਾਂਨਕੀਓ॥ਜਾਂਕੈਸਿਰਕਰੁਪਕਯੋਤਾਸੁਕਰਤਰੁਨਾਉਅ
 ਡੋ॥ਅਰਯੋਪਦਨਿਰਬਾਂਨਸੇਵਨਿਰਭੈਕਰਛਾਡੋ॥ਤੇ
 ਜਪ੍ਰੰਜਬਲਭੁਜਨਮਹਾਂਮੁਨਿਉਰਪਰੇਤਾ॥ਸੇਵਤਚਰਨ

ਸਰੋਜਗਾਇਰਾਤਾਭੁਵਨੇਤਾ। ਯਾਹਿਬਾਬੀਸਦਿਨਕਰਉਦੈ
 ਸੰਤਕਮਲਹੀਅਸੁਖਦੀਓ। ਨਿਵੇਦਅਵਧਕਲਿਕਿਸੁ
 ਦਾਸਅੰਨਪਰਹਰਪਯਪਾਨਕੀਓ। ੩੮। ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਸਪੈਹਾਰੀਜੀਕੀ। ਟੀਕਾਕਬਿਤੁ। ਪੈਹਾਰੀਨਾਮਅਭਿਰਾਮਸੁ
 ਨੇਯਾਤੇਪਕੇਤਜਾਗਦੀਨੇਅੰਨਦੁਪੁਪੀਵਤਸੁਹਾਯੇਯੈ। ਜ
 ਕੋਕ੍ਰਿਪਾਛਰੈਦੁਪੁਲੈਕਕਲਜਾਨਕਰੈਬੈਠੇਗਿਰਕੀਦਗਮੈ
 ਪਨਾਨੁਪੁਰਲਾਯੇਯੈ। ਅੰਨਏਕਬਾਲਤਿਹਕਾਲਰੈਂਸਚਾਰ
 ਤਪੁੰਕਰਕੈਪੁਣਾਮਕਯੋਲਜਾਉਦੁਪੁਚਾਯੇਯੈ। ਆਯੁਸ
 ਲੈਪਾਤਪਯਅੰਨਪਕੇਆਰੈਪੁਰਪੀਵਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਾਂ
 ਗੋਜੇਉਭਾਯੇਯੈ। ੧। ਗਹਤਪ੍ਰਸੰਨਰਾਜੇਰਾਜਪੁਕੀਚਾਹਮੇ
 ਕੋਜਹਾਂਲਗਾਇਸੁਦੈਰੈਤਹਾਂਤੁਵਰਾਜੁਪੈ। ਪਰਬਤਕੀਓ
 ਟਭੁੰਮਛੇਟਨੈਨਦੇਖੋਕਹਾਬੋਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਦੇਵੀਬਾਹਨ

ਬਿਰਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਤਮਾ ਕੇ ਉਪਰ ਚ ਛਾਇ ਕਹੈ ਬਾਛੈ ਯਹਿ ਦੇ
 ਥੋ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਦੇਸੇ ਤੇਤੁ ਦੁਕਾਜੈ॥ ਗਿਰ ਸਿੰਗ ਤੇਤੇ ਉਚੀ
 ਸਿੰਘ ਪੁੰਦਰੀ ਦੇ ਹਿਬ ਛੀ ਰੁਕੇ ਦਿਖ ਬਾਲ ਮਤੁ ਕੇ ਹਰ ਯਗ
 ਜੈ॥ ੩॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ। ਭੈ ਕੀ ਪਤ ਸਿਸ ਦੇ ਖੋਜੇ ਪਾਗਾਉ
 ਤਰਾ ਵਹੁ ਮਹਿ ਪੁਨਿ ਕਰ ਪੁਕਾਰਾ ਗਾਰਿਖ ਬਿਹ ਸਪ੍ਰਿਤ ਮਦੁ
 ਤਨ ਸੁਕੀਨਾ। ਸਿਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਰਹੁ ਬਿਦਾਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਦੇ
 ਵਯੋਗ ਹਿ ਬਿਨ ਸੋ ਕੁਲੁ ਭੁਪਾ। ਨਹਿ ਸੁਤ ਤਾਂ ਕੇ ਨਹਿ ਕੁਤਰੁ
 ਪਾਤ ਬੰਸੰਤ ਨਯਹਿ ਕੀਨੈ ਵਿਚਾਰਾ। ਤਿਹ ਦੇਹੁ ਰਾਜੁ ਆਇ ਪੁ
 ਤ ਦੁਰਾ॥ ੪॥ ਵਹੁ ਬਾਲ ਕੁਲ ਨਿਸ ਬਨੈ ਮਾਂਗ। ਉਠਿ ਭੋਰ ਛੁ
 ਪਾਤ ਰਗਯੋ ਤਾਂਗ। ਦਿਖ ਮੰਤ੍ਰ ਨਦੀ ਨੇਤਿ ਲਕ ਭੁਪਾ। ਭਯੋਰ
 ਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਅਨੂਪਾ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਡ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨਾ।
 ਦੇ ਬਹੁ ਰਾਜ ਨਹਿ ਪੁਨਿ ਭਗਤ ਦੀਨਾ। ਕਛੁ ਬਿਖੇ ਭੋਗ ਸੋ ਨਹਿ

ਜਾਸੇਵਤਸਦਹੰਸੰਤਨਸਮਾਜਾ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਰਾਜ
 ਇਕਦਿਨਰੋਗਾਹਿਤਲੇਜਲੇਬਿਕੇਥਾਹਾਠਕੁਰਮੰਦਰ
 ਕੇਚਲਜੋਗਿਰਤਉਠਾਈਬਾਗਾਗਿਰਤਉਠਾਈਬਾਗਮ
 ਯਾਨੇਮੁਖਮੇਦੀਨੀ॥ਸੁਤਮਾਰਨਕੋਖਡਗੁਲੀਓਭੁਪੇਰਿ
 ਸਕੀਨੀ॥ਭਾਗਪਕੋਸਿਸਸੰਤਸਰਨਿਕੀਨਿਭੁਲਕਾਜਾ
 ॥ਦੋਕੋਪਾਛੈਤਾਂਹਿਕੇਪਭਰਕੈਅਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਸੰਤਬੁ
 ਧਾਵਤਭੁਪਕੋਭੁਪਨਮਾਨਤਬਾਤਾ॥ਅਗੈਠਾਕੁਰੋਰੋਗ
 ਤੇਖਾਇਜਲੇਬੀਤਾਤਾ॥ਖਾਇਜਲੇਬੀਤਾਤਕੀਨਾਇ
 ਬਡਅਪਰਾਧਾ॥ਹਮਰੇਸੁਤਕਰਛਾਡਕਪੁਰੇਮਿਲਕੈਸਬ
 ਸਾਧਾ॥ਤੁਮਕੇਦੇਖਨਲੇਪਦੇਹੁਸਿਸਮੇਲਅਨੰਤਾਦੀ
 ਨੇਨਿਪਬਹੁਦੰਮਬਾਲਭੁਪੇਦੀਓਸੰਤਾ॥੮॥ਬਾਰਕਬੋਡੋਰ
 ਯੋਜਬੈਰਾਜਤਿਲਕਦੀਓਤਾਂਹਿ॥ਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਬਿਖੇ

ਅਤਿਹੁਚਿਸਿਸਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਅਤਿਹੁਚਿਸਿਸਮਨਮਾਂਹਿਸਾ
 ਪਾਇਕਦਿਨਬਹੁਆਏ॥ ਭੋਜਨਕੀਏਅਨੇਕਨਿਮ੍ਰਤਾਸਤ
 ਨਿਵਾਏ॥ ਪਾਛੇਦੀਨੇਪਾਂਨਗਰਭੁਤਾਂਮੈਇਕਨਾਰਿਕਾ॥ ਤਿਹ
 ਦ੍ਰੋਬੀਰੇਦੀਨਇਸੁਮੇਰੇਵਿਚਬਾਰਕਾ॥ ੬॥ ਸੀਤਬਧੁਲੋਕ
 ਤਭਈਪ੍ਰੇਮਸਹਤਕਹਿਭੁਪਾ॥ ਮਾਤਾਬਿਲਗਨਮਾਨਹੋਇ
 ਸੁਹਮਾਰਅਨੁਪਾ॥ ਇਸੁਹਮਾਰਅਨੁਪਬੋਭੋਛੋਟੇਜੋਸਾਧਾ॥
 ਤਾਂਕੋਮੈਗੁਰਮਾਂਨਜਦਪਕਰਹੈਅਪਰਾਧਾ॥ ਸੁਨਿਯਹਿ
 ਨਿਪਕੋਬਚਨਭੇਖਪਾਗੀਇਕਜੰਤਾ॥ ਕਰਪਨਹੀਬਿਵਾ
 ਰਬਸਤਪਹਰੇਤਿਸਸੀਤਾ॥ ੧੦॥ ਛਪੇ॥ ਕੁਪੁਤਿਆਯਸੁ
 ਦੀਨਆਪੁਨੇਜਗਰੇਦੇਸਾ॥ ਸਾਧਭੇਖਜੋਹੋਇਨੈਕੁਤਿਹ
 ਹੋਨਕਲੇਸਾ॥ ਪਾਟਜਗਤੀਆਇਕਗੀਬਿਨਤੀਨਿਪਆ
 ਗੇ॥ ਲਾਦਤਜੁਤੀਖੇਪਪਹਰਸੀਤਨਕੋਬਾਗੇ॥ ਜਬਫਿਰ

ਅੰਤੈ ਦੁਸਾਪ ਜਨ ਨਿਮਤ ਪੈ ਦਿਗ ਅੰਨ ਮੁਹਿ ॥ ਜੇ ਭੂ ਬਾਤ ਕੀ
 ਨ ਨਿਪ ਦਾਸ ਤਬ ਭੁਪ ਕਹੈ ਸਬ ਬਨਤ ਤੁਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ
 ਈਸ ਸਮਾਂ ਲੇ ਪੁਕਾਰੈ ਕੋ ਨਾਂ ਹੀ ॥ ਕਰਹੈ ਜਗਤ ਚ ਵਾ ਵਬੁਰ
 ਤਾਂ ਕੋ ਪੈ ਜਾ ਹੀ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਯਹ ਗੀਤਿ ਜੀ ਵਹਿਤ ਕਰ ਉਪ
 ਕਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਤਜੁ ਏਹੁ ਪਨ ਮੇਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸ
 ਤ ਸੰਗਤ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਧਿਕ ਵੇਦੇ ਹੀ ਯੈ ਭੇਖੀ ਤਬੈ ॥ ਭੁਯ
 ਸੰਤ ਰੁਪ ਤਜ ਕੁਟਲ ਤਾ ਭਗਤ ਭੁਪ ਭਾਖੀ ਜਬੈ ॥ ੧੨ ॥ ੪੩ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਪੈ ਹਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਸਿਖ ਜਭੈ ਸਭ ਪਾਰਕਰ
 ॥ ਕੀਲ ਅਗਰ ਕੇਵਲ ਚਰਨ ਬ੍ਰਤ ਹਠੀ ਨਗਾਇਛਾ ॥ ਸੁਰ
 ਜ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਪੁਰਹ ਰਿਗ ਗਤਿ ਪਗਾਇਛਾ ॥ ਪਦ ਮਨ
 ਭੋਭੇ ਪਾਲੇ ਕਟੀਲਾ ਗਦਾ ਪਾਰੀ ॥ ਦੇਵਾਹੇ ਮਕਲ ਜਾਨੰਗ
 ਗਰੀਗਾ ਸਮਨਾਰੀ ॥ ਬਿਸੁ ਦਾਸ ਕਾ ਨੁਰੰਗਾ ਚਾਂਦਨ ਸਵ

ਰਿਗੇਵਿਦਪਗ। ਪੇਠਾਰੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਸਿਖਜੁਭਏਸਰਪਾਰਕ
 ਗ। ੩੫॥ ਗਾਂਗੇਇਮ੍ਰਿਤਜੁਗੇਜੇਨਹੀਤ੍ਰੇਕੀਲਕਰਨਿਨ
 ਹਿਕਾਲਵਸਿ। ਰਾਮਚਰਨਚਿਤਵੰਤਰਗਤਨਿਸਦਿਨਲੇ
 ਲਾਗੀ। ਸਰਬਭੁਤਸਿਰਨਮਿਤਸੂਰਭੁਜਨਾਨੰਦਭਾਗੀ॥
 ਸਾਖਜੋਗਮਤਿਸੁਦਿਫਕੀਓਅਨਭੋਰਸਤਾਮਲਾ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਰੀਪ੍ਰਕਰਗੇਨਭਏਹਰਿਤਨਕਰਨੀਬਲਾ। ਸੁਮੇਰਦੇਵਸੁਤ
 ਜਗਾਬਿਦਤਭੂਵਿਸਤਾਕੋਬਿਮਲਜਸੁ। ਗਾਂਗੇਇਮ੍ਰਿਤ
 ਗੇਜੇਨਹੀਤ੍ਰੇਕੀਲਕਰਨਿਨਹਿਕਾਲਵਸਿ॥ ੪੦॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੀਲਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛਪੇ। ਕੀਲਭੁਗਤਕੀਕ
 ਥਾਕਹੋਨਿਜਮਤਿਅਨੁਸਾਰੇ। ਸੁਮੇਰਦੇਵਤਿਹੀਪਤਾਸੋਓਤ
 ਜਦੇਹਿਸਿਧਾਰੇ। ਕਰਤਦਬਾਂਨਭੁਪਰਹੈਸੁਬੇਗਜਗਤਾ। ਤੇ
 ਬਿਬਾਂਨਚਛਿਦਲੇਈਸਅਗਸਤਨਪਾਤਾ। ਇਤਨਿਪ

ਫਿਗ ਬੈਠੇ ਕੀ ਲਜੀ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਨਾਂ ਮ ਬਗਾ ਵਿਖਾ ਪਿਤੁ ਬਿ
ਬਾਂ ਨ ਉਠਾ ਸੁਭਾ ਤੇ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾ ਮਤ ਬਜੇ ਰਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਸਲ ਬੁ
ਫੁ ਪੁਨਿ ਰੁਏ ਰੁਲੇ ਤੁ ਬੈਠੇ ਆਈ ॥ ਬੂਝਤ ਚਕ ਚਿਤ ਰੂਪ
ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੋਨ ਰੁਮਾਰ ਗਯਾ ਤਕਿ ਪਾ ਕਰਦਾ ਸ
ਬੂਝਾ ਵਹੁ ॥ ਠਾਰ ਗੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਨਿਪਤਿ ਪਰਖ ਜਾਲ ਸੁਨਾ ਵ
ਹੁ ॥ ਮਹਿ ਪਿਤਾ ਗਏ ਅਬ ਸੁਰਗ ਕੋ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਚਕ
ਤਹੀ ॥ ਮਾਗੁ ਜਰਾਤ ਦੂਰ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਨ ਪਠਾ ਲਿਖ ਸੋ
ਲੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਵਾਹੁ ਦਿਨ ਵਾਹੀ ਘਰੀ ਦੇ ਰੇ ਦਾ ਸਹ
ਥ ਛੁਰੀ ਜਾਇ ਬਾਤ ਠੀ ਕਕਰੀ ਸੇ ਉਗੁ ਜਰਾਤ ਮੇ ॥ ਆਏ ਕ
ਛੁਕਾ ਲਿਖ ਜੇ ਦੀ ਨੇ ਰੂਪਾ ਲਕਰ ਬਾਂ ਚਤ ਬਿਗਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ
ਪੁੰਨ ਗਾਤ ਮੇ ॥ ਨਿਪੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀ ਨ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਬਿਦਾ ਲੀ ॥
ਆਏ ਨਿਜ ਠੇਹ ਫੂਲ ਦੇਖੇ ਬਿਗਸਾਤ ਮੇ ॥ ਪਹਰੈ ਗਿਰ ਪਾਰੀ

ਸੁਭਮਾਲਾ ਸੁਪਾਰੀ ਭਾਬਡਾ ਕੋ ਪਿਟਾਰੀ ਭੋਰੀ ਕਾਣੇ ਬੈਠੇ ਪਾ
 ਤਮੇ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ ਪਾਰੀ ਕੁਖੇ ਜਾਨੇ ਜਾਪ ਬਾਰੀ ਦੀਨੇ
 ਕਰ ਫੇਰ ਬੇਰ ਤੀਨ ਕਾਟ ਖਾਯੋ ਹੈ॥ ਚਢੀ ਬਿਬੁਭਾਰੀ ਤਉ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋ ਸੰਭਾਰੀ ਰਹੇ ਚਲੇ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਦ ਬੇਦ ਗਾਯੋ ਹੈ॥ ਬੇ
 ਲੇ ਮੁਸਕਾਈ ਕਹਾ ਬਾਤ ਮਨ ਮਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਕਨਾਈ ਜਾਂ ਕੇ
 ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਖ ਛਾਯੋ ਹੈ॥ ਭਏ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਹਿਅ ਏ ਮਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਫੇਰ
 ਜੈ ਸੇ ਸੁਤਰੀ ਗਾਨਿ ਜਾਬਾ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਯੋ ਹੈ॥੪॥ ਕੰਡਲੀਆ॥
 ਰਾਖੇ ਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਰਖਾਇ ਕਾ ਫਿਰ ਸਮਾਜ ਬਰਕੀਨਾ॥ ਸੰਤ ਸ
 ਭਾਗੁ ਨ ਗਾਵਹਿ ਤ ਪ੍ਰਭ ਸਹੂ ਪਲ ਜਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਹੂ ਪਲੈ ਲੀ
 ਨ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰਤ ਚੋਰੀ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਂਧੇ ਕਿਸੁ ਭਈ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਹਿਮਤਿ ਬੋਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਕੀਲ ਮਗਨ ਮਨ ਮੁਖ
 ਤਨ ਭਾਖੇ॥ ਤਨ ਤਨ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਨ ਹਰਿ ਜੁਗਾਖੇ॥੫॥

ਸੰਤ ਸਰਾਅ ਚਰ ਜ ਭਈ ਜੋਗੀ ਸ੍ਰਰ ਬਕ ਦੇ ਖਾ ਅੰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਤਪਾਈ ਅੰਭੁਗਾਤਿ ਭਾਰ ਕੇ ਸੇਖਾ ਭੁਗਾਤਿ ਭਾਰ ਕੇ ਸੇਖਾ ਸੁਨੀ
 ਕ੍ਰਪਾਤਿ ਯਹ ਬਾਤਾ ਅਤਿ ਬਿਹ ਬਲ ਤਨ ਭਯੋ ਪੁਨੈ ਪੀਰ ਜਕ
 ਰਗ ਜਾਤਾ ਕੀਨ ਮੋਹੇ ਛੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੁਲਾਏ ਸਾਧ ਅਨੰਤਾ ਰ
 ਖੇਬਾ ਸਰ ਸਪਤ ਜਿਵਾਏ ਹਿਤ ਕਰ ਸੰਤਾ ॥੬॥੪੪॥ ਮੂਲ
 ਛਪੈ ਸ੍ਰੀ ਅਗਾਰ ਦਾ ਸਹ ਰਿਭੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਲ ਬਿਬਾਨ ਹਿ
 ਬੀਤੋ ਸਦਾ ਚਾਰ ਜੋ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਸੇਕਰ ਆਏ ਸੇ
 ਵਾਸੁ ਮਰਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਾਖ ਵਚਿਤੁ ਲਾਏ ਪ੍ਰਸੰਪ ਬਾ
 ਗ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ੍ਰਾਧ ਬਿਤ ਕਰ ਤਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰ ਸਨ ਨਿਰਮ
 ਲਨਾ ਮਮਨ ਹੁ ਬਰਖਤ ਧਾਰਾ ਪਗਾ ਰਿਸੁ ਦਾਸ ਰਿਪਾਕਰ ਅ
 ਟਲ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਾਇ ਕੁ ਬੁਝਲੀ ਚਿ ਸ੍ਰੀ ਅਗਾਰ ਦਾ ਸਹ ਰਿ
 ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਲ ਬਿਬਾਨ ਹਿ ਬੀਤੋ ॥੪੫॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਗ

ਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਕਬਿਤਾ ਨਾਭਾ ਕ ਵਿਜੁ ਕੇ ਗੁਰ ਅਗ
 ਰਦਾਸ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ਹੁੰਨੀ ਕੀ ਗੁੰਤ ਗਾਈ ਹੈ
 ਆਬਾਗ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕ ਛਕੋ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਅਬ ਕਰੈ ਨਿਜ ਹਾਥ
 ਸੇਵਾ ਬਿਰਦ ਨ ਸੁਹਾਈ ਹੈ ॥ ਸੂਕੇ ਪਾਤ ਬਾਂਧ ਪੋਟ ਡਾਰ ਦੇ ਕੋ
 ਗਏ ਹੁਤੇ ਪਾਛੇ ਰਾਜਾ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਈ ਹੈ ॥ ਅ
 ਸੁਮਨ ਡੀਠ ਪਰੇ ਰਹੇ ਨਿਪਵਾਹੀ ਠੇਰ ਬੈਠੀ ਦੂਰ ਚੋਕੀ ਪੁਨ ਅ
 ਏ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਂਘ ਨ ਨਦੀ ਨੇਰ ਸਭੀ ਨੇ ਦੂਰੇ ਠਾਢੇ
 ਰਹੇ ਨਾਭਾ ਜੂਨੇ ਜੁਨੀ ਕੁ, ਪਗ ਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਟੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪ
 ਮੇਰੂ ਖਨੇ ਕੀ ਚਾਹ ਲਾਗੀ ਪਹਰੇ ਨਿਜ ਅੰਗ ਨਿਤ ਜ ਕਰੇ ਸੁਖ ਰ
 ਸਹੈ ॥ ਅੰਧ ਸੇ ਜਾਂ ਨ ਸੀ ਪ੍ਰ ਆਏ ਦੇਖ ਨੈ ਨ ਲ ਲਛਾ ਏ ਕਹਾ ਕ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਏ ਲੇਤ ਬਹੁ ਸੁ ਸਹੈ ॥ ਸਖੀ ਰੂਪ ਜਾਂ ਨ ਦਾਸ ਕੋ ਤ ਕ
 ਕੋ ਆਏ ਢਿਗ ਲੀਨੇ ਪ ਛਾਂ ਨ ਨਿਪੇ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਖਾਸਹੈ ॥ ੩ ॥

ਕੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿਰੂਪ ਤਿਏ ਕੋਤ ਬੈਪ ਕੋਚਰਾ ਅਕੁਲਾ
ਇਆ ਛਿਅਹੁ ਨਾਥ ਅਵਗਨ ਭਯੋਲੀ ਨੇਪੁਰ ਅਟਕਾਇਆ ਲੀ
ਨੇਪੁਰ ਅਟਕਾਇਕ ਹਤ ਸ਼ੀ ਅਗਰ ਬਨਾਏ ਕੋਪ ਕੋਕੋਨਿ
ਪਦਾ ਸਰਪਣੇ ਬਾਹਰ ਮੁਹਿਭਾਏ ॥ ਇਨ ਕੋਨੈ ਕੁਨ ਦੇ ਸੁਛੁਡਾ
ਏਦੈ ਆਗਜਾ ਪੁਨਿ ॥ ਮਾਤਿਗਨ ਭੁਖਨ ਕੁਟ ਪਰੀਤਾਂ ਕੀਗਾ
ਥਾ ਸੁਨਿ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਗਾ ਦ੍ਰੁਮੁਰਤ ਪਾਹਗਾ ਇਕ ਛਕ ਛੁਪ
ਹਰੇ ਨਿਜ ਅੰਗਾ ਸ਼ੀ ਨਾਭਾ ਅਨੰਦ ਭੁਏ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
॥ ੪ ॥ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜਨ ਬਪ੍ਰੇਮ ਸੋਗਿ ਰਹੈ ਭੁਖਨ ਭੁਗਾ ਤਾਂ ਕੋ
ਫਿਰ ਪਾਹੈ ਨਹੀ ਲੇਤਰੰ ਕਸੁਖ ਪੁਗਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਤ ਨਵ ਭੁਖਨ ਸੇ
ਠਾ ਪਲਾਜਾ ਵਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਾਇ ॥ ਵੈਦਿਨ ਜਾਂ ਕੋਰਹੈ ਅੰਗ ਸੋਨਿ
ਜਹੀ ਅਨਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ੪੫ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਕਲਜੁਗ ਪਰਮ
ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਗਟ ਆਚਾਰ ਜਸੀਕਰ ਸੁਭਟਾ ॥ ਉਤ ਸਿੰਘ ਲਾ ਅਗਸ ॥

ਨਜਿਤੇ ਅਨਟੀ ਸੁਰਬਾਦੀ ॥ ਬੁੱਧ ਕੁਤਰ ਕੀ ਜੈ ਨਿਐ ਰੁਪਾਖੰ
 ਰੈ ਆਦੀ ॥ ਬਿਮੁਖ ਨ ਕੋ ਦੈ ਦਰੁ ਮੈਂ ਚ ਸਤ ਮਾਰਗ ਅੰਨੈ ॥ ਸੁ
 ਦਾ ਚਾਰ ਕੀ ਸੀ ਵ ਬਿਸੁਕੀ ਰਤੈ ਬਖਾਂਨੈ ॥ ਈਸਰੀ ਸ ਅਵਤ
 ਰ ਮਹਿ ਮਗਾ ਦੀ ਮਾਂਡੀ ਅਪਟਾ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਪਰਮ ਪਾਲੁਕ
 ਪ੍ਰਗਟ ਮਾ ਚਾਰ ਜ ਸੰਕਰ ਸੁਭਟਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਚ
 ਰ ਜਨੀ ਕੀ ॥ ਈਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਚਾਰ ਜ ਕ ਬਾਹੁ
 ਹੁ ਸੰਤ ਦੈ ਕਾਂਨ ॥ ਕਲ ਜੁਗ ਮੈ ਰਾਖੇ ਪਰਮ ਬਿਮੁਖ ਨ ਕੋ ਦੈ ਗੁਨ
 ਨ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਵ ਸਿਕੀ ਨ ਸਰੇ ਵ ਫੇਰ ਗਤ ਨ ਸੇਰ ਚ ਬਾਦਾ ॥ ਰੁਗ
 ਤੀ ਛਮ ਛਿਨ ਮੈ ਗਈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਯੇ ਸੀ ਗਲਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੰ
 ਕਰ ਪ੍ਰਵੁਕੀ ਚਿਦੀ ਨੇ ਸਕਲ ਹਰਾਇ ॥ ਇਕ ਬਾਦੀ ਕੋ ਗਿਰਾ ਬ
 ਰ ਸੇ ਨ ਹਿਜੀ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਂ ਕੋ ਜੀ ਤਤੁ ਭੁਏ ਨਿਯ ਪੂਰ
 ਕੋ ਪਰਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਹਤੀ ਅਪ ਛੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸਪਤਿ ਸਾਇ

ਤਾਠਾਨਾ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਸ੍ਰੀਸੰਕਰਦਿਖਤੀਅਕੁਏਲੰਜਤਅਪੁਨੇ॥
 ਨਾਤਿਹਪਤਿਸੰਗਬਦੋਰਹਾਰਯੋਦੇਲੇਤਨਾਰੁਈਕਲ
 ਵੈਕੁੰਤਤਜੈਤੀਅਸੋਸਠਜੀਤੈ॥ ਜੈਚਰਚਾਕਰਨਾਰਿਸੰਗਤੋ
 ਏਵਿਪਰੀਤੈ॥ ਤਬਕਹਿਸੰਕਰਅਬਲਾਮੁਨੇਗੁਰਸੰਗਗੁ
 ਰਸਿਖਸੰਗਸਿਖਾ॥ ਤਾਂਤੇਮੁਹਿਸਿਖਇਕਨ੍ਰਿਪਤਿਬਰਤਿਹਸਿ
 ਗਚਰਚਾਕਰਗੁਦਿਖਾ॥ ੫॥ ਜੈਤੁਮਜੀਤੋਵਾਹਬਹੁਰਚਰਚ
 ਮੈਕਰਹੋ॥ ਯਹਕਹਅਸੁਅਸਾਇਬੇਲਦਾਸਨਉਚਰਹੋ॥
 ਯਹਮੁਹਿਤਨਕਰਜਤਨਰਾਖਹੋਕਛੁਇਕਕਾਲਾ॥ ਨ੍ਰਿਪਤਨ
 ਕਰਪਰਵੇਸਰਚੇਚਰਚਾਸੰਗਬਾਲਾ॥ ਮੋਹਮੁਦਗਰਨਾਮਾ
 ਰੰਥਰਚਪੁਨਿਸਿੰਘਨਸੋਬਚਕਹੋ॥ ਯਾਂਕੇਸਲੇਕਨ੍ਰਿਪਦਿ
 ਗਪਛਹੁਤੋਮੈਨਿਜਤਨਟਿਰਲਹੋ॥ ੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆਤਬਸੀ
 ਸੰਕਰਚਰਤਕਰਨ੍ਰਿਪਤਨਕੀਓਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਰਚਚਰਚਾਸਿ

ਗਾਰਗਸਜੀਤੀਨਾਰਿਨਰੇਸਾਜੀਤੀਨਾਰਿਨਰੇਸਕੀਨਪ
 ਤਿਸੀਗਨਿਜਦਾਸਾਗੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪੂਰਵਤਾਂਹਿਕੋਕਤੁਜੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਤੇਨਿਪਕੇਪਗਪਰੇਕੁਪਪੁਰਮੇਆਯੋਜਬਾਸਮਾ
 ਚਾਰਲਖਸਿਖਜਤਹਛਿਗਕਹਸਲੋਕਤਬਾ॥੧॥ਪੁਨਨਿਜ
 ਤਨਲੈਗਏਛਿਗਐਰੁਏਕਕੁਪਾਲਾਤਿਹਪੁਰਬਸਤਸਰੇ
 ਵਡੇਬਿਦਯਾਪਛੇਬਿਸਾਲਾ॥ਬਿਦਯਾਪਛੇਬਿਸਾਲਨ੍ਰਿਪ
 ਤਿਤਾਂਕੇਆਪੀਨਾ॥ਬਹੁਬਿਪਮਾਯਾਕਰਤਲਕੁਟਜਿਮਕਪਿ
 ਤਿਮਦੀਨਾ॥ਸ਼ੀਸੀਕਰਤਿਹਸੀਗਕਰੀਚਰਚਾਰਗਤੀਗੁਨਾ॥
 ਜੀਤੇਬਾਦੀਸਕਲਕਛੁਕਨ੍ਰਿਪਛਕੋਇਤੈਪੁਨਾ॥੨॥ਤੇਟਕ
 ਛੰਦਾ॥ਜਬਕੁਪਛਕੋਤਿਨਬਾਕਕਰੇ॥ਪੁਲਕਾਲਕੁਯੇ
 ਬਿਯਪੀਥਲਹੇ॥ਸੁਨਿਕੁਪਚਕੋਪੁਰਹੁਸੁਹਸੇ॥ਲਿਖ
 ਜੈਨਿਦਯੋਦਿਨਚਾਰਬਸੇ॥੩॥ਵਹਬਾਸਰਊਚਿਅਟਾਰਿ

ਚਢੇ॥ ਕਹਿਜੇ ਨਿਦਿਖੋ ਜਲ ਆਇ ਬਢੇ॥ ਨਿਪਤਿ ਸੁਦਈ॥
 ਗਦਾ ਮਹਿ ਕੋ॥ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਜਲ ਗਾਸ ਹਿਤੇ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸ਼ੀਸੀ ਕਰ ਅੰਗੁਲੇ ਗਾਸ ਬਾਜੈ ਨੀਮਾ ਯਾਸਾ ਚੁਜੰਨ
 ਤਬਾ॥ ਚਢਤ ਚਢਤ ਜਲ ਪੁਰ ਚਢ ਆਯੋ॥ ਫਿਰ ਬਾਦੀ ਯ
 ਤਬ ਚਨ ਸੁਨ ਯੋ॥ ੧੧॥ ਏਕ ਪੋਤ ਅੰਗੈ ਫਿਰ ਗੋਰੇ॥ ਤਿਹ ਚ
 ਢਾਇ ਗਾਖ ਉਤਨ ਤੇਰੇ॥ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਤੁਵ ਦੇ ਸਭੁ ਪਾਲਾ॥ ਅੰ
 ਰੁ ਦੇ ਸੁਸਬ ਬਸੈ ਸੁਖਾਲਾ॥ ੧੨॥ ਸੇਰ ਠਾ ਤੁਵ ਅਵਗੁਨ ਤੇ
 ਰੁਪ ਦੇ ਸਨਾ ਸੁਤ ਮਰ ਰੁਯੋ॥ ਅਬ ਹਿਰੁ ਜੋ ਮਹਿ ਰੁਪ ਤੇ ਤੁਵ ਤ
 ਨਰਾਖੈ ਸੁਹਿਤਾ॥ ੧੩॥ ਮਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਗਇ ਨੈ ਕੁਨ ਉਤਰ ਯੋ
 ਤਬਾ॥ ਜਲ ਉਚੇ ਚਢ ਆਇ ਦੇਖ ਸਾਚਿ ਵ ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ॥ ੧੪
 ਅਜੁੰ ਨਿਪਤਿ ਸੀਭਾ ਰਿਜੈ ਸੰਕਰ ਕੇ ਤਜੈ ਸੁਖਾ॥ ਕਾਹੇ ਮਾਂਡੀ
 ਰਾਹਿਤ ਦਪਨ ਕਛੁ ਦਾਸੈ ਕਯੋ॥ ੧੫॥ ਆਯੋ ਜਲ ਜਬ ਪ

ਸਦੇਖਨਾਉਬਾਦੀਕਯੋ। ਪੈਰੈਤਨਤਵਨਸਚਛਪੁਪਉਬ
 ਕੋਚੈ॥੧੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆ। ਸੁਨਿਰਾਜਾਤਬਬਚਨਯਗਸੀ
 ਸੀਕਰਮੁਖਦੇਖਾ। ਕਯੋਪੁਭੁਮੁਸਕਾਇਕੈਕੋਤਕਭਯੋਬਿਸੇ
 ਖਾਕੋਤਕਭਯੋਬਿਸੇਖਚਛਵਹੁਇਨੈਕੁਪਾਲਾ। ਬਾਦੀਪ
 ਗੁਨਹਿਦੇਤਿਸਾਚਿਟਸੋਕਹਤਨਿਪਾਲਾ। ਨਉਚਛਵਹੁਯੋਨਿ
 ਤਿਨਹਿਬਰਬਸਭਾਰੇਪੁਨਿ। ਗਿਰਤਭਏਸਤੱਕਕਹੁਨਹਿ
 ਜਲਦੇਖੋਸੁਨਿ॥੧੭॥ ਦੇਖਕੁਪਅਚਰਜਭਯੋਨਹਿਪੰ
 ਨੀਨਹਿਨੰਉ। ਨਗਰਬਸਤਅਪੁਨੇਸੁਖਹਿਗਯੋਪੁਲੈਤ
 ਜਗਾਂਉ। ਗਯੋਪੁਲੈਤਜਗਾਂਉਕਹਤਸੀਕਰਮੁਨਿਰਾਜਾ।
 ਐਸੇਛਲਯਗਕਰਤਛਗਤਨਰਨਾਰਿਸਮਾਜਾ। ਬਿਲੁਭ
 ਤੀਅਰਪ੍ਰੇਮਤਿਨਹੁਮਾਥੇਦੁਖੁਰੇਖਾ। ਭਯੋਕੁਪਤਬਸਿਖਜ
 ਨਬੈਅਸਕੋਤਕਦੇਖਾ॥੧੮॥ ਛੇਮੇ। ਸੀਸੀਕਰਉਪਦੇਸੁਕੀ

੧੩੪

੨

ਓਬਰਧਰਮਭਾਗਵਤਾਅੰਸੇਸਰੁਜਗਪ੍ਰੇਮਭਗਤਪ੍ਰਗਟੀ
 ਸੁਖਸੋਅਤਿਪ੍ਰਭਮਾਯਾਪ੍ਰੇਦੁਖਤਪ੍ਰਭੋਵਿਗਨਾਇਕਯੋਤ
 ਬਾਅੈਵਿਚਰੋਕਿਪਦੇਸਸ੍ਰੀਸੀਕਰਪਸਰੇਸਬਾਤਬਮੁਸਕ
 ਨੇਸ੍ਰੀਕੰਤਮਨਤੇਕੋਭਾਵਤਨਿਜਚਰਤਾਪ੍ਰਭਸੀਕਰਸੇਆਗ
 ਯਾਦਈਕਛੁਜਗਮੇਮਾਯਾਬਰਤਾ॥੧੯॥ ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਯਾ
 ਮਾਂਨਕੀਓਬੇਦੰਤਸੁਭਾਗੀਭੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਛਪਾਇਆਪਕੋਪ੍ਰ
 ਭੈਸੀਭਾਗੀਕਲਿਮੈਅੰਸੇਲੋਗਬ੍ਰਹਮਜਾਂਨੈਤਨਆਪਾਸਾ
 ਪਸੰਤਨਹਿਮਾਂਨਕਰੋਕੋਡੀਲਗਪਾਪਾਤਬਅੰਸੀਮਾਯਾਡਾ
 ਰਕੋਕੀਏਬਿਮੁਖਜਗਭੁਰਨਗਾਜਦਆਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰ
 ਚੇਜਿਹਤੇਅਗਤਿਨਗਤਿਜੁਬਗ॥੨੦॥ ੪੬॥ ਮੂਲਛਪੇ॥
 ਨਾਮਦੇਵਪ੍ਰਤਗਯਾਨਿਰਵਹੀਜਿਉਤੇਤਨਰਹਰਿਦਾਸਕੀ॥
 ਬਾਲਦਸਾਬੀਠੁਲਪਾਨਜਾਂਕੈਪੈਪੀਓਮਿਰਤਕਗਉਜਿ

ਵਾਇਪਰਚੇ ਅਸੁਰਨ ਕੋ ਦੀਓ ॥ ਸੇਜਲ ਲਲਿਤੇ ਕਾ ਛਾਪ੍ਰਬ
 ਮਜੇ ਸੇਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਦੇਵਲ ਉਲਟੇ ਦੇਖ ਸਕੁ ਚਹੇ ਸਬ ਹੀ ਸੰ
 ਤੀ ॥ ਪੰਡਰਨਾ ਬਕ੍ਰਿਤ ਅਨੁਗਯੋ ਛੰਨ ਸੁਕਰ ਛਾਈ ਪਾਸ ਕੀ
 ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਨਿ ਰਹੀ ਜੋ ਤੇ ਤਨ ਹਰ ਦਾਸ ਕੀ ॥
 ੪ ॥ ਆਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸੁਨੁ ਸੰਤ
 ਮਨੁ ਲਾਇ ਰੁਗਤ ਲੰਮੇ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਜਿਮ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਮਿਲੇ ਕ
 ਤੇ ਨਿਜ ਬੁਧਿ ਕਛੁ ਬਰਨੀ ॥ ਥਾਮ ਦੇਵ ਤਿਹ ਲੰਮੇ ਕਛੀ ਪਾ
 ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤਿ ਕੇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਤ ਚਰਨ ਨ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥
 ਤਿਹ ਕੰਨ ਜਾਤ ਬਿਪਵਾ ਭਈ ਕਰਮ ਰੇਖ ਬਲਿਵਾਂਸ ਅਤਿ ॥
 ਨ ਬਤਨ ਪੈਦਾ ਦਸ ਬਰਖ ਕੋ ਕਹਤੀ ਪਤਾ ਹਰਿ ਰੁਗਤਿ ਸਤਿ ॥
 ੧ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਸੁਤਾ ਮਨ
 ਰਖਤੋ ਰਕਰੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਰੀਤੀ ॥ ਲੈ ਪਿਤ ਤੇ ਬਰਧ ਜਾਂ ਨਕਿਸ਼੍ਰੇ

ਬਾਂਕ ਬਿਹਾਰੀ। ਲਗੀ ਕਰਨ ਹਿਤ ਸੇਵ ਪ੍ਰਗਟ ਲੀ ਚਿਹ੍ਰ ਪੁਸ਼ਰੀ
॥ ਮਨ ਕੋਟ ਕਾ ਮਤੇ ਲਹੀ ਛੁ ਬਿਦਿਖਤੀ ਅਉ ਪਜ੍ਯੋ ਕਾ ਮਬਰ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਨ ਕੀ ਡੀ ਆਸਾ ਤਿਹ ਪੁਨ ਭੁਏ ਅੰਤ ਰਧਾ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥
ਕੁੰਡ ਲੀ ਆਜ ਬ ਅੰਗੀ ਕਿਤ ਕੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਭੁਯੋ ਗਰਭ ਤਿਹ ਨ
ਗਿ। ਦੁਸੁ ਚ ਬਾਇਲ ਹੋ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਸਾਗ ਜਾਂ ਕੇ ਨਿੰ
ਦਾ ਸਾਹ ਕਹੀ ਤਿਨ ਭਗਤੈ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਰੁ ਚਾਰਨ ਤੁਵ ਸੁਤਾ
ਤਾ ਹਿ ਮਾਰੇ ਸੁਭ ਲਾਈ ॥ ਬਾਂ ਮਦੇ ਵਸੁ ਨਿਬ ਚਨ ਸਠਨ ਸੋਰ
ਲੇ ਕਯੋ ਤਬਾ ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਹਰਖ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨ
ਜ ਬਾ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਨ ਕਯੋ ਕਛੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਬਾਂ ਮਦੇ ਵਪਰ ਬੀ
ਨਾ ॥ ਜੁਨਿ ਦੁਸੁ ਨ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭੁਯੋ ਯਹ ਨਿਲੋ ਜਮ ਤਿਹੀ ਨਾ ॥
ਯਹ ਨਿਲੋ ਜਮ ਤਿਹੀ ਨ ਕਰੈ ਸੁਭ ਜਾਂ ਕੀ ਗੀ ਸਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੀ
ਜੈ ਦੇ ਰਜਾਇ ਤਿਨ ਕਹੀ ਮਹੀ ਸਾ ॥ ਛੀ ਪੋ ਪ੍ਰਤ ਬੁਲਾਇ ਦੇ

ਹੁਦੁਖੁਰਈ ਨਿਸਾ ਅਬਾ ਹਰਖ ਵੰਤ ਪੈਦੁ ਸੁਗਏ ਆਪੁ ਨਗੁਰ
 ਕੋਤ ਬਾ॥ ੪॥ ਪਾਪਗੀ ਛੰਦਾ ਨਿਹਮੰਦਰ ਸੇਯੇ ਰੈਂ ਨਿਰੂਪਾ॥
 ਤਿਹ ਦੇਖੇ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾ ਲਰੂਪਾ॥ ਉਲਟਾਇ ਖਾਟ ਯਹ ਕ
 ਤੀ ਬਾਤਾ॥ ਜਨ ਬੁਰੇ ਚਿਤ ਵਤੁ ਹਿਕਰ ਉਪਾਤਾ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਿਤ ਭੂਖੇ
 ਪੂਰ ਅਬਾ ਛਿ ਮਹਮੇਗਾ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹੇ ਤੁ ਵਰਗ ਤੇ ਭੇਗਾ॥ ਪੂਰ
 ਕਹਿ ਪੂਰਤਾ ਨਹਿ ਰਗਤ ਚਾਹਿ॥ ਛਿ ਮਨਹਿ ਅੰਨ ਹੁਸੀਤ
 ਵਾਹ॥ ੬॥ ਉਠ ਪ੍ਰਤ ਦਸੁ ਛਿ ਗਾਏ ਰੂਪਾ॥ ਨਿਖ ਕਛੁ ਨ ਕਯ
 ਦਿਖ ਨਿਜਾ ਰੂਪਾ॥ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਦਸੁ ਦੁਕਰਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਤਬ ਦੀ
 ਅਉਠਾਇ ਰੂਪ ਤਿਰਿ ਸਾਤਾ॥ ੭॥ ਕਛੁ ਗਏ ਕਾਲ ਸੁਤ ਭੁਯੇ ਨ
 ਗਿ॥ ਪਰਨਾਮ ਦੇਵ ਸੁਭਨਾਮ ਬਾਹ॥ ਪਨੁ ਬਾਂਣੇ ਰੀ ਕਨ ਕੇ ਅਪ
 ਗਾਰੁ ਯੇ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਖੇਲਤ ਸੁਢਗਾ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ ਦਿਖਲੇ
 ਕੀਸੇ ਦੇਸੇ ਉਥੇ ਲਬਾਲ ਕਕਰੈ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਦੇਵਰੀ ਗਰੁ

ਕੋਤਾਂ ਕੇਹੈ॥੮॥ ਗਏ ਕਛੁ ਕਰਿ ਨਬੀ ਤਿਮਾਤਾ ਕੇ ਪਿਤ ਸੋ ਕਹਤ
 ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ॥੧੦॥ ਬਾਮ ਦੇਵ
 ਸਮਝਾਇ ਮੈ ਜੈ ਹੋਇ ਕਰਾਮ ਕੋ॥ ਦਿਵਸਤੀ ਨ ਟਿਰਾ ਆਇ ਪਾ
 ਛੈ ਕਰ ਕੋ ਸੇਵਹਿਤ॥੧੧॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਝੈ ਬਾਲਕ ਬਵਹ ਦਿਨ
 ਮੈ ਹੈ ਪਤਾ॥ ਨਿਸ਼ੇ ਜੈ ਹੋ ਕਾ ਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਦੁਪਾ ਪਵਾਈ॥੧੨॥ ਕ
 ਬਿਤਾ॥ ਨਾਨਾ ਭੋਗ ਯੇ ਪਾਛੈ ਟਾਟ ਇਨ ਠਯੇ ਜੁਗ ਸੇਰ ਦੁਪਲ
 ਯੇ ਦੇ ਕਰਾਹੀ ਮੇ ਅੰਟਾ ਯੇ ਹੈ॥ ਦੇਵੈ ਮੀਠੀ ਆਂਚ ਸਾਚੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰ
 ਚਮਾ ਚਰੀ ਕਾ ਚਹੂੰ ਨ ਕਹੈ ਦੁਪਮਾਤ ਸਮਝਾਯੇ ਹੈ॥ ਭਾ ਕੇ
 ਪੇ ਕੋਟੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗੀ ਦੇ ਭੋਗ ਛੋਗਾ ਦੇ ਕੋ ਮਤ ਮਾਂ ਲੈ ਖੋਗਾ ਅ
 ਸਗ ਬਿਤਾਯੇ ਹੈ॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖ ਕਰ ਪਰੇ ਮੁਖ ਰਾਖ ਯਹ
 ਦੁਖ ਪ੍ਰਭ ਚਾਖਣੀ ਜੈ ਦਾਸ ਅਪਨਾਯੇ ਹੈ॥੧੩॥ ਬਾਰ ਕੀ ਲਿਖ
 ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰ ਭੁਕੇ ਪੁਟ ਦੇਖੇ ਨੀਨ ਪਟ ਸਿਸਤ ਬਹੀ

ਤਨਦਯੋਯੈ॥ ਕੀਰੀਮੁਦਹਾਸਕੇਟਦਮਨੀਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਨੇਸ
 ਖਰਾਸਫਰੇਦਾਸੁਨਿਜਕੀਨੇਯੈ॥ ਮੈਸੇਕੀਨੀਦਿਨਦੇਇਰਾਖ
 ਬਾਤਰਿਦੇਗੇਇਤੀਭੇਦਿਨਕੁਲੇਪਟਪਰਦੇਪ੍ਰੇਮਕੀਨੇਯੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਕੁੰਨਕੁਕੇਸੁਮਗਯੇਹੀਹੁਲਾਸਬਾਲਕਹਾਅਪਰਾਧਕੁਯੇ
 ਨੈਨਨੀਰਲੀਨੇਯੈ॥ ੧੪॥ ਰੇਰਾਮੈਚੈਨਾਨਾਮੋਹਿਬੁਝੈਕਾਬਖ
 ਨਾਸੁਨਿਹਤੈਰਿਸਪਾਂਨਤੈਅਵਗਨਾਪ੍ਰਭਕੀਨੀਯੈ॥ ਤਾਂਤੇਮ
 ਰਹੋਆਪਕਾਹੇਤਨਸੋਹੇਤਾਪਕਾਛਛੁਹੀਹਾਬਨਰਹੁਪੈਧ
 ਰਲੀਨੀਯੈ॥ ਪਕਕੇਕਰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿੰਦਮਤੁਪੈਯੈਪ੍ਰੇਮਭ
 ਖਜੇਮੁਖਪੀਯੈਦੁਪੁਛੁਰਕਾਤਨਦੀਨੀਯੈ॥ ਪੀਯਕੇਸਨੇਹ
 ਕਛੁਦਾਸੁੰਕੇਦੇਹਪ੍ਰਭਨੈਕੁਰਾਖਲੀਨੀਪੀਤਸੀਤਰਸਭੀ
 ਨੀਯੈ॥ ੧੫॥ ਆਯੋਨਬਬਾਮਦੇਵਬੁਝੈਨਾਮਦੇਵਹੁੰਕੇਸੇਵ
 ਕੇਪ੍ਰਸੰਗਹਿਤਬਰਨਕੇਸੁਨਾਯੋਯੈ॥ ਰੇਰੇਨਲਨੈਨਸੁਤਾਸੁ

੧੩੭

ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਬੈਨ ਭਈ ਮੁਹਿ ਚੈਨ ਪ੍ਰਭ ਦੁਪਤੈ ਰਹਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਲੇ
 ਭੈਨ ਕੈਨ ਸਾਖੀ ਤੁਵ ਭਰੈ ਪੂਤ ਅਬ ਕੈ ਪਿਵਾ ਵੇਤ ਬਜਨੈ ਸ
 ਚੁਛਾਯੋ ਹੈ ॥ ਵੈਸੀ ਭਾਂਤ ਲਾਯੋ ਬਾਲ ਪਕਯੋ ਪੈਗੁ ਪਾਲ ਅ
 ਗੈ ਪੀਵਤ ਨਨੈ ਕੁਭ ਗਤ ਕਾਹੇ ਕੈਲ ਜਾਯੋ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਵ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਕਾਹੇ ਦੁਪੁਨ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਨਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮਾਨਈ
 ਪਾਛੈ ਕੀ ਚਿੰਮਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਨੁ ਭੋਜਨ ਬਾਸਰ ਗਯੋ ਅਕਯੋ ਭ
 ਗਤ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਾ ॥ ਹਾਰ ਮਾਂ ਨਹਿ ਪੈ ਪੀ ਚਿੰਨ ਨਿਤਾਇ ਸੁਖ ਅੰ
 ਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਛਪੈ ॥ ਮਿਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬੇਖ ਦੁਰਕਾਰਿ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਤਿ
 ॥ ਪਕਰ ਬਿਗਾਰੀ ਦੀਨ ਪੋਟ ਸਿਰ ਚਲਹੁ ਅਸਹਾਤਿ ॥ ਛੀਲੇ ਮੁ
 ਰੁ ਪਛਾਂ ਨ ਪੁਲਕਤ ਨ ਮੁਰ ਮੁਰ ਦੇਖਤਾ ॥ ਹਲੇ ਯਾਹੁ ਹਿਮੁ ਗਲ
 ਕੇ ਯੇ ਚਲਹੁ ਖੁਸ ਪੇਖਤਾ ॥ ਮੁਸਕਾਇ ਚਤੁਰ ਭੁਜੁ ਪਕਰੈ ਦ
 ਰਸ ਨ ਛਪ ਗਏ ਪੁਨਿ ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਸੀਤ ਨਹਿ ਤਾ ਅਸਨ ਕਰਨਾਮ

ਦੇਵਹਰਿਗਾਇਗੁਨ॥੧੬॥ਲੀਏਸੁੰਨਕੇਰੂਪਾਮੰਨੁਖਪਥ
 ਭਰਾਗੇ॥ਸੁਮੀਰੁਖਿਨਖਾਹੁਭਗਤੁਪ੍ਰਤਲੇਮਗਲਾਗੇ॥ਜੇਤ
 ਪੰਕਤੀਭੇਦਗਏਪ੍ਰਭਤੀਨਕੇਸਛਗਾਦੇਖਪ੍ਰੇਮਵਿਛਾਰਸੇਚਤੁ
 ਰਕੁਜਹੁਪ੍ਰਤਬੈਕਰ॥ਜੈਦਰਸਨਅੰਤਰਧਯਾਨਭਏਪੁਨਿਇਕ
 ਦਿਨਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਤੂੰਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾਭਗਤਤੇਤਸੇਊ
 ਲੀਓਤਨ॥੨੦॥ਚਰਮਚੀਰਚਿਤਚੰਪਪਹਰਭਗਤੈਛਿਰ
 ਆਏ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਸੁਧਿਨੀਦੀਨਰੁਰਤਾਲਛਿਨਏ॥ਲੀਏ
 ਪ੍ਰਭ,ਪਹਿਚੰਨਚਰਨਗਾਹੀਦੀਓਦਰਸਪੁਨਿ॥ਮਿਲੇਵੁਪਤੇਪ੍ਰ
 ਥਮਭੇਗੁਸਦਵੁਪਲਾਇਗੁਨ॥ਇਕਦਿਨਪ੍ਰਭਮੰਦਰਮੈਗਯੇ
 ਲੀਏਦੁਗਧਾਦਿਜਧਾਂਤਤਹਿ॥ਕਤਆਯੋਭੇਗੁਲਗਾਂਉਹਰਿ
 ਛੀਪੇਨਹਿਅਧਿਕਾਰਕਹਿ॥੨੧॥ਜੇਦਿਨਮੈਕਪ੍ਰੀਤਿਸੇਵਸੇ
 ਕਹਤਰਿਸਾਈ॥ਤੁਵਰਗਪਾਥਰਭੁਗਪਿਵਾਵਹੁਦੁਪੈਲਾਈ॥

ਜੇਦਿਯਗਾਨੀਭਗਤਤੇਉਸਮਯਵਨਲਾਗੇਅਜਾਤਿਪਾਤਿ
 ਨਹਿਮਾਂਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਯੋਗਪ੍ਰਭਪਾਗੇਅਸਠਦਿਯਤਿਹਬਚਸੁਨਿਕੇ
 ਪ੍ਰਭਕਢਨਾਮੇਪੰਕਾਦੀਓਪ੍ਰਯੋਗਫੀਪਾਜਾਂਕੋਲਗੇਸੇਨਿ
 ਕਸੈਮੰਦਰਬੀਓ॥੨੨॥ਕਬਿਤੁਕੀਰਤੀਅਗੇਸਨਾਮਾਗਾਵਤ
 ਗੁਪਾਲਗੁਨਜਾਇਕੋਦਿਵਾਲੇਪਾਛੈਠਾਛੈਬਿਨੁਰਖੈ॥ਹੀਨਜ
 ਤਿਕੀਨੀਪ੍ਰੀਤਿਦੀਨੀਹਿਏਹੀਨੀਆਪਪਾਂਡੈਨਿਦੈਪਾਬਰਕਹਿ
 ਯਹੈਮੁਹਿਦੇਖੈ॥ਸੰਤਕੀਅਵਗੁਨਾਨੈਕੁਭਾਵਤਨਹਰਿਜੁਕੇ
 ਐਸੇਕੋਪੁਕੀਨੇਮਾਨੈਕੁਭਜਦਪੋਸੇਖੈ॥ਮੰਦਰਫਿਗਾਇਦੁਪੁ
 ਅਚੇਪੁਨਬੋਲੇਹਰਿਕਰੋਸੇਈਕਰੋਤੁਮਦੀਨੇਦਿਯੋਬਾਖੈ
 ੨੩॥ਛਪੈ॥ਦੁਪੁਪੀਅਵਨਚਾਓਫੇਰਮੰਦਰਸੇਪੀਓ॥ਦਿਯ
 ਭਿਖਾਰਿਕਹਾਜਾਂਨਪ੍ਰਵਲਮਾਯਾਵਸਿਕੀਓ॥ਇਹਬਿਧਦਿ
 ਜਬਖਸਾਇਪ੍ਰਭੁਭਏਅੰਤਰਪ੍ਰਯਾਨਾਅਵਗੁਨਤੇਗੁਨਕਰੇ

ਸਦਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਂਨਾ ਤਬ ਬਿਪ੍ਰਾਂ ਤਿਲੋਂ ਜਤਹੀ ਯੈ ਕੀ ਪਤ
 ਰੁਰਜਨ ਪਗਗਾਯੋ ਨਾਮੇ ਪੀਰ ਜੁ ਮਭ ਕੋ ਦੀਓ ਹਿਰਗੁਨ ਗੋਪੇ
 ਮੈਲੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਪੁ ਨਿਇਕ ਦਿਨ ਸੰਧਾ ਸਮੇਲੀ
 ਅਚਾਨਕ ਝੁਲਾ ਛਿਨ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਸਗਲ ਗੁਪਕ ਛੁਰੇ ਬੰਨੇ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਕਛੁਰੇ ਬੰਨੇ ਤਿਹ ਕਾਲਗੁਰਗਤ ਹਰਿ ਰੂਪ ਅਗ
 ਨਲਖਿ ਯਾਯਾ ਅੰਗੀ ਰਿਤ ਕਰਹੁ ਛਾਡ ਕਤ ਚਲੇ ਕਮਲ ਚ
 ਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹਾਥ ਜਗਾਇ ਭਵਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮਾਨੇ ਗੁਨਾ ਦੇਖਰ
 ਗਤ ਕੋ ਪੀਰ ਸੇ ਪੂਰੁ ਪੁਲਕਤ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਤਰ
 ਵਨ ਜ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ਦੇਵ ਸਾਮ ਸੁਣਾਇ ॥ ਛਾਂਨ ਬਿਨ ਅਤਿ
 ਕਮੁ ਪੈ ਬੇਨਤਿ ਹੈ ਲੈ ਆਇ ॥ ਬੇਨਤਿ ਹੈ ਆਉ ਲੀਏ ਨੇਤੇ
 ਦਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਪਾਲ ਭਯੋ ਪੁਰਬਾਹਰ ਨਾਮਾ ਆਰੈ
 ਮਿਲੀ ਜਮਾਤ ਸੰਤ ਬੁਝਤ ਨਾਮੇ ਪੁਨਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਤਾਇ ਦੇਇ

ਭੇਜਨਸੰਤਹਿਸੁਨਿ॥੨੬॥ਛਪੈ॥ਹੋਚਾਕਰਇਕਸੇਠਿਯਹੈਸੋਪੀ
ਮੁਹਿਸੇਵਾ॥ਦਏਛਾਂਨਹਿਤਦੰਮਸੇਊਬਨੀਏਕਰਦੇਵਾ॥ਲੋਸੀ
ਪੋਕਰਅਸੁਸੰਤਭਾਖੇਬਰਬੈਨਾ॥ਸਦਾਮਯਾਗਹਿਸੇਠਜਾਂਹਿ
ਹਿਤਭੇਜਨੁਦੈਨਾ॥ਯਹਕਹਿਗਵਨੇਹਰਿਸੰਤਬਰਸਕੁਚਭੁਗ
ਤੁਪਕਯੋਤੀ॥ਇਤਨਾਨਾਭਾਖਤੁਤਾਸੋਬਾਲਅਇਕਾਂਤੇ
ਹੀ॥੨੭॥ਨੀਠਕਟੀਇਕਨਿਸਾਸੀਤਤਸਕਰਡਰੁਭਾਗੀ॥ਉ
ਤਨਾਮਾਮਨਗਲਤਦੈਹਮਾਤਾਮੁਹਿਗਾਗੀ॥ਸੋਚਦੁਹੁਦਿਸਦੇਖ
ਸੋਚਪੂਰ੍ਵਕੇਹੀਅਆਈ॥ਬਰਖੇਂਮੇਘਅਪਾਰਬਾਰਨੀਚੈਬਲ
ਜਾਈ॥ਲੈਛਾਂਨਸਮਗੀਗਾਰੁਭਰਬਾਮਦੇਵਪ੍ਰਤਿਬਚਕਹੇ॥
ਮੁਹਿਨਾਮੇਪਠਿਓਛਾਂਨਹਿਤਆਪਬਾਗਮੇਸੁਖਲਹੇ॥੨੮॥ਕ
ਬਿਤੁ॥ਬਾਂਪਤਭਗਤਛਾਂਨਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਦੀਨਾਸਦੇਖਤਹੈ
ਬਜੇਮਸੁਰਉਪਮਾਬਦਨਕੀ॥ਵਾਂਕਲਖਨੈਨਨਾਇਕਛੁਕਮੁ

ਸਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘ ਕਹਾ ਕਹੈ ਆਭਾਰ ਦਨ ਕੀ ॥ ਦੇਖ ਦੇ ੧੪੦
 ਖਛਾਂ ਨ੍ਰਾਂਤ ਠਗ ਮੇਰਾ ਤਲੇਗਾ ਮਾਨੇ ਛਬ ਚੋਰੀ ਸੁਰਗ ਨ ਕੇ
 ਸਦਨ ਕੀ ॥ ਛਪਰੀ ਕੇ ਬਾਂਧ ਬਿਦਾ ਮਾਂਗ ਪੁਨਿ ਚਲੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ
 ਛਬ ਉਪਰ ਛਬ ਬਾਰੇ ਮਦਨ ਕੀ ॥ ੨੮ ॥ ਗੀ ਸੁਬਾ ਮਦੇ ਦੁਹਰਿ
 ਦੇਵੁ ਜੁ ਮੇਰੇ ਬੈਲੀ ਜੀ ਏਕ ਛੂਕ ਪਾਸ ਕਾਜੁ ਬਡ ਕ ਕੋਏ ॥
 ਹਮ ਕੋ ਮਜ਼ਹੀ ਗਨ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਦੀ ਨੀਤਿ ਨ ਮੈ ਸੇ ਕਹਾਏ ਨਾਮੇ
 ਮਾਨੇ ਬਾਗ ਪਕੌਰੀ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤ ਸੇਯੋ ਤੇ ਤੇ ਕਾਜ ਭਲੇ ਹੋਯੇ ਆ
 ਜਪ ਯੋ ਬਰ ਬੇਛੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਰਸ ਭਕੋਏ ॥ ਦੂਰ ਦੇਖ ਚੋਰੇ
 ਮਬਜ਼ਮ ਇਲਾਏ ਕੇਰਾ ਛਿਗਾ ਤਿਛੁਰਾ ਮਦੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮਚਿਤਗ
 ਕੋਏ ॥ ੩੦ ॥ ਬੂਝਤ ਪਰੇਸੀ ਨਾਮੇ ਮੁਝਤ ਨ ਬੇਛੀ ਮੈ ਸੇ ਦੁਹਰ
 ਨੀ ਮਜ਼ਹੀ ਦੇਰੈ ਤਾਂ ਕਹੂੰ ਬਤਾਈਏ ॥ ਸੁਨੇ ਭੋਗੀ ਨਾਰਿ ਬੇਛੀ ਸ
 ਕੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਮਜ਼ਹੀ ਮਾਂਗੇ ਪਨ ਤੇ ਨ ਪਾਈਏ ਕੈ

ਸੀਵਹਪ੍ਰੀਤਿਜਿਹਰੀਤਿਛਾਂਨਬਾਂਪੈਆਇਕਰੋਪੇਮਭੁਗਤਿਛ
 ਰਵਿਤਸੁਤਰਾਈਏ॥ਕੈਸੇਤਜੇਵਾਂਕੇਲੀਏਛਾਂਨਹੂੰਸਵਾਰੀ
 ਚਹੈਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਦੁਹਬੇਛੀਕਹਾਛੁਛਲਜਾਈਏ॥੩੧॥ਛੁਪੇ
 ॥ਹੈਏਕਤਹਸੇਠਕੀਓਤਿਨਤੁਲਕੇਦੰਨਾ॥ਬਾਂਟੇਕੰਚਲਭੁਰ
 ਭਗਤਮਹਿਮਾਸੁਨਿਕਾਂਨਾ॥ਬੇਲਸੇਵਕਨਕਯੋਤੁਰਤਨਾਮੇਲੇ
 ਆਵਹੁ॥ਤਿਨਸੀਗਭੁਗਤਨਗਯੇਸਾਹਸੁਤਕੇਕਹਿਜਾਵ
 ਹੁ॥ਤਬਅਧਿਕਦੀਨਤਾਬਾਏਕਰਲੈਆਯੇਗੁਰਭੁਗਤਕੇ
 ॥ਤੁਮਕਰਤਸੇਵਸੰਤਨਸਦਾਲੀਜੈਪਨਹਿਤਜਗਤਕੇ॥੩੨॥
 ਮਾਂਨਸਹਤਕਛੁਕੀਸੇਠਿਨਾਮੇਪਹਿਚਾਂਨੀ॥ਰਿਕਨਦੀਜੈਸ੍ਰੁਹ
 ਨਸਾਹਮਹੂੰਤਿਪਤਾਂਨੀ॥ਭਿਛੁਜਾਭੇਜਨੁਕਰਹਿਸਿੱਧਜੈਐ
 ਤੈਸਾਪਾਯਪਨੁਗਾਖਹਿਕਾਜਨਾਪਲਾਗੀਬਡਬਜਾਪਾ॥
 ਤੁਮਸਦਾਖਵਾਵਤਮਾਂਗਕੇਰੂਖੇਮੀਸੇਟੁਕਪਾਗਾਯਹਪਨੁਲੇ

ਕਰਹੁ ਭੰਡਾਰਗੁ ਆਨੰਦ ਲੈ ਪੈ ਸੀਤ ਬਰ॥ ੩੩॥ ਅਰਧਰਾ
 ਮਕੋਨ ਮਤੁ ਲਸਿ ਦਲਾ ਲਿਖ ਨਿਯੰਨੀ॥ ਯਯਪਤਾ ਸਮੇਤ
 ਲਿਵੇ ਹੁਟ ਕਮੁ ਹਿਦੰਨੀ॥ ਹਾਸੀ ਕਰਹੋ ਕਹਾਰੁ ਗਤ ਅਭੈ ਬ
 ਰੁਮਾਹਾ॥ ਲੇਹੁ ਅਸੁਰ ਫੀਪਾਂਚ ਸਾਤ ਸੈਧੀ ਅਭਿਮਗਾਹਾ॥ ਪ
 ਰਦੇਹੁ ਤਰਾਜੁ ਸਾਹ ਅਬ ਭਿਤ ਨੀਮਨ ਸਾਤੇ ਹਕਗਾ॥ ਦਸ ਸੇਰ
 ਸੁਰਨ ਕਾਂਟੈ ਪਕਸੇ ਤਜੈ ਨ ਪਾਲੇ ਤੁਲਸਿ ਪਰ॥ ੩੪॥ ਬਡੇ ਤਰਾ
 ਜੁ ਮਾਂਗ ਸੇਠ ਮਨ ਅਚਰ ਜੁ ਰਾਹੀ॥ ਨਿਹਤ ਨ ਤੇ ਲੋਯੇ ਆਪਤਾਂ
 ਤੁਲਸੀ ਦਲ ਡਾਹੀ॥ ਨਿਜ ਯਾਤੀ ਪਨੁ ਗਾਖ ਸਗਲ ਪੂਰਨ ਹਿ
 ਆਵੈ॥ ਜਪਤਾ ਮਖ ਬੂਤ ਦੰਨ ਕੀ ਇਤੀ ਰਖ ਜੁ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਤਿਹ
 ਫਲ ਜਲ ਪਾਲੇ ਰਾਹੁ ਸੇਠੀ ਕੀ ਨ ਕੁਲ ਸੇਠ ਸਬਾ॥ ਪਰ ਪਾਲੇ
 ਦਲ ਛਾਡੈ ਨਹੀ ਮਨ ਮੇਰਹੋ ਖਿਸਾਇਤ ਬਾ॥ ੩੫॥ ਤੇਕ ਛੰਦਾ
 ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋ ਰਹਿ ਸੇਠ ਕਰੇ॥ ਇਤੋ ਮੁਭਲੇ ਹੁਦਾਸਾ ਪਰੈ॥ ਤੁ

ਲਾਜੀਸਮਹੁੰਭਗਤੀਹਮਰੇ॥ ਨਹਿਲੈਂਹਿਪਨੈਤਛੁਹੁੰਤੁਮਰੇ॥ ੩੬
 ਤਜਦਾਂਨਗੁਮਾਂਨਪਕੋਚਰਨੀ॥ ਤਬਸਿਖਜਕੀਓਂਦਿਖਕੈਸਰ
 ਨੀ॥ ਇਕਐਭੁਜੁਸੇਇਤਹਾਸਮਹਾਂ॥ ਗੁਰੁਆਇਪ੍ਰਕੁਦਿਜਗੁਪ
 ਲਹਾ॥ ੩੭॥ ਅਤਿਕੀਪਤਿਬੂਢਕਰੇਲਕੁਟੀ॥ ਦਿਨਏਕਦਸੀ
 ਬ੍ਰਤਹੁੰਜਕਟੀ॥ ਅਤਿਉਂਜਲਵ੍ਹਦਸਟੀਕਦਏ॥ ਬਡਕੁਖਲ
 ਗੀਮੁਖਭੁਖਭਏ॥ ੩੮॥ ਦਿਨਮਾਂਗਤਅੰਨੁਜਨਾਮਹਿਤੋ॥ ਬ੍ਰ
 ਤਹੈਲਹਿਐਹਹਿਪਾਂਮਹਿਤੋ॥ ਚਲਹੁੰਨਸਕੈਤਨਭੁਖਮਹਾਂ॥
 ਬ੍ਰਤਕੈਤਜਹੈਤਿਹਦੁਖਮਹਾਂ॥ ੩੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਦਿ
 ਨਵਰਾਮਤਿਹਠਕੀਓਂਕੈਭੇਜਨਦੇਹਾ॥ ਕਾਲੁਮਿਲੈਨਾਮਾ
 ਕਹੈਬ੍ਰਤਦਿਨਬਨਫਲਲੇਹਾ॥ ਬ੍ਰਤਦਿਨਬਨਫਲਲੇਹੁਕ
 ਲਤਕਰਹਤਨਪ੍ਰਾਂਨਾ॥ ਕੁਖੋਮਰਹੈਬਿਪ੍ਰਲਯੇਹਤਜਾਜੁਨਿ
 ਕਾਂਨਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਾਲਹਿਸ੍ਰਾਪਅੰਨੁਨਹਿਦੈਹੁੰਤੁਮਅਬਾਏਕ

ਦਸਿਕਾ ਦੇਖੁ ਦੇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਦਿਜ ਕਹਿਤ ਬਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਗ
 ਰੇ ਦਿਜ ਭਗਤ ਸੇ ਲੋਗ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਮਾਨਸਤਨ ਪੁਨਿ
 ਬੂਢ ਦਿਜ ਕੇ ਗਹਿਹ ਤਨਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇ ਗਹਿਹ ਤਨਾ ਪਾਇ
 ਏਕਾ ਦਸਿਕਾ ਹਿ ਲੋਗਾਖੈ ॥ ਬ੍ਰਤ ਦਿਨ ਅੰਨ ਦੇ ਉਸ ਭਨ ਸੇਨ
 ਮਾਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਜ ਛਲਤਨ ਗਿ ਕੇ ਭੁਖ ਬਿਹ ਬਲ ਦੇ ਕੈ
 ਪੁਨਿ ॥ ਦਿਜ ਕੀ ਹਤਨਾ ਲੀਨ ਕਰਤ ਹਧਾ ਪੁਰਨ ਰਸੁਨਿ ॥ ੪੦ ॥
 ਦੇਹਗਾ ਨਾਮ ਦੇ ਵਤ ਬਾਢਿ ਖਾਹਿ ਦਿਜ ਸੰਗ ਬੈਠਿ ਉਮੀ
 ਗਾ ਦੀਨੀ ਨ੍ਰਲ ਲਗਾਇ ਅਤਿ ਰਸਮ ਕਰਨ ਕੋ ਅੰਕਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਮੁਸਕਾਏ ਚਿਖਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਨਤੁ ਵਪੁਗਾ ਲੀਨਿ ਰਿਦੇ ਲ
 ਗਾਇ ਹਿਤ ਦੀ ਚਿਰਗਤ ਸੁਖ ਭੁਗਾ ॥ ੪੨ ॥ ਬਾਹਰ ਅਏ ਕਾ
 ਤਜਿ ਦਿਜ ਨਾਮਾ ਗਹਿ ਬਾਂਤਾ ॥ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅਚਰ ਛਰੇ ਬਿ
 ਪ੍ਰਜਿ ਵਾਯੇ ਆਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਛਪੈ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਯਾ ਬਾਤਤ

ਰਕਭੁਪਤਿਸੁਨਿਪਾਈ॥ਕਾਜੀਦੀਨਸਿਖਇਲੇਹੁਅਜਮ
 ਤਿਤੰਗਾਈ॥ਤੁਵਗੁਹਸੁੰਦਰਪੇਨਦੁਪਮੀਠਿਗੁਤਾਂਕੋ॥ਰ
 ਗਬਿਥਾਤਨੁਤਜੋਜਿਵਾਵਹੁਭਾਖਹੁਵਾਂਕੋ॥ਜੋਈਬੇਲਭੁ
 ਪਨਾਮੇਕਯੋਦੁਪਬਿਨਾਮਦੁਖੀਅਤਿ॥ਯਹਪੇਨਜਿਵਾਵ
 ਹੁਕਿਪਾਕਗਬਿਪ੍ਰਜਿਵਾਯੋਬਿਸਦਮਤਿ॥੪੪॥ਕੰਡਲੀਅ
 ॥ਨਾਮਾਭਾਖਤਸਾਹਪ੍ਰਤਿਮੁਆਨਜੀਵਤਕੋਇ॥ਪੀਰਪਕੰਬਰ
 ਮੋਲੀਏਸਕੁਕਾਲੈਵਸਿਉਇ॥ਸਕੁਕਾਲਹਿਵਸਿਉਇਬੇ
 ਦਮੋਕਹਤਕੁਗੰਨਾ॥ਜੇਮੁਆਸੋਮੁਆਜੀਅਤਪੁਨਿਮਰੈਨਿ
 ਦੰਨਾ॥ਮੈਸੋਕੇਜਗਮਾਂਹਿਕਰੈਅਲਹੁਕੇਕਾਂਮਾ॥ਗੈਰਸਰ
 ਮਤੁਕਰਹੁਸੁਣਅਜਗਾਇਲਨਾਮਾ॥੪॥ਤੀਨਹੁਣਜਗਬਰ
 ਕਹੇਭੁਪਨਾਰਿਅਰੁਬਾਲਾ॥ਮੇਰੈਨੈਕਨਮੁਰਤਏਤਬਕੇਪ੍ਰਯੋਭੁਪ
 ਲਾ॥ਤਬਕੇਪ੍ਰਯੋਭੁਪਾਲਸੁਨਨਾਮਾਮੇਬਾਂਨੀ॥ਕੈਅਬਗਉ

ਤਿਵਾਇਕੋਰੋਨਤਪ੍ਰਾਨੈਹਾਂਨੀ। ਕੈਤੁਮਕਲਮਾਪਤੁਹਕਰਹੁਨਿ
 ਨਪਰਮਸੁਛੀਨਿ। ਤੇਤੁਮਕੋਪ੍ਰਾਮਾਂਨਕਹੀਹਮਬਾਤੈਤੀਨਿ।
 ੪੬॥ ਛਪੇ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨਭੇਦਏਕਜਿਮਕੰਚਨਭੁਖਨਾ। ਦਿ
 ਸੁਮਾਂਨਪੈਨਾਸੁਜੇਤਿਮਿਲਜੇਰਹਿਪੁਖਨਾ। ਮੁਆਨਜੀਵਤ
 ਕੋਇਅਸਸੁਰਹੀਕੀਛਾਹੁ। ਯਹਕਾਪਕਰੀਮਨਿਰਿਦੇ
 ਤਰਿਪੀਰਨਗਾਛਤਾ। ਮਹਾਮਤ੍ਰਨਗਾਦੈਬਾਹੁਜੀਕੋਪਰੇਇਬੈ
 ਲਜੇਤਬੈ। ਕਰਪਗਬਾਂਧੇਡਾਕੇਭਗਤੁਭਾਗੇਗਜਦੇਖਜੇ
 ਨਬੈ॥ ੪੭॥ ਜੋਨਾਮਾਨਹਿਮਰੈਤੇਹਮਾਰੋਕਰਿਦਮਾ। ਤਿਮ
 ਦਿਖਤਰਕਰਿਡਰੈਦੇਖਨਾਮੇਤਿਮਜਾਸਾ। ਬਤਬਨਾਵਤੁ
 ਸੁਲੀਨਰਿਸਵਤਕਹਿਕਾਜੀ। ਦੀਜੇਮਸਤੀਐਭੁਭੁਪਕਰਿ
 ਲੇਗਜੇਭਾਜੀ। ਇਤਭਗਤਮਾਤਦੁਖਦੇਖਸੁਤਬਿਹਬਲਤਨ
 ਚਖਭੁਭਕਯੋ। ਸੁਤਰਾਮਗੀਮਸੁਏਕਹੈਕਹੁਕਲਮਾਤਨਸੁ

ਖਲ੍ਹੇ॥੪੦॥ਤਿਭੰਗੀਛੰਦਾ॥ਜੁਨਿਮਾਤਭੰਗੀਨੈਕੁਨਖੋਗੀਤਿਅਤੁ
ਚੰਗੀਤਿਤਮੇਰੇ॥ਅਬਤਨਕਰਪੁਜਾਗੀਅੰਤੀਬਾਗੀਫਿਰਜਮ
ਮਾਰੀਕੋਛੋਰੇ॥ਨਹਿਛੋਰੇਪਰਮਾਤਮਾਗੁਰੁਰਮਾਅਬਤਰਿ
ਸਰਮਾਨਿਜਦਾਸਾ॥ਸੁਤਕੀਬਰਬਾਨੀਮਾਤਹਿਭੰਨੀਬਿਨਤੀ
ਛੰਨੀਹਰਿਪਾਸਾ॥੪੧॥ਦੇਹਗਾਇਤਗਾਨਅੰਨ੍ਯੇਮਸਤਕਅੰ
ਕਸੁਮਾਰਤਦਾਸਾ॥ਪੁਨਿਭਾਗੇਦਿਖਭਗਤਕੋਬਿਨਵਤਕੁਤੀ
ਪਤਾਸਾ॥੪੨॥ਜਿਮਰਾਖਤਨਿਭਗਤਕੋਦੀਨਾਨਾਬਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
॥ਤਿਮਰਾਖਹੁਮਹਿਪਤਿਤਕੋਗਾਨਰਿਸਚਛਾਇਕਾਲਾ॥੪੩॥
ਨਾਮੇਕਰਕਰਿਚੇਟਕਗਤਿ॥ਅੰਗੈਨੈਕੁਨਲਾਗਾ॥ਤੋਵੈਉਬਰੇ
ਤੁਵਕ੍ਰਿਪਾਨਤਨਿਪਹਤਮਹਿਭਾਗਾ॥੪੪॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਤੈਸੇਕ
ਗੀਗਾਨਰਿਸਚਛਕਰਚੇਟਾ॥ਨਾਮੈਨੈਕੁਨਕਸੁਪੈਨਿਜਕਰਦੀ
ਨੀਓਟਾ॥੪੫॥ਛਪੈਦੇਖਨਾਗਾਰਿਸਭਕੋਬਿਕਲਪੁਰਜਨ

ਬਿਨਵਤਸਬਾਲੇਹੁਭਗਤਸਮੇਸੇਮਤੇਲਛਰਹੁਯਾਕੈਅ
 ਬਾਰਿਸਵਤਲੇਹਮਸਰਾਰੇਦੇਨਕਦੁਖਭਾਗੀ। ਏਨਿਰ
 ਸਪੁਨਿਬਿਨਵਪ੍ਰਭੁਪੈਪੁਰਨਰਨਗੀ। ਇਹਬਿਧਬੀਤੀਘ
 ਰੀਸਾਤਨਬਦੇਖਦੁਖੀਨਰਨਾਰਿਪੁਗਾਦੇਰੇਖਗਪਤਿਚ
 ਛਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਰੁਰੇਰੇਦੁਰਸਦੇਖਸੁਗਾ॥ ੫੪॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰ
 ਭਕਯੋਦੇਹੁਆਯਸੁਕਿਗਮਾਰੇ। ਕੈਅਗਨੀਕੈਮੇਘਧਾਰਕੈ
 ਪਰਬਤਤਾਰੇ। ਤੁਦਦੀਨੇਬਹੁਕਮੁਦਸੁਕਰਹੇਸਭਨਾਮ
 ॥ ਕਰਜੇਰੇਨਨਬਿਨਵਖਰੇਸਕੁਤੁਮੇਦਾਸਾ। ਦਾਸਨਕੀਕ
 ਰਤਸਗਾਇਪ੍ਰਭਕਛੁਨਕਹੇ। ਇਨਕੈਅਬੈ। ਯਹਪੇਨਜਿਵਦ
 ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੈਪ੍ਰਤਾਪਭਗਤੀਤਬੈ॥ ੫੫॥ ਮਿਦੁਮਸਕ
 ਨੇਸਨਤਬਚਨਬੀਪਨਖੇਲੇਨਨਾ। ਮਸਤਕਉਮੇਜੇਪੀਠਠਕ
 ਦੀਨੇਬਹੁਅਨਗਨਾ। ਜੇਕਰਹੇਸੇਈਹੋਇਭਾਖਭੁਏਅੰਤਹੁ

ਯਾਨਾ॥ ਪੇਸਜਿ ਵਾਈ ਭਗਤ ਦੂਪੁ ਦੁਇ ਮਾਰੈ ਆਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਰਾਖ
ਤਪੁ ਰਲੇਗਾ ਸਬ ਰਾਗੇ ਕਾ ਜੀ ਕੁ, ਪਡਗਾ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਨਿ
ਪਕੇ ਪਤਖਰੇ ਦੇ ਪੀਰ ਜਲ ਨ ਬਿਦਾ ਕਰਾ॥ ੫੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥
ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਪੁਨ ਕਹਤ ਨਿਪ ਲੈ ਜੋ ਪਨ ਬਡ ਰਾਮਾ ਗਾਨ ਰਬ ਅ
ਸੁਲੈ ਪਾਲਕੀ ਜੋ ਇਹ ਮਾਰੇ ਨਾ॥ ਜੋ ਇਹ ਮਾਰੇ ਨਾ ਮਕਹਤ ਨਾ
ਮਾ ਸੁਨਿ ਭੁਪਾ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਚਾਹੇ ਸਮਾਇਤਾ ਟਕਰੁ ਪਾ॥
ਬਰ ਬਸ ਨਿਪਤ ਬਦੀ ਨ ਸੇ ਜਮਾਇ ਮਯ ਉਂਜਲ ਬਗਾ ਸਿ
ਰਪਰਲੀ ਨੀ ਭਗਤ ਦਾ ਸਨਿਪ ਕੇਹਟਾ ਇਕਰਾ॥ ੫੬॥ ਤਿਨੇ
ਤੇ ਇਕ ਦਾਸਤ ਬਨਾ ਮੇ ਪਾਛੈ ਲਾਗਾ॥ ਡਾਹੀ ਸਰਤਾ ਸੇਝਦੁ
ਦਿਖ ਸੇਝਿਤ ਉਠ ਰਾਗਾ॥ ਦਿਖ ਸੇਝਿਤ ਉਠ ਰਾਗਾ ਕੁਪ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ॥ ਅਜ ਜੇ ਜਾਮਾਇ ਜਟਤ ਦੀ ਨਲ ਲਮਾਂਹ
ਬੁਡਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਕੁਪ ਜੇਤ ਬਭੁਪ ਬੁਲਾਯੋ ਰਗ ਤੈ ਕੋ ਛਿਨ

॥ ਅਜਗੁਨਸਠਪਤੀਆਇਓਵਾਈਮੁਤਕਧੇਨਤਿਨਾ॥੫੪॥
 ਜਿਹਚਖਨਾਹੀਦੇਖਕਤਗਵਿਸਸਿਅਧਿਕਪ੍ਰਤਾਪਾਨਿ
 ਪਮਲੇਛਮਾਤਿਹੀਨਅਤਿਲਗੇਕਰਨਬਿਰਲਾਪਾ॥ਲਗੇ
 ਕਰਨਬਿਰਲਾਪਭਗਤਵੁਖਾਟਸੁਚਾਹੀ॥ਮੁਹਿਬਾਲਕ
 ਅਤਿਅਕੁਸ਼ਲਤਾਂਹਿਦੀਜੈਅਬਆਹੀ॥ਭਗਤੁਕਹੈਮੁਸ
 ਕਾਇਚਲਹੁਲੀਜੈਗੇਜੀਗਤਿ॥ਅਨਿਕਸੇਜਤਟਡਾਹ
 ਕਹੀਲੇਵਹੁਪਛਾਨਜਿ॥੫੫॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਨਿਪਸੇਜ
 ਤੇਅਤਿਅਧਿਕਰੁਪਾਤਟਪਰੀਅਨਿਕਕਹਿਲੇਹੁਭੁਪਾ॥
 ਜੋਇਨਸੇਨਹਿਤੇਅੰਗੁਕਾਛਾ॥ਲੀਜੈਪਛਾਨਸਰਜਾਂਭੰਗ
 ਛਾ॥੫੬॥ਮੁਖਮੇਤ੍ਰਿਣਲੈਪਗਪਕੁਭੁਪਾ॥ਅਪਰਾਧਛਿ
 ਮਹੁਹਿਜਾਂਨਰੁਪਾ॥ਮੈਬਿਖੇਅੰਧਮਤਿਭਈਹੰਨਾ॥ਰਖਸ
 ਗਨਿਭਗਤਿਨਿਜਦਾਸਜਾਂਨਾ॥੫੭॥ਪੁਨਿਕਹਨਾਮਾਨਿਪਾਤ੍ਰਿ

ਨਹੁਏਗਾ॥ ਮਤੁ ਸਾਪਸੀਤ ਫਿਰਕ ਸੁਦੇਗਾ॥ ਯਹਈ ਸਰੁਖੇ ਸੇਕ
ਰਤ ਪਾਲਾ॥ ਫਿਰਹ ਮਰੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਕਰਕੁ ਪਾਲਾ॥ ੫੮॥ ਜੋਏ
ਕਛੁ ਬਸਨ ਅਬ ਬਖਾਂਨਾ॥ ਸੁਨਿਯਹਿ ਬਚਨਿ ਪਕੋ ਭਯੋ
ਗਜਾਂਨਾ॥ ਪਗ ਪਰ ਆਯ ਜੁਲੈ ਗਯੋ ਰੇਹਾ॥ ਇਤ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਨੇਹਾ॥ ੫੯॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਏਕਾਦਸਿ ਜਾਗੁ ਸਬਿਖੇ
ਠਕੁਰ ਮੰਦਰ ਮਾਂਠਿ॥ ਭੁਏ ਭਗਤ ਇਕੋ ਠੋਰ ਸਰਕਰ ਤਰਾਸ
ਸੁਖ ਪਾਹਿ॥ ੬੦॥ ਲਗੀ ਪਜਾਸ ਫਿਗ ਕੂਪਤਿ ਜਲ ਲੁਨਹਿ
ਆਨਤ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਰੋ ਬਡ ਦਸਤੁ ਤਿਹ ਭੈ ਜਾਤ ਨ ਸੋਇ
੬੧॥ ਦੇਖ ਦੀਨ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਬੈ ਗਯੋ ਨਾਮਾ ਪਰ ਪੀਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਤ
ਤਹਾਂ ਆਵਤ ਭਯੋ ਜਬ ਗਾਗਰ ਦਈ ਨੀਗਾ॥ ੬੨॥ ਸੁਖ ਪ
ਸਾਰ ਕਾਛੇ ਦਸਨ ਕਿਲਕ ਭੈ ਆਨ ਕਰੁ ਪਾ॥ ਭਗਤ ਸੀਅ
ਕਛੁ ਪਕ ਪਕੀ ਕਾਛੀ ਗਾਗਰ ਕੂਪਾ॥ ੬੩॥ ਛਪੈ ਦੇਖ

ਪੀਰਜੀਭਗਤਪ੍ਰੇਤਪੁਨਿਰਕੇਜੇਮਗੁਪਠਾਨਾਮਦੇਵਰਿਚ
 ਜੰਨਲਈਯਹਚਹਤਮੁਕਤਿਸਠਾਕਾਛਫੈਣਤੇਤਲਗ
 ਨਹਿਪਦਕੇਕੀਨੀ।ਦਿਬਜਦੇਹਿਤਿਹਭਈਪ੍ਰੇਤਜਬਸ
 ਵੇਨੇਲੀਨੀ।ਤਬਨਾਮਾਬੁਲਤਕੋਨਤੁਮਸੋਭਾਖਤਮੋਬਿਪੁ
 ਤਨਾ।ਸਦਹਹਤਜਾਤਅਭਿਮਾਂਸਮੁਹਿਨਿਦਾਕਰਹਰਿਭਗ
 ਤਗਨਾ॥੬੪॥ਤਿਹਅਪਤੇਮੈਭਯੋਪ੍ਰੇਤਮਤਿਹੀਅਦੁਖੁਪ
 ਯੋ।ਭਗਤਨਪਾਛੈਫਿਰੋਚਹਤਅਪਰਾਧਫਿਮਾਯੋਸੋਤੁ
 ਮਕੀਨੀ।ਪ੍ਰਿਪਾਮੁਕਤਿਪਤਿਤੈਸੁਭਦੀਨੀ।ਨਾਮਦੇਵਸੰਗ
 ਗਯੋਸੀਸਰਾਗਾਰਧਰਲੀਨੀ।ਜਲਰਾਖਜੇਜਾਇਸਮ
 ਜਮੇਪੁਨਿਬਿਬਾਂਸਚਛਕੇਗਯੋ।ਉਓਚੇਗੁਲਬਰਲਕੀ
 ਏਨਾਮਦੇਵਜਗਜਸੁਛਯੋ॥੬੫॥ਦੋਹਰਾ।ਇਹਬਿਪਚ
 ਰਤਅਪਾਰਹੈਨਾਮਦੇਵਹਰਿਦਾਸਾਨਿਜਮਤਿਕਛੁਬਰ

੧੪੬

ਨਨਕੀਏਕੀਰਤਾਸਿੰਘਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੬੬॥੪੭॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਜੈ
ਦੇਵਕਵਿਨਿਪਚਕ੍ਰਵੈਖੰਡਮੰਡਲੇਸ੍ਰੁਰਆਨਕਵਿ॥ਪ੍ਰ
ਚਰਭਯੋਤਿਪੁਲਕਗੀਤਗੋਵਿੰਦਉਜਾਗਗਾਕੋਕਕ
ਬਜਨਵਰਸਸਰਸਸਿੰਗਾਰਕੇਸਾਗਗਾਅਸ੍ਰਪਦੀ
ਅਕੁਸਾਸਕਰੈਤਿਪੁਬੁਧਿਬਛਾਵੈ॥ਗਾਧਾਰਵਨਪ੍ਰਸੰ
ਨਜੁਨਤਤਤਾਂਨਿਸਚੈਆਵੈ॥ਸੰਤਸਿਰਗੁਖੰਡਕੋਪ
ਦਆਪਤਿਸੁਖਜਨਕਗਵਿ॥ਜੈਦੇਵਕਵਿਨਿਪਚਕ੍ਰਵੈ
ਖੰਡਮੰਡਲੇਸ੍ਰੁਰਆਨਕਵਿ॥੪੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀ
ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਕਿੰਦੁਬਿਲਜਬਰਗ੍ਰਾਮਭੁਏਕਵਿ
ਰਾਜਗਾਜਤਗਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮੈਮਗਨਸਦਾਰਹੁੰਕੰਨ
ਨਜਗਾ॥ਵਿਨਵਿਨਪ੍ਰਤਿਬਜਰੈਨਵੀਨਪਾਦਪਤਰਜਾਣੀ
॥ਏਕਕਮੰਡਲਏਕਗੋਦਵੀਤਨਹਿਸੁਹਾਣੀ॥ਗੁਨਗਾ

ਵਤਰਸੁਰਾਸਿਕੋਇਕਾਦਿਨਬੈਠੈਰੂਖਤਗਾਤਹਅਯੋਦਿ
 ਜਕੰਨਾਣੀਏਕਰਹੈਤੋਤਾਛਿਗਬੈਠਬਗ॥੧॥ਬੂਝਤ
 ਤਿਹਜੈਦੇਵਕੋਹਿਨਿਜਕਾਜਬਖਾਂਨੀ॥ਕਰਹੈਅੰਗੀਕਾਰਸੁ
 ਤਾਮੇਗੀਹਿਤਜਾਂਨੀ॥ਛਿਨਕਰਹੈਚੁਪਚਾਪਬਹੁਰਦਿਜ
 ਪ੍ਰਤਿਯਹਭਾਖੀ॥ਮੁਹਿਰਹਸੀਪਤਕਹਾਜਾਂਹਿਲੇਕੁਜੈ
 ਦਿਖਆਖੀ॥ਦਿਜਰਹਿਹੈਸਦਬਨਮਾਂਹਿਮੈਂਗੇਦੜਿ
 ਬਸਨਬਨਾਇਤਨਾ॥ਕਛੁਭਲੀਭਾਂਤਨਹਿਅਸਨਮਿਲ
 ਕਾਸੁਖੁਤੁਹਿਨਿਜਸੁਤਾਗਨ॥੨॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਪੁਨਭ
 ਖਤਾਦਿਜਸੁਨਿਭਗਤਬਾਤਾਨਹਿਦੇਖਜੇਪਨੁਨਹਿਜਾਤਿ
 ਪਾਤਿ॥ਅਗਨਾਦੀਨੀਪ੍ਰਭਜਗਨਨਾਥਾ॥ਬਿਨੁਸੰਤਤ
 ਮੈਰਹੈਅਕਾਥਾ॥੩॥ਤਬਦੇਨਕਯੋਛਲੀਪ੍ਰਥਮਦੇਵ
 ॥ਉਪਜੀਕੰਨਾਹਿਤਕੀਨਸੇਵਾਪੁਨਕੁਮਕੁਮਕਰਭਏ

ਚਾਰਪੁਤਾ ਜੇਟਰਹਿ ਬਚਨ ਦੁਖੁ ਦੈ ਹਿੰਦੂਤਾ ॥੪॥ ਯਹਿ ਕਰਵੈ
ਚਾਰਲੈ ਸੁਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਗਯੋ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੈ ਹੀ ਅਉ ਮੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਯ ਸੁਦੀਨੀ ਮੋਹ ਰੂਪਾ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਬਿਪ੍ਰਕ ਵਿਰਾਜ ਰੂਪਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਤੁਵ ਚਰਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹਿ ਮੋਹ ਕਾ ਜਯਾ ਤੇ ਬਿ
ਸੇਖਾ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁਹਿਤ ਪਰਹੁ ਸੀਸਾ ॥ ਕਰਹੋ ਬਿਵਾਹ
ਜਿਮ ਕਹੀ ਟੀਸਾ ॥੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਸੁਨਿ ਦਿਨ ਵਰ ਕੇ ਬਚ
ਨ ਯਹਿ ਭਗਤ ਕਹਤ ਕਰ ਜੇਗਾ ॥ ਨੈਕੁ ਨਹ ਮਗਹਿ ਅੰਨੁ ਪਨੁ
ਪ੍ਰਭ ਦਿਗਹਤ ਕਰੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਗਹਤ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਉਸਮ
ਰਥ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ਹਮਰੇ ਤੀਅਨ ਖਟਾਇ ਮੋਹ ਦੇਖ ਹੁਜਗ
ਨਾਤਾ ॥ ਏਹ ਬਿਪ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸੂਰਗਤ ਦਿਨ ਵਰ ਕੀਏ ਪੁਨਿ
ਪੁਨਿ ॥ ਮਾਨਤ ਨਹਿ ਜੈ ਦੇਵ ਬਹੁਗ ਦਿਨ ਕਹੈ ਸੁਤਾ ਸੁਨਿ ॥੭॥
ਫੇਰੀ ਨੈਕੁ ਨ ਜਾਤਿ ਮੁਹਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੈਠ

ਹੁਭਕਤਾਇਗਨਿਜਗਹਿਗਵਨਸੁਕੀਨਾਨਿਜਗਹ
 ਵਨਸੁਕੀਨਸੁਤਾਇਜਸੋਜਨਭਾਖੋਭਾਗਮਿਲਹੁਪਿ
 ਤਸੀਗਕਹਾਤੁਵਕਾਂਨਨਰਾਖੋਨਿਜਤਨਮੁਹਿਨਿਰਬਾਹ
 ਤੇਤਨਹਿਬਿਪਦਾਘੇਰੀਮੈਤਜਜਾਂਉਇਕੇਲਬਨੈਪਛੁਤੇ
 ਤੈਠੇਗੀ॥੮॥ਕਰੋਜੇਰੇਤੀਅਬਿਨਵਪੁਨਿਬਸੁਨਚਲੈਪੁ
 ਭਮੋਗਾਰਾਖਹੁਕਿਬਾਤਜਾਗਹੋਦਾਸੀਕਾਕਹਾਜੇਗਾਦ
 ਸੀਕਾਕਹਾਜੇਗੁਬਾਤਮੁਹਿਨਿਸਚੇਲੀਨੀ॥ਤੁਵਪਯਪ
 ਰਬਲਿਹਾਰਿਦੇਹਿਅਪੁਨੀਯਹਿਕੀਨੀ॥ਦਿਖਤਾਂਕੀਦ੍ਰਿ
 ਤਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਲੀਨੀਅਬਲਾਸੁਗਾਪ੍ਰਭਮੋਕਾਂਕੇਜੇਰੁ
 ਚਲੈਪਠਣੀਬਰਬਸਕਰਾ॥੯॥ਪਨਿਨਿਸਕੋਜਨਮਨ
 ਗਨਤਛੁਯਕਰੋਹਿਤਨਾਗਿਪ੍ਰਾਤਹੋਤਸੁਖਸਿੰਧਬਰਦੀ
 ਨੀਛੰਨਸਵਾਗਿਦੀਨੀਛੰਨਸਵਾਰਜਬੈਦਪਤਿਉਨਿ

ਜਾਗੇ॥ ਅਦਰੁਤਗੁਪੁਰਦੇਖਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਸਪਾਰੇ॥ ਜਿ
ਮਥਿਜਕੀਤਾਕੀਨਬਜਾਸਬਰਨੇਜਾਂਕੇਗਨ॥ ਰਚੇਗੀ
ਤਗੇਦਿਦਰੰਗਬਤਅੰਨਬਰਨਪੁਨਿ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਗਾਰੈਨਿ
ਅੰਨਵਸਿਭੇਰਗੇਰਾਧੇਦਿਗਭਗਵਾਂਨ॥ ਆਗੇਦ੍ਰੋਣੀਏ
ਲਾਹੁਲੀਬੈਠਾਏਪਲਕਾਂਨ॥ ੧੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕਰੇਸੁਮਦੁ
ਗਨਿਸਦੂਰਹੋਏਦ੍ਰੋਣੀਅੰਗ॥ ਆਰੇਅਰਿਜੀਤਸੂਰਕਹੋਕ
ਬਖਾਂਨੀਏ॥ ਸੁਨੀਬਜੰਗਬਾਂਨੀ॥ ਅਹੇਸੁਤਾਬ੍ਰਿਖਭਾਂਨੀ
ਏਤੇਦੇਖੁਮੈਂਨਠਾਂਨੀ॥ ਜੇਤੇਡੰਡਤੇਹਿਭਾਂਨੀਏ॥ ਤੇਹੋਜੋਭੂਬ
ਲੀਨਿਜਬਤਹੂੰਛਪਾਵੈਚਲੀਵਾਂਕੇਛੁਤਗਲੀਗਲੀ
ਦੇਤੇਡੰਡੀਜਾਂਨੀਏ॥ ਬਿਨਾਗੁਨਮਾਲਬਿਨਾਮੁਦਨੈਨਲਾ
ਲਲਾਲਲਟਪਟੀਪਾਗਲਟਪਟੇਬੈਂਨਬਾਂਨੀਏ॥ ੧੩॥ ਅ
ਪਰੇਕੀਸੁਜਾਮਰੇਖਬੀਰਤਾਜਿਤਾਵੈਸੁਜਾਮਦੁਤੀਆਕੇ

ਜੇਮਰਿਦੈਚਾਂਦਨੀਕਰਤਹੈ॥ਅੰਨੀਮੁੰਦਕਾਜੂਲੁਟਿਦੈ॥
 ਅਰਿਫੁਟਮਿਲੈਅਰਹੈਨਕੋਭੂਜੁਰਪੀਰਨਪਰਤਹੈ॥ਜੇ
 ਜੇਅੰਸੇਬਾਕਕਹੈਲਾਹੁਲੀਗੁਪਾਲਪ੍ਰਤਿਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇਸੈਦੈ॥
 ਖਾਤਪ੍ਰਭਪੇਟਹੂੰਭਰਤਹੈ॥ਗੁਲਬਾਲਖੇਡਮਾਂਹਿਨਿਸਾਹੂੰ
 ਬਿਤੀਤਭਈਬਿਥਾਕੁਮਮਾਨ੍ਯੋਪਜਾਗੀਬਿਥਾਹੂੰਲਰਤਹੈ॥
 ੧੩॥ਛਪੇ॥ਸ੍ਰੀਬਿਖਰਾਂਨਕੁਮਾਰਿਮੇਨਿਗਹਿਪੀਠਜੁਦੀ
 ਨੀ॥ਬਰਬਾਗਹਰਿਚਰਨਗਾਤਅਤਿਹੈਗਏਲੀਨੀ॥
 ਕਾਂਮਅਗਨਿਹੀਅਜਰਤਬੁਝਾਵਹੁਨਿਜਪਗਪਜਾਗੀ॥
 ਯਹਪਦੁਲਿਖਕਵਿਰਾਜਰਾਜਚਕ੍ਰਤਭਏਭਾਗੀ॥ਛਿ
 ਨਰਚਹਿਚਤੁਰਦਸਭਵਨਜੇਤੀਅਮਪੀਨਲਹਿਬਨਤ
 ਅਸ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਜਾਸਚਰਤਸਬਸਾਚਕਹਿਯਹਿਜੁਚਰਤ
 ਕਯੋਮੋਹਵਸਿ॥੧੪॥ਅਵਨਿਛਰਾਈਪਰਬੈਰਾਹਲਸਿ

ਘਬਘੁਪਾਕੇ॥ ਬਾਵਨ ਤੈਪਗਤੀ ਨਲੋਕ ਨਿਹਰਾ ਵਨਮਾਯੇ
॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਿਜ ਅਵਤਾਰ ਲੀਓ ਗਿਰ ਵਰਕਰ ਪਾਰੇ॥
ਗੀ ਪੁਤ ਨਾਛਿ ਨ ਕੇ ਸਿਚੰਡੁ ਰਪ ਛਾਰੇ॥ ਪੁਨ ਮੋਹੁ ਅਸੁਰ
ਸੰਗ ਕੀ ਸਾਹਤਿ ਉਕਸੈ ਨ ਕੋਰਾ ਜੁਦੀਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਦ
ਸਿਮੈ ਨ ਕੇ ਕਹਿ ਪਗਲਾ ਵਹੁ ਰਿਦੈ ਤੀਆ॥ ੧੫॥ ਯਹ ਪਦ
ਕਹੈ ਦੂਰਿ ਮੋਹੁ ਪਦ ਪੋਰੇ ਬਨਾਈ॥ ਕਯੋ ਗਿਰਾ ਕੋ ਛੋਰ
ਛਿਤ ਨਹਿ ਅਚਰ ਜਪਾਈ॥ ਐਸੇ ਪਦ ਵਹੁ ਅਇਲੋਰ
ਜਸ ਚੰਮਕ ਨਹਿ ਤਜਾ॥ ਮੀਨ ਸਾਮੁ ਹੋਤੇ ਇਜਾਤ ਸੂਰਾਗ
ਨਹਿ ਰਜਾ॥ ਦੋ ਬਿਸਮੈ ਪੜਾ ਤਜਾ॥ ਗਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟਹਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਨ ਪਗ॥ ਯਹ ਸੀਸੈ ਕਹੈ ਦੂਰ ਪ੍ਰਭ ਆਰੈ ਕਵਿਤਾਚ
ਲੈ ਬਗ॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਕੁਲ ਦਿਖੁ ਗਤ ਗਏ ਤਿਹ ਤਨ ਤਾਂਕੇ
ਘਗ॥ ਮਸ ਪੁਸਤ ਕਤੀ ਅਮਾਂ ਗਾਦੀ ਨ ਜਾਂਨੈ ਨਿਜ ਦਿਨ

ਵਗਾਰਾਪੇਨਿਜਪਗਛੁਇਰਿਦੈਮੁਹਿਕਾਂਮਅਗਨਿਜਰ
 ਾਯਪਦੁਲਿਖਗਏਹਿਸੁਨੈਨਤੇਪ੍ਰੇਮਨੀਰਸਰਗਇਤ
 ਪ੍ਰਾਨਬੋਲਦਿਜਾਮਾਇਗੁਪੁਸਤਕਅੰਗਨਲਖਕ
 ਯੋਗਿਹਪਛਪੁਸਤਕਬਾਂਪੀਨੀਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਪਦੁਲਿ
 ਖਰਯੋ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਅੱਛਰਜਬਦੇਖਿਪ੍ਰੇਮਉਛਕਯੋਦਿ
 ਜਭਾਗੀ॥ਰਾਕਾਸਸਿਦਪਦੇਖਉਮਗਤਟਤਜਨਿਮਬ
 ਰੀ॥ਗ੍ਰਾਨਨੁਪਾਦਪਬਯੋਥਕਤਮਨਬੁਧਿਚਿਤ੍ਰੇਈ
 ਪ੍ਰੇਮਮੂਰਛਾਭਈਦੇਖਤੀਅਉਚੇਰੇਈ॥ਤਬਦੇਰਪ
 ਰੇਸੀਨਾਰਿਨਰਕਹਤਭੁਤਯਾਂਕੋਲਗਯੋ॥ਅੰਨੇਮੰਤ੍ਰੀਉਪ
 ਚਾਰਕਰਗੇਹਾਗਦਿਨਨਹਿਜਗਯੋ॥੧੮॥ਪ੍ਰੈਨਿਰਾਸ
 ਗਏਲੋਗਕਛੁਕਯਾਂਕੇਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਭੋਰਹੋਇਨਿਰਪਾਰ
 ਜਗਦੈਤੋਅਨੁਮਾਂਨਾਪਾਛੈਦੀਏਕਿਵਾਰਭਗਤਨਾਰੀ

ਭਯੋਗਸਾਨਾਹਰਿਦਰਸਨਫਲਯਹੈਕਰਤਉਸਤਤਿਬਿ
 ਧਨਾਨਾਨਿਮਪ੍ਰੇਮਕੁਲਪਦਲਿਖਕੀਚਿਤਿਮਜਗਾਇਸੁ
 ਨਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ।ਗਾਹਿਕਰਦਿਜਲੀਨਉਠਾਇਪ੍ਰਭਤੀਅ
 ਹਰਖਤਭਯੋਕਾਜਸਿਧਾ॥੧੯॥ਪ੍ਰਭਅਪਤਿਇਕਦੁਪਾ
 ਰਿਮਨਅਚਰਜਭਾਗੀ।ਕੈਸੇਹਰਿਤਨਲਖੋਕਰੋਬਿਨਤੀ
 ਯਹਸਾਗੀ।ਜੇਮੁਹਿਪਤਿਪਰਪ੍ਰਸੰਨਰਾਸਮੰਡਲਬਰਹੁ
 ਪਾ।ਜੇਦਰਸਨਕੀਚਾਤਨਾਹਿਗੀਅਲਖਬਿਜਭੁਪਾਸੇ
 ਈਹੁਪ੍ਰਭਏਦਿਜਤਨਛਪ੍ਰੇਮੇਰਮੁਕਟਸਿਰਸੇਹਬਗਾਪੁ
 ਘਰਾਰੇਚੀਕਨਾਚਿਕੁਰਪ੍ਰਭੁਹਸਿਲਖਲੰਨਤਚੰਦ੍ਰਕਰ
 ੨॥ਕਵਲਨੈਨਮਪੁਬੈਨਸੈਨਸੈਮੇਹਤਮੁਨਿਸੁਗਾਚਰ
 ਚਿਬੁਕਦਰਗੀਵਕੰਪਉੰਨਤਾਬਿਸਾਲਉਗਾਭੁਜਲਾਂ
 ਬੀਗਜਕਰਸਮਾਂਨਕਰਬਾਰਜਦੁਤਿਹਗਾਤ੍ਰਿਵਲੀਸੋਹ

ਤਉਦਰਨਾਭਛਾਬਿਮਨੇਜਮੁਨਭਗਾਕਟਮ੍ਰਿਗਪਤਿਕ
 ਦਲੀਜੰਘਬਰਪਦਮਗਬੰਦਮਗਾਰਛਾਬਿਪੁਨ
 ਉਪਜੀਜਹਤੇਸੁਰਸਰੀਮੰਜਨਤੇਅਪਨਾਜਸਬਾ॥੩੧॥
 ਦੇਹਗਾਕਰਮੁਰਲੀਕਟਪੀਤਪਟਸ੍ਰਾਮਸੁਤਨਛਬ
 ਸੀਵਾਕੀਰਤਸਿੰਘਕਿਵਬਰਨਏਮਤਿਬਿਹੀਨਪੁਨਿ
 ਜੀਵਾ॥੩੨॥ ਪੂਰਚਰਨੀਦੰਪਤਿਪਰੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਰੁ
 ਦੀਨਾਅੰਤਰਪ੍ਰਾਨਭਏਤਬੈਰਿਜਬਿਜਲੀਲਾਭੀ
 ਨਾ॥੩੩॥ ਨੀਲਾਚਲਪ੍ਰਭਧਾਮਮੈਰਹਤਭੁਪਗੁਨਪੂਰਾ॥
 ਯਹੀਨਾਮਪੋਬੀਰਚੀਯਾਸਮਰਸਅਤਿਕੁਰਾ॥੩੪॥ ਪੰਡ
 ਤਸਕਲਬੁਲਾਇਕੈਭੁਪਕਹੀਸਮਸਾਇ॥ ਨੇਸਦੇਸਲਿ
 ਖਪਠਹੁਯਹਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸੁਖਦਾਇਾਗੀਤਗੋਵਿੰਦ
 ਸੁਖਦਾਇਪ੍ਰਭੁਬੋਲੇਮੁਸਕਾਈ॥ ਗਚਿਓਰੰਗਥਨਵੀਨ

ਕੰਡਲੀ॥

ਤਾਹਿ ਮਤੁ ਬੁਧਿ ਭਰਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗ੍ਰੰਥ ਚ ਦਾਇਗਯੋ ਜੋ ਦੇ
ਵਸੁ ਮੰਡਤਾ॥ ਲੈ ਮਹੰਤ ਸੋ ਆਨਧਰੀ ਜਹ ਬੈਠੇ ਪੰਡਤਾ॥ ੨੫
ਤਬ ਆਪਸ ਮੈ ਬਾਦ ਬਛਿਭੁ ਪਕਰੈ ਯਹਿ ਸਾਚਾ॥ ਕਹਮਹੰਤ
ਮਤੁ ਪਛਹੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਭ ਆਗ੍ਯਾ ਸੋ ਉਬਾਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗ੍ਯਾ ਸੋ
ਉਬਾਚ ਨਿਪਤਿ ਗਿਸ ਭਰ ਪੁਨਿ ਭਾਖੀ॥ ਮੰਦਰ ਕਾ ਛੋਟੇ ਤਿਯੂ
ਠਕੀ ਭਰ ਕਤ ਸਾਖੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਛਗਾ ਆਇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਬ
ਤ ਕਹੀ ਕਬਾ॥ ਇਤ ਨਿਪਉਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਕ ਦੇ ਉਬਿਧ ਕਠਨ ਬ
ਨੀਤ ਬਾ॥ ੨੬॥ ਸਬ ਪੰਡਤ ਸੋ ਚਤਰਿ ਦੇ ਬੋਲੈ ਬਹੁ ਹਮ
ਰੰਤਾ॥ ਆਪਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਆਗ੍ਯਾ ਭਯਹਿ ਸੁਨਹੁ ਪੁਆਸੰਤਾ॥
ਸੁਨਹੁ ਪੁਆਸੰਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਮੰਦਰ ਦੇ ਉ॥ ਜੋ ਛਗਾ ਰਾਖ
ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਬਾਚਹੁ ਸੋ ਉ॥ ਭਲੀ ਭਲੀ ਕਹਿਉ ਠੇ
ਆਇ ਮੰਦਰ ਰਾਖੀ ਤਬਾ॥ ਭੀਤਰ ਤੇ ਦਈ ਡਾਗ ਨਿਪਤਿ

ਪੁਸਤਕ ਅਚਰਜ ਸਬਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੁਨਾ ਕਰਹਿ ਗਰਾਖਿ ਓ
 ਭਗਤ ਗ੍ਰਿਥ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਫੂਲ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਹਾਰਿ ਤਿਹ ਭਾਂਤ ਭਾਂ
 ਤ ਪਾਰਿ ਗਾਇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਾਰਿ ਗਾਇ ਬਹੁ ਹਰਿ ਪਨਿਯ ਕਰ
 ਰਾਖੀ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹਰ ਡਾਰਹਈ ਪੰਡਤ ਜਨ ਸਾਖੀ ॥ ਤੀ
 ਨ ਬੇਰ ਅਸ ਕਰੀ ਭਗਤ ਮਹਿ ਮਾਕਹਿ ਬਰਨਾ ॥ ਨਿਪ ਗਹਿ
 ਗਯੋ ਲਨਾਇ ਬੈਠ ਭੀ ਤਰ ਕਰ ਕਰੁਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਛਪੈ ਅਨਮ
 ਦਰੁ ਅਤਿ ਭਯੋ ਕੁਪ ਬੁਝਨ ਦਧ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਪਕ ਕਯੋ
 ਮਾਇ ਜੇ ਭੂਹੀ ਅਗੁ ਚਿਜੇ ਮਾਂਗੇ ॥ ਕਾ ਅਵਗੁਨ ਮਹਿ ਕੀਨ
 ਗ੍ਰਿਥ ਗਚਿਤੁ ਵਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਬੈਠੇ ਪੰਡਤ ਲੋਗ ਤਾਂ ਹਿਮ ਪਲ
 ਜਗਾਵਾਏ ॥ ਅਵਤੁ ਵਬਹੁ ਲੈ ਰਾਖੋ ਕਹਾ ਕਿਹ ਮੁਖ ਲੈ ਬੈਠ
 ਸਭਾ ॥ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨ ਪੁਨਿ ਮੁਨ ਹੁਗਈ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਭ
 ॥ ੨੯ ॥ ਤੁਵਹੀ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਏਕਾਰ ਭਗਤ ਕੇ ਗ੍ਰਿਥ ਛਪਾਈ ॥ ਮੁ

ਹਿਅਤਿਪ੍ਰਯੋਗਯੋਮਬਾਤਯਾਹਿਨੈਕੁਕੁਭਾਈ॥ਅਬਤੁਮਤਜ
ਹੁਨਦੇਹਿਅੰਗੁਨਹਿਗਿੰਥਯਾਹਿਸਮਾ॥ਵਾਦਸਲਿਖਹੁਸਲ
ਕਸਰਗਵਾਦਸਵਾਂਕੇਤੁਮਾ॥ਜੈਦੇਵਗੰਥਸੰਗਸਾਖਗਹਿ
ਯਹਕਹਿਮਸਤਕਿਕਰੁਪਕੋ॥ਛਿਨਅੰਤਰਪ੍ਰਸਨਭਏਪ੍ਰ
ਕੁਨਿਪਨਿਭਹੀਅਮਾਨੰਦਭਕੋ॥੩੦॥ਜਹਜਹਜਹਕੋਰੁ
ਥਤਹਾਂਹਰਿਲਿਖਪਦਗੀਤੀ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮੰਦਰਜਾਇਕੁਪਸੇ
ਵਾਕਰਪ੍ਰੀਤੀ॥ਇਕਾਦਿਸਸ੍ਰੀਜਗਨਨਾਥਸੁਗਾਸੁਭਫਟਕੋ
ਨਿਹਾਕੋ॥ਚਕੁਤਨਿਪਮਨਭਯੋਕਾਹੁਯਹਕਾਜਾਬਿਗਾਕੋ
॥ਤਬੋਬੋਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੰਨਹਸਮੈਹੂੰਮਤਵਾਰੋਭਯੋ॥ਬੈਂਗਲ
ਬਾਗੀਮਾਲੀਸੁਤਾਤਿਹਪਾਛੈਨਾਚਤਰਯੋ॥੩੧॥ਸੇਗਾਵ
ਤਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸੁਹਾਯੋ॥ਸਰਗਪਾਂਚਕੀ
ਕਥਾਸੁਨਤਮੰਦਰਤਜਪਾਯੋ॥ਜੋਜੋਪਦਵਹਗਾਇਟਿ

ਕੇਨ ਚਤਤਿਹਧਾਛੈ॥ ਮਿਹੀਸੁਗਾਗਯੇਫਟਲਗੇਕਾਂਟੇ
 ਤਤਆਛੈ॥ ਸੁਨਿਭੁਪਪ੍ਰੇਮਜਲਚਖਭਕੇਤਤਛਿਨਪ
 ਠਈਪਾਲਕੀ॥ ਸਾਦਰਚਛਾਇਲਜਾਏਤਹਾਂਵਹੀਮ
 ਲੀਬਾਲਕੀ॥ ੩੩॥ ਸੁਨਹੁਸੁਤਾਸੁਭਠੇਰਕਬਾਯਹਗਾਦ
 ਹੁਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਮੰਦਰਦੀਓਸਵਾਰਭੁਰਪਨੁਦੈਨਿਪਨੀਤੀ॥
 ਤੋਡੀਫੇਗੀਦੇਸਕਬਾਗਾਵਹੁਸੁਭਠੇਗੀ॥ ਸੁਨਇਕਮੁਗਲ
 ਨਮਾਂਨਕਹਾਕਰਹੈਯਹੋਗੀ॥ ਵਹਪਦੁੰਕੀਨੇਕੰਠਤਿਹ
 ਚਛਕਿਕਾਂਨਗਾਵਤਭਯੋ॥ ਜਬਖੇਲਨੈਨਦੇਖੇਪ੍ਰਭੁਸੁ
 ਮਹੁਪਆਗੈਛਯੋ॥ ੩੩॥ ਤਤਛਿਨਤ੍ਰਾਗਯੇਬਾਜਫਕੇ
 ਚਰਨਲਮਕੁਲਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਨਮਤਿਰਿਪਾਦਈਭਰ
 ਤੀਨੁਸੁਹਾਈ॥ ਇਹਬਿਧਗਿੰਥਪ੍ਰਤਾਪਸਕਲਦੇਸਨਮੇ
 ਛਾਯੋ॥ ਜਿਹਗਾਯੇਅਤਿਪ੍ਰੇਮਤਾਹਿਛਿਗਾਹੁਪ੍ਰਭਮਾਯ

੧੫੩

॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸੇ ਮੈਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਆਪ ਨਕਰ ਪਦ ਲਿਖ ਗਏ ॥
 ਸਦ ਨਾ ਕਨਟੀ ਯਹ ਗਾਂ ਨਕਰ ਸੁਰ ਨਿਪ ਹੀ ਯਪ ਜਾ ਰੇਛ
 ਏ ॥ ੩੪ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਕਵਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਗਏ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਹੀ
 ॥ ਮੁਹਰ ਬਾਂਧ ਬਹੁ ਗਾਂਠ ਮਿਲੇ ਮਗਠ ਗਹਿਸ ਮਾਜ਼ ਹੀ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਝੇ ਭਗਤ ਕਹਾ ਗਵਨੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੇਕ ਹਿਜ
 ਹਤੁ ਮਜਾ ਹੁਤ ਹਾਮ ਕਾਜ ਪਨੇਰੇ ॥ ਹੀ ਅਜਾਂ ਨਲੀ ਨੇ ਦੇਵ
 ਤ ਬਪਨ ਕਾਂਖੀ ਯਹ ਦੁਸ਼ਨ ਗਾ ਨਿਜ ਹੇ ਮਤਾਂ ਪਕਰਾਇ
 ਪੁਨਿ ਮੁਖ ਭਾਖੀ ਯਹ ਬਾਤ ਬਗ ॥ ੩੫ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾਜ
 ਮੇਰੇ ਚਹੀ ਯੈ ਕਛੂ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਜੈ ਆਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਭੇਜ ਨੁਪਾਵੇ
 ਸਬੈ ਖਰਚ ਹੁਪਨੁ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ ॥ ਖਰਚ ਹੁਪਨੁ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ
 ਗਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਯਹ ਅਤਿ ਛਲੀ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕੀਨ
 ਹਮ ਸੀ ਗਛਲ ਭਾਰੀ ॥ ਗਨਤੀ ਕਰ ਦਈ ਮੁਹਰ ਜਾਹਿ ਪੁਰਖ

ਕਰਾਵੇਤਹਾਏਕਕਹੀਯਹੁਤੇਦੈਇਵਖੁਪਹਚਨੈਜਹਾ॥੩੬॥
 ਪੁਨਇਕਠਗਾਤਿਨਮੈਕਹੈਕਜੇਮਾਰਤਹੇਸਾਧਾਆਪਨ
 ਕਰਜਿਹਪਨੁਯੋਤਾਹੁਤੇਅਪਰਾਧਾਤਾਹੁਤੇਅਪਰਾਧ
 ਐਰੁਤਸਕਰਫਿਰਕਹੀਹਾਥਪਾਂਇਇਹਕਾਟਡਾਗਿ
 ਰਬੇਡਰਜਹੀਪਾਛੇਹਮਹਿਨਪਾਇਮੰਤਨੀਕੇਸਭਹੀਗੁ
 ਨਾਪਦਕਰਕਾਟੇਭਗਤਗਿਗਾਯੋਬਿਖਮੋਠਰਪੁਨਿ॥੩੭॥
 ਮਗਲੀਨੇਤਸਕਰਨਤਬਜਨਹੀਅਹਰਖੁਨਸੇਗਾਵੁਹੀ
 ਭਾਂਤਗੁਨਗਾਇਪ੍ਰਭਨੈਕੁਨਤਨੈਬਿਯੋਗਾਨੈਕੁਨਤਨੈਬਿਓ
 ਗਭੁਪਾਇਕਚਛੋਸਿਕਾਰਾਅਗੇਦੇਰਬਰਾਹਤਹੀਬੇਡ
 ਰਪਗੁਪਾਰਾਪਸਜੇਭੁਪਤਜਬਾਜਤਾਂਹਪਾਛੈਕੋਤਕਲਾ
 ਾਤਿਹਛਿਨਛਪਜੇਬਰਾਹੁਭਗਤੁਬੈਠੇਦੇਖਜੇਮਗਾ॥੩੮॥
 ਅਤਿਉਂਜਲਸਸਿਸਮਬਦਨਨਿਪਦਿਖਕੀਨਪ੍ਰਣਮਾਕਿ

ਹਕਾਰਨ ਯਹਿਗਾਤਿ ਰੁਈ ਕੋਹੋ ਫਿਪ ਕੇ ਪਾਂਆ ਕੋਹੋ ਫਿਪ ਕੇ ਪ
 ਮਕਹਤ ਜੈ ਦੇਵ ਬਖਾਂਨੀ ਆਮੈ ਸਹਿਤ ਨਭ ਵਲੀ ਨਕ ਛੂਰਿ ਦ
 ਕਾਨ ਮਾਂਨੀ ਆਰਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਖੀ ਗ
 ਤਿ ॥ ਲਜਾ ਯੋਗ ਹਸਿ ਵਕਾਚ ਫਾਇਨਿ ਪਬਿ ਨੈ ਕੀਨ ਅਤਿ ॥
 ੩੬ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੁਟਾ ਪੁਨਿ ਬੋਲ ਬੈਦ ਕੀ ਅਛੁਤ ਉਪਾਇ ॥
 ਭਯੋ ਦੁਹਰੁ ਪਰਜੇ ਸੁਵਤ ਪਾਇ ॥ ਕਰ ਪਦ ਬਿਨੁ ਨਿਜ ਤਨ
 ਫਿ ਆਹੀ ਨ ਪਤੰਦ ਪਨ ਹਿਜ ਨ ਰਿਦੁ ਮਲੀਨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਧੇ
 ਬਹੁ ਭ੍ਰਿਤ ਨਿਪ ਸੇਵਕਾਜ ॥ ਸੇਕਹੋ ਜਿ ਮਸੁਖ ਬਿਪ੍ਰਾਜ ॥
 ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਪ ਕਰ ਜੋਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਛੁ ਕੋਹ ਦਾਸ ਨਿਜ ਸੇ
 ਵਰੀਤਿ ॥ ੪੧ ॥ ਦਿਖ ਦੀਨ ਭੁਪਕ ਵਿਰਾਜ ਰਾਜਾ ॥ ਨਿਜ ਸਿ
 ਖਜ ਕੀਨ ਪੁਨਿ ਸੋਧਕਾਜ ॥ ਪੁਰ ਆਇ ਤੇਜੇ ਸਾਪਭੇਖਾ ॥ ਤਿ
 ਹਕਾਰੁ ਸੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਲਨ ਲੇਖਾ ॥ ੪੨ ॥ ਦੈ ਅਸਨ ਬਸਨ ਨਿਹ

ਦੀਨਭੁਪਛਾਂਜੀਦੇਮਾਰਹੁ। ਹਮਤਬਲੀਏਉਬਾਰਪ੍ਰੰਨ
 ਅੰਗਹੁੰਕਟਡਾਰਹੁ। ਤਿਸੇਉਪਕਾਰਵਿਚਾਰਹੀਅਬਾ
 ਰਬਾਰਮੁਹਿਪਦਨਏ। ਯਹਿਬਾਤਕਯਤਾਬਿਦਰੀਅਵਨਿ
 ਸਭਹੁੰਠਗਨਿਪਰਤਕਏ॥੫੦॥ ਨਿਪਚਾਕਰਬਿਸਮਾ
 ਦਬਿੰਤਲੈਟਿਰਪੁਰਆਏ। ਕੇਯਪਨਅੰਨਜੇਫੇਰਕੇਹੋਕਾ
 ਰਨਸਮਝਾਏ। ਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਤਿਨਿਪਦਾਸਕਥਾਸਭਕਹੀਬ
 ਖਾਂਨੀ। ਸੁਨਿਭਰਲੀਨੈਨੈਕਪਤਨਮੀਜਤਪਾਨੀ। ਅਤ
 ਫਿਰੇਲੇਤਉਸਾਸਜਨਪਦਕਰਟੰਡਹਿਮਲਤਤਬਾ। ਹਰਿ
 ਆਗ੍ਯਾਭਏਕਰਪਦਦਿਖਅਚਰਜਭਏਸਬਾ॥੫੧॥ ਕ੍ਰਿ
 ਰਲੀਆਯਠਗਅਰੁਸ੍ਵਾਮੀਕੀਕਥਾਕਹੀਭੁਪਪ੍ਰਤਿਦ
 ਸਾਸੁਨਿਨਿਪਬਰਦੇਕਯੋਤਬੈਪੁਛਤਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿ॥
 ਪੁਛਤਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿਭਗਤੁਚਹਿਬਾਤਦੁਰਾਣੀ॥ਤੁਦ

ਤਾਰਨਹਿਤਮਾਇਗਏਅਬਭੂਪਛਪਾਈ॥ਟਾਰਰਹੇਬਹੁ
 ਭਾਂਤਭੂਪਨਹਿਟਰਤਗਏਪਗਾਪੁਨਿਸ਼੍ਰਮੀਸਭਕਹੀਕਥਾ
 ਜਿਹਬਿਧਕੀਨੀਠਗਾ॥੫੩॥ਸੁਨਿਨਿਪਹੀਅਮਾਨੰਦਭੁਯੇ
 ਭਗਤਨਕੀਯਹਿਗੀਤਿ॥ਜੰਦਪਕਰਅਪਰਾਧਕੇਤਾਂਸੇ
 ਫਿਰਫਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਾਂਸੇਫਿਰਫਰਪ੍ਰੀਤਿਦ੍ਰਿਪਾਕੀਜੇਅਬ
 ਸ਼੍ਰਮੀ॥ਜਿਵਕਾਦੀਨਪਠਾਇਭਗਤਮਾਗਯਾਅਨੁਗ
 ਮੀ॥ਕਿੰਦੁਬਿੱਲਤੇਮਾਇਗਈਜੇਦੇਵਬਪੁਪੁਨਿਸ਼੍ਰਮਾ
 ਦਰਹਿਤਗਈਲੇਨਸਕਲਰਾਂਨੀਆਗਮਜੁਨਿ॥੫੩॥ਦੀ
 ਨੇਸੁਭਗਹਿਬਾਸੁਤਬਸਕਲਸੇਜਤਹਰਗਾਤਹਾਂਰਹੈ
 ਜੇਦੇਵਜੀਅਤਿਅਮੰਦਸੰਗਨਗਿਅਤਿਅਮੰਦਸੰਗਨ
 ਰਿਭੂਪਸ਼੍ਰਮੀਕਰਸੇਵਾ॥ਰਾਂਨੀਸੇਵਤਭਗਤਬਪੁਕੋਹੀ
 ਅਪਰਦੇਵਾ॥ਭੂਪਕੁਤਤਜਿਦੇਹਿਗਵਨਜੁਰਪੁਰਕੋ

ਕੀਨੋ। ਰਾਜੁ ਕਰਤ ਪੁਰਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਾ ਵਨ ਤਬ ਦੀਨੋ॥ ੫੪
 ਹਾਂ ਨੀ ਜਲਤੀ ਅਸੇ ਵੇਸੇ ਤਹਾਂ ਸੁਨੀ ਯਹ ਬਾਤਾ॥ ਮਕੋ ਕੁਪ
 ਭਾਈ ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਬਡੇ ਉਤਪਾਤਾ॥ ਭਯੋ ਬਡੇ ਉਤਪਾਤ ਕੀ
 ਹਾਂ ਨੀ ਬਹੁ ਸੰਗਾ॥ ਕਿਹ ਫੁਰਕਾ ਦਈ ਉਦਰ ਕਾਂਹ ਕਾਟੇ ਨਿ
 ਜਾ ਮੰਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਉਨਹੀ ਸੁਨਤ ਨਿਪਤੀ ਅਮਰ
 ਛਾਂ ਨੀ॥ ਭਗਤ ਬਪੁ ਜਲ ਡਾਹ ਕੀ ਨਚੈ ਤੰਨ ਤਬ ਹਾਂ ਨੀ॥ ੫੫
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੋ ਚਕਤ ਚਿਤ ਕੁਪਤੀ ਅਸੁ ਨਿਬਾਤਾ॥ ਬਡ
 ਹੁਲੀ ਨੇਨਾ॥ ਰਿਤਿ ਤਨਹੀ ਕੰਤ ਕੇ ਸਾਥਾ॥ ਜਗੀ ਕੰਤ ਕੇ
 ਸਾਥ ਪੀਨਿ ਵਾਂਕੀ ਮਹਿਤਾਗੀ॥ ਨਿਰਵਾਹੀ ਸਦੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਹਿ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਭਗਤ ਬਪੁ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਕੇਲੀ
 ਤੀਗਹਿ ਨਾਰਾ॥ ਜਾਂਕੀ ਉਪਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਹੁਤੁ ਮਬਾਰੰ ਬਾਰ
 ੫੬॥ ਬਰਵੇ ਛੰਦਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਯਹਿ ਨਹੀ ਹਾਂ ਨੀ ਜਾਂਨਾ॥

ਹੁਕਰਸਵਸੰਗਜਗੈਨਿਜਅਗਜਾਂਨ॥ ੫੩॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤਤੀ
 ਅਤਿਹਜਾਂਨਪਤਿਤਜਪ੍ਰਾਂਨ॥ ਸੁਨਤਸਪ੍ਰਤ੍ਰਿਤਤਨਕੋਸੰਗ
 ਪਯਾਂਨ॥ ੫੪॥ ਸੁਨਿਚਾਂਨੀਮਨਿਰਾਖੀਸ੍ਵਾਮੀਮਨਬਾਤਾਨਿਸ
 ਕੁਪਤਪ੍ਰਤਿਭਾਖੀਹਾਹਾਖਾਤਾ॥ ੫੫॥ ਜਬਤੁਮਜਨਸੰਗਜਾ
 ਵੇਉਪਬਨਮਾਂਹਿ॥ ਮੈਯਹਪ੍ਰੀਛਾਏਹੋਦਾਸੁਪਠਾਂਗ॥ ੫੬॥ ਪ
 ਧਰੀਛੰਦਾਪੁਨਿਰਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਭੁਪਤਿਬਖਾਂਨਾਤੁੰਮੁਹਿਸੇਵ
 ਮਹਿਚਹਤਠਾਂਨਾਬਹੁਸਮਝਾਈਤੰਦਪਨਮਾਂਨਾ॥ ਯਹਤਰਿਭ
 ਵੀਨਿਪਰਿਦੇਜਾਂਨ॥ ੫੭॥ ਲੈਪ੍ਰਾਤਭਗਤਨਿਪਗਯੋਬਗ
 ॥ ਵਾਸੀਕਹਿਦਿਜਤੀਅਗਯੋਸੁਹਾਗ॥ ਹਾਹਾਕਰਰਾਂਨੀਰਿ
 ਗੀਭੁੰਮਾ॥ ਸੁਨਿਦੇਗੀਸਰਤੀਅਪਰੀਪ੍ਰੀਮਾ॥ ੫੮॥ ਜੈਦੇਵਬਪੁ
 ਤਸਕਹਤਬਾਤਾਸ੍ਵਾਮੀਉਪਬਨਸੁਖਸੇਸੁਹਾਤਾ॥ ਜੈਤਨਤਨ
 ਮੁਹਿਅਗਮਜਨਾਇ॥ ਤਾਂਤੇਉਠਿਸਖਿਤਜਾਬ੍ਰਿਥਾਹਾਇ॥

੬੩॥ ਸੁਨਿਲੋਚਨਤਰਾਂਗੀ ਨਾਰਨਾਇ॥ ਕਛੁਗਯੋਕਲਬਤ
 ਨਭੁਲਾਇ॥ ਇਕਦਿਨਪਤੀਅਪੁਨਿਉਠੀਰੋਇ॥ ਤਨ
 ਤਨਸ੍ਵਾਮੀਕਹਾਬਾਤਗੋਇ॥ ੬੪॥ ਛਪੋਭਗਤਬਪੁਯ
 ਤਨਾਂਲੇਤਪਰਚੇਯਹਮੇਰੇ॥ ਸ੍ਵਾਮੀਸੁਖਸੇਬਾਗਤਾਂਹਿਦੁ
 ਖੁਨੈਕੁਨਘੇਰੇ॥ ਪੁਨਿਬੂਝਤਿਤਿਹਚੇਰਿਕੋਸ੍ਵਾਮੀਕਹਪਾਏ
 ॥ ਭੁਪਤਿਕੋਇਕਦਾਸਤਾਂਹਿਮੁਹਿਕਯੋਸਿਧਾਏ॥ ਯਹਸੁ
 ਨਤਪ੍ਰਾਨਛਿਨੋਮੇਤਜੇਦਿਖਰਾਂਗੀਰਰਕੰਪਤਨਾਕਾਭੁਪ
 ਤਿਪ੍ਰਤਿਉਂਤਰਕੋਭਯੋਸ੍ਵੇਤਮੁਖਚਕਤਮਨ॥ ੬੫॥ ਸਮ
 ਚਾਰਸਰਸੁਨ੍ਯੋਨਿਪਤਿਮੀਜਤਦੇਉਹਾਥਾ॥ ਜਿਤੇਲੀਨ
 ਉਪਦੇਸਿਪੂਰੀਮਲੋਠਕਤਮਾਥਾ॥ ਜੇਅਬਨਿਜਤੀਅ
 ਹੋਤੇਐਰੁਅਘਲਾਗਤਭਾਰੀ॥ ਲਾਗੋਕਿਹਮੁਖਭਗਤਚ
 ਰਨਖੋਈਸਰਨਾਰੀ॥ ਯਹਜੀਵਨਤੇਸਰਨਭੋਲੋਰਚੀਚਿ

ਤਾਤਿਤਪਰਚਫਨੋ॥ ਆਏਸਦਮੀਸੁਪਿਪਾਇਸਬਕਿਤਕਾਰ
 ਨਯਹਿਦੁਖਬਫਨੋ॥ ੬੬॥ ਮਰਨਜੀਅਨਬਜੇਹਾਰਜਗ
 ਤਅੰਸੇਬਨਿਆਯੋ॥ ਤੁਮਸੇਗਜਾਂਨੀਕਰੈਮੇਹੁਬਡਅਚਰ
 ਜਪਾਯੋ॥ ਤਾਤੇਕਾਸੁਤਜਹੁਭੁਪਹੀਅਮੈਸੁਖਮਾਂਨਹੁ॥ ਮੁ
 ਹੁਤਜਾਦਿਜਲਾਗਮਰਨਭਲਹੂੰਅਬਜਾਂਨਹੁ॥ ਕਿਹਬਿ
 ਧਿਹੁਤਜਾਗਨਭੁਪਜਬਲੀਏਤਾਲਪਦਗਾਇਜਲ॥
 ਉਠਿਤਤਛਿਨਸੁਰਦੀਨੀਬਪੁਦਿਖਭੁਪਤਿਆਨੰਦਮਲ॥
 ੬੭॥ ਤਦਪਨਸਨਮੁਖਹੋਤਵਿਸੁਨਿਪਕੀਲਜਜਾਕਗਾਸੁ
 ਮੀਕੀਨਸਮੋਪਰਹੋਕਛੁਕਾਲਤਾਂਹਿਫਗ॥ ਪੁਨਿਆਏਨਿ
 ਜਗਾਂਮਸਦਾਹਰਿਕੇਗਨਗਾਵਹਿ॥ ਆਸੁਮਤੇਦਸਅਸੁ
 ਕੇਸਸੁਰਸਾਰਿਨਿਤਜਾਵਹਿ॥ ਤਨਭਯੋਬਿਪਨਿਸਮਾਤਕ
 ਹਿਪਰਹੁਪਜਨਨਿਜਗੇਹਮੁਹਿ॥ ਤੇਦਪਨਹਿਮਾਂਨੀਹਰਿਗੁਰ

ਤਪੁਨਿਭਾਖੀਪੁਰਅਉਤੁਹਿ॥੬੮॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਤੁਵਅ
 ਗਮਕਿਹਬਿਪਲਖਉਮਾਤਾ॥ਅਸਮਛਿਗਸਰਸਹਿਕ
 ਮਲਪਾਤਾ॥ਤਹਅਕਸਮਾਤਬਹੁਕੰਜਛੂਲਾ॥ਗੰਜਾਰਕ
 ਗਹਿਅਲਸੇਨਿਸੂਲਾ॥੬੯॥ਤਬਜਾਨਹੁਸਰਵਰਗੀਰ
 ਵਾਸਾ॥ਉਠਪ੍ਰਾਤਭਗਤਦੇਖੋਬਿਲਾਸਾ॥ਜਲਜਾਤਛੂ
 ਲਤਹਿਅਨਿਕਰੰਗਾ॥ਨਰਨਾਰਿਅਇਦੇਖੋਉਮੰਗਾ॥੭੦॥
 ਯਹਭਗਤਛਿਪਾਸੁਕੁੰਨਲੋਗਾ॥ਸੁਰਸਰਿਨਿਵਾਸ
 ਕਹਿਕਟੇਸੇਗਾ॥ਮੰਜਨਿਨਰਨਾਰੀਅਪਿਕਪ੍ਰੇਮਾ॥ਗੁਨਗ
 ਇਭਗਤਹੀਅਕੁਸਲਛੇਮਾ॥੭੧॥ਯਹਿਕਥਾਸੁਭਗ
 ਕਵਿਰਾਜਰਾਜਾ॥ਸਦਹਰਿਜੂਕੋਨਿਭਗਤਲਾਜਾ॥ਕਿ
 ਤਕੀਰਤਸਿੰਘਯਹਮਾਂਗਨੀਤਾ॥ਤੁਵਭਗਤਨਕੇਗੁਨਗ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ॥੭੨॥੪੮॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਸ੍ਰੀਪਰਸ਼ੀਭਾਗੋਤਮੇ

ਦੇਹਾ॥

ਪਰਮਪਰਮਾਨਿਰਨੈਕੀਓਤੀਨਕਾਂਡਏਕੜਸਾਂਨਿਕੋਊਅਰ
ਬਖਾਂਨਤਾਕਰਮਠਰਜਾਂਨੀਐਚਿਅਰਥਕੋਅਨਰਥਭੁੰ
ਨਤਾਪਰਮਹੀਸਸੰਘਤਾਬਿਦਤਟੀਕਾਵਿਸਤਕੋਯੋ॥੪॥
ਟਸਾਸੜਅਵਿਹੁੰਧਬੇਦਸੰਮਤਿਹਵਿਚਾਕੋਯੋ॥ਪਰਮਾਨੰ
ਦਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਮਾਧੇਸੁਕਰਸੁਧਾਰਦੀਓਸ੍ਰੀਪਰਸ੍ਰੀਭੁ
ਰੋਤਮੇਪਰਮਪਰਮਾਨਿਰਨੈਕੀਓ॥੪੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪਰਸ੍ਰ
ਮੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਨਾਭਾਜੀਵੈਛੰਦਮੇਸ੍ਰੀਪਰਕਥਾਬਖ
ਨਾ॥ਟੀਕਾਇਕਠੀਕਰਕਪਤਕੀਰਤਸਿੰਘਹਿਤਮਾਂਨ॥੧॥
ਨਿਯਗੁਰਮੇਸ੍ਰਮੀਸਦਾਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਾਲਿਵਲੀਨਾਕਰੇ
ਜਗਬ੍ਰਹਮਾਹਰਕਛੁਸਹਜਭਾਇਚਿਤਦੀਨਾ॥੨॥ਬਨ੍ਯੋਕ
ਜਪੁਰਮਾਂਨਕਛੁਤਹਾਂਗਏਰਸਭੀਨਾ॥ਟਿਰਤਿਬੇਗਮਗਠ
ਗਮਿਲੇਤੇਬੂਝਤਛਲਲੀਨਾ॥੩॥ਗਵਨਕਰਤਕਿਹਗਾਂ

ਮੇਰੇ ਸੰਗਤ ਮਾਰੇ ਕੋਨਾ ਉਂਜਲ ਮਸਤ ਕਿਰਾ ਗਵਡੈ ਭੈਰੋ ॥
 ਕੁਤਿ ਤੁਹ ਭੋਨਾ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਦ ਮੀਕ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ॥
 ਮੈਂ ਮਬਨਿਜ ਪੁਗਾ ਦਸਰ ਬਨੰਦ ਨਸਾ ਬਾ ਮੈਰ ਪਨੁਕ ॥
 ਕੇਗੁ ਹਦਗਾ ਦਸੁਨ ਮਨਤ ਬਜਾਂ ਨਯਾਂ ਹਿਕੇ ਸੰਗਨ ਕੋਊ ॥
 ਪੈਠੇ ਜਬ ਉਦਯਾਂ ਨਲਗੇ ਮਾਰਨ ਸਠ ਸੋਊ ॥ ਤਬ ਇਤ ਉ ॥
 ਤਵਿ ਸੁਦੇ ਗਇਠ ਗਪਾ ਛੇ ਦੇਖ ਕੁਮਾਰ ਬਗਾ ਮਾਵਤ ਚ ॥
 ਛਮ ਸੁਦ ਪਲਕੀ ਏਕ ਸੇਤੁੰ ਨਪਨੁ ਬਾਂਨ ਕਰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਜਬ ॥
 ਯਹ ਮਾਰੈ ਹੋਇਤ ਬੈਰਤੈ ਮਬ ਯਾਂ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਛਾਡਤਾ ॥
 ਹੀਰੋ ਲਗਤ ਰੱਖ ਕਰਨ ਵਾਂ ਕੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗੁਪਤ ॥
 ਚਾਇਓ ਏਹ ਰਿਪੁ ਜਾਨਾ ॥ ਠਗ ਮਾਰਗ ਕੇ ਮੀਤ ਜਾਂ ਨਤਿ ॥
 ਹਘਰੇ ਮੇਅੰਨਾ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਕ ਸਵਾਰ ਕੈ ਸੁਮੀ ॥
 ਤਿਹ ਮਾਰੈ ਪਕੜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੀਓ ਉਨਿ ਠਗਨ ਕੋ ਤਿਹ ॥

੧੬੦

੦

ਪ੍ਰਤਾਪਚਖਲਲਫਕੋ॥੬॥ਸਦਮੀਮਨ੍ਹੈਚਕਤਤਾਂਹਿ
 ਬੂਝਤਕਹੁਮੀਤਾ॥ਕਿਹਕਾਰਨਬੈਰਾਗਕਰਤਕਾਂਸੈਅਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤਾ॥ਗਵਗਵਬਚਠਗਕਪਤਕਹਾਂਵਹਗਯੋਕੁਮਾਝ
 ਲਾ॥ਪਾਛੈਆਵਤਤੋਹਿਬਾਜਚਛਿਸ਼ਮਮਹੁਪਬਲਿ॥
 ਸੁਭਪੀਤਿਬਰਕਟਿਤੂੰਕਸਿਲੀਏਪਨੁਖਸਰਹਾਥੇ॥
 ਵਹਕਾਂਨਨਤੁਮਮਾਰਨਲਗੇਤਬੀਮਿਲਗਯੋਸਾਥੇ॥
 ੭॥ਆਵਤਪੁਰਛਿਗਛਪਯੋਚੰਚਲਾਜੋਛਪਿਜਾਈ॥
 ਲੀਨਿਚਿਤਹਿਚੁਰਾਇਤਾਂਹਕੀਸੁੰਦਰਤਾਈ॥ਸਦਮੀਡਿ
 ਤਪ੍ਰਣਾਮਸੁਨਤਠਗਹੂੰਕੋਕੀਨੀ॥ਤੁਮਸਮਅਵਹੁਨਕੋਇ
 ਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਦੀਨੀ॥ਗੁਪਨੁਸੁਭਰੰਕਨਬਾਂਟਕ
 ਰਆਪਿਲੀਓਬੈਰਾਗਪਗਤੇਠਗਤਬਓਤਮਰਿਖਭ
 ਏਤਿਹਮਿਲਕਾਂਸੀਆਇਬਗ॥੮॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਤਰਿ

ਪੁਰਸੇਵਤਹੀਜਬੈਗਏਕਛੁਕਦਿਨਬੀਤਿ। ਟੀਕਾਰ
 ਚਿਸੀਭਾਗਵਤਿਅਤਿਸੁੰਦਰਹੀਅਪ੍ਰੀਤਿ। ਅਤਿਸੁੰਦ
 ਰਹੀਅਪ੍ਰੀਤਿਐਰੁਪੰਡਤਤਹਬਸਹੀ। ਤਿਨਬਹੁਟੀਕੇਰ
 ਦੇਯਾਂਹਿਕੀਰਚਨਾਹਸਹੀ। ਇਕਦਿਨਨਿਪਕੀਸਭਾਭੂ
 ਪਕੇਪੰਡਤਵਿਛਕਗਾਮੇਟੀਕਾਸਭਪਛੈਜੇਊਜਨਗਹੈ
 ਪੁਰਹਗ॥੬॥ ਸਾਧਸਭਾਭਾਯੋਨਹੀਮਾਂਨਸਹਤਯਹਬਾਕ
 ॥ ਬਰਬਸਟੀਕਾਕੇਪਛੈਤਿਹਦਿਸਭੁਪਤਿਤਾਕਾ। ਤਿਹਦਿ
 ਸਭੁਪਤਿਤਾਕਾਐਰੁਇਕਸੀਤਕਯੋਤਾ॥ ਵਿਦਮਾਧੇਰੁਗ
 ਵਾਂਨਕ੍ਰਿਤਕਰਹੈਪ੍ਰਮਾਂਨਜਹਾਮੰਦਰਪੁਸਤਕਪਰਹੁਬੀਚ
 ਜਿਹਪੁਸਪਹਿਬਾਧਾ। ਸਭਹੂੰਨੀਕੈਮਾਂਨਗਏਪ੍ਰਭਕੇਗੁਸਾਧ
 ੧੦॥ ਸਭਧੋਥੀਮੰਦਰਪਰੀਦੁਰੇਬੈਠਸਮਾਜਾਗੀਤਹਪਠਿਚਿ
 ਬਾਲਾਇਕਪਾਂਚਬਰਖਕੇਕੁਜਾ। ਪਾਂਚਬਰਖਕੇਕੁਜਾਕ੍ਰਿਤਮ

ਸਦਾ ਮੀ ਕੀ ਬਜਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਫੁਲ ਨ ਕੇਹਾ ਰਤਾ ਹਿਏ ਖੇਲ ਪਠਯੋ
 ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੁਖਮਾਂ ਨ ਭੂਪ ਪੰਡਤ ਬੇਲਜੋਤ ਬਾ ॥ ਯਹ ਹਇ ਅ
 ਨੇਕ ਹਾਜ਼ਾਂ ਨ ਲੀਨ ਪੁਸਤਕ ਉਪਰ ਸਭਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਨਿ ਭੂਪ
 ਤਿ ਦਿਜ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਤ ਉਪਰ ਅਨੀ ਬਾਗ ॥ ਜੁਮਨ ਯਹ ਬਾ
 ਪੇ ਕਹਾ ਬੇਲਹੁ ਬਚਨ ਸੰਗਾ ॥ ਬੇਲਹੁ ਬਚਨ ਸੰਗੇ ਰਤੇ
 ਹਿਜਿ ਮਧੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਚਿਤਾ ॥ ਜੋਈ ਕਰਹੁ ਅਬ ਜਾਇ ਦਾਬ
 ਸਦਾ ਮੀ ਪੁਸਤਕ ਛਿਰਾ ॥ ਫਿਰ ਪਠਿਓਂ ਵਹ ਬਾਲ ਸੁਪਦੀ
 ਕਾ ਅਨਯੋ ਪੁਨਿ ॥ ਲਪਟੇ ਪੁਸਤਕ ਪਨਹਾਰ ਦੇਖ ਨਿਪਕ ਹਿਬ
 ਰ ਕਜੁਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਰਾਖਤ ਪੰਡਤ ਲਾਗੀ ਅ
 ਵਾਗ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਛਿਨ ਮੇ ਪੁਸਤਕ ਨਿਕਾਗ ॥ ਭੀਤਰ ਬੇ
 ਠੇ ਇਕ ਸੁਜਾ ਮਹੁ ਪਾ ॥ ਜੋ ਦੇਤ ਮੇ ਹਿਸ ਚੁਕ ਹੋ ਭੂਪਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਬ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਨ ਸਭਾ ਭਾਖਾ ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਲਜ ਜਾ ਪ੍ਰਭੂ

ਰਾਖਾ ਟੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਬ ਕਰੀ ਆਪਕ
 ਰੁਣਾ ਨਿਪਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਹਿਤ ਕਰ ਸਬ ਪੰਡਤ ਪਛਤ ਪ੍ਰੇਮ ॥
 ਜੇ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਲਾਤ ਛੇਮਾ ਯਹ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਨ ਚ
 ਰਤ ਰਾਖਾ ਸੀਤਲ ਜਮ ਦੇ ਹੈ ਬੇਦ ਸਾਖਾ ॥ ੧੫ ॥ ੪੮ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਫਿਸ੍ਰਾ ਫਿਪਾ ਕੇ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਲ ਮੰਗਲ
 ਮੰਗਲ ਸਰੂਪਾ ਕਰੁਣਾ ਮੁਤ ਕਵਿੰਤ ਉਕਤਿ ਅਨੁ
 ਚਿਸ੍ਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਸ ਕਜਨ ਨਿਜੀ ਵਲ ਰਿਦੈ ਹਾਰ
 ਵਲ ਪਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਪਕਰਾਯੋ ਹਾਥ ਬਹੁਰ ਤ੍ਰਾਂਬੀ
 ਓਛਰਾਣੀ ॥ ਕਹਾਭਯੋ ਕਰ ਛੁਟੇ ਬੋਧੇ ਜੋਹੀ ਅਤੇ ਜਾ
 ਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਜੰਗ ਪਾਇ ਕੋ ਬ੍ਰਿਜ ਬਪੁ ਕੇ ਲਬਨੀ
 ਅਨੂਪਾ ॥ ਫਿਸ੍ਰਾ ਫਿਪਾ ਕੇ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਲ ਮੰਗਲ ਮੰ
 ਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਲ ਮੰਗਲ ਜੀ ਕੀ ॥

ਦੇਹਗਾ॥ਕਿਸੁਬੀਨਾਕੇਤੀਰਗਹਿਦਿਜਾਬਿਲਮੰਗਲਨ
ਮਾ॥ਚਿੰਤਾਮਨਿਗਾਨਿਕਾਵਸੈਨਦੀਪਾਰਅਰਿਹਾਂ॥੧॥
ਤਾਂਸੋਦਿਜਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਨਿਸਜਾਵਤਤਿਹਕੇਹਾ॥੨॥
ਤਾਸਾਪਰੁਪੋਕਯੋਭਈਨਿਸਾਮਗਲੇਹਾ॥੩॥ਆਰੋਸਰ
ਤਾਚਛਕੀਨਿਸਕਰਕੇਵਟਨਾਂਹਿ॥ਕੈਸੇਚਿੰਤਾਮਨਿਮ
ਲੈਚਿੰਤਾਬਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥੪॥ਨੈਕੁਨਰਹਿਰੈਪ੍ਰਾਨਾਅਬ
ਵਹਤਨਦੀਅਤਿਰੇਖਾ॥ਬਿਨੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕੇਮਿਲੇਜੀ
ਵਨਕੋਬਡੋਪੇਖਾ॥੫॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਨਮੇਦਿਜਦਰ
ਇਨੀਯਹਮੀਤਸਾਮੁਰੇਜਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਤੋਸਫਲਦੇ
ਕੁਦੋਜਲਲਬਿਨੁਨਾਉ॥ਕੁਦੋਜਲਲਬਿਨੁਨਾਉਤੇਇਬ
ਰਬਸਲੈਚਾਲੇ॥ਚਿੰਤਾਮਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪੀਰਦਿਜੇ
ਕੁਨਹਾਲੇ॥ਤਿਹਛਿਨਲੀਨੈਪਕਰਵਹਤਜਾਵਤਮ

ਵਬਨਮੇ॥ਮੀਤਪਠਾਈਨੰਉਵਿਲਜਮੰਗਲਕਹਿਮਨ
 ਮੇ॥੫॥ਪਾਰਲਗੇਆਸਿਤੀਮੁਤਕਰਾਖੇਸਰਤਾਤੀਰ
 ॥ਪਹੁਚੇਗਨਕਾਗੇਤਤਬਆਪੀਨਿਸਦਿਨਪੀਗਾਅ
 ਪੀਨਿਸਦਿਨਪੀਰਲਗੇਮੰਦਰਕੋਤਾਲਾ॥ਚਹੁਦਿਸਹੁ
 ਤਕੇਫਿਕੇਲਟਕਾਮਜਗਰਤਿਹਕਾਲਾ॥ਮੀਤਪ੍ਰੀਤਸੇ
 ਪਾਂਨਜਾਂਨਚਫਗਯੇਸੁਖਾਰੀ॥ਉਪਰਲਗੇਕਿਵਾਗੇ
 ਤਕਿਵਪਾਵਉਪਾਰੀ॥੬॥ਤਬਕੂਦ੍ਰੇਅੰਗਨਬਿਖੇਰ
 ਯੇਅਪਿਕਅਹਿਟਾਂਨਾਰਾਗੀਜਾਗੀਸੇਰਕਰਚੇਰਚੇਰ
 ਰੈਮਾਂਨਾਚੇਰਚੇਰਰੈਮਾਂਨਕੀਚਿਦੀਪਕਉਜੀਆਗੇਲੀ
 ਸਤਿਹਪਹਚੰਨਬਿਲਜਮੰਗਲਦਿਨਪਜਾਗੇਕੀਲੇਅ
 ਪਿਕਕੁਕਰਮਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਹਿਤੁਮਕੇਅਬਾਮੁਹਰੰਛਕਸ
 ਮਸੇਰਠਕਸਮਸੇਰਤਨਤਤਬਾ॥੭॥ਪੁਨਿਅਨਵਓਦਿ

੧੬੩

੦

ਜਹਿਕੋਚਿਤਾਮਨਿਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੁਕੇਪਟਪਹਿਗਇਸੁਰ
ਬੁਝਤਾਵਨਗੀਤਿ॥ਬੁਝਤਾਵਨਗੀਤਿਲੰਘਾਸਰਤ
ਕਿਵਆਯੋ॥ਕੈਸੇਮੰਦਰੁਚਛੇਨੈਕੁਨਹਿਤਨੁਫਰਕਾਯੋ॥
ਕਹਿਦਿਜਤੁਮਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਿਅਾਨੀਕੈਜਨਤਗਨਾ॥ਮੁਹਿਹਿਤਸ
ਰਤਾਪਠੀਨਾਂਉਸੇਪਾਂਨਗੇਹਪੁਨਿ॥੮॥ਛਪੇ॥ਬੇਲਤਬੁਚ
ਨਅਲੀਕਕਹਾਸੀਛੀਲਟਕਾਈ॥ਚਲੁਮਕੋਦਿਖਗਾਇ
ਸੀਗਲੈਚਲੁਜੇਲਵਾਈ॥ਆਗੈਬਿਖਪਰਨੂੰਮਪੇਖਾਬਿ
ਲਮੰਗਲੁਭਾਗਯੋ॥ਕਯੋਕਾਮਮਦਸੇਇਬਿਪ੍ਰਜਨੁਸੇ
ਵਤਯਾਗਯੋ॥ਪੁਨਿਦੇਖੋਸਰਤਾਤੀਰਸਵਬਹੁਦਿਜ
ਕੋਅਪਮਾਂਨਕੀਆ॥ਮੁਹਿਅਸਤਤੁਚਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਅਸ
ਬਿਖਪਰਸਵਨਹਿਤਿਸੁਲੀਆ॥੯॥ਚਿਤਾਮਣਿਦਿ
ਜਗੇਹਅਾਂਨਬਹੁਬਿਧਸਮਝਾਯੋ॥ਯਹਤਨਮੰਜਾਰੁਪ

ਰਭਰਯੋਜਾਸੋਚਿਤੁਲਾਯੋਜੋਐਸੀਤੁਮਪ੍ਰੀਤਿਕਿਸੁ
 ਸੋਕਰਤਬਿਪ੍ਰਬਗਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਦੁਰਹੋਤਸੀਸਾਰ
 ਪਾਰਕਰਗਾਸੁਨਿਬਿਲਮੰਗਲਕੇਖੁਲੇਚਖਕੋਯੋਸ੍ਰਾ
 ਮਗੁਨਬਰਨਮੁਹਿ।ਕਹਿਚਿਤਾਮਣਿਸੁਨਿਸੁਵਨਦਿਜ
 ਗੋਪਦਭਿਮਸਾਂਤਤੁਹਿ॥੧੦॥ਪਹਰੇਬਸਤਰੰਗੀਨਬੀ
 ਨਲੈਗਾਵਨਲਾਰੀ॥ਬਿੰਦਾਬਨਸੁਖਪੁੰਜਕੰਜਕ੍ਰੀਤੁ
 ਪਦਰਾਗੀ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਦਿਜਰਸਭੀਨਮੀਨਚਖਸੁਲੁ
 ਕਤਨੀਰਾ॥ਸ੍ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਮੈਰਯੋਮਗਨਪਰਸਕਤਨਪੀਰ
 ॥ਕਵਿਇਹਬਿਧਿਬੀਤਸਕਲਨਿਸਪ੍ਰਾਤਹੋਤਦਿਜਵਰਕ
 ਯੋ॥ਮੈਰਯੋਹੋਗਲਕਿਸੋਰਅਬਕਰਹੋਤੁੰਜਸਹੀਅਚ
 ਯੋ॥੧੧॥ਦੇਖੋਦਿਜਨਬਪ੍ਰੇਮਲੀਨਗਨਕਾਪਗਲਾ
 ਗੀ॥ਕਰਹੋਹਮਰੀਸੁਗਤਿਜਾਂਨਦਾਸੀਪਗਾਰਾਗੀ॥ਚਿ

ਤਾਮਾਇਕੋਨੇਮਾਪ੍ਰਿਥਮਤੇਯਹਿਚਲਾਯੋ॥ਹਰਿਜਸੁਰ
 ਵਤਸਦਾਬਿਖੇਰਸਕਬਹੁਨਗਾਯੋ॥ਤਾਂਤੇਤਿਹਉਂਜਲਮ
 ਤਿਰਈਤਿਹਪ੍ਰਸੰਗਾਦਿਭਵਰਤਕਯੋ॥ਲੈਬਿਦਾਬਿਲੁਜ
 ਮੰਗਲਚਲੁਜਾਇਸੇਮਗਿਰਗੁਰਕਕਯੋ॥੧੩॥ਪਾਧਰੀ
 ਛੰਦੁ॥ਇਕਵਰਸਰਹੇਗੁਰਚਰਨਪਾਸਾ॥ਨਿਤਰਚਨਵੀਨ
 ਪਦਗਾਇਰਾਸਾ॥ਪੁਨਿਲੈਗੁਰਆਯਸੁਦਿਭਪ੍ਰਬੀਨਾਅ
 ਯੋਬ੍ਰਿਦਾਬਨਪ੍ਰੇਮਭੀਨਾ॥੧੩॥ਮਗਮੇਕਰਦਾਹਨਪਰਤਸੇ
 ਗਾਦਿਗਗਾਏਨੁਤਅਬਲਾਜੁਠਗਾ॥ਇਕਸੇਠਤੀਆਸੁਭ
 ਰੂਪਰਾਸਿ॥ਤਿਹਦਿਖਚਖਗੀਝੇਹੀਅਉਦਾਸਾ॥੧੪॥ਲੈਪ
 ਟਸਭਤੀਅਗਈਨਗਰਮਾਂਹਿ॥ਬਿਲਮੰਗਲਤਾਂਕੇਸੰਗ
 ਜਾਂਹਿ॥ਭੂਲੀਲਜਜਾਨਿਭਭੇਖਕੇਗਾਦਿਖਸੇਠਨਾਮਿਥ
 ਹੇਘੇਗਾ॥੧੫॥ਪੈਠੀਅਵਲਾਨਿਭਭਵਨਮਾਂਹਿ॥ਗੇਖਰੇ

ਦੁਰਦਿਜ ਵਰਸੁ ਤਾਂਹਿ ॥ ਪੁਨਿ ਆਯੋਤੀ ਅਪਤਿ ਅਸਨਹੇ
 ਤਾ ॥ ਕਰਨ ਮਸਕਾਰ ਗਵਨ ਜੋ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦ
 ॥ ਤੀ ਅਬੁਝੀ ਕੰਤਾ ਠਾਢੇ ਸੰਤਾ ਮਤੇ ਅਨੰਤਾ ਹੇਤੁ ਕਹੋ ॥ ਪੁਨਿ
 ਭਾਖਤ ਨਾਰੀ ਅਚਰਜ ਭਾਗੀ ਨਿਜ ਪਟਟਾਰੀ ਨੁਤ ਅਹੋ ॥
 ਤਹ ਦੇਖਤ ਠਾਢੇ ਮਨ ਕਰਗਾ ਢੇ ਮਗਨ ਹੀ ਛਾਡੇ ਟਿਰ ਮੇਰੇ
 ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਆਈ ਦੂਰੇ ਛਾਈ ਯਹੋ ਸੁਭਾਈ ਜਨ ਕੇ ਰੋ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ਪਤਿ ਮਨਿ ਅਨੁਮਾਨੀ ਯਹ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨੀਤੀ ਯਚ ਖਭਾਂ ਨੀ ਮ
 ਗਲਾ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਹਰ ਆਯੋ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਯੋਗ ਕਹੁ ਸਾਧੇ
 ਸੁਖ ਜਾਗੇ ॥ ਪੁਨਿ ਕਹਿ ਦਿਜ ਮੇਨੀ ਗੀਤ ਰੋਗੇ ਨੀ ਨਾਰਿ ਸੇ
 ਨੀ ਦੇਖਿ ਚਹੇ ॥ ਲੈਗਾਯੋ ਤਬ ਸਾਹਮਨ ਉਮਗਾਹਾ ਪਗ ਪੈਵ
 ਹਾ ਪੀਤ ਅਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਉਚ ਸੁਭਾਨਾ ਪਲ ਪਡ ਸਾਨਾ ਦਿ
 ਜ ਬੈਠਾਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪਤਿ ਕਹਿਤੀ ਅਪ੍ਰਜਾਗੀ ਭਾਗਤੁ

ਮਾਰੀ ਜਾਗੇ ਭਾਰੀ ਦੁਖ ਬੀਤੀ ॥ ਦੁਤੀ ਆਸ ਭੁਝਾ ਗੇ ਮਨ ਅ
 ਨੁਚਾਗੇ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਜਿਸ ਭਾਖੇ ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਬਰ ਬਾਂਨੀ ਤੀਅ
 ਮਨ ਭਾਂਨੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਂਨੀ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨੌ ਸਤ ਸਿੰਗਾਰੀ ਕ
 ਰ ਸਭ ਨਾਰੀ ਚ ਛੀ ਅਟਾਰੀ ਪੁਰ ਪਗ ਪੇ ॥ ਨੂਪ ਰਿਪੁ ਨਿਸੇ
 ਮੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੈ ਅਸਨ ਰ ਕੇਰੈ ਪੀਰ ਲਹੇ ॥ ਕਹਿ ਦੇ ਕਰ ਭੇਰੀ
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਗ ਜਾ ਤੇਰੀ ਚਹਿ ਦਾਸੀ ॥ ਤਿਹ ਦਿਖ ਬਿਲਮ
 ਗਲ ਪਦਰੰਗ ਲਤੂਟੇ ਸੰਗ ਲਦੁ ਪਰਾਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਅਰਿਲ
 ॥ ਉਪ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
 ਭਾਰੀ ਦੂਰਿ ਸੂਰ ਜਿਸ ਤਮ ਹਰੀ ॥ ਜਨ ਨਿਜ ਨ ਕਰ ਕਛੁ
 ਕੇਟਿ ਬਿਧਤਾ ਤੂੰ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਤੇ ਰਾਖਤ ਹਰਿ ਦੇ ਸਾਂਤ
 ਹੂੰ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਹੁ ਸਪੁਤੀ ਸੁਤੀ ਬੀਅ ਅੰਨੁ ਅਬੈ ॥ ਮੁ
 ਹਿਤ ਪੇਵਤ ਹਾਰ ਨਾਰਿ ਜਾਨੈ ਤਬੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਦੀ ਨੀਹ

ਥਸੀਗਗਨਪਾਰਕੈ॥ ਦਿਨਨਿਜਕਾਛੈਨੈਦੇਉਹਤਸਾ
 ਰਕੈ॥ ੨੩॥ ਤੀਅਭਾਗੀਪਤਿਪਾਸਬਚਨਨਹਿਅਵਈ
 ॥ ਥਰਹਰਕੰਪਤਦੇਹਿਨੈਨਜਲਛਾਵਈ॥ ਪੁਛੁਜੇਸੇਠਪ੍ਰ
 ਸੰਗਨਾਰਿਭਾਖਜੇਸਬੈ॥ ਮਨਸਾਨਾਂਹਿਅਨੰਗਸੁਨਈ
 ਮੇਤਬੈ॥ ੨੩॥ ਰਾਖਹੁਜਨਨਿਜਸਰਨਿਚਰਨਦੀਪਤਗਏ
 ॥ ਕੀਏਕੋਟਅਪਗਾਪਆਜੁਸੰਤਨਦੇ॥ ਤਮਕੀਨੈਉਪ
 ਕਾਰਬਿਲਜਮੰਗਲਕਯੋ॥ ਬਿਯਪ੍ਰੇਤੈਛੁਟਕਾਰਹਿਦੈ
 ਅਬਜੁਖੁਲਯੋ॥ ੨੪॥ ਤਿਟਕਛੰਦੁ॥ ਬਸਤਹਮਰੇਗੁਰ
 ਸੇਵਕਰੈ॥ ਕਛੁਦੇਖੁਮਿਟੈਹੀਅਸਾਂਤਪਰੈ॥ ਪਹੁਚਾਇਬ
 ਨੈਹਮਸੇਵਯਹੈ॥ ਸਕੁਜੁਖਪਨੀਨਹਿਦੁਖਰੈ॥ ੨੫॥ ਹੀ
 ਅਅੰਬਨਸੇਅਬਕਾਂਮਪਕਯੋ॥ ਤਮਸਾਪਭਲੇਹਮਨਮ
 ਪਕਯੋ॥ ਨਰਹੇਕਹਿਸੇਠਰਯੋਰੁਵਨੋ॥ ਕਰਆਸਿਖਤਾਂਹੀਬ

ਨੈਗਵਨੇ॥੨੬॥ਪਦਗਾਵਤਰਾਚਨਵੀਨਕ੍ਰਿਤੈ॥ਦਿਖਭੂ
 ਖਪ੍ਰਭੂਬਪੁਲੀਨਕ੍ਰਿਤੈ॥ਸੁਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਅੰਨਪਕਯੋ॥
 ਬਿਲਮੰਗਲਪਾਇਅੰਨਦਭੁਕਯੋ॥੨੭॥ਬਚਮੀਠਕਹੋਬ
 ਹੁਪਾਮਪਰੈ॥ਪਹੁਚੰਉਤੁਮੇਜਹਛੁੰਉਛਰੈ॥ਗਾਹਿਹਾਥ
 ਚਲੇਨਿਜਦਾਸਹਿਕੋ॥ਕਿਮਪ੍ਰੇਮਕਹੋਜੁਖਰਾਸਿਹਕੋ॥੨੮
 ॥ਕੁੰਡਲੀਆਜਬਕੇਮਲਕਰਸੁਜਾਮਕੋਬਿਲਮੰਗਲ
 ਗਹਿਲੀਨ॥ਅਸਜਗਕੇਸੁਕੁਮਾਰਨਰਮੀਠਬਚਰਸ
 ਭੀਨ॥ਮੀਠਬਚਰਸਭੀਨਆਪਪ੍ਰਭੂਯੁਯਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਅਸਨਨਪਾਇਕਬੈਜੇਮੁਹਿਤਿਤਲਜਾਯੋ॥ਨੈਕਨਛੋਡੋਰ
 ਥਬਿਪ੍ਰਮਨਵਿਨਕੀਨੇਤਬ॥ਕਾਖੇਪ੍ਰਭੂਬਰਬੈਨਗਏਸੁੰ
 ਦਰਛਾਯਾਜਬ॥੨੯॥ਛਾਡਹੁਮਰਹਾਥਦਿਜਪਹੁਚ
 ਏਸੁਭਥਾਂਨ॥ਕਾਲੁਤੁਮਾਰੇਹੇਤਫਿਰਅਸੁਈਹਾਂਤੁਅੰਨ

ਅਸਨਈਹਾਤੁੰਅੰਨਆਨੁਮੁਹਿਭਈਅਵਾਗਾਮਤੁਰਿਸ
 ਜਨਨੀਜਨਕਦੇਹਿਮੁਹਿਪ੍ਰਤਿਬਹੁਗਾਗਾਜੋਜੋਪ੍ਰਭ
 ਅਸਕਹਤਬੈਨਤੋਕਰਕਹਿਗਾਛਹੁਅਤਿਨਿਮ੍ਰਤਕਰ
 ਬਿਨਤਿਪ੍ਰਭੁਦਿਜਵਰਕਰਛਾਛਹੁ॥੩੦॥ਕੋਨਛਾਛਾਬੈ
 ਆਈਨਿਧਿਸੁਖਰਾਸਿ॥ਕੋਮੇਸੈਛਲਕਰਤੋਜਾਨੇ
 ਰਿਪਾਬਿਲਾਸਾਜਾਨੇਰਿਪਾਬਿਲਾਸਾਜਾਨੇਛਾਛੈਕਿਵੇਤ
 ਟੀ॥ਮੁਨਿਜਨਪ੍ਰਜਾਨਨਪਾਇਤਾਹਕਰਪਕਕੇਮੰਗੀ॥ਬ
 ਰਬਸਹਾਬੁਛਰਾਇਕਯੋਹਮਜੈਪੈਰੈਨਾ॥ਦ੍ਰੋਗਜੈਬਿਪ੍ਰ
 ਅਪੀਰਬਹੁਰਪਕਰਾਏਕੋਨਾ॥੩੧॥ਲੀਨੇਹਾਬੁਛਰਾ
 ਇਪ੍ਰਭਨਿਬਲਜਾਨਕੈਮੋਹਿ॥ਹੀਅਰੇਤੇਜਬਜਾਯੋਤੇ
 ਬਲੁਬਦੋਹੋਤੇਹਿ॥ਤੇਬਲੁਬਦੋਹੋਤੇਹਿਕਰਤਕਰੁਣਾਦਿ
 ਜਭਾਰੀ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵਸਿਭਏਦਰਸੁਦੀਨੇਗਿਰਧਾਰੀ॥

ਨੈਨਖੁਲੇਜਿਮਕਵਲਉਦੈਰਵਿਹੀਅਰਸਭੀਨੋ॥ਦਿਜਬ
 ਰਪਕਰੇਚਰਨਕੰਠਮਿਲਪ੍ਰਭਸੁਖੁਲੀਨੋ॥੩੩॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨ
 ਸੁਖਪੁੰਜਕੁੰਭਮੁਰਣੀਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮਿਲੇਬਿਹਾਰੀਲਾਲ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੈਰਸਭੀਨੋ॥ਸੁਵਨਾਮ੍ਰਿਤਪੁਨਿਸੁਨਤਬਿਲਮੰ
 ਗਲਸੁਖਪਾਯੋ॥ਤਨਪੁਲਕਤਭਰਗੈਨਪ੍ਰੇਮਸੁੰਦਰਪਦਗ
 ਯੋ॥ਇਹਬਿਪਪ੍ਰਭਸੁਖੁਨਿਜਦਾਸਦੈਅੰਤਰਪ੍ਰਾਨਭਏਤ
 ਬ॥ਬਿਲਮੰਗਲਯਹਜਾਂਨੀਰਿਦੈਦਿਤਾਮਹਿਪਰਤ
 ਪਸਬ॥੩੩॥ਕਰੁਣਾਮ੍ਰਿਤਬਰਹੰਸਬਰਚਕੋਰਸਆਕ
 ਰਯਾਮਹਿ॥ਜੈਦਿਤਾਮਨਿਆਦਿਮੰਗਲਾਚਰਨਸੁਤਾ
 ਮਹਿ॥ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨਸੁਖਪੁੰਜਕੁੰਭਕ੍ਰੀੜਾਬਰਨੀਪੁਨਿ॥
 ਮਿਲੇਬਿਹਾਰੀਲਾਲਦਿਜਹਿਆਈਗਾਨਿਕਾਸੁਨਿ॥ਬਿ
 ਲਮੰਗਲਉਠਆਦਰੁਕੀਓਬੈਠਾਈਮ੍ਰਿਦੁਬਚਨਕਹਿ

॥ ਪੁਨਿ ਦੂਪ ਭਾਤ ਦੇ ਨਾ ਦੀ ਓਪ ਠਹੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ॥
 ੩੪ ॥ ਦਿਤਾ ਮਨਿ ਕਹਿ ਬੈਨ ਲੇ ਓਕਿ ਵਾ ਅਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੁ
 ਹਿ ਹਿ ਤੇ ਭੁਖੇ ਗਤ ਕਾ ਹਸੁ ਖੀ ਮਲ ਨਾ ਮਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਤਿ ਭੁ
 ਜਨੁ ਭੁਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਮੇ ਪਰ ਤੇਈ ॥ ਤੋ ਪਹੁ ਚੈ ਚੈ ਐ ਹੁ ਨੈ ਨ ਭਰੁ
 ਖੇ ਜੇਈ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਖ ਐ ਹੁ ਅੰਨ ਭ
 ਜਨੁ ਪਯੋ ॥ ਸੁਰੁ ਦੀਪ ਤਿ ਕੋ ਦੇਵ ਰਸ ਹਰਿ ਭਰਾ ਤੇ ਵਸਿ
 ਪ੍ਰਭ ਭੁਕ ਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ੫੦ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਕਾਲਿ ਜੀਵ ਜੰਤ
 ਲੀ ਕਾਰਨੇ ਬਿਸੁ ਪੁਰੀ ਬਡ ਨਿਧਿ ਸਦੀ ॥ ਭਗਵਤ ਪਰਮ
 ਉਤੰਗ ਅੰਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਪੀਤ ਲਪਟ ਤਰਹਿ ਗ
 ਤ ਨਿਰਖ ਜਨੇ ਕੰਦਨ ਰੇਖਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹਿ ਬੇਲ ਫਲ
 ਤਸਤ ਸੀਗਾ ਦਿਖਾ ਓਕੋਟ ਰੰਗ ਥੋਕੇ ਅਰਥ ਤੇਰਹਿ ਦਿਰ
 ਚਨ ਮੇਗਾ ਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਤੇ ਤੇ ਭਗਤ ਰਤਨ ਰਾਜੀ

ਰਚੀ॥ ਕਲਿਭੀਵ ਜੰਜਾਲੀ ਕਾਰਨੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਬਡ ਨਿਧਿ
 ਸਚੀ॥ ੪੭॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕਥਿਤੁ॥
 ਬਿਸ੍ਨੁ ਚੈ ਤੰਨੁ ਕੇ ਸਿਖ ਜ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਜਨੇ ਦੇਵੇ ਗਗਾਏ ਕ
 ਸੀ ਪੁਰੀ ਲਾਗੀ ਪੁਜਾਗੀ॥ ਰਹੇ ਤਹੁ ਛਾਇ ਨਿਜ ਆਸਮ
 ਭੁਲਾਇ ਮਨ ਭੁਲੀ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਦੂਨੇ ਤਪਾਗੀ॥ ਸਿਖ
 ਨ ਕੀ ਭੀਰ ਸੰਗ ਨੀ ਲਾਚਲ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਲ ਪਿਤਾਂ ਕੀ ਏਕ
 ਕਯੋ ਸੁਵਿਚਾਰੀ॥ ਕਰ ਕੈ ਨਿਕੇਤ ਮੇਖੇ ਤਸਿ ਵਧਾਂ ਮਗੈ
 ਪਰਸਨ ਨ ਆਯੋ ਪੁਰ ਪਰ ਉਜੀ ਆਗੀ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੁਨਿ ਬ
 ਤਿ ਮੁਸਕਾਤਿ ਗੁਰ ਲਿਖੀ ਪਾਤਿ ਹੀ ਅਰੇ ਸੁਹਾਤ ਪਠੇ ਮਾਲ
 ਮਾਇ ਗਨੈ॥ ਪੁਰ ਜੂਕੀ ਚੀਠੀ ਪਛਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਰਿਦੇ
 ਅਤਿ ਲੇਤ ਮੇਰ ਪ੍ਰੀਛਾ ਕਹਾ ਚਾਹਿ ਤਿਨ ਪਨੈ॥ ਭਾਗ ਵਤਿ
 ਰਤਨ ਦਾਂ ਮ ਅਤਿ ਅਭਿਰਾਂ ਮਰਚੀ ਮੇਖ ਕੀ ਵਡਾਈ ਆਇ

ਰਾਖੀਤੁੰਕਨਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨੀਪਠਦੀਨੀਗੁਰਲੀਨੀਬਾਂਚ ੧੬੯
 ਸੰਕਾਸਭਛੀਨੀਜਿਹਕੀਨੀਸਿਖਜਮਨਹੈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਮਨਿਵਸੈਤਾਂਕੋਮੋਖਨਚਾਹਿ॥ ਗੁਰਗੀਤ
 ਸੁਭਮਾਲਾਪਠੀਮੁਕਤਿਨਿਰਾਦਰਤਾਂਹਿ॥ ੩॥ ਰਾਮਪੁਜਨਿ
 ਤਮੰਕਰਹਿਤਾਂਤੇਵਸਿਸਿਵਧਾਂਮ॥ ਮਹਾਂਪ੍ਰਭੂਜਾਂਨੀਰਿਦੈਐ
 ਰਨਦੁਸਰਕਾਂਮ॥ ੪॥ ੫॥ ਮੁਲਛਪੇ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮੀਸੰਪ੍ਰਦ
 ਇਤ੍ਰਿਤ੍ਰਗ੍ਰੰਥਾਂਨਦੇਵਰੀਭੀਰਮਤਿ॥ ਨਾਮਤਿਲੋਚਨਸਿਖ
 ਸੁਰਸਸਿਸਤ੍ਰਸਉਯਾਗਾਗਾਰਿਰਾਰੀਗਉਲਾਰਕਾਬੁ
 ਰਚਨਾਪ੍ਰੇਮਾਕਗਾਮਾਚਾਰਜਹਰਿਦਾਸਅਤੁਲਬਲਮ
 ਨੰਦਦਾਇਨ॥ ਤਿਹਮਾਰਗਬੰਲਭਵਿਦਤੀਪ੍ਰਬੁਧਧਤਪਰ
 ਇਨ॥ ਨਵਧਾਪ੍ਰਧਾਂਨਸੇਵਾਸੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਾਰਿਚਰ
 ਨਰਤਿ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮੀਸੰਪ੍ਰਦਾਇਤ੍ਰਿਤ੍ਰਗ੍ਰੰਥਾਂਨਦੇਵਰੀਭੀਰ

ਮਤਿ॥ ੪੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਨ ਦੇ ਵ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡਲੀ
ਆ ਗੁਰਾਂ ਨ ਦੇ ਵ ਜੁ ਕੇ ਪਿਤਾ ਗਯੋ ਗੇ॥ ਨਿਯਤਾ ਗਾ॥ ਚੋ
ਨੇਤੁਤੀ ਅਪਹਰੀ॥ ਦਿੜਕੀ ਨੇ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਦਿੜਕੀ ਨੇ ਬੈਰਾਗ
ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋ॥ ਜੋਤਮ ਕੀ ਨ ਬਿਵਾਹ ਤਉ ਮਤੁਤ
ਜੋਹ ਵਾਂ ਕੋ॥ ਇਨ ਕਹਿ ਦੀ ਨ ਅਲੀ ਕਨਾ ਰਿਕੇ ਰੁਪ ਨ ਲਪਜਾ
ਨਾ॥ ਲੀਨੇ ਤਿਹ ਸੰਨਾਸ ਦੀ ਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ਸਗੁਨਾ॥ ੧॥ ਜ
ਬ ਸੰਨਾਸ ਲੀਓ ਪਤੀ ਜੁਨੀ ਨਾ ਰਿਸ ਬਬਾਤਾ॥ ਜਾਇ ਪੁ
ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਪਿਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਉਤ ਪਾਤਾ॥ ਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਉਤ ਪ
ਤ ਅਜਹੁ ਮੈ ਕੋ ਨੇ ਆਈ॥ ਤੁਨਾ ਗਚ ਲੇਜੇ ਜਹਿ ਮੇਰਿ ਤੁਮ
ਹਿ ਸੰਨਾਸ ਦਿੜਾਈ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਰੀ ਕੇ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਤਿ ਹ
ਪਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਮੇ ਰੇ ਨਾਰੀ ਨਾਹਿ॥ ਮੈ ਸੰਨਾਸ ਦੀ ਓਨ ਬ
ਨ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਵਰ ਅਬ ਲਾਸੁ ਤਾ ਆਯੋ ਆਪੁ ਨ ਗੇ॥

ਰੇਗੇਰੇਗਾ ਅਨੇਕਤਬਕੀਨੇ ਅਧਿਕਸੇਲੇਗਾ ਕੀਨੇ ਅਧਿਕਸ
 ਨੇਰੁਏਗਾ ਹਤੀਨ ਪੁਤ ਬਗਾਗਾਨ ਦੇਵਸੁ ਤੇਬ ਤੇਪੀਤਿ
 ਸੰਤਨਸੇਵਾ ਕਰਗਾ ਦਿਜ ਮਨ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰ ਬੇਦ ਪਛਾਣੇ ਬਲ
 ਕਜ ਬਾਭੁਪ ਸਭਾ ਲਹਿ ਮਾਂ ਨ ਕਰਹਿ ਪੰਡਤ ਆਦਰੁਤ ਬਾ॥
 ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤ ਨਸੰਗ ਲੈ ਫਿਕ੍ਰੇ ਪੰਡਤ ਨਗੇਗਾ ਕੇਊਨ ਬਿਦ
 ਯਾ ਦੇਵਈ ਦਿਜ ਦਰਭਯੋ ਬਿਦੇਗਾ ਦਿਜ ਦਰਭਯੋ ਬਿਦੇ
 ਹਟੇ ਕਠ ਕੀਨ ਸਮਾਜਾ ਕਾ ਅਵਗੁਨ ਮੈ ਕੀਨ ਜਾਤਿਤਾ
 ਗੁਰਿਜ ਰਾਜਾ ਬਿਨਸੇ ਤੁਵ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇਹਿ ਬਿਦਯਾਤੁ
 ਹਿਕੈਸੇ ਨਹਿ ਸੁਤਿਕੇ ਅਪਕਾਰ ਸਕਲ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ॥
 ੪॥ ਛਪੇ ਬੈਠੇ ਪੰਡਿਤ ਸਾਧਤਿ ਨਹੁ ਪੁਨਿ ਭਾਖੇ ਬੈਨਾ ਕਾਯ
 ਈਹਿ ਜਾਤਿ ਭਜਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਰਜਨੈਨਾ ਤਾਂਤੇ ਸਾਦਰ ਸਤ
 ਇਨੈਤੁ ਮਬੇਦ ਪਛਾਣਹੁ ਪੁਨਿ ਕਠੇ ਰਦਿਜ ਕਹੈ ਸਭਨਾ ਸਕ

੧੭੦

ਹਿਸਮਫਵਹਿ। ਜੇਗਜਾਂਨਦੇਵਗੁਰਮਚੈਜਲਤਾਂਕੀਪੀ
 ਕਤਿਭਿੰਨਕਗ। ਸੁਨਿਭਗਤਪਿਤਾਬਿਹਬਲਭਯੋਤਿਹਰਿ
 ਖਜਨਕਹਿਪੀਰਧਗ॥੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇਪ੍ਰਭਕੋਧਜਾਨੁਕੀਓਭੁਗ
 ਤੈਮਨੁਲਾਈ॥ ਪੁਨਿਸਮਾਜਮੇਕਹਤਬੇਦਤਮਕਾਪਛਾਈ
 ॥੪॥ ਮਤਿਸੁਤਿਸਰੁਪਛੇਪਛਾਵਨਬਿਪ੍ਰਸੁਖਾਰੋ। ਰੈਸਾਬੇ
 ਦਪਛਾਇਸੋਓਪੀਡਿਤਉਜੀਆਰੋ॥ ਸੁਨਿਭਗਤਬੈਨਸਠ
 ਹੀਅਜਰੇਗਜਾਂਨਦੇਵਮਹਿਖੈਕਹਯੋ॥ ਸੁਤਿਪਛਹੋਸਕਲ
 ਸਮਾਜਮੇਪਛਰੈਸਾਅਚਰਜਲਯੋ॥੬॥ ਦੋਹਰਾਜੋ
 ਜੋਕੇਦਪਛੈਮਹਿਖਤੋਤੋਤੋਦਸੁਲਜਾਇ॥ ਸਾਪਸ
 ਭਾਹਰਖਤਭਈਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ॥੭॥ ਸਕਲਦੁਸ
 ਚਰਨੀਪਰੇਛਿਮਹੋਅਵਗੁਨਦਾਸ॥ ਗਜਾਂਨਦੇਵਸਭਕੋਦ
 ਈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਸੁਖਰਾਸਿ॥੮॥ ੫੩॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਤਿਲੋਚਨ

ਜੀਕੀ।ਟੀਕਾਗੇਦਹਗਾਸੁਨਪੁਤਿਲੇਚਨਕੀਕਥਾਜਲਮ
 ਬਨਿਕਗੁਲੀਨ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਜੀਪੀਏਸੰਤਸੇਵਚਿ
 ਤਦੀਨ॥੧॥ਪਤਿਬ੍ਰਤਤਾਂਕੀਨਾਰਿਬਰਭੇਜਨੁਕਰਹਿਤਰੀ
 ਤਿ।ਸਾਪਸੰਤਦਿਜਾਇਗੁਰਤਾਂਹਿਜਿਵਾਵੇਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥
 ਇਕਦਿਨਤੀਅਉਪਜੀਰਿਦੇਗੁਰਕੇਹੋਤਨਕਾਜਾਜੇਸੁ
 ਚਿਸੇਵਕਮੁਹਿਮਿਲੈਤਾਂਹਿਰਾਖੇਹੋਆਜੁ॥੩॥ਭਗਤਪੀਰ
 ਦੇਖਨਸਕੈਦਾਸਹੂਪਹਰਿਕੀਨਾ।ਕਟਹਿਅੰਗੇਛੁਟੈਟਸਿ
 ਰਕੈਬਰਿਲਕੁਟੀਲੀਨ॥੪॥ਜੇਰਠਾਕੇਮਹਿਤਾਗੀਬਾਪ
 ਭਗਤਨਾਰਿਦਿਖਬੂਝਹਰਿ।ਸੰਤਸੀਤਪਰਤਾਪਪਾਲ੍ਹੇ
 ਤਨਨਹਿਮਾਤਪਿਤ॥੫॥ਚਾਰਨਬਰਨਕੀਗੀਤਿਜਾਨਹੁਸੇ
 ਵਾਭਲੀਬਿਧਿ।ਭਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਤਾਂਕੇਗੁਹਿਰਹਿ
 ਸਦਾ॥੬॥ਛੁਪਾਅਪਿਕਯਹਦੇਖੁਸੁਨਹੋਗੁਨਅਲਸਨਪੀ॥

ਹੀਅਮੈਬਰਮੀਤੋ

ਆਪਹਿਮਾਂਗਨਲੇਹੁਕਛੁ॥੧॥ਜੇਰੋਜਨੁਹਿਤਦੇਹੁਤਾਂਕੋਕਬਹੂੰ
ਤਜਾਗੋ॥ਨਿਕਰਿਦਾਂਮਨਲੇਹੁਅਸਨਬਸਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਸਦ
॥ਛਪੋ॥ਅੰਤਰਜਾਂਮੀਨਾਮੁਮਲਨਮਨਦਿਖਉਠਜਾਉ॥ਜੇ
ਸੇਵਾਤੁਵਗੇਹਮਾਤਭਲਿਭਾਂਤਕਮਾਂਉ॥ਪੁਨਿਆਯੋਗਹਰੁ
ਤੁਤਾਂਹਿਪ੍ਰਤਿਤੀਅਸਭਭਾਖੀ॥ਦਾਸਹੂਪਕੋਉਸੰਤਮਲਨਕ
ਰਜਮਤੁਆਖੀ॥ਕ੍ਰਿਤਮਾਂਗਤਪ੍ਰਥਮੇਨੋਕਰੀਪਾਛੇਕਛੁਸੇਵ
ਕਰਤ॥ਮੰਜਨਕਰਾਇਨਵਪਟਦੀਏਪ੍ਰੀਤਿਤਿਲੋਚਨਪੂਰ
ਚਰਿਤ॥੬॥ਪਾਸਲਕਰਿਬਨਭੋਰੋਤੋਰਆਨੇਕਮਲਾਪਤਿ
॥ਚੋਕਾਭਾਂਜਨਧੋਇਤੇਇਭਰਕਲਸਬਿਸਦਮਤਿ॥ਐਹੁ
ਜਿਤੇਯਹਕਾਜਏਕਾਛਿਨਹੀਕਰਲੀਨੋ॥ਆਏਸੰਤਸਮੂ
ਹਮਾਤਸੋਕਹਿਰਸਭੀਨੋ॥ਕਛੁਅੰਨੁਦੇਹੁਪੀਸੋਅਬੈਸਕੁਚਰ
ਗਤਨਾਰੀਕਯੋ॥ਯਹਿਨਜੂਨਕਾਜਮੈਹੂੰਕਰੋਕਰਬਿਸਮਾਮਬ

ਨਸ਼ਮ ਬਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮੇ ਪ੍ਰਤਾ ਯਹ ਰਾਖੈ ਸੇ ਮੇ ਕੋਨ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ਸੁਫਲੀ ਏਕ ਰਾਖ ਪ੍ਰਗੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਾਇ ॥ ੧੧
 ॥ ਪੀਸ ਅੰਨ ਕੇ ਠੀਭਰੀ ਚਕਤ ਭਗਤ ਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ਬਿਨਾ ਰਸੇਈ
 ਮੋਹ ਸਭ ਕਰੈ ਕਾਜ ਜੇ ਉਭਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਤ ਰਿਅ
 ਗੈ ਭੋਜਨ ਪਰੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਦੁਗਨੇ ਬਾਂਸਾ ਨਾਂਹੀ ਮੁਲਕ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤ
 ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ ਅਤਿ ਭਾਂਸਾ ॥ ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ ਅਤਿ ਭਾਂਸਾ ਮੁਖ ਸੁਨਿ ਦੇ
 ਇ ਪਤਿ ਗਾਰੀ ॥ ਸੇਰ ਬੀਸ ਦਸ ਅੰਨ ਖਵਾਓ ਪੁਨਿ ਜਨ ਨਾਗੀ ॥
 ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਨ ਪਾਂਚ ਭੇਰ ਤੇ ਸਾਂਝ ਪੁਨੈ ਕਰਾ ਪੇਵਤ ਗਾਰੀ
 ਨਾਰਿ ਅੰਨ ਨਾਂਹੀ ਨ ਕੀ ਨਾਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਕੀ ਰਤੀ ਮੁਗੇਸ
 ਜਨ ਨਾਰਿਹੁੰ ਨ ਪਾਯੋ ਭੇਦ ਪੁਲੈ ਦਿਨ ਖਾਇ ਸਬਤ ਬੈਸ ਅਪਾ
 ਏਹੈ ॥ ਬਿਪਸਿ ਵਸ ਕੁਆਇ ਇਨ ਮੈ ਸਮਾਵੈ ਦੇਵ ਨੇ ਤੇਨੇ ਤਰੁ
 ਖੇ ਬੇਦ ਸੇ ਉਦਾਸ ਆਏਹੈ ॥ ਚਰਤ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਂਨੈ ਭੁ

੧੭੨

ਗੀਨਾਰਿਕੋਟਵਾਰਿਨਰਦਸਿਵਪਾਤਾਕੁਲਾਏਯੈ॥ਹਾਥਮੇਅ
ਟੇਰਨਲੈਗਈਤੀਅਪਰੇਸਨਿਕੈਕਹਾਰੈਅਲੀਮੁਖਆਤੁ
ਹੁਇਖਾਏਯੈ॥੧੩॥ਛਪੈ॥ਮੁਖਰੂਖੋਕਰਕਤਤੁਰਗਤਨਾਰੀਸ
ਖਿਸੈਤਬਾਦਾਸਛਠੀਕੋਰੂਖਪੇਵਤੀਦਿਨਯਾਤੋਸਬਾਪੈਨਅੰ
ਨਮੁਹਿਖਾਇਰਿਦੈਚਿਤਾਯਯਾਰੀਅੰਤਰਧਜਾਂਨਸੁਭਏਯੀ
ਅਕੀਜਾਂਨਮੁਰਾਗੀਤੀਅਬੁਝੁਰਗਤਨਹਿਅਸੁਕੀਅਅਬ
ਲਗਆਯੋਦਾਸਨਹਿ॥ਕ੍ਰਿਤਰੂਪਨਜੋਹਰਿਰੂਪਜੋਦੰਪਤਕ
ਰਤਬੈਰਾਗਤਿ॥੧੪॥ਕੁੰਡਲੀਆਦੇਖਜੋਦੁਖਨਿਭਰਗ
ਤਕੋਨਭਮਗਬਾਨੀਕੀਨਾਦਾਸਬੇਖਮੈਰੂਪਕੋਜੋਤੁਮਸੁਖ
ਪੈਲੀਨਾਜੋਤੁਮਸੁਖਪੈਲੀਨਬਹੁਰਗਵਰਗੁਆਵਉ॥ਵੈ
ਸੇਹੀਕਰਹੋਸੇਵਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਸੁਪਾਵਉ॥ਬਡੀਅਵਗੁਜ
ਕੀਨਪ੍ਰਭੁਦਾਸਹਿਕਰਲੇਖਜੋ॥ਛਿਮਹੁਛਿਮੈਅਪਰਾਧਭ

ਗਾਤਿਰਜੁਮਾਹਿਨਦੇਖੋ॥੧੫॥ਛਪੇ॥ਤੁਮਨਕੀਨਅਪਠਾਧ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਕਰਮੇਰੀ॥ਤਮਰੇਸਿਰਰਿਨਕਪਯੋਜੇਵਨਹਿ
 ਕੀਨੀਤੇਰੀ॥ਇਹਬਿਧਿਦੈਬਹੁਪੀਰਭਗਤਕੋਪੁਨਿਝਲਤੀ
 ਅਕਹਿ॥ਕਾਰੇਅਸਨਨਾਂਹਿਕਰੀਮੁਹਿਬਿਗਾਰਿਕਾਝਯ
 ਹਿ॥ਜੇਦੇਤੁਪਦਾਰਥਭਗਤਹਿਤਤਾਂਕੋਨਾਂਹਿਨਕਰਤਕਥਾ॥
 ਮੇਤ੍ਰਿਪਾਤਿਹੋਤਬਾਸਨਸਦਾਖਾਤਯਗਤਕੋਅਸੁਸਬਾ॥
 ੧੬॥ਤੂੰਦੇਵਤਹਿਤਅਸਨਭਾਗਮੇਰੇਯਨੀਬਡਾ॥ਕਿਹਬਿ
 ਧਯਜਾਗੇਤਾਂਹਿਅਪਿਕਅਪਰਾਧਸੀਸਚਛਿ॥ਬਹੁਬਿ
 ਧਿਕਰਭੁਪਦੇਸਦਯੋਦਪਤਿਕੋਪ੍ਰਭਸੁਖਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੇ
 ਕਰੈਤਾਂਹਿਸੁਪਨੇਸੋਤਦੁਖਾ॥ਤਬਅੰਤਰਧਨਾਂਨਭਏਪ੍ਰਭੁ
 ਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗੇਭਗਤਾ॥ਤੁਵਸੰਤਨਕੇਗੁਨਬਰਨਹੋਯਬ
 ਲਗਕਵਿਤਨਰਹਿਯਗਤਾ॥੧੭॥੫੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬੱਲਭ

ਚਾਰਜਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਖਾਂਨ ਬੱਲਰੁ ॥
 ਚਾਰਜਰੁ ਪਾ॥ ਅੰਗੁ ਨ ਕੋਏ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾ ਛਲੀ ਨੇਰੁ ਵਕੂ ਪਾ॥ ਨ
 ਨਾ ਬਿਪਕੇਰਾ ਗੁਰਗਮ ਨਾ ਤਨਲੀ ਨਾ॥ ਅਵਨੀ ਉੱਤਮ ਜਾਂਨ
 ਪਾ॥ ਮੇਰੇ ਕਲਮੈ ਕੀ ਨਾ॥ ਇਕ ਸਾਧੂ ਆਯੋ ਦਰਸਾਹਿ ਤਪਾਦਪ
 ਸੇਵੁ ਲਾਇਕਾ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭੀ ਜੋਹੀ ਓ ਬੈਠੇ ਤਤ
 ਭੁਲੇ ਸੁਤਗ॥ ੧॥ ਏਕ ਜਾਂ ਮਰਯੋ ਮਗਨ ਬਹੁ ਪਾਛੈ ਸੁਧਿ
 ਆਈ॥ ਦੇਖੋ ਪਾਦਪ ਜੰਡਤਾਂ ਨਹਿ ਬਟੁ ਵਗਾਈ॥ ਅਤਿ
 ਮਲੀਨ ਮਨ ਭਯੋ ਬਹੁਰ ਭਗਤੈ ਛਿਗ ਆਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੱਲਰੁ
 ਤਿਹ ਬੂਝੁ ਕਹਾਤੁ ਵਸੁ ਮੁਖ ਮੁਰਸਾਯੋ॥ ਸੇਵਾ ਤਜ ਆਯੋ ਬਿਟ
 ਪਪਰਤਾਂ ਨਹਿ ਦਿਖ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭਯੋ॥ ਲੈ ਆਗੁ ਸਾਧੂ ਗ
 ਯੋ ਛਿਰ ਅਨਿਕ ਬਟੁ ਵਸੁ ਲਤਲਯੋ॥ ੨॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥
 ਵੇਸੇ ਹੀ ਸਰਗੁ ਪਲਖ ਬਿਸਮ ਭਯੋ ਮਨ ਸੰਤਾ॥ ਕਿਹ ਲੈ ਰੋਤ

ਜੋ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਮੇਰੀ ਪੁਟ
 ਸਮ ਦੇਖੋ ॥ ਰੰਚ ਕਨ ਹੀ ਭੇਦ ਖੇਦ ਹੀ ਅਭਾਇ ਉਰੇ ਖੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਬੰਲ ਰੂਪ ਰਤਾ ਪਜਨ ਬਿਨ ਵੈ ਜਨ ਮੈ ਜੋ ਗਾ ਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਤਾ
 ਇ ਰੂਪ ਪਹਿ ਚੰਨ ਹੁਵੈ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬੰਲ ਰੂਪ ਕਰ ਜੋ ਪੁ
 ਨਿ ਜੈ ਰੇ ਵਹੁਣੇ ਗਾਗਾ ਜੋ ਸੰਤੁ ਏ ਕੇ ਬਹੁ ਵਦੇ ਖੋ ਨਿਜ ਸਿਰ
 ਮੋ ਗਾ ਦੇ ਖੋ ਨਿਜ ਸਿਰ ਮੋ ਗਾ ਰਖ ਮੋ ਗ੍ਰੀ ਵੈ ਰਾਗੀ ॥ ਅਇ
 ਭਗਤਾ ਛਿਗਾ ਕਰ ਜੋ ਲਾਜ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਬੰ
 ਲ ਰੂਪ ਖਤ ਨਹੁ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਸੇ ਅਬਾ ॥ ਜਹ ਜੈ ਰੇ ਲਹਿ ਸੇ
 ਗਾਰੀ ਗਾਰਗੀ ਅਸੇ ਵਹੁਤ ਬਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਪ੍ਰਤਮ ਪ੍ਰਭ
 ਸਮ ਜਾਂਨੀ ਏ ਸੇ ਵਾਕੀ ਜੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਪਾਨ ਲਖੀ ਯੈ ਰਿਦੈ
 ਜਹ ਤਪਾ ਬਰਨੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਭਗਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਾ ਪਕੇ ਹੀਯ
 ਮੇ ਉਪਜੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾ ਚਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਕੈਨੇਮਾ॥੬॥੫੪॥ਮੂਲਛਪੋ॥ਸੰਤਸਾਖਜਾਨੈਸਬੈਪ੍ਰਗਟ
 ਪ੍ਰੇਮਕਲਿਜੁਗਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥ਗੁਰਗਤਦਾਸਇਕਰੂਪਸ੍ਰਵਨਸੀ
 ਤਾਹਰਕੀਨਾ॥ਮਾਰਮਾਰਕਰਖੜਗਬਾਜਸਾਰਗਰਮੈਦੀ
 ਨਾਨਰਸਿੰਘਕੋਮਨੁਕਰਹੁਹੋਇਹਰਹਾਖਸਮਾਕੋਗਾਵ
 ਪੈਰਯੋਦਸਰੰਬਰਾਮਵਿਛੁਰਤਤਨਰਾਕੋਗਾਕਿਸ੍ਰਦਾਮ
 ਬਾਂਧੇਸੁਨੇਸੁਨਤਹੀਤਿਹਛਿਨਦੀਏਪ੍ਰਾਂਨਾ॥ਸੰਤਸਾਖਜਾ
 ਨੈਸਬੈਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰੇਮਕਲਜੁਗਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥੪੯॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਰ
 ਗਤਦਾਸਰਾਜਾਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਕੁਲਸੇਖਰ
 ਮੋਇਕਨਿਪਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਕਹਗੁਰਗਤਦਾਸਹਰਿਗੁਗਤਿਰੀ
 ਨਾ॥ਸ਼ੀਰਾਮਰੂਪਸੋਰੂਪਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੁਨਹੋਰਾਮਾਯਨਕਥਾਨੀ
 ਤਾ॥੧॥ਨਿਪਪੰਡਤਨਿਪਕੋਜਾਂਨਪ੍ਰੇਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਲੀਲਾਕਹਹੋਕੁ
 ਸਲਛੇਮਾ॥ਸੀਤਾਛਲਕੈਲੈਰਾਜੇਲੈਕੈਸਾ॥ਸੋਕਥਾਨਕ

ਹਿਰੋਇਨ ਨਰੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਪੰਡਤ ਭਯੋ ਦੁਖ ਸਰੀ
 ਗਾਨਿ ਪਨੇ ਮਕਥਾ ਕਿ ਵਧ ਰੈ ਪੀਗਾ ਤਿਹ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਰ
 ਨਿਜ ਸੁਤ ਪਠਾਇ ॥ ਵਹੁਲਿ ਬਾਤ ਤਨ ਪੀਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਿ
 ਮਸੀਯਾ ਯਾ ਆਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਰਨੇ ਦਿਨ ਸੁਵਨੈ ਯੀ ਅ
 ਅਭੰਗਾ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਰੋ ਦੁਰਸਰ ਕਯੋ ਭੁਪਾ ਸਠ ਅਸੁਰ ਦੀ
 ਨ ਦੁਖ ਪੂਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ੪ ॥ ਕੰਡਲੀ ਆ ਅਬ ਹੋਤ ਲੰਕੇ ਸ
 ਕੋ ਲੋਹੈ ਮਾਤ ਛਰਾਇ ॥ ਆਯ ਸੁਦੀ ਨੀ ਸੈਨ ਕੋ ਸਪਦ ਨਿ
 ਸਾਨ ਬਯਾਇ ॥ ਸਪਦ ਨਿ ਸਾਨ ਬਯਾਇ ਸਚਿ ਵਧੀਯੋ
 ਬਿਸਮਾਦਾ ਚ ਛੇ ਅਵੇਸ ਨਰੇਸ ਬੁਡਮਾਰ ਗਲਹਿ ਸ
 ਦਾ ॥ ਪੇਉਤ ਰੁਨ ਹਿ ਦੇਤ ਕੇਉ ਪਾਛੇ ਛਰੇ ਸਬਾ ਪੰਡਤ ਨਿ
 ਨ ਸੁਤ ਬੁਝ ਕਹਾ ਕੀਨੈ ਅਚਰਜ ਅਬਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਹਿ ਪਹਿਲੈ
 ਸਮਝਾਇ ਪਿਤ ਤੇ ਨਹਿ ਕਹਤ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਹਿ ਸੁ

ਪਿਰਹੀਤੁ ਮਨਹਿ ਜਾਂਨੇ ਰੰਗਾ ਤੁ ਮਨਹਿ ਜਾਂਨੇ ਰੰਗਾ ਬਾਤੁ
 ਬਹਿਤੇ ਛੁਟਕੀ ॥ ਅਬਨਹਿ ਕੇਉ ਉਪਾਇ ਰਾਮ ਰਾਖਹਿ ਨਿਪ
 ਟੁਟਕੀ ॥ ਇਤਨਿ ਪਲੀਨੇ ਖੜਗ ਟਾਬ ਚਢਿ ਬਾਜ ਚਲੇ
 ਰਹਾ ॥ ਬਰਬਸ ਪਾਛੈ ਚਮੁੰ ਚਲੀ ਨਿਪ ਬੁਡਸ ਬਨ ਮੁਹਿ ॥
 ੬ ॥ ਪਾਛੈ ਛਾਡੇ ਸੂਰਸ ਬਗਯੋ ਬਾਜ ਸਟਕਾਇ ॥ ਕਬਮ
 ਰਉਸ ਠਰਾਵਨਹਿ ਦੇਖੋ ਜਨਨੀ ਪਾਂਇ ॥ ਦੇਖਉ ਜਨਨੀ ਪਾਂ
 ਇਅਸੁ ਸਾਗਰ ਮੇਪਾਯੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚਾਰ ਪੁਖ ਪਚ
 ਢਿ ਪ੍ਰਭ ਭੁਆਯੋ ॥ ਲਛਮਨ ਸੀਯ ਹਨੁ ਮਾਂਨ ਬਿਭੀ ਖਨ
 ਲੀਨੇ ਆਛੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਮ ਮਾਯੋ ਸਤ ਭੁਪ ਛਿਰੇ ਅਬ ਪਾ
 ਛੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਰਬ ਚਨ ਨਿਪ ਟਰਖ ਚਰਨ ਪਰਸੀ
 ਸਾਤਤ ਛਿਨ ਭਗਤੁ ਉਠਾਇ ਹਿਤ ਮੇਲੇ ਗਰਜ ਗਦੀ
 ਸਾ ਮੇਲੇ ਗਰਜ ਗਦੀ ਸ ਬਿਭੀ ਖਨ ਭੂਖਨ ਆਨੇ ॥ ਸੇ

ਪਹਿਰਾਏ ਭੁਪਲੂਟ ਯਹਿ ਲੰਕ ਖਜਾਂ ਨੇ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਪੁਰ
 ਕੋ ਜਾਹੁ ਰਾਜੁ ਰਗਤੀ ਕਰਹੇ ਪੁਨਿ॥ ਨਿਖ ਪ੍ਰਭ ਤਜਾ ਗਨ ਸ
 ਕੈ ਚਲੇ ਜੇ ਫਿਰ ਆਗਾ ਹਰਿ ਸੁਨਿ॥ ੮॥ ਛਪੈ॥ ਕਛੁ ਦਿ
 ਨ ਕਰ ਨਿਜ ਰਾਜ ਬਸਹੁ ਪੁਨਿ ਮੇ ਪੁਰ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਲੋਗ ਕਰੇ ਦ
 ਪ ਬੁਤ ਪਠੈ ਜਾਂ ਤੇ ਹਰਖਾਂ ਹੀ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ਅਸੁ
 ਚਾ ਲਿਓ ਚਮਕਾਈ॥ ਆਗੇ ਦੇਖਤ ਸੈਨ ਅਧਿਕ ਚਿੰਤ
 ਮਨਿ ਪਾਈ॥ ਜਲ ਬਲ ਜੋ ਘੋਰੇ ਦੇਹੈ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅਚ
 ਰ ਜਭ ਭਏ॥ ਪੁਨਿ ਭੁਖ ਨ ਦਿ ਬ੍ਰਜ ਦਿਖਾਇ ਨਿਖ ਮਿਲੇ ਹਾਂ ਮ
 ਕੈ ਤਕਨ ਏ॥ ੯॥ ੫੫॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਕਰਣ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕ
 ੮॥ ਛਪੈ॥ ਨੀਲਾ ਚਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਂ ਮਤ ਹਾਂ ਅਨੁਕਰਣ ਗੈ ਬਰ
 ੧॥ ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਸਦ ਹੋਤ ਮੁਖ ਜਨ ਨੇ ਤਿਹ ਮੇ ਕਰਾਏ ਕਸਮੇ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਅੰਗੁਰ ਨਾਛ ਬਨਾਏ॥ ਨਰ ਹਰਿ ਭਏ ਅਨੁਕਰਣ

੧੭੬

ਵਹੀ ਬਿਪਨ ਖਕਰ ਲਾਏ॥ ਸੁਤ ਬੀਰ ਅਸੁਰ ਬਾਂਧ ਜੋ ਜਬੈ
ਦਿਖਨ ਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤ ਦੁਖਾ॥ ਆਯੋ ਅਵੇਸਰ ਸੋਰੇ
ਭਰ ਹਰਨਾ ਛਸਤ ਦੀਰਿ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਹੁਹਾ ਕਾਰ ਸਮਾਜ
ਭਯੋ ਜਬਹੀ ਵਹਮਾ ਕੋ॥ ਦੁਸੁ ਭਏ ਇਕੋ ਰਕਰੈ ਨਿਦਾ
ਜਨ ਭਾ ਕੋ॥ ਆਪ ਸਮੈ ਅਨੁਕਰਣੁ ਜਾਹਿ ਸੋ ਬੈਰੁ ਹਰਾ
ਈ॥ ਮਿਸਕਰਮਾ ਕੋ ਤਾਂਹਿ ਸਠ ਨਜਹਿ ਬਾਤ ਬਨਈ
॥ ਤਿਹ ਸਮੈ ਰਹੇ ਜੇ ਸੰਤ ਜਨ ਤਿਨੂੰ ਯਹ ਮਾਂ ਨੀ ਨਹੀ॥ ਆ
ਯੋ ਅਵੇਸਨ ਰਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪਿਨ ਰਹੀ ਮਾ ਕੋ ਤਹੀ॥ ੩॥
ਕੰਡਲੀ ਆਗਾ ਸੁਨਿ ਸੰਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸਠ ਫੇਰਤ ਸਿਰੁ ਯ
ਹਿ ਕਾ ਚੁ॥ ਦਸਰ ਬਪੈ ਯਹਿ ਤਨੁ ਤਜੈ ਤੇਹ ਮਾਂ ਨੈ ਸਾ ਚੁ॥
ਤੇਹ ਮਾਂ ਨੈ ਸਾ ਚੁਰਾ ਮਲੀ ਲਾਤ ਹਕੀ ਨੀ॥ ਭਏ ਅਵਧ
ਭੁਪਾਲ ਭੁਗਤ ਅਨੁਕਰਣੁ ਸੁਭੀ ਨੀ॥ ਰਾਮ ਗਏ ਬਨ ਮਾਂ

ਹਦੇਹਿਤਨਾਗੀਦਸਰਬਧੁਨਿ॥ਜੈਜੈਸੰਤਸਮਾਜਭਯੋ
 ਭਾਗੇਸਠਿਹੁੰਸੁਨਿ॥੩॥ਅਬਪਾਈਐਅਨੁਕਰਹੁਕਰ
 ਬਿਰਹਿਕਰਤਸਭਸਾਧਾ॥ਪੂਰਸਰੂਪਮੈਮਿਲਜੇਜਨਜੀ
 ਵਨਕੇਛਲਲਾਪਾ॥ਜੀਵਨਕੇਛਲਲਾਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਭੇ
 ਕਰਈ॥ਸੋਸੁਖਸੋਭਵਹੈਅੰਤਭਗਤਨਮੈਛਰਈ॥ਤਤ
 ਛਿਨਪ੍ਰਭਤਿਹਮਿਲਹਿਕਰੈਪੂਰਨਪ੍ਰੇਮਹਿਜਬਾਕੀਰਤਮਿ
 ਪ॥ਅਨੁਰਹੈਸਦਾਭਗਤਨਕੇਜਸਅਬਾ॥੪॥੫੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਤਿਵੰਤਿਬਾਈਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦਿਹਗਾਏਕ
 ਭਗਤਿਬਾਈਜੁਡੀਗਤਿਵੰਤੀਤਿਹਨਾਮਾ॥ਹਿਸਰੂਪਸੋਪੀ
 ਤਿਅਤਿਇਕਸੁਤਵਾਂਕੇਪਾਮਾ॥੧॥ਦਸਮਕਥਾਸ੍ਰੀਭਾਗ
 ਵਤਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸੁਨਹੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆਪਬਨੇਕਛੁਕਾਜਤਿ
 ਹਪਛੇਤਨੈਵਹਰੀਤਿ॥੨॥ਯਾਪ੍ਰਸੰਗਵਾਦਿਨਭਯੋਦਪ

ਮਥਜਸੁਮਤਿਮਾਤਾ॥ ਲੇਉਛੰਗਾਬਿਜਰਾਜਕੋਸੁਨਿਹੈਤੋਤਰ
 ਬਾਤਾ॥ ੩॥ ਪਯਉਛਕੋਉਤਅਗਨਿਤਪਦੇਰੀਸੁਤਕੋਤਰ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਰਿਸੋਫੇਰੀਦਧਮਟੁਕਪੁਨਿਦਿਖਜਨਨੀਭਾਗਾ॥ ੪
 ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥ ਬਡਜਤਨਯਾਹਿਮੁਨਿਮਨਹਿਅੰਨਾ॥ ਜੇਰੀ
 ਸ੍ਰਰਸਦਭਿਹਪਰਤਪ੍ਰਸਾਨਾ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਭੁਕੋਜਸੁਮਤਿਪਕਰਚ
 ॥ ਨਹਿਪਰਤਹਾਬਸਿਸਬੇਲਆਗਾ॥ ੫॥ ਜੇਗਾਹਿਦੈਰੈਮੁ
 ਹਿਫਿਸ੍ਰਬਾਲਾਦਧਮਾਖਨਤਿਹਤਿਪਤਾਂਉਗੁਲਾ॥ ਦੋਰੇਸ
 ਬਸਿਸਤਬਮਾਤਸੰਗਾ॥ ਕਿਵਪਰੈਹਾਬਪ੍ਰਭੁਜੁਅਭੰਗਾ॥ ੬॥
 ਜਬਦੇਖੀਜਨਨੀਕਸੁਲੀਨਾ॥ ਤਬਆਪੁਬੀਧਾਯੋਭਗਤ
 ਭੀਨਾ॥ ਰਜਸੋਰਿਸਬਾਂਧਨਲਗੀਮਾਤਾ॥ ਨਹਿਪ੍ਰਹੋਤਕਰ
 ਜਗਤਤਾਤਾ॥ ੭॥ ਪੁਨਿਸਕਲਕ੍ਰਮਕੀਦਾਮਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਸਮਨੋਹੋਤਤਬਕਸੁਚੀਨਾ॥ ਬੇਲੇਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਫਿਪਾਪਾਮਾ॥

ਏਕੋਕਰੋਬੇਵਹੁਬਾਗਮੈਦੇਨਾਪੁਸਪਲਾਮਤਹ॥੧੮੦॥
 ਆਗੇਦੇਰੇਦਿਜਆਯਸੁਪ੍ਰਭੈਲੈਪ੍ਰਸਾਦਿਹਿਤਕੁਗਾਉਤਨਿ
 ਪਸੁਨਿਆਗੈਮਿਲੇਦਾਹਨਕਰਛਬਪੁਗਾਦਾਹਨਕਰਛ
 ਬਪੁਰਸੁਵਤਨਿਪਆਗੈਕੀਨਿ॥ਨਿਕਸੁਜੇਤਤਛਿਲਾਬ
 ਮੰਦਕਾਸਹਤਨਵੀਨਿ॥ਕਾਟੇਕਰਭਏਫੂਲਰੀਪਹਿਤਐਰੈ
 ਭੇਰੇ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਭਯੇਕੁਪਸਕਲਪਾਤਕਉਠਿਏ॥੧੮੧॥
 ਤਾਂਕੋਪਾਤਕਨਾਹਿਕੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਮਾਂਸਿ॥ਖਟਰਿਤੁਦੇ
 ਨਫੂਲਰਹਿਕਬਹੁਜੈਪੈਨਾਂਹਿ॥ਕਬਹੁਜੈਪੈਨਾਂਹਿਚਛਪ੍ਰ
 ਭਕੇਨਿਤਜੀਸਾ॥ਅਬਲਗਪ੍ਰਭਕੇਬਾਗਭਗਤਪ੍ਰਭਤਾਕ
 ਰਈਸਾ॥ਕਰਕਾਟੇਦੁਖਕਾਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਪੈਜਾਂਕੋ॥ਸੰਤਚ
 ਰਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਰਤਸਿੰਘਜਾਚਕਤਾਂਕੋ॥੧੮੨॥੪੮॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਕਰਮਾਬਾਈਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਕਰਮਾਬ

ਟੀਨਾਂ ਮਗਲਗਹਿਜਨਮੁਤਾਂ ਹਕਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਖਾਂਏ
 ਕਦਿ ਨ ਖਿਚਹਿ ਰਾਂਧਿ ਬਗਾ ਪਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਆਇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ ਲੈ
 ਨਮੁ ਗਯੋ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਤਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖ ਬਰਭੇਜਨੁ ਪਾਯੋ ॥ ਭੁ
 ਜਨੁ ਖਵਾਇ ਬਾਣੀ ਕਹਤ ਮੀਸੋ ਰੁਖੇ ਅਸੂ ਯਹ ॥ ੮ ॥ ਮਭਗਤ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਲੈ ਪੈਸ ਦਾ ਕਬਹੂੰ ਮੀਠੇ ਸੁਦਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂਪ
 ਪ੍ਰੇਮ ਉਛਰਤ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸੋਹਤ ਸੁੰਦਰ ਕੀਟ ਸੀਸ ਅਲਕੈਲ
 ਟਕਾਈ ॥ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਬਾਰਜਨੈ ਨ ਨਿਸਾ ਪਤਿ ਮੁਖ ਛਬਿ ਮੈ ॥
 ਅਲਾ ਸਿਕੁ ਸਮਸਮ ਸੁਖ ਮਹੰਗ ਕਰ ਆਯ ਪੁਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
 ਕ ਏਕ ਬਰ ਅੰਗ ਛਬਿ ਕੋਟਿ ਕਾਂ ਮਲ ਜਾਪ ਰੈ ॥ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
 ਬਾਣੀ ਚਗਨ ਗਹੇ ਅਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾਨਿਤ
 ਖੈ ਪੈਤੁ ਵਖਿ ਚਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਂ ਨੀਯਾ ਬਾਤਾ ਹਰ ਖਤ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਸੋ ਖਿਚ ਗੀਧ ਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਅਸੁਨ ਕ

ਹਰਖਤਬਾਈਗੇਗਾਸਾਪਸੀਤਭੇਆਇਗੁਰਕਰਤਿਹਸੇ
 ਵਸਨੇਯ॥ ੬॥ ਕਾਹੁਬਸਨਦੇਇਨਿਸਮਤੁਲਖਾਇਹਿਘੀ
 ਤਿ॥ ਇਕਦਿਨਆਯੋਸੰਤਬਰਸੇਵਕਰੀਭੁਲਗੀਤਿ॥ ਪਾਰ
 ਹੇਸੇਸਦਿਨਸਾਧਵਹੁਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗਾ॥ ਓਠਿਯੋਹਕੈ
 ਸੇਕਹੋਬਾਈਸੁਨਿਅਲੁਗਾ॥ ੬॥ ਛਪੈ॥ ਦੇਖੋਪੁਰਨਭਰ
 ਤੁਰੈਨਿਬਿਸਮਸੁਦੀਨੈ॥ ਵੈਸੇਖਿਚਰੀਧਰੀਘਰੀਨਿਸ
 ਚਾਰਸੁਰੀਨੈ॥ ਭੋਜਨੁਕਰਹਰਿਗਾਏਨੈਕੁਨਹਿਸਾਪਲਖ
 ਏ॥ ਬਿਨੁਪੁਰਨਕੀਏਪ੍ਰੇਮਕਾਹੁਦੇਖੋਹਰਿਗਾਏ॥ ਕਿਹਸੁਖਬਿ
 ਨੁਪੁਰਨਕਾਨਗੁਰਬਿਨੁਭਾਗਾਨਿਧਿਮਿਲੈਕਿਹਾਦਿਖਕ
 ਰਮਾਬਾਈਕੇਚਰਿਤਚਕੁਤਚਿਤਬੂਲਤਹੁਤਿ॥ ੭॥ ਚਾਰ
 ਘਰੀਨਿਸਰਹੀਤੁਮੈਜਲਪ੍ਰਗਟਾਂਨੀ॥ ਬਾਸੁਪੈਇਨਪਰੀ
 ਖਿਚਰਿਨਹਿਚੋਕਾਠਾਂਨੀ॥ ਚਤਨਸੋਚਨਕੀਨਨਹਿਮੰਜਨਕ

ਰਾਮਾਈ॥ ਸੋਧੋਨ ਹਿਨ ਵਨੀ ਤਿਪੁਰਸਥਾਗੀ ਦੀ ਚਿਪਾਈ॥
ਕਾਹੇ ਹਿਤੋ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨ ਯਹਿ ਸੁਨਿ ਬਿਨ ਵਤਿ ਕਰ ਜੋਰਤੀਆ॥
ਮੈਗੁ ਲਬੁ ਪਗੁ ਰਸਾ ਚੁਕ ਹਿਨਿ ਤਹ ਗਿਰਖਤ ਅਸਨਕੀ
ਆ॥ ੮॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਤ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਸਾਚੁ ਮਾਨੀ ਮੁਨਿ ਬਾਤਾ॥
ਮੰਜਨ ਚੋਕਾ ਤੰਦਪ ਸਾਧ ਸਮੁਣਾਈ ਮਾਤਾ॥ ਜੋਸਾ ਹਿਬ ਬਖ
ਸਿੰਦਰ ਸਕਰਾ ਅਵਗੁਨ ਚਹੀਏ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਵਹ ਸੰਤਤਾ
ਸੁਸਿਖ ਬਾਈ ਗਹੀਏ॥ ਵਾਦਿਨ ਚੋਕਾ ਦਿਕ ਕਰਹਤੁ ਲਗੀ
ਬੇਗ ਹਰਿਗਏ ਫਿਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਰਸਥਾਗ ਮਗੁ ਦੇਖਤੀ ਅਨਹਿ
ਆਏ ਦੁਖ ਪੁਨ ਤਿਸਿਰਾ॥ ੯॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਮ ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਕੋ
ਆਏ ਨਹੀ ਕਾਕੀ ਨਿਅਪਗਾ॥ ਮੰਜਨ ਚੋਕਾ ਦਿਕ ਕੀਏ ਕ
ਹੇਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਧਾ॥ ਕਹੇਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਧ ਭਾਵਨ ਹਿ ਫਿਰਨ ਕੋਰੇ ਅ
ਸਾ॥ ਫਿਰ ਮੁਝੇ ਅਵਗੁਨ ਅੰਗੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਵਸਾ॥

ਚਲਤ ਬਾਰਚਖ ਨਰਿਤਾਰ ਪਟਗਰ ਬਿਨਵੈਤ ਬਾਦੇਖਦੀ ੧੮੨
ਨਤਾ ਆਇ ਪ੍ਰਕੁਕ ਹਿਛੁ ਪਾਨੀ ਅਬਾ ॥੧੦॥ ਦੇਹਗਾ ਕਰਤ
ਸੋਚਲੇ ਪਨਤੁ ਮੇਠਿਕੇ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਬਾਗਾ ਛੁਪਾ ਲਗੀ ਬਹੁ
ਮੰਦ ਅਬ ਤੱਦ ਪਖਾ ਹੁਕ ਹਿਨਾਰਿ ॥੧੧॥ ਇਤਖਾ ਵਤਖਿ
ਚਰੀ ਪ੍ਰਕੁ ਉਤਕ੍ਰਿਤ ਲੈਗਾਏ ਬਾਗਾ ਰਾਗੇ ਚੂਰੁ ਕੀਏ ਬਿ
ਨਾਪੰਡਾ ਚਕਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥੧੨॥ ਛੁਪੈ ਬੇਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ
ਨਖਿ ਚਰਿ ਨਿਤਖੇਰ ਬਾਣੀ ॥ ਤਿਹ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਬੇਰ ਸਾਧ
ਆਚਾਰ ਸਿਖਾਣੀ ॥ ਦੱਖ ਨਦਿ ਸਦਾ ਗਯੇ ਠੇਰਿ ਪਠਹੋ ਕ
ਰਮਾਗਾ ਕਰਹੈ ਪਿਛਲੀ ਭਾਂਤ ਅਸਨ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ
ਤਹਾ ਦੇਰੇ ਪੰਡਾ ਸਰਕਹੀ ਤਿਹ ਆਗੇ ਹੀ ਖਰਕੁਰ ਸਾਧਿ
ਤਾ ॥ ਆਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਪਗ ਨਾਰਿਗ ਹਿਕਰਹੁ ਅਸਨ ਜਸਕ
ਰਤ ਨਿਤਾ ॥੧੩॥ ਦੇਹਗਾ ਇਹ ਬਿਧ ਬਿਨੁ ਚੋਕਾ ਦੀਏ ਖਿ

ਮੁਹਿਮਨਪੁਨਕੀਅਪਕਪੀਤਿ॥
ਕਰਕਿਪਸਿਖਾਵਹੁਮਕਲਨੀਤਿ॥੩

ਚਰਿਖਾਤਬਿਜਗਤਾਪੇਮਭਗਤਿਕੀਚਾਪੁਰਮੇਰਨਦੁ
ਸਰਕਾਜਾ॥੧੪॥੫੬॥ਜਾਖੀਸ੍ਰੀਸਿਲਪਲੇਪੁਰਕੀਭਗਤਿ
ਉਭੈਬਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਧਰੀਛੰਦਾਜੁਨਸੰਤਉਭੈ
ਬਾਣੀਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਤਿਹਪੇਮਭਗਤਿਸੋਲਾਗਰੰਗਾ॥ਇਕਭੂਪ
ਸੁਤਾਇਕਸੁਤਾਜਾਟਾ॥ਬਛਿਆਪਸਮੈਤਿਹਪ੍ਰੀਤਿਠਾ॥੧॥
ਇਕਦਿਨਗੁਰਅਏਭੂਪਗੇਹਾ॥ਉਤਰੇਮੰਦਰਅਤਿਹੀਅਸ
ਨੇਹਾ॥ਮੰਜਨਕਰਹਰਿਪੂਜਾਸੁਕੀਲਾਛਿਗਦੁਰਮਾਣੀਕਿਲ
ਪ੍ਰਬੀਲਾ॥੩॥ਦਿਖਗੁਰਸੇਵਾਕਰਜੇਰਭਾਮਾ॥ਵੈਠਾਕੁਰਦੀਜੈ
ਫਿਪਾਪਾਮਾਤੁਵਇਆਨਪਤਨਗੁਰਕਹੀਬਾਤਾਪੁਰਮੇ
ਵਕਨਤੁਮਕੋਨਗਜਾਤਾ॥ਜੁਨਿਰਾਜਸੁਤਾਮੁਖਭਯੋਪੀਰਾ॥
ਕਛੁਬਸੁਨਚਲੈਚਖਛਰੈਨੀਗਾ॥੪॥ਦਿਖਬਿਹਬਲਤ
ਗੁਰਹੀਅਵਿਚਗਾ॥ਯਹਬਾਲਕਹਠਿਤਨਤਜੈਬਾਰਿ॥

ਇਕੋਤਰਸਿਲਾਵੈਟੂਕਕੀਨਾਪ੍ਰਭਨਾਮਕਪ੍ਰਜੇਸਿਲਪਲੇ
 ਦੀਨਾ॥ ਮੁਹਿਠਕੁਰਗਰਹਿਜਨਮੇਕੁਮਾਗਾਤੁਵਬਾਲਵੈ
 ਸਿਦਿਖਦੀਏਬਾਗਿ॥ ਇਹਸੇਵਾਕਰਹੋਰਿਦੈਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਮੱਝਨ
 ਕੇਜਨਸਭਕਰਹੁਨੇਮਾ॥ ੫॥ ਲੈਸਿਲਾਟੂਕਬਿਗਸੀਕੁਮ
 ਗਿ॥ ਵੈਸੇਵਾਕੀਨੀਪ੍ਰੇਮਪਾਗਿ॥ ਇਕਯਾਟਸੁਤਾਕੋਦਈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬੀਅਅਪਿਰਖੀਕਰਨੇਮਰੀਤਿ॥ ੬॥ ਛਪੇ॥ ਸੇ
 ਵਾਕਰਤਸਪ੍ਰੇਮਬਛੇਕੰਨਾਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਉਤਬਿਦ
 ਹਕੇਕਾਜਹਰਖੀਅਭੁਪਤਿਲਾਗਾ॥ ਕੀਨਬੇਦਕੁਲੀ
 ਤਿਦੀਓਬਹੁਪਨਗਜਬਾਜਾ॥ ਪੇਨਮਹਿਖਰਬਦਾਸਦੀ
 ਏਅਗਨਤਿਬਹੁਸਾਜਾ॥ ਕੰਨਾਚਛਾਇਨਿਪਪਾਲਕੀ
 ਟਿਕੇਗੇਹਬਹੁਬਿਨਤਿਕਗਾ॥ ਸੇਵਾਹਿਤਦਾਸੀਦੀਨਮੇਰਾ
 ਖਹੁਗੁਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਛਗਾ॥ ੭॥ ਗਈਸਾਸੁਕੇਗੇਹਤਬੇਕੰਨ

ਬਡਭਾਗੀ॥ ਨਿਸਦਿਨੀ ਅਸੇਲਾਇਰਹੈ ਸਿਲਟੁਕ ਸੁਰਗੀ॥
॥ ਅਨਾਚਾਰ ਸੁਰਗਾਰਿ ਦੇਖ ਮਨ ਰਿਸਉ ਪਜਾਈ॥ ਅਯੋ
ਨਿਸਪਤਿ ਪਾਸਤਾਂ ਹਿਤਨ ਬਿਥਾ ਜਨਾਈ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦਿ ਦਸ
ਪਤਿ ਗਯੋ ਫਿਰ ਪੁਨਿ ਬੋਲੀ ਮੁਹਿ ਬਿਥਾ ਤਨਾ॥ ਕਛੁ ਕਹੈ ਰੋ
ਗੁ ਨਿਜ ਦੇਹ ਕੋ ਕਰਹੈ ਹਮ ਉਪਚਾਰ ਗਨਾ॥ ੮॥ ਹਮ ਕੋ ਕਛੁ
ਨਰੋਗਾਰੋਗ ਤੁਮ ਕੋ ਗਨਭਾਗੀ॥ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਕੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਾਰੀ॥ ਬੂਡਿ ਗਏ ਮੁਹਿ ਭਾਗੋ ਤੇ ਰਗਲੀ
ਨੇਵਾਸਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਅਸ ਬਚ ਕਹੈ ਨ ਰਿਪਤਿ ਬਛਿਦੁ ਖਰ
ਸਾ॥ ਕਰੋ ਜੋ ਰਤੀ ਅਸੋ ਕਹਤ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਨ ਤਜਾਇ
ਤਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਨੇਨਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪ੍ਰੇਸਾ ਭੁਸੁ
ਨਿ॥ ੯॥ ਵਹ ਅਤਿ ਬਿਖਈ ਕੁਟਲ ਕਹਾ ਭਗਤੀ ਰਸੁ ਜਾਂਨੈ
॥ ਕੀ ਨਿਮਨ ਅਨੁਮਾਨ ਨ ਰਿਬੋਗੀ ਹੁਣ ਨੈ॥ ਰਾਖ ਪਿਠਾਰੀ

ਸੰਗਤਤਨਿਸਵਾਸੁਰਨਾਂਹੀ॥ਸਹਦਾਂਨੀਯਹਮੀਤਿਕੀ
 ਚਿਪ੍ਰੋਸਾਰਜੁਯਾਹੀ॥ਯਹਫੁਲਕਰਾਰੋਤੇਇਮੈਤੇਯਹ
 ਕਰਹੈਪ੍ਰੀਤਿਤੀਆ॥ਇਕਦਿਨਲੋਗਯੋਚੁਰਾਇਸਠਦੈ
 ਸਰਤਾਹਰਖੰਤਜੀਆ॥੧੧॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਭੁਪਸੁਤ
 ਨਾਗੀਜਬੈਨਹਿਦੇਖੀਛਿਗਸੇਵਾ॥ਹਾਕਰਤਪੁਕਾਰ
 ਅਤਿਤਜੀਅੰਨਜਲਟੇਵਾ॥ਤਜੀਅੰਨਜਲਟੇਵਰੁਯੋ
 ਬਿਹਬਲਤਨਭਾਰੀ॥ਮਾਤਾਸੁਤਸੋਕਹਤਮਰਤਭੁਖੀ
 ਤੁਵਨਾਰੀ॥ਹਮਰਦੀਓਨਖਾਤਖਵਾਵਹਤਮਸੁਖਰੁਪ
 ॥ਬਚਨਨਭਾਵੈਤਾਹਿਕੀਨਬਿਨਤੀਬਹੁਭੁਪਾ॥੧੧॥
 ਪੁਨਿਸਬਮਿਲਿਚਰਨੀਪਰੀਭੇਜਨੁਲੀਜੈਪਾਇ॥ਜੋਤੁ
 ਮਕੋਸੁਕਰੈਅਬਤਬਬੇਲੀਵਹਆਇ॥ਤਬਬੇਲੀਵ
 ਹਆਇਕਹੈਪਾਤਿਸਰਤਾਰੇ॥ਦੀਜੈਮੁਹਿਦਿਖਰਾਇਗ

੧੮੪

੦

੦

ਏਸ ਬਸੰਗ ਪਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਕੰਤ ਯਹ ਕੂਲ ਭਈ ਮੁਰਛਾ ਯਹ
 ਬਚ ਸੁਨਿ ॥ ਉਠੀ ਬਹੁਰ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕਹਤ ਸੁਰ ਆਰਤ ਪੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਆਵਹੁ ਪੂਰਤ ਜੋ ਤੇ ਇਅ ਬਕੀ ਨ ਬਹੁ ਇਸ ਨਾ ॥
 ਅਵਗੁਨ ਬਖਸ਼ਹੁ ਦਾਸ ਕੇ ਸੇ ਇਹੀ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਸੇਈ ਰਹੀ
 ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਆਪ ਛਾਪਿ ਬੈਠੇ ਜਲ ਮੇ ॥ ਹੀ ਯਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਿਚਾਹੁ
 ਭੁਆਵਹੁ ਇਹ ਪਲ ਮੇ ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਰਿਦੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਿਯੋ ਤੇ
 ਮਜਾਵਹੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਭੁਗਤੈ ਤਿਮ ਆਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੇਖ ਭੁਗਤ ਕੀ ਪੀਰ ਪੂਰਨਿ ਸੇ ਸਰਤਾ ਮਾਂਹਿ ॥ ਵਹੀ ਪਿਟਾਰੀ
 ਸੂਕ ਜਲ ਹੀ ਅਜੇ ਲਾਗੀ ਆਹਿ ॥ ਹੀ ਅਜੇ ਲਾਗੀ ਆਹਿ ਜ
 ਬੈ ਅਚਰ ਜ ਭਏ ਲੇਗਾ ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਸਕਲ ਬਿਬਾਦ ਕਟੇ ॥
 ਨ ਤੇ ਬਿਖਰੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਜਗੀ ਮਸਤ ਕਕੀ
 ਰੇਖਾ ॥ ਸਾਪ ਸੇ ਵਹਿਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰਗ ਭਲ ਦੇਖਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਹਾ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭੁਪਸ ਬੈਰਗਤ ਕੀ ਨਸ ਸੁਰਗਿ ਗਾਗੁ ਲਸਤਾ
 ਕੀ ਕਥਾ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥੧੫॥ ਵੈਰਾਣੀ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਪੈ ਚੋ ਪਰਿ ਵੈਰਾਂ ਮਾ ਬਢੀ ਪਰਸ ਪਰਗਾਰਿ ਤਿਹ ਲਘੁ
 ਕ੍ਰਾਤਾ ਚਢਿਠਾਂ ਮਾ ॥੧੬॥ ਬਡੇ ਬੰ ਪੁਕੇ ਗੇ ਗੇ ਬਾਣੀ ਗਤ ਸ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਾ ਕੋ ਤਾਂ ਕੋ ਗਾਂ ਮਲਘੁ ਕਰ ਕੈ ਬੈਰੁ ਮਨੀਤਾ ॥੧੭॥
 ਸਿਲਾਟੁ ਕਸ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਸੇ ਸੇ ਵਾਗਈ ਲੂਟਾ ॥ ਬਾਣੀ ਤਬ
 ਬਿਹ ਬਲ ਭਈ ਗਯੋ ਅੰਨੁ ਜਲ ਛੂਟਾ ॥੧੮॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥
 ਬਡ ਕ੍ਰਾਤ ਗਯੋ ਸਮਾਇਤ ਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਠਾਕੁਰ ਕਲ
 ਉਅ ਬੈ ॥ ਤੁਮ ਭੋਜਨੁ ਖਾਹੁ ਹਿਤੈ ਭਗਨੀ ॥ ਕਹਾ ਪਾਬ ਰਚਿ
 ਤਰਹੋ ਮਗਨੀ ॥੧੯॥ ਕਹਿ ਗੁਲ ਸੁਤਾ ਹੀ ਅਪੀਰ ਪਰੈ ॥ ਮੁ
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਬੈ ਸਿਲ ਪੱਲਹ ਰੈ ॥ ਜਗ ਸੁੰਦਰ ਠਾਕੁਰ ਕਾਂ ਮਨੀ ॥ ਵ
 ਹੁ ਵਾਟ ਤੈ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਜੀ ॥੨੦॥ ਹਠ ਦੇਖ ਕਯੋ ਬਡ ਕ੍ਰਾਤ ਤ

ਬੈ॥ ਜਮਸਾਕਤਮੈਨਹਿ ਦੇਸੁ ਅਬੈ॥ ਸੁਖਸੋਤਮਜਾਵਹੁਤ ਪੁ
ਰਮੈ॥ ਭਗਨੀਤਜਅੰਨਮਰੋਤੁਰਮੈ॥ ੨੧॥ ਮੁਹਿਗੰਮਲੁਕੁ
ਦੁਖਨੈਕੁਨਹੀ॥ ਤੁਮਅੰਨੁਤਜੇਜਸਪੀਰਸਹੀ॥ ਸਪਦੈਅਬ
ਅੰਨਹੁਸੇਵਤਹਾਂ॥ ਪਹੁਚੀਭਗਨੀਲਪੁਕੁਤਜਹਾਂ॥ ੨੨॥
ਛਪੈ॥ ਬੈਠਾਅਥਾਈਮਾਂਸੁਮਹਾਂਗਾਰਬਤਅਤਿਸੁਰੇ॥ ਰਿਪ
ਕੋਲੁਟੇਗੰਮਕੀਏਹਮਨਿਜਪੁਣਪੁਰੇ॥ ਤਹੀਬਾਈਜਾਇ
ਦੀਨਪੈਰੇਇਪੁਕਾਰੀ॥ ਸੇਵਾਦੀਜੈਕੁਤਤਾਂਹਿਬਿਨੁਪੀਓਨ
ਬਾਰੀ॥ ਲਪੁਕੁਤਕਹੈਇਕੋਠਰਮੈਬਹੁਸੇਵਾਦਈਡਾਹ
ਮਾ॥ ਤਹਜਾਇਛੰਦਕਰਹੈਅਬੈਅਪੁਨੀਲੇਪੁਛਾਂਨਤੁਮ॥ ੨੩॥
ਤਹਬੈਠੈਇਕਦਸਪੁਰਖਤਿਹਤਰਕਲਗਾਈ॥ ਜਿਹਹਿਤਤ
ਜਲਲਅੰਨਪਾਇਮੁਹਿਪੁਰਤੁੰਮਾਈ॥ ਸੋਤੁਮਕੋਨਹਿਨਿਕ
ਸਮਿਲੈਕਹਕੋਠਰਮਾਂਹੀ॥ ਬੋਲਲੇਹੁਇਹੋਠਰਜਾਂਹਿਸੋਬਡ

ਹਿਤ ਚੰਗੀ ॥ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੇ ਤਜੇ ਜਲਹ ਮਰੇ ਜਾਂ ਨੇ ਸਿਲ
 ਪਰੀ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇ ਸਮੁਸਕਾਇ ਤਿਤ ਦੁਸੁ ਸਰਾਹ ਸੀ ਕਰੀ ॥
 ੨੪ ॥ ਕੀਨੇ ਅਤਿ ਅਪਮਾਨ ਤ ਬੈ ਬਿਹ ਬਲ ਭੁਈ ਬਾਈ ॥ ਰੇਵ
 ਤਿਠਾ ਛੀ ਸਰਾਮਾਂ ਹਿ ਮੁਖ ਬਾਤ ਨ ਆਈ ॥ ਪੁਨਿ ਪਰਪੀਰ ਜ
 ਕਹਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹਿ ਪਾਬਰ ਕਹਈ ॥ ਹਮਰੇ ਨੈ ਕੁਨ ਘਟੇ ਨ ਮਤੁ
 ਵ ਅਪ ਜਲ ਲਹਈ ॥ ਕਹੁਣਾਂ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਖਾਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦ
 ਲਾਜ ਤੁਮ ਕੋ ਸਦਾ ॥ ਚਲ ਆਵੁ ਅਬ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਹਿ ਸਭ
 ਮਾਂ ਹਿ ਪੈ ਕੈ ਮੁਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਹਮ ਕੋ ਹਾਸੀ ਕੀਨੇ ਤੇ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਬਰ ਕੀ
 ਨੇ ॥ ਯਹ ਦੁਖ ਛੁਤੀ ਆਫਟ ਤੇ ਨੈ ਕੁਨ ਹਿ ਪੀਰ ਜੁਲੀਨੇ ॥ ਐਸੇ
 ਕਹਿ ਅਤਿ ਰੇਇ ਨ ਰਿਸੁ ਰਊ ਚ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਭੁਪ ਸੁਤਾ ਹਿਤ ਪ
 ਇਜ ਲੈ ਬਲ ਲਾਈ ਬਾਰੀ ॥ ਦੁਖ ਦੇਖ ਭਗਤ ਦੇ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰ
 ਮਾਂ ਹਿ ਸੰਪੁਟ ਗਯੋ ॥ ਹਰਖ ਤ ਬਾਈ ਲਾਯੋ ਰਿਦੈ ਦੁਸੈ ਮਨ ਮ

ਚਰਨੁ ਭੁਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਰ ਠਾ ਤਬ ਡਰ ਪਤਲੁ ਪੁਕੁ ਤ ਭਗਨੀ
 ਕੇ ਚਰਨੁ ਨ ਪਕੁਯੋ ॥ ਕਰ ਅਵਗੁਨੁ ਮਗੁਜਾ ਤ ਛਿਮੁ ਹੁਦਾਸੁ ਪ
 ਰ ਫਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਦੈ ਬਾਣੀ ਕੁਪੀਰਾ ਮਾਨਿ ਮਿਲਾਯੋ ਕੁਤ
 ਬਡਾ ਭਏ ਏਕੇ ਬੀਰ ਤ ਯੋ ਪਰਸ ਪਰ ਬੈਰੁ ਰਿਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ
 ਭ ਮਿਲ ਕਰਹੈ ਸੇਵ ਬਾਣੀ ਕੇ ਗੁਰ ਜਾਂਨੀਆ ॥ ਗਯੋ ਰਿਦੈ
 ਅਹਿ ਸੇਵ ਭਏ ਰਾਮ ਮੈ ਭਗਤ ਸਬਾ ॥ ੨੯ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਨਹਿ ਤਜੁ ਤ ਕੋ ਬਿਖੁ ਦੀਨੀ ਏਹੁ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਓਭੈ ਬਾਣੀ ਯੀ
 ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਹੈ ਬਾਣੀ ਕਥਾ ਬਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਚਿ
 ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਕੋ ਦੀਨ ਬਿਖੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਚਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਿਹ ਕਹਤਹੈ ਏਕ ਭੂਪ ਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਹਿ
 ਤ ਚਿਤ ਕਰੈ ਨਿਜ ਪਤਿ ਆਗੁਜਾ ਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਰੂਪੁ
 ਵਹਿ ਸੇਨਰੇ ਸਜਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਆਵਤ ਸੰਤ ਰਿਖ ਤਿਹ ਕ

ੴ ਸ੍ਰੋਮੁਖਾਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨਿਪਹੀ ਅਮੇਅ ੧੮੭
 ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇੰਛਾ ਗਵਨਹੈ ਨਿਜ ਮਾਸੁ ਮਸੁਖੁ ਚੀਤਾ ॥
 ੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਉੱਤਮ ਸੰਤ ਤਾਂ ਹਿਪੁਰੇ ਮੇਚ ਲਿਖਾਯੋ ॥
 ਕਛੁ ਕਸਾਪਤਿ ਹਸੰਗ ਭੁਪੁ ਮੁਲਿ ਮਾਰੇ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰ ਰੰਡੇ ਤਮ
 ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਜ ਖੇਤੁ ਸਾਬਿ ਪਕੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਦੀ ਓਵਾਸੀ
 ਤਮਰ ਬਿਧਿ ਮੁਖੁ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਵਹ ਮੰਚਾਤ ਬਿਦਾਨ
 ਭੁਪਤਿ ਜਾਂਨ ਦੇਤ ਕਹਿ ॥ ਦਸਤੀਨ ਮਾਸ ਬੀਤਤ ਭੁਏ ਇਹ ਬਿਪ
 ਰਾਖੇ ਸੰਤ ਤਿਹ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਪਾਸ ਮਛਾਇ ਸੰਤ ਬਹੁ ਦੀਨ
 ਗਯਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਹਮ ਮਾਂਹਿ ਸਦਾ ਨਿਜ ਛਿਗ ਮੁਹਿ ਜਾਂਨਾ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਹਨੁ ਮਤੁ ਕਰਹੁ ਭੁਪੁ ਅਬ ਮਾਗਾ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਨਿਪ
 ਕਹੀ ਦਾਸ ਕੇ ਸੰਗ ਹਿਲੀਜੈ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਗਏ ਨਹਿ ਬਨ ਤਪੈਰਾ
 ਜਕਾਜ ਕੇ ਸੇਰਹੈ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਤਿ ਗਵਨ ਸੰਤ ਨ ਕਯੋ ਜੇ ਇੰਛਾ ਭੁ

ਪਤਿਕੈ॥ ੬॥ ਨਿਪਮਨਦੀ ਨੀਠੀਕਸੰਤਜੈ ਹੈ ਅਬ ਪ੍ਰਤਾਨਿ
 ਨਮੰਦਰਤਬਗਯੋ ਜੋਕ ਬਿਹਬਲਭਯੋਗਾਤਾ ਦਿਖਰਾਂਨੀ
 ਮਨਚਕਤ ਬਹੁਰ ਬੂਝਤ ਕਰੋਯੋਗੀ ਕੋਹ ਬਿਥਾਸ ਮੁਝਇਸੰ
 ਤਗਵਨੈ ਅਬ ਭੁਗੀ॥ ੬॥ ਟੁਮੁਹਿਤਨਤਿਹ ਬਿਹਰਿ ਕਰਮੋਕੋਸੰ
 ਗਨਲੇਤਯਨਾ॥ ਸੋਮਦਸੁਤੰਤ ਅਪੀਨਨਹਿਕਿਹ ਬਿਧਰਾਥੋਤ
 ਹਿਗਨਾ॥ ੭॥ ਸੁਨਿਰਾਂਨੀਨਿਪਬਚਨਾਂਹਿਕਛੁਓਂਤਰੁਦੀਨੇ॥
 ਮਨਮੈਗਨਤੀਕਰਤਸੰਤਕਾਹੁੰਨ ਅਪੀਨੀ॥ ਪੁਨਿਸੁਤਦੀਨੀਗ
 ਰਲਤਜੇਤਿਹਤਤਛਿਨਪ੍ਰਾਂਨਾ॥ ਏਕਜਾਂਮਨਿਸਰਹੀਰੁਦਨਉਚੀ
 ਸੁਰਠਾਨਾ॥ ਪਕਯੋਸੇਰ ਬਹੁਮਹਲਮੈਸੁਨਿਜਾਗੇਹਰਿਸੰਤਤ
 ਬਾ॥ ਛਿਗ ਬੂਝੇਕ੍ਰਿਤਤਿਨਕਹੀਸਬਨਿਪਸੁਤਤਯਾਗੇਪ੍ਰਾਂ
 ਨਅਬਾ॥ ੮॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਸੁਨਿਮਹਿਤਅਚਰਜਭਯੋਗਵਨ
 ਭਵਨਤਬਕੀਨਾ॥ ਨੀਲੇਤਨਜਿਸਕੋਦਿਖੋਬੂਝੇਕਾਦਖੁਣੀ

ਨਾ ਬੁਝੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲੀਨਾ ਸਾ ਦੁਖੀ ਚਿਹਿ ਆਗੇ ॥ ਕਰ ਸੀ ਪੁਰ
 ਤੀ ਅਕਪੁ ਜੋ ਪੂਰੁ ਜਾਂ ਨ ਤਸਰ ਬਾਗੇ ॥ ਰੇ ਰੁਏ ਤੁਮ ਚਲਤ ਬਿ
 ਹਿਤੁ ਵਨਿ ਪਤਨ ਤਜ ਪੁਨਿ ॥ ਮੇ ਸੁਤ ਕੋ ਬਿਖੁ ਦੀਨ ਸੰਤ ਰਹਿੰ
 ਕੇ ਉਦਿਨ ਸੁਨਿ ॥ ੬ ॥ ਤਨ ਪੁਲਕਤ ਕੁਰ ਰੇ ਨ ਜਨ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
 ਬਾਤ ॥ ਗਦ ਗਦ ਬਚਨ ਨ ਆਵਈ ਅਤਿ ਬਿਹ ਬਲ ਕੁਯੰ
 ਗਾਤ ॥ ਅਤਿ ਬਿਹ ਬਲ ਕੁਯੰ ਗਾਤ ਸੰਗ ਜੇ ਸਾਧ ਰਹਾਏ ॥ ਤਿ
 ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨੀ ਬਿਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਹ ਆਸੁ ਮੁਭਾਏ ॥ ਕਰ ਪਕਰੇ ਨਿ
 ਪਕਾ ਛਤ ਉਨ ਹਿ ਮੈ ਜਾਂ ਉਗਨਾ ਕ ਛੁਪੇ ਮੀ ਜਨ ਕਹੇ ਦੇਖ ਬਾਲ
 ਕਾ ਬਿਸੇ ਮੇਤਨ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋ ਰਠਾ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਾਲ ਜਿ
 ਵਾਯੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ ਰਹੇ ਰੁਵਨ ਨਿਪ ਛਾਇ ਰਵਨ ਕਰਨ ਮਨਸਾ
 ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨੁ ਮੇਤ ਦੇ ਕੰਨ ਬਿਯਗਾਂ ਨੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਬਾ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿ ਕੀ ਖਾਂਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਿਹ ਕੁਝੁ ਮੁਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨਿ ਬਜ

ਤੀਜਿਹੇਹਸੇਨਿਪਸਠਹਰਿਗੁਗਤਿਬਿਨੁਾਦਿਖਤੀਅਕੁਈ
 ਬਿਦੇਹਸੰਤਚਰਨਰਜਕਿਵਲੋਤੋ॥੧੩॥ਸਾਸੁਸਸੁਰਪਰਵ
 ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਜਾਂਤਨਹੀ॥ਜੀਅਹਰਿਕਿਹਆਪਾਰਸੰਤ
 ਸੀਤਸੋਪਾਲਤਨ॥੧੪॥ਛਪੇ॥ਅੰਤਰੰਗਾਇਕਸਖੀਤਾਂਹ
 ਸੋਕਯੋਬੁਝਾਈ॥ਦੈਰੋਨਿਜਸੁਤਗਾਰਲਸੰਤਜਬਪੁਰਮੇ
 ਆਈ॥ਤਿਹਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਬਾਲਉਠੈਤਬਯਹਿਸਦੁਮਾਨੈ॥
 ਇਕਦਿਨਜਨਪੁਰਆਇਕਯੋਦਾਸੀਪ੍ਰਭੁਠੰਨੈ॥ਸੁਨਿਭੂਪ
 ਰਿਸੁਤਦੀਨਬਿਖੁਸੇਤਤਛਿਨਮਿਰਤਕਭਯੋ॥ਪੁਨਿਹਾਰਕ
 ਰੋਵਨਲਗੀਸਾਸੁਸਸੁਰਪੀਰਜੁਗਯੋ॥੧੫॥ਜਬਦੇਖੋ
 ਪਰਵਾਰਸਕਲਰੋਵਤਅਕੁਲਾਈ॥ਤਬਰਾਂਨੀਕਹਿਬੈਨਜੀ
 ਅਨਕੋਏਕਉਪਾਈ॥ਅੰਮੈਸੇਕਰਮੁਹਿਮਾਤਪਿਤਾਬਹੁਬਾਲ
 ਜਿਵਾਏ॥ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸੰਤਮਿਤਕਉਠਿਏਮੁਖਪਾਏ

॥ ਕੋਸੇ ਹੋ ਵਤ ਵਹ ਸੀਤ ਨ ਕੋ ਸੁਤਾ ਹਮ ਅੰਨ ਅਬਾਜੇ ਦਾ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਸੀਤਿ ਹਸੰਗ ਦੀ ਨਤੀ ਅਲੈ ਰੇਟਾ ਬਹੁ ਗਏ ਸਬਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਆਮਗ ਦਾ ਸੀਸ ਮਛਾਇਤਿ ਹੁਨਿ ਮੁਤ ਪੈ ਮੁਖ ਭਾਖਾ ॥ ਦੁਰ
 ਹੁਤੇ ਰੰ ਰੰ ਤਕਰ ਕਹੈ ਬਚਨ ਸਿਰ ਰਾਖਾ ॥ ਕਹੈ ਬਚਨ ਸਿਰ ਰਾ
 ਖ ਜਾਇ ਦੇਖੇ ਬਰਸੰਤਾ ॥ ਜਿਮਤਿ ਹਸਿ ਪੁਜਾ ਦੀ ਨ ਕੀਨ ਸੇ
 ਨਿਜ ਦੁਖ ਪਤਿ ਤਾ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਨ ਵਸੰਤ ਅਨੇ ਨਿਪ ਗੁਰ
 ਲਗਾ ਗੰਨੀ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਿਕ ਠਾਢੀ ਵਾਰੇ ਮਗਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਗੰਨੀ
 ਸੰਤ ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਣ ਕੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ਦੇਖ ਬਾਲ ਅਚ
 ਰ ਜਭੁ ਏ ਬਿਖੁ ਕਰ ਤਜਾ ਗਯੋ ਗਾਤਾ ॥ ਬਿਖੁ ਕਰ ਤਜਾ ਗਯੋ ਗ
 ਤ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਯਹ ਜੰਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰੇ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਹਿਸੀਤ ਭਾਖੀ
 ਮੁਖਿ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰਹ ਰਿਕੇ ਨਸ ਪੁਜਾ ਨੁਪੋਇ ਪਗ ਦੀ ਨਿਪਾਂਸੀ ॥
 ਮੁਖ ਮੇਲਤ ਸਿਸ ਉਛੇ ਦੇਖਹ ਰਖਤ ਭੁਟੀ ਗੰਨੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦੇਹਾ ॥

ਸੰਤ ਚਰਨ ਸਭ ਹੂੰ ਪਰੇ ਜੇ ਨਿਪ ਕੇ ਪਰਵਾਗ ਭਏ ਸਿਖ ਜਭਗ
 ਤੀਲਣੀ ਗਾਂ ਨੀ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ॥੧੬॥੬੧॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਅਸੈ ਅ
 ਗਾਪਦੁੰ ਭਗਤ ਕੋ ਹਰਿ ਤੇਖਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕੀ ਚਿੰ ਰੰਗ ਨਾਥ ਕੋ
 ਸਦਨ ਕਰਨ ਬਹੁ ਬੁਧਿ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਕਪਟ ਪਰ ਮਹੁ ਚਿਜੈ ਨਿ
 ਦੁ ਬਹਿਤ ਦੇਹਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਹਿਸਪ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ਬਪਿਕ ਬਾਨੇ
 ਪਰਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਲ ਕਦੰ ਮਕੀ ਸਕੁ ਚਜਾਂ ਨਤਿ ਹੁ ਆਪੁ ਬੀਪ
 ਯੋ ॥ ਸੁਤ ਬਪਹਿ ਜਨ ਦੇਖ ਕੈ ਦੇ ਕੰਨ੍ਹ ਆਦਰੁ ਦੀ ਚਿੰ ॥
 ਅਸੈ ਅਗਾਪਦੁੰ ਭਗਤ ਕੋ ਹਰਿ ਤੇਖਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕੀ ਚਿੰ ॥
 ੫੧॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮੋ ਆਭਾਣੁ ਜੇ ਨੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਪਾਪਗੀ ਛੰ
 ਦੁ ॥ ਦੇਉ ਭਗਤ ਬਡੇ ਅਸੈ ਅਗਾਪਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇਖੇ ਸੇ ਸੁਨਿਕ
 ਥਾਸਾ ਪਾਇ ਕਮਾ ਮਾ ਬਿਯਭਾਨ ਜਾਮਾਂ ਨਾ ॥ ਤਿਹ ਆਪ ਸਮੇ
 ਸਨ ਬੀਪ ਜਾਂ ਨਾ ॥੧॥ ਮਾਤੁਲ ਗੁਹਿ ਸਿਸਗ ਯੋ ਬਾਰਏ ਕਾ ॥ ਤਿ

ਹਮਾਰੇ ਹੋਈ ਨੇ ਬਿਬੇਕਾ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਬਿਨਾ ਭਵ ਬਿਥਾਜ
 ਤਾ ਸੁਤ ਗੋਰਗਤ ਸੁਖ ਲੇਹੇ ਗਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਤੁਲ ਬਚ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਂ ਨਾਗੀ ਸੁਨੇ ਬਾਲਕ ਹੀ ਅਸਾ ਦੁਯਾਂ ਨਾ ਮਿਲ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤਿ ਦੇ ਉਕਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗਹਿ ਸਾਪਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸੁਨੀਤਾ ॥
 ੩ ॥ ਬਾਲਕ ਜਨ ਨੀਯ ਹਸੁਨੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਕੇ ਪਭਰਕ
 ਹੀ ਬ੍ਰਾਤਾ ॥ ਨਿਜ ਰਹਿ ਖੋਯੇ ਮੁਹਿ ਸੁਤ ਬਿਗਾਗਾ ਦੇ ਉਪਰੇ ਚ
 ਰਨ ਰਿਸ ਦੀ ਨਟਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਫਿਰ ਦੁਹਨ ਪਰਸ ਪਰਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨਾ ॥
 ਇਨ ਸਨ ਬੀਧੀ ਦੁਖ ਅਪਿਕ ਦੀਨਾ ॥ ਤਜ ਜ ਭੁਕੁਟੇ ਬਨਿਸਰ
 ਹੀ ਜਾਂ ਮਾ ਬਨ ਕੋ ਗਵੇਲੇ ਦੇ ਉਭਰਤ ਰਾਂ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਗਏ ਦੱਖ ਨਦਿ
 ਸਜ ਤਰੰਗ ਨਾਥਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਕਹੈ ਗਾਥਾ ॥ ਜੇ ਦੇਹੈ
 ਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਤ ਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਚਿ ਮੰਦਰ ਸੇਵਾ ਹਿ ਸੰਤ ਨੀਤਿ ॥ ੬ ॥
 ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਹਮ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਾਧਾ ॥ ਸੇਧਰ ਸੁਭਾਵ ਪਨ ਚਹਿ ਅਗਾ

ਸੋਰਠਾ॥

ਧਾ॥ ਰਹੇ ਸਗਲ ਨਿਸਾ ਦੇ ਊਗਨ ਤਬਾਤਾ ਫਿਰ ਕਰੀ ਟੁੰਡ
ਬਓਠੇ ਪ੍ਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਿਅ ਪਨੁ ਨਹਿ ਦੇ ਤਕੇ ਇ॥ ਪ੍ਰਿਤਮਾ
ਪਾਰਸ ਯਹਿ ਸੁਨੀ ਸੇਇ॥ ਝੇਨੀ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਪਰੀ ਬੀਗਾ ਸੁਤਿ
ਨਿੰਦਤ ਮਤਿ ਨਹਿ ਪਰਤ ਪੀਰਾ॥ ੮॥ ਪੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਨਹਿ ਚਾਹ ਪਰ
ਹਿ ਨਰ ਕਹਮ ਕੋ ਨ ਦੁਖਾ॥ ਪੂਰ ਪੈਰੈ ਸੁਖ ਸਾਹ ਅਰੁ ਸੀਤ ਨ ਸੇਵਕ
ਰੈ॥ ੯॥ ਗਏ ਸ੍ਰਾਵਗੀ ਥਾਂ ਨ ਕੁਏ ਸਿਖ ਜਤਾਂ ਕੇ ਦੇਉ॥ ਨਿਜ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਕਾਂ ਨ ਕਛੁ ਸੇਵਾ ਸੋ ਪੀਤ ਬੈ॥ ੧੦॥ ਲਗੇ ਸੇਵ ਦੇਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਗ੍ਰਿਏ ਸਗਲ ਸਰੇ ਵਡੇ॥ ਗਯੋ ਕਾਲ ਕਛੁ ਬੀਤਿ ਲਾਇ
ਕਲਾਂ ਨ ਮਹੀਤ ਤਿਹ॥ ੧੧॥ ਦੀਨੀ ਮੰਦਰ ਸੇਵਕ ਰਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮ
ਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ॥ ਈਨੇ ਸਗਲੇ ਭੇਦ ਕਿਹ ਬਿਪ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਕਾ ਛਾ
ਮਾ॥ ੧੨॥ ਜੇਕਾਰੀ ਗਾਰਗਜ ਮਾਤੁਲ ਬੂਝੇ ਤਾਂ ਹੋਕੇ॥ ਤਾਲੁ
ਦੀਨੇ ਮਾਤੁ ਮੰਦਰ ਤੇ ਕੰਠਾ ਗਯੋ॥ ੧੩॥ ਤੁਮਹਿ ਬਨਾਈ ਠੇਰ

ਕੋਹਿ ਮਿਤ ਕੋ ਅੰਨ ਮਗਾ ਜੰਨ ਤਨ ਹਿਨ ਐਹੁ ਮਤੁ ਮਹਿਤ ਪੂਤਕ
 ਤੇਤੁ ਮਾ॥ ੧੪॥ ਜਲ ਬਲਗ ਫੂਛਨ ਲੇਹਿ ਤ ਬਲਗ ਰਾਖੁ ਯੋ
 ਪਯਾਹਿ॥ ਹਮ ਕੋ ਬਡ ਮੰਦੇਹ ਕਿਹ ਮਾਰਗ ਕੰਠ ਗਯੋ॥ ੧੫॥
 ਪੁਨ ਬੇਲੇ ਦੇਹ ਰਾਖੁ ਭਿਨ ਦੁਰਤ ਕੋ ਨਾਹਿ॥ ਕਲਸ ਭਵਰ ਕੋ
 ਸਾਜੁ ਪੇਚ ਸਵਾ ਕੇ ਭਲੀ ਬਿਧਾ॥ ੧੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਤਿ ਹਮ
 ਰਗ ਕੇ ਲੇਗਯੋ ਐਹੁ ਨ ਦੁਸਰ ਬਾਤਾ ਐਸੀ ਬਿਧ ਜਨ ਭੇਦ ਲੈ
 ਆਇਕ ਹੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ਆਇਕ ਹੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ਰਖ ਆਈ
 ਜਬ ਰੈਨੀ॥ ਮਾਤੁਲ ਮੰਦਰ ਰਾਖ ਭੇਦੁ ਪਾਯੋ ਨਹਿ ਜੈਨੀ॥ ਬਾਲ
 ਕ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਯੋ ਦੀਓ ਤਾਲਾ ਜਾਨ ਨ ਜਿਹਾ॥ ਆਪੀ ਨਿਸ ਸਭ
 ਸੇਇਕੀ ਓਮਾਰਗ ਉਪਰਤਿ॥ ੧੭॥ ਭਾਰ ਜੇਵਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿ
 ਤਮੁ ਰਤਲੀ ਨੀਕਾ ਛਾਪੁ ਨਿਮਾਤੁਲ ਚਦਿ ਰਜੁ ਪਕਰੀਯੋ
 ਰਖ ਅਤਿ ਬਾਛਾਹੀਯੋ ਰਖ ਅਤਿ ਬਾਛਾਛੂਲ ਛਸ ਕੈਤ

੧੮੧

ਨੁਰਹਿ ਚਿਹਾਰੀ ਵਕਾਟ ਮੁਹਿ ਸਪਦਤ ਬੈ ਮਾਤੁ ਲਯਹਿ ਕਹਿ ਚਿਹਾਰੀ
 ਹਥਿ ਪਹੁਤਹਿ ਤੇ ਹਿਨੈ ਨਜਲੁ ਬਾਲਕ ਛਗੀ ਪੈਰੈ ਨਿਦਾ ਭੇਖ
 ਤਬੈ ਗੀ ਵਕਾਟ ਛਗੀ ॥ ੧੮ ॥ ਮੂਰਤ ਬਾਲਕ ਲੈ ਚਲੇ ਮਨ ਮੇ
 ਕਰਤ ਬਿਖਾਯਾ ਜੀ ਵਾ ਬਿਨਾ ਆਸਾਨੀ ਬਿਨੁ ਮਾਤੁ ਲਤਨ
 ਬਾਯਾ ਬਿਨੁ ਮਾਤੁ ਲਤਨ ਬਾਯਾ ਯੋ ਪੀਰ ਜਪਹਤਾ ਗੀ ॥ ਅ
 ਗੇਖ ਦਤ ਨੀ ਵਦੁਰ ਦਿਖਗਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਲਗੀ ਅਵ
 ਰਕਹਾ ਸੁਖ ਲੈ ਪੁਰਤਾ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਯਹ ਸਾਹੁਰ ਚੈ ਮੰਦਰ
 ਪ੍ਰਭ ਮੂਰਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹ ਬਿਪਿਗਨ ਤੀ ਕਰਤ ਜਨ ਆਯੋ ਜ
 ਬਵਯੋ ਗਾਨੀ ਵਖੁ ਦਤ ਮਾਤੁ ਲਤਨਾਂ ਮਿਲੇ ਭਗਤ ਸਿਰ ਮੋਹ ॥
 ਮਿਲੇ ਭਗਤ ਸਿਰ ਮੋਹ ਰਚੇ ਮੰਦਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮਇਗਲ
 ਟਤ ਅਪਾਰ ਕਹਾ ਬਰਨੇ ਤਿਹ ਗੀਤੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਆਵਹਿ ਸੰਤ
 ਕਹਹਿ ਸੇਵਾ ਦੁਚਿਹੈ ਜਿਹ ॥ ਰੰਕਨ ਦੇ ਪਨੁ ਭੁਰ ਕੇ ਊਨ ਹਿਟਿਹ

ਜਾਚਤਇਹ॥੨੦॥ਦੇਹਗਾਰੰਗਨਾਖਮੇਲੇਰਹੈਦੁਰਪੁਐਰੈ
 ਸੰਤ॥ਜੁਨਿਸਨਬੀਪੀਆਇਪੁਨਿਭਗਤੀਕਰੀਅਨੰਤ॥੨੧॥
 ੬੨॥ਸਾਖੀਹੰਸਪਕਰਨਕੀ॥ਛਪੈ॥ਟੀਕਾ॥ਹੰਸਨਹਿਤਪ੍ਰ
 ਭਰਏਬੈਦਜੁਨਹੋਇਤਹਸਾ॥ਚੰਦ੍ਰਸੈਨਭੂਪਾਲਕਰਤਬੀ
 ਗਲੇਵਾਸਾ॥ਭਯੋਤਾਂਹਿਤਨਕੁਸੁਕੀਏਉਪਚਰਅਨੇਕਾ॥
 ਚਹਿਮਰਾਲਕੀਖਾਲਬੈਦਬੇਲਜੋਪੁਨਿਏਕਾ॥ਤਾਹੂੰਮੈਪ
 ਰਦਮਾਰਹੋਤਿਹਪਲਸੋਨਿਪਖਾਇਨਬਾ॥ਹੈਤੀਨਦਿਵਸਤ
 ਨਸੁਰਨਸਮਜੈਹੈਦਖੁਯਹਸਕਲਤਬਾ॥੧॥ਜੁਨਿਭੂਪਤਿ
 ਆਨੰਦਬਾਧਿਕਬੇਲੇਤਤਕਾਲਾ॥ਜਾਵਹੁਮਿਲਦਸਪਾਂਚ
 ਆਨੰਦੋਸਪਦਮਰਾਲਾ॥ਜਾਤਿਪਛਾਨਤਹੰਸਨਿਪਤਿਹਮ
 ਗਹਿਤਿਹਕੈਸੇ॥ਦਖਦਸੁਨਉਤ੍ਰਜਾਤਮਾਨਸਰਰਹਿਸਦਵੈ
 ਸੇ॥ਰਿਸਬੇਲਜੋਭੂਪਾਲਪੁਨਿਬਿਨੁਆਨੇਤੁਮਹੋਤੋਸਬਾ॥ਉਇ

ਰਲੀਭਾਖਬਧਿਕਗਏਰਹਮਾਹਿਕੀਨਵਿਚਾਰਤਬਾ॥੩॥ਸੰ
 ਤਨਸੋਬਿਸ੍ਵਸਨੈਕੁਨਹਿਉਡਤਮਰਾਲਾਬਧਿਕਨਭੇਖਬਨ
 ਇਲੀਓਸਾਪਨਤਤਕਾਲਾਗਏਮਾਂਨਸਰਮਾਂਝਦੇਖਪੰਕਤਿ
 ਬਹੁਸਾਗਲੀਨੀਅੰਖਪਛਾਂਸੀਤਨਹਿਬਧਿਕਵੀਸਾਜੇ
 ਉਡਿਐਹਮਇਨਜਾਂਨਕੈਭੇਖਲਜਾਵਤਸਾਪਕੋ॥੪॥ਜਾਂਨਬ
 ਪਾਯੋਆਪਤਨੁਰਾਖੋਮਾਂਨਅਗਾਪਕੋ॥੩॥ਲੈਬੰਧਕਛਿਗ
 ਗਏਭੂਪਅਨਗਨਪਨਦੀਨੀਪੂਰਜਾਂਨੀਮੁਹਿਰੇਤਤੰਸਆਪਨ
 ਤਤਕੀਨੀਪਰਗਰਿਬੈਦਸਰੁਪਨਗਾਰੁਪਤਿਕੇਆਏ॥ਏ
 ਕਸੇਠਕੀਹਾਟਬੈਠਯਹੁਭੇਦਜਨਾਏ॥ਹਮੁੰਮੈਖਦਸਰੁਜਾਂਨਹੈ
 ਜਾਇਕੀਭੂਪਾਲਪ੍ਰਤਿ॥ਤਤਛਿਨਹੀਲੀਏਮੰਗਾਇਪ੍ਰਭੋਬੋਲੇ
 ਪੰਛੀਗਹੇਕਤਾ॥੬॥ਸੁਨਹੋਬੈਦਸੁਜਾਂਨਪਕਰਬਹੁਜਤਨਮਰਲ
 ॥ਯਾਂਕੋਪਲਹਮਖਾਂਹਿਮੈਛਦੀਬਨਇਹਖਾਲਾਪ੍ਰਭੁਕਹਿ

ਛਾਡਹੀਸਕਰਹੀਆਛੀਹਮਦੇਗਾਬਾਰਦਘਟਾਅਨੁਪ
 ਜਾਨਬਰਖੇਜਬਮੇਗਾਜੁਨਿਕਰਮੁਸਕਾਏਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਭੈ
 ਲੀਤੈਐਛਦਦਈ॥ਨਿਪਖਾਵਤਤਨੁਨਿਰਮਲਭਯੋਹੀਅ
 ਅਚਰਜਚਿਤਾਗਈ॥੫॥ਅਬਛਾਡਹੀਸਛਾਡਈਨੇ
 ਤਤਕਾਲਾ॥ਲੇਵਹੁਪਨੁਬਡਗਾਮਜੇਰਕਰਕਹਤਭੁਪਾਲਾ॥
 ਹਮਪਨੁਲੇਹਿਨਭੁਪਸੰਤਦੀਨੈਉਪਦੇਸਾ॥ਐਛਦਤਬਗਾਕ
 ਰੈਲੇਭੁਨਹਿਕਕੋਲੇਸਾ॥ਤੁਮਸਾਪਸੇਵਹਿਤਚਿਤਕਰਹਮ
 ਕੈਸੁਖੁਪੈਅਪਿਕਅਬਾ॥ਨਿਪਦੇਸਭਗਾਤਿਵਿਸਤਾਰਸਬਅੰ
 ਤਰਿਹਿਤਪ੍ਰਭੁਭਏਤਬਾ॥੬॥ਪਰਮਸਾਲਕਰਗਾਮਗਾਮਨਿਪ
 ਸੇਵਤਸੰਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿਕਹਕੋਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅੰਨੀਤਾ॥
 ਤਿਹਬਪਿਕਨਭਯੋਗਜਾਨਭੇਖਛਲਕਰਹਮਲੀਨਾ॥ਪੰਛੀਕੀ
 ਨਪ੍ਰਤੀਤਐਹੁਕਿਨਕਰੈਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਤਬਭਏਸਾਪਬੱਧਕਸਬੈਤ

ਯੋਬਾਨੇਸੰਤਕਗਾਕੀਰਤਸਿੰਘਜੇਨਰਗਤਿਲਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰ
ਯਾਸਸੰਸਾਰਤਿਗਾ॥੨॥੬੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਮਹਾਂਜਨਮਦਾਬ੍ਰਤੀ
ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਜਨਮਦਾਬ੍ਰਤੀਕੀਕਥਾਮੁਨ
ਹੁਦੈਕਾਂਨਾ॥ਭਗਤਸੇਵਹਿਤਚਿਤਕਰੈਜਾਂਨਤਨਾਂਹਿਨਅੰਨ॥੧॥
ਮਿਤ੍ਰਹੁਤੇਇਕਨਿਪਤਿਤਿਹਸੇਆਯੋਤਿਹਦੇਸਾ॥ਮਿਲਵੇਕੀ
ਅਤਿਚਾਹਮਨਆਗੈਮਿਲਜੇਨਰੇਸਾ॥੨॥ਕਛੁਕਦਿਵਸਰਾ
ਖਜੇਤਹਾਂਬਿਦਾਮਾਂਗਸੇਭੁਪਾ॥ਏਕਮਾਸਰਹਿਹੋਅਵਰਪੁਨਿ
ਪੁਰਜਾਹੁਅਨੁਪਾ॥੩॥ਸਦਾਬ੍ਰਤੀਕੇਬਚਨਸੁਨਿਹੋਯੋਨਿਪਤਿ
ਵਹਮੀਤਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਯਾਂਕੇਮਨਿਵਸੈਸਾਧਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਆਯੋਤਜਨਿਜਦੇਸਕੋਮੀਤਮਿਲਨਕੇਹੋਤਾ॥
ਯਹਿਮੁਹਿਛਿਗਨਹਿਬੈਠੈਸੰਤਸੇਵਬਹੁਲੇਤਾ॥ਸੰਤਸੇਵਬ
ਹੁਲੇਤਭੁਪਕੋਨਹਿਅਸਜੇਗਾ॥ਕਛੁਕਸਾਧਸੇਪ੍ਰੀਤਿਐਹ

ਗੈਨਿਤਭੋਗਾਤੋਯਹਿਵਿਤ੍ਰਪੁਨਜਨਸੰਤਅਪਰਾਪਜੁਠਯੇ
 ਅਤਾਂਕੋਕਛੁਨਹੀਕਹੈਮੀਤਨਿਪਮਨਮੈਆਯੋ॥੫॥ਦੂਰਕਰ
 ਨਸੰਦੇਹਤਿਤਹਰਿਜੂਕੀਨਉਪਾਇ॥ਏਕਸੰਤਆਯੋਤਾਂਸੀ
 ਮਹਾਂਜਨਕੇਠਾਂਇ॥ਸੀਮਹਾਂਜਨਕੇਠਾਂਇਭੁਪਬਹੁਆਦਰੁਕੀ
 ਨੇ॥ਨਿਜਮੰਦਰਦੀਓਵਾਸੁਨਿਪਤਿਭੁਤਤਿਹਰਸਭੀਨੇ॥ਸਿ
 ਦਿਨਖੇਡਤਸੰਤਸੰਗਹਿਤੁਕੀਨੇਭੁਰੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਕਸਾਪਰ
 ਯੇਸਿਸਕੋਲੈਦੂਰੀ॥੬॥ਮਾਕਯੋਨਿਪਸੁਤਕੋਤਬੈਭੂਖਲਲੀਨ
 ਉਤਾਰਾਗਾਡੁਯੋਤਿਹਕੋਪੁਰਿਮੇਪੁਨਿਮਨਕੀਨਵਿਚਾਰਾਪੁ
 ਨਿਮਨਕੀਨਵਿਚਾਰਲੀਨਹਤਜਾਮੈਭਾਰੀ॥ਯਹਭੂਖਨਕਿਹ
 ਕਾਂਮਦੀਏਤਤਛਿਨਸੇਭਾਰੀ॥ਫਿਰਆਯੋਪੁਰਮਾਂਹਿਕਰਤ
 ਪਛੁਤਾਪਸੁਭਾਕਯੋ॥ਹਰਿਜੂਪ੍ਰੇਰੀਬੁਧਿਤਾਂਹਕਰਨਿਪਸੁਤ
 ਮਾਕਯੋ॥੭॥ਜਬਸੁਤਗੁਰਆਯੋਨਹੀਰਾਂਨੀਮਨਪਛੁਤਾਇ॥

ਕਾਗਯੋਰਾਖਯੋਰਾਡੰਡੀਨਗਰਟਿਗਇਡੰਡੀਨਗਰਟਿ
 ਗਇਸੰਤਵਹਲੀਨੇਸੰਗਾਘਾਲਕਯੋਭੁਬਤਾਇਏਹਧਨੁ
 ਕਰਹਿਨਭੰਗਾਇਕਸੰਨਜਾਸੀਦੇਖਿਗਹਿਓਤਿਹਕਹਿਦੀਨ
 ਸਬਾਮਾਕਯੋਸਿਸਾਇਹਸਾਧਸੰਗਲੋਭਤਟਿਗੈਭਬਾ॥੮
 ਛਪੈ॥ਜਹਛਾਂਪਯੋਸਿਸਪੁਰਿਦੁਰਦੀਨਦਿਖਗਾਈ॥ਸਿਨਸ
 ਸੀਗਹਿਲੀਨਮੈਨਾਮਪਕੀਨੇਕਾਈ॥ਤੋਹੀਮਾਕਯੋਬਾਲ
 ਬਹੁਰਛਲਦੀਓਬਤਾਈ॥ਸੰਤਹਿਨਾਮੁਨਲੇਹੁਤਉਤੁ
 ਛਡੈਭਾਈ॥ਮੁਹਿਦੇਸੁਛਡਭਾਵਹੁਅਬੈਗਯੋਛਡਵਹ
 ਨਨਤਬੈ॥ਮੁਖਸਨਮੁਖਸੰਤਨਕਰਤਵਹੁਅਤਲੋਭਤਭਾਂ
 ਨਯੋਭਬੈ॥੯॥ਚਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਕਹਿਭੂਪਸਾਧਮਨਮੇਪਛੁਤਾਈ
 ॥ਜੈਰੈਮਨਹੁਗਿਲਾਂਦੇਹੁਨਿਜਸੁਤਾਬਿਵਾਹੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿ
 ਕਹਿਭੂਪਨਾਰਿਕੀਉਸਤਤਿਕੀਨੀ॥ਤੁਵਸੁਤਮਾਕਯੋਸਾਧ

ਤਾਂਹਿਪੁਤੀਚਹਦੀਨੀ। ਤਬਹਰਖਤਪ੍ਰੇਦਪਤਿਗਏਸੰਤਰ
 ਫਿਗਬਿਨਤੀਕਰੀ। ਦਾਸੀਕੀਜੈਮੁਹਿਸੁਤਾਕੋਕਹਿਪੁਨਿਜ
 ਨਮੇਸਿਸਹਰੀ। ੧੦॥ ਮੈਲਾਇਬਹੁਦੰਡਭੁਪਤੁਮਨੈਕੁਨਦੀ
 ਨਾਪੁਨਿਉਲਟੇਦੈਸੁਤਾਕਹਤਅਸਚਖਭਰਲੀਨੀ। ਬਰ
 ਵਸਕੀਨਬਿਵਾਹਦੀਏਮੰਦਰਸੁਭਛਾਏ। ਸੰਤਗਵਾਇਹਿ
 ਲਾਂਭੁਪਰਾਂਨੀਹਰਖਾਏ। ਪੁਨਿਆਏਗੁਰਗ੍ਰਹਿਨਿਪਤਿ
 ਕੇਅਤਿਆਦਰੁਤਾਂਕੋਕੀਓ। ਤਿਹਬੂਝੈਸਿਸਪਾਯੇਪੂਰੁ
 ਕੋਨਹੇਤਯਮਮਗਲੀਓ। ੧੧॥ ਸੁਪਨੰਤਰਸੰਸਾਰਹੇਤੁਕੋ
 ਉਪ੍ਰਭਨਾਂਹੀ। ਫਿਗਬੈਠੈਨਿਪਸਚਿਵਸਕਲਕਹਿਦੀਨੀ
 ਤਾਂਹੀ। ਬੇਲੇਗੁਰਸੁਨਿਭੁਪਤਹਿਪ੍ਰੀਛਾਪ੍ਰਭਲੀਨੀ। ਯਹ
 ਦੀਨੈਸਿਸਦਾਹਗਏਤਿਹਠੈਰਸੁਭੀਨੀ। ਤਹਹਰਿਯਸੁਗੁਰ
 ਗਾਵਨਲਗੇਪੁਨਿਜਲੁਛਿਰਕੋਰਾਮਕਗਾਤਬਸਾਵਪਾਂ

ਬਾਲਕਰਯੋਜੈਜੈਜੈਜੈਸਬਦੁਲਹਿ॥੧੩॥ਦੇਹਗਾਗਯੋ
ਮੀਤਸੰਦੇਹਨਿਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਹਲੀਨਾ॥ਜਹਤਹਦੁਹੁਨਿ
ਪਦੇਸਮੇਸੰਤਸੇਵਰਸਭੀਨਾ॥੧੩॥੬੪॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਾਰੇ
ਜੁਗਚਤੁਰਭੁਜਸਦਾਭਗਤਗਿਰਾਸਾਚੀਕਰਨਾ॥ਦਾਗਮ
ਈਤਰਵਾਰਸਾਰਮਯਰਚੀਭੁਵਨਕੀ॥ਦੇਵਾਹਿਤਸਿਤਕੇ
ਸਪ੍ਰਤਗ੍ਯਾਰਾਖੀਜਨਕੀ॥ਕਮਪੁਜਕੇਕਪਚਾਰੁਚਿਤਾ
ਪਰਕਾਸੁਲਜਾਏ॥ਜੈਮਣਕੇਜੁਪਮਾਂਹਿਅਸੁਚਛਿਅਪਨ
ਪਾਏ॥ਪ੍ਰਤਸਪਤਭੈਂਸਭਈਚੋਗੁਨੀਸ੍ਰੀਪਰਮੰਗਸਾਇਕ
ਪਰਨਾ॥ਚਾਰੇਜੁਗਚਤੁਰਭੁਜਸਦਾਭਗਤਗਿਰਾਸਾਚੀ
ਕਰਨਾ॥੫੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਭੁਵਨਚੋਹੰਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰ
ਡਲੀਆ॥ਸੁਨੀਏਭੁਵਨਚੋਹੰਨਕੀਕਥਾਸੰਤਮਨੁਲਾਇ॥
ਗੰਨਾਕੋਚਾਕਰਹੁਤੇਪਟਾਲਾਖਜੁਗਾਖਾਇ॥ਪਟਾਲਾਖਜੁਗ

१८६

ਖਾਇਏ ਮਭਗਤੀ ਪਨਲੀਨੀ। ਸੰਤਨਕੀ ਸਦਮੇ ਵਕਰਤ
 ਰਿਜਸਰਸਭੀਨੀ। ਇਕਦਿਨਭੁਪਤਿਚਛਾਸਿਕਾਰਸੰਗਰ
 ਯੇਭੁਵਨਪੁਨੀ। ਜਾਂਹਿਅਗੀ। ਗਨਿਕਸਿਸੇਈਮਾਰੈਕਹਿ
 ਨਿਪਸੁਨੀ॥੧॥ ਤਬਗੰਭੁਨਿਮ੍ਰਿਗਨੀਚਲੀਜਨਅਗੈਉਠ
 ਦੇਗ। ਮੇਲਅਸ੍ਰਤਿਅਸਹਤਯੇਲਗਯੇਪੀਠਮੈਘਗਾਲ
 ਗਯੇਪੀਠਮੈਘਰਕਟੀਪੁਤਨਸੰਗਤਬਹੀ। ਦੇਖਤਭਈਗ
 ਲਾਂਨਭਗਤਸਮਕਤਸਿਸਜਬਹੀ। ਕਰਹੋਦਸਨਕਾਜ
 ਮੇਹਿਜਗਭਗਤਕਹਤਸਬਾ। ਬਾਂਪੀਜੇਤਰਵਾਰਹਤੀਮ੍ਰਿ
 ਗਨੀਸੁਤਸੋਤਬਾ॥੩॥ ਬਿਨੁਬਾਂਧੇਸਮਸੇਰਕੇਦੇਤਜਗੀਰਨ
 ਭੁਪਾ। ਸਾਪਸੰਤਦੇਯੋਕਹਾਭੇਜਨੁਬਸਤਅਨੁਪਾ। ਭੇਜਨੁਬ
 ਸਤਅਨੁਪਭੁਵਨਫਿਰਐਰੁਵਿਚਾਗੀ। ਵਹੀਮੁਠਸੰਗਰਾ
 ਖਦਾਰਤਰਵਾਰਸੁਪਾਗੀ। ਭੇਵਲਖੇਏਕਬੰਪੁਕਹੀਸਬ

ਕੁਪਤਿਸੋਤਿਨਾ॥ ਮਾਂਤਰਾਂਨਾਨਾਹਿਬਾਤਸਾਦੀਦੇਖੇਬਿਨੁ॥
੩॥ ਬੀਤਗਯੋਇਕਬਰਸਤਬਅੰਸੇਨਿਤਵਹੁਭਾਖਾਭਰ
ਤਤੇਜਦਿਖਕਯਸਕਰੁਪਤਿਮਨਮੇਰਾਖਾਭੁਪਤਿਮਨਮੇਰ
ਖਏਕਦਿਨਕਯੋਦਸੁਛਿਗਾਜੋਨਹੋਇਤਰਵਾਰਦਾਰਕਾਟ
ਹੁਮਰੇਸਿਗਾਕਾਧੁਤੀਸਰੇਪਯਰਸਰੁਭਿਪਬਨਦੇਰੀਤੀ॥ ਬ
ਹੁਬਿਧਰਚੇਬਿਤਾਂਨਗਯੋਨਿਪਘਾਮਹਿਬੀਤੀ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥
ਗਏਬਾਗਮੇਸਾਚਿਵਸਕਲਮੇਨਾਪਤਿਭਾਰੀ॥ ਗਯੋਭੁਵਚੋ
ਨਰਿਦੈਪ੍ਰਭਰਾਖਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਸਨਿਪਕਾਛਖਤੁਗਅ
ਪੁਨੇਦਿਖਰਾਯੋ॥ ਕਹਾਅਛੇਸਭਲੋਗਬਹੁਰਛਿਗਸਾਚਿਵ
ਕਛਾਯੋ॥ ਤਬਕੁਮਕੁਮਕਰਦੇਖਨਲਗੇਭੁਵਨਰਿਦੈਚਿਤ
ਪਰੀ॥ ਦੇਖੋਮੇਰੀਤਰਵਾਰਜਬਭੁਪਕਹਾਕਹੁਏਰੀ॥ ੫॥ ਇਤ
ਨੇਮੈਨਿਪਕਯੋਭੁਵਨਸਮਸੇਰਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਇਤਸਾਰਦਪ੍ਰਭ

ਪਠੀਭਗਤਜਿਹਵਾਪਰਜਾਵਹੁਕਹਨਲਗੇਸੇਦਾਰਕੀ
 ਮੁਖਮੁਹਿਅਸਸਾਰਾਯਹਕਹਿਕਾਢੀਭਗਤਮਨੇਦਾਮਨਿ
 ਚਮਕਾਗਾਦਿਖਤੇਜਨਸਨਮੁਖਦਿਸ੍ਰੇਸਕਲਸਰਾਅਚਕ
 ਰਈ॥ ਨਿਪਕਾਢਖਡਗਮਾਗਨਲਗੇਜਿਹਸੁਣੀਸਾਖਦਈ॥
 ੬॥ ਭੁਵਨਕਪੋਕਰੇਰੇਰਭੁਪਟਿਨਸਾਚੀਭਾਖੀ॥ ਜਾਦਿਨ
 ਮੁਗਨੀਹਤੀਦਾਰਕੀਮੇਅਸਰਾਖੀ॥ ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸਾਰ
 ਕਤਾਬਰਨੁਨਿਭਗਾ॥ ਸੁਨਤਭਗਤਕੇਬਚਨਪਕਯੋਸਿਪ
 ਗਮਨੁਰਾਗਾ॥ ਤੁਮਆਵਹੁਨਹਿਜੇਹਾਰਹਿਤਤੁਵਦਰਸਨਮੇ
 ਆਵਹੋ॥ ਲਿਖਚਾਰਲਾਖਦੀਨੇਪਟੇਘਰਬੈਠੇਹੀਖਾਵਹੋ॥
 ੭॥ ੬॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਚਤੁਰਕੁਜਦੇਵਾਪ੍ਰੀਤਿਪੰਡਾਹਿਤਸੇਤਕੇ
 ਸਕੀਨੋ॥ ਟੀਕਾਛਪੇ॥ ਮੰਦਰਮੇਸੁਭਰੂਪਚਤੁਰਕੁਜਅ
 ਤਿਛਬਛਜੋ॥ ਪਟਤਰਕਾਂਕੇਕੋਦੇਖਰਤਿਪਤਿਮੁਖਲਾਜੋ॥

ਕੁਪਤਿਕੇਯਹਨੇਮੁਦਰਸਹਿਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਆਵੈ॥ਬਨੇਕ
 ਜਾਇਕਦਿਵਸਬਹੁਰਮਨਮੈਪਛੁਤਾਵੈ॥ਨਹਿਆਜੁਗਯ
 ਪ੍ਰਕੁਦਰਸਕੋਆਪੀਨਿਸਪੁਨਿਤਜਮਹਲਾ॥ਆਯੋਗਾਂਨਾ
 ਜਾਨੇਨਹੀਮੈਯੋਦਿਜਕਰਹਰਿਟਹਲਾ॥੧॥ਅਤਿਖਰਕੁਰ
 ਨਬਰੁਯੋਓਛੇਪੰਡਾਭੁਭਰਾਣੀ॥ਪ੍ਰਭਕੇਹਾਰਉਤਾਰਲੀਏ
 ਨਿਜਸੀਸਚਛਾਣੀ॥ਸੋਤਤਛਿਨਦਿਜਦੀਨਭੁਪਨਿਮ੍ਰਤੋ
 ਲੀਨੇ॥ਸਪਦਉਤਾਰਤਮੇਤਕੇਸਟੂਛੇਨਹੀਚੀਨੇ॥ਭੂਪਤਿ
 ਛਿਗਜਗਤਮਸਾਲਤਬਦੇਖਬਾਰਸਿਤਚਕਤਮਨਾ॥ਬੁ
 ਝੇਪੰਡਾਤਿਨਕਯੋਸਿਤਕੇਸਭਏਪ੍ਰਭਬੂਡਤਾ॥੨॥ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ॥ਸੁਨਿਭੂਪਤਿਹੀਅਮੈਜਕੋਮੁਖਭਾਖੋਕਛੁਨਹਿ
 ॥ਆਯੋਗਹਚਿਤਵਤਨਿਸਾਭੇਰਦੰਡਦੇਯਾਹ॥ਭੇਰਦੰਡਦੇ
 ਯਾਹਕਹਾਇਨਕੂਰਬਖਾਂਨੀ॥ਆਏਧੋਰਕੇਸਚਤੁਰਭੁਜਬੁ

ਦੇਜਾਂਨੀ॥ ਉਤਪੰਡਾਮਨਗਨਤਰੁਯੋਅਚਰਯਮਸਤਕਪੁ
 ਨਿ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਤੈਮੁਹਿਗਇਰਾਖੁਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਤਬਿਨਤੀਜੁਨਿ॥ ੩
 ਠਗਠਗਖਾਯੋਜਗਤਸਬਸਿਮਰਨੁਨੈਕੁਨਕੀਨਾ॥ ਚਰਨਾ
 ਮ੍ਰਿਤਦੀਓਲੇਭੁਸੋਬਿਨੁਪੈਸੇਨਹਿਦੀਨਾ॥ ਬਿਨੁਪੈਸੇਨਹਿਦੀ
 ਨਅੰਗੁਛਲਕੀਨੇਭਾਰੀ॥ ਏਕਬਾਤਕੀਲਾਜਨਾਮੁਪ੍ਰਭਪਕੇ
 ਪੂਜਾਰੀ॥ ਭਗਤੀਕੀਨਲੇਸਕੇਸਸਿਤਕਹਿਬੈਠੇਬਗਾ॥
 ਰਾਖੁਬਿਰਦਕੀਲਾਜਬਿਚਾਰੁ॥ ਹਮੁਦੁਗਨਿ॥ ੩॥ ਅ
 ਰਿਲਾ॥ ਭਰੇਨੀਗਦਿਜਨੈਨਨਬੈਨਕਹੈਪਰੈ॥ ਕੈਸੇਆਵੈਚੈਨ
 ਪ੍ਰਾਨਹਤਨੇਡਰੈ॥ ਸਾਰਪਾਰਕ੍ਰਿਤਬੁਡਬਚਾਵਹੁਬੁਛਾਏ॥
 ਮੈਤੈਢਿਗਰਖਦਾਸਗਰੁਆਰੁਛਾਏ॥ ੪॥ ਦਿਖਦਿਜਕੈਅ
 ਧੀਰਕਹੈਧੀਰਜੁਪਰੈ॥ ਜੁਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਬੈਨਖੋਲਚਖਸੁਖ
 ਭਰੈ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਸੁਭਕੇਸਪ੍ਰਭੁਪਾਰਨਕੀਏ॥ ਗਯੋਬਿਲੋਕ

ਠਗਾ॥

ਤਿਸੇਕਬਿਪ੍ਰਮਾਨੰਦਲੀਏ॥੬॥ਪਾਪਰੀਛੰਦੁ॥ਉਤਯਾਗ
 ਤਨਿਪਰਯੋਜਸਗਲਗਤਿ॥ਅਤਿਰਿਸਭਰਮੰਦਰਗਯੇ
 ਪ੍ਰਤਾਅਗੇਦੇਖੇਪ੍ਰਭਕੇਸਸੇਤਾ॥ਦੁਨੀਰਿਸਬਜਾਪੀਜੁਨੁ
 ਹੇਤਾ॥੭॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਠਦਿਯਬਚਫੁਲੁਭਾਖਾ॥ਨਰਕੇਸਸੇਤਪੁ
 ਨਿਜੀਸਰਾਖਾ॥ਯਭਡਅਵਗੁਨਇਨਕੀਓਕੁਗਾਇਕਬ
 ਰਖੇਚਨਿਪਕੇਪਪੁਗਾ॥੮॥ਪ੍ਰਭਨਾਕਚਛਾਈਦੈਕਸੀਸਾ॥ਚ
 ਲਿਰਪਰਧਾਰਪਟਭਰਨਗੀਸਾ॥ਗਿਕੇਮੁਰਛਤਪੈਨਹਿਤ
 ਨਸੀਭਾਗਾਜੁਗਾਜਾਂਮਉਠਜੇਹਾਹਾਪੁਕਾਗਾ॥੯॥ਛਿਮੋਹਪ੍ਰਭਜੁ
 ਕੀਨਉਪਾਧਾ॥ਤੁਵਸੰਤਭਗਤਕੋਮਤਿਅਗਾਧਾ॥ਤਬਯਭ
 ਬਚਬਾਖੇਰਮਾਨਾਂਹਾ॥ਜੇਬੈਠਰਾਜਨਹਿਦਰਸੁਤਾਹਾ॥੧੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਤੁਮਕੋਹੈਸਦੰਡਯਭਭੁਪਨਆਵੈਦ੍ਵਾਗਾ॥ਅਬ
 ਲਗਮਾਂਨਤਅੰਨਸੋਪ੍ਰਭਆਯਸੁਸਿਰਧਾਗਾ॥੧੧॥੬੬॥

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀ ਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਕਰਤ ਚਾਕਰੀ
 ਭੁਪ ਬੰ ਪੁਚਾਰੇ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ॥ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਲਪੁ ਸਰੁ ਭੂਤ ਲੀਨ
 ਭੁਗਤੀ ਪ੍ਰਨ ਪੁਰੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵਤ ਨਿਪਦਾਂ ਮਖਾਤ ਖਰਚਤ ਯਹਿਤੀ
 ਨਾ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਬਨ ਮੇ ਬਸੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤੀ ਰਸ ਭੀਨੀ ॥ ਪੁਰਮ ਪ੍ਰਣ
 ਦਿਵਸਾਇ ਕਬੇਹ ਨਿਤ ਭੋਜਨ ਹਿਤ ਆਵਤ ਭੁਗਤਾ ॥ ਪੁਨਿ ਟਿ
 ਰਜੈ ਪੈਤਤ ਛਿਨਤਾਂ ਬਡੇ ਬੰ ਪੁਦੇਖਤ ਚਕਤਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸਮੇ
 ਨਿਪ ਕਯੋ ਬੋਲ ਸਚਿ ਦਨ ਸਮਾਣੀ ॥ ਲੇਹੁ ਜਗੀ ਸੈਨ ਬ
 ਹੁਰਦਾਂ ਮਹਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਕੀਨ ਚਾਕਰੀ ਦੇਖਤ
 ਦੈਠੈ ॥ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਕੋ ਕਯੋ ਭੂਤ ਆਜੁ ਚਲੇ ਪ੍ਰਨ ਲੈਠੈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਜਗਨੈ ਕੁਨ ਦੇਤ ਵਹੁ ਨਿਪ ਆਗਸਾ ਸਚਿ ਦਨ ਦਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਮ ਚ
 ਕਰ ਭੂਤ ਸੁਨਿ ਰਹਤ ਸਦਾ ਹਾਜਰ ਨਈ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨ ਪਰਸ ਪਰਬ
 ਦ ਭੁਗਤ ਮਨ ਮੇ ਨਹਿ ਆਨੀ ॥ ਹਮ ਚਾਕਰਨ ਹਿਕਾ ਹੁਸਨਤ ਬਡੁ ਭੂਤ ਰਿ

੧੮੫

੦
੦
੦

ਸਾਂਨੀ॥ ਆਵਤ ਬਦਨ ਪਸਾਰ ਅਸੁ ਹਿਤ ਬਨ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਕਾਨ੍ਹ
ਤਜੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਜਗਾਈ॥ ਕਹਿ ਜਨ ਨ ਹਿ ਐ ਹੋ ਅਸਨ
ਕੋ ਮੂਏ ਜਗਾਵੈ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਕਮ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਕੋ ਗਯੋ
ਦ੍ਰੋਗਾਏ ਕ੍ਰਾਤ ਨਿਰਾਸ ਸਬਾ॥ ੩॥ ਇਕ ਤੀ ਅਵੈ ਸੁਤ ਭਗਤ ਭਿ
ਨ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰਦੀ ਨੀ॥ ਤੁਹਿ ਪਤਿ ਬਾਵਰ ਭਯੋ ਨਾਂ ਹਿ ਹਮਰੇ ਆਪੀ
ਨੀ॥ ਜੋ ਤੁਹਿ ਭੋਜਨ ਚਾਹਿ ਤਾਂ ਹੋ ਕੋ ਬਨ ਸਮਾਵਹੁ॥ ਤੀ ਅਕਤ
ਮੁਹਿ ਵਸਨਾਂ ਹਿ ਦੇਇਈ ਸ੍ਰੋਸੇ ਪਾਵਹੁ॥ ਤਿਹ ਦਿਲ ਸਠ ਭੋਲੁ
ਨਾਦੀ ਓਪੁੜਨ ਸੰਗ ਭੁਖੀ ਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗਯਾ ਪਨੁ ਲੈ ਕਾਪਿ ਗ
ਯੋ ਆਪੀ ਨਿਸਤਾ ਕੋ ਮਹੀ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਤ ਬ ਅਬਲਾ
ਅਯਨ ਸੁਨਿਓ ਠੀ ਦੇਖਿ ਪਨੁ ਭੁਗਾ ਕੋ ਓਨ ਨਹ ਦਿਖਾਹਿ ਰਿਦੀ
ਓਰਾਖੇ ਆਨੰਦ ਪੂਰਾ॥ ਰਾਖੇ ਆਨੰਦ ਪੂਰ ਸਪਦ ਨਿਜ ਪੁਤ
ਜਗਾਯੋ॥ ਦੇਹੁ ਪੀਇ ਕ ਬਨਿ ਕਦੇ ਰਸੀ ਪਾਵਹੁ ਲਾਯੋ॥ ਕ

ਹੇਠੇ ਜਨਮੁ ਖੁਲੀ ਓਦ੍ਰੁ ਸੁਵਦੇਖ ਜਰਹਿ ਸਬਾ ॥ ਪਤਿ ਹਿਤ ਨਿਤ
 ਪਠਾ ਮਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਭੀ ਨਿਤ ਬਾ ॥ ੫ ॥ ਲੈਏ ਅਸਨ ਰਖਾਇ
 ਸੁਤ ਨਿਕਟਿ ਨ ਬੈਸਨ ਦੇਇ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮ
 ਰਨ ਕਰ ਲੇਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਲੇਇ ਮਾਤ ਅਪੁਨੀ ਯਹੁ
 ਖਹੁ ॥ ਭੇਜਨੁ ਪਟਕ ਹਿਰੇਇ ਦੇਇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਰਾਖਹੁ ॥ ਤਮਰੇ
 ਨੈਕ ਨਘਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨੁ ਚੋਗੁ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਬੀਤੇ ਇਹ ਬਿਧ ਕਾਲ
 ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹਿਤ ਬਲੈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਓਪਾਸ ਕਰੁ ਗਤੁ ਯਹੁ ਅਏ
 ਤਬ ਹੁਸਾਂ ਨਾ ॥ ਸੰਗ ਬਾਂਸਰ ਕੀ ਭੀਰ ਬਹੁ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਂ
 ਨਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਂ ॥ ਸੁਭਗ ਬੇਬਾਂਸ ਬਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ
 ਕੀਨ ਉਛਾਹੁ ਸਾਂਨਹਿ ॥ ਅਨਜ ਲਾਯੋ ॥ ਦੂਰ ਦੇਖ ਕਪਭੀਰ
 ਲੋਗ ਅਚਰਜ ਯਹ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ਭਾਖਤ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਸਕਲ ਕਪਿ
 ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ੭ ॥ ਜਹੁ ਜਹੁ ਜਨ ਪ੍ਰੀਆ ਗਯੋ ਉਪਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪਾ

੨੦੦

੦

ਗਾਹਰਿ ਪੁਰਸਬਜਾ ਵਤਭਟੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇਤਨ ਸਿਰਦਾਗਾ ਇਕ ਪ੍ਰੇ-
 ਤਨ ਸਿਰਦਾਰਗਤ ਬਟ ਬੇਰੁਰਮਾਂਹੀ॥ ਪੰਡਤ ਨਿਤ ਜਲਤੁ
 ਰਮਪਾਵਨ ਅਚਰਖਾਂਹੀ॥ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ਵਿਬ੍ਰਾਦੇ ਏਧ
 ਰਦਿਜ ਬਰਕੀਤਹਾ॥ ਕਮਪੁਜਤ੍ਰਿਪਾਉ ਪਾਰਭਟੇ ਸਬ ਪ੍ਰੇਤਰ
 ਹੈ ਜਗ॥੮॥ ਦੇਹਗਾ ਯਹ ਕੀਪਭੀ ਰਹਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਿਜ ਕਰ
 ਫਿਅਸੁ ਕੀਨਾ॥ ਕਮਪੁਜਤਿ ਤਸੀ ਰਾਂਮਪਠ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤ ਰਸਭੀ
 ਨ॥੯॥ ਪ੍ਰੇਤਗਏ ਬੈਕੁਠ ਕੋਪੰਡਤ ਕਹਿ ਸਬ ਲੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁ
 ਗਤਿ ਸਭੁ ਹੁੰਗਹੀ ਚਖਦਿਖ ਕੀਪਛਪਸੇਇ॥੧੦॥੬੭॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਜੈਮਲਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਰਜਪਾਂਨੀ ਮੇਰਤੇ
 ਨਗਰਜੈਮਲ ਬਰਭੂਪਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿ ਕੀਰਾ ਸਿਸਾਪਸੇਵ
 ਕੇਰੂਪਾ॥ ਕਰਮੰਜਨਦਸਪਰੀ ਮਗਨਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸ੍ਰੀਤੀ
 ॥ ਕਹੈ ਕਾਜਕਛੁਮਾਇਤਾਂਹਡਾਟੇ ਨਿਪਨੀਤੀ॥ ਇਕਰਿਪਭੂ

ਪਤਿਯਹਿਰੇਦੁਲੈਸਜਸੈਨਾਆਯੋਜੁਚਛਿ।ਚੁਧਿਦੇਤਨਕੇ
 ਰੈਮਾਂਨਨਿਪਬਿਸਮਸਚਿਵਜਬਘੇਰਗਛਾ॥੧॥ਸਰੁਨਮੰਤ੍ਰ
 ਯਹਿਕੀਨਮਾਤਪਠਣੀਨਿਪਧਾਸਾਸੁਤਪੁਰਲੀਨਿਘੇਰਕਹ
 ਠਕੁਰਾਇਤਆਸਾਜਨਨਿਪਰਹੁਤੁਮਪੀਰਕੁਲੀਕਰਹੈਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੇ।ਨਿਜਮੰਦਰਮੇਬੈਠਕੁਜੁਹਰਿਨੰਦਕਿਸੇਰੇ।ਸੁਨਿਤਾਤ
 ਬਚਨਮਾਤਾਟਿਰੀਸਚਿਵਨਕੋਪੀਰਜੁਗਯੋ।ਕਹਾਠਕੁਰ
 ਆਨਛਡਾਇਹੈਚਲਹੁਰਾਜਯਹੀਅਠਯੋ॥੨॥ਇਤਮੰਤ੍ਰੀ
 ਕਰਮੰਤ੍ਰਉਤੈਪ੍ਰਭਪਗਨਿਪਹੁਪਾਅਸਤ੍ਰਸਸਤ੍ਰਸਰੁਸਾਜਚ
 ਦੇਬਰਬਾਜਅਨੁਪਾਜਾਇਲਰਾਣੀਲੀਨਰਿਪਨਕੀਟਿਜ
 ਬਿਡਾਰੀ।ਪਾਇਲਕਰਅਰਿਭੁਪਛਿਰੇਪੁਨਿਨਗਰਮੰਝਰੀ
 ॥ਯਹਰੇਦੁਨਕਾਹੁੰਨਰਲੁਯੋਨਿਪਬੀਤੀਜਬਦਸਘਰੀ।ਬਿ
 ਨੁਸੰਸੈਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨੁਕੀਓਮਾਂਗਤੁਰਗਪੀਰਜੁਪਗੀ॥੩॥ਬ

੨੦੧

੦

ਜਦਾਸਤਬਅੰਨਦੇਖਨਿਪਬੂਲਤਤਾਂਹੀ॥ਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾਪੂਰ
ਕੇਨੁਚਛਿਓਰੈਯਾਹੀ॥ਕਰਜੇਰੇਕ੍ਰਿਤਕਹਤਆਪਚਛਿਸਤ
ਹਰਾਏ॥ਨਿਪਰਿਪਘਾਇਲਕੀਨਸੁਨਤਜੇਮਲਚਖਛਾਏ॥
ਪੁਨਿਦਾਸਕੁਰਾਵਨਹੇਤਕਹਿਸੁਧਿਨਰਹੀਮੁਹਿਬੀਰਰਸਾ॥ਦਿਖ
ਰਾਵਹੁਮੁਹਿਜਹਸਤਨਿਪਰਾਏਦਾਸਸੇਧਕਯੋਹਸਾ॥੪॥ਪਾਧਰੀ
ਛੰਦ॥ਰਿਪਭੂਪਤਿਪ੍ਰਤਿਜੇਮਲਬਖਾਂਨਾਤੁਵਲਗੇਘਾਇ
ਸਹਠੈਠਾਂਨਾ॥ਮੁਹਿਘਾਇਪੀਰਨਹਿਨੈਕੁਬੀਰਾਦੇਖਜੇਤੁਵਚ
ਕਰਸੁਜਾਮਧੀਰਾ॥੫॥ਤਿਹਇਕਲੇਹੀਸੈਨਾਹਰਾਇ॥ਮੁਹਿਤ
ਨਬੇਯੋਪੁਨਿਮਨਚੁਰਾਇ॥ਤਿਹਦੇਖਭੂਪਗਣੀਸਗਲਪੀ
ਰਾ॥ਦਿਖਰਾਵਹੁਅਬਦਹਸੁਜਾਮਧੀਰਾ॥੬॥ਜਿਹਕੁਲੀਭੁੰਤ
ਤੁਵਲੋਨਖਾਇ॥ਮੁਹਿਠੈਨਸਗਲਦੀਨੀਕੁਰਾਇ॥ਸੁਨਿਸ
ਤੁਬਚਜੇਮਲਅਧੀਰਾ॥ਤੁਵਪੰਨਭਾਗਭੁਯੇਦਰਸੁਬੀਰ

੭) ਨਰਸਕਤਕਹਾਅਸਜਾਂਨਜੀਆਤੁਵਹਿਤਪ੍ਰਭੁਆਏਚ
 ਸੁਕੀਆਅਬਤੁਵਮੁਖਦਿਖਮੁਹਿਧੰਨਜਭਾਰਾਗਹਿਚਰ
 ਸਤਕੇਹੀਯੋਰਾਗਾ॥੮) ਪੁਨਿਭੁਲੀਭਾਂਤਤਿਹਬਿਦਾਕੀਲਾਦੇ
 ਬਾਜਕਰੀਰਥਪ੍ਰੀਤਿਭੀਨਾਤਿਹਰਿਪਨਿਪਪੁਨਿਯਹਪ੍ਰਨਸੁ
 ਲੀਨਾਜੇਮਲਜਿਮਪ੍ਰਭੁਕੇਰੰਗਰੰਗੀਨਾ॥੯) ਨਿਪਜੇਮਲਕੀ
 ਇਕਕਥਾਐਹਾਸ਼ੀਨਾਭਾਭਾਖੀਦੁਤੀਯੋਠੇਗਾਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਇਕਠੇਕਹਿਪ੍ਰਸੰਗਾਹਰਿਦਿਖਨੀਚੇਮਨੁਭਯੋਰੰਗਾ॥੧੦)।
 ਇਕਉਚਅਟਾਸੁਭਦੇਖਹਾਇ॥ਤਿਹਉਪਰਸੁਭਬੰਗੁਲਾ
 ਛਾਇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਤਹਸੇਜਾਤੁਸਾਇ॥ਜਰਕਮੀਸੁਭਰ
 ਪਰਦੇਬਨਾਇ॥੧੧)।ਪਲਕਾਪਰਧਰਓਛਨਅਨੁਪਾਇਕ
 ਦਰਸਿਛੀਤਹਰਚੀਭੁਪਾਪਰਫੂਲਪਾਂਨਜੀਛੀਉਠਾਇ॥ਰ
 ਹੇਛਤਹੇਠਨਿਪਪ੍ਰੇਮਛਾਇ॥੧੨)।ਕੁੰਡਲੀਆਨਿਤਨੀਚੇਨਿਪ

ਬੈਠਕਰਪੂਜਮਾਨਸੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਪਾਂਨਖਾਤਡਾਹੈਪ੍ਰਭੂਯਹਮਨ
 ਆਈਗੀਤਿ॥ਯਹਿਮਨਆਈਗੀਤਿਭੇਦੁਗੰਨੀਨਹਿਜਾਨੇ॥
 ਕਹੇਧਯਾਨਮੈਭੂਪਲਾਇਸੀਫੀਸੁਖਮਾਨੇ॥ਆਗੈਖਵਤ
 ਸਯਾਮਪਾਂਨਡਾਰਤਪੀਕਹਿਉਤਾ॥ਦੇਖਤਪਛੈਫਿਰੀਭੂਪਸੇ
 ਕਹਿਦੁਗਾਇਨਿਤਾ॥੧੩॥ਅਬਜਾਂਨੀਤੁਹਿਬਾਤਮੈਕਹਿਗੰਨੀਸੁ
 ਨਿਭੂਪ॥ਮੈਕੋਦੀਓਨਭੇਦੁਯਹਿਨਿਤਦੇਖਤਪ੍ਰਭੂਪ॥ਨਿਤਦੇਖ
 ਤਪ੍ਰਭੂਪਭੂਪਤੀਅਕੋਡਰਪਾਯੋ॥ਮਤੁਫਿਰਜੈਹੋਤਾਯਾਂਹਿ
 ਕਹਧਯਾਨੁਲਗਾਯੋ॥ਮਨਮੈਹਰਖਤਭੂਪਪ੍ਰਭੂਦਰਸਨੁਦੀਨੇ
 ਬਾ॥ਮੈਰੇਤੇਅਤਿਅਧਿਕਭਾਰਾਨੀਕੇਹੈਅਬ॥੧੪॥੬੮॥
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਰਮੁਲਭੁਗਤਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਸੰਤਨਤੇ
 ਨਿਮਸੁਨੀਕਥਾਭਿਮਕਹੋਬਖਾਨੀ॥ਗਫਲਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿਭੈਂਸ
 ਰਾਖਤਹਿਤਸਾਂਨੀ॥ਸੰਤਨਦੁਪੁਪਿਵਾਇਸੇਖਦੈਹੈਲਵਣੀ

॥ ਤਾਂ ਤੇ ਲੈ ਪਕਵਾਂ ਨ ਸੇ ਉਹ ਰਿਜਨ ਰਿਖਵਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
 ਲੈ ਕਰ ਮੇਦ ਕਸੁ ਰਗ ਸੰਤ ਨ ਹਿਤ ਬਨ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਦਿਖਾਉਨ ਬੇ
 ਰਹੀ ਭੈ ਸਬ ਰੁਪੁ ਨੈ ਗਲ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ੧ ॥ ਲੈ ਭੈਂ ਸਨ ਗੁ
 ਹਚ ਲੋਕੀ ਨ ਗਨਤੀ ਸਭ ਹੀ ਕੀ ॥ ਚੋਰ ਲੈ ਗਯੋ ਭੈਂ ਸਸੁ ਰੁ
 ਗ ਬੁਰੀ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਡਰ ਮਾਂ ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਬਾਤ ਛਪ
 ਟੀ ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਕਹਿ ਦੀਨ ਬਿਪੁ ਸੇ ਭੈਂ ਸਸੁ ਹਾਈ ॥ ਛਠ ਮਾਸ ਕ
 ਯੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਨ ਹਮੈ ਦੇ ਨਤਿ ਹ ਦਿਜ ਰਿਵਗ ਕੁਲ ਪਾਲ
 ਨ ਕਰੋ ਛਾਛ ਸੰਗ ਮੇਵ ਕਰੈ ਤਿਹ ਭੈਂ ਸਕਗ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਕੀਨ ਭਲੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਕਹਿ ਜਬ ਬੀਤੇ ਖਟ ਮਾਸ ॥ ਨਹਿ ਮ
 ਯੋ ਵਹ ਬਿਪੁ ਸੁਤ ਭੈਂ ਸਦੀ ਨ ਜਿਹ ਪਾਸ ॥ ਭੈਂ ਸਦੀ ਨ ਜਿਹ ਪਾਸ
 ਆਵੈ ਪੈ ਪਛੇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਲਿ ਗਹਿ ਕਯੋ ਚੋਰ ਉਮਰੇ ਉ
 ਤਰੇਹਾ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਦੇ ਸਕੀ ਗੀ ਤਿ ਦਿਵਾਰੀ ਉਤ ਸਵਲੀ ਨੀ ॥ ਭੁ

ਪਨਡਰੈਰੈਂਸਚੇਰਮਨਸਾਯਹਕੀਨੀ॥੩॥ਤਬਤਸਕਰਪਾ
 ਗਇਓਜਾਤਰੂਪਕੇਹਾਂਸਾ॥ਵੈਸੇਹੀਬਿਛੂਆਬਨੇਪੁਨਿਓਛ
 ਨਦੈਤਾਸੁ॥ਪੁਨਿਓਛਨਦੈਤਾਸੁਨਗਰਫੇਰਨਿਕਸੁਜੇਵਹਿ॥
 ਦਿਖਬਜਾਰਕੇਲੋਗਸਭਨਤੇਯਾਦਿਨੀਕੀਕਹਿ॥ਮਿਲਨੇ
 ਚੇਰਕੋਮਿਤਤਾਂਹਿਸੋਬਾਤਕਰਤਜਬਾ॥ਦ੍ਰੋਗਈਭੈਂਸਅਦਿ
 ਸੁਗਲਕੇਗੇਹਗਈਤਬਾ॥੪॥ਦੇਹਗਾਯਹਰੂਪੇਘੁਤਕੇ
 ਪਛੇਪਿਤਪੁਤਿਗਲਬਖਾਂਨਾ॥ਭੈਂਸਸੁਤਾਸੰਗਹੀਪਠੀਗੰ
 ਭੁਨਿਚੇਗੁਨਿਮਾਂਨਾ॥੫॥ਭੁਗਤਬਾਕਪੁਰੇਕਰਤਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਸੁਖਖਾਂਨਾ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਜੇਹਰਿਭੁਜੈਸਦਾਸੁਖਤਿਹਜਾਂਨਾ॥੬॥
 ਮੁਲਛਪੇ॥ਭੁਗਤਨਸੰਗਭੁਗਵਾਂਨਾਨਿਤਜਿਉਗਉ
 ਵੱਛਗੇਹਨਿਛਿਰੇ॥ਨਿਹਕਿਚਨਾਇਕਦਾਸਤਾਸੁਕੇਹਰਿਨਾਅ
 ਏ॥ਬਿਦਤਬਟੇਹੀਰੂਪਭਟੇਹਰਿਆਪਲੁਟਾਏ॥ਸਾਖਦੈਂਨ

ਕੇਸਮਾਂ ਮਖਰਦਹਾਂ ਪੁਰ, ਪਪਾਰੇ। ਰਾਮਦਾਸ ਕੇਸਦਲ ਅਪ
 ਰਨ ਛੋਰ ਸਿਧਾਰੇ। ਆਯੁ ਪਛਤਤਨ ਅਨੁਗ ਕੇ ਬਲ ਬੰਧ
 ਨ ਅਪੁ ਬਪੁ ਪਰੇ। ਭੁਗਤਨ ਸੰਗ ਭੁਗਵਾਂ ਨ ਨਿਤ ਤਿਉ ਗਉ
 ਬੰਛੋਗੋ ਗਨਿ ਛਿਰੇ॥ ੫੪॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਹਕਿੰਚਨ ਜੀ ਕੀ। ਟੀ
 ਕਾ ਸੋ ਰਠਾ। ਉਂਤ ਮਦਿ ਜਗ ਰਿਪਾਲ ਤਿਹ ਸੁਤ ਨਿਹਕਿੰਚਨ
 ਭਏ॥ ਲੀਨੀ ਭੁਗਤ ਗੁਪਾਲ ਸਾਪ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ੧॥ ਪਿਤ
 ਗਵਨੇ ਸੁਰਲੋਕ ਸਾਤ ਸੰਗ ਤਾਂ ਕੇ ਜਗੀ॥ ਨਿਹਕਿੰਚਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸੇ
 ਗ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰਮ ਪੁਨਿ ਕੀ ਨ ਸਭਾ॥ ੩॥ ਚਹੁ ਪਨੁ ਰਹੇ ਅਧਾਰ
 ਲਗੇ ਲੁਵਾ ਵਨ ਸੰਤ ਹਿਤਾ॥ ਤਿਹ ਤੀ ਅਧਾਰ ਜਾ ਕਾਰਮ
 ਪਨਿ ਵਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇ॥ ੩॥ ਪਨੁ ਨਿਤ ਖਰ ਚੈ ਭੁਰ ਅਨੈ ਨ
 ਹਿ ਕੋਰੀ ਸਦਨਾ। ਕਯੋ ਨਾਰਿ ਮਨ ਚੁਰ ਰਯੋ ਨ ਕਛੁ ਪੁਰਗੇਤ
 ਮੈ॥ ੪॥ ਦੇਹ ਜਾ। ਨਿਜ ਭੂਖਨ ਅਬ ਦੇਹੁ ਤੂੰ ਦੀ ਨੇ ਨਾਰਿ ਉਤਾਗ॥

ਸੀਧੇ ਆਸ਼ੇ ਬੇਚਤਿ ਹਕੀਨੇ ਸੰਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੫॥ ਕਰ ਭੁਲਿਖਾਵੈ
 ਸੀਸ ਨਿਜਾਇ ਹਥਿ ਪਠਾਗੇ ਬਜਾਗਾ ਲੇਗਾਗੇ ਪੁਨਿ ਦੇਨ ਤੇਇ
 ਤਾ ਬਛੀ ਆਪਾਗਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੇਉਂਦ ਮੁਗਯੇ ਦਸੁਨ ਕੇ ਹਿਰਲੇ
 ਤਾ ਮਾਪ ਸੰਤ ਕਛੁ ਨਾ ਕਹੈ ਡਾਰੈ ਤਾਂ ਹਿ ਨਿਕੇਤਾ ॥੭॥ ਮਾਰਗ ਸੰਗ
 ਚਲੈ ਸਰੁਨ ਜੇ ਪ੍ਰਕੁ ਬਾਸੁਨਾਇ ॥ ਰੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਪਹੁਚਾਇ ਤਿਹ
 ਸਿਰਧੈ ਬੇਝੁ ਉਠਾਇ ॥੮॥ ਪਾਪਗੀ ਛੰਦਾ ਅਰੁ ਜੇ ਕਟੈ ਬਕੀ
 ਕਰੈ ਬਾਤਾ ॥ ਦਿਖ ਕਾ ਮਰੇ ਪਤਿਹ ਪਰਾਜੇ ਗਾਤਾ ॥ ਬਨ ਮਧਜ
 ਇਪਨੁ ਛੀਨ ਲੇਇ ॥ ਪਨ ਅੰਨਗੇ ਹਕਰ ਸੰਤ ਸੇਇ ॥੯॥ ਨਿਹ
 ਕਿੰਚਨ ਜਨਾਇ ਹਾਹੀ ਗੀਤਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ ਬਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਉਠ ਕਰ ਦੀਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਹਿ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਬੈਠ
 ਚੈਨਾ ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਲੀ ਕਰ ਹਿ ਦਿਨ ਕਯੋ ਤਾਂ ਹਿ ॥ ਉਤਭਈ
 ਚਿੰਤੁ ਕਮਨੀ ਨਾਂ ਹਿ ॥ ਉਠਿ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਸੇ ਠਿਕੁ ਪਾਕਹ

ਗਵਨਬੁਝੁਕੁਕਮਨਿਅਨੁਪਾ॥੧੧॥ਇਕਭਗਤਦਰਸਲਲ
 ਸਾਮੇਹਿ॥ਚਲੋਧਯਾਰੀਦਿਖਰਾਂਉਤੇਹਿ॥ਬੇਸਰਪੈਲੈਪਨ
 ਗੋਨਰਾਗ॥ਲੀਨੀਚਛਾਇਕੁਕਮਨੀਨਾਹਿ॥੧੨॥ਛਪੈ॥ਮਾਰ
 ਗਬੁਝੁਜੇਯਾਇਪ੍ਰਭੂਨਿਹਕਿਚਨਦੁਰੇ॥ਚਾਛੋਬਨਮਗਮੱਧ
 ਤਹਾਰਹੈਬਟਪਾਰੇ॥ਤੁਮਸੀਗਤੀਅਪਨਿਰੁਪਛੀਨਲੈਪੈ
 ਛਿਨਮਾਂਹੀ॥ਕੇਸੁਰੇਪਹੁਚਾਇਦੀਏਪਨਬਿਨੁਕੇਨਾਂਹੀ॥ਤਬ
 ਕਟਪਟਤੇਪ੍ਰਭੁਖੋਲਕੈਪਾਂਚਰੁਪਈਯਾਦੀਏਕਰ॥ਨਿਹਕਿ
 ਚਨਦੈਨਿਜਨਾਰਿਕੈਕਰਹੁਸੰਤਹਿਤਅਸੁਬਗ॥੧੩॥ਮੈਯ
 ਕੈਪਹੁਚਾਇਸਪਦਪੁਨਿਆਵਹੁਗੇਹਾ॥ਚਲੋਧਪ੍ਰਭੁਕੇਸੀ
 ਗਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਬਾਤਸਨੇਹਾ॥ਕੈਪਨਕੈਸਤਨਾਰਿਆਦਿਬਜੇਹ
 ਰਕਜੇਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮਨਹਿਕਪਜੇਮੇਹਿਗਨੇਪ੍ਰਭੁਕੇਤੇ॥ਬਨਗੁ
 ਛਾਇਤੀਨੇਪਸੇਨਿਹਕਿਚਨਮਨਮੇਗਨੀ॥ਹਰਿਭਗਤੀਕੈ

੨੦੫

ਇਹ ਲੇਖਨਹਿ ਬੇਹਾਰੀ ਹੈ ਬਡੁਪਨੀ॥੧੪॥ ਭਾਰਹੁਪਨੁਲਿਖ
 ਪਦਨਾਹਿਮਾਰਤਹੋਦਧਤਿ॥ ਰੁਕਮਨਿਭੁਖਨਆਦਿਭਾਰਦੀਨਪ੍ਰ
 ਭਕੀਪਤਾਹਰਿਅੰਗੁਰੀਮੈਰਹੀਏਕਮੁੰਦਕਾਅਨੁਪਾਕਰਮੋਰ
 ਰਦਿਭਛੀਨਤਬੈਬੇਲੇਸੁਰਕੁਪਾਤੁੰਸਠਬਡੋਕਠਹੁੰਦਇਅ
 ਨਾਂਹਿਮਨਮੈਗਾਹੀ॥ ਲੀਨੀਸੁਮਭੁਗੀਲੂਟਪੁਨਿਤੋਗਾਥਮੁੰਦੀ
 ਲਹੀ॥੧੫॥ ਨਿਹਿਕਿੰਚਨਤਬਕਹੈਭਲੀਬਿਪਤੋਕੋਜਾਨੁਜੋ॥
 ਰਾਮਨਾਮਨਹਿਕਯੋਨੇਹੁਪਨਤੀਯਸੈਮਾਂਨੁਜੋ॥ ਮੈਸੇਨਰਪੇਛ
 ਡਪਨੈਕਾਗੁਨਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਏਹੈਸੰਤਭੰਡਾਰਮੁੰਦਕਾਬੇਢੇਯ
 ਹੀ॥ ਵਿਛਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖਨਿਭਭਗਤਕੀਪ੍ਰਗਟਭਏਬਿਭਰਾਜਤਬ
 ॥ ਕੀਨੇਸਨਾਥਦਿਭਬਰੈਕੋਬਰਦੇਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਸਬਾ॥੧੬॥ ਦੇਹਾ॥
 ਜਬਲਗਤੁਹਿਤਨਰਹੈਜਗਪਨਕੀਤਿਟਨਹੋਇ॥ ਕਛਖਰਚਗੁਯ
 ਹਿਗੋਨਤੇਕਰਹੈਸੰਤਰਸੇਇ॥੧੭॥੧੮॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਗੋਪਾਲਜੀਕੀ

ਸਾਖਦੈਨਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛਪੇ। ਗੋਰੇ। ਤੇ। ਸਤੇ। ਚਲੇ। ਉਭੇ। ਦਿਨ। ਤੀ।
 ਰਥ। ਪਰਮਨਾ। ਟਿਰਕਰ। ਚਾਰੇ। ਪਾਂ। ਮਕੀ। ਓ। ਬ੍ਰਿਦਾ। ਬਨਦਰਸਨਾ।
 ਬਾਲਦੈਸੇ। ਜੇ। ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ। ਹਿਕੀ। ਜਾ। ਤਿਨ੍ਹਨਕਗ। ਬੀ। ਅਰੁ। ਸੁਰ
 ਤਨ। ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ। ਹਕੀ। ਕੁਲ। ਉਚੀ। ਬਗ। ਤਨਰੇ। ਗੁਰੁ। ਯੋਕਛੁ। ਬੁਢਦਿ
 ਜਮ। ਤਿ। ਬਿਹਬਲ। ਚਲ। ਸਕਤਨ। ਹਿ। ਸਿਸਟੇਕਮਾਸ। ਅਤਿਪ੍ਰੀ
 ਤਮੇ। ਸੇਵਕਗੀ। ਬਰਨੇ। ਸੁਕਹਿ। १॥ ਗੁਰੇ। ਰੇਗੁਜ। ਬਦੁ। ਹਿ। ਬੁਢਦਿ
 ਜਮਲਨੁ। ਵਾਯੋ। ਪਟਨਵੀਨ। ਪਹਿਰਾਇ। ਚਰਨ। ਪਰਮਾ। ਬੇਨਾਯੋ।
 ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਤਬਕਯੋ। ਪੁਤਬਡਸੇਵਾਕੀਨੀ। ਯਾਸਮਪਨੁਲਹਿ
 ਐਰੁਮੇ। ਹਿਕੰਨਾ। ਤੁਹਿਦੀਨੀ। ਸਿਸਨਾਂ। ਹੀਕਰਦੀਨੀ। ਸਪਤਬੁ
 ਢਬਿਪ੍ਰਬਿਜਗਜਕੀ। ਕੀਨੀ। ਪ੍ਰਮਾਂਨ। ਬਾਲਕਤਬੈਸਾਖੀ
 ਦੀਜੈ। ਆਜੁਕੀ। ३॥ ਇਹ। ਅਵਸਰਨਰਨਾਂ। ਹਿਕੇ। ਉਸਾਖੀਗੋ
 ਪਾਲਾ। ਯਹਿਕਹਿ। ਪਹੁਚੇਦੇਸੇਦਉਦਿਨਵਰਤਿਹਕਾਲਾ।

ਸੁਖਸੋਮਿਲਪਰਵਰਬੂਢਵਿਜਕਹਿਸਬਬਾਤਾਸੁਨਹਿਸ
ਇਸੁਤਨਾਰਿਭੁਯੋਥਾਵਰਕਹਾਗਜਾਤਾਬਰਜੇਗਨਾਂਹਿਯ
ਹਸੁਤਾਕੇਕੁਲਘਰਯਾਂਕੋਨ੍ਹਨਕਰਾਕਹੈਬੂਢਦੇਓਮੇਏਤ
ਨਹਿਬਰਬਸਲੀਨੀਸਪਤਭਗ॥੩॥ਸਾਖੀਦੈਗੋਪਾਲਬ
ਹੁਰਆਏਹਮਦੇਸਾਅਬਕੇਸੇਫਿਰਜਾਂਉਬੀਚਦੈਬ੍ਰਿਜ
ਚਿਨ੍ਹੇਸਾਸਮਯਾਵਤਪਰਵਾਰਕਹੈਤੁਮਪੀਰਾਮਾਂਹੀ॥ਸੁ
ਧਿਨਹੀਤਨਮੇਹਿਦੇਹੁਸਾਖੀਨਰਜਾਂਹੀ॥ਬਰਵਸਮਨਾਇ
ਦਿਜਬ੍ਰਿਪਕੋਬੋਲ੍ਹੇਬਾਲਕਤਾਂਹਿਤਬਾਤੈਸੇਵਕਰੀਮੁਹਿ
ਪਿਤਾਕੀਲੈਪਨੁਜੈਹੋਗੇਹਅਬਾ॥੪॥ਕੰਡਲੀਆਬਾਲਕ
ਹੈਤਬ੍ਰਿਪਕੋਦੇਨਕਹੀਜੇਬਾਤਾਸੇਦੀਜੈਅਬਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
ਮੇਕੋਨਹਿਤਬਗਜਾਤਾਮੇਕੋਨਹਿਤਬਗਜਾਤਬਿਥਾਮੇਸੁਧਿ
ਰਹੀਤਨਾਸੁਨਿਸਿਸਰਿਸੁਭਰਕਹਤਅਬੈਸੁਪਹੈਦੈਹੋਪਨਾ॥

ਗੁਮਾਸਤੀਯਹਿਰੋਰੁਏਇਕਠੇਤਿਹਕਾਲਾਕੋਸਾਖੀਯੁ
 ਬਾਤਦੇਉਤਮਕਹਿਰੋਬਾਲਾ॥੫॥ਨਰਸਾਖੀਜਗਤੁਛੁਪੈਸਾ
 ਖੀਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ਤਿਹਹਜੂਰਿਦੇਨੀਕਹੀਸੁਤਾਛਿਕੋਇਹਕ
 ਲਾਸੁਤਾਛਿਕੋਇਹਕਲਗੁਮਪੈਚਨਲਿਖਦੀਨੀ॥ਪੂਰ
 ਸਾਖੀਦੈਆਇਲੇਹੁਕੰਨਜਾਗਸੁਭੀਨੀ॥ਤਿਹਮਪਬੈਠੇਸਾ
 ਪਾਬਿਧੁਤਿਹਕਹੋਸੁਭਨਕਗਾਸਾਖੀਸੀਗੋਪਾਲਕਹਾਹ
 ਸੀਕੀਨੀਨਗਾ॥੬॥ਤਿਹਕੋਸੁਭਬਾਵਰਕਹੈਛਿਗਤੇਦੀਨਉਠ
 ਇ॥ਲੈਕਾਗਦਬਾਲਕਗਾਯੋਜਹਗੋਪਾਲਬਿਜਗਾਇਅ
 ਤੇਗੋਪਾਲਬਿਜਗਾਇਜੇਰਕਰਕਹੀਬਖਾਂਨੀ॥ਚਲਕੇਦੀਜੈ
 ਸਾਖਪ੍ਰਭੁਮੈਲਿਖਕਰਆਂਨੀ॥ਚਾਰਜਾਂਮਾਸਿਸਖਰੋਕਯੋ
 ਨਹਿਉਂਤਰੁਮਿਲਕਿਹਾ॥ਪੁਨਬੋਲਜੇਭਰਨੈਨਸਾਖਨਹੋਇਕ
 ਜਤਿਹ॥੭॥ਸੁਭਤੇਬਡਤੁਮਕੋਲਖਜੇਤੈਮੁਹਿਦੀਨਬੀਚ॥

੨੦੭

ਸਾਲਸੁਕਦਿਗਸਾਗਰੈਪੈਪੈਛਪਗੀਸੀਚਾਪੈਪੈਛਪਗੀਸੀ
ਚਬੋਰੇਅਚਰਜਮਾਂਗਾਗਾਗਾਵਰਿਸਾਖੀਹੋਤਦਾਸਕੋਬਿ
ਗਰੈਕਾਗਾਪ੍ਰਭਮੀਠੇਕਹਿਬਚਨਚਲੈਨਹਿਪ੍ਰਤਮਾਪੁੰਕਬ
ਅਬੋਲੈਕੈਸੀਭਾਂਤਜੋਨਚਲਕਾਜਕਰੈਸਬਾ॥੮॥ਪਾਪਗੀਛੰ
ਦਾ॥ਮ੍ਰਿਦਮੁਸਕੰਨੇਪੁਨਿਕਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਜੁਗਸੇਹਰੇਗੁਅਬ
ਅੰਨਬਾਲਾ॥ਮੁਹਿਆਗੈਆਗੈਚਲਹੁਦੇਗਾਪਾਛੈਮੈਚਲੇ
ਖਾਤਕੋਗਾ॥੯॥ਮੁਹਿਨੂਪਰਿਧੁਨਿਤੁਵਪਰੈਕਾਂਨਾ॥ਪਾਛੈਜਿਨ
ਦੇਖਹੁਸਾਚੁਜਾਨਾ॥ਅਰੁਜਹਚਿਤਵਹੁਤਹਰੈਠੰਗਾਯਹੁ
ਨਿਤਬਬਾਲਕਚਲੇਦੇਗਾ॥੧੦॥ਜੋਜੋਨੂਪਰਪੁਨਿਪਰ
ਤਕਾਂਨਾ॥ਜੋਜੋਬਾਲਕਮਨਹੋਤਗਜਾਂਨਾ॥ਜਬਗਾਮਨਿਕ
ਟਿਪ੍ਰਭਗਏਮੀਤਾ॥ਬਾਲਕਮਨਆਈਲੇਉਸੀਤਾ॥੧੧॥ਮਤੁ
ਪ੍ਰਭਜੁਭੇਜਨੁਸਕਲਖਾਇ॥ਗਹਿਪਛੁਤਾਵੇਸੀਤਨਹਰਾਇ॥

ਫਿਰ ਕਰ ਦੇਖ ਜੇ ਮੁਹਿ ਦੇ ਹੁੰ ਭਗਾ ਪ੍ਰਭੀ ਮੁਦੁ ਮੁਸਕਾਂ ਨੇ ਕਟੇ ਸੇਗ
 ੧੨॥ ਅਰਿਲਾ ਮੈ ਆਧੋ ਤੁਵੇ ਤਰਖ ਜੇ ਭੇਜਨੁ ਅਬੈ ॥ ਖਾਵੁ ਬ
 ਲਾ ਅਪਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨੇਤ ਬੈ ॥ ਮੇਰ ਹਿਰੇ ਇਹੋ ਠੇਗਾ ਮਲੇਗ
 ਨ ਕੋਯੋ ॥ ਆਏ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਸਾ ਖਲੇ ਵਹੁ ਅਬੈ ॥ ੧੩॥ ਸੁਨਕ
 ਰੇ ਵੇਰੇ ਗਾਂ ਮਸਕਲ ਨਰਨਾਰਿ ॥ ਸਭ ਹੁੰ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕਯੋ ਸੁਭ
 ਚ ਪੁਕਾਰਹੁ ॥ ਦੇ ਨਕਹੀ ਦਿਜ ਸੁਤਾ ਬੀਚ ਸਾਖੀ ਦੀ ਚਿ ॥
 ਰਖੇ ਸਭ ਪੁਰ ਲੋਗ ਬਜਾਹੁ ਦਿਜ ਕੋ ਕੀ ਚਿ ॥ ੧੪॥ ਤਾਂ ਹਿਦੇ
 ਸ ਕੋਭੁ ਪੁਰੇ ਟਲੈ ਆਇਯੋ ॥ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਬਿਨਤਿ ਸੁਮੰਦਰ
 ਛਾਇਯੋ ॥ ਅਬ ਲੋਤਹੀ ਬਿਰਾਜੈ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਜੀ ॥ ਭਗਤ
 ਨ ਕੀਰਖ ਲਾਜ ਦੀ ਨ ਕੇਦਇ ਆਲਜੀ ॥ ੧੫॥ ੭੧॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ਼ੀਰਾ ਮਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਹੀ ਡਾਕੋਰ ਸੁਗ
 ਮ ਨਿਕਟਿ ਵਾਰਕਾ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤ ਹਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ

੨੦੮

੦

੦

ਲਾਯੋ। ਏਕਾਦਸਿਰਨਛੋਰਪ੍ਰਭੂਕੇਮੰਦਰਜਾਵੈ। ਪੈਇਕਠੇ
 ਬਹੁਭਗਤਹੈਨਿਸਗਾਗੀਜਸੁਗਾਵੈ। ਭਯੋਬ੍ਰਿਪ੍ਰਭੂਕਯੋ
 ਸੁਪਨਮੇਅਬਨਹਿਮੈਯੋਹਸੋ। ਯਹਬਾਤਭਗਤਮਾਂਸੀ
 ਨਹੀਪੁਨਿਪ੍ਰਭੁਭਾਖਸਨੇਹਸੋ॥੧॥ ਗਾਡੀਮੁਹਹਿਤਮਾਂਨਰ
 ਖਪਿਛੁਵਾਰਬਨਈ। ਤਿਹਪਰਮੇਹਿਚਛਾਇਹੈਨਿਗ੍ਰਹਕੇ
 ਉਠਿਪਾਈ। ਰਾਮਦਾਸਸੋਈਕੀਨਜਬੈਏਕਾਦਸਿਆਈ
 ਆਯੋਗਾਡੀਜੇਹਸਭਨਮਨਮੈਠਹਰਾਈ। ਤਨਬੂਛਭ
 ਯੋਚਲਸਕਤਿਨਹਿਤਾਂਤੇਚਛਾਯਹਿਆਇਯੋ। ਜਾਰੇ
 ਏਕਾਦਸਿਭਗਤਸਬਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗੁਨਗਾਇਯੋ॥੨॥
 ਯੋਵਾਦਸੀਤਹੈਨਿਆਪੀਸਭਸੋਏ। ਪ੍ਰਭੁਸੋਭਾਖਸੇਜ
 ਇਚਲਹੁਜਿਮਜਾਂਨਿਨਕੋਏ। ਭੁਖਨਲੀਨਉਤਥਪ੍ਰਭੁਸੁ
 ਨਕੈਜਨਬਾਂਨੀ। ਭਰਹੁਅੰਕਅਬਆਇਉਠਾਏਸਾਰੀਗਪਾ

ਨੀ॥ ਗਾਡੀ ਮੈਂ ਹਰਿ ਪਾਪ ਗਾਇਕੈ ਜੋ ਰਬੈ ਲਤਤ ਛਿਨ ਛਲੇ ॥ ੨੦੬ ॥
 ॥ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਰੇ ਦਾਸ ਜਬ ਦੇਖ ਸੁੰਨ ਮੰਦਰ ਛਲੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਈ ਪੰਡਾਰੋ ਹਲੇ ਗਾਸ ਗਾਰੇ ਤਬ ਨਾ ਗਯੋ ॥ ਗਾਡੀ ਇਸੁ ਸਾਰੀ
 ਕਰੁ ਜੋ ਦੁਹੀ ਲੈ ਭਾਗਯੋ ॥ ਪਾਛੈ ਦੇਰੇ ਕੇ ਪਦੇਖ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਸੇਭ
 ਖੀ ॥ ਹਾਂ ਕਜਾ ਹੁਤੁ ਬੈਲ ਮੋਹਿ ਬਾਪੀ ਮੈ ਗਾਖੀ ॥ ਰਮ ਦਾਸ ਸੋ
 ਉਬਿ ਪਕੀਨ ਤਬ ਪਹੁਚੇ ਪੰਡਾ ਨਾਇ ਪੁਨਿ ॥ ਬਹੁ ਮਾਰ ਚੋਟ
 ਪਾਇ ਲਕੀ ਓਰੇ ਸਠਿ ਯਹਿ ਮਤੁ ਕਾਰ ਸੁਨਿ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਮਾਗੀ ਤੀ ਗਾਡੀ ਦੇਖ ਪੁਨਿ ਭਟੇ ਲੋਭ ਤ ਅਤਿ ਪੀਗਾ ਤਬ
 ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਲ ਤਭੁਯੋ ਯਹ ਬਾਪੀ ਬਿਨੁ ਨੀਗਾ ਯਹ ਬਾਪੀ
 ਬਿਨੁ ਨੀਗਾ ਯੋ ਇਹ ਦਿਸ ਰਮ ਦਾਸਾ ॥ ਪਜਾ ਸਨ ਯਾਂ ਤੇ ਬੁਝੈ
 ਛੁੰਦੁ ਲੇਵੁ ਹੁਤੁ ਮਾਸਾ ਗਾਏ ਨਿਕਟਿ ਦਿਖਹੁ ਪਰ ਕਪੋ ਬਡ
 ਕੀਨ ਅਨੀਤੀ ॥ ਜਨ ਸੇਭ ਮਾਰੀ ਚੋਟ ਆਪ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗੀਤੀ ॥ ੫ ॥

ਕਰੋਰੇਸਬਦਿਜਖਰੇਬਾਪੀਤੇਹਰਿਕਾਛਾਬੋਲੇਪ੍ਰਭਲੀਜ
 ਉਮੇਜਨਸੋਅਤਿਹਿਤਬਾਛਾਜਨਸੋਅਤਿਹਿਤਬਾਛਾਐਰ
 ਮੂਰਤਪਪਰਾਵਹੁਮੁਹਿਸਮਲੇਵਹੁਕਨਕਕਹੈਦਿਜਨੇਪ੍ਰ
 ਭਾਵਹੁਰਾਮਦਾਸਕੋਕਯੋਦੇਹੁਸੇਨਾਨਹਿਮੁਹਿਪਗਾਤੀਅ
 ਸੁਤਿਵਾਰੀਦੇਹੁਸੁਨਤਜਨਹੀਅਅਚਰਜਕਰਗਾ॥੬॥ਪਾਪਰੀ
 ਛੰਦਾਪੁਨਿਪ੍ਰਕੇਬਚਜਨਸੀਸਰਾਖਾਤਨਪੁਲਕਤਰ
 ਯੇਜਲਭਰੀਅੰਖਾਉਤਕਰਿਪੰਡਾਪ੍ਰਕੇਚਛਾਇਅਬ
 ਅੰਨਕਨਕੋਚੇਗੀਉਪਾਇ॥੭॥ਸੁਨਕੇਜਨਵਾਰੀਦੀਨਡਾਗਾ
 ਮਹਿਕਰਗਾਸੀਪੰਡਾਪੁਕਾਗਾਰਮਦਾਸਕਯੋਪਰਤੇਉਣਾ
 ਇ॥ਨਹਿਰੈਪ੍ਰੇਤਬਕਰਉਪਾਇ॥੮॥ਗੇਦਿਜਉਠਾਇਨ
 ਹਿਉਠੈਪਾਛਾਜਨੁਕੀਨਸੇਰੁਵਾਰੀਗੁਪਾਲਾਰੈਲੱਜਤਦਿ
 ਜਗੀਵਾਨਿਵਾਇ॥ਰਮਦਾਸਚਰਨਸਰਪਰੇਧਾਇ॥੯॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਨਰੇ ਅੰਨਾ ਬਲਬੀਧੇ ਬਲਵੰਧਨਾ
 ਮਠਨਾ ਸਹੀ ਚੇਟ ਦਾਸ ਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਮਾ ਤਾਂ ਤੇ ਆਯੁ ਪਛ
 ਤਪ ਕ੍ਰੋਨਾ ਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ੭੩ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਬੱਛੁ ਹਰਨ ਪੀਛੈ ਬਿ
 ਦਤ ਮੁਨੇ ਸੰਤ ਅਚਰ ਜਨ ਜੋ ॥ ਜਨਮੁ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕੇ ਬ੍ਰਿਖ ਭੁਚੇਰ
 ਬ੍ਰਿਜ ਵਾਸੀ ਲੁਯਾਏ ॥ ਵੈਸੇ ਦੀਨੇ ਸ੍ਵਾਮ ਬਰਖ ਦਿਨ ਖੇਤ
 ਭੁਤਾਏ ॥ ਨਾਮਾ ਜਨੇ ਨੇ ਦਾਸ ਮੁਟੀ ਇਕ ਬੱਛੁ ਜਿਵਾਈ ॥
 ਅੰਬ ਅਲਕੋਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਗਾਥਾ ਜਗਾਈ ॥ ਵਾਰ ਮੁਖੀ
 ਕੇ ਮੁਕਟ ਕੋਰ ਗਾਥਾ ਬੋਲੇ ਸਿਰੁ ਨਯੋ ॥ ਵੱਛੁ ਹਰਨ ਪੀਛੈ ਵਿ
 ਦਤ ਮੁਨੇ ਸੰਤ ਅਚਰ ਜਨ ਜੋ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਜਸੁ ਸ੍ਵਾਮੀ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਅਰਿਲਾ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਕੇ ਮਧੁ ਦੇਸੁ ਸੁੰਦ
 ਰ ਕੈਏ ॥ ਆਸੁ ਮਧੁਰ ਤੇ ਦੁਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਰੈਏ ॥ ਕਰ ਧਿਰਿ ਸ
 ਨੀਤ ਹਾਂ ਅੰਨੁ ਉਪਜਾਵਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਲ ਆਇ ਸੁਹਿ ਤੈਥਿ

੨੧੦

ਵਾਵਹੀ॥ ੧॥ ਨਿਸਵਾਸਰਗੁਨਗਾਇਰਗਤਜੇਤੁਵਸੈ॥
 ਪ੍ਰੇਮਰਗਤਿਕੀਖਾਂਨਜਸੁਆਸੁਮਰਸੈ॥ ਬਿਜਤੇਤਸਕਰਮ
 ਇਸ਼ਮਿਅਦਰੁਕੀਓ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਭੇਜਨੁਦੀਨਕੁੰਮਪ੍ਰਭਭਵ
 ਲੀਓ॥ ੩॥ ਤਿਹਸਠਿਪਰੀਕੁਬਾਂਨਿਜਬੈਗੁਰਕੋਚਲੋ॥ ਸੁ
 ਮੀਕੇਖਟਬੈਲਲੀਏਚੇਰੀਭਲੋ॥ ਅਤਿਸੁਖਸੋਗੁਰਜਾਇ
 ਕ੍ਰਿਖੀਕਰਨਲਗੇ॥ ਉਤਪ੍ਰਭਕੀਓਵਿਚਾਰਗੁਰਗਤਪ੍ਰੇਮਹਿ
 ਮਗੇ॥ ੩॥ ਵੈਸੇਹੀਖਟਬੈਲਰਚੇਹਰਿਜੁਤਹਾਂ॥ ਭੋਰਜੇਰਗ
 ਏਦਾਸਰੇਦੁਨੈਕੁਨਲਹਾਂ॥ ਐਸੇਬੀਤੇਬਰਖਚੇਰਆਵਤ
 ਭਏ॥ ਵਹੀਬ੍ਰਿਖਭਤਹਦੇਖਿਹੀਯੈਅਚਰਜਰਏ॥ ੪॥ ਏ
 ਪਕੰਛੰਦਾ॥ ਛਾਰਕਹੈਹਮਬੈਲਹਿਆਏ॥ ਕੋਹਮਆਗ
 ਹਿਅੰਨਬੰਧਾਏ॥ ਗਏਗੇਹਟਿਰਦੇਖਹਿਬੈਲਾ॥ ਅਸੁਮ
 ਕੇਪੁਨਿਲੁਜੇਤਿਹਗੈਲਾ॥ ੫॥ ਸੁਮਿਕਹੈਬ੍ਰਿਖਵੈਸਹਿਦੇਖੇ॥

ਠੇਗਰਿਦੇ ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸੇਖੈ॥ ਈਤਉਤੈ ਫਿਰਏ ਖਟਵਾਰੀ
 ॥ ਅੰਨਪੁਨੈ ਗ੍ਰਹਤੇ ਬਿਖਛਾਰੀ॥ ੬॥ ਆਸੁਮ ਆਵਤ ਬੈਲ
 ਨਪਾਏ॥ ਜੇ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਹਤੇ ਸਠਲਾਏ॥ ਵੇਖਟ ਬੈਲ ਜਸੁ ਕਰ
 ਠਾਛੇ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚੇਗੀਯੈ ਦੁਖੁ ਬਾਛੇ॥ ੭॥ ਬੁਝਤ ਸੁਮਤਿ
 ਤੇ ਕਰ ਜੇਰੇ॥ ਗਾਵਰਿ ਬੈਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਚੇਰੇ॥ ਰਾਖ ਬਰੇ ਪੁ
 ਨਿ ਆਸੁਮ ਅੰਨੇ॥ ਕੋਤ ਕਭਯੋ ਫਿਨ ਮਾਂ ਹਿਸਮਾਨੇ॥ ੮॥ ਸੋਗ
 ॥ ਗਏਨ ਬੈਲ ਹਮਾਰ ਸੁਮੀ ਹਸਤਾਂ ਸੋ ਕਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਦੇਖ
 ਅਪਾਰ ਭਏ ਸਿਖ ਜਤੇ ਚੇਗ ਜਬਾ॥ ੯॥ ਐਰੁ ਕੁਟਲ ਜੇ ਲੋਗ ਤਿ
 ਨ ਸੁਨਿ ਜਾਪਨ ਮਤਿ ਗਹੀ॥ ਦਪਮਾ ਖਨ ਹਿਤ ਭੇਗ ਅੰਨੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿ ਗਹੀ॥ ੧੦॥ ੧੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਦਰਾ ਸਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕ
 ॥ ਛਪੇ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਿਰੇਲੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿ ਤੇ ਲਾਤਾ ਕੋਨਾ ਮਾ॥ ਨਿਦਰ
 ਸੁਹਰਿ ਭਗਤੁ ਤਹਾਂ ਕਰਹੈ ਬਿਸਮਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ

ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਢੀ ਅਪਾਰ ਦੇਖ ਦਿਜ ਜਰਤ
 ਅਨੀਤੀ॥ ਅਮਕੋ ਕੋਊ ਨ ਮਾਂਨੈ ਇਹ ਛਲ ਭੇਖ ਦੂਰੇ ਸਬੈ॥
 ਜਗ ਯਾਂਕੀ ਨਿਦਾਹੇ ਇਜਿ ਮਕੀ ਭੈ ਮੰਤ੍ਰਿਓ ਅਬੈ॥੧॥ ਗੁਜ
 ਨਵੰਤ ਜੋ ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ ਹਿਸਮ ਸਾਵਨ ਲਾਗੇ॥ ਨੰਦ ਦਾਸ ਹਰਿ ਭਗ
 ਤੁਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਅਨੁਗਾਗੇ॥ ਜੋ ਪੈਸ ਕੋ ਨ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਮਤੁ ਤਿਹ
 ਬੁਰਿਆਈ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਵਕਰ ਦੇਤ ਕੁਟਲ ਦਿਜ ਕਹਤ ਰਿਸਾਈ
 ॥ ਭੋਗੇਤ ਸਠ ਬਿੰਪ੍ਰੀ ਮਲੀਖਤ ਕਪੋਨ ਰਾਗੀਤਾਂ॥ ਅਝਾਵੈ
 ਤੈਹ ਰਿਭਗਤ ਕੋ ਕਰਚ ਬਾਉ ਬੈਠਾ ਹਿਯਾਂ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੇਮ
 ਗ ਕਰਤ ਨਹੀ ਮੈਸੀ ਬੁਰਿਆਈ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਨਿਦਾਸ ਸਾਧਕੋ
 ਭੇਖ ਬਨਾਈ॥ ਜਹੁ ਤਹ ਨਿਦਾ ਕਰਤ ਭਗਤ ਕਾਂਨ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥
 ਸਾਇਖੇਤ ਮੈ ਦੇਖ ਪੋਨ ਬਚਕੁ ਜੋ ਸੁਹਾਈ॥ ਉਠਿਹਾਂ ਮਰਾਮ ਕਹ
 ਬਿਨੁ ਚਰਹੁ ਉਠੀ ਗਾਂਇ ਤਤ ਛਿਨ ਤਬੈ॥ ਦਿਖ ਕੁਟਲ ਬਿਪ੍ਰ

ਚਰਨੀਪਰੇਕਰਹੁਸਿਖਜਪੁਭਜੁਅਬੈ॥੩॥ਦੋਹਰਾਪ੍ਰੇਮਰੁ
ਗਤਿਸਰਹੁੰਗਹੀਸਾਪਸੇਵਕਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਬਰ
ਨੇਚਰਤਨੰਦਦਾਸਸੁਭਰੀਤਿ॥੪॥੭੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਅਲੁਕੁ
ਗਤਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਛਪੇ॥ਪ੍ਰੇਮਰਗਤਕੀਖਾਂਨਅਲੁਹਰਿ
ਰਗਤਮਹਾਂਬਗਾਚਲੇਜਾਤਮਗਮਾਂਹਿਦੇਖਉਪਬਨਸੁੰਦ
ਰਕਰਾਕਰਪ੍ਰਵੇਸੁਤਿਹਮਾਂਹਿਕੀਓਮੱਜਨਨਿਤਨੇਮਾ॥ਪੁਨ
ਠਕੁਰੈਨੁਵਾਇਕੀਨਪੂਜਾਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਇਕਮਾਲੀਤੇਮਾਂਗ
ਤਭਏਬਾਲਭੇਗਹਿਤਮਾਂਬਤਬਾ॥ਤਿਹੁੰਮਲੇਛਹਾਸੀਕ
ਰੀਡਾਰਹਿਭੇਗੁਲਗਾਇਅਬਾ॥੧॥ਸੀਤੈਸੁਪਸੁਭਾਇਪੇਰ
ਨੈਵੇਦਨਕੀਨੇ॥ਸੁਕਿਆਈਸੁਭਰੂਰਿਅੰਬਗਿਕੈਰਸ
ਭੀਨੇ॥ਜੇਜੇਉਚੀਡਾਰਜਗਲਭੂਮੈਪਰਛਾਣੀ॥ਦਿਖਮਾ
ਲੀਭੈਮਾਂਨਰੁਪਤੈਜਾਇਸੁਨਾਈ॥ਨਿਪਦੇਰਆਇਚਰਨ

ਪਕੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਨਮਾਂ ਬਤਿਹਾ ਹਰਿਭਗਤੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਕੀ
 ਅਸਾਪਸੰਤਸੁਖ ਪਾਇ ਜਿਹਾ ॥ ੩ ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਰਸੁਖੀ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ ਦੇਸ਼ਾ ਕੀ ਉੱਤਮ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ
 ਦੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਾਂ ਮਕਲਾਨਿ ਪੁਨਿ ਅਪਿਕਤਾਂ ਹਰਗੁ ਬਿੰਤਾ ॥
 ੧ ॥ ਸਾਪਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਛਨੇ ਜੀ ਅਮਾਂਹਿ ॥ ਜਾਤਿਨੂ
 ਨ ਕੀ ਸਕੁਚ ਅਤਿਤਾਂ ਤੇ ਕਛੁਨ ਬਸਾਂਹਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁੰਦਰ ਧਾ
 ਮਤਿ ਹਰੇ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਤਾਂਹਿ ॥ ਪਰਮ ਸਾਲ ਲਖਿ ਸੰਤ ਇਕ ਕੀ
 ਅਪ੍ਰਵੇਸ਼ੁ ਤਿਹ ਮਾਂਹਿ ॥ ੩ ॥ ਮੰਨੁ ਲਾ ਅੰਗਨ ਬੈਠ ਜਨਗਨ ਕਾਤ
 ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਸੋ ਕਹਿ ਆਏ ਭੁਲਯਹਿ ਜਾਨਤ ਨਾਂਹਿ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੪ ॥
 ਛਪੇ ॥ ਕਰ ਸਿੰਗਾਰੁ ਭਰਥਾ ਚਮੁਹਰਗਨ ਕਾ ਪੁਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਕ
 ਹੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਮ੍ਰਤ ਪੈਠਾ ਖੋ ॥ ਅਤਿ ਬਿਰਕਤ ਦੁਹ
 ਸੰਤ ਤਾਂਹਿ ਪਨਇਓ ਛਾਨਾਂਹੀ ॥ ਬੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤਿਤ ਬਕਯੋ ਬਿੰਤ

ਰਾਖੁ ਗੁਰਮਾਂਤੀ॥ ਤਬ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਭੀ ਯਮੇ ਵਿਛੀ ਮਤੁ ਬੋਰੇ
 ਕਰ ਲੇਤਨ ਹਿ॥ ਨਿਜ ਦਾਸੀ ਮੰਗ ਵਾਇ ਪਨੁ ਮੋਰੁ ਥਾਰੁ ਰਹ ਲੇ
 ਤੁਕ ਹਿ॥ ੫॥ ਦਿਖਤਾਂ ਕੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤ ਬੂਝੁ ਤਪੈ ਤਾਂਤੀ॥
 ਕਾਂ ਕੇਰੁ ਪਤੁ ਵਜਨ ਮਸੁਨਤ ਸਕੁ ਚੀ ਮਨ ਮਾਂਤੀ॥ ਮਤੁ ਭੀ ਅਸੀ
 ਕਾ ਕਰੁ ਸਾ ਚੁਕ ਹਿ ਦੀ ਜੈ ਨਾਰੀ॥ ਬੇਸੁ ਜਾ ਕੇ ਭਵੁ ਭਯੋ ਭੋਰ
 ਕਰ ਕਹਿ ਚਖ ਵਾਰੀ॥ ਪੂਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਦਾਸੀ ਪਰੀ ਤਰਤਪ
 ਤਿਤ ਜਨਨ ਮੁਖੀ ਪਾ॥ ਬੀਤ ਜੇ ਸੁਜਨ ਮਸ ਭਾ ਬਿਖੇ ਮੈ ਕੇ ਊਨ
 ਸੁਫੁਤ ਯਾ ਹਿ ਬਪੁ॥ ੬॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਤਿ ਹਦੇਖ ਸੰਤ ਬੇਲੇ ਬਰਬ
 ਨੀ॥ ਰੰਗ ਨਾ ਬਪ ਹਿ ਰਾਇ ਵੀਟ ਪਨ ਯਹ ਸੁਭ ਠਾਂਤੀ॥ ਪੁਨ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਰਨਾ ਰਿਲੇਤਨ ਹਿ ਦਿਜ ਪਨੁ ਮੋਹੀ॥ ਰੰਗ ਨਾ ਬਕਿ ਵਲ
 ਪੈ ਚਰਨ ਬਲਿ ਹਾਰਨ ਤੇ ਹੀ॥ ਤੀ ਅਜ ਬਲਗ ਮੁਕਟ ਨ ਲੇਯੂ
 ਭੁਮ ਮਰਹਿ ਪੈਤੁ ਵਨ ਗਾਰ ਮੇ॥ ਸੁਨਿ ਆਨੰਦ ਪੈ ਦਾਸੀ ਪਠੀ ਬੋਲ

ਸੁਨਾਰੈ ਬਗਰਮੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਗੀਗਰਸਮਸੁ ਇਸਕਲਪਨੁ ਮਾਕੈ
 ਰਾਖੈ ॥ ਤਨਪੁਲਕਤਛਿਗਬੈਠਿ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਜੁ ਚਾਖੈ
 ॥ ਮਨਿਗਨਮੁਕਤਾਜਰੇਮੁਕਟਜਿਹਮੇਲਮਪਾਗਾਹਰਖਰੂ
 ਰਪਨੁਦੀਨਬਿਦਾਗੁਹਕੀਨਸੁਨਾਰਾਕਵਿਕਿਮਬਰਨੈਤਿਹਮੁ
 ਕਟਛੁਬਿਜਗਮਗਾਤਰਵਿਤਮਹਰਨਾਮਪਥਾਰੁਰਾਖਮ
 ਰਤਿਲੀਏਹਰਿਮੰਦਰਗਵਨੀਤਰੁਨਿ ॥ ੨ ॥ ਕਾਬਿਤੁਪਾਹੀ
 ਪੈਸੁਹੀਸਾਗੀਝਲਕੈਕਿਨਾਰੀਬਰਸਸਿਮੁਖਛੁਟੀਅਲ
 ਕੈਨਾਰਾਸੁਤਾਸੁਜਾਮਹੈ ॥ ਅਪਰਨਕੀਦੇਖਛੁਬਜਾਵਤਪ੍ਰਦ
 ਲਭਾਗਦਾਰਮਕੀਕ੍ਰਾਂਤਿਰਦਪਾਂਤਿਕੀਨੀਖਾਂਮਹੈ ॥ ਕੀਰ
 ਤੰਡਨਾਸਕਾਕੈਦੇਖਿਮੁਰਝਾਇਹੀਸੀਪਸੁਤਸੰਗਬਨੀ
 ਬੇਸਰਅਭਿਰਾਂਮਹੈ ॥ ਕਮਲਅਮਲਨੈਨਸਾਰਕਾਲਜਤਬੈ
 ਨਲਗੀਬਿਦੁਭਾਲਮਾਂਨੇਛੁਬਿਉਕੋਧਾਂਮਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀਛਲ

ਉਰੇਜ ਅੰਸਰੇਜ ਕਰ ਸੇਰੁ ਤਪੈ ਏਕ ਏਕ ਅੰਗ ਪੇਅ ਨੰਗ ਤੀਅ
 ਵਾਰੀ ਏ। ਨਖ ਸਿਖ ਲੋਕੁ ਖਨ ਬਨਾਇ ਛਬਿ ਛਾਇ ਰਹੀ ਅੰ
 ਸੇਰੁ ਪਦੇ ਖਰਹੈ ਸੇ ਉਨਤੀ ਪਾਗੀ ਏ। ਹੰਭਾ ਹੁੰਸੁ ਕੇਸੀ ਅੰਤਿ ਲੋ
 ਤਮਾਨ ਅੰਸੀ ਛਬਿ ਨੁਪਰ ਧੁਨਿ ਪਗ ਕਾਂ ਮਦੈ ਦਭੀ ਵਿਚਾਰੀ
 ਏ। ਸੇਰੁ ਹੁੰਕੀ ਖਾਂ ਨੈਨ ਸੈਨ ਕੇ ਚਲਾਵੈ ਬਾਂਨ ਮਿਦੁ ਮੁਸਕਾਂ
 ਅੰਨ ਗਜਾਨਿ ਮਨ ਹਾਰੀ ਏ। ੧੦। ਅੰਸੀ ਭਾਂਤ ਮੰਦਰ ਸਿਧਾ
 ਰੀ ਪੈਚਤੁਰ ਨਾਰੀ ਆਗੈ ਬੈਠੈ ਪੰਡਾ ਪੂਜਾਰੀ ਗਜਾਨੁ ਰਾਗੀ।
 ਕਯੋ ਤਿਹ ਦਾਗੀ ਲਜਾ ਟੀਕੀ ਟਹੁੰਸ ਵਾਰੀ ਪੁਰੁਸ ਰਧਾ ਅੰ
 ਗੀ ਹਰਿ ਸੀਸ ਕਰ ਪਾਗੀ ਪੈ। ਸੇਵਕ ਮੁਰਾਰੀ ਤਬ ਮਨ ਮੇਵਿ
 ਦਾਰੀ ਬਾਤ ਬੇਸੁ ਦੁਹਾਰੀ ਜੋ ਪੈਦੇ ਹੁਇ ਹਰਾਗੀ ਪੈ। ਯਾਤਿ
 ਹੁੰਨ ਪਜਾਰੀ ਗਿਰ ਪਾਗੀ ਬੁਧਿ ਕਹੈ ਸਬ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਸੁਖ
 ਸਾਰੀ ਅਪਹਾਰੀ ਪੈ। ੧੧। ਪਾਪਗੀ ਛੰਦਾ ਯਹ ਗਨਤੀ ਕਰ

ਕਹਿ ਮਹੰਤਾ ਪਹਰਾ ਭਿਮੁ ਕਟਿਤੀ ਅਹਿਤ ਅਨੰਤਾ ਅਯਸੁਲੇ
 ਭੀਤਰ ਗਈ ਨਾਗਿ। ਵੈ ਗਾਥ ਉਠਾਯੋ ਮੁਕਟ ਚਾਹੁ॥ ੧੩॥ ਇਕਦਿ
 ਜਮਗਜਾਨੀ ਰਹਿਯੋ ਤਾਂਹਿ। ਬਰਜੀ ਰਿਸ ਕੈ ਕਰ ਪਰਸਨਾਹਿ
 ਪੁਨਿ ਸਠ ਮਹੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰੋਪ ਕੀਨਾ। ਪਨ ਲੇਭ ਲਾਗ ਬੇਸੁ ਅ
 ਧੀਨ॥ ੧੩॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪਨੁ ਨਹਿ ਦਿਜ ਛੁਵਤ ਕੋਇ। ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਗਨ ਕਾ ਪਠੀ ਸੋਇ। ਤਿਹ ਦਿਜ ਕੋ ਬੋਟੇ ਲਖ ਮਹੰਤਾ। ਨਹਿ ਦਿਜ
 ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਕਯੋ ਸੰਤਾ॥ ੧੪॥ ਤੰਦ ਪਦਿਜ ਸਠ ਮਾਂਨੀ ਨਾਗਿ।
 ਬਹੁ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਕੋ ਦੀ ਨਾਗਾਗਿ। ਠਹਿਰ ਪਾਛੈ ਤੀ ਅਭਰ ਲੀਏ
 ਨੈਨਾ। ਮਾਰੈ ਮਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹੇ ਬੈਨਾ॥ ੧੫॥ ਅਰਿਲਾ ਸਫਲ
 ਪਰੀਹੈ ਮਾਜੁ ਭਗਤ ਦਰਸਨੁ ਦੀਓ। ਪ੍ਰਭ ਨਿਜ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵ
 ਇ ਮੁਕਟ ਪਾਰਨ ਕੀਓ। ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਸੁਭ ਲੋਗ ਚਰਨ ਗਾਸਕ
 ਪਰੈ। ਤਿਹ ਦਿਜ ਪ੍ਰਭ ਭੈ ਦੀ ਨਕੀ ਪਦੇ ਕਯੋ ਪਰੈ॥ ੧੬॥ ਸੁਰਪਤਿ

ਸੁਤਸਰਮਗੁਨਤਤਤਭੈਰੁਪਤੋ॥ਪੁਨਿਗਨਕਾਕੇਚਰਨਗ
 ਹੇਰਖਮਾਤਲੋ॥ਲੀਨਬਚਾਇਸੁਬਿਪ੍ਰਕੀਨਬਿਨਤੀਤੀ
 ਆ॥ਅਬਲੋਨਿਵਤਸਰੁਪਪ੍ਰਭੁਪਾਰਨਕੀਆ॥੧੭॥ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ॥ਅੰਸੇਤੀਅਸਮਪ੍ਰੇਮਗਹਿਤਾਂਕੋਭਵਦਖਭਾਗ॥
 ਜੈਸੇਕੇਕੀਨਦਸੁਨਿਦੁਗੁਭਾਗਤਨਾਗ॥ਦੁਗੁਭਾਗਤਨਾਮ
 ਭੋਗਦਿਖਜੈਪੈਤਸਕਗ॥ਜੁਨਿਕੇਯਕੋਸਬਦਗਾਖਪੈਮਿਯ
 ਜੀਯਨਸਕਗਾਦੀਪਕਤੇਤਮਜਾਤਪਾਮਤੇਸੀਤਹੂੰਜੈਸੇ॥
 ਜਿਮਾਹੁਤਤੇਮੇਪ੍ਰੇਮਤੇਸੀਸ਼ਿਤਐਸੇ॥੧੮॥੧੯॥ਮੁਲਛਪੇ॥
 ਐਹੁਜੁਗਨਤੇਕਮਲਨੈਨਕਲਿਜੁਗਾਅਪਿਕਫਿਪਾਕਰੀ॥
 ਬੀਚਦਏਰਪੁਨਾਬਭਗਤਸੀਗਠਗੀਆਲਾਗੇ॥ਨਿਰਜ
 ਨਬਨਮੈਜਾਇਦੁਸ੍ਰਮਕੀਓਅਭਾਗੇ॥ਬੀਚਦਯੋਸੇਕਹ
 ਰਾਮਕਹਿਨਾਰਿਪੁਕਾਰੀ॥ਆਏਸਾਰੰਗਪਾਨਸੇਕਸਾਗਰਤੇਤ

ਗੀ॥ ਦੁਸ਼ਕੀਏ ਨਿਰਜੀਵ ਸਬਦਾ ਸਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਤਾ ਪਰੀ॥ ਅੰ
ਰੁਤੁਗਨ ਤੇ ਕਮਲ ਨੈਨ ਕਲਿਤੁ ਗਬੁਤੁ ਤ੍ਰਿਪਾਕਰੀ॥ ੫੬॥
ਸਾਖੀ ਬਿਪ੍ਰਹਰਿ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ
ਤਿ ਕੇ ਰੂਪ ਦਿਜ ਗਯੋ ਹੁਤੇ ਸਸੁਰਾਰੀ॥ ਲੋਗੋ ਨ ਘਰ ਕੋਟਿ ਕੰ
ਪੰਥ ਮਿਲੇ ਠਗ ਚਾਗ॥ ੧॥ ਬੁਝੇ ਦਿਜ ਜੈ ਹੋ ਕਹਾਂ ਜੈ ਹੋ
ਮਰੇ ਗਾਂ॥ ਤਉ ਨ ਮਨ ਪਤੀ ਆਇ ਜਨ ਪੁਨਿ ਬੇਲੇ ਠਗ ਬਾਂਸ
੨॥ ਜਾਨਤ ਮਾਰਗ ਸੁਧਰਾ ਮਤਤ ਛਿਨ ਪੁਚੈ ਝਾਇ॥ ਜਿਹ
ਪੈਰੇ ਅਤਿ ਗੁਫ ਬਨ ਜੋ ਤਿਹ ਦੀਓ ਬਤਾਇ॥ ੩॥ ਦਿਜ ਕੇ ਮ
ਨ ਸੀ ਦੇਹ ਅਤਿ ਠਗਨ ਸਪਤ ਯਹ ਕੀਨਾ॥ ਰਘੁ ਵਰਾ ਮਤ
ਮਬੀ ਚਰੈ ਨੈ ਕੁਨ ਕਰਮ ਸੀਨਾ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਤਦ ਪਨ ਮਨ ਸਿ
ਤੋ ਖਾ ਬਿਪ੍ਰਚਲੈ ਨਹਿ ਸੰਗਾ॥ ਬੇਲੀ ਵਾਂਗੀ ਨਾਰਿਕਾ ਹਕਰ
ਹੋ ਮਨ ਭੰਗਾ॥ ਬੀਚ ਦਏ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸਮੇ ਅੰ ਸੋਨ ਰਿਪੈ ਹੋ॥

ਯਾਂ ਕੀ ਚੋ ਕੀ ਸੰਗ ਸਪਦ ਮਾਰਗ ਪਦ ਦੇ ਭੋ। ਸੁਨਿ ਨਾਰੀ
 ਕੇ ਬਰ ਬਚਨ ਦਿ ਫੁਲ ਲੋ ਬਿਪੁ ਠਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀ। ਬਨ ਸੁੰਨ
 ਜਾਇ ਮਾਯੇ ਤਬੈ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰ ਮੰਗ ਪ੍ਰੀ। ੫। ਲੈ ਪਨੁ ਅ
 ਬਰ ਨਾਰਿ ਦੁਸੁ ਠਗ ਚਲ ਤਭੁ ਏਤ ਬਾ। ਬਛੋ ਪਰ ਸਪਰ
 ਬਾਦ ਸੁੰਦਰੀ ਕੇ ਬਰਹੈ ਅਬਾ। ਤਿਨ ਮੈ ਇਕ ਸੁਠ ਕਯੋ ਕਰ
 ਹਿ ਮਿਲ ਮੰਲ ਅਖਾਰੀ। ਜੇ ਸਬ ਕਨ ਕੋ ਨੀਤ ਸੋ ਉਬ ਕੋ ਸੁ
 ਭਨਾਰੀ। ਬਦੋ ਰੁਚ ਲੇ ਮਗ ਦੁਸੁ ਜਬ ਤੀ ਅਛਿ ਗਛਿ ਪ
 ਛੈ ਵਿਖੋ। ਠਗ ਕਯੋ ਟੁਕ ਦਿਨ ਕੇ ਕੀ ਏ ਅਬ ਪਾਛੈ ਕਾਂਕ
 ਪਿਖੋ। ੬। ਕਹੈ ਪੀਰ ਪਰ ਨਾਰਿ ਦੇਖੋ ਪਾਛੈ ਵਾਂਕੋ। ਜੇ ਤਮ
 ਦੀ ਨੋ ਬੀਚ ਬਨੁ ਤਿਹ ਕਾਰਜੁ ਕਾਂਕੋ। ਸੁਨਿ ਦੁਸੁ ਨ ਅਤਿ
 ਡਾਟਲੀ ਨ ਆਗੇ ਕਰ ਨਾਰੀ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੋਇ ਤਿ
 ਹ ਕਯੋ ਪੁਕਾਰੀ। ਨਿਪਦੇਹੀ ਤੇ ਤਮ ਕਰਤ ਜਤ ਤਮ ਹਿ ਬੀ

ਚਪਤਿ ਭਤਿ ਕੀ ਥੀ ॥ ਕਹ ਅਟਕੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਂ ਨਤੁ ਮਬ ਭ ਅਚਰ
ਜੋ ਦੁਤ ਹੀ ਥੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਕਟ ਦੇਖ ਨ ਸਕਤ ਭਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਉਠਿ
ਪਾਏ ॥ ਲੀਨੇ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਬਾਜ ਬਰਚ ਦੇ ਸੁਹਾਏ ॥ ਏਕ
ਬਾਂ ਨਹਿ ਤਿ ਦੁਸੁ ਸਗਲ ਪਰਨੀ ਪਰ ਡਾਗੇ ॥ ਦਿਜ ਕੇ ਦੀ ਨ ਜਿਵ
ਇਭਈ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਨਾਗੇ ॥ ਦਿਪਤ ਹੁੰਭਏ ਸਨਾਥ ਤ ਬਕ
ਰ ਦਰਸਨ ਰਪੁ ਨਾਥ ਬਗਤਿ ਨ ਦੁਸੁ ਠਗਨ ਕੋ ਗਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰ
ਨਤ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ਕਰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਏਕ ਭੁਪ ਭਾਗੀਤ
ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਹੋਇ ਰਤਿ ॥ ਤਿਲਕ ਦਾ ਮਧੋਰ ਕੇਇ ਤਾਂ
ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜਾਨੇ ॥ ਖਟ ਦਰਸਨੀ ਅਭਾਵ ਸਰ ਬਥਾ ਘਟ
ਕਰ ਮਾਂ ਨੇ ॥ ਭਾਂਡ ਭਗਤ ਕੋ ਭੇਖਾ ਸਿਹਿਤ ਭੰਡੁ ਕੁਟਲ ਜਾਏ ॥
ਰਪਤਿ ਕੋ ਵਿਛਨੇ ਮਤਾਂ ਹਿਤੇ ਪਾਵੁ ਪੁਵਾਏ ॥ ਭਾਂਡ ਭੇਖਾ ਛੋਗ
ਯੋ ਦਰਸ ਪਰਸ ਉਪਜੀ ਭਗਤਿ ॥ ਏਕ ਭੁਪ ਭਾਗੀਤ ਕੀ ਕਥਾ

ਸੁਨਤਹਰਿਹੋਇਰਤਿ॥੫॥ਸਾਖੀਰਾਜਾਬੈਸਨਵਜੀਰੀ॥
 ਟੀਕਾਦੇਹਰਾਜੇਪਾਰਤਮਾਛਾਤਿਲਕਤਿਹਨਿਪਕਰਬ
 ਹੁਮਾਂਨਾਖਟਦਰਸਨਕੋਨੇਮੁਨਹਿਜਾਂਨਤਸਬੈਸਮਾਂਨਾ॥੧॥ਬਿ
 ਨੁਸੀਤਨਨਹਿਐਰੁਕਦੇਤਕਛੂਬਖਸੀਸਾ॥ਭਾਂਡਰਹਤਤਿਹ
 ਪੁਰਬਿਖੈਦੈਪੈਦੁਰਅਸੀਸਾ॥੨॥ਕਬਹੂੰਨਕਛੂਤਾਂਕੋਮਿਲੇ
 ਰੁਯੋਦਖਤਹੀਅਮਾਂਸੀ॥ਪਾਰਬੈਸਨਵਲੁਪਸੇਗਯੋਨਿਪਤਿ
 ਕੇਪਾਹਿ॥੩॥ਦੇਖਭੁਪਤਾਂਕੋਉਛੋਕੀਨੇਡੰਡਪ੍ਰਦਾਮਾਚਰਨਪੇ
 ਇਪੁਜਾਕਰੀਬੈਠਾਯੋਨਿਜਠਾਂਮਾ॥੪॥ਛਪੈਰੁਰਮਨਿਗਲਕੋ
 ਥਾਰੁਭੇਟਨਿਪਆਗੈਰਾਖੀ॥ਭਾਂਡਜਿਤਾਵਨਹੋਤਤਾਰਦੈਜਸੁ
 ਮੁਖਭਾਖੀ॥ਭੁਪਤਿਕੋਵਿਛਲੇਮਜਾਂਨਕੋਬਾਤਛਪਾਈ॥ਦੇ
 ਖਹੁਸੀਤਪ੍ਰਭਾਵਤਾਰਦੈਤਾਰਤਰਾਈ॥ਸਾਪਭੇਖਪਰਤਾਪ
 ਤੇਭਾਂਡਚਿਤ੍ਰਪਨਤੇਛਿਕੇ॥ਉਠਚਲੇਬਾਹਭੁਪਤਿਗਈ

ਕਾਅਵਗੁਨਦਾਸਹਿਕਯੋ॥੫॥ਦੇਹਗਾਭਾਂਡਭਗਤਨਿਪ
 ਸਮਭਯੋਕਰੈਨਿਤਪ੍ਰਭਰਾਸਿ॥ਇਹਬਿਧੋਤਅਨੰਦਨਿ
 ਤਕਹਿਕੀਰਤਸਿੰਘਦਾਸਾ॥੬॥੭੮॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਅੰਤਗਿ
 ਸੁਨਰਪਾਲਇਕਪਰਮਪਰਮਨਾਂਹਿਨਪੁਜੀ॥ਹਰਿਸੁਮਰਨ
 ਹਰਿਪ੍ਰਸੰਨਾਮਾਂਨਕਾਹੂੰਨਜਨਾਵੈ॥ਅਲਿਗਨਯਹਿਬਿਪਯੋ
 ਅੰਗਨਾਮਰਮੁਨਪਾਵੈ॥ਨਿੰਦਾਵਸਿਸੋਰੂਪਬਦਨਤੇਨਮੁਭਿ
 ਚਾਕਯੋ॥ਚਾਂਨੀਪਤਿਪਰਗੀਝਬਹੁਤੁਬਸੁਤਾਂਪਰਵਾਕਯੋ॥
 ਦਿਖਰਾਜਸੋਚਕਯੋਨਾਰਿਸੋਆਭੁਭਰਾਤਿਮੇਰੀਕਜੀ॥ਅੰ
 ਤਰਨਿਸੁਨਰਪਾਲਇਕਪਰਮਪਰਮਨਾਂਹਿਨਪੁਜੀ॥੫੯॥
 ਸਾਖੀਗਾਯਾਅੰਤਰਨਿਸੁਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਸੁਲੁਮੰ
 ਤਰੂਪਤਿਕਥਾਅੰਤਰਹਰਿਪਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਾਹਰਲਖੈਨਕਉਨ
 ਰਯਹਅਚਰਜਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਛੁਪੈ॥ਅੰਤਰਪੂਰਨਗਯਨ

ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾਏਕਲਖਾ। ਬਾਹਰਰਚਬਿਵਹਾਰਪ੍ਰੀਤਿਲੇ
 ਭੀਨਰਜੋਰਖਾ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਰੂਪਤਾਂਹਿਰੂਪਤਿਕੀਰਾਂਨੀ॥
 ਪਤਿਕੀਗਤਿਜੇਦੇਖਿਰਿਦੈਮੈਕਰਤਗਿਲਾਨੀ॥ ਸਠਯੋਯ
 ਹਿਯਗਾਬਿਵਹਾਰਕਰਮਮਲੀਜਿਮਪੁਨਿਮੋਨਿਗਾ॥ ਸਿਰ
 ਕੋਨਦੇਸੁਬਿਪਪਤਿਦੀਓਬਾਵਹਕਬਹੁੰਨਰਾਮਕਹਿ॥੨॥
 ਸੀਤਸੇਵਕਰਰਾਂਮਜਪੈਤੋਸੇਜੈਨਾਉ॥ ਯਹਪੁਨਲੀਨੈਨਾਰਿ
 ਰੈਂਨਦਿਲਦੇਖਤਰਾਉ॥ ਸੇਕਬਹੁੰਨਕਹਿਰਾਮਨਾਰਿਬਿਹਬਲ
 ਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਿਲੁਐਰੁਗੁਨੈਨਗਐਗੁਨਸਾਰੀ
 ॥ ਮੁਹਿਮਾਤਬਾਂਸੁਕਾਹੇਨਪੈਨਨਮਤਹੀਬਿਖੁਦੀਅਨਕੋ॥ ਅ
 ਬਤਜਾਗੋਪਤਿਅਪਰਾਪਬਡਪ੍ਰੀਤਿਕੀਏਪੁਨੁਇਇਜੇ॥
 ੩॥ ਕਾਬਿਤੁ। ਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਅਮੈਸੇਆਪੀਅੋਧਬੀਤਗਈ
 ਸੁਪਨੇਮੈਦਪਤਿਸੁਖਬਾਤਨਚਲਾਈਯੋ॥ ਸੁਪਨੇਬਰਗਾਇ

ਪਤਿਗਾਂਧਕੋਨਨਾਮੁਲੀਨਿਰੁਪਨੇਮੈਭੁਲਨਾਹਿਸੇਜਕੋਨਪਾਈ
 ਹੈ॥ ਸੁਪਨੇਮੈਕਾਂਅਕਰਤੋਲਜੇਹੂੰਨਭੁਪਸੁਤਸੁਪਨੇਨਭੁਪਸੁਤ
 ਨੈਨਨੀਦਆਈ॥ ਸੁਪਨੇਨਗਜਾਂਨਾਬਿਨੁਭਯੋਨਾਹਿਅਬਲਾ
 ਕੋਸੁਪਨੇਨਗਜਾਂਨਾਨਿਜਅਬਲਾਜਨਾਈਹੈ॥੪॥ ਹੈਂਨਦਿਨਦੇ
 ਖਦੁਖਨਾਹਿਕੋਮੁਗਾਹਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨੋਇਪਕਾਰਨਿਪਨਿਵਾਗਾਦ
 ਸੋਯੋਹੈ॥ ਏਕਬਾਹਨਿਕਸੁਜੇਮੁਖਰਾਮਨਾਮਸੁਨੇਤੀਅਤੇ
 ਸੇਸਜਿਉਦੈਕੁਮਦਨੀਦੁਖੁਖਯੋਹੈ॥ ਅੰਗੀਦਰਗਾਂਨੀਮਾ
 ਨੇਚਛੀਨਵਜੁਨੀਗਾਂਨੀਰਾਮਰਾਮਬਾਂਨੀਸੁਨਿਕਾਂਨੀਸੁਖੁਪ
 ਯੋਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਵਸਿਪਤਿਮੁਖਦੁੰਮਨਕੋਚਲੇਚਿਤਲਾਜਰੋਕ
 ਲੀਨੋਨਿਜਸੁਵਨਦੁੰਮਭੋਯੋਹੈ॥੫॥ ਛਪੋ॥ ਰੁਪਸੁਤਾਮਨ
 ਰਖਭੋਰਨੀਸਾਂਨਬਜਾਏ॥ ਜਾਚਕਬਿੰਧਬੁਲਾਇਦਾਂਲਦੀਨੇ
 ਮਨਭਾਏ॥ ਦਿਖਉਤਸਵਪਤਿਬੂਲਸੁਕਲਬਿਪਭਾਖੀਨਗੀ॥

ਰਾਮਨਾਮਮੁਖਗਯੋਨਿਕਸਜੀਵਨਬਿਰਥਾਗੀ॥ਨਿਪਤਤਭ੍ਰਿ ੨੧੬
ਨਹੀਨਿਜਤਨਤਜੋਰਾਮਨਾਮਮੋਨਪ੍ਰਾਨਤਿਗਾ॥ਅਬਲਦੇਖ
ਤਅਚਰਜਹੀਬ੍ਰਹਮਰੂਪਪਤਿਲਖਜੇਇਗਾ॥੬॥ਤਨਮਛ
ਤਨਹਿਦੀਨਭੇਦਕੇਕਰਤਮਹਾਣੀ॥ਤਾਂਕੋਸਠਕਰਜਾਂਨਵ
ਹਿਕਾਕਰੇਭੁਲਾਣੀ॥ਕਬਹੂੰਨਕਰਤਿਹਸੇਵਉਨਹਿਰਿਸਕ
ਬਹੂੰਨਕੀਨੀ॥ਕੋਟਜਨਮਜਗਪਾਰਿਪਤਿਨਅਸੀਮਲੈਪ੍ਰਬੀ
ਨੀ॥ਇਹਬਿਪਕਰਬਹੁਪਛੁਤਾਪਹੀਅਦੈਕਿਵਾਰਭੀਤਹ
ਗਈ॥ਨਿਪਤਨੀਮਿਰਤਕਲੈਸਚਿਵਰੇਦੀਓਦਾਹਸ੍ਰੁਤਿਬਿ
ਪਲਈ॥੭॥ਗਯੋਦਿਵਸਨਿਸਾਅਇਦੁਰਗਾਂਨੀਸਮਸ਼੍ਰ
ਈ॥ਸ੍ਰੀਮਨਵਾਰੇਖੇਲਲੇਗਸਬਬੁਰੇਮਨਾਈ॥ਮਨਬੁਧਿ
ਚਿਤਭਏਖਕਤਕਾਹਮੁਪਿਨੈਕੁਨਬੋਲੀ॥ਦਾਸੀਸਚਿਦੁਸਤੀ
ਅਗਈਉਠਭੂਖਡੇਲੀ॥ਦਿਖਭੁਗਤਪੀਰਅਏਪ੍ਰਭੂਖੇਲ

ਦੁਰਬਚਅਮੀਸਮਾਪਤਿਅੰਨਹੁਸੰਗਤੇਖੇਲਹੋਅੰਨਪੁਨਿ
ਪਹਿਚਾਂਨਮਮਾ॥੧॥ਤਤਛਿਨਖੇਲਜੇਦੁਰਪ੍ਰਕੁਦੇਖੇਪਤਿਸੰਗ
ਤੀਆ॥ਗਹੇਚਰਨਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਕਿਸੂਬੇਲੇਹਰਖਤਹੀਆਰੇ
ਰਤਨਾਗਤਨੀਮਲਹੁਕੰਤਦੇਖਤਸਬਲੇਗਾਜੇਅਬਲੇਸੰਗ
ਚਲਹਿਮਰੀਭੂਖੀਕਾਹਿਸੰਗਾਅਸਕਹਿਨਿਪਸੰਗਪ੍ਰਕੁ
ਗਏਰੇਰਬੁਲਾਏਸਚਿਟਤੀਆ॥ਨਿਪਲਘੁਕੁਤਹਿਦੀਨੇ
ਤਿਲਕਪ੍ਰੇਮਭਗਤਉਪਦੇਸੁਕੀਆ॥੨॥ਦੇਹਗਾਦੇਖਤਲੇਰੇ
ਤਨੁਤਜੇਚਛਿਬਿਬਾਂਨਤੀਅਜਾਇ॥ਮਿਲੀਕੰਤਸੇਹਰ
ਖਹੀਅਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਗੁਰ
ਗਦਤਬਚਨਸਿਖਸਤਨਅਤਿਇਦਪ੍ਰਤੀਤਗਾਛਰਾਯੇ॥
ਅਨੁਚਰਆਗਨਮਾਂਗਕਪ੍ਰੇਕਾਰਜੋਕੇਜੈਹੈ॥ਅਚਾਰਜ
ਇਕਬਾਤਤੇਹਿਆਏਤੇਕਹਿਹੈ॥ਸੁਮੀਰਯੋਸਮਾਇਦਾਸਦ

ਰਸਨਕੋ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰਕੀ ਗਿਰਾ ਬਿਸਾਸ ਫੇਰ ਸਵਪਰਸੇ
 ਲਜਾ ਯੋ ॥ ਸਿਖ ਪਾਸ ਸਾ ਚੇਕ ਰਨ ਕੋ ਬਿਭੁ ਬਸੁਨ ਤੇ ਸੋਈ ਕਯੋ
 ॥ ਗੁਰਗਦਤ ਬਚਨ ਸਿਖ ਸਤੁ ਅਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਗਾ
 ਫੇਰਾਯੋ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਸ਼ਤੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰਗਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਤਤ ਬੇਤਾ ਸਗੁਨਾ ਤਾਂ
 ਕੋ ਸਿਖ ਇਕ ਨ ਰਹੁ ਯੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥ ਤਿਹ ਜਾਂਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਿ
 ਯਾਂ ਨਾ ਮੁਰਾਖੁ ਸੇ ਸੰਤ ਸਗਨਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਖੈ
 ਤਿਹ ਚਰਨਾ ॥ ਤਨ ਕਮਾਨ ਤਾ ਕਰੈ ਸਾਧ ਆਵਹਿ ਚਲ ਦੁਗਨਾ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਦੇਖ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨਾ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੁ ਮੁਤ ਕੁਲੀ ਭਾਂਤ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਬਡ ਗੁਰ ਜਪੈ ਕਹੈ
 ਤੇ ਹਿਸ ਮਸ਼ਾਇ ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿਸ ਮਸ਼ਾਇ ਸਾਧ ਜ ਬਰੇ ਹ ਸਿਪਾ
 ਏ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਵਹ ਸਿਖ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਟਿਰ

ਕਹਹਿਕਰਗੁਰਾਮਤਹਰਿਫੁੰਕੀ॥ਨੀਲਾਚਲਗਯੋਸਿਖਜਸੁ
 ਨਹੁਨਕਥਾਜੁਯਾਂਕੀ॥੨॥ਛਪੈ॥ਕਰਗਾਮਤਹਰਿਦਰਸ
 ਸਿਖਆਸਮਨਿਜਆਯੋ॥ਆਗੈਗੁਰਤਨੁਤਜਾਕਬਡੇਅ
 ਚਰਜਮਨਪਾਯੋ॥ਜੇਪਨੁਆਨੇਸੀਗਾਮੁਤਕਭੇਟਾਤਿਅਕੀ
 ਨੀ॥ਸਵਨਜਗਵਨਦੀਓਸਪਤਹਰਿਸਬਗਨਦੀਨੀ॥ਹੁ
 ਰਤਨੁਗੁਰਮੈਲੈਆਇਓਹਾਬਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਨਿਜਪ੍ਰ
 ਤਗਜਾਪੂਰਨਕਰਗੁਕਹੋਬਾਤਜੇਘੀਯਪਰੀ॥੩॥ਦਿਖਤਾਂ
 ਕੀਵਿਫੁਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨਗੁਰਤਨਮੈਆਏ॥ਉਠਬੈਠੇਚੈਤਨਕ
 ਹੀਯਹਿਗਬਸਮਸਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਮੀਮਾਂਨਹੁਸੰਤਰੁਗਤਿਕਹੋ
 ਭਗਤਨਕੀ॥ਸੁਤਿਮਹਿਮਾਕਰਸਾਪਕਰੇਗਤਿਅਗਤਿਨਜ
 ਨਕੀ॥ਗੁਰਵਰਖਏਕਜੀਵਤਰਹੇਜੇਵਸਿਖਾਈਸੰਤਕੀ॥ਪੁ
 ਨਤਨੁਤਜਹਰਿਪੁਰਕੋਗਏਮਹਿਮਾਬਛੀਮਹੰਤਕੀ॥੪॥ਦੇਹਾ

ਪ੍ਰੇਮਗੁਰਗਤਿਗੁਰਮਨਰਹੇਤਾਂਤੇਮ੍ਰਿਤਕਜੀਵਾਇ॥ਉਠਕੀਨੇ ੨੨੧
ਉਪਦੇਸਸੇਸੰਤਸੇਵਸੁਖਪਾਈ॥੫॥੮੦॥ਮੂਲਛਪੇ॥॥
ਸੰਦੇਹਗ੍ਰੰਥਖੰਡਨਨਿਪੁਨਬਾਂਨੀਬਿਮਲਰੇਦਾਸਕੀ॥ਸਦਾ
ਚਾਰਸੁਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਚਨਅਵਹੁੰਧਉਚਾਕੇ॥ਨੀਰਖੀਰ
ਵਿਵਰਨਪਰਮਹਿਸਨਉਰਧਾਕੇ॥ਭਗਵਤਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਗਤਿਇਹਤਨਪਾਈ॥ਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਬੈਠਗਜਾਤ
ਪ੍ਰਤੀਤਦਿਖਾਈ॥ਬਰਦਾਸੁਮਅਭਿਮਾਂਤਜਪਦਰਜਬੰਦ
ਹਿਜਾਸੁਕੀ॥ਸੰਦੇਹਗ੍ਰੰਥਖੰਡਨਨਿਪੁਨਬਾਂਨੀਬਿਮਲਰੇਦਾਸ
ਕੀ॥੬੦॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰੇਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਛਪੇ॥ਅਦਭੁ
ਦਜਨਰੇਦਾਸਕਥਾਮੁਨਹੇਸੰਜਨਹਿਤਾ॥ਰਾਮਾਨੰਦਕੋਸਿਖਜ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਭਿਛ੍ਯਾਬ੍ਰਿਤਾ॥ਬਨਿਕਤਾਂਹਨਿਤਕਹੈਮੇਰਸੀਧਾਪ੍ਰ
ਭਲੀਜੈ॥ਘਰਘਰਦੁਟਕੀਲੇਉਦਈਆਯਸੁਗੁਰਕੀਜੈ॥

ਬਰਖਾ ਅਪਾਰ ਅਰੁ ਸੀਤ ਰੁਤਿ ਤਿਹ ਦਿਨ ਬਨਿਕ ਬਿਨੈ ਕਰੀ॥
 ਸੇ ਲੈ ਸੀਧੇ ਗੁਰ ਪਹਿਰਾਯੋ ਕਰ ਭੋਜਨੁ ਆਰੋਪਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ
 ਤੋਰੁ ਗਲਗਾ ਇਹੋ ਰਾਮਾਨੰਦ ਗਜਾਨੀ॥ ਆਵਤਨ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨ ਬੋਲੈ ਅਚਰ ਜਹੀ ਯਮਾਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਝੈ ਨਿਜ ਸਿਖ ਜਮੰਨੁ ਕੰ
 ਕੇ ਗੁਰ ਲਜਾਓ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨੈ ਮੁਹਿ ਬਨਿਕ ਜਾਹੁ ਤਿਹ ਪੁਛ ਬਨਾਯੋ॥
 ਉਠਿ ਗਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਹੀ ਤਬੈ ਬਨੀਏ ਪ੍ਰਤਿ ਸਰਗ ਬਕਾਈ॥ ਕੰ
 ਕੋ ਪਨ ਲੈਤੁ ਮਬਨੁ ਜਕਰਿ ਮੁਹਿ ਆਰੋਕੁ ਬਹੁ ਸੁਖੀ॥੨॥ ਹਮਰੇ
 ਸਾਹੁ ਚਮਾਰੁ ਸਾਚੁ ਬਨੀਏ ਕਹਿ ਦੀਨੈ॥ ਦਸੁ ਕਰਮ ਵਹ ਕਰਤ
 ਖਾਣਾ ਸਲੁ ਉਨਿ ਲੀਨੈ॥ ਦਯਾਨਤਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਦੇਤ ਜੀਵਨੁ
 ਖੁਭਾਰੀ॥ ਮੇਰੂ ਬੇਲੈ ਤਬੈ ਵਾਹਪਨ ਕੀਨ ਵਪਾਰੀ॥ ਯਹੁ ਸੁਨਿ ਬਿ
 ਸਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿਰਾਯੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਸ ਪਰੀ॥ ਸਠਨੀ ਚਰੇ
 ਹਤਨੁ ਪਾਰੇ ਹਰ ਅਯਸੁ ਸਿਰ ਪਰ ਪਰੀ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ

੨੨੨
 ਯਗਾਖਪ੍ਰਾਨਤਜਾਗੇਤਿਹਤਬਹੀ॥ਦਿਖਗੁਰਅਚਰਜਰੁਏਕੇ
 ਪੁਓਤਕੋਮਨਜਬਹੀ॥ਪਛੁਤਾਏਮਨਮਾਂਹਿਮੇਹੁਤਿਹਕੀਲਮ
 ਪਾਰੀ॥ਹਰਿਇੰਛਾਬਲਿਵੰਨਪੀਰਪਾਕੋਦੁਖਟਾਰੀ॥ਕੁਦਲ
 ਨੇਤਾਂਹਿਚਮਾਰਗੁਰਤਨਅਸਤਨਪੰਨਸੋ॥ਭਗਤੀਬਲਿ
 ਸੁਧਿਪਾਛਲਰਹੀਸੀਧੇਅਘਯਹਾਂਨਸੋ॥੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਦੁਖਪਾਇਅਤਿਕਿਹਬਿਪਜੀਵੈਬਾਲਾ॥ਰਾਮਾਨੰ
 ਦਪ੍ਰਤਿਕਯੋਉਤਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਗੁਪਾਲ
 ਤਨਕੀਨੈਅਪਰਾਧਾ॥ਨੈਕੁਵਿਚਾਰਨਕੀਨਦੰਡਦੀਨੈਬੁਧਾਪ
 ॥ਅਬਕਰਹੋਤਿਹਸਿਖਜਨੀਚਰਗੁਜਨਸਮੇਰਜਾਤਾ॥ਉਛਗੁਰ
 ਤਿਹਗੁਰਿਹਾਏਜੇਰਕਰਕਹਿਜਨਮਾਤਾ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰੀਕਿਰਪਾਕ
 ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਦੁਪੁਅਚੈਯਹਬਾਲਾ॥ਚਰਨੇਦਕਤਿਹਮੁਖਦੀਓ
 ਕੀਨੈਸਿਖਜਦਇਆਲਾ॥ਕੀਨੈਸਿਖਜਦਇਆਲਪਾਪਤਮ

ਰੇਸੁਤਭਾਰੇ॥ ਕਰੋ ਅਸਤਨਪਾਂਨਲੇਪਕਛੁਤੇਹਿਨਲਾਰੇ॥ ਨਾ
 ਮਧਕੋਰੈਦਾਸਕਿਪਾਗੁਰਬਰਨੁਕੈਸੀ॥ ਅਚਕੋਦੁਪੁਤਤਕ
 ਲਸੁਨੀਜਬਬਾਂਨੀਮੈਸੀ॥ ੬॥ ਬਾਲਵੈਸਰੈਦਾਸਕੋਕੀਨੇ
 ਪਿਤਾਬਿਵਾਹ॥ ਬਡੇਭਯੋਦਿਖਕਰਮਤਿਤਕਯੋਖਾਟਕਰਖ
 ਹ॥ ਕਯੋਖਾਟਕਰਖਾਹਰਾਸਹਮਰੇਰਸੁਜੇਈ॥ ਤਾਂਕੀਜੁਤਿ
 ਬਨਾਇਦੇਇਸਾਧਨਸਭੁਖੇਈ॥ ਪਿਛਵਾਰੇਦਈਠੇਰਗੇਤਕ
 ਛੇਤਿਤਕਲਾ॥ ਤਹੀਛਪਗੀਬਾਂਧਰਗਤੁਰਹਿਏਸੀਗਬਲ
 ॥ ਜਨਸਮੂਹਬਿਸ਼ਾਮਹਿਤਸੁਰਗਹਕੀਨੇਅੰਗ॥ ਕਰਬਿਸ਼ਾਮ
 ਨਿਤਸੰਤਤਹਆਪਵਸੈਬਿਯੋਠੇਗ॥ ਆਪਵਸੈਬਿਯੋਠੇਗ
 ਠਪਨਹੀਸਭੁਕੇਰੀ॥ ਆਪਹਿਦੈਕੋਲੇਇਅਸਨਜਨਪ੍ਰੀਤਿਘਨੇ
 ਰੀ॥ ਕੁੰਭਧਰਬਸੁਰਸਗੀਸੰਤਸਾਧਨਆਏਗਨ॥ ਇਕਦਿ
 ਜਜੁਤਿਗੀਠਾਇਦੀਨਦਮਗੀਹਾਥਹਿਜਨ॥ ੮॥ ਛਪੇਭਰਗਤ

ਕਯੋਯਹਿ ਦੇਹੁ ਦਮਰਿ ਸੁਰਸਰਿ ਦਿਜ ਮੇਰੀ ॥ ਰਾਹੁ ਜਿਨ ਜਲ ੨੨੩
ਮਾਂਹਿ ਦੀਜੀ ਏਹਾ ਬਨਿ ਹੋਰੀ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚਿਤ ਦਿਜ ਚਲੇ ਕਰਤਾਰ
ਨਤੀ ਹੀ ਮਮਾ ਹੀ ॥ ਸਿੱਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਦੇਵਰੀ ਗਕਰ ਹੂੰ ਨਲਖਾਂ ਹੀ
॥ ਜਾਤੀ ਚਮਾਰ ਜੂਤੀ ਕਰਤ ਕਹਿ ਦਮਰੀ ਕਰ ਦੀਜੀ ਏ ॥ ਪਹੁ
ਚੇ ਦਿਜ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਬਹੁ ਭੇਟ ਮਾਤ ਜਨ ਲੀਜੀ ਏ ॥ ੫ ॥ ਤਤ ਛਿ
ਨ ਬਲੀ ਆਸੇ ਹਰਾ ਬਦਮਰੀ ਜਨ ਲੀਨੀ ॥ ਕੰਕਨ ਹੇ ਮਜਰਾਇ
ਨੇਹਾ ਦਿਜ ਦਰ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਹਰਖਤ ਦਿਜ ਗੁਰਗਾਯੇ ਸੁਧਿ ਨਰੇ
ਦਾ ਸੈਕੀਨੀ ॥ ਤੀ ਅਕਹਿ ਅੰਨਹੁ ਦਮਖਾਂ ਹਰ ਚੈ ਸੁਖ ਭੀਨੀ
॥ ਤਿਹ ਜਹੁਰੀ ਕਰ ਕੰਕਨ ਦੇਯੋ ਦਿਖ ਬਿਸਮੇ ਮੁਖ ਕਯੋਯਹਿ ॥
ਬਰ ਮੇਲੇ ਹੋਯਨੁ ਆਨਹੁ ਬੈਠ ਕਹੀ ਕੁਤ ਦਾਰ ਪਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਪ
ਹੀ ਛੇਦੁ ॥ ਇਕ ਮੇਸੇ ਨਰ ਕੀਰਤੀ ਮੂਰੇ ਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਰਜ ਅਘ
ਕਰ ਪੈ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਾਹਲਾ ਭਇਹੁ ਦੁਸਾਹਾ ॥ ਦਿਜ ਦੇ ਡੇਲੇ

ਪਨਲਹਿਨਾਹ॥੧੧॥ਕੁਤਵਾਰਦਾਸਪਠਦਿਜਹਿਬੇਲਾਸਰੁ
 ਕਹੀਬਿੰਪ੍ਰਕਯੋਨਜਾਉਟੇਲਾ॥ਮਿਲਗਏਭੁਪਧੈਸਰੁਸੁਨਾਇ
 ॥ਪੈਅਚਰਜਨਿਪਰਗਤੈਬੁਲਾਇ॥੧੨॥ਕਾਂਕੇਕੀਕਨਜਲਸ
 ਚੁਭਾਖਾ॥ਜਾਂਕੇਪੈਸੇਅੰਤਰਨਾਖਾ॥ਭਗਤੈਸੁਰਸਰਿਜਲਕ
 ਲਸਮਾਂਗਾ॥ਛਾਂਪੇਊਪਰਪਦਗਾਂਇਰਾਂਗਾ॥੧੩॥ਕਬਿਤੁ॥
 ਤੀਰਥਨਾਂਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਤਾਅਧਿਕਮਾਤਬੇਨਤੀਕਰਤਰੇਦ
 ਸਕਰਜੇਰਕੈ॥ਕੀਕਨਯਹਗਵਰੇਤੇਬੇਰਾਨਿਰਪਾਰਕੀਜੈਨ
 ਤੈਨਿਪਭੁਸੁਰਕੀਮਾਰੈਨਾਰਤੇਰਕੈ॥ਪ੍ਰਜਾਲੇਕਯਾਂਕੈਸਭਚੇ
 ਰਚੇਰਭਾਖਤਪੈਚੇਰਚੇਰਸਾਪਸਾਪਕੀਜੀਏਨਿਚੇਰਕੈ॥ਸੁ
 ਗੋਰਨਿਬੇਰਇਹਬੇਰਗਾਬੋਬਿਪ੍ਰਪ੍ਰਾਨਪਾਪਨਿਕੇਪਾਪਕਾਟਡ
 ਰੇਕੇਰਕੇਰਕੈ॥੧੪॥ਜੈਸੇਰਵਿਦੇਖਤਮਭਾਗਜਾਤਕਈਕੇਸ
 ਸਿੰਘਦੇਖਨਾਗਾਭੁਥਾਛਿਨਮੇਪਰਾਤਪੈ॥ਦੇਖਤਜੀਚਾਂਨੇਲਵ

ਕੀਪਤਿਛਪਤਰੁਬਰਹੀਸਬਦਮੁਨਿਬਿਖਪਰਲੁਕਤਏ॥
 ਬੀਰਹੁਦੇਖਜੈਸੇਕਾਦਰਨਠਛੇਰਏਧੋਨਬੇਗਆਗੈਮੇ
 ਘੁੰਠਹਿਰਾਤਏ॥ਇੰਦੁਪਵਹੁੰਤੇਬਡੇਬਡੇਗਿਰਭਾਰਾਤ
 ਤਤੈਸੇਮਾਤਗੀਰਾਹੁੰਤੇਪਾਪਭਾਰੇਜਾਤਏ॥੧੫॥ਦੇਹਗਾਜੈ
 ਕੰਕਨਯਹਦਿਜਦੀਓਤੈਜਨਨੀਬੀਯਦੇਹਾਕਾਛੇਜੇਨ੍ਰਿਪ
 ਕੰਕਨਕਲਸਬਡਾਮਚਰਜਦਿਖਲੇਹਾ॥੧੬॥ਚਰਨਗੇਹੈ
 ਦਾਸਕੇਨ੍ਰਿਪਸਮੇਤਰਹੁਵਾਸਾ॥ਸੁਭਾਮੀਪੈਰੇਕਹਰੇਜਹਰ
 ਵਿਸਾਚੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੭॥ਛਪੈ॥ਇਹਬਿਖਬਛੇਪ੍ਰਤਾਪਭਾ
 ਤਰੇਦਾਸਜਗਤਸਬਾ॥ਆਵਤਏਬਹੁਮੀਤਦਰਸਹਿਤਦੁਰ
 ਹੁਤੇਤਬਾ॥ਪਰਮੈਪਨੁਕਛੁਨਾਂਹਿਗਾਂਠੈਨਿਤਪਗਦਾਸੀ॥
 ਤਨਕਜੀਵਕੋਹੇਇਚੁੰਨਕਛੁਰਹਤਨਵਾਸੀ॥ਅਤਿਕਮੁਸ
 ਹੈਨਿਤਪ੍ਰਤਿਭਗਤੁਤਊਨਜਾਗੈਸੀਲਮਤਿ॥ਲੈਸਾਪਭੇਖ

੨੨੪

੦

ਪ੍ਰੇਮਵਸਿਤਿਹਰਗੁਰਿਆਏਜਗਤਪਤਿ॥੧੦॥ਸੀਤਲਾਂਸਪੁ
 ਭਸੇਵਕੀਨਬਹੁਬਿਧਿਰੈਦਾਸਾ॥ਬੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਂਸਾਪਾਨਿ
 ਤਕਰਹਿਨਿਵਾਸਾ॥ਤੁਵਰਗੁਪਨੁਕਛੁਨਾਂਲਿਲੇਹੁਪਾਰਸੁਮੁਖਿਏ
 ਅਬਾ॥ਕਰਤੀਰਬਇਕਵਰਖਬਹੁਗਫਿਰਲੈਰੋਯਹਿਤਬ
 ॥ਮੇਰੇਘਰਪਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪੂਰ੍ਵਯਾਂਕੀਰਛੁਜਾਕਠਨਅਤਿ॥
 ਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਰਾਂਬੀਰੋਪਕੈਹਾਟਕਕੀਨਿਰਮਾਪਤਿ॥੧੧॥ਲੀ
 ਜੈਯਹਰੈਦਾਸਪ੍ਰਭੁਪਾਬਗਕਿਹਕਾਂਮਾ॥ਮੁਹਹਿਤਰਾਖਅਮ
 ਨਛਾਂਨਰਾਖਹੁਸੁਖਪਾਂਮਾ॥ਗਏਤਹਾਂਹਰਿਰਾਖਮਾਸਤੇਰ
 ਹਿਫਿਰਆਏ॥ਕਹੁਪਾਰਸਕੀਬਾਤਲੇਹੁਜ਼ਹਰਾਖਬਨਾਏ॥
 ਮੈਨਿਸਵਾਸੁਰਤਰਤੇਰਯੋਯਹਬਡਸਾਪਅਮਾਂਨਯੈ॥ਕ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾਸੀਭਾਰਹੁਪਾਰਸਹਿਲੈਉਠਿਗਏਜੁਖਖਾਂਨਯੈ॥੩੦
 ॥ਪੁਨਿਹਰਿਕੀਨਚਰਿਤਜਹਾਂਠਾਕੁਰਜਨਪੁਜਾ॥ਪਾਂਚਅਮ

ਰਹੀਰਾਖਦੇਖਅਚਰਜਦਿਨਦੁਯਾਮਨਮੈਕੀਨਵਿਚਾਰ
 ਤੇਜੇਅਬਠਕੁਰਸੇਵਾਸੇਸੇਜਬਨਿਸਮਾਂਧਿਜੁਪਨਮੈਭਾਖੇ
 ਦੇਵਾਪਾਰਸੁਲੈਆਯੋਲੀਨਨਹਿਅਬਪਨਦੁਖਸੇਵਾਯ
 ਹੁਾਯਹਬਾਤਨਤਮਕੋਯੋਗਜਨਆਪਜੀਤਮੋਕੋਲਜਹੁ॥੩੧॥
 ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਆਗਜਾਯਹਮਾਂਨਹੋਰਾਖਹੁਮਰੀਜੀਤ
 ਾਲੈਪਨਸਾਪਜਿਵਾਇਓਨੈਕੁਨਕਰਮਨਭੀਤਾਨੈਕੁਨਕਰਮ
 ਨਭੀਤਸਪਤਨਿਜਪਗਪ੍ਰਕੁਦੀਨੀ॥ਜਾਗੇਜਬਰੈਦਾਸਮੀ
 ਸਆਗਜਾਪਰਲੀਨੀ॥ਇਹਬਿਧਸੇਵਤਪਾਂਚਮੁਹਰਪਾਵ
 ਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਤਬਾ॥ਮੰਦਰਪ੍ਰਭਕੋਕੀਨਹੋਤਭੰਡਾਰਅਨਿਕ
 ਅਬਾ॥੩੨॥ਬਹੁਬਿਧਸੇਵਾਡਾਰਕੋਹੋਤਤਹਾਂਪਕਵਾਂਨਾਪਾ
 ਵਤਸੰਤਸਮਾਜਨਿਤਦੁਖਤਬਿਪ੍ਰਅਗਜਾਨਿ॥ਦੁਖਤਬਿ
 ਪ੍ਰਅਗਜਾਨਿਬਦੇਜਗਨੀਚਪ੍ਰਤਾਪਾਧਨੁਦੈਚੈਨਰਕੁਰ

ਖਾਤਖਰਚਤਏਆਪਾਯਾਯਾਂਕੇਗੇਹਸਮਾਜਹੋਤਨਹਿਪੁਜਤਾ
 ਮਕਹੁ॥ਮਿਲਸਠਨਿਪਪਹਿਗਏਹੋਤਮਾਨੀਤਹਾਜਬਹੁ॥
 ੨੩॥ਛਪੋ॥ਜੇਨਿਪਨੀਤਨਚਲੈਗਾਨੁਤਾਂਕੋਹੈਨਾਸਾਗਨੀਚਜ
 ਤਿਚਮਿਆਰਪੁਜਠਾਕੁਰਰੈਦਾਸਾ॥ਸੁਨਿਕੇਪਜੇਭੁਪਾਬੁਭ
 ਗਤਕੋਲੀਨਬੁਲਾਈ॥ਸਾਲਗਾਮਨਿਤਪੁਜਕਾਹੁਤੇਦੀਖਨ
 ਪਾਈ॥ਉਦਰੈਉਰਪਮੁਖਬਿਨਵਨਹਪੁਜਕਰਉਮੁਹਿਕਾਛ
 ਮਬਾ॥ਨਿਪਨੀਚਉਚਹੀਅਹਰਿਵਸੈਪੁਜਨਕੇਅਧਿਕਾਰਸ
 ਬਾ॥੨੪॥ਨਿਪਾਛਿਗਮੰਤੀਕਪੈਨਾਉਕਰਹਿਹਰਿਆਪਾਸ
 ਰਤਾਦੀਜੈਬੋਰਮਬੈਠਾਕੁਰਤਜਤਾਪਾ॥ਜਿਹਬੇਲੇਤੇਆਇ
 ਸੇਈਕਰਠਾਕੁਰਸੇਵਾ॥ਅਹੁਜੈਕੋਉਨਤਰੈਜਾਨੁਪਾਬਰਨੀ
 ਦੇਵਗਾਰੈਦਾਸਾਰਦੈਨੀਕੀਲਗੀਭਲੀਭਲੀਮੁਖਤੇਕਹੀ॥
 ਨਿਸ਼ੈਨਹਿਦਿਜਅਗਜਾਨਿਮਤਿਪਰਵਸਗੇਪੁਜਾਗਈ॥੨੫॥

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਦਿਨ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਸਕਲ ਸਰਤਾਦਈ ਭਾਗੀ ਕੋ ਉਲਾ
 ਕੁਰਨਿਕ ਸਰਹੋ ਕਰਉ ਚ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਮੁਸਕਾਵੈ ਨਿਪ ਦੇਖ ਸੁਨੈ
 ਨਹਿ ਸਿਖਰ ਕਰਹੁ ਪੁਨਿ ॥ ਜਬ ਸਭ ਦਿਨ ਗਏ ਹਰ ਭਗਤ ਠਾ
 ਕੁਰ ਭਾਰੇ ਪੁਨਿ ॥ ਪੰਕਜ ਮੁਰਗਾਈ ਭਿੰਨ ਜਲ ਤਿਵਠਾ ਕੁਰਕੀ
 ਤਾ ਕਰਹਿ ॥ ਵੈਘਟ ਕਾ ਸਰਤਾ ਮੈ ਤਰੇ ਪੁਨਿ ਬੇਲੇ ਆਵਹੁ ਘਰ
 ਠਿ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗੁ ਲਸੀ ਦਲ ਅੰਛਤ ਦੀਏ ਜਬ ਆ
 ਏਹ ਰਿਪਾਸਾ ਚ ਬਰਨ ਮੈ ਪਤਿ ਰਹੀ ਸਠ ਦਿਨ ਭਏ ਨਿਰ
 ਸਾ ॥ ਸਠ ਦਿਨ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਜੇਰ ਕਰ ਕਹਤ ਨਿਪਤਿ ਪੁਨਿ ॥ ਛਿ
 ਮਹੁ ਭਗਤ ਅਪਰਾਧ ਢੂਕ ਕੀਨੀ ਦਿਨ ਬਚ ਸੁਨਿ ॥ ਕਛੁਨ
 ਕੋਹ ਨਿਪ ਦਿਨ ਹਿਧੇ ਮੁਰਗਤੀ ਮਤਿ ਹੁਲਸੀ ॥ ਜੇਕਰ ਹੋ ਸਤ ਸੰ
 ਗ ਅਸੁ ਤੇ ਪੈ ਹੋਤੁ ਲਸੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰੈ ਦਾਸ ਕੋ ਭੁਪਤਿ
 ਵਸਤ ਚਿਤੇ ਗਾਤਿ ਹਰਾਨੀ ਸੁਲੀਨ ਮੁਠੀ ਸਿਖ ਜਸਿਗ ਮੋਗ ॥

ਭਈ ਸਿਖ ਸਿਰ ਮੋਰ ਸੰਗ ਜੋ ਦਿਨ ਤਿਹ ਆਏ ॥ ਲਾਗੀ ਉਨਤ
ਨ ਆਗ ਜਾਇ ਤਿਹ ਭੁਪ ਸਿਖਾਏ ॥ ਭਈ ਸਿਖ ਜਚ ਮਿਆਰ
ਕੋਨ ਦੇਖ ਜੋਤ ਕੋ ਗੁਨ ॥ ਆਵਤ ਭਰੇ ਮਾਰ ਭੁਪ ਕੇ ਪੰਜੇ ਦਿਨ ਬ
ਚ ਜੁਨਿ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਹ ਨਿਪਾਛਿ ਗਪੰਡਤ ਪੁਤੇ ਸੋ ਸਮਝਾਵਤ ਭੁ
ਪ ॥ ਆਗ ਜਾਨਵੰਤ ਰੇ ਦਾਸ ਅਤਿ ਜਿਹ ਹਿਤ ਤਰੇ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਹਿ
ਤ ਤਰੇ ਸਰੂਪ ਚਹੁ ਤਯੋ ਪ੍ਰੀਛਤਾਂ ਕੀ ॥ ਚਾਂਨੀ ਕੋ ਲਿਖ ਪਠਾਉਚ
ਹਤ ਦਰਸਨੁ ਹਮਵਾਂ ਕੀ ॥ ਆਂਨੁ ਭਗਤੈ ਮੰਗ ਆਇ ਗੁਨ ਦੇ
ਖ ਲੇਹੁ ਜਿਹਾ ਕੀ ਨੀ ਜੇ ਉਬਾਤ ਚਲੈ ਰੇ ਦਾਸ ਨਗਰ ਤਿਹ ॥ ੩੦ ॥
ਛਪੈ ॥ ਨਿਪ ਆਦਰੁ ਬਹੁ ਕੀਨੁ ਭਗਤ ਡੇਰਾ ਬਰਦੀਨੀ ॥ ਸਭਾ
ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਤ ਬੋਲ ਪਾਠਿ ਏਰ ਸਭੀਨੀ ॥ ਆਯੋਤ ਬਰੇ ਦਾ
ਸ ਜੋਰ ਕਰ ਭੁਪ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਰਾਵਹਿ ਮਹਿ ਮਾਜੁਨੀ ਬਡੇ ਪਘੂ
ਰਨ ਗਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਸਿੰਘਾ ਸੂਬਰ ਰਚੇ ਇਕ ਤਿਹ ਪਰ ਬੈਠੀ

ਆਇਹਗਿ॥ ੩੦॥ ਬੈਠੈਦਿਜਤਹਅਨਿਕਸਭਨਸੋਨਿਪਕਰਿ
 ਦੀਨੀ॥ ਬੋਲਹੁਆਪਨਸੇਵਹਹੇਜਾਂਕੇਰਸਭੀਨੀ॥ ਬੇਦਬਾ
 ਕਪਛਬੋਲਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਪ੍ਰਭਨਪੀਆਯੋ॥ ਸਕਚੇਦਿਜਗਹਸੇ
 ਨਿਰੁਗਤਸੋਭੁਪਨੁਨਾਯੋ॥ ਉਠਸਿੰਘਾਸੁਬੈਠੈਭਗਤੁਦੁ
 ਸੁਬਿਪ੍ਰਮਨਰਿਸਪਗੀ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭੈਕਬੈਠੈਕਵਨਭੁਪਤਿ
 ਮਤਿਹਰਿਜੂਹਗੀ॥ ੩੧॥ ਬਡੋਪੀਰਜੀਨਿਪਤਿਭਗਤਸੋਕ
 ਛੂਨੁਭਾਖਯੋ॥ ਮੁਸਕਾਂਨੇਰੈਦਾਸਅਪਿਕਭਗਤੀਰਸੁਚਖਯੋ
 ॥ ਗਾਯੋਪਦੁਤਿਹਕਾਲਸੇਵਡੇਰੇਪਰਆਯੋ॥ ਤਹਤਦੇਰਸ
 ਦੁਪਭਗਤਕੀਰੇਦਸਮਾਯੋ॥ ਜੈਕਾਭੁਭਯੋਤਬਸਭਾਮੈਭੁ
 ਪਭਗਤਚਰਨਨਪਕਯੋ॥ ਸੁਲੀਹੀਅਮੈਹਰਖਤਭਈਅੰ
 ਨਗੇਹਉਤਸਵਕਕਯੋ॥ ੩੨॥ ਬਹੁਬਿਪਿਕਰਪਕਵਾਂਨਦਿਜ
 ਨਕੋਨਜੇਤੇਦੀਨੇ॥ ਪੈਇਕਠੈਸਭਗਏਨਹੀਜੇਵਤਦੁਖਲੀਨੇ॥

ਤੁਵੇ ਬੇਲੋਰੈ ਦਾਸਤਾਂ ਹਿ ਪੀਕਤਿ ਕੋ ਪਾਏ। ਤਾਂ ਕੋ ਸੀਧੋ ਪਠਾਉ
 ਉਦਿਜ ਚਪਤ ਜਿਵਾਏ। ਝਾਲੀ ਤਤ ਛਿਨ ਸੀਧੋ ਪਠਾਉ ਬਹੁ ਬਿ
 ਪਬਿਨਤੀ ਕਰ ਪਠੀ। ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਸੀਤੁ ਮਜੰਨ ਸਭ ਬਿਪ੍ਰਨ ਮਾ
 ਨਤ ਅਤਿ ਟਠੀ॥ ੩੩॥ ਤਦ ਪਨ ਦਿਜ ਭਯੋ ਗਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ
 ਉਠਿ ਆਪਾ। ਕੋਸੇ ਦੇਖਿ ਉਲੂਕ ਸੁਰ ਕੋ ਅਪਿਕ ਪ੍ਰਤਾਪਾ। ਭਰ
 ਤਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਲੀ ਕਰੈ ਇਤ ਜੇ ਵਨ ਲਾਗੇ। ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਅਭਿ
 ਮਾਂਨ ਖਾਤ ਮੁਸਕਾਤ ਅਭਾਗੇ। ਤਬ ਵੈ ਵੈ ਦਿਜ ਮਾਧਿ ਨ ਬੈਠੇ
 ਅਨਿਕ ਰੁਪਰੈ ਦਾਸ ਕਰਗਾ। ਦਿਖ ਬਿਪ੍ਰਿਦੈ ਅਚਰ ਜਯੇ ਪ
 ਮਸੀਹ ਜੇ ਵਤ ਕਪੋ ਬਗ॥ ੩੪॥ ਭਈ ਸਭਨ ਪਰਤੀਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰ
 ਭਕੋਰੈ ਦਾਸਾ। ਭਏ ਸਿਖ ਜਾ ਦਿਜ ਭੂਰ ਤਜੀ ਬੇਟੀ ਹੀ ਅਯਾਸ
 ਤੁਢਾ ਖੋਲਤ ਬਦਿ ਖਾਯੋ ਸ੍ਰਨ ਜਨੇ ਉ। ਝਾਲੀ ਮਨ ਅਨੰਦ
 ਬਢੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਹਾਰਤੇ ਉ। ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਚੇ ਦੀ ਨੇ ਭਗਤ ਕੀਰ

ਤਸੀਘਨਿਜਮਤਿਕਏਯੋਜੇਜੁਨੈਜੁਨਾਵੈਪ੍ਰੇਮਪਰਨਾਰਿਪੁਰਖ
 ਭਗਤੀਲੇਤੇ॥੩੫॥੮੧॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਕਬੀਰਕਾਂਨਰਾਖੀਨ
 ਹੀਬਰਤਾਸੁਮਖਟਦਰਸਨੀ॥ਭਗਤਿਬਿਮੁਖਜੇਪਰਮੇਸ
 ਵਅਪਰਮਕਰਗਾਯੋ॥ਜੇਗਜਗਜਬੂਤਦਾਂਨਭਯਨਬਿ
 ਨੁਤੰਛਦਿਖਾਯੋ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਪ੍ਰਮਾਂਨਰਮੈਨੀਸਬਦੀਸਾਖੀ
 ॥ਪੱਛਮਾਤਨਹਿਬਚਨਸਭਹੀਕੈਹਿਤਕੀਭਾਖੀ॥ਆਰੁਛਦ
 ਸਾਹੇਜਗਤਪਰਮੁਖਦੇਖੀਨਾਂਹਿਨਭਨੀ॥ਕਬੀਰਕਾਂਨਰਾ
 ਖੀਨਹੀਬਰਤਾਸੁਮਖਟਦਰਸਨੀ॥੬੧॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰ
 ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਿਵਨਗਰੀਕਾਂਸੀਬਿਖੈਉਪਜੇ
 ਭਗਤਕਬੀਰਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹੀਅਮੈਵਸੀਜਪਤਸਦਾਗੁ
 ਬੀਰਾ॥੧॥ਲੋਣੀਤਾਂਕੀਨਾਰਿਬਰਜੁਤਾਕਮਾਲੀਨਾਮਾਸੁਤ
 ਕਮਾਲਜਗਜਾਂਨਸਬਪ੍ਰੇਮਜਾਸੁਮਨਿਰਾਮਾ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨ

ਇਕਦਿਨਬਿਖੈਤਰਿਗੁਨਜਪਤਕਬੀਗਾਪ੍ਰਭੂਨੁਨੁਬਾਣੀ
 ਕਯੋਗੁਰਕਹੋਮਤਿਪੀਗਾ॥੩॥ਕਿਹਗੁਰਪਾਕੋਰਿਕਹੀਰ
 ਮਾਨੰਦਬਡਗਜਾਂਨਾਸਿਖਜਾਦੇਤਨਬਿਪ੍ਰਦੁਸਮੈਅਤਿਨੀਚਅ
 ਜਾਂਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਖੀਨਿਸਸੇਸਮੇਜੈਰੈਗਾਗਾਤੀਗਾਮਾਰਗ
 ਪੈਦੇਜਾਇਤੁਮਉਪਦੇਸੈਰਘੁਬੀਗਾ॥੫॥ਛਪੇ॥ਪ੍ਰਭੁਬਚਮਾਂ
 ਨਕਬੀਰਜਾਇਮਾਰਗਮੈਜੋਏ॥ਉਠਹੁਰਾਂਮਕੇਰਾਮਕੋਰੇ
 ਕਹਅਲਸਕੋਏ॥ਸੁਨਿਉਠਿਬੈਠਕਬੀਰਡੰਡਵਤਹਿਤ
 ਸੋਕੀਨੇ॥ਅਯੋਨਿਜਗਹਿਮਾਂਹਿਗਯੋਗੁਰਗਾਗਾਪ੍ਰਬੀਨੇ
 ॥ਤਬਮਾਲਾਤਿਲਕਕੀਓਭਗਤਦੇਖਲੋਗਬੂਝਤਭਏ॥
 ਰੇਜਲਹਾਤੁੰਸਿਖਕੋਨਕੇਰਾਮਾਨੰਦਜਗਜਸੁਛਏ॥੬॥
 ਚਲਤਚਲਤਯਹਬਾਤਜੁਨੀਗੁਰਪੁੰਨਿਜਕਾਂਨੀ॥ਲੀ
 ਨੇਭਗਤੁਬੁਲਾਇਠਾਰਚਿਗਬੇਲੇਬਾਂਨੀ॥ਭਾਖਤਬਚ

ਨਾਮੁ ਲੀਕ ਕੋ ਨ ਅਵਸਰ ਸਿਖ ਕੀ ਨਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਪਦੇਸ
 ਸੁਰਸਰੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਨਾ। ਜੋ ਸਭ ਸਾਸ ਤਨ ਮੇ ਮੁਖ ਜਹੈ ਰਾਮ
 ਨਾਮ ਤੋ ਸਿਸਭੁ ਯੋ। ਸੁਨਿ ਗੂਢ ਬੈਨ ਗੁਰਗਰਾਮਿ ਲੇ ਦੂਰ ਕੀ
 ਓਪਰ ਦੇ ਛਯੋ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀ ਓਪੁ ਨਿਗੁਰ
 ਤੀ ਯਪੀਤੀ। ਲਗੇ ਸੇਠ ਗੁਰ ਦੇਰ ਬਾਂਧ ਪਨੁ ਦੇਰ ਅਨੀ
 ਤੀ। ਪਾਛੈ ਲਾਗੇ ਲੇਗਾ ਪੇਰ ਬੀਬਨ ਮੇਲੀ ਨਾ। ਪੈਠੇ ਗੇਰ
 ਕਬੀਰ ਤਾਰ ਪਨੁ ਪੇਟ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਤਬ ਬੂਝੁ ਭਗਤ ਮੁਖ ਸੁਕਤੁ
 ਵਸ ਕਲ ਬਾਤ ਤਸ ਕਰ ਕਪੀ। ਟੀਯ ਰਾਖ ਰਾਮ ਭਰਤਾ ਹਚਿ
 ਤਪੈ ਛਸੁਤਾ ਮੁਹਿ ਛਿਗਤੀ॥੮॥ ਗਏ ਭਗਤ ਗੁਰ ਲੇਗੇ
 ਰਤੁ ਵਗੁਰ ਛਪਿ ਦੇਰੀ। ਇਹ ਦਿਸ ਸੁਤ ਅੰਨਖਾਉ ਤੈਂ ਪਾਤਿ
 ਦੁਹਤਾ ਮੇਰੀ। ਐਰੁ ਗੇਰ ਸਭ ਦੇਖ ਦੇਖ ਸਭੁ ਹੀ ਅਸ ਕੁਛਾਏ
 ॥ ਅਵਰੁ ਦੀਨੁ ਭਗਤ ਲੇਗਾ ਨਿਜ ਗੇਰ ਸਿਧਾਏ॥ ਤਿਯੁ ਸ

੨੨੬

ਕਰਚੇਗੀ ਛਾਡ ਪਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤੇ ਦਈ॥ ਤਾਨਾਂ ਬੁਨ ਸੰਤ ਤਿ
 ਵਾਇ ਨਿਤ ਸਾਂਸ ਸੰਤ ਆਏ ਨਈ॥ ੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨੈਕ ਨ ਚੁੰਨ ਬਿ
 ਨ ਵਲੋਈ ਕਰ ਜੋਗੇ॥ ਮੁਹਿ ਹਾਸੀ ਕਰ ਬਨਿ ਕਰੈ ਨਿਵਸ ਲੈਧ
 ਨੁਮੇਰੇ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਕੁਲੋ ਨ ਕਾਜ ਗਈ ਆਯ ਸੁਲੈ ਨ ਗੀ॥ ਕਰੀ ਮਕ
 ਨੇ ਸੀ ਕੇਤ ਸੋ ਜ ਸ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤੀ॥ ਮੇਵਾ ਪਕਵਨ ਸਵਾਰ ਕੈ
 ਸੰਤ ਤਿ ਵਾਏ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ॥ ਐਸੇ ਬੀਤੀ ਦ੍ਰਿਸ ਮਨਿ ਸਤੀ ਅਹੀ
 ਅਲਖ ਕਹਿ ਭੁਗਤੁ ਹਰਿ॥ ੧੦॥ ਸਤਨਾਮ ਬਚਨ ਜਿਹ ਟੁਕੈ ਦੁਹੀ
 ਲੈ ਕੈ ਕਲਾਜਾ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਜਗ ਸਾਖ ਭੁਪਦ ਸਰਬ ਤਜ ਪ੍ਰ
 ਨਾ॥ ਪਰਹਿਤ ਤਨੁ ਦਾਪੀ ਚ ਸਚਿ ਦਰਾ ਵਨ ਸਤ ਭਾਖੇ॥ ਗ੍ਰੀਖ
 ਮ ਸਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਕੀ ਨ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਵਤ ਗਾਖੇ॥ ਐਸੇ ਲੋਈ ਉਪ
 ਦੇ ਸੁਕਰ ਪਰ ਕਾਂਧੇ ਗਯੋ ਬਨਿ ਕਰੇ॥ ਦਿਖ ਸੇਠ ਸੁਕ ਪਗ ਚ
 ਕਤ ਚਿਤ ਬੂਝਤ ਬਰਖ ਭੁਗਤਿ॥ ੧੧॥ ਬੀਬ ਨ ਨੀਰ ਪ੍ਰ

ਵਾਹੁਤੋਪਗਕੀਚਲਲਾਗਯੋ॥ਗਾਵਗਿਹਾਟਉਤਾਰਕਬੀਰ
 ਮੁਹਿਗਯੁਗਯੋ॥ਪ੍ਰੇਰਦੀਓਪੁਰਬਨਿਕਰਿਦੈਪੁਲਕਤਚਖ
 ਬਾਗੀ॥ਕਾਮਵਾਸਨਾਗਈਕਪੁਜੇਤੂੰਮਾਤਹਮਾਗੀ॥ਛਿਮੇਰ
 ਅਵਗੁਨਸੁਤਜਾਂਨਕੈਪੀਠਚਛਾਇਸੁਆਨਗਯਾ॥ਚਾਖਤਲ
 ਜਨਾਨਿਜਭਗਤਕੀਪ੍ਰੇਮਮਗਨਜਲਨੈਨਵਹਾ॥੧੩॥ਇਹ
 ਬਿਧਿਸੇਵਾਕਰਤਸੰਤਕੀਪਤਿਸੰਗਲੇਈ॥ਉਤਨੇਤਾਨੇਬੁ
 ਨੈਜਾਹਕਰਭੇਜਨੁਹੋਈ॥ਇਕਦਿਨਕਪਹਾਲੀਏਗਏਮੰਡੀਬੇ
 ਚਨਹਿਤਾ॥ਸਾਧਭੇਖਇਕਕਪੁਜੇਦੇਹੁਜਾਡੈਮਰਹੋਨਿਤਾਤਬਫ
 ਰਿਅਰਧਦੇਵਨਲਗੇਕਾਜਨਆਪੇਜੋਸਰੈ॥ਸਬਦੈਕਪਹੋਰ
 ਟਨਛਪੇਮਤੁਜਨਨੀਤੀਅਰਿਜਪਰੈ॥੧੩॥ਉਤਤੀਅਸੁਤਅੰ
 ਮਾਤਭਗਤਕੋਮਾਰਗਦੇਖਹਿ॥ਛੁਪਾਵਿਤਭਈਸਾਂਸਨਯੀਅ
 ਯੋਕਹਲੇਖਹਿ॥ਵੈਦਿਸਜਾਨੇਕਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬ੍ਰਿਖਲੈਆਏ॥

੩੩੦

੦

੦

੦

ਤੰਦੁਲਾਪਿਤਮੈ ਕਹੁਕਮਿਸੁਕੇਛੇਹਲਗਾਏ॥ ਮਾਤਭਾਖੇ
 ਕਾਹਿਰਾਖੁਨਹਿਮਤੁਕਛੁਛੀਜੈਦੇਰਿਦੁਖਾ॥ ਪੁਰਕਛੇਤੁਮ
 ਰੇਸੁਤਪਠੈਕਿਹਤੇਯਹਿਪਨੁਲੀਨਸੁਖਾ॥ ੧੪॥ ਤਨਕੋਮੇਲ
 ਕੇਥਾਂਨਯਾਹਿਸੰਪਦਕਿਨਦੀਨੀ॥ ਬੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਂਸੇਠ
 ਮੋਰੇਰਸਭੀਨੀ॥ ਤਿਹਕਪਰਾਏਮਿਲੇਗੀਫੁਕੀਨੀਬਖਸੀ
 ਸਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਬਾਤਨਟਾਰਗਾਏਉਠਕਰਜਗਦੀਸਾ॥ ਛੁ
 ਪਿਰਹੇਬਜਾਰਹਿਤੀਨਦਿਨਪੁਨਿਕਮਾਲੀਮਿਲਿਗਥਕੀ॥
 ਸੇਜਾਂਨਾਂਆਏਪੁਰੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਕਰਗਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਤਿਤ
 ਛਿਨਭਗਤਕਬੀਰਸਕਲਸੰਪਦਾਲੁਠਾਈ॥ ਬੁਨਨੇਤਨੇ
 ਤਜਾਗਭਗਤਿਪੁਰਕੀਹੀਅਭਾਈ॥ ਰਿਸਕਰਆਏਬਿਪੁ
 ਕਹਤਰੇਸੁਨਪੁਨੁਲਾਏ॥ ਦਿਨਕੋਪਨੁਨਹਿਦੀਨਬਾਂਟਸੁਦਾ
 ਸੁਭਿਮਾਏ॥ ਕਰਜੇਰਭਗਤੁਬਿਨਤੀਕਰਤਚੇਰੀਕਰਨਹਿ

ਗਏ

ਅੰਨਪਨਾ ਨਹਿ ਮਾਰਗ ਲੂਟੇ ਰਿਸੁ ਤਕਤ ਕੋ ਨਗਰ ਨਤ
 ਜਾਂਉ ਬਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਦ ਪਨ ਪੈਡੇ ਛਾਡਿ ਪ੍ਰਸਭੁ ਬਿਧਿ ਕਹਾਹ
 ਯੋ ਅਬ ਪਨੁ ਕਹਾਹੀ ਹੋ ਜੇ ਜਾਂਉ ਮੰਡੀ ਕਹਾਹ ਬਨੇ ॥ ਨੀਠ
 ਛੂਟ ਬਨ ਜਾਇ ਛੁਪੇ ਉਤ ਪਰ ਜਨ ਰੂਪਾ ॥ ਮਾਏ ਰਿਪਾਲਿ ਪ
 ਨਸੀ ਗਲੈ ਬਿੰਤ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਂਟੇ ਅੰਨ ਪਨੁ
 ਸਭੁ ਦਿਜ ਮਨ ਹਰ ਖਤ ਭਏ ॥ ਜਿਹ ਬਨ ਮੈ ਛਪੇ ਕਬੀਰ
 ਡਰ ਬਿਪ੍ਰ ਰੂਪ ਪਰਤ ਯਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ ਕਬੀਰ ਕੇ ਜਾਤੁ ਕ
 ਹਾ ਭੂਖ ਬਨ ਮਰੈ ॥ ਮਿਲਤ ਦੋ ਛਨਾ ਅਸਨ ਜੇ ਉਝੈ ਤੈ ਤ
 ਛਰੈ ॥ ਸੁਨਿ ਉਠਿ ਮਾਏ ਗੇਹ ਦੇ ਖਕੈ ਤਕ ਮਨ ਹਰ ਖੋ ॥ ਭ
 ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਿਦੈ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਸਰ ਖੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਅਪਾ
 ਰਜ ਗਮੈ ਬਢੀ ਦੂਰ ਭੀ ਗਭਿੰ ਛਕਰੈ ॥ ਲੈ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਸੰ
 ਗਰੀ ਗਰੀ ਗੋ ਜਾਂਤੇ ਲਗ ਬੁਰੈ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੀਤ ਦੇਖ ਦਰਸਤ

ਸਠਨਕੇਸੁਖੁਭਯੋਭਾਰੀ॥ਜਾਤਿਗੀਤਿਗਹਿਲਈਜੁਲਾਹੇ
 ਬੇਸਜਾਪਾਰੀ॥ਜੇਜਗਬੇਸੁਖਦੁਸੁਤਿਨਹੁਪਤਿਪ੍ਰਤਿਭੁ
 ਖੀ॥ਵਾਰਮੁਖੀਸੰਗਲੀਨਕਬੀਰਾਦੇਖੋਜੇਆਂਖੀ॥ਜਤਬਸ
 ਭਾਰਗਤੁਨਿਪਕੀਗਯੋਤਿਨਹੁਨਹਿਆਦਰੁਕੀਓ॥ਤਿਹਦਿ
 ਨਦਰਕਾਯੋਜਲਕਲਸਰੀਰੇਨਹਦਿਗਦੁਖੁਲੀਓ॥੧੬
 ॥ਪਾਪਰੀਛੰਦੁ॥ਨਿਪਕਤਤਤਕਤਯਤਕਤਕੀਨਾਜਰ
 ਤੇਪੰਡਾਜਰੀਨਾਬਚੀਨ॥ਉਬਰੇਇਹਨੀਰੇਸਾਦੁਜਾਂਨਾਪ
 ਠਿਏਪਾਵਨਭੁਪਤਿਪ੍ਰਮਾਂਨਾ॥੨੦॥ਵਹਪਰੀਦਿਵਸਲਿਖ
 ਦੀਨਹਾਬਾ॥ਜੁਨਿਆਏਸੇਸਭਕਰੀਗਾਬਾ॥ਫਰਬਾਸਨਤ
 ਤੀਪਰੀਖੀਗਾ॥ਮਨਅਚਰਜਪੰਡਾਦੇਨਪੀਰਾ॥੨੧॥ਸੁਲਿਖ
 ਵਨਤੇਬਿਸਮਾਦਭੁਪਾਰਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਭਾਖੇਬਕਰਅਨੁਪਾ॥ਸੁਮ
 ਦਰੁਦੀਨਿਜਨਕਬੀਰਾ॥ਜਹਿਅਵਗੁਨਤੇਨਹਿਪਰਉਪੀਰਾ॥

੨੩॥ ਤਿਹ ਬੇਸਮੀ ਸਰੀ ਵੈ ਕੁਠਾਗਾਗਯੇਤੀ ਅਸੀਗਾਨਿਪਮਾ
 ਰਗਬਜਾਗਾਦਿਖਲੋਗਕਪੈਤਜਿਲੋਗਲਾਜਾਪੈਗਯੇਮੁਹਿ
 ਤੇਜਨਕੋਅਕਾਜਾ॥ ੨੩॥ ਯਹਿਸਮਾਚਾਰੁਮੁਨਿਓਕਬੀਗਾ
 ਪਾਏਆਗੇਪ੍ਰੇਮਹਿਅਪੀਗਾਸਿਰਭਾਰਪੇਟਰਿਵਲਾਇਲੀਨ
 ॥ ਬਹੁਬਿਧੋਤਖਨਕਰਪੀਰਦੀਨ॥ ੨੪॥ ਨਗਰੀਨਪ੍ਰਕੁਤਾ
 ਬਛੀਭੁਗਾਨਿਪਨਿਵਤਿਦੇਖਦਿਜਬਿਮੁਖਭੁਗਾਕਛੁਬਸੁ
 ਨਚਲੈਪੁਰਤਨਾਗਆਗਾਸਬਕਹੀਸਿਕੰਦਰਬਾਦਸਾਗਾ॥ ੨੫॥
 ਜਨਜਨਨੀਬਿਪ੍ਰਨਸੰਗਲੀਨਾ॥ ਮੁਹਿਸਾਦੁਨਮਾਨਹੁਮਾਤਚੀ
 ਨਾਸੇਕਰਤਜੁਲਾਹੇਅਤਿਅਨੀਤਾ॥ ਲੈਪੁਜਾਬੇਸਜਾਸੰਗ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨੬॥ ਤਨਨੇਬੁਨਨੇਸਕੁਤਨਾਗਦੀਨਾ॥ ਕਾਛੀਨਿਜਮ
 ਤਾਗੇਹਛੀਨਾ॥ ਤਿਨਗਚਿਪਖੰਡਲੁਟ੍ਰੇਸੁਦੇਸਾ॥ ਦਿਨਹਾਰਮ
 ਨਅਏਨਰੇਸਾ॥ ੨੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆਸੁਨਤਸਾਹਕੋਪਯੋਅਪਕ

੨੩੨

ਅਹੁਦੀਦੀਨਪਠਾਇ॥ ਪਕਰਭਗਤਕੋਲੈਗਏਕੀਨਸਲਾਮ
ਜਾਇ॥ ਕੀਨਸਲਾਮਜਾਇਬਿਮੁਖਤਬਕਹਤਬਨਾਈ॥ ਐ
ਰੁਨਕੋਕਹਾਜਾਂਨਤੋਹਕੋਨਿਮੇਜੋਨਰਾਈ॥ ਰਾਮਚਰਨਸਿਰਹਿਮ
ਤਿਐਰੁਨਹਿਕਹਿਕਬੀਰਪੁਨਿ॥ ਡਾਕੋਪਗਨਜੰਨੀਰਨੀਰ
ਗੰਗਾਬੋਕੋਸੁਨਿ॥ ੨੫॥ ਜਬਜਲਬੂਡੋਨਾਹਿਜਨਦੀਨ
ਅਗਨਿਮੈਰਾਗਾਕੁੰਦਨਮੋਤਨਪੈਰਾਜੋਜਕੋਨਤਾਂਕੋਬਾਗ॥
ਜਕੋਨਤਾਂਕੋਬਾਰਕਹਤਸਭਦਿਜਮਿਲਕਾਜੀ॥ ਜਿੰਦਮੰ
ਤਬੁਜਾਂਨਕਰੈਛਲਜੋਨਟਬਾਜੀ॥ ਮਤਵਾਰੋਗਜਅੰਨ
ਭਗਤੁਡਾਕੋਆਰੈਤਬਾ॥ ਭਾਰਜੋਮਾਰਚੰਗਾਰਸਿੰਘਦ
ਤਜਨੁਦੇਖੋਜਬਾ॥ ੨੬॥ ਇਹਬਿਧਦੇਖਪ੍ਰਭਾਵਬਹੁਚਰ
ਨਪਕੋਪਤਸਾਹ॥ ਸਿਖਿਏਦੁਸੁਨਕੋਹਮੈਕੀਨਅਵਗੁਜਾਅ
ਹਾ॥ ਕੀਨਅਵਗੁਜਾਆਹਛਿਮੈਪ੍ਰਭਸਹਨਿਪਕੋਭ੍ਰਿਤਾ॥ ਕਦੁ

ਰੇਣਾ ਅਬਲੇ ਹੁਜੀ ਪਸੁਤ ਮਹਿ ਹਾਟ ਕਛਿਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ
 ਚਾਹੁਦਾ ਮਤਿ ਹੁਕਾਮ ਰੋਗ ਨਿਹਾ ਜੇ ਨਗ ਸੁਖ ਕੀ ਚਾਹੁਸਾ
 ਪਸੇ ਫਿਰਨ ਕਰਹੁ ਇਹ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਆਯੋ ਪਰਜੀਤ
 ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਅਜੇ ਨਾਮ ਨੀਤ ਤਜੈ ਬੇਟੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਮਨ ਕੀ ॥ ਆਪ ਨਿਰਾ ਅਛਰ ਨ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ ਰਸਾਂ ਨਤਿ
 ਲਕਸ਼ੇ ਠਗੇ ਨਗ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਜਨ ਕੀ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਨਾਮਾਂ ਨੈਲੇ
 ਗੁਲੁ ਹਾਕ ਦੇਹਿ ਭੁਗ ਲਿਖੀ ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਸੇਗ ਸਾਧ ਭੇ
 ਖਤ ਨ ਕੀ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨਾਮ ਤਦੀ ਨਨਾ ਮਲੈ ਕਬੀਰ ਭੀ ਨਸਾਪ
 ਬਿਪ੍ਰ ਸਿਛਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਨਾ ਰਿਬਨ ਕੀ ॥ ੩੮ ॥ ਛਪੇ ॥ ਰਾਜ
 ਨਵੰਤ ਦਿਜ ਦੇਹਿ ਸਿਛ ਮਠ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੈ ਬਿ
 ਨੁਪਾਣ ਕਉ ਆਦਰ ਸਾਦਿਖਾਈ ॥ ਬਨ ਪੰਕਤੀ ਕਰਹਿ ਤਮੇ
 ਜੁਲਾਸੀ ਗਪੀਤੀ ॥ ਬਨ ਚਰਕੇ ਮਤਿ ਦੀਨਤਾ ਸੁਘਰ ਬੋਇ

ਅਨੀਤੀ॥ ਦਿਨ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਪਾਛੈ ਦਸ ਅਨੀਦੀਅ
॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਆਏ ਸੰਤ ਗਨ ਛਪਿ ਕਬੀਰ ਜਬ ਭੇਦੁ ਲੀਅ॥
੩੩॥ ਨਰਨਾਰੀ ਪੁਰ ਚਕਤ ਸੰਤ ਆਵਤ ਚਉਪਾਈ॥ ਸਾਧ
ਕਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਭਗਤ ਸਠ ਮੁਨਤ ਰਿਸਾਈ॥ ਰੇਖ ਨਿਦਮਤੁ
ਏਇ ਰਿਪਾਨਿ ਧਿਤਤਾ ਛੁਨ ਆਏ॥ ਪਾਰ ਮੇਠ ਕੇ ਰੂਪੁ ਮੇਠ ਸ
ਭਾਮੋ ਭ੍ਰਿਤ ਲਜਾਏ॥ ਪੁਨਸ਼ੀ ਕਬੀਰ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰਨਿ ਕਮੇਤਾਂ
ਕੇ ਗੇਹ ਸੋ॥ ਮਤੁ ਭਾਗੈ ਸਠ ਦਿਨ ਖਰੇਤੁ ਤਬੂਨ ਤਕ ਪਟ ਸੋਧ
ਸੋ॥ ੩੩॥ ਮਤੁ ਲੈ ਨਹੋ ਚਲੈ ਚਲਤੁ ਦਿਨ ਮਰੇ ਸੰਗਾ॥
ਏਕੀ ਹਿਤ ਸੰਗਾ ਗਏ ਸੇਠ ਤਨ ਲਜਤ ਅਨੰਗਾ॥ ਕਲਗੀਤੁ
ਤਜਿ ਰਪਾਗਾ ਚਿਕੁਰ ਚਿੰਕਨ ਪੁੰਘ ਰਾਗੇ॥ ਬ੍ਰਿਕੁਟਿ ਮਦਨ ਪਨੁ
ਕਮਲੈ ਨਨਾ ਸਕ ਸੁਕ ਵਾਗੇ॥ ਅਪਰ ਅਹੁਨ ਜਨੁ ਬਿਬਟ
ਲਦਾਰ ਮਰਦ ਸਮਿ ਕਿਰਨਿ ਪਸਿ॥ ਸੁਭ ਕੀ ਬੁਕੀਠ ਬ੍ਰਿਖ ਕੀ

ਪਬਰਦੀਰਘਉਰਘਦਬਿੰਘੁਲਸਿ॥ ੩੪॥ ਕਰਿਕਰਸਮ
 ਭੁਲਦੰਡਕਮਲਕਰਸੇਤਤਭੁਖਨਾ॥ ਤਿਵਲੀਉਦਰਸੁਤਾ
 ਇਤਿਬੇਨੀਕਾਟਤਦੁਖਨਾ॥ ਕਟਕੇਹਰਅਸਕਾਕਦਲਿਸ
 ਮਨੰਘਮਿਦਲਬਗਾਪਗਬਾਰਜਮੁਨਿਰਿਦੈਵਸਤਅੰ
 ਗਅੰਗਸੇਹਤਹਰਿ॥ ਸੁਭਸੁਜਾਂਮਰੰਗਅਲਸੀਕੁਸਮਕ
 ਹਾਕੋਸਮਤਾਲਹੈ॥ ਦਿਖਭੁਖਨਪਨਮਨਗਨਤਸੁਭਬੰਡ
 ਸੇਠੀਮਲਿਓਕਹੈ॥ ੩੫॥ ਦੋਹਰਗਾਨਿਧਿਸਿਧਿਕੋਅਕਾ
 ਦਣੀਜਹਤਪਤਨੇਬਿਤਾਂਨਾ॥ ਇਕਇਕਜਨਪੇਦਾਸਦੈਤੀ
 ਅਚਿਤਦੈਧਰਅੰਨਾ॥ ੩੬॥ ਸੇਠਕਬੀਰਸਰੂਪਵੈਕੀਏਅ
 ਨਿਕਤਿਹਬੇਗਾਸਾਧਸਾਪਦਿਗਦੇਖੀਅਤਿਸਾਦਰਸੁਪ
 ਹਿਤਹੋਗ॥ ੩੭॥ ਸਾਤਦਿਵਸਮੇਲਾਹਯੋਬਹੁਬਿਧਭੋਜ
 ਨੁਕੀਨਾ॥ ਪਾਂਚਸੇਰਸੇਦਕਸੁਦੈਏਕਅਸਰਫੀਦੀਨਾ॥ ੩੮॥

੨੩੪

ਐਰੁਮਤੰਤਨਕੋਦੀਓਜਾਜਹਇਛਹੋਇ॥ਸੇਠਕਹੰਤੇਆਇ
ਯਹਿਜਠਿਦਿਜਦੁਖਿਅਨਰੋਇ॥੩੬॥ਛਪੇ॥ਅਮੈਸੀਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
ਕਰੀਨਤਉਉਪਜਨੇਨਹਿਗਜਾਨਾ॥ਕੋਟਬਰਖਜਲਰਹੈਤਉ
ਨਹਿਭੀਗਪਖਾਂਨਾ॥ਲੇਸਾਪਨਕੋਭੇਖਰਾਏਪੁਨਿਜਪਕਬੀਰ
ਤਗਿਪੁੰਨੀਲੰਗਸਹਿਸੁਮਨੈਮਾਂਗੀਭਿੰਨਾਭਿੰਨਕਰਗ॥ਨਿਜਦਾ
ਸਨਕੋਆਯਜੁਦਈਦਸਗੁਨਤਿਹਪਰਐਰੁਕਹਿ॥ਨਿਜ
ਗੀਵਨਿਵਾਇਖਿਸਾਇਗੇਸਾਪਬਿਪ੍ਰਦਿਖਸੁਖਲਹਿ॥੪०
॥ਉਸਤਤਿਕਰਤਕਬੀਰਜੇਠਿਮਾਰਗਮੇਸੰਤਾ॥ਜੇਸੁਨਿਲੀ
ਨੀਭਗਤਬਨੈਆਯੋਹਰਖੰਤਾ॥ਹਿਤੁਤੁਮਾਰਬਡੇਸੇਠਿਬੂਝ
ਤਦਿਜਮੀਤਾ॥ਉਂਤਰਦੇਇਨਸਕਤਭਗਤੁਗਦਗਦਪੂਰ
ਪ੍ਰੀਤਾ॥ਸੁਨਿਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਤੇਅਪਸਰਾਛਰਵੇਹਿਤਆਈਤਬੈ
॥ਤੁਮਭੇਗਹੁਭੇਗਅਨੇਕਜਨਚਲਹੁਸੀਰਾਹਮਰੇਅਬੈ॥੪੧

ਜਾਂਨ ਬੂਝ ਬਿਖਾਇ ਜੇ ਊਨ ਰਹੈ ਜਗ ਮੁੜਾ ਲੋਨ ਤਹੈ ਊਨ
 ਗਈ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਨਿ ਬਚ ਗੁਣਾ ਪਾਰ ਚਤੁਰ ਕੁਜ ਰੂਪ ਪੁਨੈ
 ਪ੍ਰਭ ਜੂਤ ਹੋ ਆਏ। ਕੀਨੇ ਦੇ ਰੂਪੁ ਜਾਮ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੰਠ ਲਗਾ
 ਏ। ਕਰਮ ਸਤ ਕਧ ਗੰਮੁ ਦੁਬ ਚ ਕਹੇ ਸੀਰਾ ਚਲੁ ਤਨ ਸਾ
 ਥ ਮੁਹਿ। ਕਰ ਜੇ ਰਕੁ ਗਤੁ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਕ ਕਰਹੁ ਸੁਬ
 ਨ ਤਿਤੁ ਹਿ। ੪੩। ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਹੇ ਜੇ ਰਿਪਾਲ ਹੋ ਕਛੁ ਦਿਨ ਟਿ
 ਰ ਆਵਹੁ। ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਕਲਿ ਜੀਵ ਪਤਿਤ ਭਗਤੀ ਸਮਸ
 ਵਹੁ। ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁ ਕਛੁ ਕਾਲ ਹੋ ਮਗਾ ਪੁਨਿ ਪਾਏ। ਕੁ
 ਮ ਕੁਸਮ ਕਰ ਸੇਜ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਪਰਿਗੁਨ ਗਾਏ। ਸਰ ਦੇਖ ਸੀ
 ਤ ਚਕੁਤ ਰਹੇ ਜਾਤ ਨ ਜਾਂਨੇ ਭਗਤੁ ਵਰ। ਮਤੁ ਊਚ ਨੀਚ ਰਿ
 ਸ ਬਾਦੁ ਕਰ ਕਪੋਰੀ ਤਹ ਗਏ ਪਗ। ੪੩। ਦੋਹਰਾ ਸ਼ੀਕ
 ਬੀਰ ਕੇ ਚਰਤ ਕੇ ਕਹੋ ਕਹਾ ਵਿਸਤਾਰਾ। ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਭਗਤ

ਨਮੁਕਾਵਿਤਿਹੋਇਉਪਾਗੁ॥੪੪॥੮੩॥ਮੂਲਛੁਯੋ॥ਪੀਪਾ
 ਪ੍ਰਤਾਪਜਗਬਾਸਨਾਨਾਹਰਕੋਉਪਦੇਸੁਦੀਓ॥ਪ੍ਰਥਮਭੁਵ
 ਨੀਭਗਤਮੁਕਤਿਮਾਂਗਨਕੋਧਾਯੋ॥ਸਤ੍ਰਜਕਯੋਤਿਹਸਕਤ
 ਸੁਤ੍ਰਿਛਹਰਿਚਰਨਬਤਾਯੋ॥ਗਾਮਾਨੰਦਪਦਪਾਇਕੁਏਕੁਰ
 ਤਨਕੀਸੀਵਾਗਾਗੁਤਮਸੀਖਨਿਗੋਲਸੰਤਹਿਤਰਾਖਤਗੀ
 ਵਾਪਰਸਪ੍ਰਨਾਲੀਸਰਸਭੁਟੀਸਕਲਾਬਿਸ੍ਰਮੰਗਲਕੀ
 ਓ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਤਾਪਜਗਬਾਸਨਾਨਾਹਰਕੋਉਪਦੇਸੁਦੀਓ॥੮੪॥
 ॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪੀਪਾਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛੁਯੋ॥ਗਾਂਗਾਰੋਨਗ
 ਛਰਾਜੁਕਰਤਪੀਪਾਜਗਜਾਂਨੈ॥ਚੰਡੀਸੇਵਕਆਰਜੀਤਮ
 ਏਤਿਹਥਾਂਨੈ॥ਨਿਪਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਬੁਝਪੁਨਿਭਵਜਿਮਤ
 ਰਹੀ॥ਕਹਿਜਨਦੈਪੈਰਾਜਭੋਗਦੁਰਗਾਜਿਹਛਰਹੀ॥ਤਿਹ
 ਬਿਖੈਭੋਗਤੇਰੋਗਤਨਮੀਤਦੇਤਜਮਭੁਤਦੁਖਾਨਤਬੁਝੇ

ਰਚੰਡੀਨਿਪਤਿਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਬਿਨੁਨਾਂਹਿਜੁਖੁ॥੧॥ਸੁਨਸੀਤ
 ਨਕੇਬਚਨਕਯੋਬਿਸਮੈਹੀਅਰਾਜਾਆਇਮਫਲਨਿ
 ਸੋਸੋਇਸੁਪਨਦਿਖਪ੍ਰੇਤਅਕਾਜਾਛਾਤੀਪਰਚਫਕਯੋ
 ਕਹਤਰੇਸਠਅਰਜਾਂਨੀ॥ਭੇਰੇਭੇਗਅਨੇਕਸੀਤਮਹਮਾਨਹਿਜ
 ਨੀ॥ਅਬਤਿਨਕੇਗਨਕੋਫਲੁਲੋਪਰਨਰਕਜਹਪਤਿਤ
 ਵਸਾ॥ਇਤਨੇਮੇਭੁਪਤਿਚਖਖੁਲੇਭਯੋਚਕਤਸਭਭੁਲਰ
 ਸਾ॥੨॥ਭੇਰੇਤਕਗਨਿਤਨੇਮਪੁਜਾਵਿਸਤਾਰੀ॥ਵੈਸੇਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟੀਦੇਵਿਹਰਖਜੁਤਿਸਿੰਘਸਵਾਰੀ॥ਭੁਪਤਿਕੀਨਪ੍ਰ
 ਮਚੰਡਤਬਪਰਸਿਰਹਾਥਾ॥ਕਤਸੇਕਾਤਰੁਤਾਤਮਾਂਗਬ
 ਰਭਾਖਤੁਗਾਥਾ॥ਮੁਹਿਮਨਸਾਮਾਤਾਮੁਕਤਿਕੀਦੇਵਿਕੀਪ੍ਰ
 ਭੁਗਤਿਕਰ॥ਗੁਰਪਾਰਗੁਰਮਾਨੰਦਕੋਦੈਹਗਜਾਨਭਵਸਿੰ
 ਪਤਗ॥੩॥ਅੰਤਰਹਿਤਭੁਈਦੇਵਿਭੁਪਸੀਤਨਪਹਿਆਯੋ॥

ਨਿਸਬਿਤੰਤਸਰੁਕਯੋਜਨਮੁਸਰੁਬਿਥਾਗਵਾਯੋ। ਲੈਆ
 ਯਸੁਨਿਪਚਲੋਜਨਾਂਉਰਾਮਾਨੰਦਮਾਥਾਗਾਰਾਤੁਤਜਾਗਬ
 ਨਜਾਤਰੁਪਤੀਅਤਜਤਨਸਾਥਾ। ਬਰਵਸਮਐਸੇਤੀਅ
 ਐਸਚਿਦਚਲੇਸੰਗਗੁਰਪਾਰਸਬਾਗੁਰਕਯੋਪਯੋਨੀ
 ਗਛਕੋਉਜਿਹਉਪਰਚਛਸੈਨਅਬਾ। ੫॥ ਕਬਿਤੁ। ਸੁਨੀਗੁਰ
 ਬਾਂਨੀਰਜਪਾਂਨੀਕੰਪਠਾਏਸਬਗਯੋਗੁਰਦੁਰਸਾਥਕਾਰੁ
 ਕੋਨਲਯੋਹੈ। ਆਯਸਨਰੁਟੀਅਗੇਜਾਇਵੇਕੀਬੀਸਚਿ
 ਨਰਾਮਾਨੰਦਗੇਪੁਨਿਬਡੇਜਗਰੁਯੋਹੈ। ਰੇਜਨਕੋਪਾਇਪ
 ਨਦਾਰਡਾਰੈਦਾਬਜੋਬੀਚਆਯੋਏਕਸਾਪਤਿਹਕਾਛਅਸੁ
 ਦਯੋਹੈ। ਬਿਨਤੀਕਰੀਜੈਦੀਖਜਾਦੀਜੈਜੀਜੈਦਾਸਅਬ
 ਐਸੀਸੀਪ੍ਰਭੁਪਰਲੀਜੈਸੁਨਿਪਯੋਹੈ। ੬॥ ਛਪੋ। ਦੋਰ
 ਕੁਪਤੇਕਾਛਸੀਖਜਕੀਨੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਨਿਜਗੁਰਸੇਵਕ

ਰਹੁ ਸੰਤ ਇਕ ਵਰਖ ਸਨੀਤੀ॥ ਪੁਨਤੁ ਵਰਖ ਮੈ ਗਸ਼ਾਨ ਕੁਪ ੨੩੭
 ਉਪਦੇਸੈ ਆਈ॥ ਬੀਤ ਬਰਖ ਲਿਖ ਬਿਨਤਿ ਸਚਿ ਵਸਿ ਪਈ
 ਨਪਠਾਈ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਕਬੀਰ ਰੈ ਦਾਸ ਸਬ ਆਏ ਗੁਰ ਅ
 ਗੈ ਮਿਲੇ॥ ਨਿਜ ਉਪ ਬਨ ਮਧ ਰੇਹਾ ਦੀਓ ਕੀਨ ਸੇਵ ਦਿਖਾ
 ਰਛ ਲੇ॥ ੭੭॥ ਬੈਠੈ ਮਿਲ ਨਿਜ ਸੰਤ ਦੀਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸ
 ॥ ਭਯੋ ਗਸ਼ਾਨ ਪੁਨ ਕਰੇ ਜੇ ਰਗਤਿ ਨ ਹਿਤ ਜੀਏ ਨ ਰੇਸਾ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਤਤੋ ਚਲੇ ਰੂਪ ਸੰਗ ਚਲੇ ਸਪੀਤੀ॥ ਬਜਾ ਕੁਲ ਭਯੋ ਗਵ
 ਸ ਕਾ ਬਰਨੇ ਤਿਹਰੀਤੀ॥ ਗਾਨੀ ਮਿਲ ਭੁਜੁ ਰਬੇਲ ਇਕੇ
 ਹਿਰਾਂ ਮਨਿ ਪਰਾਖ ਗੁਰ॥ ਦੈਯੈ ਪਨ ਭੁਖਨ ਬਸ ਬਹੁ ਰਖੇ
 ਦਿਜ ਬਿਖੁਲੀ ਨ ਕਹਿ॥ ੮੭॥ ਬਰਵੈ ਛੰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਨਿਪ ਪੁਰੇ
 ਡੈ ਸਭੁ ਰਨਿ ਵਾਸਾ॥ ਤੁਵ ਬਿਰਯੈ ਤਨ ਤਜਾ ਗੈ ਸੁੰਨ ਅਵਾਸ॥
 ੮੮॥ ਗਾਰਲ ਦਿਖਾਈ ਨਿਜ ਕਰਮ ਗੋਖਾਇ॥ ਭੁਤ ਹੋਇ ਤੁਵ

ਲਾਗੇ ਹੁਨਿ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ॥ ਨੈਕੁ ਨ ਸੁਨਿ ਦਿਯ ਬਾਤੁ ॥
 ਪਮਨ ਗਜਾਂ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਕੋ ਪਸੈ ਦਿਖ ਸਠ ਬਿਪ੍ਰਤ ਯੋ ਤਨੁ ਬਿ
 ਖੁ ਕੋ ਖਾਈ ॥ ਦਿਖ ਕੋ ਤਕੁ ਗੁਰ ਕਹੇ ਸਕ ਲਗਾਂ ਨੀ ਸੋ ਬੈਨਾ ॥ ਤ
 ਜਪਟ ਭੁਖਨ ਪਹਰੀ ਖੰਬ ਸੰਗ ਚਲਹੁ ਸੁਨੈਨਾ ॥ ਤਬ ਰਾਮਾਨੰ
 ਦ ਕੇ ਬਚਨ ਹੁਨਿ ਸੁਰਗਾਂ ਨੀ ਪੁਰ ਕੋ ਗਈ ॥ ਇਕ ਛੋਟੀ ਸੀਤਾ
 ਮਤਿ ਯਲੈ ਖੰਬਾ ਹਰਖ ਤਰੁਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਂ ਕੋ ਗੁਰ ਕਪ
 ਕਾ ਮਲ ਜਜਾ ਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ॥ ਕਰਹੇ ਖੰਬਾ ਦੂਰਿ ਨਗਨ ਪੈ ਜੋ ਸੰਗ ਚ
 ਹੀ ॥ ਰਾਂ ਨੀ ਕੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਖ ਲਾਤ ਜਨੇ ਲਾਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗੁਰ ਕ
 ਹਿ ਪਟ ਪਹਰ ਸੰਗ ਚਲਹੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਫਿਰ ਲਾਤ ਪ੍ਰਗਾਹੀ ਬਿ
 ਪ੍ਰਕੋਰ ਰਾਮਾਨੰਦ ਤਬ ਉਠੈ ਵਹਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਲੀ ਨ ਲਗ ਕੇ ਬਨਿਕ
 ਸੋ ਫਿਰ ਖਾਵਹੁ ਜੋ ਮਰਨ ਚਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨਿ ਦਿਯ ਕੋ ਭਯੋ ਗਜਾ
 ਨ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਉਪਜੀ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਹਿ ਸੰਗ ਚਲਿ

ਓਵਡਭਾਰੇਆਏਵਾਰਾਵਤੀਕਛੁਕਦਿਨਵਸੇਤਹਾਂਹੀ॥੫॥ ੨੩੮
 ਨਿਕਾਂਸੀਗੁਰਗਾਏਲੀਨਾਯਸੁਨਿਪਵਾਹੀ॥੨੫੩੮੮
 ਇਕਬਿਪ੍ਰਸਠਿਤਾਂਸੋਨਿਪਬੁਲ੍ਹੇਤਬੈ॥੨੫੩੮੯
 ਤਪ੍ਰਭਮੈਤਾਂਕੋਪਰਸੋਅਬੈ॥੨੫੩੯੦
 ਦਿਜਹਾਸੀਕੀਨੀ॥ਸਾਗਰਮੈਪ੍ਰਭਗਤਛਾਲਨਿਪਸੰਗਤੀ॥
 ਅਦੀਨੀ॥ਤਿਹਦਿਜਕੋਪਿਪਕਾਰਕਰਤਦਪਤਟਜੇਲੇਗਾ
 ॥ਬੇਰਭਗਤੁਕਰਹਾਸਿਪ੍ਰਭੁਕੋਬਿਰਹਿਬਿਯੋਗਾ॥ਉਤਨਿਪ
 ਪਗਨੈਕੁਨਜਲਪਰਸਚਲੇਨਾਤਦੀਪਤਹਰਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁਲੈਲੈ
 ਤਹਲਪਰਪਛੇਭਗਤੁਮੇਰਆਯੋਸਰਖਾ॥੨੫੩੯੧॥ਪ੍ਰਭੁਹੀਅ
 ਅਤਿਉਤਸਾਹਆਪਆਗੇਪੁਨਿਪਾਏ॥ਨਿਪਕੀਨੀਡੰਡੰਤਹ
 ਰਖਾਰਿਕੰਠਲਗਾਏ॥ਪੁਨਿਰਾਂਨੀਪਗਪਰਸਕਹਾਬਰਨੈ
 ਤਿਹਪ੍ਰੀਤੀ॥ਰੁਕਮਨਿਪ੍ਰਤਿਹਰਿਕਯੋਕਰਹੁਸੇਵਾਸੁਭੀ

ਤੀ॥ ਰਹੋ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭੁ ਨਗਾਗਨਿ ਪੁਨਿ ਰੁਖ ਲਖ ਰੁਕ
 ਮਨਿ ਕਹੀ॥ ਨਿਜ ਠੋਰ ਕਹਾਂ ਆਗਤ ਸਦ ਬਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਨੋ ਸਾ
 ੧੫॥ ਤਿਗਰ ਮਨਾਹੀ ਯ ਚਰਨ ਸੰਤ ਕੇ ਬਸੇ ਪ੍ਰਸਾਹੀ॥ ਸੰਤ
 ਤਿਸੁ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤੁ ਉਚਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਰਿਦੈ ਪੁਨਿ ਵਸੇ
 ਰਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖੰ ਭਨਾ॥ ਰੁਗਤ ਚਰਨ ਮਕਰੰਦ ਤਾਂਹਿ ਪੂਰੀ
 ਕਰ ਮੰਭਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੇ ਯਹ ਬੈਨ ਨਿਪ ਸੰਤ ਚਰਨ ਨਿਸਚੈ
 ਭਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਆਯਸੁ ਦੀਨੀ ਜਾਹੁ ਪੁਰਤ ਜਤਨ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿ
 ਛਯੋ॥ ੧੬॥ ਖੋਜਤ ਹਰਿ ਨਿਪ ਬੁਝੇ ਮੇਰ ਅਪ ਜਸ ਕਰ ਲੇਗ
 ॥ ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਮੁਝਾ ਦੀਨ ਪਰਸ ਕਟਹੈ ਜਮ ਸੋਗਾ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ
 ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਪੁਨਿ ਮੇ ਪੁਰ ਮੈ ਵਸੇ
 ਗਗਨੀ ਹਰ ਖਾਹੀ॥ ਟਿਹ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਜੁਦੈ ਬਿਦਾ ਕਰ ਆਯੋ
 ਨਿਪ ਸਭ ਬਿਪ ਕਹੀ॥ ਸੁਕੇ ਪਟ ਦਿਖਾ ਅਚਰ ਜਰੁ ਟੇਲ ਖਮੀ

ਵਾਭਗਤੀਗਤੀ॥੧੭॥ਕਛੁਦਿਨਦੁਰਾਹੇਚਲੇਪੁਨਿਆ
 ਗੇਭੁਪਾ॥ਇਕਮਲੇਛਮਗਲੇਭੁਦੇਖਾਨਿਪਨਾਨਿਮਨੁਪਾਥੇ
 ਲਤਪੁਤੇਸਿਕਾਰਤਾਂਹਿਛੀਨੀਸਠਰਾਂਨੀ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਗੁਲਗ
 ਇਭੁਪਨਹਿਮਨਮੇਅੰਨੀ॥ਨਿਸਾਦਿਨਭਗਤੇਰਛੁਜਾਕਰਤ
 ਆਏਨਗਹਰਿਤਨੁਲੀਓ॥ਨਿਪਤੀਅਛਡਾਇਸਭਦੁਸੁਹ
 ਤਿਅੰਤਰਹਿਤਪੈਸੁਖਦੀਓ॥੧੮॥ਦੇਹਗਾਅਬਲਗਜ
 ਵਹੁਗੇਹਤੀਅਪੈਬਨਅਨਿਕਕੁਕਾਜਾਜਿਹਮਲੇਛੁਤ
 ਸੁਖਦੀਓਸੇਰਛਕਮਹਾਂਰਾਜਾ॥੧੯॥ਪੀਨਿਪੀਨਿਤੁਵਪੀ
 ਤਿਤੀਅਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਮੇਭਾਖਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਵਰਿਦੈਤੁਦਸੀ
 ਤਚਰਨੀਅਰਾਖਾ॥੨੦॥ਛਪੈਦਿਪਤਿਆਗੇਚਲੇਮਿਲੇ
 ਕੇਹਰਬਨਭਾਰੀ॥ਮਤੁਦੇਖਹੁਮਮਓਰਮੇਰਤਨੁਲੇਹੁਗਜਾਰੀ
 ॥ਬਿਪਵਾਤੀਅਦੁਖਭੂਰਪੁਰਖਕਰਲੇਤਾਬਿਵਧਾਨਰਤਜ

੨੩੬

ਤਨੰਹਿਗੁਰਮੈਅਬਨਾਬਾਗੋਕੋਠੀਮੈਜਹਦੁਗੀਜਾਇਗਾਂਨੀ
 ਗਹਿਗਾਬਾ॥੨੩॥ਪੁਨਿਬੂਝੇਦਿਖਨਗਨਤਿਯੋਕਹਿਸਾ
 ਜਨੁਭਾਇ॥ਛੇਤਤਪੀਛੇਨੰਹਿਜਬਕਹੀਬਾਤਪ੍ਰਗਟਾਇ॥
 ਕਹੀਬਾਤਪ੍ਰਗਟਾਇਸੰਤਸੇਵਾਮਨਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕਬਛਾਂਪੇਕ
 ਬਨਗਨਦਸਾਤਨਕੀਯਹਗੀਤੀ॥ਦਿਖਗਾਂਨੀਮਨਚਕਤ
 ਇਨਹਿਸਮਏਕਨਹਮਗਨਾ॥ਦੈਆਪੋਪਟਫਾਰਤਹਾਂਤੇਕ
 ਛਲੀਨਪੁਨਿ॥੨੪॥ਸਬਗਨਤਬਭੇਜਨੁਕੀਓਚਲੇਬ੍ਰਹ
 ਰਓਠਿਪ੍ਰਤਾ॥ਕੁਪਤਿਮਨਿਅਚਰਜਭਯੋਮੁਨਿਗਾਂਨੀਤੇਬ
 ਤਾ॥ਮੁਨਿਗਾਂਨੀਤੇਬਾਤਕਰਹਿਹਮਗਨਕਾਗੀਤੀ॥ਲੈਪਨ
 ਸੇਵਹਿਸਾਪਤਓਕਛੁਦ੍ਰੈਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕਰਸਿੰਗਾਰਸੁਬਜਾ
 ਰਜਾਇਬੈਠੀਨਿਪਤੀਅਤਬਾ॥ਦੇਖਹੁਪਸੁਕਗਏਬੂਝੇ
 ਬਿਖਣੀਨਰਸਬਾ॥੨੫॥ਵਾਰਮੁਖੀਤੁਦੁਭੇਨਕੋਰਹਿਪੈਰੁ

੨੪੦

ਰਵਾਸੰਗਾਸੰਤਦਰਸਮਹਿਮਾਅਧਿਕਗਯੋਕਾਮਤਿਤਮੰ
 ਗਾਗਯੋਕਾਮਤਿਤਮੰਗਜਾਂਨਲੀਨੇਯਹਸਾਧਾਯੋਆਏ
 ਬਹੁਭੇਟਹਜਤਕੰਦਨਤਭਬਾਧਾਭਏਸਿਖਯਪਨਭੁਰ
 ਪਛੇਦੀਪਰਆਗਾਗਾਕਛੁਦਿਨਵਸਿਪੁਨਿਗਯੋਭੁ
 ਪੋਟੇਡੇਤਿਹਵਾਗਾ॥੨੬॥ਪਾਧਰੀਛੰਦੁਆਮੰਜਨਹਿਤਸਰ
 ਤਾਗਯੋਭੁਪਾਮੁਹਰਨਭਾਂਡਾਦੇਖੋਅਨੁਪਾਨਿਸਆਇ
 ਤੀਆਸੋਕਰੀਬਾਤਾਤਿਹਤਭਅਨੋਠੇਰਹਿਜਾਪੁਪਾਤਾ॥੨੭॥
 ਛਿਗਬੈਠਹੁਤੇਛਪਸੁਨੀਚੋਗਾਗਾਹਤਭਸਰਤਾਕੋਗਯੋ
 ਚੋਗਾਦੇਖੀਸਾਂਪਨਿਭਾਂਡੇਨਿਕਾਰਾਤਸਕਰਰਿਸਨਿਪਰ
 ਹਦੀਨਡਾਗਾ॥੨੮॥ਖੈਰੋਤਾਂਕੋਜਿਨਸੁਠੁਬੋਲਾਸੁਨਿਆਹ
 ਟਉਠਿਨਿਪਲੀਓਖੋਲਾਜਬਗਨੀਜਾਤਸਤਾਐਰੁਬੀਸ
 ॥ਤਬਕੀਨਪਾਂਚਥੈਲੀਨਹੀਸਾ॥੨੯॥ਉਠਭੋਰਕੀਏਰੋਡਨ

ਅਪਾਗਾਸੰਤਨਜਿਵਾਇਸੁਖਲਯੋਸਾਗਾਦੀਨੇਲੁਟਾਇਪ
 ਨੁਦਿਵਸਤੀਨਾ॥ਤਿਹਨਗਾਰਕੁਪਸੁਨਕੈਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੩੦॥ਛੁ
 ਪੈ॥ਲੈਭੇਟਾਬਹੁਸੰਗਤਬੈਦੀਖਜਾਹਿਤਆਯੋ॥ਦੀਖਜ
 ਕਰਤਮਤੀਤਆਪਸੋਕਰਬਉਰਾਯੋ॥ਜਨੇਜਾਨਯੋ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੈਦਾਸੁਤਿਹਾਰੇ॥ਸੰਪਤਿਸੋਤੀਯਕਰਹੁਭੇਟ
 ਤੋਹੇਇਹਮਾਰੇ॥ਨਿਪਸੈਨਜੂਰਗਾਂਨੀਸਹਤਸਭਧਨਜਨ
 ਆਗੈਧਕਯੋ॥ਤਬਪੀਪਾਜੂਪ੍ਰਦਪ੍ਰੇਮਲਖਏਕ੍ਰਿਪਾਝ
 ਨਿਜਸਿਖਕਕਯੋ॥੩੧॥ਪਨਸੰਗਰਾਂਨੀਫੇਰਦਈਹਮੇਰੇ
 ਕਰਗਾਖਹਾ॥ਪਨਦੈਹੋਹਿਤਸਾਧਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਹਸੁਚਾਖਹੁ॥
 ਪਰਦਾਕਰਹੁਨਸੰਤਨਾਰਿਸੰਗਕੀਜੈਸੇਵਾ॥ਮੈਰਨਗਾਖਸੇ
 ਕਛੂਬਾਜਵਰਵਸਾਇਕਦੇਵਾ॥ਤਿਹਚਛਿਪੀਪਾਗਏਨੁਨ
 ਕੋਛਾਛੋਲੈਤਸਕਰਗਏ॥ਜਨਨੈਕੁਨਕੀਨਸੰਭਾਰਤਿਹਕ

ਹਿਆਏਹਰਿਰੰਗਰਏ॥੩੨॥ਮਾਰਗਮੈਵਹਚੇਰਸਮਤਪੈਨ
ਵਨਲਾਗੇ॥ਵਾਂਕੀਵਿਸੁਬਚਾਇਪੁਰੁਘੋਰਾਏਰਾਗੇ॥ਅ
ਇਰਗਤਗੁਪਛਾਰੈਕੁਨਹਿਦੀਨਦਿਖਾਈ॥ਨਿਜਨਲਕੇਪੁਰ
ਪੇਤਚੇਰਪੈਚਰਤਬਨਾਈ॥ਇਤਸੈਨਸੁਰਭੁਪਾਲਕੋਲਪੁ
ਕੁਤਾਤਿਹਰਿਸਕਰੀ॥ਮੰਡਿਨਦਿਗਲੈਗੀਗਯੇਕਹਾਰੀ
ਤਿਮਨਮੈਧਰੀ॥੩੩॥ਭੋਰਹੋਤਸਠਜਾਇਭੁਪਕੋਲਜਤਕੀਨ
॥ਬੋਧਦੈਨਪੁਨਿਗਯੇਤਹਾਂਪੀਪਾਰਸਭੀਨੇ॥ਵਾਰਘਾਲਤਬ
ਕਹੀਤਾਂਹਿਸੋਕਹਿਨਿਪਕੁਤਾ॥ਤੁਹੀਰੋਕਹੁਜਾਇਗਯੇਅ
ਖੇਟਕਰਸਾਤਾ॥ਨਿਪਲਪੁਕੁਤਾਹਰਿਜੇਵੇਮੈਨਹਿਅਵਸ
ਗਫਿਰਜਾਉਅਬਾ॥ਸੁਨਿਦਾਸਬਚਨਪੀਪਾਕਹਤਨਿਪਾਉ
ਤਾਕਹਿਸੁਨੁਸਬਾ॥੩੪॥ਗਾਂਠੈਜੂਤਿਚਮਾਰਗੇਹਰੁਪਤਿਕੋ
ਭਾਈ॥ਸੁਨਿਟਿਹਦੇਕੋਵਾਰਘਾਲਸਬਕਹੀਸੁਨਾਈ॥

ਦ੍ਰਿਸ਼ਮੈਨਿਪਕੁਤਕੈਮੀਜਤਪਗਪਨੀ।ਦੇਰੋਮੇਚੀਤੁ ੨੪੨
 ਰਗਯੋਸਾਚਤਮਨੀ।ਤਿਹਛਿਨਵਹਮੁਖਮੇਘਾਸੁਗਹਿ
 ਭਗਤਚਰਨਮੈਨਯੋਤਬ।ਦੀਖਨਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮ
 ਨਹੁਰਾਂਨੀਬਾਂਸ਼ਅਬਾ॥੩੫॥ਨਿਜਰਾਂਨੀਜੈਬਾਂਸ਼ਗਯੋਤਿ
 ਗਹਲਿਖਕੁਤਾ।ਠਢੇਕਰਤਵਿਚਾਰਧੋਰਮੈਅਟਪਟਬਾ
 ਤਾ।ਉਤਗੁਰਸਿੰਘਸਮਾਂਨਇਤੈਲਜਨਾਅਤਿਭਾਰੀ।ਹ
 ਠਕਰਭੀਤਰਗਯੋਤਾਂਹਿਉਪਜੈਦਿਖਬਾਰੀ।ਪੈਅਚਰ
 ਨਮਾਯੋਭਗਤਵਿਗਤਗੰਨਦੇਖੇਗਯੋਟਿਗ।ਸੋਈਬਾਂਸ਼
 ਬਾਲਪੀਧਾਭਯੋਪਕਯੋਚਰਨਨਿਪਕੁਤਰਗ॥੩੬॥ਮੁਹਿ
 ਸਠਨੈਕੁਨਜਾਂਨਪ੍ਰਭੁਮਹਿਮਾਨੁਤਿਹਾਰੀ।ਦੇਖਦੀਨਨਿਪਕੁ
 ਤਸਿਖਜਕੀਨੋਤਿਹਤਾਰੀ।ਮਨਬਚਕਮਕਰਸਾਪਸੇਵਨਿ
 ਨਮੀਕਾਅੰਨਹੁ।ਇਹਬਿਪਕਰਉਪਦੇਸਗਏਨਨਐਗਯਾਂਨ

੨॥ ਤਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪ ਦੇਸੁ ਕੀ ਮਦੇ ਖਜਰੇ ਜੇ ਦਸੁ ਨਗ ॥
 ੩॥ ਸੀਹਿ ਤ ਬਨ ਜਾਰੇ ਪਠੇ ਦੇਹੁ ਬੈਲ ਨਿਜ ਮੇਲ ਕਗ ॥ ੩੭ ॥
 ਜੁਨਿ ਪੀਘਾ ਮੁਸਕਾਇ ਕਹਤ ਬਨ ਚਰਨ ਗਏ ਅਬਾ ਕਲੁ
 ਦੁਪਹਰੀ ਆਇ ਦਾਮਰਾ ਖਹੁ ਚਾਖੇ ਤਬਾ ਬਨ ਜਾਰੇ ਉਠ ਗਏ
 ਕੀ ਨਭੰਡਾਰੇ ਪਾਛੈ ॥ ਜੇਵਤ ਜਨ ਵਹ ਗਏ ਕਪਯੋ ਯਸ ਲੀਜੈ
 ਆਛੈ ॥ ਦਿਖਸੰਤ ਦਰਸਤਿ ਹਮਨੁ ਵਹ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪ
 ਜੀਹੀਏ ॥ ਨਿਜ ਗਹਤੇ ਪਟ ਬਹੁ ਆਨ ਕੈ ਪਹਰਾ ਵੇਸਾ ਪਨ ਦੀ
 ਏ ॥ ੩੮ ॥ ਇਕ ਭੇਖੀ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਏ ਕਨਿਸ ਦੀ ਜੈ ਨਾਗੀ ॥ ਲੀ
 ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗ ਯੇ ਦੂਰ ਦੇਹਾ ਵਤ ਭਾਗੀ ॥ ਭੋਗੇ ਤਲਿ ਚਲੈ ਕਹ
 ਤਨਿਸ ਆਗਸਾ ਮੇਹੀ ॥ ਹਾਰ ਮਾਂਤ ਜਗ ਯੋਗ ਮਾਗੈ ਇ
 ਕ ਕੇਹੀ ॥ ਤਹ ਪਰ ਪਰਸੀਤਾ ਰੂਪ ਦਿਖੈ ਬਿਸਮੇ ਆਯੋ ਤਹ
 ॥ ਚਲੁ ਜਨ ਨੀਤੁ ਵਪੁ ਚਾਇਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪੀਘਾ ਬੈਠੇ ਜਗ ॥ ੩੯ ॥

ਕੁਯੋਸਿਖਜਵਹਰਮਾਇਕਾਮਵਾਂਸਨਤਿਹਭਾਗੀ॥ਗਾਏਕੁਟ
 ਲਪੁਨਪਾਂਚਮਹਾਂਬਿਖਈਮਨੁਪਾਗੀ॥ਦਿਖਸੀਤਨਕੋਰੇਖ
 ਭਗਤਬਡਮਾਦਭੁਕੀਨੀ॥ਕਹਿਸਠਿਦੀਜੈਨਗਿਮੀਨਕੇਤ
 ਹਿਦੁਖਦੀਨੀ॥ਜਨਸੀਤਾਪ੍ਰਤਿਆਯਜੁਦਈਸੋਨਵਸਤਸਿ
 ਗਾਰਕਗਾਇਕੋਕੇਠੇਮੈਬੈਠੀਤਬੈਕਯੋਜਾਹੁਮਛਗਾਏਫੁ
 ੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਤਬਸੀਤਾਸਿੰਘਨਿਭਈਦਿਖਦੋਹੀ
 ਤਿਹਖਾਂਨਾ॥ਪਹਰੇਬਾਗਾਸੰਤਕੇਤਾਂਤੇਅਤਿਸੁਕੁਚਾਂਨਾਤਾਂ
 ਤੇਅਤਿਸੁਕੁਚਾਂਨਦੇਖਭੇਖੀਵਹਭਾਗੇ॥ਪੀਪਾਸੈਅਤਿਖਿ
 ਸ਼ੇਨਾਤਗੀਪਠੀਅਭਾਗੇ॥ਭਗਤੁਕਪੈਤੁਵਹਿਦੈਰੁਈਖੋਟੀਮ
 ਨਸਾਅਬਾ॥ਬੋਵੈਬੀਜਬੰਬੂਲਚੁਭੈਕਾਂਟੇਤਾਂਕੋਤਬਾ॥੪੧॥
 ਪੁਨਿਜੈਹੋਮਨਜੁਪਕਰਗਾਏਸਠਪ੍ਰੀਛਾਹੇਤਾ॥ਵਹਜੀਸੀਤਾ
 ਕੁਪੁਲੀਅਅਤਿਆਦਰੁਤਿਹਦੇਤਾਅਤਆਦਰੁਤਿਹਦੇਤਪ

੨੪੩

ਰੇਚਰਨਨਵਤੁਭੇਖੀ॥ ਛਿਮਹੁਜਨਨਿਅਪਰਾਧਲਖੀਨਹਿ
 ਭਗਤਿਵਿਸੇਖੀ॥ ਭਏਸਿਖਜਸਭਭੂਪਕੀਨਅਵਗੁਨਦੀ
 ਨੇਗੁਨ॥ ਏਕਸਮੈਦਪਲੀਏਗਈਗੁਜਗੀਤਹੀਪੁਨਿ॥੪੨
 ਛਪੇ॥ ਭਕਤਕਪਯੋਕਾਫਿਰਤਿਸੰਤਬੈਠੇਦਪਦੀਜੈ॥ ਜੋਧ
 ਨਬਲਤੁਲਮਾਂਹਿਆਪੁਨੇਹਾਬਹਿਲੀਜੈ॥ ਭੂਪਤਿਮਟਕਿਉਤ
 ਰਸਾਧਮੈਦੀਲਖਵਾਈ॥ ਅਬਕੀਮਾਗੇਦੰਮਨਿਦਕਨਨਾਰਿ
 ਸਿਖਾਈ॥ ਮਾਗੇਗੁਜਗੀਪਨੁਕੁਗਤਤੇਭੂਪਸਿਖਜਮਾਯੋ
 ਤਬੈ॥ ਤਿਹਪਾਂਚਸਤਕਮੁਹਰੇਪਰੀਭਗਤਕਪਯੋਤੀਅਲੈਅ
 ਬੈ॥੪੩॥ ਫੁਲ੍ਹੇਨਾਰਿਕੋਚਿਤਕੀਨਮਨਮਾਂਹਿਵਿਚਾਰਾ॥
 ਅਰਪਭੂਪਈਆਦਪਹਿਦੇਤੋਏਬਿੰਤਅਪਾਰਾਨਿਜਘਰੋਕ
 ਪਨੁਅੰਨਤਾਂਹਿਮੈਦੀਨਰਲਾਈ॥ ਕੀਜੈਪ੍ਰਭੂਭੰਡਾਰਸਿਖਜ
 ਤੇਈਸੁਖਪਾਈ॥ ਇਕਦਿਨਜੇਤੋਕਰਲੈਗਯੋਸੇਵਕਹੁਤੇ

ਕੁਵਾਨਿਵਹਾ॥ ਪਰਗਾਂਮ ਪਜਾਂ ਨਨਿਪ ਅਸੁ ਅਚ ਪਕਰ ਚੰਤ੍ਰ
 ਨਿਜ ਬਿਪ੍ਰਤਹ॥ ੪੪॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਮਾਤਾ ਮੈ ਅਵਗੁਨਕ
 ਹਾਕੀਨਾ॥ ਮਰਗੀ ਭੁਖਨ ਹਿ ਅਸੁ ਦੀਨਾ॥ ਦਿਨ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਭਿਵ
 ਏਹੇ ਤੇਤੇ ਹਿ॥ ਆਏ ਬਨ ਚਰਕ ਛਦੀ ਨ ਮੇਰਿ॥ ੪੫॥ ਨਿਪਰਿ
 ਤ ਆਏ ਲੋਹਾਂ ਮਸੈਨਾ॥ ਮੁਕਾ ਛਦੀ ਓਭੁਖੀ ਅਚੈਨਾ॥ ਪਕ
 ਕੋ ਦਿਨ ਪੀਪੇ ਸੁਨੀ ਬਾਤਾ॥ ਆਯੋ ਦਿਖੋ ਦੇਰੀ ਸਪਦ ਮਾਤਾ॥
 ੪੬॥ ਕਹਿ ਦਿਨ ਸੇਤੋ ਅਬਗਈ ਭਾਗਾ॥ ਜੇਤੁਰੀ ਕਪਨ ਤਿ
 ਤਚਰਨ ਲਾਗਾ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਕਰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਭੁਯੋ
 ਸਿਖ ਜਸੋ ਭੂ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨਾ॥ ੪੭॥ ਇਕ ਤੇਣੀ ਕੀ ਮਰਾ
 ਮਿਲੀਤੀਆ॥ ਤੁਹਿ ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਭੁਯੋਹਾਂ ਮਹੀਆ॥ ਜਹਕ
 ਮਰਾਂ ਡਿਅੋ ਬਾਂਸ ਨਾਂਗਿ॥ ਰਿਸ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਤ ਭੁਤਾਗਾ॥
 ੪੮॥ ਹਸ ਕਹਿ ਪੀਪਾ ਤੂੰ ਹੋਹਾਂ ਡਾ॥ ਪੇਰੁ ਜਹੁਹਾਂ ਮਬਰ ਨਿਤ

ਮਾਂਡਾ॥ ਤੀਅਕਹਤਬਚਨਕਟੁਚਲੀਗੇ॥ ਦਿਖਨਾਹਮ੍ਰਿਤਕ
 ਰ੍ਹੇਗਈਬਿਦੇ॥ ੪੭॥ ਕਚਤੇਰਤਬਹੁਰਦਤਬਿਲਾਪਾ॥ ਤਾਂਕੇ
 ਗੁਪੁਨਿਜਨਗਏਆਪਾ॥ ਕਯੋਰਾਮਭੁਜਨਕਤਕੇਪਹੀਆ॥
 ਅਜਹੂੰਸੰਭਾਰਪਤਿਉਠੈਜੀਆ॥ ੪੮॥ ਜੇਹੈਆਯਸੁਦਸੀਪੁ
 ਮਾਂਨਾ॥ ਗਾਤਿਲੇਹੁਨਾਰਿਮੈਕਰਤਗਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਸੁਪਦੇਗਾਨੇ
 ਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਪਤਿਉਠੈਸਧਦਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਗੀਤਾ॥ ੪੯॥ ਤੀਅਗਏ
 ਚਰਨਪ੍ਰਭਗਾਤਿਲੀਨਾ॥ ਗੁਨਗੇਹੋਸਦਹੀਅਤਰਖਭੀਨਾ॥
 ਇਕਦਿਵਸਭੈਂਸਲੈਗਏਚੋਗਾਦ੍ਵੇਰਹੀਸੇਖਲੈਮਿਲੈਦੇਗ॥
 ੫੦॥ ਕਤਭਲੀਭੈਂਸਤਨਚਲੇਮੀਤਾ॥ ਸੇਭਏਸਿਖਜਦਿਖ
 ਭਗਤਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਕਭੁਪਤਿਕੇਪੁਨਿਗਏਗੇ॥ ਗਾਢੀਭਰਪ
 ਨਦੀਨੇਸਨੇ॥ ੫੧॥ ਛਪੇ॥ ਕਟਬਾਂਸਨੀਬੰਪਾਇਬਜ੍ਞਬਹੁਮੇ
 ਲਾਹਿਪਾਈ॥ ਮਾਰਗਮਾਰਗਮਾਰਮਿਲੇਤਿਨਲੀਨਛਿਨਈ॥

ਗਾਦੀਲੇਗੇਦੁਰਿਬਹੁਰਪਾਛੈਜਲਪਾਯੋ॥ਦੈਰੀਰਨਕੀਗਾਂਠ
 ਅਧਿਕਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ॥ਤੇਰੁਏਸਿਖਜਪਨੁਛਰਸਭਪਾਹੁ
 ਚਾਯੋਜਨਪ੍ਰੀਤਿਘਰਾ॥ਨਜੋਤੇਆਏਭੰਡਾਰਕੇਪਾਂਚਠੈਰਤੇਭੁ
 ਗਤਬਗ॥੫੨॥ਸਭਪੁੰਨੀਨੇਮਾਂਨਕੀਨਮਨਮਾਂਤਿਵਿਚਾਰਾ॥
 ਜਾਂਕੇਗੁਨਿਨਹਿਜਾਂਉਜੇਉਰਿਸਕਰੈਅਪਾਰਾ॥ਆਪਭਗਤ
 ਨਹਿਗਯੋਗਾਏਹਰਿਤਿਹਤਨੁਪਾਗੀ॥ਤਹਨਿੰਦਕਦਿਜਹੇਸ
 ਠੁਛਲਕੀਨੇਭਾਗੀ॥ਦਸਰੱਬਬਨਾਯੋਭਗਤਕੋਬਰਭਰ
 ਹੇਤਹਸੰਤਸਭਾਜੋਜਾਚੁਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਪੈਰਿਦੈਤਨੁਤਜਰੈਪ੍ਰਭੁਬਿ
 ਰਹਿਅਬਾ॥੫੩॥ਜਬਬਿਛੁਰੇਸ੍ਰੀਗਾਮਦੀਓਤਤਛਿਨਤ
 ਨੁਤਜਾਗੀ॥ਕਹਤਸੰਤਤਿਹਦਿਜਕਹਾਤੁਮਕੀਨਅਭਾਗੀ
 ॥ਕਹਪਾਈਐਅਸਭਗਤੁਮੇਹਸਭਸਾਪਨਕੀਨੇ॥ਗੁਨਗਾ
 ਵਤਹਰਿਪ੍ਰੇਮਦਾਹੁਭੁਪਤਿਕੋਦੀਨੇ॥ਐਸੇਹੀਤਨੁਤਜਾਗੇ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਂਚੋਰਭੰਗਾਰਮੈ॥ ਆਸਮਪ੍ਰਤੰਛਦੇਖਜੋਭਗਤੁਭਯੋ
 ਅਚਰਜਸੀਸਾਰਮੈ॥ ੫੪॥ ਸੰਤਜਿਵਾਵੈਨਿਤਬਨਿਕਤੇ
 ਕਰਜੁਓਠਾਈ॥ ਬਛੇਦਾਂਮਤਿਹੁਰੁਨਿਦਕਨਦੀਨਸਿਖਾਈ
 ॥ ਨਿਜਪਨੁਲੀਜੈਤਾਰਛਕਰਕੇਕਹਾਬਸਾਈ॥ ਗਯੋਭਗ
 ਤਕੇਦੁਹਦਾਮਦੀਜੈਜੈਖਾਈ॥ ਵੈਰੈਪੀਰਜੁਕਛੁਦਿਨਪਰ
 ਹੁਓਠੈਨਇਕਠੇਦਸੁਕਹਾ॥ ਕਹਾਦੇਹਦੇਹਲੈਆਵਤੇਦੀਜੈਅ
 ਬਨਤਜਾਹੁਮਗ॥ ੫੫॥ ਸੁਨਿਦਸੁਨਕੇਬਚਨਭਗਤਹੀਯਮੇ
 ਮੁਸਕਾਂਨੇ॥ ਕਰਕਾਰਾਜਕੇਜੇਹੁਲੇਹੁਮਤੁਹੇਹੁਰਿਸਾਂਨੇ॥ ਬਨਿ
 ਕਬਹੀਨਿਜਕਾਛਲੋਗੇਸਮਝਾਵਨਜਬਹੀ॥ ਕੇਰੇਕਾਰਾਜ
 ਦੇਖਭਏਅਚਰਜਨਰਸਬਹੀ॥ ਸੁਨਿਭੁਪਬਨਿਕਪਕਰਨਲ
 ਗੇਦੀਅਛਰਾਇਜਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਜਾਂਨਖੇਲਦੇਖਹਿ
 ਜਬੈਪੂਰਹਹਿਓਪਨੁਸਕਲਘਗ॥ ੫੬॥ ਮਨਮੇਕੀਨਵਿਚ

ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਰਘ੍ਰਾਣੀ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਬਨਿ
 ਕਪਨੁ ਲੈਏ ਭਾਣੀ॥ ਲੇਤਨ ਸੇਬ ਰਵ ਸੇ ਪੋਟਤਾਂ ਕੋ ਬੀਧਿ ਦੀ
 ਨੀ॥ ਲਹਨੇ ਪੋਤੇ ਤਨਿ ਕਦੀ ਓਤਿਹ ਭੁਰਪ੍ਰਬੀਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਪ
 ਨੁਰਾਤਨ ਜਨ ਬਲਾਯੋ ਮਿਲ ਜੇਏ ਕ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਦੇਹ
 ਤਜਾ ਕਾ ਛੇਗਾ ਮਤੇ ਗਤ ਦੁਖੀ॥ ਮਾਤ ਪਛਰੀ॥ ੫੩॥ ਛੇਗ
 ਤਾਂ ਕੋ ਗਏ ਮੁਖ ਹੁਸ਼ੀਰਾਂ ਮਕਹਾਣੀ॥ ਸਠ ਕਹਿਤ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਮਸਨਹਾਰਿ ਬਾਹਨ ਖਾਣੀ॥ ਪੈਏ ਕਠੇ ਪੂਰ ਗੋਹ ਮਸਨ ਮ
 ਗੈਖਗਾਨਿ ਪਧਗਾ॥ ਪ੍ਰਤਮਾ ਲੀਨੇ ਖਾਇ ਭਏ ਅਚਰ ਜਸੁ
 ਪੁੰਨਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਕੇ ਸਿਖ ਭਏ ਤਬ ਮਾਂਤ ਜੇ ਭਗਤੀ ਗਤੀ
 ॥ ਹੁਤੇ ਸਾਠਤੀਨ ਸੇ ਕੋ ਸਪਰਭੁ, ਪਸਿ ਮਰਦੇ ਖੋਤੀ॥ ੫੪॥
 ਪਨੁ ਨਗੇਹ ਇਕ ਸੰਤ ਰਿਦੈ ਮਨ ਸਾਰੁ ਡਾਰੀ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਹਰਿ
 ਗੁਨਗਾਇ ਬਿੰਤ ਕੋ ਠੇ ਭਰ ਡਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਿਗ ਚੀਠੀ ਪਠੀ ਗਏ

੦
੦

ਪੁਨਿਤਾਂ ਕੇ ਗੇਹਾ ਸੀਧਾ ਫੇਜਲ ਬੀਨ ਤਹਾਂ ਤੀ ਅਗਈ ਸਨੇਹ
 ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਠਾਈ ਨਿਕਟਿ ਜਨ ਤਰਕ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਕਹੀ
 ॥ ਰਾਜਸੀ ਸੁਭਾ ਵਗਾਯੋ ਨਹੀ ਰਾਮ ਜੋ ਤਿਸ ਭੁਮੇ ਰਹੀ ॥ ੫੫ ॥
 ਦੇਖ ਭੁਗਤ ਕੇ ਪੀਰ ਹਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਇਕ ਦੀਨ ਸੁਤਾ ਸ੍ਰੰਬ ਰਪ ਨੁਚਾਹੀ ॥ ਸੁਰ ਮੈਨ ਸੋ ਕਯੋ ਯਹੀ ਰ
 ਮਾਨਿ ਦੈ ਬਗਾਪਨ ਕੀ ਕੀ ਜੈ ਭੇਟ ਕੀਨ ਭੁਪਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਛਗ
 ਹਰਖ ਤਪੈ ਦਿਨ ਗ੍ਰਹ ਕੋ ਗਯੋ ਨਿਸ ਨਿਪ ਛਿਗ ਵੈ ਕਰਮ ਲੇ ॥
 ਦਿਖ ਚਕਤ ਬੁਝਾਇ ਬਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਤਿਹ ਛਿਨ ਹੀ ਪਾਵਨ ਲੇ ॥
 ੬੦ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਤਿਹ ਅੰਨ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਨਿਪ ਜਾਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਸ
 ਤ ਸੈ ਕੋਸ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਦਰ ਯਹ ਠਾਂ ਨੀ ॥ ਦੀਰਘ ਜਗੀ ਮਸਾਲ ਲ
 ਟਚੈ ਵਢਾ ਕੋ ਲਾਗੀ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਹੀ ਬੁਝ ਗਈ ਭਏ ਪੰਡਾ ਅ
 ਗਾਗੀ ॥ ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਸੁਰਤਾ ਤਟ ਗਏ ਮਿਲੇ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿਪਿਕਾਰ

ਬਗਾਦਿਗਤੇਲੀਕੋਬਡਬੈਲਦਿਖਕਹੋਰਗਤਲੈਜਾਹੁ
 ਘਗਾ੬੧॥ਗਯੋਬੈਲਲੈਸੰਤਦੇਖਤੇਲੀਰਿਸਆਈ॥ਪੀ
 ਪੇਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਹੋਦੇਉਮੈਭੁਪਦੁਹਾਈ॥ਨਤਮੁਹਿਬੈਲਛੁਰ
 ਇਰਗਤੁਦਿਖਤਿਮੁਸਕਾਈ॥ਭਬਵਹੋਦੇਕੋਕੋਪਆਇਪੁ
 ਰਧੁਮਮਚਾਈ॥ਐਇਕਠਨਗਤਿਹਗਹਗਏਬਾਂਧੋਦੇਖੋ
 ਬੈਲਤਿਹ॥ਅਤਿਸਕੁਚੰਨੇਗੀਯਮਾਂਹਿਡਰਭਏਸਿਖਜਸ
 ਬਰਗਤਛੁ॥੬੩॥ਪਕੋਬਡੇਦੁਹਾਭਿੰਛਦੀਨਜਨਭਏਦੁ
 ਖਾਰੇਦੇਖਰਗਤਇਕਬੋਹਤਤਾਂਗਹਕੀਨਪਸਾਗੇ॥ਪਾਛ
 ਲਦਾਬੋਬਿੰਤਤਾਂਤੇਲੀਨਕਛਾਈ॥ਜਹਤਹਰੰਕਨੋਬੈਲ
 ਨਿਤੈਪ੍ਰਤਿਪਨੈਲੁਟਾਈ॥ਇਹਬਿਧਿਜੀਵਨਬਹੁਸੁਖਦੇ
 ਚਰਿਤਅਨਿਕਪੀਧੇਰਗਤਾਕਛੁਨਿਜਮਤਿਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਕਹੇਜਨਕੇਗੁਨਹੀਅਪ੍ਰਿਯਲਗਤਾ॥੬੩॥੩॥ਮੁਲਛੁਪੈ॥

ਪਨਪੰਨਾ ਕੇ ਭਜਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਹੀ ਬੀਜ ਅੰਕੁਰ ਭਯੋ ॥ ਪਰਮਾ
 ਏਹ ਰਿਦਾ ਤਿਨੈ ਗੋਪੁੰ ਮਖਵਾਏ ॥ ਤਾਤਮਾ ਤਰੁ ਬੇਬਖਸ਼ੇ ਤਲ
 ਗੁਲ ਬਹਾਏ ॥ ਅਸਪਾਸ ਕ੍ਰਿਪਿਕਾਰ ਬੇਤਕੀ ਕਰਤ ਬਡਈ
 ॥ ਭਗਤ ਭਯੋ ਕੀਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤੀਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅਚ
 ਰ ਜਮਾਂ ਨਤ ਜਗਤ ਮੇ ਕਹੂੰ ਨਿਪ ਜਨੇ ਕਹੂੰ ਵੈ ਬੁਯੋ ॥ ਪੰਨਪ
 ਨਾ ਕੇ ਭਜਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਹੀ ਬੀਜ ਅੰਕੁਰ ਭਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਭਯੋ ਜਾਟ ਗੁਰ ਜਨ
 ਮ ਭਗਤ ਪੰਨਾ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰਤ ਪੇਨ ਗਯੋ ਸ
 ਰਤਾ ਜਲ ਪਾਨੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਤਿ ਲੋਚਨ ਕਯੋ ਤਹਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿਸਤ
 ਰੀ ॥ ਦਿਖ ਸਿਸੁ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਂ ਗਠਾ ਕੁਰਨਿ ਮੁਤਾ ਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਠਨ ਭੋਰ ਸੀਤ ਮੈ ਨਾਇਨ ਬਾਤੁ ਹਿਮਿ ਬੈ
 ਨ ਬਾਸੀ ॥ ਅਸਨ ਉਠਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਤੂੰ ਸਪਦ ਤਜਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੈ ਮੱਝ

ਨਰੇਗੀਤਤਨੈਕੁਨਮਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਰੇਗੁਲਗਾਇਪ੍ਰਥੇ॥
 ਛੇਮੈਠਾਨੋ॥ ਰਹਯੋਬਿੰਬੁਬਹੁਟਾਰਟਰਤਨਹਿਦਿਯਰਿਸਮਾ
 ਈ॥ ਦੈਧੰਕਾਬਹੁਗਾਰਿਬਾਲਦਿਗਦੀਨਉਠਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਿ
 ਰਹਿਬਾਲਮੁਰਛਤਭਯੋਰਕਯੋਬਿਪ੍ਰਮੁਖਜਲਦੀਓ॥ ਅ
 ਨੁਠਾਕੁਰਤੁਵਹੇਤਕਹਿਬੈਠਾਈਹੰਦੈਤੰਨਕੀਓ॥ ੨॥ ਕੁੰਤ
 ਲੀਆ॥ ਪਰਤੇਪਾਹਨਮਾਨਸੈਨੈਕੁਨਆਵੈਕਾਮਾ॥ ਇਨਠਾ
 ਕੁਰਕੋਗੁਰੁਯਹਕਹਿਸੇਵਾਅਭਿਰਾਮਾ॥ ਕਹਿਸੇਵਾਅਭਿਰ
 ਮਭਯੋਹਰਖਤਪੰਨਾਮਨਾ॥ ਜੇਮੈਕੋਪ੍ਰਭਦੇਹਿਦੇਉਅਪੋਕੀਨੈ
 ਪ੍ਰਨਾਅਬਹੁੰਸਿਸਕਛੁਦੇਹੁਪੇਨਮਾਂਛੀਲੇਚਨਿਕਗਾ॥ ਠਗੁਰ
 ਜਾਟਕੋਬਾਲਭਏਦਿਜਤੀਅਮਾਨੰਦਘਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖ
 ਪੰਨੇਭਯੋਮ੍ਰਿਤਕਪਾਨਜਯੋਪਾਇ॥ ਸ੍ਵਤਿਬ੍ਰੰਦਚਾਤਕਮਿਲੇ
 ਸੁਰਜੀਤਰਨਮਾਇ॥ ਸੁਰਜੀਤਰਨਮਾਇਜੁਪਧਨੁਹਾਰਮਿ

੨੪੮

ਲੈ ਫਿਰਾ ਸਾਧਨ ਬਿਨੁ ਸਿਧ ਪਾਇ ਜਗਤ ਨ ਮੁਤ ਪੈ ਪੈਯਗ।
ਦਾਰਿ ਵੀ ਕੋ ਮਿਲੈ ਕਲਪਤ ਹੁ ਮੁਖੁ ਪੈ ਜੈ ਸੋ। ਬਾਲਕ ਪਾਤ
ਨ ਪਾਇ ਭਯੋ ਆਨੰਦ ਤਬ ਐਸੈ। ੪। ਰੋਟੀ ਸਾਗ ਸਹਤ ਪਰੀ
ਪਾਹਨ ਕੋ ਨੁਵਾਇ। ਕਰ ਪਰ ਦੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿ ਸਿਸੈ ਕੁਨ ਠਕੁ
ਰਖਾਇ। ਨੈ ਕੁਨ ਠਕੁ ਰਖਾਇ ਤਾਂ ਨ ਪਟ ਬਾਰ ਬਾਰੀ। ਛੀਜ
ਤੈ ਕੁਨ ਟੁਕਤ ਬੈਵਹ ਦੇਖ ਉਪਾਰੀ। ਸੇਵਨ ਜਾਨਤ ਦਾਸ
ਰੇਖ ਮਾਥੇ ਲਿਖ ਬੋਟੀ। ਗੁਖੀ ਜਾਂਨ ਨ ਖਾਤ ਕਿਧੋ ਪ੍ਰਤ ਬਿ
ਨੁਯ ਹੋਰੇਟੀ। ੫। ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤੇ ਗੁਨ ਭਯੋ ਬਿਨੈ ਕਰਤ ਹੇ
ਦਿਆਲਾ। ਹਮਰੇ ਸਾਗੁ ਨ ਖਾਤ ਹੋ ਕਿਧੋ ਜਾਂਨ ਸਠ ਗੁਣਾ।
ਕਿਧੋ ਜਾਂਨ ਸਠ ਗੁਣ ਲਭੀ ਲਨੀ ਨੀ ਚਨ ਜਾਂਨੀ। ਖਾਏ ਜੁਠੇ ਬੇ
ਰ ਕੀ ਚਿਪਗ ਰਜ ਮੁਪਿ ਪਾਂਨੀ। ਨਿਪ ਕੈਰ ਵਸ ਭਫਾ ਡਲੀ ਨ
ਦਾਸੀ ਮੁਤ ਕੇਗੁਨਾ। ਸਾਗੁ ਲੇਨ ਬਿਨੁ ਖਾਇ ਸੁਦਾ ਮੇ ਕੇਤੰ ਦੁਲ

ਪੁਨਿ॥੬॥ਛੇ॥ਤਨਪੁਲਕਤਜਲਨੈਨਡਾਰਕੰਬਗਗਰ
 ਮਾਂਹੀ॥ਬਹੁਸੰਪਦਗਗਨੰਹਿਖਾਂਡਮੇਵਾਤੁਹਚਾਹੀ॥ਇਹ
 ਬਿਧਿਬਿਨਵਤਿਬਾਲੇਨਸੰਪ੍ਰਾਤਬਲਾਗੀ॥ਯਹਤ
 ਨੁਤ੍ਰਾਗਨਜੇਗਾਚਿਖਾਗਚਿਦੀਨੀਆਗੀ॥ਦਿਖਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਂਮਆਏਤਬੈਮਤੁਨਿਦਾਕਰਦੁਸ੍ਰਜਨਾ॥ਠਾਕੁਰਦੂੰਫਤ
 ਨਕਯੇਜਾਟਸੁਤਪਾਹਨਤੇਭਏਸ੍ਰਾਮਤਨਾ॥੭॥ਮੇਲਗਾਰੈ
 ਲੈਅਸਨਖਾਇਪ੍ਰਭਸ੍ਰਦਬਖਾਂਨੀ॥ਆਪਨਕਰਮੁਖਦੇਤ
 ਗਾਸਭਗਤੈਸੁਖਸਾਂਨੀ॥ਦਿਖਕੋਤਕਸੁਗਗਰਖਬਹੁਰਮੁ
 ਰਲੀਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਨਿਤ੍ਰਾਕਰੈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਕਹਾਕਵਿਕਹਰ
 ਸਲੀਨੀ॥ਜਿਹਖਾਤਅਸ੍ਰਤਿਹਕਾਜਕਰਕਹਿਅੰਸੇਫਿ
 ਖਿਕ੍ਰਿਤਲਗੇ॥ਨਿਜਨਨਕੋਦੇਤਨਸ੍ਰਮਕਛੁਆਪਹਿਸਭਸੇ
 ਵਾਰੰਗੇ॥੮॥ਕਰਤਭੁਗਤਗੁਰਕਾਜਗਏਕੋਤੇਦਿਨਬੀਤੀ॥

੨੪੬

ਗਯੋਹੁ ਤੇ ਪਰਦੇ ਸਵਰੀ ਵਿਜ ਆਇ ਸੁਨੀ ਤੀ ॥ ਤਿਹ ਪਗ ਪੀਸ
ਪਕੇ ਰੁਕੇ ਵਿਜ ਮਾਂਗੇ ਧੋਨਾ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਨਿਉ ਪਕਾਰ ਕਹਾ ਬਰ
ਨੇ ਸੁਖ ਚੈਨਾ ॥ ਯਹ ਨਾ ਕੁਰਤੇ ਬਾਂਧੇ ਹੁ ਤੁਮੁ ਹਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਪੇ
ਨਕੇ ॥ ਸਭੁ ਫਿਖੀ ਕਾ ਜਾ ਪਹਿ ਕਰ ਤੁਹ ਰਖ ਬਝਾ ਵਤ ਬੇ
ਨਕੇ ॥ ੮ ॥ ਛਾਛ ਭੇਹੁ ਗਲਿ ਖਾਤ ਕਹਾ ਬਰੇ ਨੇਹੁ ਨ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਕੁ
ਹ ਸੇਵਕ ਲੈ ਦਾਮ ਤਉ ਨਹਿ ਅਸੁ ਸੁਖ ਵਾਂ ਕੇ ॥ ਬਿਸਮ ਭਯੋ
ਸੁਨਿ ਬਿਪ੍ਰ ਅਰਧ ਪਨੁ ਭਾਖੇ ਤੇਹੀ ॥ ਕਾਜ ਫਿਖੀ ਤੁਹਿ ਲੀ
ਨਦਰ ਸੁਦਿ ਖਰਾ ਵਹੁ ਮੇਹੀ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਤੇ ਪੰਨੈ ਕਹੇ ਖਰੇ
ਧੋਨਾ ਦਿਗ ਦੇਖੁ ਹਰਿ ॥ ਨਹਿ ਇਸੁ ਪਰ ਤਨਿ ਕਟ ਹਿਰਾਇ
ਜਪ ਕਹਾਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ॥ ੧੦ ॥ ਆਵਤ ਨਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਯੋ
ਦਿਜ ਬਜਾ ਕੁਲੁ ਗੀ ॥ ਏ ਪਾਹਨ ਛਲ ਕੀ ਨ ਤੇ ਹਿ ਕਹਾ ਦੇਸੁ
ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥

ਪੁਨਿਪੀਨੇਕਰੋਜੇਹਪੂਰੁ, ਪਹਿਬਿਨਤੀਠਾਨੀ॥ ਇਹਦਿਨਪ੍ਰ
 ਤਾਪਮੁਹਿਮਿਲੇਪੂਰੁਯਾਂਕੇਦਰਸਨੁਦੀਜੀਏ॥ ਸੁਨਿਮੁਸ
 ਕਾਏਦਰਸਨੁਦੀਓਹਰਖੁਜੋਦਿਜਹੀਅਭੀਜੀਏ॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰ
 ਰਪੀਨੇਪ੍ਰਤਿਕਯੋਗੁਰੁਰਾਮਾਨੰਦਕੀਜੈ॥ ਜਾਇਸਿਖਜਤਿ
 ਹਭਯੋਗੋਹਆਯੋਸੁਖਲੀਜੈ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਦਰਸਨੁਹੋਇ
 ਕਹਾਬਰਨਤਿਹਭਾਗਾ॥ ਪਰਆਏਤਿਹਸੰਤਨਿਵਾਏਅ
 ਤਿਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਪਰਬੀਜੁਰਯੋਨਹਿਸਾਲਕੇਛੀਲਰ
 ਬੋਯੋਤਾਤਡਗਾ॥ ਜਾਮੋਸੁਖੇਤਸਰੁਤੇਅਪਿਕਕਰਤਬਡ
 ਈਛਿਗਹਿਨਗ॥ ੧੨॥ ਰੁਗਤਪਿਤਾਸੁਨਿਬਾਤਖੇਤਦੇਖ
 ਨਕੋਪਾਯੋ॥ ਬਹੁਬਿਪਿਪਾਕੋਅੰਨੁਦੇਖਮਨਅਚਰਜਪ
 ਯੋ॥ ਪੁਨਿਪੀਨੇਪ੍ਰਤਿਬੂਝਕਹਾਤੁਵਕੀਨੀਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਜੋਕਰੈਤਾਂਹਿਕਾਰਜਕਰਦੇਵਾ॥ ਇਹਬਿਪਿਭਗਤੀ

੨੫੦

ਉਪਦੇਸ਼ਕਰਕੀਏਭਗਤਨਰਨਾਰਿਸਭਾਕੀਰਤਸਿੰਘਗੁਨ
 ਪੰਨੇਬਰਨਦੇਹੁਸੰਤਰਜਚਰਨਪ੍ਰਭ॥੧੩॥੮੪॥ਸੁਲਛਪੇ॥
 ਬਿਦਤਬਾਤਜਗਜਾਂਨੀਏਹਰਿਭਏਸਾਇਕਸੈਨਕੇ॥
 ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਕੇਕਾਜਰੂਪਨਾਪਨਕੇਲੀਨੇ॥ਛਿਪ੍ਰਫੁਰੈਠੀ
 ਗਹੀਪਾਂਨਦਰਪਨਤਹਾਂਲੀਨੇ॥ਤਾ੨ਸੋਹਤਿਹਕਾਲਰੂਪ
 ਕੇਤੇਲੁਲਗਾਯੋ॥ਉਲਟਰਾਵਭਯੋਸਿਖਪ੍ਰਗਟਪਰਚ
 ਜਬਪਾਯੋ॥ਸੁਜਾਮਗਤਸਨਮੁਖਸਦਾਜਿਉਬੱਛਾਹਿਤ
 ਪੈਨਕੇ॥ਵਿਦਤਬਾਤਜਗਜਾਂਨੀਏਹਰਿਭਏਸਾਇਕ
 ਸੈਨਕੇ॥੬੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੈਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਚ
 ਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੂਪਸੈਨਜਾਤੀਤਿਹਨਾਈ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੇ
 ਤਨਹਾਂਸੁਨਹੈਤਿਹਨਾਈ॥ਸਾਪਸੰਤਕੀਸੇਵਕਰੈਮਨਬਚ
 ਕੁਮਪ੍ਰੀਤੀ॥ਬੰਦੇਲਖੰਡਕੇਰੂਪਤਾਂਹਿਜਜਮਾਂਨਸੁਨੀਤੀ॥

ਉਠਿਭੋਰ ਚਲੇ ਜੋ ਨਿਪ ਪਾਸ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮਗ ਮਾਂਹਿ ਬਰ ੨੫੧
 ॥ ਲੇਗੁ ਹਿ ਆਯੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੂਲ ਗਈ ਨਿਪ ਸੇਵਕ ਗਾ ॥ ੧
 ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਤਰਿ ਭੂ ਵਿਚਾਰੀ ਮਤੁ ਦੇਇ ਭੂ ਪਗਾਰੀ ਯਾਂ ਕੋ
 ਸੇ ਨਰੂਪ ਪਾਰਿ ਕੋ ਜੋ ਹਾਰ ਜਾਇ ਕੀ ਨੀਪੈ ॥ ਵੈਸੇ ਤਨ ਵੈਸੇ ਅੰ
 ਗ ਵੈਸੇ ਭੇਖ ਵੈਸੇ ਰੰਗ ਵੈਸੀ ਚਾਲ ਵੈਸੇ ਬੋਲ ਭੂਪ ਆਗੁਜ
 ਲੀ ਨੀਪੈ ॥ ਮਨ ਮੇ ਸਨੇਹ ਨਿਪ ਤਨ ਕੋ ਸਨੇਹ ਮਲੇ ਜੋ ਮੰਜਨ ਕ
 ਰਾਇ ਪਾਗ ਲਜਾਏ ਚੁਨਿ ਭੀ ਨੀਪੈ ॥ ਦਰਪਨ ਲੇਖ ਰੇ ਦੇਖ
 ਬੋਯੋ ਮਹੀ ਸੁਪਰੇ ਦੇ ਵੈਲ ਨੀਰ ਦਰੇ ਭਾਗ ਭਰੇ ਗਾਤਿ ਦੀਨ
 ਤੈ ॥ ੨ ॥ ਛਪੋ ॥ ਵੈਦਿਨ ਰਾਖੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਉਤ ਨਿਪ ਗੁਹਿ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਬਿਦਾ ਸੰਤ ਕਰ ਗਯੋ ਸੇਨੁ ਮਨ ਮੇ ਸਕੁ ਚਾਵੈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰ
 ਰਦਰ ਸਪਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਮੇ ਯਹ ਆਈ ॥ ਸੈਨੁ ਬਡੇ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤੁ ਯਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨਤ ਨਾਈ ॥ ਅਬ ਯਾ ਕੀ ਸੇਵ ਛਡਾਇ ਕੋ

ਗੁਰਕਰੋਤੇ ਇਤਗਯੋਜਨਾ॥ ਨਿਪਗਰੋਚਰਨਾਬਿਸਮੇਸਚਿਦ੍ਰੁ
 ਏਬਹੁਰਕ੍ਰਿਪਾਇਤਨਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿਨਿਪਬਚਚਖਰੁਰੇਸੈਨਗ
 ਦਗਦਮੁਖਬਾਂਨੀ॥ ਵੈਦਿਨਅਟਕੋਮੈਹਿਸੰਤਆਏਸੁਖਦ
 ਨੀ॥ ਜਪਤਪਤੀਰਬਦਾਨਕੋਟਿਹਰਿਧ੍ਯਾਨਨਮੈਹੈ॥ ਤੇਸਮ
 ਭਾਗਨਭੁਪਦਾਸਪ੍ਰੇਸੇਵਕਮੈਹੈ॥ ਕਲੀਕਾਲਨਿਪੇਕਹਾਦਰ
 ਸੁਹਰਿਤੁਵਉਪਕਾਰੈਸੇਨਯਹਿ॥ ਭਯੋਸਿਖਜਵਡਾਈਤਜ
 ਗਹੀਯਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਲੀਨਵਹਿ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੇਨ
 ਬੀਸਕੋਪੁਜਨਿਪਅਬਲਗਵਾਹੀਗੀਤਿ॥ ਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਜਾਚਤਸਦਾਤੁਵਭਗਤੰਨਪਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੫॥ ੮੫॥ ਮੂਲਛੁਪੇ
 ॥ ਭਗਤਦੰਨਭੈਹਰਨਭੁਜਸੁਖਾਨੰਦਧਾਰਸਪਰਸਾਸੁਖ
 ਸਾਗਰਕੀਛਪਰਾਗਰੋਗੀਰੁਚਿਨਜਾਰੀ॥ ਪਦਰਚਨਗੁ
 ਰਮੰਤਮਨੇਆਗਮਅਨੁਹਾਰੀ॥ ਨਿਜਦਿਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਹਦੁ

ਦੁਵਤਭੁਪਰਜੋਨਿਫੁਗਾਹਰਿਗੁਨਕਥਾਅਗਾਧਭਾਯਰ
 ਜਤਲੀਲਾਭਗਾਸੰਤਕੰਜਪੋਖਨਬਿਮਲਅਤਿਪਦੁਖਸ
 ਰਸੀਸਰਸਾਭਗਾਤਿਦਾਂਭੈਹਰਨਭੁਜਸੁਖਾਨੰਦਪਾਰਸਪਰ
 ਸਾ॥੬੫॥ਮਹਿਮਾਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਸੁਰਸਰਾਨੰਦਸਾਚੀਕਰੀ
 ਆਏਕਸਮੈਅਪ੍ਰਚਲਤਵਰਾਵਾਕਛਲਪਾਏ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀ
 ਸਿਖਜਤਿਨਹੁਪਾਛੇਤੇਖਾਏ॥ਤਿਨਪਰਸ੍ਰਮੀਖਿਜੇਬਚ
 ਨਕਬਿਨੁਬਿਸ੍ਰਸੀ॥ਤਿਨਤੈਸੇਪਰਤੰਛਭੁਮਪਰਕੀਨੀਰਸੀ
 ਆਸੁਰਸਰੀਸੁਵਰਪੁਨਿਓਦਗਲੇਪੁਹਪਰੇਨਤੁਲਸੀਹਰੀ॥
 ਮਹਿਮਾਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਸੁਰਸਰਾਨੰਦਸਾਚੀਕਰੀ॥੬੬॥
 ਮਹਾਸਤੀਸਤਊਪਮਾਭੋਸਤਿਸੁਰਸਰਿਕੇਰਕਯੋ॥ਅਤਿਓ
 ਦਾਰਦੰਪਤੀਭਜਾਗਗਹਿਬਨਕੇਗਵਨੋ॥ਅਚਰਜਭਯੋਤ
 ਹਾਂਏਕਸੰਤਸੁਨਿਭਿਨਹੋਵਿਮਨੋ॥ਬੈਠੇਹੁਤੇਏਕਾਂਤਮਾਇ

ਕਾਂਤ ਮਾਇ ਮ ਸੁਰਨ ਦੁਖ ਦੀ ਨੀ ਮੁਮਰੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਂਨ ਦੁਪ
 ਨਰ ਹਰਿ ਕੋ ਕੀਨੀ ਮੁਰ ਮਰਾਨੰਦ ਕੀ ਪਰ ਨਿਕੋ ਸਤੁ ਰਾਖ ਜੋ
 ਰਸਿ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮਹਾਂ ਸਤੀ ਸਤੁ ਉਪਮਾ ਮੁਰ ਸਰਿ ਕੋ ਸਤੁ ਰੁਝੇ
 ਤੇ ॥੬॥ ਜਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਰ ਮਰਾਨੰਦ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਪਾਪਰੀ
 ਛੰਦ ਮੁਰ ਮਰਾਨੰਦ ਜਨ ਸੁਨੁ ਬਾਤਾ ਆਵਤ ਸੇ ਮੰਜਰੀ
 ਏ ਗਾਤ ਮਗ ਮਿਲੀ ਸੁਪਚਿਤਿ ਹ ਬੁਝ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ
 ਤਿਨ ਕਯੋ ਪ੍ਰਭ ਹਿਸੀਤਾ ॥੧॥ ਤੇ ਦੀ ਜੈਤੀ ਅਮੁਹਿ ਬਾਲੇ ਕੇਗਾ
 ਮੁਹਿ ਜਾਤਿ ਸੁਪਚਿਤਾ ਪਤ ਅਜੰਗਾ ਕਹਿ ਭੁਗਤੁ ਤੇ ਯਸ ਮੋਕ
 ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਅੰਨ ਸੀਤ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਤਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਕਹ
 ਹਾਗੀ ਨਹਿ ਤਜੇ ਸੀਤਾ ਬਰ ਬਸ ਲੇਖਾਯੋ ਅਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੪॥
 ਨਿਆਏ ਗੁਰ ਮਗ ਪਰੀ ਰੋਗਿ ਮੁਨਿ ਸਿਖ ਜਸ ਬੈਠਿ ਗਏ
 ਗ ॥੩॥ ਦਿਖ ਦੁਰਹਿ ਤੇ ਕਹਿ ਸੁਪਚਿਨਾਗਿ ਮੁਹਿ ਪਾਸ ਭੂਠਿ

੨੫੩
 ਜਤੀ ਅਗਾਗਾ ਭੂਖੇ ਕੁਟੀ ਬਮਤੁ ਲੇਹੁ ਸਾਧਾ ਕਹਾਉਂਤ ਮੇਰੇ
 ਹੋਉ ਪਾਧਾ ॥੪॥ ਨਤਿ ਨਾਰਿ ਬਚਨ ਤਿਹ ਕੰਨ ਦੀਨਾ ਸਭ ਲੂਟ
 ਅਸਨ ਦਿਜ ਖਾਇ ਲੀਨਾ ਆਏ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਕੀਓ ਕੋਧਾ ॥
 ਉਨ ਭਾਖ ਭੂਠਤੁ ਹਿਲੀ ਨ ਰੋਧਾ ॥੫॥ ਕਾਹੇ ਫਿਰ ਲੀਨ ਅਸ
 ਨ ਖਾਇ ॥ ਪੂਰ ਅਚੇ ਸੀਤਰਾ ਵਰਿ ਅਧਾਇ ॥ ਤਬ ਸੁਪ
 ਚਿਕਯੋ ਯਹਿ ਬਾਲ ਭੋਗਾ ॥ ਖਾਯੋ ਮੈ ਜਾਨੀ ਬਾਤ ਭੋਗਾ ॥੬॥
 ਸਿਖ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਕਹਿ ਪੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗਾਯੋ ਤੁਮ ਖਾਯੋ ਸੇ ਅਚ
 ਅਹਾਗਾ ਗੁਰ ਬਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸਭ ਨ ਕੇਗਾ ਮੁਖ ਮਾਰਗ ਨਿ
 ਕਸੇ ਭੂਠ ਛੇਗਾ ॥੭॥ ਸੁਰ ਸਰਾਨੰਦ ਪੁਨਿ ਉਦਗ ਕੀਨਾ ਬਰਸੁ
 ਮਨ ਨਿਕਸਤੁ ਲਸੀਨ ਵੀਨਾ ਸਭ ਰਹੇ ਬਿਸਮ ਭੋਗ ਨਤ ਦੇ
 ਧਾ ॥ ਏਸਿ ਖਜ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਅਤ ਭਯੋ ਰੋਧਾ ॥੮॥ ਛੁਪੈ ॥ ਇਹ
 ਬਿਪਿ ਬਛੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਰ ਸਰਾਨੰਦ ਭਗਤ ਬਗਾ ਕਰਤ ਲੇ

ਗਬਹੁਭੀਰਗਏਦਿਪਤਬਨਤਤਘਗਾਸਘਨਕੁੰਜਮੇਬੈ
 ਪਰਸਪਰਕਰਤਕਹਾਂਨੀ॥ਆਇਮਲੇਛਨਕਹੀਯਰੀਤੁਮ
 ਨਾਰਿਬਿਚਾਂਨੀ॥ਕਰਪਗਬਾਂਧੇਡਾਕੋਤਹਾਂਚਲੇਨਾਰਿਲੇ
 ਦਸੁਤਬਾਤੀਅਪਜਾਨੁਕੀਓਪ੍ਰਭਕੇਤਹਾਂਪ੍ਰਗਲਾਦੇਜ਼ੋਰ
 ਖਅਬਾ॥੬॥ਨਿਕਸੇਤਿਹਬਨਮਾਂਹਪਾਰਨਰਹਰਕੇਰੂਪਾ॥
 ਤੁਰਕਭੁਪਕੇਸਚਿਵਤਾਂਹਿਯਾਹਪੁਤਅਨੂਪਾ॥ਬੇਲਤਹੁਤੇ
 ਅਖੇਟਦੇਖਜਨਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਸੋਬਰਵਸਲੈਚਲੇਘੋਰ
 ਲੀਨੇਅਘਹਾਰੀ॥ਸਭਹੂੰਮਲੇਛਮਾਰੇਛਿਨਕਤੀਅਛਰ
 ਇਜਨਛਿਗਾਗਏ॥ਨਿਜਕਰਮੇਬੰਧਨਬੇਲਪ੍ਰਭਦੇਦਰਸ
 ਨਬਹੁਸੁਖੁਭਏ॥੧੦॥੮੬॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਨਿਪਟਨਰਹੀ
 ਮਾਨੀਦਕੈਕਰਦਾਤਾਦੁਰਗਾਭਟੀ॥ਫੁਰਘਰਲਕਗੀਨ
 ਹਿਸਕਤਿਕੋਸਦਨਬਿਦਾਰੈ॥ਸਕਤਿਭਗਤਿਸੋਬੇਲਦਿ

ਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਵਰਗੀ ਡਾਰੈ॥ ਲਗੀ ਪਰੇਸੀ ਪੈਂ ਸਭ ਵੰਨੀ ਭੈਂ ਸੋ ਮਾ
 ਰੈ॥ ਬਦਲੇ ਕੀ ਬੇਗਾਹ ਮੂੰਡ ਵਾਂਕੇ ਸਿਰ ਡਾਰੈ॥ ਕੁਰਤ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਜੋ ਕਾ ਲਕਾ ਲਭੁ ਦੇਖਿ ਤਨ ਮੈ ਤਈ॥ ਨਿਪਟ ਨਗਰੀ ਅ
 ਨੰਦ ਕੈ ਕਰ ਦਾਤਾ ਦੁਰਗਾ ਭਈ॥ ੬੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ਅ
 ਨੰਦ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਗਾ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ਅਨੰਦ ਭੂਪੇ ਮਭ
 ਗਤਿ ਕੇ ਰੂਪਾ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਆਏ ਸੰਤ ਬਰ ਬਿਨ ਵਤਿ ਨਾਰਿ ਅਨੂ
 ਪ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਗਰੀ ਮਿਸ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਸਭ ਕੁਰ ਪੂਰਾ ਕੈ
 ਸੇ ਭੋਜਨ ਹੋਇ ਪਤਿ ਲਕਰੀ ਨਹਿ ਬਨ ਦੂਰਿ॥ ੨॥ ਉਪਰਿ ਤੇਲ
 ਗੀ ਸ੍ਰੀ ਭੂਖੇ ਰਹਿ ਪੈ ਸੰਤ॥ ਲਿਹ ਬਿਧਿ ਦੇ ਪੈ ਪਾਕ ਅਬ ਸੋ ਉਪ
 ਇਕਰ ਕੰਤ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ਅਨੰਦ ਤਬ ਮਨ ਮੈ ਕੀ ਨਵਿਚ
 ਗਾ ਸਮਪ ਨਿਹਿਤ ਬਨ ਜਾਂਹਿ ਜੋ ਪੈ ਪੈ ਅਪਿਕ ਅਵਗਾ॥ ੪॥
 ਛਪੇ॥ ਭੁੰਮ ਬੇਦ ਨੀਲੀ ਨਹਾ ਬਗੁ ਬਾਹਰ ਅਯੋ॥ ਨਿਕਟ

੨੫੪

੦

੦

੦

੦

੦

ਹਿਦੁਰਗਾਧਾਮਤਾਹਛਾਹਨਕੋਧਾਯੋ।ਕਾਅਵਗੁਨਮੇਕੀਨ
 ਕਹਤਦੇਵੀਭਗਤੈਪ੍ਰਤਿ।ਗੁਰਮੇਭੂਖੇਸੰਤਲੇਉਲਕਗੀਰੁ
 ਜਨਹਿਤਾ।ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਮਧਾਮੈਦੇਉਤੁਵਮਤਮੁਹਿਸਦਨਵਿ
 ਦਾਰੋ।ਸੁਨਿਕੈਟਿਰਘਰਆਯੋਭਗਤੁਕਹਿਤੀਅਚੇਕ
 ਡਾਕੋ॥੫॥ਪਤਿਕੀਆਯਸੁਮਾਂਨਕੀਨਲੇਪੁਨਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ
 ॥ਗੀਤੇਕਰਯਹਿਆਇਨਾਹਲਕਗੀਕਹਾਨੀਤੀ॥ਏਕਾਸੁ
 ਕੋਬੋਝੁਤੀਅਤਨਦੁਰਗਾਆਈ॥ਲਗੀਦੇਨਕਛੁਅੰਨੁਭੁ
 ਤਨਾਰੀਸੁਖੁਪਾਈ॥ਕਹਿਦੇਵੀਏਹੋਕਾਝੁਮੇਗਈਸਦਨ
 ਜਨਦਰਸੁਕਗਾਮਤੁਭਗਤਨਾਰਿਪਰਖਜਾਲਮੁਹਿਛਪਿ
 ਨਿਤਲਕਗੀਰਾਰਘਗ॥੬॥ਸਮਧਨਿਕੋਬਹੁਦੇਰਭਗਤਅ
 ਗਨਿਮੈਲਾਗਯੋ॥ਦੁਸੁਪਰੇਸੀਬੂਝਕਹਾਲਕਗੀਅਨੁਰਾ
 ਗਯੋ॥ਕਬਪੁੰਨਬਨਤੁਮਗਏਮੇਲਦੇਕਬਪੁੰਨਲੀਨੀ॥ਦੁਰਗ

ਕੀਸਬਬਾਤਭਗਤਤਾਂਸੈਕਹਿਦੀਨੀ॥ਐਸੇਜੀਸੁਨਿਧਾ
 ਵਤਭਯੋਤਾਂਕੋਕਰਦੁਰਗਾਗਯੋ॥ਚੇਸਠਭਗਤਨਕੀਰੀ
 ਸਕਰਿਮੁਹਿਭੈਨਹਿਕਛੁਪੀਅਲਯੋ॥੧੧॥ਨਿਤਕਾਸੁਲਨ
 ਰੇਹਰਾਰਕਰਛੂਟੈਤੇਗਾ॥ਸੇਤਿਨਲੀਨੀਮਾਂਨਬੋਲੁਅੰਨਤ
 ਬਨਭੋਗਾ॥ਛਪਕਰਡਾਰਤਨਿਤਜਏਕਦਿਨਭਗਤੈਦੇਖੋ
 ॥ਸਭਬਿਤੰਤਤਿਨਕਯੋਸੁਨਤਕਰਕ੍ਰਿਪਾਬਿਸੇਖੋ॥ਕਰ
 ਸਿਖਜਛਡਾਇਬਿਗਾਰਤੇਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਭਿਪਦੇਸੁਕੀਆ॥
 ਬਿਨੁਭਜਨਨਪੈਪੈਕਾਜਸਿਧਭਜਨੁਕੀਏਸੁਖਲੋਕਬੀ
 ਆ॥੮॥੯॥ਸੁਲਛਪੋ॥ਕਬੀਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਰਮਤਤ੍ਵਪ
 ਦਮਨਾਭਪਰਚੇਲਯੋ॥ਨਾਮੁਮਹਾਂਨਿਧਿਮੰਤ੍ਰਨਾਮੁਹੀਸੇਵ
 ਪੂਜਾ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਨਾਮੁਨਾਮੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੁਜਾਨ
 ਮਪ੍ਰੀਤਿਨਾਮੁਬੈਰੁਨਾਮੁਕਹੇਨਾਮੁਬੋਲੋ॥ਨਾਮੁਅਜਾਮਲਾਸ

ਖਨਾਮਬੀਪਨਤੇਖੇਲੇ॥ਨਾਮਅਪਿਕਰਪੁਨਾਬਤੇਰਾਮਨਿਕਇਹ
 ਨੁਮਤਿਕਯੋ॥ਕਬੀਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਰਮਤਤ੍ਵਪਦਮਨਾਭਪਰਚੇਲ
 ਯੋ॥੬੯॥ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਪਦਮਨਾਭਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥
 ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰਕੋਸਿਖਜਬਹਪਦਮਨਾਭਤਿਹਨਾਮਾ॥ਸੁਰਸਰਿ
 ਤਟਮੰਜਨਕਰਤਾਸ਼੍ਰੀਕਾਂਸੀਹਰਿਧਾਂਮ॥੧॥ਤਤਨ੍ਰਿਪਬੂਡਨ
 ਹਿਤਗਯੋਕੁਸੁਚਲਤਕ੍ਰਿਮਦੇਹਿ॥ਸੰਗਸਚਿਵਭਟਭੀ
 ਰਤੀਅਰੇਵਤਕੰਤਸਨੇਹ॥੨॥ਤਿਹਕਰੁਣਾਦਿਖਹਰਿਭ
 ਗਤੁਬੁਝੇਤਿਨਕਹਿਦੀਨਾ॥ਬੀਪਨਨ੍ਰਿਪਕੇਖੇਲਹੇਖੇਲੇਦ
 ਸਪ੍ਰਬੀਨ॥੩॥ਕਯੋਭਗਤੁਮੰਜਨਕਰਹੁਸ਼੍ਰੀਸੁਰਸਰਿ
 ਅਬਜਾਇ॥ਤੀਨਬੇਰਮੁਖਹਾਂਸਕਹਿਤੁਹਤਨਕੁਸੁਨਸ
 ਇ॥੪॥ਛਪੇ॥ਸੁਨਤਪਦਮਕੇਬੈਨਭੁਪਕੀਨੀਸੇਈਬਾਤਾ॥
 ਨਵੇਬਨੁਜਨੁਭਯੋਹੁਪਜਕੰਚਨਜਿਮਗਾਤਾ॥ਦਿਖਹਰ

ਖੇਸਕੁਲੋਗਸਚਿਵਚਾਂਨੀਭਟਭੀਗਾਭਗਤਚਰਨਨਿਪ
 ਪਕੋਨੈਨਪ੍ਰੇਮੈਵਹਿਨੀਗਾਯਨਸਿਖਜਕੀਨਭੁਪਾਲਕੋਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਉਪਦੇਸੁਦੀਆਪੁਨਾਮਾਸੁਮਾਏਸੁਨੀਗੁਰਰਿਸ
 ਭਰਭਾਖੀਕਹਾਕੀਆ॥੫॥ਕੁੰਡਲੀਆਮੁਖਰਕਾਰਜੋਪਤਿ
 ਤਕਹਿਕੋਟਕੁਮ੍ਹਪੈਨਾਸਾਬੇਰਕਯੋਤੀਨਕੋਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
 ਰਾਸਿ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਖਰਾਸਿਨੈਕੁਮਹਿਮਾਨਰਿਜਾਂਨੀ॥ਭੁਲ
 ਗਯੋਮਤਿਹੀਨਪਦਮਬਿਨਤੀਬਹੁਠਾਂਨੀ॥ਕਹਿਗੁਰਜੇਗਿ
 ਰਪਾਪਨਾਂਮੰਗੁਪਹਰਤਦੁਖਾ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਸਦਰਟਤਾਮ
 ਸ਼ੀਰਾਂਮਸੇਸਮੁਖਾ॥੬॥੮੮॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਤਤ੍ਰਨੀਵਾਦੋਖ
 ਨਦੇਸਮੈਵੰਸੋਪਾਰਗਾਜਤਵਿਦਤਾਭਗਤਿਸੁਪਾਸਮੰਦ੍ਰ
 ਭਯੋਵੇਲਾਵਲਗਾਛੀ॥ਪੂਰਬਜਾਜੋਗੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਉਤ
 ਰੇਤਰਬਾਛੀ॥ਰਘੁਕੁਲਸੰਤਸੁਭਾਵਸੇਸੁਗਨਸਦਾ

੨੫੬

੫੬

ਰਮਰਤਿ॥ ਸੁਰਬੀਰਉਦਾਰਦਯਾਪਰਦਖਅਨਨਜਬ੍ਰਿਤ॥
ਪਦਮਾਖੰਡਪਦਮਾਪਧਤਪ੍ਰਫੁਲਤਕਰਸਵਿਤਾਉਦਤ
॥ ਤਤ੍ਵਾਨੀਵਾਦੰਛਨਦੇਸਮੈਬੀਸੋਪਗਾਰਾਜਤਵਿਦਤ॥
੦੦॥ ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਤਤ੍ਵਾਨੀਵਾਨੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਤ੍ਵਾ
ਨੀਵਾਨਾਮਉਭੈਬੀਪੁਹਰਿਕੇਭਗਤਾ॥ ਸੰਤਆਇਜੇਗਾਮਤਾਂ
ਕੀਸੇਵਾਹਿਤਕਰੈ॥ ੧॥ ਯਹਿਪ੍ਰਨਮਨਵਿਨੁਪਾਰਿਗਾਡੇ
ਸੁਕੇਥੰਗੁਗਾਹਿ॥ ਅਚਰੇਦਕਡਾਰਗੀਹੋਇਤਿਹਗੁਰੁ
ਕਰਹਿ॥ ੨॥ ਸਾਪਸੰਤਦਿਨਆਇਸੁਕੇਚਰੇਦਕਲਯੋ॥
ਕਰੈਸੇਵਅਤਿਭਾਇਇਹਬਿਧਬੀਤ੍ਵਕਾਲਕਛੁ॥ ੩॥
ਤਿਹਦਿਖਪ੍ਰਨਅਤਿਪੀਰਆਏਤਹਾਂਕਬੀਰਜੀ॥ ਪਗਾਰ
ਜਡਾਕ੍ਸ਼ੇਨੀਰਹਰੀਡਾਰਤਾਂਕੀਗੁਣੀ॥ ੪॥ ਛਯੋ॥ ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰ
ਕੇਸਿਖਜਭਏਤਤ੍ਵਾਅੰਨੀਵਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕੀ॥

ਬੇਲੇਸੁਖਸੀਵਾ। ਜਬ ਬਨਹੈ ਕਛੁ ਕਾਜਮੇ ਹਿਅਸੁਮ
 ਮਗਲੀਭੇ। ਯਹਿਕਹਿਗਏ ਕਬੀਹਏ ਉਭਗਤੀਗਸੁਰੀ
 ਜੇ। ਕੁਲਦਿਯਨਸੁਨੀਯਹਬਾਤਜਬਗਈਜਾਤਿਸੁਰੀ
 ਕਹਾ। ਦ੍ਰੋਬਿਪ੍ਰਸਿਖਜਨੁਲਾਹਾਭਏਕਰੀਪਾਂਤਿਨਜਾਗੀਅ
 ਹਾ। ਪਾ। ਤਿਹਕੁਲਮੈਵੈਸੰਤਬਿਪ੍ਰਸਮਸੁਵਨਲਾਗੇ। ਅਤੁ
 ਜਾਨਹੁਤਿਹਨੀਚਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜੇਪਾਗੇ। ਅਤਿਮੀਠੇਯਹਬ
 ਚਨਸਠਿਨਾਬਿਖੁਸਮਪੁੰਜਾਂਨੇ। ਪਾਵਸਮੈਪਗਹੀਭ੍ਰਮਐ
 ਅਰਕਸੁਕਾਨੇ। ਸੁਨਿਸੁਖਦਿਯਾਰਿਸਬੇਲੇਤਬੈਤੁਵਸੀਮ
 ਤਿਉਨਯਹਿਕਰੀ। ਏਨਚਪੁਪੰਕਤਿਨਜਾਗੀਕਰਹੁਜੁਲਦਿ
 ਜਸੰਤਗਏਪਗੀ। ਧਾਸੀਤਤ੍ਰਨਿਜਸੁਤਾਕਾਜਪਠਿਏਪੁਨ
 ਲਾਗੀ। ਕਰਹੁਸਗਾਈਦੇਖਿਰੇਹਕੁਲਬਹੁਵਰਭਾਗੀ। ਜ
 ਤਤਹਸੇਟਿਰਹਏਕਉਨਹਿਮਾਂਨਤਬਾਤਾਉਨਦੁਸੁਨਲਿ

ਖਪਫੇਲੇਤਨਹਿਤੰਤੇਰਨਾਤਾਨਾਉਸਭੁਬਿਧਿਭਗਤੈਕ
ਹੀਦੇਉਬੰਧਗੁਰਪਹਿਗਏ। ਚਰਨਨਲਗਬਹੁਬਿਨਤੀ
ਕਰੀਸਮਾਚਾਰਭਾਖਤਭਏ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਤਬਕਯੋਕਰਹੁ
ਆਪਸਮੈਨਤਾਤਤ੍ਵਕੰਨਾਬਹੁਪੁਤ੍ਰਜੀਵਾਸੁਰਗਨਾਤਾ॥
ਤਮਕੋਨਕਨਦੇਸੁਸੁਨਤਗੁਰਬਚਗੁਹਿਆਏ। ਕਰਨਲਗੇਦ
ਹਬਾਤਲੇਗਕੁਲਕੇਪਛੁਤਾਏ। ਕਛੁਕਯੋਬੀਸੁਬੂਡਤਅਬੈ
ਭਗਤੈਸਮਸਾਵਤਸਬੈ। ਤਜਤੁਰਕਰੀਤਿਦਿਨਗੀਤਿਗੁਲੈ
ਹੈਦਿਨਕੰਨਾਅਬੈ॥੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆਪੁਨਿਤਤ੍ਵਜੀਵਾਕ
ਹਤਤਿਹਮਕੰਨਾਦੇਹਿ। ਜੇਸਿਖਹੋਇਕਬੀਰਕੋਮਾਂਨੀਤਿ
ਹਅਤਿਨੇਹ। ਮਾਂਨੀਤਿਹਅਤਿਨੇਹਬਹੁਰਗੁਰਪਹਿਭਨਆਏ॥
ਸਮਾਚਾਰਸਭਕਹੀਕਹੀਗੁਰਦੇਹੁਸੁਹਾਏ। ਉਚੇਕੁਲਾਦਿਨ
ਦੀਨਸੁਤਾਅਕਨਾਕਬੀਰਸੁਨਿ। ਭਏਬਿਪ੍ਰਵਹਸਿਖਜ

३५८
 ਰਗਤ ਕੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ਪੁਨਿ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੋਹ ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਦਿ
 ਜਗੇ ਤੇ ਸਿਖ ਭਏ ਕਬੀਰਾ ਚੰਦ ਨ ਜਿ ਮਨਿ ਜਸ ਮਕਰਤ ਸੀ
 ਤਦ ਯਾਪਨ ਪੀਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ੮੯ ॥ ਮੁਲ ਛਪੈ ॥ ਬਿਨੈ ਬ੍ਰਜ ਸਮੇ
 ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਗ ਕੇ ਹਿਤ ਮਾਧੋ ਕੀ ਚੀ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬੇਦ ਬਿਭਾਗ ਕ
 ਥਤ ਪੁਰਾਣ ਅਸੁ ਦਸਾ ॥ ਰਾਗਤਾ ਦਿ ਰਾਗੇ ਤਮ ਥਤ ਉਪ
 ਕੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ॥ ਅਬ ਸੇਧੇ ਸੁਰਗ ਬ ਅਰ ਬਭਾਖਾ ਵਿਸਤਾਰ
 ਯੋ ॥ ਲੀਲਾ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਤਗਾਇ ਰੁਪਾ ਰਉਤਾ ਕੋ ॥ ਜਗਨ
 ਬਇਸੁ ਬੈਰਾਗਸੀ ਵਕਰੁ ਹਾਰ ਮਠੀ ਜੋ ਹੀ ਚੀ ॥ ਬਿਨੈ ਬ੍ਰਜ
 ਸਮੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਗ ਕੇ ਹਿਤ ਮਾਧੋ ਕੀ ਚੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੀਮ
 ਪਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਮਾਧੋ ਜੀ ਹਰਿ ਰਗਤ
 ਬਰਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਖਾਂਨਾ ॥ ਦੇਵ ਜੋਗਤੀ ਅਤਨੁ ਤਜੋ ਬਾਲਕਰ
 ਤੋਇ ਖਾਂਨਾ ॥ ਬਾਲਕਰ ਤੋਇ ਖਾਂਨਾ ਤਾਂ ਹਿ ਪਾਲਨ ਯਹੁ

ਗੋ॥ ਬੋਭੋਹੇਇਘਰਸੋਪਯਾਂਉਮੈਂਬਨਅਨੁਰਾਗੇ॥ ਲੇਤਛਰ
 ਇਜੰਯਾਰਪ੍ਰਭੁਨਿਜਨਨਕੋਸਾਧੋ॥ ਖਾਣੀਮੁਸਮੰਯਾਰਇਖ
 ਯੋਕੋਤਕਮਾਧੋ॥ ੧॥ ਤਿਹਮੁਸੀਕੇਪ੍ਰਭੁਭੇਤਰਫੁਤਮੀਚੈਨੈਯਾਤ
 ਕੋਦਿਖਜਨਹੀਅਵੁਏਆਵਤਨੈਕੁਨਚੈਨਾਆਵਤਨੈਕੁਨ
 ਚੈਨਛਪੇਚੰਕੀਸੇਯਾਏ॥ ਤਹਰਛਨਾਜਨਕੀਨਬਡੇਹੈਖੰਡਸਿਧ
 ਏ॥ ਸ੍ਰੀਆਧੋਮਨਵਿਨੀਮੁਸਸੁਤਪ੍ਰਭਰਾਖੇਇਗਾਮੇਹਪ੍ਰਭਕਰ
 ਚਿੰਤਬਨਵੈਹਰਿਭੂਬਿਧਤਿਹ॥ ੨॥ ਛਪੇ॥ ਪ੍ਰਭਪਦੀਯਮੈਰ
 ਖਗੇਹਬਾਲਕਤਜਪਾਏ॥ ਕਛੁਦਿਨਬਨਮੈਵਸੇਬਹੁਰਨੀਲ
 ਗਿਰਆਏ॥ ਬਾਂਧਕੁਟੀਤਯਸਿੰਧਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਗਸਸਾਨ੍ਯ
 ॥ ਦਿਵਸਤੀਨਬਿਨੁਅਸ੍ਰਗਏਤਨਕਸੁਨਮਾਨ੍ਯ॥ ਰਖਭੋਰ
 ਥਾਰਮੇਦਕਨਿਸਾਸੇਇਗਏਪੰਡਾਜਬੈ॥ ਆਗਯਾਦੀਨੀ
 ਸਾਗਰਸੁਤਾਲੈਜੈਹੋਜਨਹਿਤਅਬੈ॥ ੩॥ ਲੈਭੋਜਨੁਸ੍ਰੀਗਈ

ਮਨੋਚੰਚਲਚਮਕਾਈ॥ ਕੁਟੀਵਾਰਦਿਸਪੀਠਭਗਤਕਛੁ
 ਨਾਹਿਲਖਾਈ॥ ਮੋਦਕਲੀਨੇਕਾਛਥਾਹਪੀਛੈਦੀਓਛਗੀ
 ॥ ਜਨਸੇਵਾਅਹਿਲਾਦੁਸਿੰਧੁਜਾਸੁਰਤਵਿਸਾਗੀ॥ ਆਈ
 ਪ੍ਰਭਾਦਿਗਤਜਥਾਹੁਤਹੁਰੇਗਬਿਪ੍ਰਭੂਛਨਲਗੇ॥ ਮਾਧੋਦਿ
 ਗਦਿਖਬੂਝਨਲਗੇਵੈਹਰਿਕੇਪ੍ਰੇਮਹਿਪਗੇ॥ ੪॥ ਪੰਡਾਕਹ
 ਤਕਠੋਰਚੇਰੁਯਹਿਛਲਬਹੁਜਾਂਨੈ॥ ਮੋਨਿਗਹੀਹਮਦੇਖਿ
 ਬਾਂਧਮੁਸਕੈਅਪਮਾਂਨੈ॥ ਲਾਸੁਮੁਸੁਹਤਾਬਿਪ੍ਰਭਗਤਕੋਬਿ
 ਹਬਲਕੀਨੈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਦੁਖਦੇਖਪ੍ਰਭੁਪਟਚਖਜਲਤੀਨੈ॥
 ਪਹਿਰਾਵਨਲਾਗੇਬਸਤ੍ਰਬੀਅਪੰਡਾਮਨਅਚਰਜਭਏ॥
 ਪ੍ਰਭਅੰਗਚੇਟਕੋਚਿਨੁਦਿਖਹਾਥਜੇਰਠਾਛੇਰਏ॥ ੫॥ ਬੋਲੇ
 ਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਬਰੇਅਵਗਨਤੁਮਕੀਨੈ॥ ਮੈਹੂੰਪਛੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭਗਤਬਜਰਬੈਦੁਖਦੀਨੈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਕੇਛਗਨਗਹੇਸਭੀਮ

ਲਪੰਡਾਤਬਾਨਿਜਅਪਰਾਧਛਮਾਇਬਛੀਪ੍ਰਭੁਤਾਜਨਕੀਅ
ਬਾਜੇਜੇਦਿਜਵਰਬਿਨਤੀਕਰੈਮਾਧੇਰਿਦੈਲਜਾਇਅਤਿ
॥ਇਹਬਿਧਿਨਿਤਦਰਸਨੁਕਰਤਜਨਭੁਲਤਸੁਪਿਦਿਖਜ
ਗਤਪਤਿ॥੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰੇਮਮੈਮਗਨਦੇਖਰੂਪਜਗਨਨਾਥ
ਜੁਕੇਮੰਦਰਕੀਕੋਨਏਕਾਦਿਨਬੈਠਹਯੈ॥ਲਾਗਜੇਸੀਤਤਸਮੈ
ਸੁਮਨਸੈਨਕਸੁਮਾਨਜੇਮਾਨਜੇਪ੍ਰਭਕੀਪੇਦੈਓਛਨਸੁਖਲਯੈ
॥ਪ੍ਰਾਤਦਿਜਦੇਖਸੁਬਿਸੇਖਹਰਿਜੁਕੇਜਾਨਜੇਨਿਮ੍ਰਤਪ੍ਰੇਮਾਧੇ
ਜੀਕੇਚਰਨਤਿਨਹਯੈ॥ਕਛੁਦਿਨਪਾਇਅਤੀਸਾਰਲਾਗੇ
ਭਗਤਪੁੰਕੋਕਰਕੈਵਿਚਾਰਤਟਸਿੰਧਜਾਇਬਯੈ॥੭॥ਕੰਡ
ਲੀਆ॥ਤਨਪੇਵਨਕੀਸੁਪਿਨਜਨਪੇਵਤਪ੍ਰਭਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
॥ਮਾਧੇਦੇਖਿਅਜਗਤਾਬੇਲੇਬਚਨਸੁਨੀਤਾ॥ਬੇਲੇਬਚਨਸੁ
ਨੀਤਕਹਾਯਹਮਨਮੈਅੰਨੀ॥ਪ੍ਰਭਤਾਪ੍ਰਭੁਬੁਝਾਇਕਰਤਹੋਨਿ

ਨਾਮ ਪਾਸਾਂ ਨੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਰ ਬਨ ਕਹਾ ਦੇਹ ਕੀ ਪੀਰਾ ਕੋ ਹਨ॥ ਕ
 ਹਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨਿ ਭਗਤ ਪੁਰ ਬੋਲੇ ਕਰਮ ਕੀ ਨਤਨ॥ ੮॥ ਅਬ ਮ
 ਤੁਰ ਹਿਰੈ ਸੇਸ ਜੋ ਫਿਰਤ ਨੁਪਾ ਰਨ ਹੋਇ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀਸੇ ਵਕ
 ਰਤ ਹਮਰੋ ਕਛੂ ਨ ਖੋਇ॥ ਹਮਰੋ ਕਛੂ ਨ ਖੋਇ ਅੰਗੁ ਸੁਨਿ ਹੋਇ
 ਕਬਾਤਾ॥ ਮਤੁ ਕੋ ਕਰਹੈ ਭੇਖ ਨਿੰਦ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਗਾਤਾ॥ ਹਰਿ
 ਨੂ ਮੇਵ ਕਬੇ ਨ ਪਰਮ ਤਨ ਕੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਬਾ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਪੀਰਾ ਦੂ
 ਰਿ ਭਈ ਸੀ ਮਾਧੋ ਕੀ ਅਬਾ॥ ੯॥ ਛਪੋ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਢੀ ਅਪ
 ਰਭੀ ਰਲੇ ਗਨ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਗੁਰ ਮਾਂਗਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਹਿਟਾ ਗ
 ਹਿਤ ਸੇਈ॥ ਤਿਹ ਪੁਰ ਮੇਇ ਕਨਾਰਿ ਤਾਂ ਹਿਰਿ ਸਸਹ ਜਸੁ ਭਾਈ॥
 ਜੇ ਭਿਛੁ ਜਾਹਿ ਤਜਾਇ ਤਾਂ ਹਿਸੇ ਕਰਤ ਲਗਾਈ॥ ਨਿਤ ਮਾਧੋ ਤਿ
 ਹਰ ਹਿਜਾ ਚਹੈ ਗਾਯੇ ਬਰਖਨ ਹਿਅੰਨੁ ਦੀਆ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚੇ
 ਕਾ ਦੇਤੀ ਹੁਤੀ ਗਾਯੇ ਭਗਤੁ ਦਿਖੋ ਕੇ ਪਕੀਆ॥ ੧੦॥ ਟਾਰਗੀ

੨੬੦

ਬਤੁਦਿਵਸਨੈਕੁਨਹੀਟਕਜੇਗਵਾਗਾਤੁਮਉਡੀਕਪਸੇਸਾਹਕੇ
 ਪਤੀਅਪੋਚਾਮਾਗਾ। ਲਗਜੇਭਗਤਕੇਰਿਦੈਲੀਨਸੇਅਨੰਦ
 ਪਾਈ। ਬਡੀਫਿਪਾਕਰਿਜਨਨਿਦਾਨਕੇਪਕਜੇਸੁਭਾਈ। ਸ਼ੀਮ
 ਪੋਕਪਰਪਖਾਰਕੈਜਗਨਨਾਥਬਾਤੀਕਰੀ। ਮੰਦਰਮੈਜਾਗੀ
 ਜੇਤਜਬਉਜੀਆਰੇਤਿਹਹੀਅਪਰੀ॥੧੧॥ ਭੀਖਜਾਹਿਤਪੁ
 ਨਿਗਏਭੇਰਮਾਧੋਤਿਹਗੇਹਾ। ਪ੍ਰੇਮਹੁਪਸੇਭਈਚਰਨਗਾਹਿ
 ਅਪਿਕਸਨੇਹਾ। ਦੇਖਹੁਸੰਤਸੁਭਾਵਤਾਰਭਵਜੇਰਿਸਪਰੀ
 ॥ ਕੋਵਹਿਨਰਨਹਿਤਰੈਸੰਤਸੇਵਾਜੇਕਰਈ॥ ਇਕਪੰਡਤਤਹ
 ਆਵਤਭਯੋਸਕਲਹਰਾਏਬਿਪ੍ਰਤਿਗਾ। ਪੁਨਿਮਾਧੋਪ੍ਰਤਿਉਨਿ
 ਸਠਕਯੋਕਰਚਰਚਾਨਤਲਿਖਹੁਇਹ॥੧੨॥ ਭਗਤਸਕੇਮ
 ਨਮਾਂਹਿਮਾਂਨਕਬਹੁੰਨਹਿਰਈ॥ ਲਿਖਦੀਨੀਨਿਜਹਾਰਲੇਤ
 ਚੀਠੀਗਾਯੋਸੇਈ॥ ਸਿਵਨਗਰੀਵਹਪਤ੍ਰਿਕਾਛਲੇਗਨਦਿ

ਖਰਾਓ ਜੀ ਤੇ ਮਾਧੋ ਲਖ ਜੋ ਹਾਰ ਪੰਡਤ ਯਹਿ ਆਓ ਸਕੁ
 ਚੋ ਸਠ ਮਨ ਮੈ ਕੋ ਪਕਰ ਨੈ ਕੁਨ ਮਹਿ ਆਲਖੀ ਆ ਟਿਰ ਮ
 ਜੇ ਚਰ ਚਾਹੇ ਤਸੇ ਹਾ ਕੋ ਰਿਤ ਮੁਖ ਰਗਤ ਭਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਿ ਲਾ
 ਮਾ ਗੈ ਕੀ ਨੈ ਕਪਟੈ ਨੈ ਕੁਨ ਹਿ ਮਾਂ ਨਹੀ ਚਛ ਖਰ ਪਨਹੀ ਬਾਂਧ
 ਕਾਂ ਨਤ ਉਯਾਨਹੀ ਮੈ ਸੇ ਹਿ ਕਰਹੈ ਦਾ ਸੁਜਾਂ ਉਇ ਸਨਾਂ ਨਕੋ ਨਿਜ
 ਸੇ ਵਕ ਸੀ ਗਪ ਠੇ ਰਾਗ ਮਤੁ ਯਾਨ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਨ ਨ ਸਰਤਾਹ
 ਜੋ ਇਤੈ ਆਏ ਹਰੀ ਮੈ ਮਾਧੋ ਕੋ ਸਿਖ ਜ ਕੋ ਰੋ ਚਰ ਚਾ ਕਰੀ ॥
 ਵਹ ਸਠ ਪੰਡਤ ਹਾਰ ਜੀ ਤਹ ਰਿਜੂ ਨ ਬੈ ॥ ਜੂਤੀ ਕਾਂ ਨ ਬੀ ਪਾਇ
 ਚਛਾ ਜੋ ਖਰਤ ਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਛੈ ਮਾਧੋ ਆਇ ਬੁਝ ਪੰਡਤ
 ਕਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਵਹ ਸਠ ਗਾਯੇ ਚਛਾ ਖਰ ਪਰ ਜਹਾਂ ॥ ਰੁਗ
 ਤ ਕਾਯੇ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰਭੁ ਗਲਿ ਲਾਇਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਲੀਲਾ ਨਿਤ
 ਸੁਨਤ ਮਨੈ ਯਹਿ ਆਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਖਨ ਕੈ ਚਲੇ ਗ੍ਰਾਂ ਮ

ਇਕਮਗਰਹੋ॥ ਮਧਜਦਿਵਸਬਡਘਾਮਛਾਮਲਖਸੁਖ
 ਲਯੋ॥ ਰਗਤਿਘੋਮਕੋਹੁਪੁਟੇਕਬਾਈਤਹਾਂ॥ ਲੈਆਈਸਿਅ
 ਸਨਭਗਤੁਬੈਠੈਜਹਾਂ॥ ੧੭॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਨੰਦਲਾਲਕਧ
 ਨੁਪਰਭੇਜਨੁਪਾਯੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਨੈਨਭਰੇਦਿਖਨਰਿਕੇਬੂਝਤਭਗ
 ਤੁਸੁਨੀਤਾ॥ ਬੂਝਤਭਗਤੁਸੁਨੀਤਕੋਹੋਜਨਨੀਨਿਜਪੀਗਾ॥ ਤਿ
 ਹਸੁਤਆਨੇਚੰਗਪਰਤਵਹਕੈਸੇਪੀਗਾ॥ ਤੁਮਸੀਗਭੇਜਨੁਖ
 ਤਸੁਜਾਮਸੁੰਦਰਸੁਖਕੰਦਾ॥ ਮਾਧੋਉਛਕੇਪ੍ਰੇਮਚਰਤਸੁਨਕੈ
 ਨੰਦਨੰਦਾ॥ ੧੮॥ ਪੁਨਿਮਾਧੋਜਾਵਤਭਏਸੇਠਮਹਾਂਜਨਪਾਂ॥
 ਤਿਹਆਗੈਬਿਨਤੀਕਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਗਾ॥ ਵਰਸਨੁਦੀ
 ਜੈਗਾਮਸੇਠਿਗਯੋਅਨਤਸਿਧਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਕੇਚਰਨਗਹੇ
 ਤਾਂਕੀਬਰਨਾਗੀ॥ ਯਾਂਕੋਡੇਰਾਦੇਹੁਤੀਅਕਹਿਪ੍ਰਭਮਹੰਤਸੁ
 ਨਿ॥ ਈਹਾਂਨਰੰਚਕਠੇਰਕਹੀਉਨਿਰਿਸਸਾਪਨਪੁਨਿ॥ ੧੯॥ ਤ

ਬਨਾਰੀਲੋਜਤਭਈਜਨਹੀਅਹਰਖਨਜੋਗਾ॥ਓਠਚਲੇਪੁਨਤੀ
 ਅਕਹੁਜੋਪਾਕਹੋਤਹਰਿਜੋਗਾ॥ਪਾਕਹੋਤਹਰਿਜੋਗਾਮਿੱਧਅਵ
 ਸਰਇਹਜੋਈ॥ਅੰਨਹੁਲਜਾਈਦੁਪੁਪੀਤਗਵਨੇਤੀਅਰੋਈ॥
 ਏਪੀਰਜੁਕਹਿਨਾਮਗਏਬੀਤੀਜੁਗਾਪਟਿਜਬਾ॥ਪਾਛੈਆਯੋ
 ਸੇਠਿਨਾਰਿਸਬਬਾਤਕਹੀਤਬਾ॥੨੦॥ਸੁਨਿਤੀਅਬਚਾਬਿਹ
 ਬਲਭਯੋਪਾਛੈਏਕੋਪਾਇ॥ਸੰਗਹੀਗਯੋਮਹੰਤਵਹਅ
 ਤਿਆਤੁਰਅਕੁਲਾਇ॥ਅਤਿਆਤੁਰਅਕੁਲਾਇਮਿਲੇਤ
 ਬਪਾਂਚਕੇਸਪਗਾਪਗਲਗਕਹਤਮਹੰਤਕੀਓਅਪਗਾਪ
 ਛਿਮਹੁਡਗਾ॥ਮਾਂਗਨਪਾਵਕਆਇਸਦਨਰੋਕਤਹਮਕ੍ਰਿਤਪੁ
 ਨਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਦੀਨੀਪੀਗਸਿਰੀਮਾਧੋਤਿਹਬਚਜੁਨਿ॥੨੧॥
 ਛਪੇ॥ਪੁਨਿਬਿਨਤੀਕਰਸੇਠਿਤਾਂਹਿਪ੍ਰਤਿਭਗਤਬਖਾਂਨੀ॥ਜਿ
 ਹਰਮਹਿਪਤਿਬੂਤਨਰਿਸਫਲਜੀਵਨਜਗਜਾਂਨੀ॥ਸੋਤੁਮਸਹ

ਜੇਬਨੀਘੋਮਰਗਤੀਸੰਜੇਗਾਮਿਲਪੈਟਿਰਤੀਬੇਰਕਯੋਪ
ਪੁਚੇਬਿਜਲੇਗਾਸ੍ਰੀਬਿੰਦਾਬਨਕੇਦੇਖਕੈਮਗਨਭਯੋਲਖ
ਕਹੋਕਥਾਵਾਂਕੇਬਿਹਾਰਿਮੰਦਰਗਏਦੇਹੁਅਸਨਕਛੁਪੀਰ
ਲਹੁ॥੨੨॥ਟਿਰੇਦੇਖਪੁਨਿਦ੍ਵਾਰਪਾਲਯਹਬਾਤਜਨਾਈ॥
ਚੇਕਾਲੁਕੇਪਰੇਲੇਹੁਛੁਪਜਾਅਪਕਾਈ॥ਜੈਅਨੰਦਜਲੀਨ
ਜਮੁਨਤਟਭੋਗੁਲਗਯੋ॥ਪਾਛੈਭੋਜਨੁਭਯੋਸਿੰਧਪ੍ਰਭਮੰਦ
ਰਅਯੋ॥ਤਬਨੈਕਨਭਾਵਤਅਸਨਹਰਿਦਿਖਪੰਡਾਅਚਰ
ਜਭਏ॥ਤਿਹਬਹੁਬਿਪਿਬਿਨਤੀਕੀਨਜਬਸਬਬਿਤੰਤਪ੍ਰ
ਭਕਹਿਦਏ॥੨੩॥ਜੁਨਿਦੇਰੇਬਹੁਸਾਪਛੰਛਮਾਧੋਕੈਲਾਏ
॥ਕਰਬਿਨਤੀਬਹੁਭਾਂਤਾਸਰਸਕਹਿਸਮਝਾਏ॥ਖਟਰਸਕੇ
ਭੁਨਤੇਹਿਤਉਪ੍ਰਭਕੈਕੈਮਲਤਨਾ॥ਛੁਲਗਯੋਹਰਿਘੋਟਭੋਗੁਦੀ
ਨੇਬਾਸੀਯਾ॥ਅਬਭੋਜਨਪ੍ਰਭਖਾਵਤਨਹੀਕਹੁਉਪਾਇਗਰਿ

ਭਗਤਗਨਾਪਾਛੈਪੁਰਜੁਭੇਨੁਕੀਓਪ੍ਰਥਮੇਜਬਹੁਅਛੇ
 ਜਨ॥੨੪॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਮੈਭਾਂਡੀਰਕੁੰਜਰਹਿਖੇਮਗੁਸਾਂਣੀ॥ਬ
 ਹਰਸੁਪਸੁਭਾਇਤਾਂਹਿਅੰਤਰਕੁਟਲਾਣੀ॥ਜਿਯੈਪੈਤਹਸੀ
 ਤਦੇਤਨਹਿਨਿਸਾਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ਬਰਬਸਲਾਂਬੋਪਰਤਮਰਤ
 ਭੂਖੇਤਿਹਜਾਂਮਾ॥ਸ੍ਰੀਮਾਪੋਤਿਹਆਸੁਮਗਏਪ੍ਰੇਮਮਗਨਤ
 ਰਿਪ੍ਰਜਾਨੇਮੋ॥ਦਿਖਤੇਜਭਿਠਾਇਨਸਕੇਜਨਨਾਹਿਅੰਨੇਲਿਜ
 ਛਾਂਨੇਮੋ॥੨੫॥ਦੇਹਗਾਰਾਂਧ੍ਰੇਤਿਹਨਿਸਦੁਪੁਸਠਖਾਂਨਲ
 ਗੋਭਰਬਾਗਾਕਹਿਸਿਖਅੰਗਨਜਾਪਇਕਦੇਹਮੁੰਗਕੀਦ
 ਗ॥੨੬॥ਗੁਰਦੇਨਸਿਸਲੈਗਾਯੇਸ੍ਰੀਮਾਪੋਕੇਧਾਜਾ॥ਅਪ
 ਖਵਾਵਤਕਿਰਮਸਠਕਹ੍ਰੇਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿ॥੨੭॥ਦਾਰਮੁੰਗਕੀ
 ਕਹਤਸੇਕਹਿਜਨਦੇਖਹੁਲੇਇ॥ਪ੍ਰਗਟਕਿਰਮਦੇਖਤਭਏਅ
 ਚਰਮਾਂਨੇਸੇਇ॥੨੮॥ਖੇਮਦੇਖਨਿਜਥਾਰਪੁਨਿਤਾਮਧਿਕਿਰ

੨੬੩

੦

੦

ਮਮਪਾਗਾ੩ਹਿ੩ਹਿਕਹਿਪਗਪਰੇਬੇਲੇਕੁਗਤਮੁਗਹਿ॥
 ੩੮॥ਪ੍ਰੈਪੰਕਤਿਤੇਭਿਨਜੇਛਪਕਰਖਾਵਤਲੇਗਾ॥ਐਸੇਤੀ
 ਅਚਵਤਕਿਰਮੁਹੈਸਦਾਤਿਹਸੇਗਾ॥੩੯॥ਸੇਰਠਾਲੀਲ
 ਜੁਨਿਵੇਕਾਅਰਯਾਨੇਕਾਮੈਗਏ॥ਕੁਲਤਪੰਡਤਰਾਜਦੀਅਬ
 ਤਾਇਤਿਨਕੋਪੁਕੀਆ॥੪੦॥ਜੇਹਰਨੇਕੀਚਾਹੇਬਰਪਾਥੁ
 ਪੇਨਕਰਾ॥ਜਨਹੀਅਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਜੇਉਕ੍ਰਿਤਪਾਰਨਕਰੀ॥੪੧॥
 ਲੀਲਾਚੁਪਸਿਖਾਇਪੁਨਿਨੀਲਾਚਲਕੇਗਏ॥ਸੁਪਨੇਲੀਲ
 ਮਿਲਾਇਸੇਠਮਹਾਂਜਨਸਿਖਜਕਰਾ॥੪੨॥ਮਾਧੋਚਰਤਅਪਾਰ
 ਕੇਅਮਿਕਵਿਬਰਨਨਕਰੈ॥ਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਮੁਗਹਿਤੁਵਕੁਗਤਮ
 ਜਮੁਗਾਂਉਮੈ॥੪੩॥੪੦॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥਗੁਮਾਂ
 ਟੀਗਚੁੜਜੇਸਿਘਪੈਰਠਾਢੇਰਹੇ॥ਸੀਤਲਗਤਸਕਲਾ
 ਤਵਿਦਪੁਰਖਤਮਦੀਨੀ॥ਸੈਚਗਏਹਰਿਸੰਗਕ੍ਰਿਤਸੇਵਕਕੀ

ਕੀਨੀ॥ ਜਗਨਨਾਥਪਦਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਤਰ ਕੂਰਤਖਵਾਸੀ॥ ਉ
 ਤਕਲਦੇਸਉਡੀਸਨਗਰਬੈਨਤੇਇਸਭੁਕੇਉਕਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਘ
 ਨਾਥਗੁਸਾਂਈਗਾਰੁਤ੍ਰਜੋਸਿੰਘਪੈਰਠਾਛੇਕਯੋ॥ ੭੨॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਹਰਿਤ੍ਰਕੇ
 ਪ੍ਰੇਮੈਪਗੇਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਸੁਜਾਂਨਾ॥ ਮਨਗਨਪਨਸਭਤ੍ਰਜਾਗਰ
 ਹਨੀਲਾਚਲਸੁਖਮਾਂਨਾ॥ ਨੀਲਾਚਲਸੁਖਮਾਂਨਪ੍ਰਭੁਮੰਦਰ
 ਕੇਵਾਰੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਠਾਛੇਗਹਤਸੁਖੀਪ੍ਰਭਹੁਪੁਨਿਹਾਰੇ॥ ਪਾਛੈ
 ਬਹੁਪਨਪਠਤਪਿਤਾਹੀਅਸੁਤਸਨੇਹਕਰਾ॥ ਜਾਂਕੈਨੈਕਨਭਾਵ
 ਮਗਨਸਦਹੁੰਦਰਸਨਾਹ॥ ੧॥ ਤਨਕੀਤਨਕਨਸੁਪਿਰਹੈਦੇਖ
 ਪ੍ਰਭੁਕੋਹੁਪਾ॥ ਲਗਯੋਸੀਤਵਾਰੇਖਰੇਪ੍ਰਭਕੀਓਚਰਤਅਨੁਪ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਓਚਰਤਅਨੁਪਬਸਤ੍ਰਆਪਨਓਛਾਏ॥ ਲਾਗੇਰ
 ਹੇਕਿਵਾਰਸੇਵਕਨਅਚਰਜਪਾਏ॥ ਭੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਜਾਂ

ਨਪੀਰਤੁਅੰਨ੍ਯੇਮਨਾਮਾਪੋਸਮਪੁਨਿਸੰਚਕੀਨਪ੍ਰਭਤੁਯਾਂਕੇਤੁ
 ੩॥ ਛਪੋਗੁਰਕੀਆਯਸੁਪਾਇਬਹੁਰਬਿੰਦਾਬਨਅਏਰਾਧ
 ਕੰਡਨਿਵਾਸਕਰੈਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ ਬਿਬਾਭਟੀਤਨਮਾਂਹਿਰ
 ਹੀਨਹਿਮੰਜਨਕੀਸੁਧਿ॥ ਪੇਪ੍ਰਭਤੁਕੇਪ੍ਰੇਮਅਪਿਕਮਨੇਮੇਅਣੀ
 ਬੁਧਿ॥ ਜਨਭੋਗੁਲਗਾਯੇਮਾਨਸੀਦੁਪਭਾਤਕੇਪ੍ਰੀਤਿਕਗਾਂਬੈ
 ਦਬੁਲਾਯੇਸੇਵਕਨਦਿਖਨਾਤ੍ਰੀਹੀਆਬਿਸਮਡਗ॥ ੩॥ ਚੇਲੇ
 ਬੂਝਤਬੈਦਕਹਤਵਹਅਚਰਜਕੀਨੋਰੋਕਲੀਓਕਫੁਕੈ
 ਠਦੁਪਤੰਦਲਕੇਦੀਨੋ॥ ਹਮਨਹਿਦੀਨੋਕਛੁਆਪਤੇਉਠਨ
 ਸਕਤਗੁਗਾਭੋਗਮਾਂਨਸੀਲਾਇਸੀਤਪਾਯੇਜਾਂਨ੍ਯੇਬਗ॥
 ਇਹਬਿਪਿਚਰਤਅਪਾਰੋਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥਸੁਭਗਤਕੋ॥ ਤਿ
 ਨਚਰਨਪੁਰਿਬਾਂਛੈਸਦਾਜੇਤਾਰਨਜਨਜਗਤਕੋ॥ ੪॥ ੫੧॥
 ਮੁਲਛਪੋ॥ ਸ੍ਰੀਨਿਤ੍ਯਾਨੰਦਕ੍ਰਿਸ਼ਚੈਤੰਨਕੀਭਗਤਿਦਸੋਦਿ

੩੪

ਸਵਿਸਤਰੀ॥ ਗੋਰੇ ਦੇ ਸਪਾਥੰਡ ਮੇਟ ਕੀ ਚਿਰ ਜਨ ਪਰਾਇ ਨਾ ਕ
 ਰੁਨਾ ਸਿੰਧਾ ਫਿਰਤ ਕਸ ਭਏ ਅਗਤ ਨਿਗਤਿ ਦਾਇਨਾ ਦਸ ਪਾਰ
 ਸਾਥਾਂ ਤਮ ਹਤ ਜਨ ਚਰਨ ਉਪਾਸੇ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਨਿਹ ਪਾਪ ਦੁ
 ਰਤ ਤਿਹ ਨਰ ਕੇ ਨਾਸੇ॥ ਅਵਤਾਰ ਵਿਦਤ ਪੂਰਨ ਮਹੀ ਉਭੈ ਮੰਤ
 ਦੇ ਹੀ ਪਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤ੍ਯਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੈਤਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਦਸੇ ਦਿ
 ਸਵਿਸਤਰੀ॥ ੭੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤ੍ਯਾਨੰਦ ਅੰਕੁਸ ਚੈਤਨ
 ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹ ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤ੍ਯਾਨੰਦ ਹਰਿ ਭਗਤ ਗੋਰੇ
 ਦੇ ਸਭ ਵਲੀਨ॥ ਯਗਤ ਤਾਰੇ ਹੇਤ ਮਨੁ ਸ੍ਰੀ ਹਲ ਪਰਤਨ ਕੀ
 ਨ॥ ੧॥ ਰਸ ਭੀ ਨੀਕ ਵਿਤਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਭਾਰਨ ਜਾਤ॥ ਨਿਜ
 ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਬਾਂਟਤ ਕਰ ਕੀ ਨੇਸ ਬਿਖ ਜਾਤ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਛਾਹਿਤ
 ਇਕ ਸਠ ਕਯੋ ਮੇਹਨ ਮੇਰਿ ਦਿਖਾਇ॥ ਆਜੁ ਰੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਮੇ
 ਬਸ ਹੁਮੇਰਿ ਦਿਗ ਆਇ॥ ੩॥ ਮਾਨੀ ਸਠ ਨਿਸਕਯੋਤ ਪੁਰ

ਗਤਗਾਇਗੁਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰੀਗਾਧੇਸਖੀਅਨਸਹਤਆਏਪ੍ਰਭ
ਸੁਨਿਗੀਤ॥੪॥ਮਹਾਭੈਅੰਨਕਰੁਪੁਕਰਹਾਰਿਅਨੁਚਰਇਕ
ਆਇ॥ਕਾਛਯੋਸਠਕੋਫੰਜਤੇਡਾਛਯੋਸੇਵਖੁਪਾਇ॥੫॥ਗਯੋ
ਨਗੁਪਬੈਛਯੋਤਹੀਕੁੰਜਛਾਡਕਛੁਦੁਗਿ॥ਬਜਤਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨੇ
ਕਬਿਪਸੁਨਤਹਾਰਗਰਸਪੁਗ॥੬॥ਭੋਗੋਤਜਨਛਿਗਗਯੋ
ਭਯੋਸਿਖਜਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਹਿਮਾਪਸਰੀਭਗਤਕੀਗਾਵ
ਤਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥੭॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੈਤਨਅਬਕਥਾਬਰਸੁਨਹੁਮੰਤ
ਦੈਕਾਂਨ॥ਉਛਰਤਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਜਬਪਿਚਕਾਰੀਚਖਪਾਂਨ॥
੮॥ਛਪੈ॥ਗਾਵਤਜਬਪ੍ਰਭਗੀਤਹੇਮਸਮਤਨਛਬੋਏਈ॥
ਏਮਤਵਾਰੇਪ੍ਰੇਮਅੰਗਭਿੰਨਹੇਵਤਸੋਈ॥ਨੀਲਾਚਲਪੁਨਿ
ਗਏਬਿਪ੍ਰਾਇਕਕਟੁਬਚਭਾਖੇ॥ਬਾਜੀਗਾਰਅੰਗਭਿੰਨਕਰਤ
ਨਹਿਪ੍ਰੇਮੈਚਾਖੇ॥ਤੁਮਰੀਪ੍ਰਭਤਾਜਾਂਨੈਤਬੈਦਿਖਗਾਵਹੁਭੁਲਚ

ਤੁਰਅਬਾ॥ ਜਨਨੀਅਕਛੁਹਰਖੁਨਸੋਹੁਪੈਤਰਿਪਦਗਾਯੇ
 ਪ੍ਰੇਮਤਬਾ॥੬॥ ਭੁਯੋਚਤੁਰਗੁਜਰੁਪਬ੍ਰਹਮਖਟਦੇਖਤਲੋਈ
 ॥ ਅਠਦਸਦ੍ਵਾਦਸਭਏਬਛਤਇਹਬਿਧਿਜਨਸੋਈ॥ ਪੰ
 ਰਤਅਤਿਭੈਮਾਂਨਪਰੇਚਰਨਨਅਕੁਲਾਈ॥ ਤਾਹਤਾਹਪ੍ਰ
 ਰਗਖੁਭੁਲਦਾਸਹਿਅਪਨਾਈ॥ ਬਹੁਚਰਤਕੀਨਇਹਭੰ
 ਤਜਨਕੀਰਤਸਿਖਬਰਨੈਕਹਾ॥ ਪਗਰੇਨਸੰਤਕੀਜਾਚ
 ਹੋਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਭ੍ਰਿਤਸੁਖੁਲਹਾ॥੧੦॥੬੩॥ ਮੂਲਛਪੈ॥ ਸੂਰ
 ਕਵਿਤਸੁਨਕੋਨਕਵਿਜੋਨਹਿਸਿਰੁਚਾਲਨਕਰੈ॥ ਉਕਤਿਚੰ
 ਜਅਨੁਪ੍ਰਾਸਵਰਣਸਥਿਤਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਬਚਨਪ੍ਰੀਤਿਨਿ
 ਰਵਾਹਅਰਥਅਦਭੁਤਤੁਕਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਦਿਬ
 ਵਿਸੁਰਿਦੈਤਰਿਲੀਲਾਭਾਜੀ॥ ਜਨਮਕਰਮਗੁਨਹੁਪਸਬੈ
 ਰਸਨਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਬਿਮਲਬੁੱਧਗੁਨਮੋਹਕੀਝੇਬਹੁਗੁਨ

ਸੁਵਨਨਿਪਰੈ॥ ਸੁਰਕਵਿਤਸੁਨਿਕੋਨਕਵਿਜੇਨਹਿਸਿਰੁਚ
 ਲਨਿਕਰੈ॥ ੭੪॥ ਬ੍ਰਿਜਬਪੁਰੀਤਿਕਲਜੁਗਾਬਿਖੈਪਰਮ
 ਨੰਦਭਯੋਪ੍ਰੇਮਕੇਤਾ॥ ਪੌਰੀਡਬਾਲਕੇਸ਼ੋਰਗੋਪਲੀਲਾਸਬਗ
 ਈ॥ ਅਚਰਜਕਹਾਇਹਬਾਤਹੁਤਪਛਲੇਲੁਸਿਖਾਈ॥ ਨੈਨ
 ਨੀਰਪ੍ਰਵਾਹਰਹਤੋਰਮਾਂਚਰੈਨਿਦਿਨਾ॥ ਗਦਗਦਗਿਗਊਦ
 ਹਸਜਾਮਸੇਰਾਭੀਜੇਤਨਾ॥ ਸਾਰੰਗਛਾਪਤਾਕੀਭਈਸੁਵਨ
 ਸੁਨਤਾਮਾਵੇਸਦੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਿਜਬਪੁਰੀਤਿਕਲਿਜੁਗਾਬਿਖੈ
 ਪਰਮਾਨੰਦਭਯੋਪ੍ਰੇਮਕੇਤਾ॥ ੭੫॥ ਸ਼੍ਰੀਕੇਸ਼ੋਰਟਨਰਮੁਕਟਮ
 ਟਿਜਿਨਕੀਪ੍ਰਭਤਾਵਿਸਤਰੀ॥ ਕਾਸਮੀਰਕੀਛਾਪਪਾਪਤ
 ਪਨਜਗਮੰਡਨਾ॥ ਵਿਛਾਰਿਭਗਤਿਕੁਠਾਰਮਾਂਨਪਰਮਾਬਿ
 ਟਪਾਬਿਹੰਡਨਾ॥ ਮਥੁਰਾਮਧੁਜਮਲੇਛਬਾਦਕਰਬਰਭੁਟਜੀ
 ਤੇ॥ ਕਾਜੀਅਜਿਤਾਮਨੇਕਦੇਖਪਰਚੈਭਏਭੀਤੇ॥ ਵਿਦਤਬ

ਤਸੀਸਾਰਸਬਸੰਤਸਾਖਨਾਹਿਨਦੁਗੀ॥ਸ੍ਰੀਕੇਸੋਰੁਟਨਰਮੁਕ
 ਟਮਹਿਜਿਨਕੀਪ੍ਰਭਤਾਵਿਸਤਰੀ॥੭੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੇਸੋਰੁ
 ਟਨੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਰਦਸੇਵਾਕੀਨਹਿਤਰੀਸ਼ੀ
 ਬਡਬਹੁਦੀਨਾ॥ਤੁਮਸੰਗਬੁਧਿਕੋਨਹਿਅਰੈਸੁਨਿਕੇਸ
 ਵਸੁਖੁਲੀਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਤਾਬਡੀਅਪਾਰਤਬਸੰਗਸਿਵ
 ਕਾਗਜਬਾਜਾ॥ਚਛਨੀਤੇਸਬਦੇਸਕੇਜੇਪੰਡਤਕਵਿਰਾ
 ਜਾ॥੨॥ਗੀਗਾਤਟਮਾਏਜਬੈਡਰਪੇਦਿਜਮਨਮਾਂਹਿ॥ਜੈ
 ਹੈਰਮਰੀਪਾਤਿਅਬੈਚਰਚਾਸਮਰਬਨਾਂਹਿ॥੩॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚੇ
 ਤਨਸਿਸਰੁਪੁਪਰਆਏਦਿਜਦਿਖਦੀਨਾਕੇਸੋਪ੍ਰਤਿਨਿ
 ਮਤਕਯੋਜਗਪ੍ਰਭਜਸੁਬਹੁਲੀਨ॥੪॥ਛਪੈ॥ਕਰਹੁਦ
 ਸਪਰਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕਛੁਬਚਨਸੁਨਾਵਹੁ॥ਬਿਦਯਾਅਰਥੀ
 ਬਾਲਤਾਹਿਧੈਪਛਹੁਜੁਰਾਵਹੁ॥ਬਹੁਰਦੀਨਪੈਕਹਤਕ

ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਸਰਿ ਰੂਪਾ ਭੁੰਟ ਬਨਾਇ ਸਲੋਕ ਨਵੀਨ ਸੁਨਾਇ ਅ
 ਨੁਪਾਇ ਕਰੀ ਠਕੀ ਚਿਤਿ ਹਮਾਂ ਹਤੇ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਜੇਹਕ
 ਗਾਯਾਂ ਕੀ ਬਜਾਖ ਜਾ ਕਰਦੀ ਜੀਏ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਭਿਨ ਭਿ
 ਨ ਛਗਾ ॥ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਕਵਿਤਾ ਮਾਂ ਪਿਨੈ ਕੁਨ ਹਿ ਬਾਲ ਕਦੇ ਖਾ
 ਾ ਭੁਨਤ ਸਿਧ ਜਗ ਹਿ ਬੇਟ ਭੁੰਟ ਸੁਨਿ ਆਯੋ ਰੇ ਖਾ ਾ ਬਜਾਖ
 ਕਰਦਿ ਖਰਾਇ ਦਾਸ ਜੇ ਆਗ ਜਾ ਪਾਈ ॥ ਕਹੇ ਸੁਨਾ ਓਸ ਕ
 ਲ ਬਿਸਮਾਦਿ ਖਪੰਡ ਤਰਾਈ ॥ ਜਿਸ ਭੇਰ ਭੁਏ ਟਿਰੀ ਮਝ
 ਹੁਯ ਹਿ ਕਹਿ ਕੇ ਸਵ ਅਸ ਓਠੇ ਤ ਬਾਨਿਸ ਸਿਮਰੀ ਬਾਂਨੀ
 ਆਇ ਪ੍ਰਟ ਬਾਲ ਹਰਾਯੋ ਨਾਰਿ ਅਬਾ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਰ ਜ
 ਪੇਤਰਾਂ ਭੁਤੇ ਬੁਧਿ ਜਨ ਗਾਯੋ ॥ ਕਾਹੇ ਜਗ ਜਮੁ ਦੀ ਨ ਤੁੰ ਛੁਬ
 ਲ ਕੇ ਹਰਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਸਾਰ ਦਵ ਹਿਯੇ ਮਭੁਗਾ ਤਿਕੀ ਨਿਧਿ ਰੇ
 ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਫਿਸੂ ਰੂਪ ਪਰ ਤੁੰ ਛੁਸ ਕਲ ਅਸੁਰ ਨ ਕੁਲ ਪਾਲ

ਕਾਤੁਮਪੰਨਿਪੰਨਿਕੇਸਵਸੁਨਪੁਉਂਤਰਪ੍ਰਭਸਨਮੁਖਦੀਓ
 ਯਾਯਹਿਕਹਿਸਾਰਦਾਬਿਧਪੁਰਗਈਸੁਨਕੇਸਵਸੀਤਲਾ
 ਓ॥੭॥ਭੋਰਭਏਪਰਸੀਸਚਰਨਬਹੁਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ਛਿਮ
 ਹੁਪ੍ਰਭੁਬਿਨਲਖੇਦਾਸਤੁਵਸਮਸਰਲੀਨੀ॥ਕਿਸਚੈਤੰਪੁ
 ਨਕਹਤਪਾਛਲੀਬਾਤਬਿਹਾਈ॥ਬਾਂਪਹੁਸਿਖਜਾਗਾਂਠੂ
 ਲਕਾਹੁੰਨਹਰਾਈ॥ਗਜਬਾਜਰਾਜਮੀਤਜਾਗਸਬਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਹੀਰੇਸਬੈ॥ਲੈਸਹਸਸਿਖਕਾਬਲਗਏਸੁਨਹੁਚਰ
 ਤਜਨਕੇਅਬੈ॥੮॥ਰਚਤੁਰਕਨਇਕਦ੍ਵਾਰਬੋਟਮੰਤ੍ਰਨਕੇ
 ਬਲਕਰਗਾਚਾਰਬਰਨਜੇਲਾਂਘਪੁਰਖਸੁੰਨਤਪ੍ਰੇਤਿਅਦਰਗ
 ਮਿਲਸਿਖਨਗਯੋਭਗਤੁਤਬੈਦਿਖਕਾਜੀਬੋਲੋ॥੯॥ਮ
 ਗਲਿਖਾਦੁਹਮੰਨੁਦਿਖਾਦੁਨਤਪਟਖੋਲੋ॥ਤਿਹਅਵਸਰ
 ਬਾਦੁਬਛੇਅਪਿਕਸੁਨਿਸੁਬਾਅਯੋਤਹਾਂ॥ਤਬਦਿਖ

ਰਾਵਹਿਮਖੇਲਪਟਬਦਹੁਰੁਤੁਪਤਿਅਭਾ॥੫॥ਜੈਸੁਨਤ
 ਪੈਮੇਸਿਅੰਨੁਨਿਸ਼ੈਕਰਖਾਵੈ॥ਨਤਕਾਜੀਸਰੁਚਾੜਪੇਤਸਰ
 ਤਾਸੁਰੁਵਾਵੈ॥ਮਾਂਨਲੀਨਨਿਪਬਾਤਤਬੈਭਗਤੈਪਟਾਗੇ॥
 ਸੁਣੇਭਟੇਮਲੇਛਬੋਰਸਰਤਾਮੈਮਾਰੇ॥ਲਜਾਗਾਖਤ
 ਹਰਿਨਿਭਗਤਚਾਰਜੁਗਜਸੁਤਿਬੁਧਿਕਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਰ
 ਤਸਿੰਘਕੋਦੀਜੀਯੈਸੰਤਸੁਜਸਨਿਸਦਿਨਲਹੈ॥੧੦॥੬੩
 ॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਭਟਨਸੁਰੁਟਪ੍ਰਗਟੇਅਘਟਰਸਰਸਕਨ
 ਮਨਮੋਦਘਨਾ॥ਮਧੁਰਭਾਵਸੀਮਿਲਤਲਲਿਤਲੀਲਾਸੁਖ
 ਲਤਛਬਿ॥ਨਿਰਖਤਹਰਖਤਹ੍ਰਿਦੈਪ੍ਰੇਮਵਰਖਤਸੁਕਲ
 ਤਕਵਿ॥ਭਵਨਿਸਤਾਰਨਹੇਤਦੇਤਤਵਿਭਗਤਸਭਨਨਿ
 ਤਾ॥ਜਾਸੁਜਸਮਸਿਓਦੈਹਰਤਾਅਤਿਤਮਭੂਮਸੁਮਾਚਿ
 ਤਾ॥ਅਨੰਦਕੰਦਸ੍ਰੀਨੰਦਸੁਤਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਖਭਾਂਨਸੁਤਾਕੀਰਤ

ਕੁਝਨਾਸ਼ੀਕੁਛਨਸੁਭਪ੍ਰਗਟਨੇਅਘਟਰਸਰਸਕਨ
 ਮਨਮੋਦਘਨਾ॥੨੨॥ਅਗਜਾਨਪ੍ਰਤੀਤਾਕਰਹੁਤੀ
 ਯਾਦਿਵਾਕਰਅਵਤਕੋ॥ਉਪਦੇਸੇਨਿਪਸਿੰਘਗੁਤਸ
 ਰਾਗਜਾਕਾਰੀ॥ਪਕੇਬਿਛਛੇਨਜਾਇਸੰਤਪੋਖਕਉਪ
 ਕਾਰੀ॥ਬਾਂਨੀਕੁਲਾਰਾਂਮਸੁਹਿਦਸਭਗਨਪਰਛਾਯੋ॥ਕੁ
 ਗਤਚਰਨਰਜਨਾਚਬਿਸਦਰਾਘੇਗੁਨਗਾਯੋ॥ਕਰ
 ਮਚੰਦਕਸਯਪਸਦਨਬਹੁਰਾਇਜਿਹਬਪੁਪਕੋ॥ਅ
 ਗਜਾਨਪ੍ਰਤੀਤਾਕਰਹੁਤੀਆਦਿਵਾਕਰਅਵਤਕੋ॥
 ੨੩॥ਸ਼ੀਹਰਿਬ੍ਰਾਮਤੇਜਬਲਕੁਝਨਕੇਦੇਵੀਕੋਦੀਖਜਾ
 ਦਈ॥ਖੇਚਰਨਰਕੀਸਿਖਨਿਪਟਅਚਰਨਯਹਿਅਵੈ
 ॥ਬਿਨਤਬਾਤਸੰਸਾਰਸੰਤਮੁਖਕੀਰਤਗਾਵੈ॥ਬੈਰਾਗ
 ਨਿਕੋਬ੍ਰਿਦਗਤਸੰਗਸ੍ਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਉਜੇਗੇਸ੍ਰੁ

ਮਧਮਨੇਸੇਭੁਤਵੈਦੇਹੀ॥ਸ੍ਰੀਭੁਟਨਚਰਨਰਜਪਰਸਤੇ
ਸਕਲਸਿਸ੍ਰੁਜਾਂਕੋਨਈ॥ਸ੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਹਮਸਤੇਜਬਲੁਭੁ
ਨਕੇਦੇਵੀਕੋਦੀਖਜਾਦਈ॥੧੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰਭਲੀਆ॥ਮਗਜਾਤੇਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਜੀ
ਆਯੇਸੁੰਦਰਗਾਂਮਾ॥ਚਛਥਾਵਲਤਿਹਨਮਭੁਨਾਇਕਉ
ਪਬਨਅਭਿਰਾਂਮਾ॥ਇਕਉਪਬਨਅਭਿਰਾਂਮਤਾਂਹਿਮਧਪੇ
ਯੋਹਰਿਜਨਾਦੇਵੀਕੋਤਹਥਾਂਨਨਿਕਟਸਰਨਾਏਸੁਖਮਨ॥
ਨਿਯਨੇਮਕਰਪ੍ਰਯਾਨਬਹੁਰੋਭੁਨਉਦਮਲਗਾਤਬਇ
ਕਨਰਅਜਹਤੋਭੇਟਦੈਲੀਨਿਗ੍ਰਹਮਗਾ॥੧॥ਤਬਪਾਛੈ
ਦਿਖਬ੍ਰਹਮਜੀਮਨਮੇਕੀਨਗਿਲਾਂਨਾਡਾਰਪਾਕਅਪਬੀ
ਚਹੀਲਗੇਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਯਾਨ॥ਲਗੇਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਯਾਨਛੁਪਾਕ
ਰਤਨਪੈਖੀਨੀ॥ਇਤਦੇਵੀਨਿਸਪ੍ਰਣੇਤੇਜਗਨਤੀਹੀਅ

ਕੀਨੀ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਯੋ ਕਸੂ ਸੇਊ ਅਪਲਾਗੇ ਮੁਹਿ ਅਬਾ॥
 ਐਰੁ ਪੁਪਰਦੇ ਵਿਭਗਤ ਸੇ ਬਚਰਾ ਖੇਤਬਾ॥ ੩॥ ਛਪੇਗ
 ਬੀਚਰ ਸੇਈ ਛਡਕਾਭੁ ਖੇਹ ਟੁਕੀਨਾ॥ ਲੇਉਨ ਜਲਗਰੁ ਚੰ
 ਡਿਜਾ ਹਿਪਲ ਮਦ ਚਿਤੁ ਦੀਨਾ॥ ਯਹ ਅਸੁਰ ਨ ਕੇਭੁ ਛਦੇ ਵਿ
 ਕਮਲਾ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਬਡ ਅਚਰ ਜਜੀ ਅਮਾਂ ਹਿਕੋ ਨਹਿਤ
 ਯਹਿ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ॥ ਕਰੇ ਜੇਰ ਬਹੁਰ ਚੰਡੀ ਕਹਿਯੋ ਪਾਛਲ ਅਵ
 ਗੁਨ ਛਮੁ ਜਨਾ॥ ਆਗੈ ਮਨ ਬਚ ਕਮ ਸਿਖ ਜਤੁ ਵਰੁਈ ਅੰ
 ਰੁਨ ਹਿਐਂ ਛਮਨਾ॥ ੩॥ ਏਹ ਬਿਪਦੇ ਵੀਰੁਈ ਸਿਖ ਜੇਭੇ ਜਨੁ
 ਨ ਪਾਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਰਗਾ ਤਿਹ ਨਗਰ ਭੂਪ ਸੇਵਤ ਉਲਟਾਯੋ॥
 ਜੇਚਹਿ ਹਿਨਿ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤ ਕੇਦਾ ਸੇਹੁ ਸਬਾ॥ ਮਾਂ ਨਲੀ ਨਲਿਪ
 ਰੇਰ ਭੁਏ ਆਯੋ ਜਨ ਛਗਤ ਬਾ॥ ਬਹੁ ਰੇਟਰਾ ਖਲਗ ਨਾਹਿ ਪਰਮ
 ਬਕੁਟ ਬਸੀ ਗਭਯੋ ਸਿਖਾ॥ ਸਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਆਦਰੁ ਕੀਐ ਭੁ

ਗਤੁਰੂਪਕੋਮੋਹੁਦਿਖਾ॥੪॥ਜਾਂਨਲੀਨਤਬਬਜਾਸਰੂਪਮਨਕੀਯ
ਰਬਾਤਾ॥ਤਿਹਅਵਸਰਇਕਸੁਪਚਆਇਹੀਅਮੋਪਛੁਤਾਤ
॥ਪਾਛੈਗਗੋਦਾਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈਪ੍ਰਭਹਿਤਪਗਾਦੈਰੂਪਤਿਤੇ
ਅਧਿਕਮਾਂਨੁਤਿਹਸਿਖਜਕੀਨਬਗਾਰਕਾਰਗਯੋਨਰਉਚ
ਜੇਦੇਖਭਗਤਕੀਦਯਾਅਤਿ॥ਐਸੇਸੰਤਨਕੇਚਰਨਕੀਕੀਰ
ਤਸਿੰਘਰਜਬਾਂਛਨਿਤਾ॥੫॥੬੪॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਬਿਹੁਲ
ਨਾਥਬ੍ਰਿਜਰਾਜਜੋਲਾਲਲਤਾਇਕੈਸੁਖੁਲੀਓ॥ਰਾਗਰੇ
ਗਨਿਤਬਿਬਿਧਰਤਪਰਚਰਚਾਤਤਪਗਾਸੇਜਨਾਭੂ
ਖਨਬਸਨਰਚਤਰਚਨਾਅਪੁਨੇਕਗਾਵਹਗੋਕਲਵਹਨੰਦ
ਸਦਨਦੀਛਤਕੋਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਗਟਬਿਰੇਜਰਾਘਖਚੰਦਸਰਪਤਿ
ਮਨਮੋਹੈ॥ਬੱਲਭੁਸੁਤਬੱਲਭੁਭਜਨਕੈਕਲਯੁਗਮੈਦਾਪੁਰ
ਕੀਓ॥ਸ੍ਰੀਬਿਹੁਲਨਾਥਾਬ੍ਰਿਜਰਾਜਜੋਲਾਲਲਤਾਇਕੈ

ਸੁਖਲੀਓ॥ ੮੦॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਤਿ ਪੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ਤਿਪੁਰਦਾਸ ਕਾ॥ ਇਥਰਗਤੁ॥ ਪਤਿਕੇ ਸੁਦਿਵੰਤ
 ॥ ਸਾਪਸੀਤਿ ਤਸੇ ਵਹਿਤ ਪਟਕੁ ਜਨੁ ਦੇਵੰਤ॥ ੧॥ ਦਰਸਨ
 ਤਰਿ ਮੰਦਰਗਯੋ॥ ਉਪਜੀ ਮਨ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਟਪ
 ਹਿਰਾਇ॥ ਤੇਜ ਬਾਵੈ॥ ਗੋਸੀਤਾ॥ ੩॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਮੈ ਮਨ ਸਾਕ
 ਗੀਪਾ॥ ਵਸਰੁ ਤਿਨਿ ਪੋਕੇ ਪਾ॥ ਬੰਦ ਸਾਲ ਪਠ ਲੂਟ ਪਨ ਸਕਲ
 ਪਟਾਈਓ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਕਹਾ ਮੈ ਨ ਕਛੁ ਮਨ ਮੈ
 ਆਈ ਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੁਸਾਕ ਦੇ ਨੀਕ ਹੀ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਆਵੈ ਸਾਂ
 ਤਾ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਰ ਬਹੁ ਜਤਨ ਹੀ॥ ਠਮ ਸਦਾਂ ਨੀ
 ਆਈ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ॥ ਇਕ ਪੁਰਖ ਸੋ॥ ਉਬਾਜਾ ਰਪਠਾਈ
 ॥ ਏਕ ਰੁਪਈ॥ ਅਮਿਲੁ ਜੋ ਬਾਨੁ ਮੈ॥ ਟੇਤਿਹ ਆਨੁ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਵੈਰੁ॥ ਗੁਲਾ ਲੁਸੇ॥ ਚਪਠ ਦੇ ਜਨ ਮਾਨੁ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਆ

ਯੋਸਾਧਇਕਵਾਂਸੋਜਨਕਰਹੋਰਕਹਿ॥ ਰੰਡਾਰੀਕਪਹਾਦੀਯੀ
ਏਮਤੁਮੰਦਿਤਮੁਹਿਬਾਤਲਹਿ॥ ੫॥ ਵੈਸੇਕੀਨੀਸਾਧਸੋਧਕਾਤੁ
ਨਜਨਾਯੋ॥ ਦੈਰੰਡਾਰੀਹਾਥਥਾਨੁਦੀਵਾਂਪਠਾਯੋ॥ ਸੋਤਿਨ
ਕੁਮਵਿਛਾਇਐਰੁਪਟਉਪਰਹਾਥੋ॥ ਇਤਪ੍ਰਭਸੁਪਨਮੰਦਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਯਹਿਬਚਭਾਥੋ॥ ਮੁਹਗਾਤਸੀਤਲਾਗਤਮਧਿ
ਕਉਠਮੰਦਿਤਓਛਨੁਦਯੋ॥ ਨਹਿਮਿਟਤਿਮੰਗੀਠੀਯਲਪਰ
ਕਹਿਮਜਪੁੰਕੀਪਨਗਯੋ॥ ੬॥ ਮਨਸੇਪੰਡਾਚਕਤਬ੍ਰਹਮਬੇ
ਲਯੋਰੰਡਾਰੀ॥ ਜਿਹਜਿਹਪਈਕਵਾਇਨਾਮੁਤਿਹਕੋਸੀਭਾਰੀ
॥ ਦੀਨੇਸਕਲਬਤਾਇਬ੍ਰਹਮਪਾਛੈਯਹਭਾਥੋ॥ ਤਿਪੁਰਦ
ਸਪਠਥਾਨੁਬਿਛਾਵਨੁਕਰਮੁਹਿਰਾਥੋ॥ ਦਿਜਤਤਛਿਨਤ
ਹਿਸਿਵਾਇਕੈਪ੍ਰਭਪਹਰਾਏਬਸਨਬਰਾ॥ ਨਿਸਬੇਲੇਪ੍ਰਭਜ
ਡੋਗਯੋਮੁਨਿਮੰਦਿਤਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਰਾ॥ ੭॥ ਰੋਹਭਏਯਹਿਬਾਤ

ਸਰਸਪੁਰੇਸੁ ਨਿਪਾਈ॥ ਤਿਪੁਰਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ੨੭੨
 ਪ੍ਰਭ ਕੇਹੀ ਅਛਾਈ॥ ਦੋਰੇ ਤਬੈ ਮਹੰਤ ਭੁਪ ਸੋ ਜਾਇ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਰ ਚੋਰ ਰੁਪ ਪਕੇ ਚਰਨ ਨ ਅਕੁਲਾਂ ਨੀ॥ ਬਤ
 ਰੇਟ ਰਾਖ ਅਤਿ ਦੀਨੈ ਭਯੋ ਸਿਖ ਜ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਤੁਝ ਪ
 ਨੁਲੁਟਾਇ ਪੀਰ ਜੁਦੇ ਯੋਗ ਹਰ ਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗੀ॥ ੮॥ ੫॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਠੁਲੇ ਸਮੁਤ ਸੁਰਿ ਦਸ੍ਰੀ ਕੇ ਵਰ ਪਾਸ
 ਈਐ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਪਰ ਜੁਸਰ ਸਮੀਲੇ ਕੇ ਵਿਦੁ ਸਾਬਿ
 ॥ ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁਬੀਰ ਪੀਰ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕਲਨਾ ਬਹਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਪੁਨਾ ਬਜੁ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਜਦੁਨਾ ਬਹਿ ਭਜੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਾਸ
 ਮਨੁ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ, ਅਨੁਰਾਗੀ ਸੁਪਿਸ ਜਾਏ ਸਾਤ ਪ੍ਰਗਟ
 ਬਿਭੁ ਭਜਨ ਜਗਤਾਰ ਤਤ ਸਜ ਸਗਾਈਐ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਠ
 ਲੇ ਸਮੁਤ ਸੁਰਿ ਦਸ੍ਰੀ ਕੇ ਵਰ ਪਾਸ ਪਰ ਪਾਈਐ॥ ੯॥

ਗਿਰਪਰਨਗੀਸੁਖਿਸੁਦਾਸਕੋਨਾਮਮਾਂਸੁਸਾਂਸੁਦੀਓਸੀ
ਬੋਲੁਗੁਰਗਦਤਭਜਨਸਾਗਰਗੁਫੁਆਗਗਕਵਿਤੋਤੋ
ਖਨਿਰਦੇਖਨਾਖਸੇਵਾਮੈਨਾਗਗ।ਬਾਨੀਬਦਿਤਬਿਦੁਖਸੁ
ਜਸਗੋਪਾਲਅਲੰਕਿਤਾ।ਬਿਜਰਜਅਤਿਆਰਾਯਜਵੇ
ਪਾਗੀਸਰਬਸੁਚਿਤਾ।ਸਾਨਿਪਸਦਾਹਰਿਦਾਸਬਰਗੋ
ਰਸਜਾਂਮਦਿਤੁਬੁਤੁਲੀਓ।ਗਿਰਪਰਨਗੀਸੁਖਿਸੁਦਾਸ
ਕੋਨਾਮਮਾਂਸੁਸਾਂਸੁਦੀਓ॥੮॥ਸਾਖੀਸੁਖਿਸੁਦਾਸਜੀਕੀ
।ਟੀਕਾ।ਦੇਹਗਾ।ਸੁਖਿਸੁਦਾਸਹਰਿਗੁਰਗਤੁਬਰਪ੍ਰਗਨਗ
ਵਤਪ੍ਰੇਮ।ਨੈਨਨੀਰਤਨਪੁਲਕਸਦਕਹਬਰਨੇਤਿਹਨੇਮ॥੧॥
ਦਿੱਲੀਕੇਬਾਜਾਰਮੈਇਕਦਿਨਸੁਪਜੇਜਾਤਾ।ਦੇਖਿਜਲੇਬੀ
ਸੁਭਬਨੀਹੀਅਮੈਅਤਿਹਰਖਾਤਾ॥੩॥ਠਾਕੁਰਨੈਵੇਦਨਕੀਓ
ਹਲਵਾਈਕੇਥਾਗੁ।ਇਤਪੰਡੇਅਚਰਜਭਏਭੀਤਰਭਗੁਨਿ

ਭਾਗ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਹ ਗਾਥੇ ਲਾਗੇ ਰਹੇ ਕਿਵਾ ਗਾਥਿ ਸੁ
 ਦਾਸ ਸੰਗ ਸਾਧਾਇ ਕਤਿ ਨ ਸੁਭ ਕਯੋ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ॥
 ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਇਕ ਸਮੇ ਨਿਰਤ ਕਰਤੀ ਦਿਗ ਸਾਧਾ ਭਗਤ ਨ
 ਕੇ ਸੁਭ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀ ਹੀ ਅਉ ਮਗਾਧਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਨਮ
 ਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਲੈ ਸੰਗ ਗਏ ਹੁਕੁ ਲੇ
 ਕ ਕੀਲਾ ਜਗ ਵਾਈ ॥ ਮੰਜਨ ਕਰਾਇ ਪਹਿਰਾਇ ਪਟੇ ਸੇਰੁ
 ਕੁਖ ਨਦੀਏ ਬਗਾ ਲੈ ਸੰਦਰਸੈ ਠਾਢੀ ਕਰੀ ਗਾਵਹੁ ਗਨਮ
 ਨ ਮੁਖੈ ਹਰਿ ॥ ੫ ॥ ਨਗਰ ਨਾਇਕਾ ਕਰਤ ਨਿਤ ਜਹੀ ਅਮੈ ਅਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਦਰਸੁ ਭੁਲ ਗਯੋ ਕੁਲ ਪਨਹੀਤੀ ॥ ਤ
 ਰਿ ਮੁਸਕਾਂ ਨੇ ਲਖ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮਤ ਬਭਗਤ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਦੇ
 ਖਹੁ ਨਾ ਰਿਕਹਤ ਮੁਹਿ ਪਾਲਖਾਂਨੀ ॥ ਤਿਹ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਾਵਿ ਕਹਲੈ ਬਰਨੈ ਤਨ ਕ ਬੁਧਿ ॥ ਤਬ ਲੀਨ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਮੈ

ਛੂਟੇ ਤਨ ਨਹਿ ਰਹੀ ਸੁਧਿ॥੬॥ ਫਿਸ੍ਰਦਾ ਸਕੀ ਸੁਨੀ ਸੇਇ ਸੁ
ਰਸਾਗਰ ਆਏ॥ ਆਗੇ ਪੈ ਜਨ ਲੀਨ ਪੁਜ ਪਗ ਆਸੁ ਮਲ
ਏ॥ ਫਿਸ੍ਰਦਾ ਸਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਆਪਨੀ ਫਿਤ ਸੁਨਾ ਵਹੁ॥ ਮੁਹਿ ਛ
ਯਾਨ ਹਿ ਮਿਲੈ ਅੰਨ ਗੁਨ ਤਾਂ ਮੈ ਲਾ ਵਹੁ॥ ਜਨ ਗਾਏ ਪਦ
ਸਬੀ ਸਤ ਬਕ ਹਿ ਸਰੁ ਭੇਛਾ ਯਾ ਪਰਤ॥ ਬਦਿ ਹੋ ਫਿਸ੍ਰਦਾ ਵੈ
ਰੇ ਰਾ ਅਬ ਫਿਸ੍ਰਦਾ ਸਨਿ ਸਮੈ ਰਹਤ॥੭॥ ਜਨ ਜੀ ਅਕੀ ਪੁਰ
ਜਾਂਨ ਲਿਖੇ ਪਦ ਆਪ ਬਨਾਈ॥ ਡਾਰ ਖਾਟ ਗਏ ਹੋ ਨਿਖੇਲ
ਚਖ ਦਿਖ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਵੈ ਕੇ ਛਲ ਲਖੇ ਜਾਂ ਰਿਤੁ ਦੁਪ
ਛਕਰਾਯੋ॥ ਸੂਰਸਾਗਰ ਕੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸੇ ਉਪਦ ਅੰਨ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਹਰ ਬੇਹ ਰਿਭੁ ਗਤ ਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਕੇ ਰਸ ਰੁਰੇ॥ ਇਕ
ਨਿਸ ਬਨ ਮੈ ਕੁਏ ਗਿਰੇ ਫਿਸ੍ਰਦਾ ਸਹੀ ਅਵਸਹਰੇ॥੮॥ ਕੁੰ
ਡਲੀ ਆ॥ ਤਬ ਤਨੁ ਤਜ ਚਰ ਚਾ ਚਲੀ ਖੋਟੀ ਗਤਿ ਹਰਿਦੀ

ਨਾਏਕਮਾਸਪਾਛੈਮਿਲੇਦੇਹਰੋਪਕੀਲੀਨਾ।ਦੇਹਰੋਪਕੀ ੨੭੪
 ਲੀਨਾਬਿਪ੍ਰਸੋਕਯੋਬੁਝਾਈ॥ਆਰੋਪੁਭੁਜੁਗਏਕੁੰਯੋਮੇਰ
 ਸਿਬਨਾਈ॥ਪਗਲਾਗਨਮੁਹਿਕੋਮਹੰਤੈਜਪਦਜਾਂਉਅ
 ਬਾ।ਕੈਸੇਕਰਹਿਪ੍ਰਤੀਤਬਤਾਯੋਪਨੁਆਸੁਮਤਬਾ॥੬॥ਅ
 ਇਗੁਸਾਂਈਪ੍ਰਤਿਕਯੋਬਿਪ੍ਰਨਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਗੁੀਤਰਮੰ
 ਦਰਕੋਨਪਨੁਬੋਦ੍ਯੋਉਤਨੋਪਾਇ॥ਬੋਦ੍ਯੋਉਤਨੋਪਾਇਕੀਓ
 ਭੰਡਾਰਬਨਾਈ॥ਨਜੋਤੇਦਿਜਮੁਨਿਸੰਤਸਕਲਆਏਸੁਖ
 ਪਾਈ॥ਏਕਅਸਰਫੀਵੈਮੰਦਕਮੂਰਤੈਦਿਵਾਏ॥ਸਰੁਪੀ
 ਅਸੰਕਾਦੁਰਿਭਈਗੁਨਗਾਵਤਆਏ॥੧੦॥੬੬॥ਮੂਲਛਪੇ॥
 ਬਰਪਮਾਂਨਮੰਗਲਗੀਗੁੀਰਉਭੋਬੰਭੁਹਰਿਭਗਤਿਕੋ॥ਸ੍ਰੀ
 ਭਾਗੋਤਬਖਾਂਨਾਮੀਮੁਤਮਯਨਦੀਬਾਈ॥ਅਮਲਕਰੀ
 ਸਰੁਅਵਨਿਤਾਪਹਾਰਕਸੁਖਦਾਈ॥ਭਗਤਨਸੈਅਨੁਗ

ਦੀਨਸੋਪਰਮਦਯਾਕਗਾਰੁਜਨਜਸੋਪਾਂਨੰਦਸੰਤਸੰਪਟਕੇ
ਆਗਗਾਭੀਖਮਭਟਅੰਗਜਉਦਾਰਕਲਿਜੁਗਦਾਤਾਸੁਗ
ਤਿਕੋ॥ਬਰਪਮਾਂਨਮੰਗਲਗੀਭੀਰਉਭੈਥੰਗਹਰਿਗਤਕੋ॥
੮੩॥ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਪਰਤਾਪਤੇਖੇਮਗੁਸਾਣੀਖੇਮਕਰਗਾਘੁ
ਨੰਦਨਕੇਦਾਸਪ੍ਰਗਟਭੁਮੰਡਲਜਾਂਨੈ॥ਸਰਬਸੁਸੀਤਾਰਾ
ਮਐਰਕਛੁਉਰਨਹਿਅੰਨੈ॥ਪਨੁਖਬਾਂਨਸੋਧੀਤਿਸ੍ਵਾਮਿ
ਕੇਆਯੁਪਯੁਜਾਰੇ॥ਨਿਕਟਿਨਿਰੰਤਰਿਗਤਤੋਤਕਬਹੁਨ
ਹਿਨਜਾਰੇ॥ਸੁਰਬੀਰਹਨੁਮੰਤਸਵਸਪਰਮਉਪਾਸਕਪ੍ਰੇਮ
ਭਗ॥ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਪਰਤਾਪਤੇਖੇਮਗੁਸਾਣੀਖੇਮਕਰਗਾ॥
੮੪॥ਬਿਠੁਲਦਾਸਮਾਥੁਰਮੁਕਟਭਟੇਅਮਾਂਨੀਮਾਂਨਦਾ॥ਤਿ
ਲਕਦਾਂਅਸੋਧੀਤਿਗੁਨਹਗੁਨਅੰਤਰਧਾਕੋ॥ਭਗਤਨ
ਕੋਉਤਕਰਖਜਨਮਭਰਰਸਨਉਚਾਕੋ॥ਸਰਲਹਿਦੈਸ

ਤੇਖਜਹਾਂਤਹਾਂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਉਤਸਵਮੇਸੁਤਦਾਨੁਕੀਓ
 ਰੁਮਰੁਤਭਾਰੀ॥ਹਰਿਗੋਵਿਦਜੇਜੇਗੋਵਿਦਗਿਰਾਸਦ
 ਆਨੰਦਦਾ॥ਬਿਛਲਦਾਸਮਾਬੁਰਮੁਕਟਭਏਅਮਾਂਨੀਮਾਂਨ
 ਦਾ॥੮੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬੀਛਲਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹ
 ਰਾ॥ਵੈਪਰਹਤਨਿਪਕੇਹੁਤੇਦੀਨੰਤਾਂਕੇਦਾਨੁ॥ਪਨੁਬਾਂਟਨ
 ਹਿਤਲਹੇਸੇਤਜੇਪ੍ਰਾਨਅਗਨਾਂਨ॥੧॥ਗਹੀਗਰਭੁਕੇਸਹਤ
 ਤਬਛੋਟੇਦਿਜਕੀਨਾਗਿ॥ਜਨਮੇਸੁਤਰਖਨਾਮਬਰਬੀ
 ਛਲਦਾਸਕੁਮਾਰਾ॥੨॥ਵੈਸਬਰਖਵਦਸਭਯੇਪ੍ਰੇਮਭਰਾ
 ਤਿਰੈਲੀਨਾ॥ਬਰਵਸਕੀਓਬਿਵਾਹਤਬਜਨਨੀਤਦਪਨਭੀ
 ਨਾ॥੩॥ਪੁਨਿਮਾਤਾਉਪਦੇਸਹਿਤਸੁਨਸੁਤਮੁਹਬਚਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਅਵਗੁਨਬਿਨੁਨਹਿ॥੪॥ਤਜਤਕੇਤੀਅਸੁਰਮੁਨਿਰਿਖਰੀ
 ਤਿ॥੫॥ਛਪੇ॥ਭਗਤੁਮਾਤਸੇਕਹਤਬਪੁਅਪੁਨੀਸਮਸ੍ਰ

ਵਹੁ॥ ਜੋ ਮੁਹਿ ਸੇ ਹਿਤੁ ਚਹਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਵੈਸੇ
ਭੀ ਨੀ ਨਾ ਰਿਖਿ ਪਾਕੀ ਨੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਬਾ ਕੁਮ ਕੁਮ ਸੇਵਾ ਸੇ
ਪਗਈ ਤੀ ਅਹੀ ਅਚਿੰਤਾ ਸੁ ਬਾ॥ ਨਿਸ ਬਾ ਸੁ ਰਦਿ ਜਹ ਰਿਪੇ
ਮਾ ਮੈ ਭੁਪਤਿ ਨਿਜ ਦਾ ਮੈ ਕਹੁ ਜੋ॥ ਕੇ ਜੇ ਆਵਤ ਸੁ ਭਾਨ ਬਿਪ੍ਰਸੁ
ਤਤਿ ਨਹ ਰਿਭੁ ਗਤੀ ਸੁ ਖੁਲ ਪੁਜੇ॥ ੫॥ ਸੁ ਨਿਭੁ ਪਤਿ ਹੀ ਅ
ਹਰ ਖਲੇ ਨ ਪਠਿਏ ਨਿਜ ਸੇਵਕਾ॥ ਰੂਪ ਜੇ ਮੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕੂਤ
ਫੇਰੇ ਮਾਹਿ ਦੇਵਕਾ॥ ਨਿਪਾਢਿ ਗਬੈ ਠੇ ਬੈਦ ਬਿਪ੍ਰਤਿ ਨ ਬਾਤ
ਬਿਗਾਹੀ॥ ਨਾ ਚੈ ਸਿਸਹੀ ਅਕ ਪਟ ਠਗੇ ਪੁਰ ਕੇ ਨਗ
ਰੀ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਜੋ ਨਿਪਤਿ ਕੋ ਮਲੇ ਦੁਸ੍ਰੇ ਵੇਚਾਰ
ਤਬਾ॥ ਕਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੁਲਾਯੋ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਕਰ ਜਾਗਨ ਨਿਪਰੇ
ਹ ਅਬਾ॥ ੬॥ ਕੀਏ ਬਿਛੋਨਾ ਜਾਇ ਚੋਰਾ ਉਚ ਅਟਾਹੀ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਪ ਸੁਭਾਇ ਗਾਇ ਗਾਨ ਕਰ ਨ੍ਰਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਉਮ ਕੋ

ਹੀ ਅਹਰਿਯੇ ਮਗਾਈ ਤਨਕੀ ਸੁਧਿ ਭੁਲੀ ਗਹਿ ਪਦਗਾਵ ੨੭੬
ਤਪ੍ਰੀਤਿ ਗਿਕੇ ਤਹ ਤੇਰਿ ਜਲੁ ਲੀਗਾ ਮੁਖ ਸੇ ਤਰੁ ਯੋ ਦਿਖਾਨਿ
ਪਤਿ ਕੋ ਦੁਸੁ ਬੈਦ ਭਾਗੁ ਤਬੈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਵ ਕਾ ਭਾਰ
ਕੈ ਸੰਗ ਪਨੁ ਪਠਾਨਿ ਪਬਹੁ ਅਬੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗੇ ਤੀਜੇ ਦਿਵਸ
ਮਾਤਸ ਬਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਹਿ ਰਹੀ ਏਸ ਨਗਰ ਭਗਤੀ
ਅਮੈਤ ਬਾਝਾਈ ॥ ਨਿਕਸੇ ਆਪੀ ਹੋਂ ਨਿਬਾਤ ਕਾ ਹੁੰਨ ਜਨਾਈ
॥ ਆਇ ਛੁਟੀ ਕਰਗਾ ਮਧੇ ਮਭਗਤੀ ਹੀ ਅਭਾਈ ॥ ਸੁਨਿਰ
ਜਾ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ ਰਹੇ ਛੁੰਛ ਪਾਯੋ ਨਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਜਨਨੀ
ਐਤੀ ਅਪਾਇ ਸੁਧਿ ਆਈ ਗਹਿ ਜਨ ਦਿਗਤ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰ
ਡਲੀ ਆਗਾ ਭਾਖਰਹੀ ਸੁਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰਗਏ ਨਤ ਹਕੋ ਛਾ
ਇ ॥ ਕਰਤ ਨ ਮੇਵਾ ਲੋਗ ਕਛੁ ਰੋਂਨ ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ॥ ਰੋਂਨ
ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਦਸਹੁ ਮਥੁਰਾ ਮੈ ਗਹਿ ਜਨਾ ਗਹਿ ਕੀਆ

ਰਾਜਾ ਪਾਇਗਾਏ ਤਤਪਰੀ ਤਰਖਤ ਮਨਾ ਦਿਖਾਤੀ ਇਕੁ ਭਗਤ
 ਵਾਹਗੁ ਪਡੇਰਾ ਰਾਖੇ ॥ ਗਾਗਰੁ ਵਤੀਤੀ ਅਥਿ ਪ੍ਰਤਾਂ ਹਿਯ ਹਬ
 ਚਤ ਬਭਾਖੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਚਹੀਏ ਗੁਰੂ ਸੁੰਠ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕੁ ਨ ਅੰਨਸ
 ਨੇਗਾ ਬਾਸ ਨ ਰਾਖਾ ਜੇਤ ਅਬ ਭੁਮੁਖੇ ਦੋਹੇ ਹਾ ॥ ਭੁਮੁਖੇ ਦੋਹੇ
 ਪੁਨਾਰੀ ਅਥਿ ਸਮੇ ਆਯੋ ॥ ਗੀਤ ਭਾਂਢੇ ਪਰੇ ਕਾਹ ਪਤਿ ਕੇ ਮਨ
 ਭਾਯੋ ॥ ਨਿਮ੍ਰਤਤੀ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਖੇਦ ਅਵਨੀ ਪਨੀ ਮਲਤ ਬਾ ॥ ਖਾ
 ਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਕਹਿਯੋ ਬਿੰਤ ਲੈ ਹੋਰਾ ਵਰਿ ਸਭਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਨ ਮਹਿ
 ਕਪਿਤ ਮਾਮਲੀ ਸ਼ੀ ਭਗਵਾਂ ਨ ਸੁਜਾਂ ਨਾ ॥ ਜੋ ਭੀ ਸੰਗ ਹਿਲੀ
 ਜੀਏ ਜੋ ਕਰ ਜੋ ਰਬ ਖਾਂ ਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰ ਜੋ ਰਬ ਖਾਂ ਨਾ ਬਿਭੇ ਯਾਤੁ ਮ
 ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਾ ॥ ਪਿਤ ਪਿਤਾ ਮਪਨੀ ਨਹ ਮਹਿਨ ਹਿਧ ਗਾਡੀ
 ਅਬਾ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਹਿਤ ਭਗਤ ਬਿੰਤ ਲੈ ਆਏ ਸੁਖ ਮਨਾ ॥
 ਨਹਿਤ ਖਾਣੁ ਕਛੁ ਲੀਨ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋਈ ਨੈ ਸਬ ਪਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ

ਨਮੋ ਜੇਤੁ ਨਾਮ ਪਰਗੀ ਗਾਇ ਸਪ੍ਰੀਤਾ ਬਡੇ ਭਯੋ ਹਰਿਗੁਰ
 ਰਵੈ ਜੈ ਸੋ ਪਿਤ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ਜੈ ਸੋ ਪਿਤ ਕੀ ਗੀਤਿ ਏਕ ਦਿਠ ਬੈਠੈ
 ਉ॥ ਬਾਰ ਬਾਹੁ ਇਕ ਆਇ ਗੀਤ ਪਦ ਗਾਯੋ ਜੈ ਉ॥ ਚੀਓ ਸਕਲ
 ਪਨੁ ਹੋਹ ਮਿਟਤ ਨਹਿ ਭੁਖ ਨੈਕੁ ਨ ਬਾਪੁ ਨਿਇਤ ਉਤਨ ਦੇਖੁ
 ਤਬੇ ਸੁਜਾ ਕੋਈ ਅਤ ਬਾ॥ ੧੨॥ ਛਪੋ ਗੀ ਗਾਇ ਕੀ ਸਿਖ ਜੁਤੀ
 ਇਕ ਨਿਪ ਕੰਨ ਜਾ ਬਗਾ ਸੋਹੀ ਅਮੋ ਅਕੁਲਾਇ ਪਛੋ ਸੇਵਕ ਗੁਰ
 ਕਾ ਪਗ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਨੁ ਲੇਹੁ ਸੋ ਹਿਗੁਰ ਮੋ ਕੋਈ ਜੈ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਸਾਜ ਸਮਾਜ ਤਉ ਦਿਜ ਵਰ ਕੋਲੀ ਜੈ॥ ਤਨ ਲਾਜ ਲੇਕ ਭੁਪ
 ਤਿਸੁਤਾ ਗੁਨ ਜਨ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇਤ ਬਾਗਈ ਬੇਸੁਜਾ ਕੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਰ ਕੀਏ ਬਿਛੋਨਾ ਅਨਿਕ ਅਬਾ॥ ੧੩॥ ਜਿਵ ਕਾ ਬਿਪ੍ਰਚ
 ਛਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਨ ਕਾਲੇ ਆਈ॥ ਮਧੁ ਜਸ ਭਾਕ ਗਨਿਤੁ ਜਸ ਕ
 ਲ ਪਨੁ ਦੀਓ ਲੁਟਾਈ॥ ਬੈਠ ਗਈ ਭਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਜੋਤਿ ਨ ਨਿਖਰੈ

ਨਜਾ ਪ੍ਰਤਿ।। ਨਚਹੁ ਅਬ ਤੁਵਵਾਰ ਲੇਹੁ ਹਰਮੋ ਨਿਗੀ ਕਤਾ।।
ਬਰਭੁ ਪਸੁਤਾ ਤਨ ਲਾਜਨ ਬਉਪਨੁ ਪਰਿਬੰਧੇ ਪਰੇ।। ਗਾਨਿ
ਕਾਤਿ ਹਰਗ ਗਿਲੀ ਨਤ ਬੈਠਾ ਟੀਪੀ ਨਿਰੁਵਨ ਰੇ।। ੧੪।। ਨੈ
ਕੁਲਾ ਚਨ ਦੀ ਨਦੀ ਓਦਿ ਜਵਰਤਾ ਕੋਤ ਬਾਸੁਤਾ ਲੇਹੁ ਮਤੁ ਮੇ
ਹਿ ਬਾਗੇ ਹਰਿ ਭੁਕੇ ਅਬਾ ਵਹ ਕੇ ਸੇਹਰਤ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਹਰ ਲੇਅ
ਟੀ।। ਸਹਸਾ ਦਿਜਤੁ ਨਿਪੁੰਨ ਲੇਹਾ ਅਚਰ ਜਮਨ ਪਾਟੀ।। ਪਿਤ
ਹੁੰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਬਿਪ੍ਰਗਯੋ ਹਰਿ ਪੁਰਤ ਬੈ।। ਸਦਰੁ ਹ
ਤ ਚਰਨ ਪਗ ਰੇਨ ਹਿਤ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾਚਤੁ ਅਬੈ।। ੧੫।। ੬੭।।
ਮੂਲ ਛਪੇ।। ਹਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਲੇਹੁ ਜਨ ਬਲ ਰਾਂ ਨਾ ਕੋ ਉਤਰੁ ਦੀਓ
।। ਉਗਤੇ ਜਉ ਦਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਖਰਾਟੀ ਸੀਵਾ।। ਪ੍ਰੇਮ ਪੁੰਜ ਗਸਰ
ਸਿਸਦਾ ਗਦਗਦ ਸੁਰਗੀ ਵਾ।। ਭਗਤ ਨ ਕੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ ਤੁੰ ਕੋ
ਲੁਗਾਯੋ।। ਹਿਰਣਕਸਪ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਰਮਾਇਸ੍ਵਰ ਤੁੰ ਦਿਖਾਯੋ।।

ਸਸਟੁਬਕਤਾਨਗਤਮੇਰਾਜਸਭਾਨਿਪਰਕਕਯੋ।।ਹਰੀ
 ਰਾਮਹਠੀਲੇਕੁਜਨਬਲਗਾਂਨਾਕੋਉਤਰੁਚੀਓ॥੮੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਹਰੀਗਾਂਮਜੀਕੀ।।ਟੀਕਾ।।ਸੋਰਠਾ।।ਹਰੀਗਾਂਮਤ
 ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਸਰਬਜਗਤਮੇਵਿਦਤਏ।।ਆਯੋਸਾਪਜੁਨੀਤਨਿ
 ਜਦਖਕਯੋਮੁਨਾਇਤਿਹ॥੧॥।।ਦੁਮੇ।।ਕੁਪਤਿਸਾਚਿਵਕੋਠੇ
 ਰਲੀਨਤਿਨਕੁੰਮਛਿਨਾਈ।।ਫੁਟੇਦੇਖੁਲਗਾਇਨਾਗਿਪਗਪ੍ਰੀ
 ਤਿਲਗਾਈ।।ਨਿਪਹੀਅਮਾਂਨੀਸਾਦਮਾਂਨੁਜਗੁਲੀਨਮੰਗਾਈ
 ।।ਕੋਸੇਪੈਰਿਰਬਾਹਮਰਤਕੁਖੇਦੁਖਪਾਈ।।ਸੁਨਿਸੰਤਬਚਨਜ
 ਨਹੀਅਵਫਜੋਗਏਕੁਪਪੈਰਿਸਭਗੇ।।ਹਰਿਕੇਖਮਯੰਕਕਲੰਕ
 ਬਿਨੁਕਰਤਰੰਕਕੁਪੈਦਗੇ॥੩॥।।ਜੇਸੁਖਚਹਿਹੇਨਿਪਤਿਸੰਤਚ
 ਨੀਸਿਰੁਰਾਖਹੁ।।ਨਤਹਰਨਾਕਸਮਾਂਤਪੁਤਗਾਤਿਨੈਨਨਿਲਾਖ
 ਹੁ।।ਇਹਬਿਪਦੈਉਪਦੇਸੁਸਾਪਕੋਕੁੰਮਾਦਿਵਾਈ।।ਅੰਨਰਾਸੋਜੇ

ਮ

ਛੀਨਤਾਂ ਹਿਤੇ ਦਸਗੁਨ ਪਾਈ॥ ਅਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਕੀ ਨੇਭੁ ਪਕੇ ਸੰਤ
ਭੇਖਤ ਰਿਮਾਂ ਨੇਭਾਈ॥ ਜਾਂਤ ਸੁਖੁ ਪਰਲੋਕ ਗਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂ
ਨਬ ਖਾਂ ਨੇਭਾ॥੩॥੬੮॥ ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਕਮਲਾ ਕਰ ਭੁਟ ਜਨਰ
ਤ ਮੇਤਤ੍ਰ ਬਾਦੀ ਰੇਪੀ ਪ੍ਰਯਾ॥ ਪੰਡਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਧਿਕ ਅ
ਦਰ ਦੇ ਅਰਜਾ ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਦੁਤੀ ਅਮਨੁ ਪਦਾਰਜਾ॥
ਜਿਤੇ ਕਿਹ ਰਿਅ ਵਤਾਰ ਸਬੈ ਪੂਰਨ ਕਰ ਜਾਂ ਨੇ॥ ਪਰ ਪਾਟੀ ਪ੍ਰਯ
ਬਿਜੈ ਸਾ ਦਸ ਭਾਗੇ ਤਬ ਖਾਂ ਨੇ॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਤ ਸੀ ਮਤ ਪੁਰਾਣ
ਤਪਤ ਮੇਧਾ ਗੀਭੁਜਾ॥ ਕਮਲਾ ਕਰ ਭੁਟ ਜਨਰ ਤ ਮੇਤਤ੍ਰ ਬਾਦੀ
ਰੇਪੀ ਪ੍ਰਯਾ॥੮॥ ਬਿਜਭੁ ਮਓ ਪਾਸ ਕਭੁਟੇ ਸੇਰ ਚਿਪ ਚਿਗਿਏ
ਕੈ ਕੀ ਚੰ॥ ਗੋਪ ਸਥਲ ਮਥੁਰ ਮੰਡਲ ਜਿਤੇ ਵਰਾਹ ਬਖਾਂ ਨੇ॥ ਤੇ
ਕੀਏ ਨਗਾਇਏ ਪ੍ਰਸਿੰਧ ਸਕਲ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮੈ ਜਾਂ ਨੇ॥ ਭਗਤਿ ਸੁਪ
ਕੋ ਸਿੰਧ ਸਦਾ ਸਤ ਸੀਰਾ ਸਮਾਜਨਾ॥ ਪਰ ਮਰਸ ਗੁਨ ਅਨਨ੍ਯ ਕੇ

ਸੁਲੀਲਾ ਕੇਭਾਂਡਾ ਨਾਗਨਾਂ ਨਸਮਾ ਰਤਕਪੱਖ ਕੋਨਾ ਹਿਨ ਕੇਭੁ
 ਖੰਡਨ ਕੀਓ। ਬਿਨੁ ਕੁੰਮੁ ਉਪਾਸ ਕਭੱਟ ਸੋਗ ਚੇਪ ਚਿਹਰੇ ਕੇ
 ਕੀਓ। ੮੮। ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਤੁ ਦਾਸ ਕੁੰਟ ਨੀਕੀ ਟੀਕਾ ਕੁੰ
 ਰਲੀਆਗਾ ਬਿਨੁ ਮੇਤੀ ਰਬਗੁ ਪਤਯੇ ਨਾਂ ਨਤਨਾਂ ਹੀ ਕੋਇ। ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਗਾਇਤੁ ਦਾਸ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਹੈਸੇ। ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਹੈਸੇ।
 ਕੋਯੇ ਲੀਲਾ ਕੁੰਡ ਪਾਂਸਾ। ਜਨ ਨਾਗਾ ਸਿ ਬਨਾਇ ਨਹਾਂ ਖੇਲੇ ਬ
 ਲਰਾਮਾਂ। ਚੀਹਰ ਨਤਟ ਬਾਲ ਗੁਲ ਸੰਗ ਬੰਛਨ ਏ ਸਿੰਘ।
 ਪ੍ਰਭ ਸਰੂਪ ਪਰਾਇ ਸਕਲ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਬਿਨੁ। ੧। ਪੁਨਿ
 ਨਨ ਉਚੇਰੇ ਗੰਮ ਮੈ ਕਹੀ ਤਿ ਬੇਨਿ ਬਿਰਾਜਾ। ਸੁਨਿ ਸੰਤ ਨਹੀ ਅ
 ਸੁਖੁ ਲਯੋ ਜੇਹੇ ਦੁਸੁ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ। ਜੇਹੇ ਦੁਸੁ ਬਿਨੁ ਕਾਜ ਕਹਾ ਪਾ
 ਖੰਡ ਚਲਾਯੋ। ਅਤਿ ਉਚੀ ਯਹਿ ਠੇਹ ਨੀਹੁ ਨੈਕੁ ਨਾਹਿ ਗਯੋ।
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਤੁ ਗਏ ਤਹਾਂ ਸੰਗ ਭੀਰ ਸੰਤ ਮੁਨਿ। ਬੇਹੁ ਪੁਦਾਓ

ਸਕਲਤੀਨਪਾਰਾਨਿਕਸੀਪੁਨਿ॥ ੩॥ ਛਪੈ॥ ਹੀਅਰਖੰਤਬਿ
ਤੰਤਸੰਤਬੁਝਤਭਗਤੈਪ੍ਰਤਾ॥ ਕਿਹਹਿਤਵਸੀਤ੍ਰਿਬੇਨਿਪ੍ਰਯਾ
ਗਆਯੋਦਰਸਨਹਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਭੁਟਾਕੀਨਈਹਾਂਪ੍ਰਭਰਾਸਿਬ
ਨਾਈ॥ ਪਾਰਾਤੀਨੋਬਹੀਗਦੁਲਮੰਯੋਹਰਖਾਈ॥ ਸੁਨਿਮੁਦਤ
ਸਾਪਹੀਅਰੁਰੇਸਠਿਦਰਨਲਾਗਸਿਖਭੁਟੇਸਬਾ॥ ਚੁਦਪਾਗਪ
ਏਨਨਕ੍ਰਿਪਾਤੇਇਹਬਿਪਤੀਰਬਪ੍ਰਗਟਤਬਾ॥ ੩॥ ੬੫॥ ਸੁਲ
ਛਪੈ॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਬੱਲਭੁਬੱਲਭੁਸੁਅਤਿਦੁਰਲਭੁਸੁਖੁਮਾਨ
ਸਦੀਓ॥ ਨਿਤ੍ਯਗੁਨਾਨਗੁਨਨਿਪੁਨਰਾਸਮੇਰਸਬਰਖਾਵਤਾ॥
ਅਬਲੀਲਾਲਤਾਦਿਬਲਤਦੀਪਤੈਰਿਣਾਵਤਾ॥ ਅਤਿ
ਉਦਾਰਵਿਸਤਾਰਸੁਜਸਾਬ੍ਰਿਜਮੰਡਲਰਾਜਤਾ॥ ਮਹਾਮੋਹ
ਤਸਵਕਰਤਬਹੁਤੁਸਬਹੀਸੁਖਸਾਜਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੁਭੱਟ
ਪ੍ਰਭੁਪਰਮਪ੍ਰੀਤਿਰਸਵਸਕੀਓ॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਬੱਲਭੁਬੱਲਭੁਸੁ

ਕੀ

ਅਤਿ ਦੁਹਲੁ ਭੁਖੁ ਮਾਨਸ ਦੀਓ ॥੮੯॥ ਸੰਸਾਰ ਸ੍ਵਦੁਖੁ
ਵਾਂਤ ਜੇ ਦੁਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਤਜਾ ਗਈਓ ॥ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇ ਸਬੰਗ
ਹੁਤੇ ਸਬੰਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਰੋੜ੍ਹੇ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰ ਬਿਭੇ ਭੁਜ ਬਲ
ਨਹਾ ਗੀ ॥ ਜਹਿ ਸੁਖ ਅਨਿਤੁ ਵਿਚਾਰ ਵਾਸੁ ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਕੀਨ
॥ ਜਲ ਥਾਲ ਭਰ ਸੰਤੋਖ ਕੁੰਝ ਕਰ ਵਾਸੁ ਨਦੀਨ ॥ ਬਿਜਭੁ ਮਰਹ
ਸੁਜਰਾ ਪਾਇ ਸੁਭਗਤ ਤੋਖ ਉਪਾਰ ਕੀਓ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸ੍ਵਦੁਖੁ
ਖਵਾਂਤ ਜੇ ਦੁਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਤਜਾ ਗਈਓ ॥੯੦॥ ॥
ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤ ਭੋਸਨਾਤਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤੀ ਖੰਨ ਦ੍ਰੋਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਬੀਗ ॥ ਹੁਤੇ ਸੇਠ ਪਨੁ ਤਜਾ ਗਏ
ਹ ਬਿਜਮੈ ਵਸੇ ਸਪੀਗ ॥ ਬਿਜਮੈ ਵਸੇ ਸਪੀਗ ਕੁੰਝ ਬਿੰਦਾ ਬਨ
ਭਾਯੋ ॥ ਪਾਂਤ ਪਾਤਸਭ ਤਜਾ ਗਕਠੇ ਤੀਸੁ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ਨਿਦ
ਗਾਮ ਵਸਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਬਰਸਾਂ ਨੇ ਬਗ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਸੇਪੀ

ਤਿਰੈਂ ਨਿਦਿਨ ਸਮੁਤ ਪਤਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਏ ਇਕਾਦਿਨ ਰੂਪ ਛਿਗ
 ਸਾਨਤਨ ਮਤਿ ਪੀਗਾ ਪਹੁਨਾਈ ਤਿਤ ਮਨਿ ਵਸੀ ਖੀਰ ਜਿਵ
 ਟੀ ਐ ਬੀਗਾ ਖੀਰ ਜਿਵਾਈ ਐ ਬੀਰ ਪਾਂਤੁ ਤੇ ਦਲਨ ਹਿੰਦੂ
 ਪਾਗੈ ਕੁਨ ਬਨੈ ਉਪਾਇ ਚਿੰਤੁ ਖਟ ਪਟ ਮੇਰੁ ਪਾਗਾਇਤਰ
 ਪੇਪ੍ਰ ਤਿਕੋ ਯੋਸੋ ਜਲੈ ਨਾ ਵਹੁ ਪਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਖਰਾਂ ਕੁਮਾਰ
 ਪਾਰ ਕੰਨਾ ਤਨ ਆਏ ॥ ੨ ॥ ਛਪੈ ਬਾਲ ਦੇਸ ਛੁਬਿਧਾਂ ਮਸੋ
 ਨਸਬ ਆਗੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨੁਕਰ ਹਿਰਿ ਪਾਹਰਿ ਨਨ
 ਯਹਿ ਰਾਖੀ ॥ ਕੁਰਗਤੁ ਰਸੈ ਟੀਲ ਰਾਜੇ ਲਾ ਰੁਲੀ ਗੋਗ ਸਿਪ
 ਟੀ ॥ ਖਾਵਤ ਹੀਤ ਤਕਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਮਦਸੀ ਚਛਿ ਆਈ ॥ ਬੁ
 ਫੁਲਨਾ ਤਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿਕਰੀ ਬਾਤ ਸਮਝੈ ਸਬਾ ॥ ਪ੍ਰਮ
 ਕੁਤਨ ਐ ਸੀ ਕਰਹੁ ਟਿਗ ਸਾਜੇ ਮਿਲ ਪੈ ਅਚਹੁਤ ਬਾ ॥ ੩ ॥ ਗ
 ਵਤੁ ਹਰਿ ਪਦ ਰੂਪ ਸਾਪਸੁ ਨ ਪੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮੂਰਛਾ ॥

ਈਸਬਨਤਨਸੁਪਿਨਹਿਲੀਤੀਆਪਪੀਰਜੀਠਫਰੇਦਿ
 ਖਕਰਣਗੁਸਾਂਈਸੰਕਾਮਨਮੈਅੰਨਗਏਛਿਗਪ੍ਰੀਛਤ
 ਈਅਨਬਿਗਹਿਸੁਸਤਤੇਲਗੇਛਾਲੇਪਰਗਯੇਗਾਤਤ
 ਬਾਪੈਦੀਨਗੁਸਾਂਈਪਰਗਾਤੇਤਵਸਹੁਪਲਖਪ੍ਰੇਮਅਬਾਖ
 ਾਫੰਡਲੀਆਪੁਨਿਪ੍ਰਭਸੁਪਨੇਮੈਕਯੋਪੇਨਸਾਲਮੁਹਿਵਸਾ
 ਦੁਪਧਾਰਅਵਨੀਪਰਤਪੈਚੀਕਰਲਗਗਾਤਾਪੈਚੀਕਰਲ
 ਗਗਾਤਤਹਾਂਤੇਅੰਨਹੁਮੇਹੀਭੇਰਹੇਤਲੇਸੰਤਸੰਗਾਦਿਖ
 ਗਯੇਓਹੀਦਿਖਦਰਸਨਹਰਖੰਤਸਾਧਬਰਨਤਨਕੇਰ
 ਨਾਭਗਤਸਨਾਤਨਪਾਸਦੁਪਲੈਪ੍ਰਭਆਏਪੁਨਿਪਾਛਪੈ
 ਈਬਿਧਾਵਤਭਏਪਾਂਚਦਿਨਨੰਦਕੁਮਾਰਾਮਟਕੀਦੁ
 ਗਪਸੁਪਾਰਖਾਂਡੇਨਾਕਰਧਾਰਾਬੁਝਭਗਤਸਪ੍ਰੀਤਕੋਨ
 ਕੁਲਤੁਮੇਰਗੁਮਾਗਾਈਚਾਰਬਖਾਂਨਬੀਸਪਿਤਭਾਖੇਨਮ

੨੮੧

॥ आगलदिनपुनरिगएपुबुबुजेबुगतकोबिबदिअति
 ॥ बुबुतपुगमेननजाएपुनिकोमसुममसिबिबदमति
 ६॥ कुंरुडीआपगगीसुगीबंपसिबअतिमुंदरदुबि
 पंभाकहिआजेबुताचतुननदपितकोनामानंदपि
 ताकोनामलेगकहिटीहंनकेडु॥ बुबुआएनलनैनाब
 आवैटिगमेडु॥ कुरगहिजंनदेडुमेहिमनलेबुग
 मगापुनिपुबुनिसकोमलेमेमेबुगतगोपगा॥ ॥ ॥
 नीनगनसमकहिपुपकाबुअनुसागासिकसनातन
 आंनहीअरापेराजकुमारि॥ रापेराजकुमारितंहीअ
 सुपिपमादीनी॥ महांबुजंनकडिरगतंहिकिमसमत
 लीनी॥ मसुगगीसुनिपुपसनातननैकुनचैनी॥ सुरीगप
 सरतीरगएउददेधीबेनी॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗੁਲਤੀ ਪਾਦ ਪਛਾਗੀ ॥ ਲਟਕਤ ਬੇਨੀ ਅਵਨਿ ਰੋਗੇ ਦੇਖ
 ਭਗਤ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਤੁ ਯਹਿ ਨ ਗਨਿਕਾਟ ਭਾਗ ਠਾਢੇ ਰੋ ਦੁਗੀ ॥
 ਸਾਦ ਪਾਂਨ ਪੁਨਿ ਦੇਖ ਲਾਹੁਲੀ ਛੁਬਿ ਸੋ ਪੁਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਦ
 ਰਾਮ ਯੋ ਕੁਤ ਪਹਿਸਾ ਚੁਬੇਨਿ ਨ ਗਨਿਕੀ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਤ ਬਹੁ ਭੁਧ ਮਨ ਤਨ ਕੇ ਮਹੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਮੂਲ ਛੁਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੰਸ ਗੁਸਾਂਟੀ ਭੁਜਨ ਕੀਰੀ ਤਿਸ ਕਤਿ ਕੇ
 ਉਜਾਂ ਨ ਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਨ ਪ੍ਰਪਾਂਨ ਹਿੰਦੈ ਅਤਿ ਜੁਇ ਛੁਭੈ ਪ
 ਸੀ ॥ ਕੁੰਜ ਕੇਲ ਦੇ ਪਤਿ ਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਕਰਤ ਬਵਾਸੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਿਪਤਾਂ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਪ ਨਹਿ ਦ
 ਸ ਅਨਿਨ੍ਯ ਉਤਕਟ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਬਜਾ ਸੁਸੁਵਨ ਪਥ ਅਨੁ
 ਸਰੈ ਸੋਈ ਭਲੈ ਪਹਿ ਚਾਂਨ ਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੰਸ ਗੁਸਾਂਟੀ ਭੁਜ
 ਨ ਕੀਰੀ ਤਿਸ ਕਤਿ ਕੇ ਉਜਾਂ ਨ ਪੈ ॥ ੯੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੰਸ

ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਸੋਰਠਾ॥ਸ੍ਰੀ॥ਹਰਿਬੀਸ॥ਸੁਜੰਨ॥ਕਿਸ਼ਨ॥ਅਪ
 ਛੇਕਰੈ॥ਸੁਤਾ॥ਭੁਪ॥ਬਿਖਭੰਨ॥ਸਿਮਰਤਾ॥ਪ੍ਰਥਮੇ॥ਤਾਂਹਕੇ॥੧॥
 ਅਤਿਹਿਤਨੰਦਕੁਮਾਰ॥ਸ੍ਰੀ॥ਰਾਧੇਸ਼੍ਰੀ॥ਜੰਨ॥ਜਗਾ॥ਅੰਗੁਨਕਛੂ
 ਵਿਚਾਰ॥ਰਾਧੇ॥ਰਾਧੇ॥ਰਟਤਯੋ॥੨॥ਛਪੇ॥ਸੁਤਾ॥ਬਨਿਤਾ॥ਧਨੁ
 ਤਜਾਗਕੇ॥ਹਾਥੀ॥ਦਾਬਨ॥ਆਏ॥ਰਾਧਾ॥ਬੰਲ॥ਕੁਨਾ॥ਮੁਖਪਤੀ
 ਸਦਿਨ॥ਸੁਖਪਾਏ॥ਨਾਮ॥ਰਾਮ॥ਪਨ॥ਬਿਪ੍ਰਤਾਂਹਿ॥ਸੁਪਨੇ॥ਪ੍ਰਭਰੀ
 ਪ੍ਰੇ॥ਤੇਰੀ॥ਉਭੈ॥ਕੁਮਾਰਿ॥ਬਡੀ॥ਹਰਿਬੀਸ॥ਹਿਦੀ॥ਯੋ॥ਸੋਦਿਜਾ
 ਯੋ॥ਹਰਿਕੁਕਤਪਾਹਿ॥ਮੈਰਾ॥ਹਿਤਜਾਗੇ॥ਜਾਹਿਦੁਖਾ॥ਪ੍ਰਭਾ
 ਗਜਾ॥ਕਹਿਰਾਮ॥ਪਨ॥ਜਨ॥ਕਯੋ॥ਸੁਪਨੇ॥ਕੁਲ॥ਸੁਖਾ॥੩॥ਨੈਕੁਨਮੈ
 ਕੁਭਰਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁ॥ਭਾਖੇ॥ਜਹਿਬੈਨਾ॥ਦੀਨੀ॥ਸੁਤਾ॥ਬਿਵਾਹਰਾਮ
 ਪਨਹੀ॥ਅਅਤਿਚੈਨਾ॥ਤਿਹਕੰਨਜਾਤੇ॥ਉਪਜ॥ਬਾਲ॥ਹਰਿਜ
 ਨ॥ਵਰਭਾਗੀ॥ਕਹਾਕੋਰ॥ਵਿਸਤਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮ॥ਮੂਰਤਿ॥ਹਰਿਰਾਗੀ॥

ਤਿਉਪੰਛਗਾਪਕੇਲੀਨਸੁਭਕੀਓਗਿਬਸਿਗਾਰਗਸਾਕੀਰਤ
 ਮੁਗੇਸਨਿਤਯਾਚਹਿਤਭਗਤਚਰਨੀਅਮਾਂਹਿਦਸਾ॥੪॥
 ੧੦੧॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਆਸਪੀਰਉਦੇਤਕਰਗਸਕਛਾਪਹ
 ਰਿਦਸਕੀ॥ਜੁਗਲਨਾਮਸੋਨੇਮਜਪਨਿਤਕੁੰਭਕਿਹਾਰੀ॥
 ਅਵਲੋਕਤਗੈਕੇਲਸਖੀਸੁਖਕੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ਗਾਂਠਕਲ
 ਲਰੀਪੁਬਸਜਾਮਸਜਾਮਾਕੋਤੋਖੈ॥ਉਤਮਭੋਗੁਲਗਾਇਮ
 ਰਮਰਕਟਤਿਮਪੋਖੈ॥ਨਿਪਤਿਵਾਰਣਛਕੋਰੇਰਸਨਅਸ
 ਜਾਸੁਕੀ॥ਆਸਪੀਰਉਦੇਤਕਰਗਸਕਛਾਪਹਰਿਦਸ
 ਕੀ॥੯੩॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਹਰਿਦਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰਡਲੀ
 ਆਸਪੀਸ਼ੀਹਰਿਦਸਜੀਸਖੀਕੁਪੁਨਿਭਕੀਨਾਗਾਵ
 ਤਪਦਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਰਸੁਨਤਭਗਤਸੁਖਲੀਨਾਸੁਨਤਭਗਤ
 ਸੁਖਲੀਨਏਕਗਾਂਧੀਤਉਆਯੋ॥ਹਿਤਸੋਦੀਨਸੁਗੰਧਭ

੨੮੩

ਗਤਸੀਢੀਛਰਕਾਯੋ॥ਉਨਮਨਸੇਰਿਸਕੀਨਦਾਸੁਪਰਿਅੰਤਰਜ
 ਮੀ॥ਪਕਰਾਥਲੈਗਏਦਿਖਾਯੋਮੰਦਰਸ੍ਵਾਮੀ॥੧॥ਪਰਿਪਟਭੀਗ
 ਸੁਰੀਧਮੇਗਾਂਧੀਅਚਰਜਲੀਨ॥ਪਕ੍ਰੇਚਰਨਬ੍ਰਜਾਕੁਲਮਹਾਂਕੀ
 ਨਸਿਖਜਰਸਭੀਨ॥ਕੀਨਸਿਖਜਰਸਭੀਨਏਕਸਾਪੁਪੁਨਿਆਯੋ॥ਪ
 ਰਸੁਕੀਨਿਭੇਟਲੇਤਸਰਤਾਛਰਕਾਯੋ॥ਸੇਕਭਕ੍ਰੇਸੇਦੇਖਦਿਖਾਏ
 ਜਲਪਾਰਸਫਗਾ॥ਅਪੁਨੇਲੇਹੁਪਛਾਂਪਰੇਹੈਬਹੁਪਾਰਸਹਰਿ॥੨॥
 ਦੇਹਗਾਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਭਤਾਦੇਖਸੇਪਕ੍ਰੇਚਰਨਅਕੁਲਾਇ॥ਕੀਨ
 ਸਿਖਜਭਗਤੀਦਈਜਾਂਤੇਪ੍ਰੇਮਬਛਾਇ॥੩॥੧੦੨॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥
 ਉਤਕਰਖਤਿਲਕਅਰੁਦਾਮਕੇਭਗਤਿਇਸੁਅਤਿਬ੍ਰਜਾਸਕੇ॥
 ਕਾਹੂੰਕੇਆਰਾਧਮਛਕਛਸੁਕਰਨਹਰਿ॥ਬਾਮਨਛਰਸਾਧ
 ਗਨਿਸੇਤਬੀਪਨਸੈਲਾਕਗਾਏਕਨਕੇਯਾਗੀਤਿਨੇਮਨਵਪਾਸੈਲ
 ਏ॥ਸੁਕਲਸਮੇਖਨਸੁਵਨਅਚ੍ਯੁਤਗੋਤੀਜਲਤਾਏ॥ਨਿਗੁਣ

ਤੇਰੁ ਪਰਗੁਣੇ ਮਾਤਸਰਾ ਮੈਰਾ ਸਿਰੇ॥ ਉਤਕਰਖ ਤਿਲਕ ਅਰੁ
 ਦਾ ਮੋਕੇ ਭਗਤਿ ਇਸੁ ਅਤਿ ਬ੍ਰਜਾ ਸਕੇ॥ ੮੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬ੍ਰਜ
 ਸਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਦੇਹਗਾ ਭਗਤ ਬ੍ਰਜਾ ਸਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਕੋ ਕਵਿ ਸਕੇ
 ਬਖਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦ ਬਨ ਬਾਸ ਲੀ ਅੰਤ ਜਗਰ ਸਕੀ ਖਾਨਾ॥ ੧॥
 ਛਪੇ॥ ਭੁਪਤਿ ਕੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋ ਉਲੈ ਨੇ ਹਿਤ ਅਯੋ॥ ਬਹੁ ਬਿਪ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕੀ ਨ ਭਗਤ ਜਾ ਵਨ ਨਹੀ ਭਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸੇ ਰਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇਤ
 ਹਨਿ ਪਤਿ ਗਯੋ ਗਯਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਗਾਰੀ ਬਾਂਧਿ ਸੀਸ ਚੀ ਕਨ ਛਾਯ
 ਤਨਹਿ॥ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਜਾ ਸਬੰਧਾ ਵਹੁ ਰਿਪਾ ਕਰਨਾਂ ਹਿਤ ਬਾਂਧੁ ਅ
 ਪਮ ਬਾ॥ ਤਜ ਪਗਾਰੀ ਜਨ ਗਯੋ ਫੁੰਨ ਮੈ ਨਿਜ ਕਰ ਬਾਂਧ ਕਿਸੇ ਰ
 ਤਕਾ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖ ਪਗ ਬ੍ਰਜਾ ਸਤ ਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ॥
 ਐਸੀ ਬਿਦ੍ਯਾ ਜਾਂਨ ਕਹਾਰੀ ਸੁਹੁ ਮ ਬਾਂਨੇ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੁਸਕਾਇ
 ਸੁਨਹੁ ਅਬ ਐਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਪਾਵਤ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਂਟ ਹਿਤ ਜਨ

੨੮੪

੦

੦

ਅਰਧੰਗਾ॥ ਬਰਤਾਯੇ ਦੁਪਸੁਪੰਤ ਮੈਰਾਖ ਮਲਾਣੀ ਕੰਤਹਿਤਾ॥
 ਦਿਖਕੇ ਪਕੁਗਤ ਕਢਾ ਅਸਨਗਹਿ ਬੈਠੀ ਕੋਨੇ ਜੋਕ ਅਤਿ॥੩॥ ਹੁਤੀ
 ਨਾਰਿਹ ਰਿਕੁਗਤਿ ਕੂਲ ਕੋ ਯਹਿ ਮਨ ਆਈ॥ ਗਏ ਤੀਨ ਦਿਨ ਬੀਤ
 ਮੰਨੁ ਜਲੁ ਲੀਓਨ ਬਾਈ॥ ਨਿਜ ਭੁਖ ਨ ਸਬ ਬੇਚ ਨਿਵਾਵੁ ਮੈ
 ਤਨ ਕੋ ਅਬਾ॥ ਸੋ ਉਕੀਨੀ ਨਾਰਿ ਸੁਤਾ ਕੋ ਭੁਜੇ ਬਿਵਾਹੁ ਜਬਾ ਕੀਨੀ
 ਤੁਮਿ ਟਾਈ ਜੰਵਹਿ ਤਸੰ ਤਨ ਕੋ ਦਈ ਬਾਂਟ ਜਨ॥ ਕੁਲ ਲੋਗ ਦੇ
 ਖਬਿ ਸਮੇਭੁਏ ਤੇਜ ਰਿਤੇ ਨਹਿ ਕਹਤ ਗਨ॥੪॥ ਆਈ ਨਗਰ ਬ
 ਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਫਾਗੁਰ ਦੀਨੀ॥ ਨਾਨਕਿ ਪਪਕਵੰਨ ਬੇਲਤਾ ਲਾਲ
 ਖਲੀਨੀ॥ ਦੇਖ ਸੁਤਾ ਪਤਿ ਰੂਪਰੀ ਸੁਬੰਸੀ ਦਈ ਭਥਾ॥ ਬਨੇ ਰਿ
 ਸ਼ਮ ਭਭੰਤ ਬਜਾਵੁ ਹੁਕਰ ਹੁਸਨਾ ਬਾ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਸਿ ਸ
 ਮਾਜੇ ਮੇਨੁ ਪਰਟੁਣੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪਗਾ॥ ਜਗੇ ਪਵੀਤ ਸੋ ਬਾਂਧਹਿ ਤਿ
 ਰਾਖ ਜੇ ਮੇਇ ਹਕਾ ਅਲਗ॥੫॥ ਇਕ ਦਿਨ ਜੇ ਵਤਸਾ ਪਸੁ ਪ੍ਰੀਛ

ਹਿਤ ਇਕ ਭਾਖੇ ਜੋ ਸੀ ਰੇ ਭੇਜਨ ਦੀ ਨਤ ਜੇ ਵੈ ਗਾ ਸਹਿ ਚਾਖੇ ॥ ੨੮੫
 ਲੀ ਨੀ ਭਗਤ ਉਠਾਇ ਪਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਤਮ ਦੀ ਨੀ ਆਉ ਅੰਨ ਕਰ
 ਪਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਖ ਸਾਧ ਸੁਭੀ ਨੀ ਜਨ ਤੀ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਲਘੁ ਸਭ ਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
 ਕਿਸੇ ਗਭ੍ਰਿਤ ਨ ਮਾਇ ਗਾ ਅੰਗ ਨ ਲੀ ਨੇ ਪਨ ਭ੍ਰਮ ਹਿਤ ਸੇਵਾ ਲੀ ਨੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਯ ॥ ੬ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਰਾਸ ਬਿਲਾਸ ਨੇ ਚਤੁਰ ਕਿਸੇ ਰਵਾਸ
 ਹੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ॥ ਤੁਵ ਭਗਤ ਨ ਜਹ ਗਾਂ ਉਸਦ ਦੇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਜਹ ਨੇ ਮਾ ॥ ੭
 ੧੦੩ ॥ ਮੂਲ ਛਪੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨਾਤਨ ਭਗਤਿ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵ
 ਗੁਮਾਂ ਟੀ ਸਰਗੀ ਭੀਗ ॥ ਬੇਲਾ ਭਜਨ ਸੁਧ ਕਕਖਾਂ ਇਨ ਕਬਤੁ
 ਲਾਗੀ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦਾ ਬਨ ਤ੍ਰਿਛਵਾਸ ਜੁਗ ਲਚਰਨ ਨ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥
 ਪੋਥੀ ਲੇਖਨ ਪਾਂਨ ਅਘਟ ਅੱਛ ਰਮਨ ਦੀ ਨੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਬਨ ਕੋ ਸ
 ਰਸ ਬੈਰਾਸ ਤਾਂ ਮਲਕੀ ਨੀ ॥ ਸੀ ਦੇਹ ਹੀ ਬਛੇਦਨ ਸਮਰਥ ਰਸਰ
 ਸਉ ਪਾਸ ਕਪਰ ਮਪੀਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨਾਤਨ ਭਗਤ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵ

ਗੁਸਾਂਟੀਸਰਗੀਭੀ॥੬੩॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਜੀਵਨੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਹਰਿਗੁਨਕੀਕਵਿਤਾਕਰਤਨਾਨਭਾਂਤਬਨਾਇ॥ਕੀਏ
 ਕੀਬਸੰਦਰਸਰਸਾਭਾਬਰਨਿਨਜਾਇ॥੧॥ਆਵਤਪੂਜ
 ਪਨੁਬਹੁਤੁਜਮੁਨਾਦੇਤਬਹਾਇ॥ਗਹਤਕਸੇਭੇਭਨੁਬਸਲਇ
 ਕਸਿਖਭਾਖੇਭਾਇ॥੩॥ਸੀਤਸੇਵਪ੍ਰਭਹਿਤਕਰਗੁਰਚੇਖੇਵ
 ਤਾਬਿੰਤਾ॥ਪਾੜਕੇਉਦ੍ਰਿਸੁਪਰਮੁਹਆਗਜਾਪੈਨਿੰਤਾ॥੩॥ਛੁਪੇ॥
 ਸੇਖੇਸੇਵਾਭਾਹੁਦੀਓਪਨੁਤਾਂਕੇਹਾਥਾ॥ਸੀਤਨਹਿਤਕੀਓਅ
 ਸਨਤਬੈਇਕਅਟਿਅਨਾਥਾ॥ਸੈਭੁਖਾਪ੍ਰਭਭੇਰਹਦੀਜੀਏਅੰ
 ਨੁਦ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਬਜਾਸਸਿਖਰਿਸਕਯੋਪ੍ਰਿਥਮਚਾਹਤਚੰਡਾ
 ਲਾ॥ਜੁਨਿਜੀਵਬੁਲਾਯੋਨਿਕਾਟਿਭ੍ਰਿਤਮੈਤੁਵਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਿਥਮੈਕੀ
 ॥ਯਹਿਸੀਤਸੇਵਤਾਂਕੇਉਚਿਤਾਨਿਹਨਹਰਿਸਸੁਪਨੇਨਹੀ॥੪॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਬਹੁਸਮਸ੍ਰਾਯੋਸਿੱਖਕੋਕਬਹੁੰਨਕੀਜੈਕੋਪਾਜੈਨਿਰ

ਪਨਚਲਾਂ ਆਇਗੁਤਾ ਹਬ ਛਾਈ ਏਓ ॥ ੫ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮੁਲਟੁਪੇ ੨੮੬
 ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਕੀ ਮਾਪੁਰੀ ਇਨ ਮਿਲ ਆਸ਼ਾ ਦਨ ਕੀ ਓ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਰਾਧਾਰ ਵਨ ਭੰਟੇ ਗੋਪਾਲ ਉਜਾਗਾਰਿ ਬੀ ਕੇਸ ਭੁਗਵਾਂ ਨ ਬਿੰਧ
 ਬੀ ਠੁਲਰ ਸਸਾਰ ਗਾਥਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ ਲੋਕ ਨਾਥ ਮੁਨਿ ਮਧੁ
 ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਪੰਡਤ ਉਭੈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਗਾਧ
 ਮੰਡੀ ਨੁਗਲ ਕਿਸੇਰ ਭ੍ਰਿਤ ਭੁਗਾਰ ਭੁਜੀ ਵੜਿਛ ਬ੍ਰਤ ਲੀਓ ਸ਼੍ਰੀ
 ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਕੀ ਮਾਪੁਰੀ ਇਨ ਮਿਲ ਆਸ਼ਾ ਦਨ ਕੀ ਓ ॥ ੫੪ ॥ ਸ਼੍ਰੀ
 ਰਸਕ ਮੁਰਾਰਿ ਉਦਾਰ ਅਤਿ ਮੰਤਰ ਗਾਯਤ੍ਰਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਓ ॥ ਤਨ
 ਮਨ ਪਨ ਪਰਵਾਰ ਸੁ ਹਤ ਮੇਵ ਤਸੀ ਤਨ ਕਹੁ ॥ ਦਿਬ ਯੋਗ ਅਰ
 ਤੀ ਅਧਿਕਾਰਿ ਪੁੰਤੋ ਹੀ ਅ ਮਹਿ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਚੰਦ ਸੁਜਾਮ
 ਸੁਜਾਮਾਰੰਗ ਭੀਨੇ ॥ ਮਗਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਯੂਧ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਚੇ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ॥
 ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਯਾਸੁ ਜਾਮਾਨੰਦ ਬਰਕਤ ਨ ਭੂਮਿ ਪਾਰ ਕੀ ਓ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਰ

ਸਕਮੁਰਾਰਿ ਉਦਾਰ ਅਤਿਮਤ੍ਯਗਯੈ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ॥੬੫॥
ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਕਮੁਰਾਰਿ ਭੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਗਾਰ ਸਕਮੁ
ਰਾਰਿ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਕੋ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਪਾਹੁ ॥ ਸਾਪਸੰਤ ਜੇ ਆਇਗੁ
ਤਸੇ ਵਕਰੈ ਹਿਤ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਕਰਲੇ ਪਨ ਇਕ ਕੋ ਠਹੀ ਗੁਰਮੇਰਿ
ਨ ਬਨਾਇ ॥ ਚਰਨੇ ਦਕਲੈ ਸੰਤ ਕੇ ਗਥੇ ਕਲ ਸਭੁ ਗਾਇ ॥੨॥
ਛਪੇ ॥ ਤਾਹੁ ਕੋ ਨਿਤ ਪਾਨ ਪਾਨ ਤਾਹੁ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪ
ਗਧੇ ਇਪ੍ਰੀਤਿ ਜਨ ਕਾਂ ਮਨ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਉਤਸਵ ਪੁਨਿ ਕੀ ਨ
ਸੰਤ ਦੂਰ ਹੁਚਲਿ ਆਏ ॥ ਗਥੇ ਵਾਦਸ ਦਿਵਸ ਅਸਨ ਬਹੁ
ਭਾਂਤ ਜਿਵਾਏ ॥ ਚਰਨੀ ਮੂਤ ਆਂ ਨਹੁ ਸਾਪਸਬ ਨਿਜ ਦਾਸ
ਨ ਆਗਯਾ ਦਈ ॥ ਸੋ ਲਯਾਏ ॥ ਚੋਬੇ ਲਯੇ ਭਗਤ ਸ੍ਰਾਵਨ
ਕ ਛੁ ਮਚਰਜ ਲਈ ॥੩॥ ਤਜ ਆਏ ਕੋ ਉਸੰਤ ਭਗਤ ਦਾਸ
ਨ ਸੋਭਾ ਖੋ ॥ ਦਿਖ ਕੁਸੁੰਘ ਮਸੰਕ ਬਹੁਰ ਆਨ ਜੇ ਰਸੁ ਚਖੇ ॥

ਅਤਿਅਨੰਦਤਬਰਏ ਪ੍ਰੇਮਜਲੁ ਨੈਨ ਨਛਾਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਨਿਪਕੀਨ
 ਸਮਾਜਤਹਾਂ ਹਰਿਭਗਤੁ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਰਬਿਜਨ ਅਨਿਕਪ੍ਰ
 ਕਾਰਕੇਹਾ ਬਝੇ ਰਹੁ ਪਾਤਿ ਕਯੋ ॥ ਚਾਂਟੇ ਪ੍ਰਭਸੇ ਚਾਂਟਨ ਲਗੇ
 ਬੀਅਪੰਕਤਜਨ ਭ੍ਰਿਤ ਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ਅਤਿਹਤੇ ਮਾਂਗਯੋ ਅਸਲ
 ਸੁਕਾ ਕੋਇ ਕਸਾਪਾ ॥ ਸੋ ਕਹਿਲੇ ਭੁਨਕਹੁ ਕਾਠਕਹੁ ਅੰਨੁ
 ਖਾਪਾ ॥ ਓਛੇ ਕੋਪਕਰਸਾਪਾ ॥ ਝਰੁਗਤੇ ਸਿਰਝਾਗੀ ॥ ਰਾਖੇ
 ਸੇਵਕਦੁਸੁਰਾਖ ਅਸਦੀਨੀ ਗਾਗੀ ॥ ਨਿਪਸੇਵਕਦੇਹੇਹਾਨਿ
 ਨਕੋ ਬਰਜੇਜਨਹੀ ਅਪ੍ਰੇਮਭਗਾ ॥ ਮੈਬੇਮੁਖਸਦਸੀਤਹਰ
 ਹਯੋਇਹਜਨਦੀਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾ ॥ ੫ ॥ ਆਦਰਸੈਦੈ ਅਸਨਭੁ
 ਪਤੇ ਬਸਨਾਦਿਵਾਏ ॥ ਪੁਨਿਉਪਬਨਮੈਗਏਮਿਲੇਸੰਤਨ
 ਸੁਖਪਾਏ ॥ ਏਕਤਮਾਖੁਪੀਅਤਸਾਪਤਾਂਸੈਯਹਭਾਖੀ ॥ ਸ
 ਸਤਨੰਦਤੁਮਗਯੋਕਹਾਹਰਿਰਸੁਨਹਿਚਾਖੀ ॥ ਜਨਬੁਧੰ

ਥਨ ਕੀ ਸਾਖ ਦੈ ਸਪਤ ਕਰਾਈ ਵਾਂਹ ਅਬਾ ਪੁਨਿ ਫਿਰ
 ਮਲੇ ਛਜੁ ਬੋਰੁ ਯੋਗਾਂ ਮਥੇ ਸਲੀਓ ਤਾਂਹਿ ਤਬਾ ॥੬॥ ਆਵ
 ਤਤੁ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹ ਸੀਤ ਜੇ ਵਤੁ ਪੁਪਾਈ ॥ ਸੋ ਤਿਹ ਲੀਨੈ ਰਕਚਲੇ
 ਜਹ ਸਾਹਰਾਈ ॥ ਰੂਪ ਤਿਕੇ ਜੁਦਿ ਵੰਨ ਭਗਤ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕਹਾਈ
 ॥ ਆਗੇ ਪੈਸੇ ਮਲੇ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜਾਸੁ
 ਮਕੋ ਫਿਰਹੁ ਅਬ ਕਟ ਬਚ ਕਹੈ ਮਲੇ ਛਮਤਾ ॥ ਤਬ ਹਰ ਕਹਸੁ
 ਤਪੀਰੁ ਪਗੁਰੁ ਮਸਨੇ ਹਵਸ ਤੇ ਲਕਤਾ ॥ ਕੰਡਲੀਆ
 ॥ ਤਬ ਮਲੇ ਛਨਿ ਪਸੈ ਕਹੀ ਕਾਜੀ ਯਹ ਸਮਝਾਇ ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਰਾਮਾਯੇ ਨਗਾਰਾ ਅਜਮਤ ਲੀਜੈ ਗਇ ॥ ਅਜਮਤ ਲੀਜੈ ਗਾ
 ਇਸਾਹ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਠਾਏ ॥ ਜੁਨ ਤਭਗਤ ਆਨੰਦ ਸਪਦ
 ਸਿਵ ਕਾ ਚਛਾਏ ॥ ਖੁੰਨੀ ਗਜ ਦੀਓ ਛੋਰ ਰੂਪ ਦੁਰੇ ਪਰੁ
 ਦੇ ਜਬਾ ॥ ਰਾਗੇ ਦੇਖ ਕਹਾ ਹਰਹੋ ਸੁਮੀ ਬੈਠੇ ਤਬਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ

ਗਨਿਕਟਗਯੋਗਤਕੇਬੇਲੇਜਨਪਰਪੀਗਤਜਹੁਕੇਪਲੀ
 ਲੈਗੋਯਹਛਿਨਭੰਗਸਰੀਗਯਹਛਿਨਭੰਗਸਰੀਗਸੁਨ
 ਤਗਨਪਕੋਚਰਨਛਗਪ੍ਰੇਮਾਕੁਲਬਹਿਨੈਨੀਰਪੁਨਿਜ
 ਨਸਿਰਕਰਪਗਨਾਮਗੁਪਾਲਸੁਦਾਸਮਾਲਦੀਨੀਮਦੁਭ
 ਗਾਇਹਭੁਪਪਗਗੋਬਾਤਸੁਨਿਕੈਯਹਨਗਾ॥੬॥ਭਾਗੇਕ
 ਜੀਤਾਂਹਛਿਨਜੇਆਏਨਿਪਹਾਥਾਬਹੁਬਿਪਦੀਨੈ੩ਸੁਤਿ
 ਹੋਵਰਹੈਪੁਨਿਮਾਥਾ॥ਰੋਵਤਿਹੈਪੁਨਿਮਾਥਭਗਤਪੁਨਿਦੀ
 ਏਛਰਾਣੀ॥ਪਾਂਚਗ੍ਰਾਂਮਦੈਅੰਗੁਜੋਰਕਰਬਿਨਵੈਗਈ॥
 ਕਰਸਮੇਪਰੁਪਾਲਚਲੋਜਨਗਜਮੰਗਲਾਗੇ॥ਜਹਉਤ
 ਰਤਹੈਸੰਤਗੋਨਸੇਠਨਲੇਭਾਗੇ॥੧੦॥ਤਬਲਾਗਤਇਹ
 ਭਾਂਤਕਰਅੰਨਮਿਸ੍ਰਕੇਛੇਗਾਜਹਤਹਪਰੀਪੁਕਾਰਬਹੁਸੁਨਿ
 ਭਗਤਕਹਿਟੇਗਾਸੁਨੀਭਗਤਿਕਹਿਟੇਰਤਮਸੀਅਸੂਨਅੰਨ

੨੮੮

੦
੦

॥ ਗਗਨ ਟਿਗ ਗਯੋ ਨ ਲੈਨ ਸਿਖ ਜਤਿ ਹਨ ਸਮਝਾਂ ਨਹ ॥
ਪੈਏ ਕਠੇ ਬਹੁ ਸੰਤ ਜਮਾਤੀ ਜਾਵਤ ਪੈ ਜਬਾਗਾਗਨ ਬਹੁ ਭਾ
ਰੁਭੁ ਠਾਇ ਸੰਗ ਚਲ ਪੈਤਾਂ ਕੇਤ ਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਿ ਅਯੋਤਿ
ਪਰਗਾਇ ਸੁਬੇਦਾ ਹੁਨ ਵੀਨਾ ਮੁਨਿ ਬਿਸਮੈ ਪਕਰ ਯੁਗ
ਹਿਭੇਖ ਸੰਤ ਕੋਲੀਨਾ ਭੇਖ ਸੰਤ ਕੋਲੀਨ ਤਬੈ ਪਤੀਅ
ਯੋਨਾਗਾ ॥ ਲੈ ਛਲ ਦੇਰੇ ਦੁਸੁ ਬਾਂਪ ਭੀਤ ਹੁਖੁ ਦਾਗਾ ॥
ਦੇਖ ਕਰੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਨੈਨ ਢਾਰਿ ਹੀ ਅਹਾਰਿ ਕੇਗੁਨਾ ਸੰ
ਤਸੀਤ ਬਿਨੁ ਲੇਤ ਨਹੀ ਵਹ ਪਰਜਲ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ॥ ੧੩ ॥
ਜਬ ਬੀਤੇ ਦੇਨ ਤੀਨ ਗਜ ਬਿਨਾਗੁ ਮਜਲ ਪਾਂਨਾ ਪੁਨਿ
ਠਲੈ ਸੁਰਸਾਰਿ ਗਏ ਕੀਨੈ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਕੀਨੈ ਕਰਿ
ਸਨਾਨ ਮਯ ਪੁਨਿ ਤਜੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸੁਬਾਜ ਨ ਪਹਿਰਾਯੋ
ਸਾਹੁ ਮਤੁ ਦੇਰੈ ਪੀਰਾ ॥ ਸੰਤ ਲਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਛਮਾ ਕੀਨੀ

ਤਾਂ ਕੋਤਬਾ। ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਨ ਬਾਂਛੁ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨ ਬਾ॥ ੧੩॥ ੧੦੫॥ ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਭਵ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਸ਼ਤ
 ਹਰਿ ਤਆ ਲੰਬਨ ਏਨ ਨ ਭਏ॥ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਵਉ ਪਾਗੀਰ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਤਿਲੋਚਨਾ॥ ਸਾਪਰ ਦੇਰਾ ਜਨੀਰ ਸਪਨਾ ਦੁਖ
 ਮੇਚਨਾ॥ ਕਾਂਸੀ ਸੁਰ ਅਵਤੁਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿੰਕਰ ਕਟਹਰੀਆ
 ॥ ਸੋਭੁ ਉਦਾਰਾ ਮਨ ਮਭੂਗਾ ਗਬਿਤ ਪਰੀਆ॥ ਪਦਮ ਪਦ
 ਰਥਨਾ ਮਦਾਸ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਏ॥ ਭਵ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਨਿਸ਼ਤਾ ਹਰਿ ਤਆ ਲੰਬਨ ਏਨ ਨ ਭਏ॥ ੯੬॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸਪਨਾ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ ਬੇਚਤ ਨਿਤ ਨੀਅੰਤਿ
 ਸਕਰ ਸਪਨ ਕਮਾਈ ਨਾਤਿ॥ ਸਾਂਸੁ ਸਮੇਪ ਲਮਾਂਗ
 ਇਕਰ ਹੋਰ ਨ ਕਹਿ ਅਬ ਪਾਤਾ॥ ੧॥ ਆਨੁ ਮੁੰਗ ਸੋਇ
 ਨ ਕੋਟੇ ਵਾਸੀ ਮਾਨੁ ਨ ਕਾਂਮਾ॥ ਤੁਵਉ ਡੀਕ ਹਮ ਪਲਦੀ ਓਭ

੨੮੬

੦

੦

ਲਿਕੀਅਮਕਰਦਾਂਮ॥੩॥ਛਪੇ॥ਜੇਹੈਅੰਨਦੁਕਾਂਨਮਾ
ਸਬਿਨੁਅੰਨਨਖਾਂਭੂ॥ਮਤੁਜੇਹੈਪਰਗੇਹਤੇਹਰਿਤਅਜਅ
ਬਘਾਂਭੂ॥ਵੈਘਟਕਾਬਦਿਹੈਤੁਗਯੋਗਾਹਕਨਿਜਪਾਂਮਾ॥
ਪੀਸਹੁਤਿਕਤਾਲੇਨਪੋਇਬਾਸਨਕਰਿਬਾਂਮਾ॥ਇਤਸਪ
ਨੇਕੀਨਵਿਚਾਰਮਨਕਾਟਪੋਤਅਜਦੇਉਅਬਾਗਾਰਿਪੋਤ
ਹਤਨਛੁਰਕਾਲਯੋਮੁਸਕਾਯੋਅਜਬੁਝਤਬਾ॥੩॥ਸੋਰਠ
॥ਕੋਨਹੈਤਹਸਿਟੇਵਮੋਨਿਪੁਨੈਸਪਨਾਕਪੈ॥ਅਜਤਨਤੈਕੇ
ਦੇਵਾਛਿਮਹੁਦਾਸਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭੋ॥੪॥ਛਪੇ॥ਤੂੰਮੇਰੇਮੈ
ਤੇਰਸੀਸਕਾਟਜੇਬਹੁਬਾਗੀ॥ਅਬਤੂੰਲਾਗੇਪੋਤਕਟਨਾ
ਵਮਾਂਡੀਰਾਗੀ॥ਬੇਵੈਬੀਜਬੀਬੂਰਚੁਭੈਕਾਂਟੇਤਾਂਕੇਪਰ
॥ਨਈਗੀਤਿਤੁਵਦੇਖਹਸਜੇਪਰਖਟੇਹੁਮਗਾ॥ਤਜਛੁਰ
ਕਾਭੇਦੁਨਦੀਨਪਿਤਹਤੇਨਅਜਪਲਬੇਚਨਿਤਾ॥ਜੇਭਾਵ

ਤਹੀਅਸੋਉਕਰਹੁਤਗੁਰਤਜਕੈਮਤੁਜਾਪੁਕਿਤਾ॥੧॥੧੦
 ਹਰਾ॥ਸਾਲਗੁਮਧਾਥਰਸਮਸੁਤਿਹਸੋਤੇਲੈਮਾਸਾਬ
 ਸਰਕ੍ਰਿਤਗੁਰਕੀਕਰੈਨਿਸਹਰਿਗੁਨਜੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫॥੧੧
 ਪਸੰਤਜਾਦੇਖਕਰੈਸੇਵਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਇਕਦਿਨਸਾਧੂਅ
 ਇਦੇਖਠਾਕੁਰਕਹਿਨੀਤੀ॥ਜਿਹਸੋਤੇਲਤਮਾਜੁਰੀਡਸੁਤਦੀ
 ਜੈਸੋਈ॥ਲੀਜੈਪ੍ਰਭਹਿਤਦੀਨਕੋਰਗਵਨਜੈਨਿਸੋਈ॥
 ਪ੍ਰਭਸੁਪਨੇਮੈਸੰਤੈਕਹਜੈਸਪਨੇਗੁਹਿਮੁਹਿਭੁਰਸੁਖਾ॥੬॥
 ਗਾਵਤਗੁਨਮੈਗੀਸੁਅਤਿਤਜਪੁਨਤੈਤੁਵਦੇਉਦਖਾ॥੬॥
 ਕੇਹੋਤਉਠਸਾਧਰਿਦੈਡਰਤੈਸੁਟਆਯੋ॥ਸਪਨੇਪ੍ਰਤਿ
 ਨਿਸਕਹੀਕਥਾਮੁਨਿਹੀਅਸੁਖਪਾਯੋ॥ਤਾਂਦਿਨਤੇਅ
 ਤਿਬਛੀਪ੍ਰੀਤਿਪਲਬੇਚਨਤਜਾਗਯੋ॥ਗੁਰਕੇਲੇਗਾਰਿ
 ਸਾਇਭਗਤੁਹਰਿਕੇਰੀਗਪਾਗਯੋ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਠਾਕੁਰਪੂਜਾ

੨੬੦

੦

੦

੦

ਕਰਤ ਦੇਖ ਜਰੇ ਨਰ ਦੁਸੁਤ ਬਾ। ਤਿਹ ਪਿਤ ਕੋ ਲੀਨੀ ਸੀਰ ਕ
 ਰਗ ਏਕੁ ਪਪੇ ਕੋ ਪਤ ਬਾ॥੧॥ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਬਾ
 ਦਸਾਹ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮਾਂਹਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਰੋਗ ਸਰਾਸ ਪਨਾ ਕਸਾਈ
 ਪੈ। ਛਾਡੇ ਨਿਜ ਬੀਸ ਕਾਂ ਮਪੁਜਾ ਕਰੈ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਂ ਮਾਂ ਨਤ
 ਨਦੀਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਹ ਦੂਸੇ ਲਗਾਈ। ਰੋਜਾ ਐ ਨਿਵਾਜ ਬਾਂਗ
 ਕਹੀ। ਮਸਰਾ ਮਾਂਹਿ ਤੇ ਉਤਾਗ ਦੀਨੇ ਬਿਪਰੀਤਿ ਰੀਤਿ
 ਈ। ਦੀਨ ਰਾਜ ਬਿਖੈ ਪਰ ਦੀਨ ਬਾਤ ਹੋਨ ਲਾਗੀ। ਤੇਵੈ ਪ
 ਰ ਦੀਨ ਰਾਜ ਕੋ ਹੋ ਕਾ ਬਸਾਈ। ਪਾਛ ਪੈ। ਸਰਸ ਮਸਠ
 ਬਚ ਲਗੇ ਕੋ ਪਨਿਪ ਪਕਰ ਮੰਗਾਯੋ। ਕਛੁ ਅਜਮਤ ਦਿ
 ਖਰਾਇ ਕੋ ਨਹਿ ਤਠਾ ਕਰ ਰਾਯੋ। ਠਾਕੁਰ ਸਰੁ ਮੇਰੇ ਦੁਨੇ ਤੁਰ
 ਕਹਿੰਦੁ ਨਹਿ ਭੇਦਾ। ਭੇਦੁ ਨ ਰਾਮ ਰਹੀ ਮਕਰਾਨੈ ਭੇਦੁ ਨ ਬੇਦ
 ॥ ਪੁਨਿ ਭੇਦੁ ਬਾਂਗ ਦਰਸ ਬਦਨ ਹਿਭੇਦੁ ਨ ਰੋਜ ਇਕਾ ਦਸੀ॥

ਕਿ ਬਲਾ ਕਾਂਸੀ ਏ ਕੇ ਲਖੇ ਪੂਜਨਿ ਵਾਸੁ ਮੁਖਾ ਦਸੀ ॥੬॥ ੨੬੯
 ਏ ਕਨੁਰੁ ਸਭੁ ਮਾਂਹਿ ਕਹਾ ਅਜਮ ਤਲੈ ਸਾਹਾਗਾ ਮਪ੍ਰਭਾਵ
 ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਤੁਮਹੂੰ ਨਰਨਾਹਾ ॥੭॥ ਐਰੁਨ ਸਮਤੁ ਵਅੰਗ ਤੇ
 ਉਜਗ ਭਏ ਨਰਾਜਾ ॥੮॥ ਮੈਂ ਅਜਮ ਤਕਹਾ ਵੇਂ ਉਨੀ ਚਗੁ ਭਵ
 ਪਲਖਾਜਾ ॥੯॥ ਬਹੁ ਬਾਤ ਬਨਾਇਨ ਛੁਟਤ ਸਠ ਬਿਨੁ ਅਜਮ
 ਤਨਿ ਪਰਿਸਕਹੀ ॥੧੦॥ ਨਤਤ ਜਪੂਜਾ ਅਜਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗਹੇ ਸੁਨਤ
 ਭਗਤਤ ਬਚੁ ਪਗਹੀ ॥੧੧॥ ਦੇਹਗਾ ਉਤਰੁ ਨੈਕੁ ਨ ਦੇਤ ਜ
 ਬਰਿਸ ਨਿਪ ਆਯ ਸੁਦੀਨਾ ॥੧੨॥ ਦੁਰਗਨੀ ਵਛਾਂ ਪਹੁਦ ਸੁਲੈ
 ਗੇ ਕ੍ਰਿਤ ਮੇ ਉਕੀਨਾ ॥੧੩॥ ਕੀ ਵਾਤ ਕਪਾਹੁ ਨ ਚਿਨੈ ਤਬਹਿ
 ਕੇ ਪਰਪ੍ਰਜਾਂਨਾ ॥੧੪॥ ਨਾਗ ਛਡਾਯੇ ਗਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਪਹੁ ਭਗਵ
 ਨਾ ॥੧੫॥ ਕੰਡਲੀ ਆਗਾ ਗੁਨ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ਅਗਮ ਪਾਹੁ
 ਪਾਵਤ ਮੇਖਾ ॥੧੬॥ ਨਿਪ ਕੰਨ੍ਹਾ ਹਿਤ ਕਾਂਸ ਵਸਿਰਾ ਵਰਿਲੀਨ

ਰੇਖਾਗਾਵਰਿਲੀਨਿਭੇਖਪੈਜਤਾਂਕੀਪੂਰਾਖੀ॥ਬਿਗਰ
 ਤਮੋਰਕਗਾਰਗਤੁਤੋਰੋਜਗਆਖੀ॥ਏਕਬੰਦਕੇਹੇਤਦੁਖ
 ਤਚਾਤਕਕਰਹੈਪੁਨਿ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਦਧਮਿਲੈਕੋਹਤਾਂਕੋਫੁਕ
 ਆਗੁਨ॥੧੬॥ਤਨਨਿਜਗਾਖਨਹੇਤਸੁਕਸਰਨਿਗਹੈਸੀ
 ਚੰਨ॥ਲਵਾਤਾਂਹਿਪ੍ਰਾਨੈਹਤੋਹਾਸੀਜਗਤਬਖਾਂਨਾ॥ਹਾਸੀ
 ਜਗਤਬਖਾਂਨਸਿੰਘਸਰਨੀਅਜਪਰਹੈ॥ਜੰਬਕਲੈਪੈਰ
 ਸਕਹਾਕੇਹਰਬਲੁਪਰਹੈ॥ਸਰਤਾਮੈਦੁਖਪਾਇਕੋਊਨਰ
 ਕਾਠਬਿਨਾਗੁਨ॥ਕਾਮਨਆਵੈਪੋਤਜਬੈਤਿਹਬੂਝਾਇਤ
 ਨ॥੧੭॥ਮੋਰਾਤਨਪਨਹੰਨਨਹਿਰਾਵਰਿਨਿਦਾਹੋਇਆਪਾਏ
 ਦੇਹੈਮੁਕਤਿਪੂਰਤਊਨਜਾਂਨੈਕੋਇ॥ਤਊਨਜਾਂਨੈਕੋਇਬਾਹ
 ਏਤੀਕਪਲਾਈ॥ਲਖੀਤੁਮਾਰੇਚਿੰਤਮੋਹਿਜਾਨੈਜੁਕਸ
 ਈ॥ਪੈਸਪਨੇਰਿਦਸਾਂਤਨਾਮੁਪਰਗਯੋਜਨੁਤੋਰਾ॥ਗਵਰਿ

ਤੈਅਪਮਾਂਨਕਛੂਜੈਹੈਨਹਿਮੋਗਾ॥੧੫॥ਛੁਪੈ॥ਭਗਤਬੋਨ
 ਤੀਸੁਨਤਪ੍ਰਭੁਖਗਪਤਿਚਛਿਪਾਏ॥ਇਕਇਕਪਾਤਨ
 ਉਡੇਦੁਰਗਦੁਸੈਤਨਪਾਏ॥ਨਾਕਕਾਂਨਭੁਜਦੂਰਜੰਘ
 ਬਿਹਬਲਕਰਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਪੂਤਿਨਮਾਂਹਿਤਾਂਹਿਕਛੂਭੇ
 ਨਦਿਖਾਰੇ॥ਨਿਕਸਜੇਖੇਡਰਸਪਨਾਭਗਤੁਦੋਰਸਾਹਆ
 ਜੇਤਬੈ॥ਬਹੁਬਿਨਤੀਕਰਪਗਗਹਕਛੇਛਿਮਤਦਾਸ
 ਅਵਗੁਨਅਬੈ॥੧੬॥ਨਿਸਾਨੀਛੰਦੁ॥ਦੈਨਿਪਕੋਪੀਰ
 ਜੁਭਗਤਨੀਤੈਸਮਝਾਈ॥ਸਾਪਭੇਖਨਦਖਾਇਕਬਹੁੰ
 ਸੁਖਭਾਈ॥ਪੁਨਤਿਹਪੁਰਕੋਤਜੁਭਗਤਨੀਲਾਗਿਰਪਾਏ॥
 ਮਗਜਾਤੁਕਹਿਦੂਰਕਤਛਿਗਬੈਠਹੁਆਏ॥੧੭॥ਕੈਸੇਤ
 ਵਪਗਪਰਸਪ੍ਰਭਮੈਜਾਤਿਕਸਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਦੇਖਹਰਖੇਸੀ
 ਤਹਿਤਅਸਨਖਵਾਈ॥ਦਿਖਨਿਜਪ੍ਰਭਤਾਭਗਤੁਤਬਯ

੨੬੨

ਰਜੇਉਨਸੰਗਾਮਗਕਾਮਹਿਇਕਨਾਰਿਤੇਭਿਛੁਜਾਜਨਮੰ
ਗਾ॥੧੮॥ਨਿਰਖਰੂਪਮੋਹਤਭਈਤੀਅਕਹਿਬਲਿਹਾਰੀ
॥ਬਸਹੁਗੇਹਪਾਵਨਕਰਹੁਮੈਅਸਨਸਵਾਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖ
ਬੈਯੋਭਗਤੁਹਿਤਦੀਨਰਸੋਈ॥ਪੈਦਾਏਬਰਪਲਪਯਨ
ਠਾਢੀਪੁਨਹੋਈ॥੧੯॥ਛਪੋਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਮੁਚਿਕਗੁਰੁ
ਪੁਰਾਵਰਿਦਿਖਮੋਹੀ॥ਮਾਰਅਗਨਿਹੀਅਦਹਤਹੋਤਸੀ
ਤਲਲਗਾਤੇਹੀ॥ਜੋਸਿਰੁਦੈਰੈਕਾਟਤਉਨਹਿਬਨਸੰਯੋਗ
॥ਤੀਅਸਮਝੀਕਛੁਐਰਹਤੇਪਤਿਤੇਕਰਕੋਗਾ॥ਸੁਖਨੀ
ਦਕੰਤਸੇਵਤਹੁਤੇਕਾਟਗੀਵਅੰਨੀਤਬੈ॥ਤੁਵਹੋਤਮੀਤਏ
ਤੀਕਗੀਨਿਰਕੋਰੈਰਹਤਿਕਰਅਬੈ॥੨੦॥ਪੈਬਿਸਮੈਜਨਕ
ਹਤਦੁਸੁਕਮਕੀਨੇਨਾਗੀ॥ਪਤਿਹਤਿਬਿਲਮੁਨਕੀਨਕਹਾਸੁ
ਕ੍ਰਿਤਮੁਹਿਮਾਗੀ॥ਜਨਤਰਿਸਾਨੀਨਾਰਿਉਚਸੁਰਚੇਰੁਪੁਕ

ਗੀ॥ ਪਾਏ ਪੁਰਨਰਨਾਰਿ ਬਾਂਧੁਰਗਤੈ ਦੇਗਾਰੀ॥ ਲੈਗਏ
 ਰੂਪਦਿਗਬੁਝੁ ਸੇਕਾਰੇ ਯਹਿ ਅਚਰਜ ਕੀਓ॥ ਮੁਹਮਾਕਸ਼ੇ
 ਤੀ ਅਪਤਿਕਹਤ ਜਨ ਕਾ ਹੁਕੋ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਓ॥ ੨੧॥ ਕਾਟੇਤ
 ਸਕਰਹਾ ਬਭੁਪਆਯ ਸੁਰਿਸ ਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਪੁਰਬਾਹਰਗਏ
 ਦਾਸ ਅਸਹਤ ਕਰਛੀਨੀ॥ ਰੁਪਰੁਸੁ ਵਤ ਜਨ ਚਲੇ ਨੈਕ
 ਹੀ ਅਸੇ ਕੁਨ ਕੀਨੀ॥ ਯਹ ਸੁਭਾ ਵਸਦ ਸੰਤ ਦੇਖੁ ਤਜਗੁਨ
 ਹਰਿਭੀਨੀ॥ ਮੈ ਪਾਪ ਅਪਿਕ ਕੀ ਅਅਜਹਤੇ ਤਨ ਕਦੰਡੁ ਦੀ
 ਓਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਗਾਰੁ ਨਗਾ ਵਤ ਪਹੁੰਚੇ ਨੀਲ ਗਿਰਬਾਰਬ
 ਹੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ਭਰਗ॥ ੨੨॥ ਭਰਗਤੀ ਰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀ ਗਸੇ ਵਕਨ ਅ
 ਯਸੁ ਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਸਿਵਕਾ ਤਮਜਾ ਪੁਰਗਤੁ ਆਯੋ ਰਸ ਭੀ
 ਨੀ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਚਤੇ ਉਦੇਹ ਲਗੇ ਛੁੰਛਨ ਮਪਸੰਕਾ॥ ਸ
 ਪਨ ਕਸਾਟੀ ਕਹਾਰੇ ਵਹੀਏ ਜਿਹਰੀਗਾ॥ ਕਰਕਾਟੇ ਦੀਨ ਬ

੨੬੩

ਤਾਇਕਲੀਨਚਛਾਇਸੁਪਾਲਕੀ॥ਜਬਕੀਨਡੰਡਤ
 ਉਗੇਕਰਕੁਪਾਭੁਈਨੰਦਲਾਲਕੀ॥੨੩॥ਦੋਹਰਾਪੰਡਤ
 ਨਨਚਰਨੀਪਰੇਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀਅਫਗਾਦੀਨਕਸੋਟੀਅਕ
 ਪ੍ਰਭਬਹੁਰਦੀਓਸੁਖਸਾਗ॥੨੩॥੧੦੬॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥ਕਰੁ
 ਰੁਛਾਯਾਭੁਗਾਤਿਛਲਏਕਲਜੁਗਪਾਦਪਰਚੇ॥ਜਤੀਰ
 ਮਰਾਵਲਜਸਜਾਮਖੇਜੀਸੰਤਸੀਹਾ॥ਦਲਾਪਦਮਮੋਨੇ
 ਰਥਰਾਂਕਦੇਜੇਗੁਝੇਜੀਹਾ॥ਜਾਡਾਚਾਚਾਗੁਰੁਸਬਾਈ
 ਚਾਂਦਨਾਧਾ॥ਪੁਰਖੋਤਮਸੋਸਾਂਚਚਤੁਰਕੀਤਾਮਨਆਪਾ॥
 ਮਤਸੁੰਦਰਪੀਪਾਗੋਸਰਮਸੀਸਾਰਚਾਲਨਾਂਹਿਨਤਚੇ॥ਕ
 ਰੁਛਾਯਾਭੁਗਾਤਿਛਲਏਕਲਜੁਗਪਾਦਪਰਚੇ॥੫੭॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਖੇਜੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸ੍ਰੀਖੇਜੀਗਵ
 ਨੇਕਹੁਪਾਛੇਗੁਰਤਨੁਤਜਾਗਾ॥ਉਚਠੇਰਘੰਟਾਪਕੇਕੇ

ਬਚਨ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਯਹ ਬਾਜੇ ਆਪ ਤੈ ਤੈ ਤੁਮ ਕਹੁ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰਗ ਤਿਹੀ ਅਮਾਂ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਛਪੇ ॥ ਅਸ ਕਹਤ ਜੇ ਸਗੀਰ ਨੈ ਕੁਪੁ ਨਿਘੰਟ ਨਹ
 ਈ ॥ ਦਿਖ ਅਚਰ ਜਗੁ ਏਵਾ ਸਬਾ ਕਮਿ ਬ੍ਰਜਾ ਗੁਰ ਕੁਈ ॥
 ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਕਰਦਾ ਹਸਿ ਬ੍ਰਜ ਸੇਵਕ ਮਨ ਜੈ ਚੈ ॥ ਤਿਹ
 ਛਿਨ ਬੇਜੀ ਆਇ ਸਦਾ ਗੁਰ ਪਦ ਜਿਹ ਲੇ ਚੈ ॥ ਲੈ ਸਮਾ
 ਚਾਰ ਬੂਝੇ ਬਹੁ ਕੋ ਨ ਠਹਰਤੁ ਤਜੇ ਗੁਗਾ ॥ ਤਹ ਆਪ ਪੋ
 ਦ ਓਠਿ ਹਰਖ ਅਤਿ ਅੰਬ ਪਕੇ ਨਿਜ ਤੇਰ ਕਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤਤ
 ਛਿਨ ਵਾਂ ਕੋ ਛਾਰਿ ਮਪ੍ਰਜਾ ਇਕ ਕੀਟ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਜਬ ਓਨ ਤੁ
 ਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੰਟ ਪੁਨਿ ਭਈ ਅਪਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਸ ਕੁਸੀਤ
 ਕਹੈ ਮੁਖ ਜੇ ਜੇ ਬਾਂਨੀ ॥ ਬੇਜੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਬੂਝ ਸਾਪਤੁ ਮਕ
 ਹਲਖਾਂਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਤ ਬਾਸਨਾ ਗੀਯੁ ਭਗ ਜੇਗ ਛਲ

ਅੰਬ ਬਗਾਧਾ ਛੈ ਸੀ ਤੈ ਹਿਤ ਪਾਵਤੇ ਤਿਹ ਕਾਰਨ ਭਏ ਕੀਟ
 ਕਗਾ ॥੪॥ ਏਹ ਗਾ ਸੁਨਿ ਨਿਹ ਚੈ ਸੀ ਤਨ ਭਯੋ ਪਰੇ ਚਰਨ ਨਰ
 ਨਾਗਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਖੇਜੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਿ ਪਾਗ ॥੫॥
 ੧੦੭॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਥਾ ਬਾਂਕਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਮੇ ਕਯੋ ਰੀਕ ਬੀਕ ਕ੍ਰਮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
 ਕੀ ਖਾਂਨ ਦੁਹਲੀ ਜੈ ਲੋਚਨ ਲਾਗਾ ॥ ਲੀਜੈ ਲੋਚਨ ਲਾਗੁ ਯੋਰ
 ਗਨੀ ਤਿਹ ਕੇਰੀ ॥ ਬਿਹ ਬਲਾਹਰ ਦੀਪੀ ਸਰਦਨੁ ਕਰਤੀ ਤਿਹ
 ਬੇਰੀ ॥ ਨਾਮਾ ਮਨ ਪੈ ਚਕਤ ਬਹੁਰ ਬੂਝਤ ਜੇਹੇ ਕਗਾ ਕਾਹੇਰੇ
 ਵਤ ਸੁਤਾ ਗਏ ਤੁਵ ਕ੍ਰਾਤ ਕਹਾ ਬਗਾ ॥੧॥ ਛਪੇ ॥ ਲੁਕਰੀ ਹਿਤ
 ਬਨ ਗਏ ਕ੍ਰਾਤ ਮੈਨਾ ਮੇਰੇ ਵਤਾ ॥ ਨੈ ਕੁਨ ਆਯੋ ਗ੍ਰਾਮ ਕਹਾ ਨਾਮ
 ਤੁਵ ਖੇਵਤਾ ॥ ਪੀਠ ਅੰਕ ਪਰਸੋ ਜਡਿ ਗਯੋ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਤੇ ॥
 ਤਿਹ ਹਿਤ ਹਰ ਦੀਪੀ ਸਪਕਯੋ ਛਾ ਲੇ ਮੁਹ ਕਰਤੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਨ

ਮੇਰੇ ਵਤੀ ਚਕੁਤ ਸੁਨਿ ਬਿਨ ਵਤ ਕੁਗਤਾ ਅਵਨੀ ਬੈਰਾਤ
 ਨ ਬਕੇਨ ਹਿਰਨ ਛਸਹਤਿ ਦੇ ਸੁਖੁ ਜਗਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਲੰਕਾ ਪਤਿ ਹਤਿ ਰਾਮ ਪੈਰਿ ਰਵਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਪਾਗਾ ਬਕੇਨ
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੀਤੁ ਛਮੰਦਰ ਸੁਮਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਆਏ
 ਭਗਤ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਮਾਹੀ ਅਚਕੁਤ ਭਯੋ ਦੇਖ
 ਤਾਂ ਹਿ ਕੀਰੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕਬਿ ਤੁਲਕਰੀ ਪਨੁ ਅੰਨ ਕਰੈ ਚਾਰ
 ਭਾਗ ਰੀਕ ਬੀਕਤੀ ਨਹ ਰਿਹੇਤ ਅਚਵੈ ਹੈ ਸਾਧਸੀ ਤਕੈ ॥ ਚਤੁ
 ਰਥੇ ਅੰਸ ਲੈ ਕੈ ਉਦਰ ਪੋਖਨਾ ਕਰੈ ਸਾਬਰ ਕੀ ਸੇਜ ਪੈਛੈ
 ਬਾਸਰ ਕੇ ਅੰਤ ਕੈ ॥ ਮਿਤ ਕਾ ਕੇ ਬਾਸਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੈ ਸਭ ਖਾਂਨ ਪ
 ਨਕ ਮਲਾਨ ਰਾਖੇਂ ਗੁਪਤਾ ਕੈ ਕੰਤ ਕੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਪੈ ਚੰਦ ਲ
 ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਇ ਪਰੈ ਤੈ ਸੇਸੀ ਨ ਛਡੈ ਕੋਟ ਕਰੈ ਤੰਤ ਮੰਤ
 ਕੈ ॥ ੫ ॥ ਛੁਪੇ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨ ਵਕ ਛੁਕ ਪਨੁ ਦੀ ਜੈਯ

੨੬੫

੦
੦
੦

ਕੋ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਰੁਜਨ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਕੋ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਨਭ ਮਗ ਮੈ ਕਹੀ ਇਨ ਹਿ ਇੰਛ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਛਿਗਗ ਹਿ ਦੇਖੁ
 ਰਹੇ ਗਏ ਲਕਰਨ ਬਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਆਗੇ ਚੁਨ ਕਰ ਰਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦੇਖ ਛੇਦੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਸੁਮ ਕਰ ਲੈ ਚਲੁ ਜਾ ਪਰਬੀਨੀ
 ਕ ਬਹੁਨ ਲਹੀ॥ ੬॥ ਸਿਰੁ ਕਰ ਪਗ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਕਾਜ ਕਰ ਕਰੈ
 ਤਾਗਾ॥ ਸੁਨਿਨਾ ਮਾਮਨ ਅਨ ਦਸੁ ਮਧ ਲੈ ਗਏ ਅਗਾਗਾ॥ ਅ
 ਗੈ ਪਨੁ ਗੁਪੁ ਰੋਹਰੀ ਤੀਨ ਹਿ ਕੇ ਉਗ ਕਹਿ ਰਿਕਾ ਵੈਰੀ ਕਬੀਕ
 ਨਹਿ ਮਾਨਤ ਸੋ ਉ॥ ਕਰ ਦਾਨ ਸੁਜ ਸੁਕੀ ਚਾਹੁ ਜਿਹ ਕਹਨਾ ਮਾ
 ਰਖ ਪਾਂਸੁ ਸਬਾ॥ ਜਗ ਬਿੰਤੁ ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਦੀ ਓਤੁ ਵੇਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗਸੁ ਖੇਨ ਅਬਾ॥ ੭॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸ੍ਰਾ ਜਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਮਤ
 ਕੋਭਾਣੀ॥ ਮਾਯਾ ਦੁਖ ਗੁਰੁ ਤਜੇ ਬਸੇ ਬਨ ਮੇਤ ਬਜਾਣੀ॥
 ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਕਹੀ ਮੁਹਿ ਆਯ ਸੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਨ ਬਸ

ਨਹਿਤਲੇਹੁਕਛੁਕਲੀਨੇਸੁਖਰਜਾਨਹੁਪੁਨਿਆਇਵਸੇ
 ਨਿਜਗੇਹਜਨਪੂਰਪ੍ਰਤੰਛਦਰਸਨੁਦਯੋ॥ਇਹਬਿਪਇਕ
 ਠੇਕਛੁਕਾਲਰਹਿਨਾਮਾਨਿਜਆਸੁਮਗਯੋ॥੮॥੧੦੮॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ਪਰਅਰਥਪਰਾਇਨਰੁਗਤਜੇਕਾਮਧੇਨਕ
 ਲਯੁਗਾਂਕੋ॥ਲਛਮਨਛਲਰਾਲਹੁਸੀਤਜੇਪਪੁਰਤਜਾਗੀ
 ॥ਸੂਰਜਕੁੰਭਨਦਾਸਾਬਿਮਾਂਨਾਖੇਮਬਿਰਾਗੀ॥ਭਾਵਤਬਿ
 ਰਹੀਰੁਰਤਨਛਰਹਰਿਕੇਸਲਟੇਰਾ॥ਹਰਿਦਾਸਅਜੁਪਜ
 ਚਕ੍ਰਪਾਂਨਦੀਓਸਰਜੁਤਟਰੇਰਾ॥ਤਿਲੋਚਨਪੁਰਖਦੀਬਿੰ
 ਜੁਲੀਓਂਪਵਬਨਚਰਬੀਸਕੋ॥ਪਰਅਰਥਪਰਾਇਨਰੁ
 ਗਤਜੇਕਾਮਧੇਨਕਲਯੁਗਾਂਕੋ॥੯॥ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਲਹੁਰੁ
 ਗਤਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੋਹਰਾ॥ਲਹੁਰੁਗਤਕੇਪ੍ਰੇਮਕੋਕੋਕ
 ਵਿਬਰਨੇਪਾਗੁ॥ਬਿਮੁਖਦੇਸਜਾਵਤਭੁਏਤਾਚੰਡੀਕੋਦੁਗ॥

੨੬੬

੧॥ ਬਲੁ ਦੈ ਪੈ ਨਰਮਾ ਗਨਿਤ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਸਠ ਭੁਗਾ ਦਯਾ ਪਰ
 ਮੁਜਾਨ ਤਨ ਕਛੁ ਜੀਅ ਹਿੰਸਾ ਹੀ ਅਪੁਗਾ ॥ ੨॥ ਛੋਪੈ ਪਕਰ ਭ
 ਗਤ ਲੈ ਗਏ ਦੁਸੁ ਦੇਵੀ ਕੇਸਾਂ ਨਾ ॥ ਸਿਰਕਾਟ ਨਹਿਤ ਕਾ ਛਖਤ
 ਗੋਪੇ ਦੇਸ ਦੁਪਾਨਾ ॥ ਦਿਖ ਦੇਵੀ ਬਿਪਰੀਤ ਨਿਕਸ ਪ੍ਰਿਤ ਮਾ ਕੋ
 ਠਾਗੀ ॥ ਵਾਂ ਕੋ ਖੜਕੁ ਛਿਨਾਇ ਵਾਹ ਕਰੀ ਵਾ ਕਟ ਡਾਗੀ ॥ ਜੇ ਤੇ
 ਸੁਦੁਸੁ ਛੇਤ ਹਾਂ ਅੰਗਰੀ ਗਸ ਭੁਕੇ ਕੀਏ ॥ ਭੀ ਗੇ ਚੰਡੀ ਪ
 ਟਰ ਕੁ ਮੇਤ ਉਨ ਗਿਸ ਜਾ ਵਤ ਹੀਏ ॥ ੩॥ ਦੁਸੁ ਗਏ ਲੈ ਜੀਵ
 ਦੇ ਵਿਠਾ ਛੀ ਕਰ ਜੇਗੀ ॥ ਛਮ ਹੁ ਭੁਗਤ ਅਪਗਾ ਪਮੇ ਰਮੈ ਦਾ
 ਸੀ ਤੇਗੀ ॥ ਲਭੂ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪਦਗਾ ॥ ਇਨਿਤ ਕਰਹੇ ਤਬ ਚੰਡੀ ॥ ਪੁ
 ਨਿਜਨ ਕਪੜੇ ਬੁਲਾਇ ਮਾਤ ਅਸਕ ਕੁਨ ਖੰਡੀ ॥ ਵਿਸਤਾਰ
 ਹੁ ਭੁਗਤੀ ਦੇਸ ਮੈ ਸੁਤਿ ਮਾਰਗ ਸਭ ਚਲਹਿ ਨਗ ॥ ਇਹ ਬਿਪ
 ਕਰਹੇ ਏ ਭੁਗਤ ਬਹੁ ਕਹ ਬਰੋਨੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਬਗ ॥ ੪॥ ੧੦੮॥

ਜਾਖੀ ਤਿਲੋਕ ਨਾਥ ਜੁਨਾਹ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਛਪੋ ਪੂਰਬ ਦੇ ੨੬੭
 ਸਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਗਤੁ ਤਿਲੋਕ ਮਹਾਂ ਬਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਾਸਿ ਬ
 ਸਤਿ ਹਸਤ ਨਕਾਰ ਕਰ ਗਾ ਸੰਤ ਨਸੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਵਕ ਹੋ ਮ
 ਨ ਬਚਕੁ ਮਾਥੇ ਟੁਨ ਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪਾਟਗ ਛਰੁ ਪਰੰਕ ਸਮਾਤਿ
 ਹਕਾਰੀ ਗਾਹ ਸੁਭ ਜਾਂ ਨ ਕੈ ਨਿਪਤਿ ਕਨਕ ਬਹੁ ਰਤਨ ਦੀਆ ਦੁਹ
 ਤਾਂ ਬਿਵਾਹ ਮੁਹਿ ਦਿਵਸ ਕਛੁ ਰਚਿ ਜਗਾ ਵਰੁ ਲਿਭਾਂਤ ਕੀਆ ॥੧॥
 ਲੈ ਭੁਪਤਿ ਤੇ ਬਿੰਤ ਭਗਤੁ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਆਯੋ ਆਵਤ ਨਿਤ
 ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਤਾ ਦਨ ਅਵਸਰ ਨਹੀ ਪਾਯੋ ਬਹੁ ਬਿਪਿਕਰ ਪਕਵ
 ਨ ਨਿਪਤਿ ਪਨਸਾ ਪਾਜਿ ਵਾਏ ਜੇ ਅਨੁਚਰ ਗੁਆਇ ਕਾ ਲੁਦੈ
 ਰੇ ਨਿਤ ਗਾਏ ਦਿਨ ਏਕ ਕਯੋ ਜਬ ਲਗਾਨ ਮੈ ਦਾਸ ਪਠੈ ਨਿਪਕ
 ਪਕਰਾ ਅੰਨਹੁ ਤਿਲੋਕ ਕੋ ਪਕਰ ਅਬ ਬਹੁ ਛਲ ਕੀ ਨਿਨਾਹਿ
 ਡਗ ॥੨॥ ਦੇਖੇ ਭ੍ਰਿਤ ਰਿਸੁ ਰੇ ਭਗਤ ਆਗੈ ਹੀ ਭਾਖੀ ਮੱਝ ਲਕ

ਰਮੈਆਂਉਬਸਤੁਸਰੁਹੀਕਰਗਾਖੀ॥ਮਾਂਨਬਾਤਪੁਵਗਾਏਦਸ
 ਪਾਛੈਜਨਰਾਗੇ॥ਪਾਂਚਕੋਸਬਨਗੂਢਤਹਾਂਛਪਿਹਰਿਅਨੁ
 ਰਾਗੇ॥ਉਤਰੁਯੋਕਾਲਆਯੋਨੀਬਹੁਰਪਠਾਏਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿ
 ਤਾ॥ਜਨਗੁਪਪਾਰਗਾਏਭੁਪਕੇਲਾਜਨਗਤਕੀਜਗਤਪਿਤਾ॥੩॥
 ਸੰਪੁਟਖੇਲਜੇਸਭਾਮਾਂਹਿਭੁਖਨਦਿਖਰਾਏ॥ਜਗਮਗਤਅਤਿ
 ਜੇਤਿਸੇਸਨਹਿਛਾਬਿਸਕਗਾਏ॥ਗੀਝਕਪੋਭੁਪਾਲਮਾਂਗੇ
 ਜੇਰੁਚਿਤੇਗੀ॥ਸੰਤਚਰਨਸੇਪ੍ਰੀਤਿਗੈਯਹਮਨਸਾਮੇਗੀ॥੬॥
 ਰਬਸਨਿਪਪਨਦੀਨੇਤਬਲੈਆਏਜਨਗੇਹਪ੍ਰਭਾ॥ਉਠਿਭੇਰਮੇ
 ਛਾਕਕੋਰਿਤਖਟਰਸੋਭੇਜਨਰਚੇਸਭਾ॥੪॥ਕੁੰਡਲੀਆਤ
 ਬਜਿਵਾਇਦਿਜਸੰਤਪ੍ਰਦਾਨਮਾਂਨਦੈਭੁਗਾ॥ਪੰਨਤਿਲੋਕਨਰ
 ਨਾਰਿਕਪਕੀਨਜੰਗਰੁਰਪ੍ਰਭਾ॥ਕੀਨਜੰਗਰੁਰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ
 ਨਨਪਾਏ॥ਬਹੁਬਿਪਿਦੈਪਕਵਾਂਨਰਗਤਕੋਗਬਸਮਝਾਏ॥

ਕੀਨੇਜੋਗਤਿਲੋਕਜਾਹੁਤਾਂਕੇਰਹੁਕੋਅਬਾ।ਖਟਰਸਅਸਮਜਿ
 ਵਾਇਦੇਤਪਾਛੈਗੁਪੀਤਬਾ॥੫॥ਪੁਨਿਕਹਿਕੋਨਤਿਲੋਕਪ੍ਰਭਸ੍ਰ
 ਰਨਕਾਰਜਿਹਜਾਤਿ।ਭੁਪਤਿਕੇਭੁਖਨਗਛੈਦੀਨੇਪਨੁਹਰਖ
 ਤਾਦੀਨੇਪਨੁਹਰਖਾਤਵਾਹਭੰਡਾਰਕੀਨੇ॥ਮਗਨਭਯੋਸੁ
 ਨਿਭਗਤੁਗੇਹਆਯੋਰਸਭੀਨੇ॥ਦੇਖਦਰਬਰੁਹਪੁਰਪ੍ਰਭੁ
 ਮਹਿਮਾਹੀਯਮੈਗੁਨਾਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਸੰਤਰਜਜਾਚ
 ਤਪੁਨਿਪੁਨਿ॥੬॥੧੧੦॥ਸੁਲਛਯੋ॥ਅਭਿਲਾਖਅਧਿਕਪੁ
 ਰਨਕਰਨਚਿੰਤਾਮਹਿਟੇਚਤੁਰਦਾਸਾ॥ਸੋਮਭੀਮਸੋਮਨਾਥ
 ਵਿਕੋਵਿਸਾਖਾਲਮਯਜਾਨਾ॥ਮਹਦਾਮੁਕੰਦਗਨੇਸਾਤਿਬਿ
 ਰਮਰਪੂਜਗਜਾਨਾ॥ਬਾਲਮੀਕਬਿਪਬਜਾਸਜਗਨਸੁੰ
 ਸੁਬੀਨੁਲਆਚਾਰਜਾ॥ਹਰਿਭੁਲਾਲਾਹਰਿਦਾਸਬਾਂਹ
 ਬਲਰਾਘਵਆਰਜਾ॥ਲਾਖੋਛੀਤਰਉਂਪਵਕਪੁਰਘਾਟ

ਮਘੁਰੀਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਾਮਭਿਲਾਖਅਧਿਕਪੂਰਨਕਰਨ
ਇੰਤਾਮਾਇਏਚਤੁਰਦਾਸਾ॥੬੬॥ਭਗਤਪਾਲਦਿਜਭਗ
ਤਏਬਾਨਾਇਤਚੁਰਪੀਗਾਦੇਵਾਨੰਦਨਕਾਰੀਅਨੰਦਮੁਕੀ
ਦਮਹੀਪਤਿਸੰਤਰਾਮਤਬੋਰੀ॥ਖੇਮਸ਼ੀਰੰਗਨੰਦਬਿਸ਼ਨੁ
ਦਾਬਾਜੁਸੁਤਭੋਰੀ॥ਛੀਤਮਵਾਰਕਾਦਾਸਮਾਧਵਪਾਂਡੁ
ਰੁਪਾਦਾਮੇਦਗਾਭਲਨਗਰਭਗਵਾਨਕਾਨੁਕੇਸੇਸੇਪੈਪਗਾ॥
ਦਾਸਪ੍ਰਯਾਗਲੋਹੰਗਗੁਪਾਲਨਾਗੁਸੁਤਕਹਿਭਗਤਿਭੀਗਾ॥
ਭਗਤਪਾਲਦਿਜਭਗਤਏਬਾਨਾਇਤਚੁਰਪੀਗਾ॥੧੦੦॥ਬ
ਜੀਨਾਥਉਡੀਸਾਵਾਰਕਾਜੇਵਕਸਬਹਰਿਭਜਨਪਗਾਕੇ
ਸੇਪੁਨਿਹਰਿਨਾਥਭੀਮਖੇਤਾਗੋਵਿੰਦਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਬਾ
ਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਠਭਰਥਾਮਚੁਤਅਪ੍ਰਾਬ੍ਰਤਪਾਰੀ॥ਪੰਡੋਗੋਪੀ
ਨਾਥਮੁਕੀਦਰਾਜਪਤਿਮਹਾਂਜਸਾ॥ਗੁਨਨਿਪਜਸੁਗੋਪਾਲ

ਦੇਇਭਗਤਨਕੋਸਰਬਸੁਆਸੀਅੰਗਸਦਾਸਾਨਿਧਿਰਹੈਕਿ ੨੫੫
 ਤਜਪੁੰਨਜਪੁੰਨਭਲਭਾਗਭਗਾਬਝੀਨਾਬਉਡੀਸਾਵੁਰਕ
 ਸੇਵਕਸਬਹਿਰੁਜਨਪਰਾ॥੧੦੧॥ਹਰਿਸੁਜਸਪ੍ਰਚੁਰਕ
 ਰਜਗਤਮੈਏਕਵਿਜਨਅਤਿਸੈਉਦਾਗਾਬਿਦਯਾਪਤਿਬ੍ਰ
 ਮਦਾਸਬੋਰਨਚਤੁਬਿਹਾਰੀਗੋਵਿਦਰੀਗਾਰਾਂਮਲਾਲਬ
 ਰਮੰਗਲਕਾਰੀਪੀਯਦਯਾਲਪਰਸਹਾਂਮਭਗਤਿਭਾਣੀਕੇ
 ਟੀਕੇਨੰਦਸੁਵਨਕੀਛਾਪਕਵਿਤਕੇਸੋਕੇਨੀਕੇਅਸਕਰ
 ਪੁਰਨਨਿਪਤਿਭੀਖਮਜਨਦਯਾਲਗੁਨਾਂਹਿਪਾਗਾਹਰਿ
 ਸੁਜਸਪ੍ਰਚੁਰਕਰਜਗਤਮੈਏਕਵਿਜਨਅਤਿਸੈਉਦਾਗਾ॥
 ੧੦੨॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੋਵਿਦਸ੍ਰਾਮੀਜੀਕੀਟੀਕਾਦੇਹਗਾ॥
 ਗੋਵਿਦਸ੍ਰਾਮੀਭਗਤਕੀਪ੍ਰੀਤਿਨਸੋਕੋਬਖਾਂਨਾਛਾਂਕੋਸਖ
 ਬਨਾਇਨਿਜਖੇਲਤਸ੍ਰਾਮਸੁਜਾਂਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਜਸੁਨਾਤ

ਕੰਜਮੇਇਕਦਿਨਦਿਹਰਤਕਾਂਨੁ॥ਆਯੋਗੋਵਿਦਦਵਜਬਤ
 ਬਉਠਗਏਮੁਜਾਂਨ॥੩॥ਛਪੇ॥ਪਾਛੈਦੋਕੋਭਗਤੁਕਾਭਾ
 ਗੇਲੈਦਾਈ॥ਮੁਹਿਬਹੁਬਿਪਿਸ਼ਮਦੀਨਬਾਰਨਿਜਚਲੇਪ
 ਰਾਈ॥ਭਗਤਗਯੋਕਰਸਜਾਮਛੁਟੇਬਲਸੋਭਗਵੰਨਾ॥ਪੇ
 ਠੇਮੰਦਰਮਾਂਹਿਦੇਖਸ੍ਰਮੀਭੁਰਿਸਾਂਨਾ॥ਸੋਈਖੇਡਨਗੁਲੀ
 ਹੀਅਪਤੀਮਾਂਨਅਵਗਯਾਸੇਵਕਨਾ॥ਦੈਧੰਕਾਮੰਦਰਤੇਕਛੇ
 ਮਤੁਟਿਰਆਵਹੁਦੁਸ੍ਰਜਨਾ॥੩॥ਤਉਨਮਨਰਿਸਜਾਇਜੰਦ
 ਪਪ੍ਰਭਕੋਹੀਅਤੇਕੋ॥ਬੈਠੇਗਾਧਾਕੰਡਅਧਿਕਮਨਮੈਵਿਸੁ
 ਪੋਕੋ॥ਕਬਹੁੰਕਆਵੈਕੰਜਦੇਉਠਲੁਵਾਂਕੇਛਲਕਰਾ॥
 ਇਤਪ੍ਰਭਕੋਗੁਨਖਾਤਰਿਦੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਡਰਾ॥ਪੰਡ
 ਦੇਖਤਅਚਰਜਗੇਬੇਲੇਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਤਬਾ॥ਮੁਹਿਭੋਜਨੁ
 ਸੁਝੈਗੋਤਉਸ੍ਰਮੀਕੀਰਿਸਜਾਇਜਬਾ॥੪॥ਕੰਡਲੀਆ॥

ਕਰਜੇ ਰੇ ਪੰਡਾ ਕਾਤ ਕੀ ਨੇਤਿ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਰਾਵਰ ਰੇ ਦਕਾ
 ਸੁਹਤ ਜੇ ਕੀ ਨੇ ਕਾਜ ਅਸਾਧਾ ॥ ਕੀ ਨੇ ਕਾਜ ਅਸਾਧ ਤਉ ਮੰ
 ਦਰ ਤੇ ਕਾ ਛੇ ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾਂ ਨ ਜਾਂ ਹਿ ਛਰ ਅਤਿ ਦੁਖ
 ਬਾ ਛੇ ॥ ਉਨ ਨ ਅਵਗਯਾ ਕੀ ਨ ਨੈ ਕੁ ਬੇਲੇ ਪੁਨ ਬਚਹਿ
 ॥ ਭਾਗ ਜੇ ਵਾਂ ਕੇ ਦਾ ਵਲੈ ਤਤ ਬਚੇਟ ਦੀ ਨ ਕਰਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰ
 ਗੀ ਦੇ ਤਸੇ ਮੇ ਕੋ ਨੈ ਕੁ ਨ ਚੈ ਨਾ ॥ ਬਿਹਰਨ ਜਾਵੈ ਕੰਝ ਬਤ ਬਦ
 ਤੇਰ ਕੈ ਗੈ ਨਾ ॥ ਤਬ ਵਹੇਰ ਕੈ ਗੈ ਨ ਚੇਟ ਮਨ ਭਾਵਤ ਮਾਰੈ ॥ ਟਿ
 ਰ ਮੁਹਿ ਕਵਨੁ ਛੁਡਾਇ ਚਿਤ ਹੀ ਅਭੁਈ ਅਪਾਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬ
 ਨਗਾਏ ਨ ਸਰਤ ਜਾਇ ਵਾਂ ਕੀ ਰਿਸ ਕਾਂਤੇ ॥ ਤੁਮ ਬਹੁ ਭੋਜਨੁ
 ਧਰੇਤ ਨ ਕਪਾਯੋ ਨਹੀ ਤਾਂਤੇ ॥ ੬ ॥ ਛੇ ਮੇ ॥ ਹਸ ਕਰ ਜੇ ਵਕਰ
 ਏ ਭਗਤ ਚਰਨੀ ਸਬ ਲਾਗੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ ਮਨੁ ਹਾਰ
 ਜਾਹਿ ਤੇਹੀ ਅਰਿਸ ਭਾਗੇ ॥ ਭੋਜਨੁ ਸੁਮੀ ਪਾਇ ਪ੍ਰਿਥ ਮਪ

੩੦੦

੦

ਫੈਪ੍ਰਭਪਾਯੋ॥ ਇਕਦਿਨਜਨਕਰਸੇਚਕਿਸੂਦਿਖਦਾਵਲ
 ਗਾਯੋ॥ ਹਰਿਬਹੁਤੁਪ੍ਰਾਗੇਆਕਛਲਤਉਨਬੋਲਜੇਯ
 ਤੁਬਗਾਜਬਨੈਕੁਨਪ੍ਰਭਪੀਰੇਭੁਏਪੁਨਿਰਿਸਉਠਜੇਮਾਰਕ
 ਗ॥ ੭॥ ਦੇਖਭਗਤਅਤਿਕੇਪਭਾਗਪੈਠੇਜਲਮਾਂਹੀ॥ ਤ
 ਹੀਸ੍ਰਮੀਗਏਜੇਰਕਰਕਹਿਪ੍ਰਭਨਾਂਹੀ॥ ਅਬਸੇਕੋਜਨ
 ਛਾਡਬਹੁਰਅਪਰਾਪੁਨਠਨਤਾ॥ ਹਮਤੁਵਨਾਂਹੀਮਾਂਨਲੇਤਤੁ
 ਮਕਬਹੁੰਨਮਾਂਨਤਾ॥ ਪੁਨਿਇਕਦਿਨਪ੍ਰਭਤੇਪ੍ਰਿਥਮਹੁੰਮਾਂ
 ਗੇਭੇਜਨਭਗਤਬਗਾ॥ ਰਿਸਨੈਕੁਨਦੀਨੇਸੇਵਕਨਲੂਟਥਾ
 ਰੁਦੀਓਭੁੰਮਫਗ॥ ੮॥ ਸ੍ਰਮੀਕੀਨਅਸੀਤਕ੍ਰਿਤਸਬਜਾਇ
 ਬਖਾਂਨੀ॥ ਸੁਨਿਮਹੀਤਮੁਸਕਾਇਨਿਕਟਿਬੋਲਜੇਰਸਖਾਂਨੀ
 ॥ ਕੋਨਹੇਤਫਰਕਾਇਥਾਰਜਨਕਹਤਬੁਝਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਖਾਇਹਰਿਅਸ੍ਰਦੇਰਬਨਕੋਨਿਤਜਾਈ॥ ਮੈਪਾਛੈਦੁਛਤ

ਫਿਰਤਦੁਖਮਾਂਗਾਪ੍ਰਿਥਮਯਹੇਤਕਰਗ। ਲਖਿਐਮਸਕਲ ੩੦੧
ਦਰਨੀਪਰੇਇਹਬਿਧਚਰਤਅਪਾਰਬਰਗ। ੯੪। ੧੧੧॥
ਮੂਲਛਪੇ॥ ਜੇਵਸੈਬਸਤਮਥੁਗਾਮੰਡਲਤੇਦਯਾਵਿਸੁ
ਮੋਪਰਕੋਰੇ॥ ਰਘੁਨਾਥਗੋਪੀਨਾਥਗਾਮਭਵਦਾਸੁਸੁਮੀ
॥ ਗੁੰਜਾਮਾਲੀਚਿਤਉਤਮਬੀਛਲਮਗਟਨਿਹਕਾਂਮੀ॥
ਜਨਦਨੰਦਨਰਘੁਨਾਥਗਾਮਾਨੰਦਗੋਵਿੰਦਮੁਰਲੀਜੋਤੀ॥
ਹਰਿਦਾਸਾਮਿਸੁਭਗਵੰਨਮੁਕੰਦਕੇਸੋਦੰਡੋਤੀ॥ ਚਤੁਰੁ
ਚਰਿਤ੍ਰਬਿਜ੍ਜਦਾਸਬੈਨੀਪਦਮੋਸਿਰਪਰਧੋਗੇ॥ ਜੇਵਸੈਬ
ਸਤਮਥੁਗਾਮੰਡਲਤੇਦਯਾਵਿਸੁਮੋਪਰਕੋਰੇ॥ ੧੦੩॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੁੰਜਾਮਾਲੀਅੰਵਾਂਕੀਨੁਖਾਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਤਰਾ॥
ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕੇਰੁਪੁਬਰਪਹਰਤਗੁੰਜਾਹਾਰਾ॥ ਗੁੰਜਾਮਾਲੀ
ਨਾਮਤਿਹਯਾਂਤੇਪਕਯੋਸੁਛਾਰਾ॥ ੧॥ ਵਾਸੀਸਹਰਲਹੌਰਕੋਤਿ

ਤਬਿਜਭੁੰਮਸੁਹਾਇ॥ ਲੈਕੁਟੈਬਪਨੁਗਯੋਤਹਦੇਖਕੁੰਜਸੁਖ
 ਪਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਭਾਵੀਸੁਤਤਨੁਤਜੋਤਿਹਨਾਰੀਜਨਬੋਲਾ॥
 ਲੇਹੁਜੁਤਾਮਨਭਾਵਪਨੁਮੁਹਰਹਰਤਨਅਮੋਲਾ॥ ੩॥ ਪਤਿ
 ਬਿਨੁਪਨੁਕਿਹਕਾਜਤੀਅਜਨਕਫਿਪਾਕਰਮੋਹਾਦੀਜੋਛਾਕੁ
 ਰਸੇਵਅਬਦਈਭੁਗਤਕਰਛੋਹ॥ ੪॥ ਛਪੈਅਬਲਾਮ
 ਨਭਯੋਪ੍ਰੇਮਅਧਿਕਸੇਵਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਅਤਿਹਿਤਪੁਰਸਿ
 ਸਆਇਬਗਰਤਿਹਖੇਲਤਨੀਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਰਪਰਹੋਪੂਰਿਬ
 ਰਜਤੀਅਬਾਲਪਠੇਗਾਹਿ॥ ਆਗੇਛੀਜਤਟੂਕਭੋਗਨਹਿਛੀ
 ਜੋਦਖਲਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਨਅਵਗਯਾਕਰੀਮੈਗਥਜੋਰਨਾ
 ਰੀਕਯੋ॥ ਵਹਬਾਲਕਖੇਲੈਆਇਜਬਤੋਹੀਅਕੋਬਿਗਾ
 ਦਯੋ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੇਮਨੀਰਚਖਭਰੇਕਹਤਬਾਲਾਪੁਨਿਬੈਨਾ॥ ਤਨ
 ਕਛੁਕਬਹੁਦੰਡਦੀਨਤੁਮਰਾਜਿਵਨੈਨਾ॥ ਨਿਜਵਿਚਾਰਭਲਿਕੀ

ਨਪਰਤਰਜਬਾਲਾਟਾਏ॥ ਜੇਤੁਮਕੋਯਹਭਾਵਕਾਲੁਸਭ
 ਲੇਉਬੁਲਾਏ॥ ਬਹੁਪੁਰਿਭਾਕੀਤੇਰਸਿਰਾਮਬਭੇਜਨਕੋਖ
 ਯੁਗਿ॥ ਤਬਮੁਸਕਾਏਬਚਪ੍ਰੇਮਸੁਨਿਅਚਯੋਮਸਨਨਿਜ
 ਰੂਪੁਕਰ॥ ੬॥ ੧੧੨॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਕਲਿਜੁਗਜੁਵਤੀਜਨਭ
 ਗਤਰਾਜਮਹਿਮਾਸਭਜਾਂਨੈਜਗਤ॥ ਸੀਤਾਸ਼ਾਲੀਸੁਮਤਿ
 ਸੋਭਾਂਪ੍ਰਭਤਾਉਮਾਭਟਿਅਨੀ॥ ਗੀਗਾਗੋਰਾਕੁਟਰਿਉਵਠਾਂ
 ਗੋਪਾਲੀਗਣੇਸਦੇਹਾਂਨੀ॥ ਕਲਾਂਲਖਾਂਕਤ੍ਰਗਗਾਢਭਾਂ
 ਮਤੀਸੁਚਸੁਤਿਧਾਮਾ॥ ਜਮੁਨਾਕੋਲੀਰਾਮੀਸ਼੍ਰਗਦੇਵਾਏ
 ਭਗਤਨਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ ਜੁਗਜੇਵਾਕੀਕੋਕਮਲਾਦੇਵਕੀਰੀ
 ਰਾਹਰਿਦੇਰੀਪੈਖੈਭਗਤ॥ ਕਲਜੁਗਜੁਵਤੀਜਨਭਗਤਾ
 ਜਮਹਿਮਾਸਭਜਾਂਨੈਜਗਤ॥ ੧੦੪॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਣੇਸਦੇ
 ਹਾਣੀਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਦੇਸਭਿਭੁਛੋਕੋਨਿਪਤਿਮ

ਪੁਕਰਨਾਂ ਮਬਖਾਂ ਨਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਨਾ ਰਿਗਣੇ ਸਦੇ ਜਾਂ ਨਤ ਭਗਤੀ ਰਸ
 ਨਾ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਾਪ ਜੇ ਆਇ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਪ੍ਰੀਤਿ। ਛਾਡ
 ਡਾਈ ਗਜ ਨਿਜ ਪਗ ਪੈਵਤ ਜਨ ਨੀਤਿ॥੨॥ ਛੁਪੇ। ਏਕ ਦਸ
 ਪਰ ਸਾਪ ਭੇਖ ਬਕ ਜਿ ਮਤ ਹ ਆਯੋ। ਰਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕੀ ਕੀ ਨਪੂ
 ਜ ਆਸਨ ਬੈਠਾਯੋ। ਦੇਖੀ ਨਾ ਰਿਇ ਕਾਂਤ ਕਹਤ ਸਠ ਪਨ ਮੁਹ
 ਦੀ ਜੈ। ਰਾਂ ਨੀ ਕੁਖ ਨ ਸਕ ਲਈ ਏਠ ਗਤ ਉਨ ਭੀ ਜੈ। ਪਨ ਬਾ
 ਤੀ ਮੇਰਿ ਬਤਾਉ ਅਬ ਦਸੁ ਸਾਪ ਰਿਸ ਭਰ ਕਯੋ। ਅੰਤ ਰਜ
 ਮੀਤੁ ਮਸੰਤ ਜਨ ਲੀਜੇ ਪਨ ਜਹ ਪੈਰ ਕਯੋ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਛਿਗੇ
 ਬਿੰਤ ਸਕ ਲਮੈ ਦੀ ਨ ਉਠਾਈ। ਬਸ ਹੁਰੈ ਨ ਇਹ ਸਦਨ ਭਰੇ
 ਦੇ ਉਮੰਗਾਈ। ਸੁਪੇਤੀ ਅਕੇ ਬਦਨ ਦਸੁ ਉਨ ਛੁਲਕਰ ਜਾਂਨੇ
 ॥ ਪਕਰਾਵੈ ਯਹ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ ਛਛੁਰ ਕਾਰਿ ਸਠ ਨੇ। ਸਠ ਜੰਘ
 ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਨਾਰਿ ਕੇ ਢਲੇ ਰੁਪਹ ਦਿਖ ਭਾਗ ਡਗ। ਤਾਂ ਹੀ ਛੁਨ

ਨਿਪਗਯੋਮਹਲਮੈਸੁਨਿਰਾਂਨੀਮਨਸੋਕਕਰ॥੪॥ਲੀਨੀਰਕੁ
 ਛਪਾਇਦੇਖਹੀਅਕੁਪਹਿਸਾਵੈ॥ਅਬਹੀਜਾਤੇਨਿਕਟਿਸੀਤੁ
 ਮਤੁਪਕਰਮੰਗਾਵੈ॥ਵਿਨਕਰਬਾਂਪੀਜਾਂਘਬਸੜਸੋਛਾਂਪ
 ਨਕੀਨੀ॥ਦੁਰਿਗੋਪਤਿਮੋਹਿਅਪਾਵਨਤੀਅਮਾਤਿਛੀਨੀ॥
 ਸੁਨਿਛਿਕੋਭੁਪਪੁਨਿਚਤੁਰਦਿਨਆਯੋਛਿਗਕਹਿਰੁਜਗ
 ਹੀ॥ਵਹਕੋਨਬਿਥਾਪਜਾਗੀਕੋਏਬੋਲਬੈਦਅੋਛਦਲਹੀ॥
 ਪਾਟਾਰਹੀਬਹੁਭਾਂਤਬੁਝਵੇਬਿਨੁਨਰਹਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭਪਦਸਪ
 ਤਕਰਾਇਸਕਲਬਿਰਤੰਤਸੁਨਾਯੋ॥ਗੀਝਰਯੋਸੁਨਿਭੁਪ
 ਨਾਰਿਕੋਕੀਓਪ੍ਰਭਾਮਾ॥ਪਰਕੁਮਕੀਨੀਲਾਜਛਡਕਹਿਧ
 ਨਿਤੰਬਾਂਮਾ॥ਜਾਂਤੇਸੋਗਨਸੇਵਾਕਰਹੁਆਵਹਿਜੇਪੁਰਸੰਤ
 ਛਰ॥ਭੁਗਤੀਕਰਨੇਲਾਗੇਸਬੈਦੇਸਕੁਪਕੇਨਾਰਿਨਗ॥੬॥੧੧੩॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਹਰਿਕੇਸੀਮਤਜੇਭੁਗਤਤੇਦਾਸਨਕੇਦਾਸ॥ਨਰ

ਬਾਹਨ ਬਾਗੀਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪੁਜੈ ਮਲਕ ਦਾ ਪੁਜੈ ਮਲਵੀ ਦਾ ਵਤ
 ॥ ਜਲੰਧੀ ਤਾਪਾਂ ਰਾਹੁ ਪਾਸ ਮਨੁ ਭਈ ਉਦਾਰਾ ਵਤ ॥ ਗੰਗਾ ਭੀ ਰਾਹ
 ਜੁਨ ਜਨਾਹ ਦਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਤਾ ॥ ਦਮੋਦਰ ਸਾਂ ਪਲੇ ਗਦਈ
 ਈਸ਼੍ਵਰ ਹੇ ਮਬਦੀ ਤਾ ॥ ਮਯਾਨੰਦ ਮਹਿ ਮਾਅੰਤ ਗੁਰੀ ਲੇ
 ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੀਮਤ ਜੇ ਭਗਤ ਤੇ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦਾਸ ॥
 ੧੦੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੁਜਾ ਸੀਤ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਤੇ ਅਪਿ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਯਥੈ
 ਬਚਨ ਪਰਵਾਨ ਦਾਸ ਗਾਵਰੀ ਜਟਕਾ ਨੇ ਭਾਉ ॥ ਬ੍ਰਿਚੀ ਬਨਿ
 ਆਗਾਂ ਮਮੀ ਭੇਤੇ ਮੋਹਨ ਬਾਗੀ ਦਾਉ ॥ ਮਾਭੇ ਠੀ ਜਗਦੀਸ ਦ
 ਸਲਛ ਮਨ ਚੜ੍ਹ ਥਾਵ ਲਭਾ ਗੀ ॥ ਨਿਪਥ ਮੈ ਭਗਵਾਨ ਸੁਵੈ
 ਸਲਖਾਂ ਨੇ ਪਾਲ ਉਪਾਗੀ ॥ ਜੇਵੇ ਨੇ ਹੋ ਪਾਲ ਕੇ ਭਗਤਿ
 ਇਸ੍ਵਰ ਨਿਰਬਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੁਜਾ ਸੀਤ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਤੇ ਅਪ
 ਕੀ ਕਹੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਭੁਵਨੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥

ਏਹਗਾਜੇਵਨੇਰਪੁਰਮੈਰਹਤਸ੍ਰੀਗੁਪਾਲਹਰਿਦਾਸ॥
 ਸਾਧਸੇਵਹਿਤਾਚਿਤਕਰਤਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੀਰਾਸਿ॥੧॥ਛਪੇ
 ॥ਅਯੋਪ੍ਰੀਛਲੇਨਸੰਤਇਕਬਿਰਕੁਮਾਂਬਗਾਤਿਨਪ੍ਰਤਿਕ
 ਯੋਗਪਾਲਚਲੁਹੁਭੇਜਨਪਾਵਹੁਘਗਾਕਬਹੁਨਦੇਖਤਨ
 ਰਿਬਦਨਕੈਸੇਕਰਜੈਜੈ॥ਚਲੀਏਪ੍ਰਭੂਨਿਸੀਕਤੀਅਇਕਕੇ
 ਨਛਪੈਜੈ॥ਗੁਰਗਯੋਸੰਤਗੋਪਾਲਕੇਛਪੀਨਾਰਿਆਯਸੁਸੁ
 ਨੀ॥ਦੁਹਤਾਜਨਕੀਨਹਿਸੁਪਕਛੂਤਿਨਜਾਂਨੇਆਏਮੁਨੀ॥੨॥
 ਤਿਹਕੰਨ੍ਯਾਯਹਿਨੇਮਸੰਤਜੇਗੁਰਮੈਆਵੈ॥ਦੁਪੁਮਲਾਈਖੰ
 ਭਭਾਰਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਵਾਵੈ॥ਇਸੁਪਗੀਭਬਸੰਤਕੇਪੁਕੀ
 ਨੇਅਤਿਭਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਕੇਬਾਂਮਕਧੇਲਹਿਮੂਕੀਮਾਰੀ॥
 ਤਬਕਰਜੇਰੇਬੇਲਜੇਭਗਤੁਦਾਹਨਦਿਸਮਨਮੇਦੁਖੀ॥ਮੁਹਿਕ
 ਰਨਪ੍ਰਹਾਕਯੋਸੰਤਬਰਕਯੋਅਪਾਵਨਮਨਮੁਖੀ॥੩॥ਸੁਨਤ

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬੈਨ ਸਾਪ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਰਾਵਰਿ ਉਪਾਸੁ ਨੀਦ
 ਸੁਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤ ਆਯੋ ॥ ਭੁਯੋ ਮਨੋ ਰਬੁ ਪੂਰ ਸਕਲ ਸੰਕਾਹੀਯ
 ਨਾਸੀ ॥ ਛਿਮ ਕਰਹੁ ਅਪਗਾਪ ਦੇਹੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤ ਮਿਲੇਵੈ ਸੰਤ ਬਰਕੀਨੀ ਬਿਨਤੀ ਪਰਸ ਪਗਾਜ਼ਗਤ
 ਨਕਪਦਾਰਥ ਸਕਲ ਜੋਲਹਤ ਨਸਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ॥ ੪ ॥ ੧੧੪ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਪਰਮਹੰਸ ਬੀਸਨ ਬਿਖੇ ਭਯੋ ਬਿਭਾਗੀ ਬਾਂਨਰੇ
 ॥ ਮਰੁ ਪਰਖੰਡ ਨਿਵਾਸ ਭੁਪ ਸਭੁ ਆਗਯਾ ਕਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮ
 ਬਿਸ੍ਵ ਸਭੁ ਗਤ ਪਦਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਜਰੀ ਨਾਥ ਕੇ ਦੁਹਰਦ
 ਤੈਤਨ ਪ੍ਰਭ ਪੈਪਾਏ ॥ ਵਣੀ ਦਾਸ ਕੀ ਦਾਇਉਂ ਡੀਕਰ ਛੇਪਾਏ
 ਏ ॥ ਸੁਰਧਨੀ ਐਘ ਸੀ ਸਰਗਤੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕਛੁ ਤਾਂਨਰੇ ॥
 ਪਰਮਹੰਸ ਬੀਸਨ ਬਿਖੇ ਭਯੋ ਬਿਭਾਗੀ ਬਾਂਨਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਲਾਖਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਖੰ

ਨਲਾਖਾਜਾਤਿਸੁਬਾਂਨਰੇ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਡੇਮਬਖਾਂਨਜੁਨਿਲੀ
 ਜੈਤਾਂਕੀਕਥਾ॥੧॥ਤਿਹਗੁਰੁਆਵਤਸੰਤਬਹੁਬਿਧਿਕੇਸ
 ਨੁਕਰਤਸੇ॥ਜੇਵਤਸਾਧਅਨੰਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਉਤਮਵਰਗਤਤ
 ਗ॥੨॥ਛਪੇ॥ਪਕ੍ਯੋਬਡੇਦੁਗਭਿੰਛੁਭਏਸਰੁਜੀਵਦੁਖਾਰੀ
 ॥ਆਵਤਭੇਜਨਹੇਤੁਗੁਰਾਤਦੁਰੇਨਰਨਾਗੀ॥ਇਕਦਿਨਤੀਜ
 ਸਮੇਤਮੰਤ੍ਰਲਾਖਾਯਹਕੀਨੇ॥ਅਬਪਤਿਨੈਕਨਕਹੈਭੋਰਭ
 ਗਹਿਦੁਖੁਲੀਨੇ॥ਨਿਸਸੁਪਨੇਮੇਆਏਪ੍ਰਭੁਮਤੁਰਾਗੁਮ
 ਲਅੰਨਅਬਾ॥ਇਕਭੈਸਲਵਾਣੀਪਠੇਮੈਤੇਟਨਹੈਹੈਪ੍ਰਤੈ
 ਕਬਾ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਕਹਿਪ੍ਰਭੁਗਏਜਾਗਰੁਯੇਚਕਤੁਰੁ
 ਤੁਬਗਾਛਿਗਲਾਖਾਕੇਗੁਮਪੰਚਬੈਠੇਅਪੁਨੇਪਗਾਤਿਨ
 ਮੈਤੇਏਕਬਲਉਛੁਜੇਹਰਿਪ੍ਰੇਰਦੀਓਮਨਾ॥ਭੁਪਡੰਡਸਦੁਰ
 ਤਡੰਡਤੁਮਧਰਮਲਹੇਜਨਾ॥ਸਰੁਹੰਮਾਨੀਯਹਬਾਤਬਰਹੈ

ਹੁਲੀਨਪਚਾਸਮਾਤਿ। ਰੁਰਗਾਡੇਰੁਗਾਤੈਗੁਰਗਾਏਲੀਨਪੰਚ
ਨਿਜਕੈਸਭੁਣਾ॥੪॥ ਗੇਹੁਕੋਠੀਡਾਰੁਗਾਤਮੁਖਮੁਖੇਵਾਂਕੇ
॥ ਨੀਚੇਨਾਨੇਖੇਲਵਾਗਪੀਸਤਨਿਤਤਾਕੋ॥ ਕਬਹੂੰਨਤੁਟੈਅੰ
ਨਸਹਸੇਰੇਜਨੁਨਰਪਾਵਹਿ॥ ਦੇਤਅਸੀਸਾਦੀਨਤਿਪਤਿਦੇ
ਨਿਜਗੁਹਿਜਾਵਹਿ॥ ਇਹਬਿਧਿਪ੍ਰਤਅੰਨਅਪਾਰਗੁਯੇ
ਕਟੋਕਾਲਬਹੁਸੁਖਲਯੋ॥ ਪੁਨਿਮਾਰਵਾਰਕੇਦੇਸਤੇਛੋ
ਰਗਤਪ੍ਰੇਮਹਿਗਯੋ॥੫॥ ਕਈਕੇਸਪ੍ਰਭਵਾਰਦੰਡਪਰਨਾ
ਮਕੀਓਪ੍ਰਨਾ॥ ਦੇਖਕਸ੍ਰਸ੍ਰੀਜਗਨਨਾਥਸਿਵਕਾਪਠਈਕਾਨ
॥ ਬੁਝਤਬੁਝਤਦਾਸਪ੍ਰਭੁਕੇਜਨਪਹਿਆਏ॥ ਚਛੁਪਾਲ
ਕੀਮਾਂਹਿਦੇਵਆਗਜਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਕਰੋਜੇਰਕਹਤਲਾਖਾਰ
ਗਤੁਕਰਹੁਖਿਪਾਨਿਰਬਾਹਪਨਾ॥ ਪੁਨਅੰਗਦਾਸਪਠਏਪ੍ਰਭੁ
ਇਰਅਵਸਰਅੰਨਹੁਸੁਜਨਾ॥੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆਦਰਸਲਾ

ਲਸਾਰਗਤਕੀਆਂਨੁਬੇਗਚਛਾਇਆਬਰਵਸਤਾਕੇ
 ਪਾਲਕੀਆਯਸੁਫੇਰਿਨਜਾਇਆਆਯਸੁਫੇਰਿਨਜਾਇਪ੍ਰ
 ਕੁਪਰਸੇਸੁਖਪਾਈਆਇਕਨਿਸਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਬਚਨਭਾਖੇਜ
 ਦੁਗਾਈਆਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿਤੁਵਸਤਾਦੀਜੀਏਦਿਖਬਰੁਸਰਸ
 ਾਲੋਕਲਾਜਨਹਿਕਾਜਸੰਤਸੇਵਾਪਨਦਰਸਾ॥੧॥ਪੁਨਿਪ੍ਰ
 ਕਰਹਿਮੈਂਦੇਉਪਨੁਕੀਜੈਸੁਤਾਬਿਵਾਹਾਇਤਨੇਮੈਂਜਾਗੇ
 ਰਗਤੁਬਿਦਾਭੁਏਨਿਪਰਾਹਾ॥ਬਿਦਾਭੁਏਨਿਪਰਾਹਪ੍ਰਭੁਅ
 ਗਜਾਚਲਿਆਯੋਦੀਜੈਲਾਖਾਬਿੰਤਮੈਂਹਿਪ੍ਰਭਸੁਪਨਬ
 ਤਾਯੋ॥ਨੈਕੁਨਮਾਂਨਤਰਗਤੁਪਰੀਨਿਸਚਕੁਤਨਰਸੁਨਿ॥ਅ
 ਬਹੁਕੁਕੁਨਸੰਤਪ੍ਰਭੁਸੁਪਨੇਕਾਖੀਪੁਨਿ॥੮॥ਕੋਰਕੁਪਕਰ
 ਜੇਰਕਸੀਲਾਖਾਪਨੁਕਛੁਲੇਹਾ॥ਤੇਮਾਰਗਤੁਵਛਾਡੇਮਾਂਨੀ
 ਜੇਰੁਚਿਦੇਹਾ॥ਮਾਂਨੀਜੇਰੁਚਿਦੇਹਾਸਹਸਖਟੁੰਡੀਦੀਨੀ॥ਅ

੩੦੬

ਏਕਾਹਿ ਇਕਸਤਕਲਾਇਕੰਨਜਾਕਿਤਕੀਨੀ॥ ਸੰਤਨਦੀਏਖਵ
 ਇਦਾਂ ਮਬਾਕੀਜੇਹੋਗਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਸੇਵਤਸੰਤਭਗਤਲਾਖ
 ਨਿਸ਼ਕੋਰਾ॥ ੯॥ ੧੧੫॥ ਮੂਲਛੁਪੈ॥ ਜਗਤਬਿਦਤਨਰਸੀ
 ਭਗਤੁਗੁੰਜਰਪਰਪਾਵਨਕਰੀ॥ ਮਹਾਂਸਮਾਰਤਕਲੋਗਭੂ
 ਤਲਵਲੇਸਨਜਾਨੈ॥ ਮਾਲਾਮੁੰਦਾਦੇਖਤਾਸੁਕੀਨਿਦਾਣਨੈ॥
 ਐਸੇਕੁਲਉਤਪੰਨਭਯੋਭਾਰੋਤਸਿਰੇਮਾਣਿ॥ ਉਸਰਤੇਸਰਕੀ
 ਓਖੀਡੋਦੇਖਹਿਖੋਯੋਜਿਨਾ॥ ਬਹੁਤੁਡੋਰਪਰਚੋਦੀਓਰਸਰੀਤ
 ਭਗਤਹਿਰਦੈਧਰੀ॥ ਜਗਤਵਿਦਤਨਰਸੀਭਗਤੁਗੁੰਜਰਪ
 ਰਪਾਵਨਕਰੀ॥ ੧੦੮॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਰਸੀਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਛੁਪੈ
 ॥ ਜੁਨਾਗਫੁਪਰਨਾਮਪ੍ਰਗਟਗੁਜਰਾਤਦੇਸਬਗਾਜਨਮਬ
 ਨਿਕਗਯਲੀਨਮਾਤਪਿਤਤਜੇਪ੍ਰਾਨਕਰਾ॥ ਨਰਸੀਨਹਿਕਛੁਕ
 ਨਕੁਤਬਡਪਨੁਲੀਨਿਸਬਾ॥ ਖੇਲਤਆਯੋਬਾਲਸੰਗਭਾਬੀ

ਜਲਦੈ ਅਬਾ। ਤੁਹਿ ਦੂਪੁ ਤਹਾਂ ਦੈ ਆਵਤੀ ਕਹਿ ਪਠਤੋ ਹਰਕਾਜ
 ਲਗਾ। ਮੁਨਿ ਬੀਰਾ ਬਚਨ ਰਿਸ ਗਨੈ ਸਿਸ ਨਿਪਿਨ ਮਾਂਗ ਜਲੁ
 ਤਨ ਕਜਗਾ॥੧॥ ਕਾਂਸੋ ਕੋਹੋ ਪੁਕਾਰ ਬੂਤ ਯਾਂ ਕੇਵ ਸਨਿ ਜਦਿ ਨ
 ਯਾਜਾਇ ਸਿਵਾਲੇ ਬੈਠ ਮਗਨ ਜੀਵਨ ਤੇ ਭਲ ਗਿਨਾ ਤੀਨ ਦਿਵ
 ਸ ਬਿਨੁ ਅਸਨ ਪਾਨਗੇ ਸੰਭੁ ਵਿਚਾਰੀ॥ ਭੁਪ ਦ੍ਵਾਰੇ ਬੈਠ ਦੇਤ
 ਨਿਪਿ ਮੈ ਤਿ ਪੁਰਾਰੀ॥ ਮਾਂਗ ਗੁਰੁ ਚਿਬਰੁ ਸੁਤ ਦੇ ਉਤੁ ਵਜੇ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰਯੋਸੇ ਦੀ ਜੀਏ॥ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਚਲੁ ਬਿੰਦ
 ਬਨ ਲੀਜੀਏ॥ ਮੁਰਲੀ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾਰਾ ਸਿਮੈ ਦੇਖੇ ਅ
 ਗੇ॥ ਲੇਤੀ ਪ੍ਰਯਾਗ ਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲੀਏ ਸਦਾ ਰਿਭੁ ਵਬਾਗੇ॥ ਤੈਸੇ
 ਨਰ ਸੀਭੀ ਨ ਚਖਨ ਸੋ ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਨੇੜਨ ਸੋ ਸਿਵ ਪੂਜ ਕਰੀ
 ਆਗੇ ਪਨ ਸੁਖਾਮਾ॥ ਲੈ ਬਿਦਾ ਸੰਭੁ ਆਸੁ ਮਗਏ ਨਰ ਸੀਤਾ
 ਠਹਰੇ ਹੋ॥ ਜਹ ਚਿਤ ਵਉ ਸੁਤਤ ਹਾਉ ਮੈ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਪਕਾਯਾ

ਪ੍ਰਭਕਯੋ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਯਬਚਨੁਨਤੁਰਗਤੁਨੁਨਗਛਮ
ਯੋ॥ਪੁਨ੍ਰਸਿਰਪੋਧਾਰਗਾਇਹਰਿਪਦਰੰਗਛਯੋ॥ਨਰਸੀਬੋ
ਰੇਸੁਨ੍ਰਸਾਸੁਪਤਿਸੰਗਦੁਖਾਰੀ॥ਲਿਖਯੋਨਟਰਤਲਿਲਾਰ
ਸੇਕੁਤਨੀਏਮਹਿਤਾਰੀ॥ਸੁਨਿਸੁਤਾਬਚਨਸੁਭਨੀਤਕੇਬਿਦ
ਕੀਨਬਹੁਪਨੁਦੀਓ॥ਪਤਿਚਰਨਾਇਲਗੀਤੀਆਸੁਨਿਪ੍ਰ
ਕੁਰਨੁਲਸੁਯੋਹੀਓ॥੪॥ਏਕਬਾਲਦ੍ਵੈਸੁਤਾਭਈਕੁਮਕੁਮਕ
ਰਕੈਤਬਾ॥ਹਰਖਸਾਪਦਿਖਪ੍ਰੇਮਮੋਹੁਸਠਦਿਜਰਿਸਪੈਸਬਾ॥
ਰਸਾਨੀਦਿਯਕਹਰੇਤਦਪਮਾਂਨੀਨਹਿਬਾਤਾ॥ਪੰਕਤਿਨਜਾਰ
ਕੀਨਭਗਤਕਛੁਸੇਕੁਨਜਾਤਾ॥ਇਹਪੁਰਮੇਹੁੰਡੀਕੈਨਕਰਬੁਝ
ਸੰਤਸਾਧਿਦਿਯਨਪ੍ਰਤਿ॥ਨਰਸੀਹੁੰਡੀਚਹੁਦਿਸਸਹੀਪ੍ਰਿਥਮ
ਨਾਂਹਿਕਰਕਰੈਸਤਾ॥੫॥ਸੰਤਨਜੁਪਸੁਭਾਵਹਾਸਿਸਾਚੀਕ
ਰਜਾਂਨੀ॥ਨਰਸੀਆਗੇਰਾਖਬਿੰਤਸਬਬਾਤਬਖਾਂਨੀ॥੬

ਹਿਰੈ ਸੇਠ ਬਜਾਰ ਚਲ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹਿ ਬਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਨ ਮਾਂ ਨ ਹਿ ਬ
 ਤ ਜਾ ਨਿਹਾ ਸੀ ਕਰਕਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਰਕ ਮਾਂ ਵਲ ਸਾਹੁ ਹਿ ਲਿਖ
 ਹੁੰਡੀ ਤਾਂ ਪੈਦਈ ॥ ਵਾਰਕਾ ਬੂਝ ਮਾਂ ਵਲ ਨ ਕੋ ਪਰੇ ਸਿੰਧ ਤਟ ਦੁ
 ਖੁਲਈ ॥ ੬ ॥ ਇਤੈ ਸੋ ਕਵ ਸਿ ਸੰਤ ਉਤੈ ਨਰ ਸੀ ਯਹ ਕੀਨੀ ॥
 ਸਹਸਰੁ ਪਈ ਆਦੀ ਨਰ ਚੜੇ ਭੰਡਾ ਚਾਭੀ ਨੀ ॥ ਰੇਹ ਨ ਕੋਡੀ
 ਰਾਖ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਂ ਹਿ ਵਿਚਾਗੀ ॥ ਜਾਂ ਕੇਗੁ ਹੋ ਪੈ ਜਮਾ ਫੇਰੁ ਹੁੰਡੀ
 ਤਿਹ ਖੁਦਗੀ ॥ ਲੈ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਸੰਤ ਪਹਿ ਸਹਸਰੁ ਪਈ ਆ
 ਦੀਏ ਬਗਾਜੁ ਰਾਸਤ ਕ ਆਪਨੀ ਓਹ ਦੇਰ ਚਹੁ ਭੰਡਾ ਹੋ ਦਾ
 ਸਕਰਾ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਸੀਠੀ ਸੀਠੀ ਬਾਂਤੈ ਸੁਨਿ ਗੀ ਸੁਹੇ ਸੰਤ
 ਸਬ ਦੂਢਗੇ ਪੁਰੀ ਨੈ ਕੁਹੰਨ ਤਾਂ ਚੀਨੈ ਪੈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੋ ਕੋ ਉ
 ਮੈ ਕੋ ਨਰ ਸੀ ਜਿ ਮਰੇ ਛਪਿ ਆਰੁ ਸੁਪਿ ਆਈ ਦਾਸ ਚੀਠੀ
 ਜਾਹੁ ਲੀਨੈ ਪੈ ॥ ਨਰ ਸੀ ਮੁਹਿ ਟੀ ਸਜਾ ਮਾਝਾ ਪੈ ਚੀ ਸਕੀਨੀ

ਬਜਾਨ ਬਛੈ ਸੀ ਸਚਿ ਤਖੀ ਸਤਨੰਦੀ ਨੇਪੈ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰੀਐ
 ਉਡੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਐ ਲੀਐ ਆਪਨਾ ਇ ਬਿਦਾ ਭਏ ਸੰਤਗੀ ਨੇ
 ਐ ॥ ੫ ॥ ਛਪੋ ॥ ਨਰ ਸੀ ਕੋ ਦੈ ਪਤਿ ਸਾਹ ਬਰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਨ
 ਪੁਲਕਤ ਚਖ ਭਰੇ ਸੰਤ ਤੇ ਲੀਨ ਛਪਾਈ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਗੋਪਨਿ ਅ
 ਰੁਸੇ ਠਲਾ ਗੀਤ ਅਏ ॥ ਵੇਸੇ ਰਾਸੀ ਕੀ ਨ ਭਗਤਿ ਕੇ ਗੋਪਣ
 ਏ ॥ ਨਿਜ ਜਨ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਪੂਰਤਿ ਅਤਿ ਟੇਰੀ ਤਿਲ ਕੁਦੀਆ ॥
 ਸਾਹ ਲਿਖ ਮਾਂਗੀ ਜੇ ਵਬੁਦੀ ਨ ਲਾਗੁ ਤਿਹ ਬਿਦਾ ਕੀਆ ॥
 ੬ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਨਰ ਸੀ ਪ੍ਰਤਿਤੀ ਅਕਰੇ ਬਿਨਤੀ ॥ ਦਿਨ ਬ
 ਰਸੁ ਪਾਂਚ ਯਹੈ ਗਿਨਤੀ ॥ ਗਜ ਬਾਜ ਮੰਗੇ ਨਰ ਸਾਜਨੀ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਪਰੇ ਬਡ ਕਾਜ ਯਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਬਤੀ ਆਤੀ
 ਅਸੀ ਸਪਰੀ ॥ ਉਤਰੁ ਪੂਰੁ ਪੁਰੀ ਅਸੇ ਚਕਰੀ ॥ ਸੁਚ ਸੇਵਕ
 ਕੀ ਨਿਪਰ ਛਜ ਗਨੀ ॥ ਮੁਹੁ ਭਾਖਤ ਚੇਹ ਲੇ ਕਪਨੀ ॥ ੮ ॥ ਅ

ਰਿਲਾਹਾਂ ਨੀ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਸੰਗ ਲੈ ਪੂਰਾ ਗਏ। ਨਿਜ ਨਿਜ ਮ ੩੦੯
 ਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਚਾਰਤ ਨਹ ਭਏ। ਨਰ ਸੀ ਪਿਤ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ, ਪ
 ਆਯੋ ਅਬੈ। ਦੇ ਨੇਹੈ ਪਨੁ ਭੂਰ ਕਹੈ ਇਕ ਯੋਤ ਬੈ॥ ੧੩॥ ਇਕ ਦਿ
 ਸਭੁ ਖਨ ਗਛਤ ਜੁ ਪਾਰਤ ਪਟ ਕਹੂੰ। ਠੇਰੇ ਠੇਰੇ ਪ੍ਰੇ ਕਾ ਜ ਕਹਾ ਗ
 ਨਤੀ ਲਹੂੰ। ਗਾਵਤ ਮੰਗ ਲਗੀ ਤਰੁ ਕਮਨੀ ਆਇਹੂੰ। ਰਿਕੁਤਿ
 ਲੋਤ ਮਨਿ ਤਜ ਦੇਵ ਦਰਨਾ ਦਹੂੰ॥ ੧੩॥ ਸੋਰਠਾ। ਇਹ ਬਿਪਚਰੰ
 ਜਨੇ ਤੋ ਕੇ ਕਾਟਿ ਤਿਹ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ। ਸੋਹਤ ਗਜ ਸਿਰ ਕੇਤ ਅਨਿ
 ਕਰੰਗ ਬਾਜ ਨ ਬਜੈ॥ ੧੪॥ ਦੇਹ ਗਾ। ਉਤ ਲਾਗੀ ਜ ਬਸ ਗੁਨ
 ਦੇ ਗਏ ਸੇਠ ਕੇ ਪਾਂ ਮਾ। ਸੁਨਤ ਬਿਕਲ ਮੁਹ ਛਤ ਪਕੇ ਪਨ ਉਠਕ
 ਹਦ ਖਠਾਂ ਮਾ॥ ੧੫॥ ਤਾਲ ਕੂਟ ਨਿਰਲ ਜਨ ਸੇਨਾ ਚਤ ਬਰਾਬ
 ਜਾਗ। ਕੀਨ ਸਗਾਈ ਤਾ ਸੁਸੁਤ ਨੈ ਕੁਨ ਕੀਨ ਦਿਚਾਗ॥ ੧੬॥ ਤਾ
 ਰੀ ਪੁਤੀ ਕੁਪ ਕਾਇ ਮਜਹੂੰ ਫਿਰੇ ਵਜਾਇ। ਕਹਿ ਰਿਜ ਕਾਟ

ਅੰਗਸ੍ਰਮੁਹਿਜਾਂਸੋਤਿਲਕਬਨਾਇ॥੧੭॥ਕਾਬਿਤੁਆਬਾਲ
 ਬੀਜਪੁੰਨਖਟੁਨੇਹਰਨਖੋਟੁਕੋਊਨਰਸੀਜਨਕਬਡੇਸਾਹਜਗ
 ਜਾਂਨਪੈ॥ਗਾਵਤਬਜਾਵਤਰੁਪ੍ਰੇਮਹਰਿਜੁਕੇਕੁਕਯੋਕਾਹੁਕੇ
 ਨਮਾਰੋਮਾਂਗਵੇਕੋਕਰਠਾਂਨਪੈ॥ਅੰਗੁਲਿਬਾਤਉਤਪਾਤੁ
 ਅਤ੍ਯਾਗਸੇਠਿਦੈਕੈਪਨੁਕੁਰਜੁਤਾਪਤਿਰਾਖੋਮਾਂਨਪੈ॥ਇ
 ਤਨੇਮੈਆਇਕਾਹੁਕਹੀਜੰਦੁਆਈਬਹੁਚਕੋਸੁਨਿਸੇਠਿ
 ਗਬੁਲੀਸੋਬਖਾਂਨਪੈ॥੧੮॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਕੋਗਨੈਬਾਜਰ
 ਬਗਜਪਦਾਤਾ॥ਤਿਨੀਰਨਪੁਰਕਹਾਅਸਲਬਾਤਾਵੁ
 ਬਿਪ੍ਰਪਛੋਕਰਿਬਿਨੈਸਾਹਾ॥ਅਲਾਜਰਾਵਰੇਹਾਬਾ
 ਹਾ॥੧੯॥ਪ੍ਰਭੁਕੁਲੀਕਰਹਿਨਰਸੀਬਖਾਂਨਾਸੁਨਿਮੁਸਕਾਏ
 ਕਰੁਣਾਨਿਪਾਂਨਾਨਵਨਿੰਧਿਸਿੰਧਿਦਿਜਦੀਨਸਾਥਾਬਾਂਟੈਪ
 ਛੰਨਸੁਭਦੇਹੁਹਾਥਾ॥੨੦॥ਸੁਤਿਬਿਧਿਬਿਵਾਤਕੀਨੈਕ੍ਰਿਪ

ਲਾ। ਬਛਗਈ ਜੋ ਜਰੁ ਰਗਏ ਆਲਾ। ਨਿਜ ਰੁਗਤ ਕਾ ਜਕਰਾ
 ਏਗੇ। ਕੇ ਬਰਨਾ ਕੇ ਰੁਗਤੀ ਸਨੇ। ੨੧। ਛਪੇ। ਕਪਠ
 ਈ। ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਤਾ ਨਰਸੀ ਪ੍ਰਤਿ ਐਸੇ। ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਮੁਲਰ
 ਤਚਹਤ ਛੁਛਕਿ ਤਜੈ ਸੇ। ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੇ ਰੁਗਤੁ ਤਬੇਗਾਡੀ
 ਚਛਿਪਾਯੋ। ਜਾਇ ਪੋਰ ਸਨਿਕੀ ਜਨਕਤੁ ਮੇਰੇ ਆਲਿ ਆਯੋ
 । ਦਿਖ ਚੀਰ ਫਟੇ ਦੁਹਤਾ ਰਿਸੀ ਕੋ ਨਕਾ ਜ ਆਵਨ ਕੀ ਚੀ। ਅ
 ਗੈ ਸਾਮੁਲਰਤੀ ਪੁਤੀ ਅਬਤੁ ਵਦਿਖ ਕੇ ਸੇ ਜੀ ਚੀ। ੨੨। ਪ
 ਪਰੀ ਛੰਦਾ। ਕਰੁਣਾ ਦਿਖ ਕਹਿ ਜਨ ਪੀਰ ਪਾਗ। ਬੂਝੁ ਤਸ
 ਸੁਕਾ ਚਹਤ ਆਗਿ। ਬੂਝੀ ਰਿਸ ਕਹਿ ਕੁਜਾ ਲੇ ਓ ਮਾਂਗ। ਕਪ
 ਚੀਰ ਅਸੇ ਆਪਨਾਂਗ। ੨੩। ਪੁਨਿ ਕਹ ਕੰਨ ਜਾ ਮੈ ਚੇਰਿ ਤੇਗਿ।
 ਕਛੁਲਾ ਇਕ ਦਿਖ ਕਹੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ। ਹਾਸੀ ਕਰ ਮਾਸੁ ਕਹੀ ਬ
 ਤਾ। ਪਹਿਰਾ ਵੇਪਟ ਪੁਰਜੁ ਤਾਗਾਤ। ੨੪। ਚਿਤਾ ਤੁਰ ਪਿਤਾ ਸੇ

ਕਹੀ ਜਾਇ। ਮਤੁ ਭੂਲ ਕਾਜ ਫਿਰ ਬੁਝਾਇ। ਪਿਤ ਕਾ ਅੰ
 ਰੁ ਗੁਰ ਜਨ ਰਿਸਾਇ। ਮਨ ਮੇਰ ਕਤੇ ਛੁਪ ਜਾ ਬਿਲਾਇ॥੩੫॥
 ਕੁੰਡਲੀ ਆ। ਰੂਲੇ ਦੈ ਪਾਹਨ ਅਬੈ ਰਿਸ ਭਰਸਾ ਸੁ ਬਖਾਨਾ। ਰਿ
 ਰੇ ਗੇਹ ਡੇਰਾ ਦੀ ਓ ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਪਠ ਪਾਨਾ। ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਪਠ ਪਾਨੁ
 ਲਪਰਤਨ ਅਸਤਾ ਤੇ। ਬਰਖਾ ਬਾਰਸ ਮੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਹ ਪ੍ਰੇਮ
 ਤੇ। ਪਟ ਪਰਦੇ ਕਰ ਵਾਰ ਲਗੇ ਗਾਵਨ ਰੰਗ ਸੁਲੇ। ਕਰੁਣਾ ਕ
 ਰ ਕਰ ਰਿਪਾਨੇ ਤਜ ਲਤਨ ਸੁ ਪਿਭੁਲੇ॥੩੬॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ। ਮ
 ਬੋਲੇ ਚਖਾ ਦਿਖਾ ਨਿਕ ਚੀਗ। ਹਰਖ ਤਦੁ ਹਤਾ ਪ੍ਰਤਿਕਰ
 ਤਪੀਗ। ਬੋਲੁ ਹੁਕੰਨ ਜਾ ਆਈ ਅਪਾਗ। ਜੇ ਜਿਹ ਮਨ ਰੁਚਿਲ
 ਨੇ ਵਿਚਾਰਾ॥੩੭॥ ਨਹਿ ਬਛਤ ਪਟ ਤਦਿਖ ਬਿਸਮ ਭਾਇ।
 ਜਿਮਾ ਫਿਗ ਦਰਜੀ ਰਚੇ ਬਨਾਇ। ਨਿਜ ਬੋਲ ਸਾਜੁ ਪਾਹਨ
 ਦੀਨਾ। ਇਕ ਰਜਤ ਦੁਤੀ ਆਹਾਟ ਕਜਰੀਨ॥੩੮॥ ਪੈ ਲੰਜਤ ਮ

ਮਧਨਿਨਾਰਿਨਾਇ॥ ਬਹੁਪੀਰਦਯੋਹਰਿਭੁਗਤਭਾਇ॥ ਆਈ
 ਨਸਮੈਦਿਜਸੁਤਾਦੇਇ॥ ਸਸੁਰਾਰਿਗਈਤਹਸੁਨੀਜੋਇ॥
 ੨੬॥ ਆਗੇਜਨਚਫਗਾਛੀਸਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਮਗਮਾਂਗੇਪਟਹਰਿਗ
 ਖੇਨੇਮਾ॥ ਲੈਹਰਖਤਕੰਨਾਗਈਗੇ॥ ਪੂਰੁਭੁਗਤਕਾਜਕੀ
 ਨੇਸਨੇ॥ ੩੦॥ ਛਪੈ॥ ਭੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਦਿਖੋਪਿਓਬਰ
 ਬਾਰੀ॥ ਚਲੀਜਨਨਕੇਸੰਗਤਜਾਗਈਨੇਸਸੁਰਾਗੀ॥ ਬਿ
 ਯਕੰਨਾਯਹਸੁਨੀਬਾਤਨਹਿਕੀਓਬਿਵਾਹਾਗਾਵਤਸ
 ਭਮਿਲਗੀਤਪ੍ਰਭੂਕੇਹੀਅਓਮਗਾਹਾ॥ ਇਕਨਗਰਨਾਇਕ
 ਗੀਝੀਅਕਹਤਭੁਗਤਪ੍ਰਾਤਿਸਿਖਜਕਰਾਕਹਨਰਸੀਮੁਖਨਿ
 ਜਪੁਰਿਮਲਜਗਤਲਾਜਕੇਤਜਾਗਡਗ॥ ੩੧॥ ਲਗੀਮਲ
 ਨਮੁਖਪੁਰਿਸਪਦਬਰਜੀਪਰਿਦਾਸਾ॥ ਦਿਖਤਾਂਕੀਤ੍ਰਿਝਪ੍ਰੀ
 ਤਿਕੀਓਆਦਰਗੁਨਰਾਸਾ॥ ਲੀਨੀਸੰਗਮਿਲਾਇਕੀਨਭੁਗਤੀ

ਉਪਦੇਸਾਗਕਰਤਗਾਂਗਰਿਪ੍ਰੇਮਬਿਖੇਕੇਕਹੇਨਲੇਸਾਗਨਰਸੀ
 ਤੀਅਕੇਕੁਤਾਹੁਤੇਗਤਭੂਪਦਿਗਸਚਿਵਬਡਾਨਿਰਲੋਭਤ
 ਭਗਨੀਸੁਤਾਦਿਖਸਾਲੰਗਾਪੀਅਅਤਿਕੇਪਚਦਿ॥੩੩॥ਦੁ
 ਸੁਸਖਾਇਕਤਾਹਿਸਠਨਮਿਲਭੂਪਸਿਖਾਯੋਨਰਸੀਕਰਤ
 ਅਨੀਤਰੰਡਦੀਜੈਨਰਗਾਯੋਸਾਪਸਚਿਵਇਕਨਿਕਟਿਕੀ
 ਤਿਨਬਾਤਬੁਝਾਈ॥ਛੂਛੂਕੇਕੇਪਰਸੰਗਦੀਏਬਹੁਪਟਪਯਰ
 ਈ॥ਪੁਨਿਜਬਗਾਵਤਯਨਪ੍ਰੇਮਭੁਰਟੁਟਜਾਤਪ੍ਰਭਮਾਲਗਾ॥
 ਕਛੁਕੇਹੇਨਰਸੀਭੁਕਤਕੇਜੇਚਾਹਤਨਿਪਕੁਸਲਘਗਾ॥੩੪॥
 ਦੇਹਗਾਕਹਿਸਠਿਛਲਗਾਨਕਾਚਲੈਪੇਵਤਮਾਲਾਬਾਮਾਲ
 ਗਤਪਵਨਤੁਫੈਤਨਕਪੋਇਪਾਟਗਾਨਦਾਂਮ॥੩੫॥ਜੇਵਹੁਟੁਟੈ
 ਕਰਹਿਗਾਹਨਤਰੰਡਦੈਜੈਰਾਗਾਭੁਲੀਭੁਲੀਭੂਪਤਿਕੀਹ
 ਰਖੇਦੁਸੁਅਪਾਗਾ॥੩੬॥ਛਪੇ॥ਅਨੇਸਕਲਸਮਾਜਸਭ

ਨਰਸੀਹਰਿਦਾਸਾਗਵੀਮਾਲਹਰਿਤਾਰਗਰੈਨਿਪਬਚਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਗੁਨਗਾਵਹੁਗੋਵਿਦਰੀਸ੍ਰੁਟੁਟੈਯਾਦਾਮਾਕੀਓ
 ਗਗੋਕੋਟੁਰਿਦੈਮੂਰਤਿਪਰਸ੍ਰਾਮਾਇਹਬਿਧਿਬੀਤੀਜਬ
 ਜੁਗਾਪਾਰੀਪ੍ਰਭਮਾਲਾਨਹਿਨਖਿਸੀਜੇਖਰੇਕੁਪਛਿਗਦੁਸ੍ਰੁ
 ਰਤਿਨਮਿਲਕੈਕੀਨੀਹਸੀ॥੩੬॥ਪੁਨਿਦੁਸ੍ਰਮੰਤੀਜਾਪਕਪੈਹਸੀ
 ਜਿਨਕਰਹੋ॥ਮੂਰਤਿਟੁਟੈਦਾਮਰਿਦੈਪੀਰਜਤੁਮਪਰਹੋ॥ਜਾਂਤੇ
 ਮਾਲਨਖਿਸੀਕਹਤਕਵਿਕਥਾਬੁਝਈ॥ਰਾਮਕੇਦਾਰਾਮੁਜੇ
 ਗਾਇਸਦਤਬੈਨਗਈ॥ਇਕਦਿਨਗਹਿਅਏਸੰਤਬਹੁਸੰਜ
 ਨਗਹੋਮੇਕਛੁਰਹੀ॥ਪੁਰਸੇਛਨਗਿਰਕੀਭਗਤਿਗਯੋਭਗਤੁ
 ਮੰਦਰਤਹੀ॥੩੭॥ਤਾਂਕੋਪਤਿਅਤਿਕੁਟਲਮੇਰੁਤੀਅਸੀਹਿਤੁ
 ਰਾਖੇ॥ਵਹੁਸੁਮੀਲਹਰਿਦਾਸਕਬਹੁਕਟੁਬਚਨਨਭਾਖੇ॥ਜਬ
 ਨਰਸੀਪਨਚਾਹੁਤਤਾਂਕੇਗਹਜਾਵੈ॥ਧਰਗਿਰਬੀਕੇਦਾਰਹ

ਗੁਪਨੁ ਬੰਢਤ ਲਜਾ ਵੈ॥ ਅਬ ਲਾਭਾ ਖੋਨ ਰਸੀ ਪ੍ਰਤੈ ਮੁਹ ਪ੍ਰਭ
 ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਏ॥ ਜਨ ਬੇਲਜੇ ਸਾਹਜ ਸੁਭਾ ਵਸੈ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁ
 ਵਚਾਈਏ॥ ੩੨॥ ਭੁਗਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭ ਸਤ੍ਰਕ ਰਨ ਰਿਤ ਖੇਲੁ ਬ
 ਨਾਯੋ॥ ਪਰਨ ਰਸੀ ਕੋਹੁ ਪੁਰੇ ਹਾ ਅਬ ਲਾਕੇ ਆਯੋ॥ ਥਾਤੀ ਪਨ
 ਕੀਰਾ ਖਕਯੋ ਮੁਹਿ ਗਾਹਨੇ ਦੀਜੈ॥ ਆਨੇ ਕਾਰਾ ਜਨਾ ਗਿਰਾ ਬ
 ਲੀਨੇ ਰੰਗਾ ਭੀਜੈ॥ ਭੁਗਥਾਹੁ ਦੀਓ ਪੁਨ ਦਾਖ ਕੋ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸਚ ਪੂ
 ਜਾ ਕਰਤਾ॥ ਉਤਰਾ ਵਤਨ ਰਸੀ ਗਾਹਨ ਰਿਪਰ ਆਓ ਗਿਰਬੀ
 ਡਰਤਾ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਬਾਲ ਕੋ ਕੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨਿ ਸੁਭਾ ਸਿਧਾਰੇ॥
 ਨਰਸੀ ਸੋਚਤ ਰਿਦੈ ਦੀਓ ਕਾਰਾ ਆਰਿ ਡਾਰੇ॥ ਅੰਕ ਪਛਾਨੇ ਭ
 ਗਤ ਹਰ ਖਕੇ ਦਾਹਾ ਗਾਯੋ॥ ਭੀਜੇ ਜਨ ਕੇ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਉਠਿ ਨਿ
 ਤ੍ਰਜ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਟੁਟੇ ਮਾਲਾ ਤਿਹ ਸਮੇਤ ਬਭਵ ਬੰਧਨ ਜਨ ਤੋਹ
 ਛਿਨ॥ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਯੋ ਨਿਪ ਸੁਭਾ ਮੈ ਰੁਗੇ ਦੁਸੁ ਮਨਾਨ ਗਿਨ॥ ੩੪॥

ਵੇਹਰਾ ਨਰਸੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਕੇ ਲੁਕਟੀ ਨਿਮਤ ਬਭੁਪਾ ॥ ਛਿ
 ਮਹੁ ਭਗਤ ਅਪਰਾਪ ਮੁਹਿ ਜਾਂ ਨੇ ਨਾਂ ਹਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ੫੦ ॥ ਵੈ ਪੀਸ
 ਨਿਪ ਬਿਦਾ ਕਰਸੀ ਨਰਸੀ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਗਾਥ ਜੇਰ ਕਵਿ ਮਾਂਗਸ
 ਦਵੇ ਹੁ ਭਗਤ ਗੁਨ ਹਾਸਾ ॥ ੫੧ ॥ ੧੧੬ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਦਿਵਦਾਸ
 ਬੀਸ ਨਿਸੇ ਪਰਸਦ ਨ ਭਟੀ ਭਗਤਿ ਅਨੁਪਾਇਨੀ ॥ ਸੁਤ ਕਲ
 ਤਸੀ ਮਤ ਸਬੈ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਨਾ ॥ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦੁਵ
 ਤ ਮੁਖ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਾ ॥ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਕੇ ਸੁਜ ਸਪ੍ਰਿਸ ਮਹੀ ਕਵਨੁ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਵੈ ਸੁਤ ਦੀ ਜੈ ਮੇਰਿ ਕਾਵਿਤ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਜਾਂ ਨੇ ॥ ਗਿ
 ਰਗਦਤ ਲੀਲਾ ਮਧੁਰ ਸੰਤਨ ਆਨੰਦ ਦਾਇਨੀ ॥ ਦਿਵਦਾਸ ਬੀ
 ਸ ਜੇ ਸੇ ਪਰਸਦ ਨ ਭਟੀ ਭਗਤਿ ਅਨੁਪਾਇਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਦ
 ਦਾਸ ਆਨੰਦ ਨਿਪਿਰਸ ਕਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਤ ਜਗ ਮਗੈ ॥ ਲੀਲਾ ਖਦ
 ਰ ਸਰੀਤਿ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨਾ ਮੇ ਆਗਾ ॥ ਸਰਸ ਉਕਿਤ ਰਸ ਯੁਕੁਤ

ਗਤਰਸਰਜਾਂ ਨਉ ਜਾਗਾਗਾ ਪ੍ਰਦੁਰਪਯੋਪਲੋਜੁ ਜਸਰਾਮ ਪੁਰ
 ਗਾਂ ਮਨਿ ਵਸੀ। ਸਕਲ ਸੁਕੁਲ ਸੰਬਲ ਤਿਭੁਗਤ ਪਦੇਰੇ
 ਉਪਾਸੀ। ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਅੰਗੁਜ ਸੁਰਿਦ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੇ।
 ਸ੍ਰੀ ਨੰਦਾਸ ਮਾਨੰਦ ਨਿਪਿਰਸਕ ਸੁਪ੍ਰਭ ਹਿਤਰਗਾ ਮਰੇ। ੧੧੦
 ਸ੍ਰੀ ਸਾਰਸਕਲ ਬਜਾ ਪਕਭਟੀ ਜਕਰੀ ਜਨਗੇ ਪਾਲਕੀ।
 ਗਤਿ ਤੇਜ ਅਤਿ ਭਾਲ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕੇ ਮੰਡਨ। ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼
 ਰੇਤ ਗ੍ਰਿਥ ਸੰਜੋ ਕੇ ਮੰਡਨ। ਨਰਗ ਫੁਲ ਮਨਿ ਵਸਦੇ ਸਵਾਗ
 ਛਨਿ ਸਤਾ ਕੇ। ਨਵ ਪਾਭੁ ਜਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਨਿਨਦਾਸ ਤਬ ਤਪ
 ਕੇ। ਭੁਗਤਿ ਰਿਪਾ ਬਾਛੀ ਸਦਾ ਪਦਰਜਰਾ ਪਾਲਕੀ।
 ਸ੍ਰੀ ਸਾਰਸਕਲ ਬਜਾ ਪਕਭਟੀ ਜਕਰੀ ਜਨਗੇ ਪਾਲਕੀ। ੧੧੧
 ਮਾਧੋ ਵਿਛ ਮਹਿ ਉਪਰੈ ਪ੍ਰਦੁਰਕਰੀ ਲੇਟਾ ਭੁਗਤਿ। ਪ੍ਰਸਿਪ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਗਛਾਗ ਛਪਰ ਚੋਟੀ ਥੀ। ਉਚੇਤੇ ਭਯੋ ਪਾਤਸ਼

ਮਸਾਦੇਪਨਕੀਓ॥ ਸੁਤਨਤੀਪੁਨਿਸਦੁਸਚਲਤਤਹੀਪਰਪਾ
 ਟੀ॥ ਭਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੇਮਨਹੀਕਾਹੁੰਅੰਗਘਾਟੀ॥ ਨਿਤਜਕਰ
 ਤਨਾਂਹਿਨਸੰਭਾਰਸਮਸਰਜਨਕਨਕੀਸਕਤਿ॥ ਮਾਧੋਵਿਛਮ
 ਹਿਉਪਰੈਪ੍ਰਦੁਰਕਰੀਲੇਟਾਭਗਤਿ॥ ੧੧੩॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਮਾਧੋ
 ਦਸਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਨਾਮਗਛਗਛਨਗਰ
 ਕੋਮਾਧੋਭਗਤਬਖਾਂਨਾ॥ ਨਿਤਕਰੈਜਬਪ੍ਰੇਮਮੈਸੁਧਿਨਦੇਹਿ
 ਕੀਮਾਂਨਾ॥ ਸੁਧਿਨਦੇਹਕੀਮਾਂਨਰੂਪਪ੍ਰਤਿਦੁਸੁਬਖਾਂਨੀ॥ ਛਾ
 ਤਮਕਰਕਰਲੇਗਬਡੇਮਾਧੋਛੁਲਜਾਂਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਛਚੇਤਬੁਲ
 ਇਉਚਮੰਦਰਤੁਛਠਾਂਮਾ॥ ਨਿਤਦਿਥਾਵਹੁਮੇਹਿਗਾਇਹਰਿਤੁ
 ਕੇਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਸੁਭਾਵਸੁਰਲਸਦਾਪਗਨੁਪਰਸੁਭਰਾਗ॥
 ਪ੍ਰੇਮਨਿਤਲਾਗੇਕਰਨਹੀਨਦੇਹਸੰਭਾਰਾ॥ ਹੀਨਦੇਹਿਸੰਭਾਰਹਿ
 ਰੇਨੀਚੇਤਤਕਾਲਾ॥ ਪਰੇਕਰਦੇਮਾਂਸੁਤਪਤਜਹਤੇਲਾਬਿਸਾਲਾ॥

ਰੇਮਨਜਰਤਨਰੁਗਤਰਾਖਯਾਂਤੇਰੁਗਵੰਤਾ॥ਮਤੁਨਿਦਾਕਰਵ
 ਸੁਆਪਤੀਤੇਪਕਯੇਸੀਤਾ॥੩॥ਦੋ॥ਬਿਗਬਲਪੈਨਿਪਧਗਗੇ
 ਛਿਮਹੁਦਾਸਅਪਰਾਧਾ॥ਸਿਖਜਭਯੋਹਰਿਰੁਗਤਕੋਮਨਤੀਮਿ
 ਟੀਉਪਾਧਾ॥੩॥੧੧੭॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਅਰੁਲਾਖਰੁਗਤਅੰਗਦਕੋ
 ਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰਕਕਯੋ॥ਨਗਅਮੇਲਇਕਤੰਦੁਸਬੈਮਿਲਭੁਪ
 ਤਿਜਾਦੈ॥ਸਾਮਦਾਮਬਹੁਕਰੇਦਾਸਨਾਂਹਿਨਮਤਿਕਾਦੈ॥ਏਕਸ
 ਮੈਸੀਕਟਲੈਵਪਾਂਨੀਮਹਿਡਾਕਯੋ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਹਾਰੀਵਸਤੁਬਦਨ
 ਤੇਬਚਨੁਉਚਾਕਯੋ॥ਪੰਚਦੇਇਸਤਕੇਸਤੇਪ੍ਰਭੁਹੀਗਾਏਉਰ
 ਪਕਯੋ॥ਅਰੁਲਾਖਰੁਗਤਅੰਗਦਕੋਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰਕਕਯੋ॥੧੧੩
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਅੰਗਦਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਸੋਰਠਾ॥ਨਿਪਸਲਹਦੀ
 ਨਾਮਤਿਹਚਾਚਾਅੰਗਦਰੁਗਤੁ॥ਅਤਿਕੋਠਰਵਸਿਕੰਮਕ
 ਬਹੁੰਨਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੇ॥੧॥ਛਪੇ॥ਅੰਗਦਿਤੀਅਹਰਿਰੁ

ਗਤਿਕਥਾਮੁਨਹੈਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ਯਹਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹੀਅਜਰੇਰਾਂ
 ਰੁਪਕਰੀਕਹਾਰੀਤੀ॥ਪਤਿਤੇਚੇਰੀਕਰੈਪ੍ਰੇਮਸੇਵਤਬਹੁਸੰਤ
 ॥ਅੰਗਦਗਯੋਸਿਕਾਰਏਕਦਿਨਜੀਵਨਪੰਤਗਤੀਅਪਾਛੇ
 ਗੁਰਗੁਰਬੋਲਕੈਕਥਾਮੁਨਤਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਗਾਅਯੋਪਤਿਸਭ
 ਤਿਹਸਮੇਤਬਬਿਭੁਚਾਰਨਕਯੋਕੈਪਕਰਾ॥੨॥ਸਦਾਬੁਲਾ
 ਵਤਮੀਤਨਾਰਿਕਰਕੇਲਅਪਾਣੀ॥ਅਬਜਾਂਨੀਤੁਵਥਾਤਮੀ
 ਸਤੁਵਕਾਟਸਿਰਾਣੀ॥ਅਸਬਚਸੁਨਿਗੁਰਗਏਤੀਅਬਜ
 ਕੁਲਭਈਭਾਰੀ॥ਅੰਗਦਰੈਨਮਨਾਇਕਹਾਸੁਖੁਸਰਬਸੁਪ
 ਰੀ॥ਛਿਗਜਾਹੁਦੁਸਦੁਖਦੇਤਕਜੇਬੋਲੁਨਭਾਵਤਤੇਹਕਰਾਅ
 ਪਮਾਂਨਦੇਖਗੁਰਪ੍ਰਾਂਨਰੁਕੈਸੇਰੁਚਿਹੈਬਾਰਬਰਾ॥੩॥ਦੀਨਭ
 ਯੇਵਸਿਮਦਨਪਰਤਪਗਬਾਰੀਬਾਰਾ॥ਮਨਆਈਤੀਅਦ
 ਯਾਕਯੋਤਬਸੁਨਹੁਭੁਤਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿਅਇਕ

ਥਾਵੈ ਸੇਹੀ ਕਰਹੈ ॥ ਤਬ ਬਚਹੈ ਯਹ ਪ੍ਰਾਨ ਗਯੋ ਅੰਗ ਦਹੀ ਅਦ
ਕੈ ॥ ਬਹੁ ਨਿਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰੇਰਾਰ ਅੰਨਗ੍ਰਹ ਭਯੋ ਸਿਖ ਜਤਨ ਕਪੜੀ
ਆਵੈ ਸੇਨਚੇ ਸੁਕਾਮ ਕਰ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਲਾ ਗਜੀ ਆਖਾਚ
ਛਮਲੇ ਛਕੀ ਸੈਨ ਪੇਰ ਅੰਗ ਦਪੁਰ ਲੀਨੇ ॥ ਇਤ ਤੇ ਦੋਰ ਬੀਰ
ਸਮਰਗਾਛੇ ਤਹ ਕੀਨੇ ॥ ਦੀਨੇ ਮੁਗਲ ਭਗਾਇ ਲੂਟ ਡੇਰਾ ਸਭ
ਲੀਓ ॥ ਅੰਗ ਦਵਸਿ ਪਕੇ ਭੂਪ ਹਰੀਟੇ ਪੀਤਨ ਜੀਓ ॥ ਤਿਹ
ਜੇਰੇ ਬਜ਼ ਇਕ ਸਤਕ ਬਹ ਬਡ ਹੀਰੋ ਹਿਤ ਰਾਖ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਸੁਪਿਨਿ
ਪਸਲਾ ਹਦੀ ਕਹੀ ਸਬ ਚਾਚੇ ਅੰਗ ਦਬਿੱਤ ਲਗਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਹ
ਛਿਗ ਪਛੇ ਬਜੀਰ ਭੂਪ ਬਹੁ ਬਚ ਸਮਝਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਹੀਰੋ ਬ
ਡੇ ਅੰਗ ਰਾਖ ਹੁਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਨਤਲੀ ਜੇ ਬਹੁ ਮੇਲ ਲੇਓ ਨਤਨੁ
ਤਛਿਨਾਈ ॥ ਭਗਤਨ ਮਾਂਨੀ ਬਾਤ ਦੇਓ ਨੀਲਾ ਗਿਰਜਾਈ ॥ ਪੁ
ਨਨਿ ਪਬੂ ਆਕੇ ਗ੍ਰਹ ਗਯੋ ਬੋਲ ਭੂਤ ਬਿਖੁ ਦੀਜੀਏ ॥ ਤੀਅ

ਮਾਂ ਨਲੀ ਨਹੀ ਅਲੋਰ ਡਰ ਭੋਰ ਕੋਰ ਸੋ ਕੀ ਜੀਏ ॥੬॥ ਬਰਯਰ
 ਸੋਈ ਕੁਤ ਬੋਲੇ ਵਨ ਹਿਤ ਲੀਨੇ ॥੮॥ ਕੁਰ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੀਤ
 ਕਰ ਨਿਜ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਗ ਦਰਗਾਨੀ ਸੁਤਾਇ ਅੰਨੀ ਜਾਂ ਨਲਤਾਵੇ
 ॥ ਨਿਤ ਜਨੇ ਮੁਯ ਹਲੀ ਨਤਾ ਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨੀ
 ਅਦਈ ਛਪਾਇ ਸੇ ਅੰਗ ਦਰ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਨ ਹਿ ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਰੇ ਇਕੁ
 ਗਨੀ ਕਯੋ ਮੈ ਛਲੁ ਕੀਨੇ ਕੁਪ ਕਹਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਲਗਾਯੋ ਭੋਗੁ
 ਪ੍ਰਭੈ ਅਬਤ ਜੋਰੈ ਕੈਸੇ ॥ ਉਚੇਰੀ ਪੁਕਾਰ ਕਾਢ ਮੰਦਰ ਦਈ
 ਵੈਸੇ ॥ ਗਹ ਕੋਤਾ ਲੇ ਮਾਰ ਸਕਲ ਭੋਜਨੁ ਜਨ ਖਾਯੋ ॥ ਨੈਕੁ ਨ
 ਬਿਖੁ ਬਲ ਕੀਨੀ ਯੈ ਅਚਰਯ ਸਬ ਆਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਚਢਘ
 ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਚਲੇ ਸੁਪਿ ਸਲਹ ਦੀ ਭਈ ਤਬਾਇ ਗਏ ਪ
 ਛੈ ਬੀਰ ਬਹੁ ਪੋਰ ਲੀਨ ਦੇਹੁ ਬਯੁ ਅਬਾ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਰੋਰ
 ਭੇਟ ਕਰੈ ਦੁਹ ਜਾਂ ਨ ਦੇਹੈ ॥ ਅਮ ਕੋ ਦੇਸੁ ਨੈਕੁ ਕੁਪ ਆਯ ਸੁਯ

ਭੇਦੈ ਜੋਨਦੈ ਰਿਤੁ ਰਤਨ ਲੈਹਤ ਕੈ ਤੁਵ ਪਾਨਾ ਅੰਗ ਦਹੀਯੈ
ਵਿਚਾਰਿ ਪਨਸੈ ਬਚਨੁ ਬਖਾਨਾ ਹੀਰੋ ਮੰਜਨ ਕਰਦੇ ਉਮੈ
ਗਏ ਕੁਪਾਇ ਗਾਹਰ ਬਖਸਿਤਿ ਸਰੁ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਨ ਲਮੈ ਫਕੋ
ਲੇਹੁ ਵਸਤੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਤਿ ॥੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਚਛਗਯੋ
ਗਤੁ ਇਤਨਿ ਪਸੁ ਪਿਪਾਈ ॥ ਕਾਛ ਕੁਪ ਕੋ ਨੀਰੁ ਕੀਚ ਦੇਖੋ ਬਿ
ਲਗਾਈ ॥ ਨੈਕੁ ਲਾਹੀ ਰਿਖਿ ਲੋਭੁ ਪਚਿਤਾ ਭੁਟੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟ ਕਰਨ ਕੋ ਭਗਤ ਸੁਭ ਸਪੁਰਕ ਹਿਪੈ ਠਾਰੀ ॥ ਹੀਰੋ ਮੁਹਿ ਸੀਸ
ਮੁਕਟ ਚਛੋ ਕਾਹੇ ਛੂਛਤ ਭੁਪ ਅਬਾ ॥ ਵਹ ਕੁਪ ਸਾਤ ਸੈ ਕੋਸ
ਪਰਤ ਹਤੇ ਲੀਨੈ ਬਝ ਪੂਰਾ ॥੯॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੇ ਪਾਮ ਗਯੋ
ਚਰਜ ਨਿਪਤ ਬਹੀ ॥ ਦੇਖੋ ਹੀਰੋ ਨੈਨ ਜਾਨ ਭਗਤੀ ਰਸੁ ਅ
ਬਹੀ ॥ ਅੰਗ ਦਕੇ ਪਗ ਗਾਹੇ ਦੇਖੁ ਨਿਜ ਛਿਮਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਮਨ ਬਛੀ ਸੀਤ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅੰ

ਗਦਿਹਰਿਭਗਤਕੀਕਥਾਕਛੁਕਨਿਜਮਤਿਕਹੀ।ਕਵਿਕੀ
 ਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹੁਪੁਰਭਗਤਚਰਨਰਜਮਨੁਹਈ॥੧੧॥੧੧੫॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਤੁਰਭੁਜਨਿਪਕੀਭਗਤਿਕੋਕੋਨਭੁਪਸਰਵਰ
 ਕਰੈ॥ਭਗਤਆਗਮਨੁਨਤਮਨਮੁਖਇਕਜੇਜਨਯਾਈ॥
 ਸਦਨਅੰਨਸਤਕਾਰਸਦੁਸਗੋਵਿਦਵਡਾਈ॥ਪਾਦਪਖਾਰ
 ਸੁਧਾਬਰਾਇਗੰਨੀਮਨਸਾਚੈ॥ਪੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਬਹੁਗਤਿਨ
 ਆਗੈਨਾਚੈ॥ਯਹਗੀਤਿਕੋਰੋਲਾਪੀਸਕੀਤਨਮਨਪਨਆਗੈ
 ਪਰੈ॥ਚਤੁਰਭੁਜਨਿਪਕੀਭਗਤਿਕੋਕੋਨਭੁਪਸਰਵਰਕਰੈ॥੧੧੬॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਚਤੁਰਭੁਜਗਾਜਾਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਪਾਪਗੀਛੰਦਾਯੋਜ
 ਨਜੇਜਨਪੁਰਚਾਰਓਗ॥ਬੈਠੀਚੋਕੀਗੀਅਪ੍ਰੇਮਬੋਗਾਸੁਪਿਦੇ
 ਤਭੁਪਸੋਓਜਾਤਦੇਗ॥ਆਨਤਚਛਾਇਗਜਰਬਹਿਘੋਗ॥੧॥
 ਗੰਨੀਨਿਪਕੀਜਨਪਦਪਖਾਰਾਕਰਪੁਜਾਮੁਖਕੀਰਤਉਚਾਗਾਤ

ਨਮਨਪਨਜਨਗੁਰਕਰਤਭੇਟਾ ਜੇਕਰੈ ਸੁਕਰਨਹਿ ਬਚਨਮੇਟ
 ੨॥ ਇਕਐਰਭੁਪਯਹਸੁਨੀਬਾਤਾ ਚਤੁਰਭੁਜਭਗਤਿਨਮੁਹ
 ਸੁਹਾਤਾ ਵਿਖਭੇਖਮਾਂਨਨਵਿਚਾਰਸੰਤਾ ਨਿਜਮਹਲਗਾਖਲ
 ਠਗਅਨੰਤਾ ॥ ੩॥ ਤਹਬੈਠਸਭਾਪੰਡਤਪ੍ਰਬੀਨਾਨਹਿਉਚਤਤ
 ਰਕਪ੍ਰੇਮਹਿਅਧੀਨਾ ਨਿਹਰਿਦੈਭਗਤਤਿਹਠਗਨਕੋਇ ॥ ਸੁ
 ਨਿਜਕੋਭੁਪਮੁਖਕਹਿਜੋਇ ॥ ੪॥ ਛਪੈਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਾਇਕ
 ਬਿਮੁਖਭਾਟਨਿਪਦੀਨਪਠਾਈ ॥ ਗਯੋਚਤੁਰਭੁਜਦੁਹਸੰਤਬ
 ਗੋਪਾਹਿਰਾਈ ॥ ਭੁਲਗਯੋਨਿਜਕਪਟਬੰਸਉਚਾਰਨਕੀਨੋ ॥
 ਦੁਹਪਾਲਨਹਿਜਾਂਨਦੀਨਮਾਂਗਤਜਨਚੀਨੋ ॥ ਪੁਨਿਕਛੁਕ
 ਦਿਵਸਪਾਛੈਗਯੋਦੇਖਭੇਖਅਟਕੋਨਕਿਹਾਭੁਪਾਤਿਉਠਿ
 ਕੀਓਪ੍ਰਣਾਮੁਤਿਤਰਿਦੈਜਾਂਨਯਹਸਾਪਨਹਿ ॥ ੫॥ ਧਨਕੋਠਕੇ
 ਮਾਂਹਿਭਾਟਕੋਡੇਰਾਦੀਨੋ ॥ ਲੀਓਬਿੰਤਮਨਭਾਵਨਗਰਕੋਪੁਨਿ

ਮਨਕੀਨੋ। ਕੋਰੀਜਗੀਲਪੇਟਦਈਸੀਪੁਟਮੈਪਾਈ। ਦੀਜੋਭੁਪ
 ਤਿਹਾਬਚਤੁਰਭੁਜਭੇਟਪਠਾਈ। ਲੈਗਯੋਸਭਾਮੈਭਾਟਜਬਨਿ
 ਕਸੀਕੋਰੀਕਹਤਸਬਾ। ਦਿਖਅਚਰਜਭੁਪਤਿਐਸਚਿਵਲ
 ਹਤਨਕੋਉਵਿਚਾਰਤਬਾ। ੬। ਤਿਹਪੰਡਤਕੋਕਯੋਭੁਪਤੁਮਜ
 ਯੁਭੁਪਪਹਿ। ਅਨਹੁਯਾਹਿਵਿਚਾਰਦੀਨਸੀਪੁਟਕੋਰੀਕਹਿ। ਗ
 ਯੋਬਿਪ੍ਰਤਿਹਕਾਲਚਤੁਰਭੁਜਮਾਦਰੁਕੀਨੋ। ਨਿਪਬਹੁਪਨੁਦੈ
 ਕਯੋਨੈਕਪੰਡਤਨਹਿਲੀਨੋ। ਸੁਕਸਾਗਪਿੰਜਰਦੀਓਤਬਯ
 ਸਮਝਾਵੈਸਾਰਸਬਾ। ਪੰਡਤਆਯੋਨਿਜਭੁਪਪਹਿਬੇਲੇਸੁਕ
 ਸਾਰਕਾਤਬਾ। ੭। ਕਾਹੇਕਰਬਕਬਾਦਰਾਮਕਹੁਕਿਸੁਕੋਹੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹਿਕਰਤਮਾਧਿਕਜਮਡੰਡਸੋਹੇ। ਸੁਨਿਸਕ
 ਦੇਸਭੁਲੋਗਬਹੁਰਸੁਕਕਹਤਬੁਝਾਈ। ਕੋਰੀਸਮਤੁਮਭਾਟ
 ਜਗੀਜਨਭੇਖਬਨਾਈ। ਸੋਜਗੀਲੀਨਨਿਪਚਤੁਰਭੁਜਕੋਰੀ

ਸੋ ਤਿਹ ਕਾ ਮਨ ਹਿ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਬੇਖ ਬਰ ਜੋ ਪੁਜੈ ਸੁਖ ਭੂਰ
 ਲਹਿ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਨਿ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਭੁਯ
 ਚਾਉ॥ ਸਾਪ ਸੰਤ ਮਾਂ ਨ ਸਬੈ ਲੋਗ ਸਚਿ ਦੁਪੁਰ ਗਾਉ॥ ੯॥ ੧੧੮
 ਮੁਲ ਛਪੇ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਸੰਖ ਲਾਤ ਜਮੀ ਗਾਗਿ ਰਧ ਰੁ
 ਜੀ॥ ਸਤ ਸਗੋ ਪਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਲ ਜੁਗਾ ਹਿ ਦਿਖਾਯੋ॥ ਨਿਰ
 ਅੰਕੁਸ ਅਤਿ ਨਿਰੁਰ ਰਸ ਕੁਜਨ ਰਸ ਨਾਗਾਯੋ॥ ਦੁਸੁਨ ਦੇਖੁ ਦਿ
 ਚਾਰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੋ ਉਂਦ ਮੁਕੀਓ॥ ਬਾਗੁ ਵਾਂਗੋ ਭੁਯੋ ਗਾਰਲ ਅੰਮ੍ਰਤ
 ਜੋ ਪੀਓ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਸੰਗ ਬਜਾਇ ਕੈ ਕਾਉਂ ਤੇ ਨਾ ਹਨ ਲਜੀ
 ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਸੰਖ ਲਾਤ ਜਮੀ ਗਾਗਿ ਰਧ ਰੁਜੀ॥ ੧੧੯॥
 ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦਾ ਸੁ
 ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਸੁਤਾ ਭੂਪਾ॥ ਤਿਹ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਅਨੂਪਾ॥ ਬ
 ਰਦੇਖ ਸਗਾਈ ਪਿਤਾ ਕੀਨਾ॥ ਪੁਨਿ ਰਚੇ ਬਜਾਹੀ ਅਰਧ ਭੀ

ਨਾ॥੧॥ਇਤਮੀਰਾਬਾਈਸੁਨਹੁਰੀਤਿ॥ਨਿਸਦਿਨਗਿਰਧਾਰੀ
 ਲਾਲਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗਰਿਮੰਦਰਜੈਪੈਦੇਖਰੁਪਾ॥ਅਤਿਆਨੰਦਹੋਜਿ
 ਮਰੰਕਰੁਪਾ॥੩॥ਆਈਸੁਜੰਦਲੈਚਲੇਬਜਾਹਾਤਬਰੁਪਸੁਤ
 ਲੈਉਭੁਸਾਹਾ॥ਪਿਤਮਾਤਸਮੇਪੈਸੁਨਕੁਮਾਰਿ॥ਧਰਧੀਰਜ
 ਪਨੁਲੀਜੈਨਿਹਾਰ॥੩॥ਹੀਰਾਮਾਤਿਮੁਕਤਾਖਚਤਜਾਂਹਿ॥ਸੋ
 ਲੀਜੈਭੁਖਨਚਿਤਲਾਹਿ॥ਬੋਲੀਮੁਹਿਪਨਸਿਉਲੀਕਾਜਾ॥
 ਦੀਜੈਗਿਰਧਾਰੀਲਾਲਰਾਜਾ॥੪॥ਛਪੈਦੇਖਸੁਤਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਾਲਕੀਸਪਦਮੰਗਾਈ॥ਬਹੁਭੁਖਨਪਧਰਾਇਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਿਤਮ
 ਪਧਰਾਈ॥ਤਿਹਸਿਵਕਾਮੈਬੈਠਚਲੀਤਬਮੀਰਾਬਾਈ॥ਦੇ
 ਖਦੇਖਪ੍ਰਭਰੁਪਾਰਿਦੈਭਗਤੀਉਮਗਾਈ॥ਸਸੁਗਾਰਿਧਾਂਸਪ
 ਹੁਚੀਜਬੈਕਹਤਸਾਸੁਨਿਬਧੁਪ੍ਰਿਅਾ॥ਬਰਕੰਨਜਾਪੂਜਤ
 ਅੰਬਕਾਹਮਰੇਕੁਲਕੀਰੀਤਲਿਆ॥੫॥ਸ੍ਰੀਗਿਰਧਾਰੀਲਾ

੩੧੬

ਲਸਦਾਮੈਸੀਸਨਿਵਾਉ। ਮਾਥੇਦੀਨੇਲਾਲਾਮੈਬਕਾਪਾਂਮਨਜ
 ਉ। ਰਿਸਰਾਨੀਪਤਿਕਪਜੇਬਪੁਯਹਬੇਦੀਆਈ। ਅਬਹਿਨ
 ਮਾਂਨਤਬਚਨਕਹਾਸੁਖੁਆਰੋਰਾਈ। ਤਬਕੋਪਕੁਪਆਯਸੁ
 ਦਈਭਿਨਠੇਗਇਨਦੀਜੀਏ। ਸੁਨਿਮੀਰਾਬਾਈਹਰਖੀਅ
 ਪੁਭਇਕੰਤਸੁਖੁਲੀਜੀਏ। ੬। ਇਹਬਿਧਮੀਰਾਂਭਿਨਗਤਹ
 ਰਿਕੇਗਨਗਾਵੈ। ਨਨਦਜਿਠਾਂਨੀਆਇਅਨਿਕਭਾਂਤੀਸਮਸਦੈ
 ॥ ਬਡੇਦੇਸਪਤਿਸਸੁਰਕਾਹਤੁਮਦੇਹੁਕਲੰਕਾ। ਤੁਵਕਾਅਮੈ
 ਸਾਪਕਰਹਿਚਰਚਾਨਰਬੰਕਾ। ਕਹਿਮੀਰਾਦੁਖਕੋਤਭਤਸਰ
 ਸੁਖਸਭਕੋਪਜਾਰਲਗੈ। ਮੈਸੀਤਸੇਵਾਬਿਸਾਮਲਹਿਕਚੇਤ
 ਜੋਸੁਖਭਗੈ। ੭। ਇਕਦਿਨਖਾਂਡਮਿਲਾਇਗਾਰਲਾਨਿਪਦੀਨ
 ਪਠਾਈ। ਹਰਿਚਰਨਾਮਿਤਕਪਜੇਅਚੇਸੁਨਿਮੀਰਾਬਾਈ।
 ਤੀਨਦਿਵਸਯਹਕੀਨਨੈਕੁਬਿਖੁਚਫੀਨਤਾਂਕੋ। ਤਦਪਨਮਨ

ਸੰਤੋਖੁ ਭਯੋਗਾਂ ਨਾਮ ਤਿਵਾਂ ਕੋ॥ ਨਿਸਮਾਰਨ ਪਾਯੋ ਖੜ੍ਹ ਗਲੈ ਕਾ
 ਛਪਾਯੋ ਮੀਤ ਅਬਾ ਕਹਿ ਮੀਰਾ ਤੁਵ ਸਨਮੁਖ ਖੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਧ
 ਰੀਲਾਲ ਪ੍ਰਗਾ॥ ੮॥ ਕੋਊ ਨਨਰ ਅਦੇਖ ਸਕੁ ਚਰਾਂ ਨਾ ਟਿਰਮ
 ਯੋ॥ ਇਤ ਮੀਰਾ ਪਟ ਫੇਰ ਗਾਗੇ ਕਠਾਟ ਬਨਾਯੋ॥ ਨਿਤ ਕਰਤ ਪੁਰ
 ਗੀ ਸ੍ਰਸ੍ਰੇ ਰੇਖੇ ਦੇਖੇ ਕੁਪਾ॥ ਪੁਨਰੀਤ ਰਮਨੁ ਕੀ ਨਦੁ ਸੁਕਿ ਵਲਦੇ
 ਸਰੁਪਾ॥ ਪੁਰੁ ਚਕਾ ਵਿਖਾਯੋ ਭੈ ਅਧਿਕ ਘੋਰ ਪਠਾਯੋ ਗੇਹ ਕੋ॥ ਤੁ
 ਵਪਨ ਹਿਮਨ ਕਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਠ ਦੇਖ ਬਪੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਹ ਕੋ॥ ੯॥ ਤੇਟ ਕ
 ਛੰਦਾ ਕਪਟੀ ਇਕੁ ਰੇਖ ਉਦਾ ਸਿਨ ਕੋ॥ ਕਰਤਾਂ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਬਗੁਲ
 ਸਨਿਕੋ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਤਿਨ ਗਜਾਂ ਬਨਾਇ ਕਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਗਕਰੈ ਮੁ
 ਹਕਾਮ ਦਯੋ॥ ੧੦॥ ਗਰਿ ਕੇ ਹਿਤ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰ ਜਬੋ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਰਿ
 ਦਮਾਰ ਹਿਜੁ ਲਤ ਬੋ॥ ਰਿਸਯੋ ਯਹਿ ਬਾਤ ਨਮਾਂ ਨਹਿਤੁ॥ ਨਿਸ
 ਢੈ ਕਰਮੇ ਤਨਹਾਂ ਨਹਿਤੁ॥ ੧੧॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿ ਬਾਣੀ ਹਰ

੩੩੦

੦

੦

੦

ਖਤਕਯੋਹਰਿਹਿਤਮਾਂਗਸਰੀਗਾਪੀਨਭਾਰਮੇਰੇਭਗਤਏਪਦਿ
 ਤਨਹਿਪੀਗਾਏਪਦਿਤਨਹਿਪੀਗਸੇਜਅਤਿਮੰਤੁਡਸਾਣੀਅ
 ਵਹੁਪਜਾਰੇਸੰਤਕੇਲਕਹੋਮਨਭਾਣੀਉਠੇਦਸੁਜਬਬਿਖੈਕ
 ਜਗਿਹਰੁਮਪਕਯੋਪੁਨਿਚਲਯੋਕੁਸੁਨਹਿਜਕਤਿਦੇਹਿਹਾਰ
 ਬਹੁਨਰਸੁਨਿ॥੧੩॥ਛਪੇਭੂਲਗਯੋਮੈਮਾਤਛਿਮਹੁਕਪਟੀਅਪਰ
 ਪਾਏਖੁਨਮਾਂਤਨੈਕਦਯਾਹੀਅਮੈਵਸਿਸਾਧਾਜਲਛਿਰਕੋ
 ਤਿਹਦੇਹਿਸੁਪਵੈਸੀਤਬਹੋਣੀਸੁਨਿਅਕਬਰਹੁਪਾਲਅਇਦ
 ਹਸੀਦਖੁਖੋਣੀਪਦਸੁੰਦਰਏਕਬਨਾਇਨਿਪਰਿਹਧਾਰੀਕੀਭੇ
 ਟਕਗਾਲੈਆਯਸੁਮੀਰਾਂਕੀਚਲਯੋਉਸਤਤਿਕਰਹੀਯਪ੍ਰੇਮ
 ਛਗ॥੧੩॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨਪੁਨਿਗਈਜਹਾਂਰਹਿਯੀਵਹੁਸਾਂਣੀਕ
 ਬਹੁੰਨਤੀਅਮੁਖਦੇਖਿਤਾਂਹਿਪੁਨਅਤਿਕਛਨਾਣੀਸੋਆਯੋਹਿ
 ਤਦਰਸਤਜਾਗਪੁਨਕੋਛਿਨਕੀਨੋਪੀਨਿਪੀਨਿਤੁਸੁਤਾਭਾਰਮੇ

ਰੇਮੁਖਚੀਨੇ॥ਪੁਨਿਦੁਰਾਵਤਿਮੀਰਾਗਈਨਿਜਪੁਰਤਜਰਿਸਰੂ
 ਪਦਿਖਾ॥ਸੁਨਿਪੁਰਤਾਸਾਸੁਸਸੁਰਤਬਲੇਨਪਠੇਤਿਹਾਬਿਪੁਰਿਖ
 ੧੪॥ਬਹੁਬਿਧਿਮੀਰਾਟਾਰਿਰਹੀਦਿਜਵਰਨਹਿਜਾਂਹੀ॥ਪੁਰਕੀ
 ਆਯਸੁਲੇਨਗਈਤਬਮੰਦਰਮਾਂਹੀ॥ਲੀਨਭਈਦਿਖਰੁਪਪੂਰੂ
 ਤਨਮਾਂਹਿਸਮਾਈ॥ਬਾਰਲਗੀਦਿਜਗਏਮੰਦਰੇਤ੍ਰਿਸੁਨਮਾ
 ਈ॥ਹਰਿਮੁਖਦੇਖਜੋਕਯੋਤਨਕਪਟਚਕਤਭੁਏਪੁਰਨਰਿਨਗ)
 ਕੀਰਤਸਿੰਘਮਾਂਗਤਦੰਨੁਯਹਿਭਗਤਸੁਨਸੁਹੀਅਰਹੈਰਗ)
 ੧੫॥੧੨੯॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰੇਬਧਕਸੇਪਤਿਤਉਧਾਰ
 ਨਨਾਂਮਤਬਾਦੁਪੁਰਧਰਮਵਤਾਰਕ੍ਰਿਸ਼ਪੰਡਾਦਿਕਤਾਰੇ॥ਮੁਨਿ
 ਕੇਸ਼ਾਪਦਿਵਾਇਮੰਤਜਾਦਵਸੰਘਾਰੇ॥ਤਨੁਜਬੰਧਕਹਾਥ
 ਤਾਂਹਿਬੈਕੁੰਠਪਠਾਯੋ॥ਲੇਦੀਜਾਲੀਮਾਂਹਿਪੂਰੂਬਪੁਆਪਬੰ
 ਧਾਯੋ॥ਪੁਨਿਵਾਂਕੇਸੀਗੋਰੁਜਨੁਅਚਯੋਕਹੋਕਹਾਂਲੇਪ੍ਰੀਤਿਪੂਰ

॥ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰੇ ਬਪਕ ਸੇ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰ ਨ ਨ ਮਤ ਬ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਉਭੈ ਬੱਪਕ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਬਾ ਬਪਕ ਕੀ
 ਭਾਗ ਵਤ ਕਹੀ ਬਜਾ ਸਵਿਸਤਾ ਗਾ ਦੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਬੈ ਕੁੰਠ ਤਿਹ ਜਿ
 ਹਰਿ ਬਾਂਸ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬੀਯ ਬੱਪਕ ਪਰ ਸੰਗ ਕਛੁ ਬਰਨਤ
 ਤੇਹੀ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਲੇਦੀ ਵਾਂ ਕੋ ਨ ਮਭਨ ਕਰਤ ਅਖੇਟ ਕਰੀਤਿ ॥
 ੨ ॥ ਜੀਵ ਮਾਰ ਕਰ ਜੀਵ ਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗਯੋ ਸਿਕਾ ਗਾ ਰਾਖ ਪ
 ਨੁਖ ਸੰਗ ਸੁਨ ਪੁੰਜਾ ਲੀਕਾਂ ਪੋਧਾ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗ ਕਾਂ ਨ ਨ ਦੂ
 ਦ ਫਿਕਰ ਸਗੋਰ ਵਤਾਂ ਦਿਨ ਪੂੰ ਇਕ ਜੀਵਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬਜਾ ਕੁ
 ਲ ਪੈ ਮਨ ਮੈ ਗਨ ਪੈ ਨਰ ਦਸ਼ਮ ਲੋਕ ਗਹਤੇ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਬੱਪ
 ਕਤੇ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਆਜ ਗਾ ਕੇ ਕਿਨ ਪੁੰਨ ਹਿ ਆਪ ਕੋ ਨ ਜੂਨ ਕਹਾਯੋ ॥
 ਸਾਪ ਸਮਾਪ ਲਗੀ ਦਿਖ ਪੁੰਕ ਹਿ ਆਰਾਧ ਭਾਗ ਚ ਛਾਉ ਸੁ
 ਹਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਛਪੋ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਸੰਤ ਅਪਾਰ ਮਾਂ ਨ ਤੇਹਾਂ ਨ ਨਹੇਈ ॥

ਨਾਲੀ ਪਰੇ ਕਧੇ ਤਜਾ ਤਾਛਿ ਗਲਜਾ ਚ ਸਟੀ ॥ ਲੀ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥
 ਕੇਟਿ ਦੇਖ ਬਿਸਮੇ ਭਯੋ ਸੰਤਾ ॥ ਸਗਰੇ ਦੇ ਉਛਡਾਇ ਭੁਖ ਦੁਖ
 ਬਧਿ ਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਜੋ ਅਰਪ ਭਾਗ ਲੈ ਰੈ ॥ ਅਬੈ ਚਤੁਰ ਜੀ ਵਧੈ ਨਾ
 ਸਤ ਬਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰਸਾ ਪਹੀ ॥ ਅਕਹਿ ਬੰਧ ਕ ਪੂਰ
 ਲੇਹੁ ਅਬਾ ॥ ੫ ॥ ਉਂਤਰੁ ਦੇ ਤਨ ਸੰਤ ਬਧ ਕ ਤਨ ਤਾਮ ਸਿਭਾ ਬੈ ॥ ਤ
 ਤੇ ਰਿਸ ਭਰ ਕ ਹਤ ਕੇ ਨ ਮੁਨਿ ਬੋਲਤ ਆਂ ਬੈ ॥ ਕੈ ਭੁਐ ਪਨੁ ਹਾਰ
 ਕਿਧੈ ਅਬਲਾ ਤੇ ਜੀ ਨਾ ॥ ਕੈ ਸੰਤ ਤ ਦੁਖ ਲੀ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਭੁਖ ਅ
 ਪੀਨਾ ॥ ਮੈ ਭੁਲੇ ਤੇ ਹਿ ਮਾਂਤ ਕਰੀ ॥ ਛਿ ਮਹੁ ਪਰੇ ਵਾ ਲੇਹੁ ਅਬਾ ॥ ਨਤ
 ਸਬਹੀ ਛਾਂਡੇ ਜੀ ਵ ਮੈ ਭੁਖੈ ਦੇ ॥ ਉਸਾ ਪਤ ਬਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰਿ ਲਾਕੁ
 ਮੁਨਿ ਛਾਡ ਕਧੇ ਤ ਮੇਰ ਨਹਿ ਕਾਮ ਰੈ ॥ ਇਕ ਪੰਛੀ ਗਹਿ ਅੰਨ ਸੁਭ
 ਗਰੰਗ ਸੁਨਾ ਮੈ ॥ ਸੰਖ ਚਕਰ ਗਦਾ ਪਦ ਮਭੁਜਾ ਅਭਿਰਾਮ ਰੈ ॥
 ਬਨ ਮੇਰ ਹਤ ਅਨੇਕ ਮੇਛ ਵੰਤ ਨਾ ਮੈ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਲੁਜਾ ਵੈ ਤਾਂ ਹਿ ਲੈ

ਹਿਮਪ੍ਰੇਮਸੈ। ਅੰਗੁਨਪੰਛੀਬੈਰੈ। ਕੀਨੇਨੇਮਸੈ। ਛੇਤਪਰੇਵਾਦੀਨਬ
ਧਿਕਰੀਅਪ੍ਰੀਤਿਸੈ। ਲੈਜਾਲੀਟਿਗਯੋਪਸਾਰੀਭੀਤਸੈ। ੮॥
ਕਬਿਤੁ। ਕੀਨੇਰਿਖਖਜਾਲਲੇਦੀਜਾਲਗਾਲਗਯੋਬਨਭਯੋਪੈ
ਬਿਹਾਲਮਨਪਾਵਤਨਤਾਸੁਕੋ। ਬੱਪਕਕੀਨਾਕੁੰਨੈਕੀਨੈਪੈਵਿ
ਚਾਰਰਿਦੈਮਿਲੇਨਸਿਕਾਰਕਾਲਬੀਤੋਅਬਮਾਸੁਕੋ। ਭ
ਜਨੁਬਨਾਇਤਿਨਬਨੁਮੈਖੋਜੋਜਾਇਕਯੋਭਰਭਾਇਪਤਿ
ਪਾਯੋਆਯੋਜਾਸੁਕੋ। ਚਲੀਏਅਗਾਰਅਬਭਈਪੈਅਵਾਰ
ਬਡਛੁਪਾਦੁਖਟਾਰਪੀਯਲਜਾਈਦਾਸੀਗਾਸੁਕੋ। ੯॥ ਸਗ
ਲੇਹੀਬ੍ਰਿਤੰਤਨਿਜਨਾਰਿਪ੍ਰਤਿਕਯੋਤਿਨਾਬਿਨਾਖਗਪਾਏਅੰ
ਨਜਲੁੰਨਪਾਇਸੈ। ਮੁਨਿਦਰਕੋਭਾਰੁਜੋਲੋਸੀਸੁਤੇਉਤਾਰ
ਨਾਹਿਤੇਲੋਨਿਜਜੀਵਨਬ੍ਰਿਥਾਹੀਕਰਗਾਇਸੈ। ਤੀਅਸਮਸੁ
ਯੋਬਰਿਕਾਯੋਪੈਪਾਖੰਡੀਕਾਹੁੰਚਾਰਭੁਯਪੰਛੀਨੈਕੁਕਾਂਨੀਨਸੁ

ਨਾਇਓ॥ ਦੇਸਨ ਵਿਦੇਸਨ ਰੇਸਰੰਕ ਦੇਖ ਜੇ ਵਹੁੰ ਚਕਰ ਗਦਾ ਪਰ
 ਮਹਾਬ ਮੈ ਬਤਾਇਓ॥ ੧੦॥ ਚਲੇ ਪੀਅਰੇ ਹਛਾ ਰੋਸੂ ਛਕੇ ਸ
 ਨੇਹ ਅਬ ਕਾਹੇ ਕੋ ਬਿਦੇ ਹਰੁ ਯੇ ਆਵਤ ਨਾ ਥਾਏ॥ ਐਹੁ ਸੁਨੈ ਬੈ
 ਨ ਚਲਿ ਆਈ ਤਮ ਰੈ ਨਿਤੁ ਮੇਰੁ ਯੇ ਪੰਛੀ ਲੈ ਨ ਮਤੁ ਖਾਵੈ ਸ੍ਰਿਗ
 ਨ ਥਾਏ॥ ਜੋ ਨ ਯਹ ਮਾਨੈ ਤਉ ਐਹੁ ਬਿਪ ਠਾਨੈ ਇਕ ਨਿਸਾਘਰ
 ਵੇਸੇ ਪ੍ਰਾਤ ਆਵੇ ਸੁਖ ਜਾਥਾਏ॥ ਐਸੇ ਵੈ ਚਾਰ ਦਿਨ ਜਾ ਲੋਕ ਪ
 ਸਾਰ ਦੇਖੋ ਚਲੇ ਅਬ ਸੀਘ੍ਰ ਦਾਸੀ ਪਰੈ ਪਗ ਮਾਥਾਏ॥ ੧੧॥
 ਕੀਰਤੀ ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਅਸੇ ਖਜਾਲ ਕੀ ਨੈਨਾਰਿ ਜਬ ਬੱਪ ਕਰੈ ਰਿਦੈ
 ਤਬ ਕੋ ਪੁਅਤਿ ਆਯੋਏ॥ ਚਲੀ ਜਾਹੁ ਦਿਗਤੇਗ ਵਾਰ ਅਬ ਤ
 ਤ ਕਾਲਗੁਜਨ ਕਹਿ ਕਾਟੇ ਪਰ ਲੈਨ ਜੇ ਲਗਾਯੋਏ॥ ਮਾਰ ਕੈ ਪ
 ਰਸੁ ਤੇਰੇ ਕਾਟ ਰਾਹੇ ਸੀਸਾ ਛਿਨੈ ਨ ਓਟ ਪੋਹੁ ਚਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਜੈ ਬਚਾ
 ਯੋਏ॥ ਅਬ ਲਾਵਿ ਚਾਗੀ ਪਤਿ ਲਾਗੇ ਭੁਤ ਭਾਗੀ ਕਉ ਭੋਜਨ ਕੋ

ਰਾਖਪੁਰਪੈਡੇਪਗੁਪਾਯੋਪੈ॥੧੩॥ਛੁਪੈਗਇਨਾਗਿਨਿਜਗੇ
ਹਸੁਨੁਲੇਦੀਕੀਬਾਤਾ॥ਰੁਟੀਸਾਂਝਨਹਿਮਿਲਜੇਚਤੁਰਗੁਜ
ਤਜਾਗੇਗਾਤਾ॥ਲੈਛੁਰਕਾਨਿਜਗੀਵਰਾਖਕਾਟਨਲਾਗੇਸਬ
॥ਪੁਰਨਪ੍ਰੇਮਵਿਚਾਰਪ੍ਰਭੁਤਤਛਿਨਪ੍ਰਗਟੇਤਬਾ॥ਦਿਖਲੇਦੀ
ਜਾਲੀਚੋਗਲੈਪਾਤਲਗਾਟੀਗਾਹਨਹਿਤਾ॥ਤੇਜੇਤੇਜੇਪ੍ਰਭ
ਆਗੇਜਾਤਉਡਪਾਛੇਲਾਗੇਜਾਹੁਕਿਤਾ॥੧੩॥ਨੈਕਨਦੇਹੋ
ਜਾਂਨੀਠਕਰਵਿਸੀਆਯੋ॥ਪਾਥਰਪਾਦਪਕੰਟਲਗੇਤਬਾ
ਨਥਕਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭਪਕਰਨਕੀਚਾਹਦੇਹਸੁਮਨੈਕਨਮਾਂਨੋ॥ਹੁ
ਪਰਦਲੇਜੇਤਜਾਤਪ੍ਰੇਮਦਿਖਹਿਸੁਖਜਾਨੋ॥ਪੁਨਜਾਇ
ਬੀਪਾਯੋਜਾਲਬਪੁਰਿਪਾਸਿਪਚੋਗੇਲੀਏ॥ਲੇਦੀਵਿਤੁ
ਰਜਪਗਬਾਂਪਪ੍ਰਭਲਟਕਾਏਪਾਛੇਕੀਏ॥੧੪॥ਦੀਨਿਦੁਖ
ਮੁਹਿਭੂਰਨੀਠਕਰਹਾਥੈਆਯੋ॥ਲੈਮੁਨਿਵਰਪਾਹਿਗਯੋਦੇ

ਖਸੇਆਗੈਧਾਯੋ॥ ਖੇਲੇਬੰਧਨਸਪਦਪਕਯੋਚਰਨਨਮੁਨਿਤ
 ਬਹੀ॥ ਬੰਧਕਕੋਹਰਜੰਨਮਿਲਾਏਹਰਿਜੁਜਬਹੀ॥ ਪ੍ਰਕੁਆ
 ਗੈਰੇਜਨੁਪਕਯੋਪੁਨਿਪ੍ਰਭੂਜਿਵਾਵਤਦਸਕੋ॥ ਮ੍ਰਿਦੁਮਸਕ
 ਵੈਰਾਖਤਬਚਨਆਵਤਮ੍ਰਦਨਮਾਸਕੋ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੀ
 ਨੇਮਿਲੇਰੇਜਨੁਮਚਯੋਪੁਨਿਪ੍ਰਭਗਨਬਖਾਂਨਾ॥ ਪਤਿਤਉ
 ਪਾਕਯੋਛਿਨਕੋਮੇਕੀਓਨਜਪਤਪਧਜਾਂਨਾ॥ ੧੬॥ ਇਹਬਿਧਿ
 ਬੰਧਕਕੀਕਥਾਨਿਜਮਤਿਕੀਬਖਾਂਨਾ॥ ਸੰਤਚਰਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪ੍ਰਭਦੀਜੈਰਿਪਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ ੧੭॥ ੧੨੧॥ ਮੁਲਛਪੋ॥ ਆਵੇ
 ਰਾਮਛਤਕੁਰਮਕੇਵਾਰਕਾਨਾਖਦਰਸਨੁਦੀਓ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਦਾਸਉਪਦੇਸਪਰਮਤਤੁਪਰਚੋਧਾਯੋ॥ ਨਿਰਗੁਨਸਗੁਨਸਰੂ
 ਪਤਿਮਰਾਮਗਜੰਨਨਮਾਯੋ॥ ਕਾਛਬਾਚਨਿਹਕਲੰਕਮੇਨਗੰ
 ਗੋਇਜੁਪਿਸ੍ਰਗਾਹਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਹਲਾਦਪਰਮਪੁਜਪਾਰੀਭੁ

ਪਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਗਾਜ ਪਰੋਚੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤਨ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤਕੀ
 ਚੀ। ਆਵੇਰ ਅਛਤ ਕੂਰਮ ਕੇਵੁ ਰਕਾਨਾ ਬਦਰ ਸਨੁ ਚੀਓ
 ੧੧੭॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਗਾਜ ਜੀ ਕੀ। ਟੀਕਾ। ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਗਾਜਾ ਕੇ ਗੁਰ ਦੁਰਕਾ ਚਲੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਪੇਤਾ। ਸੀ ਗਲ੍ਹੇ
 ਕੁਪਤਿ ਤਬੈ ਦੇਖ ਬਜੀਰ ਅਚੇਤਾ। ਦੇਖ ਬਜੀਰ ਅਚੇਤ ਹੈ
 ਨਿਗੁਰ ਕੇ ਛਿਗਾ ਆਏ। ਗਾਜਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਰਾ ਜਮੁ ਦੇਖ ਗੁਮ
 ਨਿਗਾਏ। ਗੁਰ ਕਹਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਗੋਪਨ ਕਾਜਾ।
 ਛਾਪ ਪੋਰੇ ਗੋਮਤੀ ਮੰਜ ਦੇਖ ਉਬਿਜ ਗਾਜਾ। ੧॥ ਗੁਰ ਕਹਤੀ
 ਨੇ ਬਾਤ ਨਿਪਲੀ ਜੈ ਨਿਜ ਪੁਰਮਾਂ ਠੀ। ਯਹ ਕਹਿ ਗਵਨੇ ਦੁਰ
 ਕਾ ਕਯੋ ਕੁਪਤਿ ਹਠਾਂ ਠੀ। ਕਯੋ ਕੁਪਤਿ ਹਠਾਂ ਹੁਤੀ ਨ ਬਾਸ
 ਜਬ ਬੀਤੇ। ਉਠਹੁ ਪਨਿਸ ਕਯੋ ਸਬਦ ਸ੍ਰਮੀ ਕੀ ਗੀਤੇ।
 ਮੰਜ ਨਦੀ ਓਕਰਾਇ ਕੇ ਮਤੀ ਨਿਰਖੀ ਨਿਜ ਪੁਰਮਾਂ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ

ਦਿਕਛਾਪਭਏਪੁਨਿਕਹੁਨਦਿਖਗੁਗਾ॥੨॥ਛਪੋਪਟਰੀ ੩੨੫
ਗੇਦਿਖਰੋਰਸੇਰਪੁਰਮੈਭਯੋਭਾਰੀ॥ਆਏਸੰਤਮਹੀਤਦੇਖ
ਤਨਛਾਪਮੁਰਾਰੀ॥ਪੂਰਤਾਬਛੀਅਪਾਰਏਕਦਿਜਨੈਨੀ
ਨਪੁਨਿ॥ਸੇਵਕਯੋਬਹੁਦੁਰਗਯੋਜਨੁਵੈਜਨਾਥਸੁਨਿ॥
ਸਿਵਮੰਦਰਤੇਬੰਨਭਟੀਪ੍ਰਿਥੀਰਾਜਪਹਿਜਾਹੁਅਬਾਤਿ
ਤਮੰਗਅਗੋਛਛਾਇਚਖਗਯੋਬਿਪ੍ਰਿਪਕਹੀਸਬਾ॥
੩॥ਸੁਨਤਲਜਾਨੇਭੁਪਨਯੋਪਟਲੀਨਮੰਗਾਟੀ॥ਨਿਜ
ਕਰਸੇਦਿਜਨੈਨਲਾਇਪ੍ਰਭਹੋਹੁਸਹਾਟੀ॥ਤਾਤਕਾਲਚ
ਖਭਏਬਿਪ੍ਰਮਨਭਯੋਅਨੰਦਾ॥ਸੁਜਸੁਭਯੋਸਬਦੇਸ
ਜਾਂਹਿਰਿਦਵਸੈਮੁਕੰਦਾ॥ਯਹਭਗਤੀਘੋਮਪ੍ਰਤਾਪਬਡ
ਕੇਬੁਧਿਯੋਬਰਨਨਕਰੈ॥ਕਵਿਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪ੍ਰ
ਭਸੰਤਪੂਰਿਪਗਸਿਰਪਰੈ॥੪॥੧੨੩॥ਮੂਲਛਪੋਭਗ

ਤਨਕੋਆਦਰੁਅਪਿਕਰਾਜਬੀਸਮੇਇਨਕੀਓ। ਤੇਰੇਰੁਜਨ
 ਬਿਪਾਂਨਰਾਮਚੰਦਰਹਿਜਨਤੇਖੋ। ਲਪੁਮਬੁਰਾਮੇਰਤੇਰੁਗ
 ਤਮਾਤਿਜੈਮਲਪੈਖੋ। ਅਰੈਰਾਮਇਕਰਾਸਿਨੇਮਨੀਵਾਕੇਪ
 ਗੀ। ਕਰਮੇਂਤੀਸੁਰਤਾਂਨਰੁਗਵਾਂਨਬੀਰਮਭੁਪਤਬ੍ਰਤਿਪਾਗੀ।
 ਈਸੁਰਅਖੇਰਾਜਰਾਇਮਲਕਾਨੁਰਮਪੁਕਰਨਿਪਸਰਵਸੁ
 ਦੀਓ। ਰੁਗਤਨਕੋਆਦਰੁਅਪਿਕਰਾਜਵੀਸਮੇਇਨਕੀਓ।
 ੧੧੮। ਸਾਖੀਸ਼ੀਮਪੁਕਰਸਾਹਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਪਾਪਗੀਛੰਦ
 ॥ ਅੰਡੇਛੇਰੁਪਮਪੁਕਰਜੁਨਮਾ। ਹੀਅਪ੍ਰੇਮਰੁਗਤਿਕੀਨੇਸੁਰ
 ਮਾ। ਈਸੁਰਸਮਜਾਂਨੈਸਾਪਭੇਖਾ। ਕਰਪੁਜਾਪਰਕੁਮਪਨਵਿ
 ਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਦੁਸੁਨਪ੍ਰੀਛਹਿਤਖਰਮੰਗਾਇ। ਬਾਰੇਸੰਤਨੰਦ
 ਤਨਜੁਗਾਇ। ਜਹਰਹਨਿਪਤਰਦੀਨੇਪਠਾਇ। ਓਠਰੁਪਤਿਰ
 ਸਿਰੁਪਕਰਪਾਇ॥ ੩॥ ਸੰਤਨਸਮਖਰਕੀਪੁਜਾਕੀਨਾਕਰਦੁ

ਤਿ

ਹੁਤਮੁਕਤਿਗਰਧਪਸੁਲੀਨਾ। ਦੁਸ਼ਨਮਨਕੇਸੀਸਾਬਿਲਾਇ
 ॥ ਜੇਕੁਟਲਾਬਿਪ੍ਰਸਿਖਭਏਆਇ॥ ੩॥ ਨਿਮ੍ਰਤਪੈਬਚਕਹ
 ਥੋਭੇਗਾਅਪਰਾਧਾਛਿਮਹੁਲਹਿਪ੍ਰੀਛੋਤੇਗਾਮਾਨਤਭੇਖਹਿ
 ਨਹਿਬਿਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਯਹਿਹਿਤਹਮਖਰਕੇਪਛੇਜਾਂਨਾ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਰੂਪਤਿਮਨਗੋਰਵਨਕਛੁਸੰਤਚਰਨਸੋਖੀਤਾ। ਸ੍ਰੀਮਧੁਕਰ
 ਰਾਜਾਂਨਕੀਬਡੀਕਠਨਪਨਗੀਤਿ॥ ੫॥ ੧੩੩॥ ਮੂਲਛੁਪੈ॥
 ਖੇਮਾਲਰਤਨਗਾਠੇਰਕੇਸੁਫਲਬੇਲਮੀਠੀਫਲੀ। ਰੋਨਾਇ
 ਰਗੁਣਰਾਂਮਰੁਜਨਭਾਰੀਤਉਯਾਗਾਗਾ। ਪ੍ਰੇਮੀਪਰਮਕਿਸੋਰ
 ਉਦਾਰਰਾਜਾਰਤਨਾਗਾਗਾ। ਹਰਿਦਾਸਨਕੇਦਾਸਦਸਾਉਚੀਪ੍ਰ
 ਜਪਾਰੀ। ਨਿਰਭੈਅਨਿੰਨਉਦਾਰਰਸਕਜਸਰਸਨਾਰਾਰੀ॥
 ਦਸਪਾਸੰਪਤਿਸੰਤਬਲਸਦਾਰਹਤਪਰਛੁਲਤਬਦਨਾਖੇ
 ਮਾਲਰਤਨਗਾਠੇਰਕੇਅਟਲਭਗਤਿਆਈਸਦਨ॥ ੧੧੯॥

ਕਲਿਯੁਗਭੁਗਤਕਰਹੀਕਮਾਂਨਰਾਮਰੇਨਿਕੇਰਿਜਕਰਹੀ॥ਅ
ਰਜਪਰਮਾਮਾਚਕੇਲੇਕਹਿਤਮਨੇਨੀਲਕੰਠਾਨਿੰਦਕਜ
ਨਅਨਗਇਕਹਾਮਹਿਮਾਜਾਂਨੈਸਠਿ॥ਬਿਦਤਗੰਧਵੀਬਜ
ਹੁਕੀਓਦਸਕੰਤਪਰਵਾਨੇ॥ਭੁਗਤਪੁਤ੍ਰਭਾਗੇਤਸੁਮੁਖਸੁਕਦੇ
ਵਬਖਾਂਨੈ॥ਅੰਗੁਰੁਪਕੇਛੈਸਕੈਦਿਸੁਜਾਇਨਾਹਿਨਪਰੀ॥ਕ
ਲਿਯੁਗਭੁਗਤਿਕਰਹੀਕਮਾਂਨਰਾਮਰੇਨਿਕੇਰਿਜਕਰਹੀ॥੧੩੦
॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਰਾਮਰਾਜਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦਿਹਗਾ॥ਰਾਮਰਾਜ
ਰਿਭੁਗਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪੈਪ੍ਰੇਮ॥ਰਾਮਕਰਾਵਤਪ੍ਰੀਤਿਸੇ
ਯਹਿਭੁਪਤਿਕੋਨੇਮ॥੧॥ਇਕਦਿਨਪੁੰਨਜੇਸਰਦਨਿਸਰਾਸ
ਬਿਲਾਸਜੁਹੇਤ॥ਗੀਝੁਜੇਦਿਖਕਾਂਦੇਉਅਬਾਇਹਸਮਧਨ
ਨਹਿਪੋਤ॥੩॥ਛਪੇ॥ਬਾਰੀਬਾਰਵਿਚਾਰਹੀਯੈਨਿਪਯਰ
ਠਹਿਰਾਈ॥ਕੰਨਜਾਗੁਪਅਪਾਰਸਉਦੈਰੋਪਰਨਾਈ॥ਸੁਨ

ਤਸਕਾ ਅਤਿਸੋਚਲੇ ਨਿਕੋਸ ਚਿਵਨ ਭਾਵੈ॥ ਸਕੁ ਸੋਕ ਹੋ ਪੁਕ
 ਰੋ ਮੋਹਿ ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਪੁਨਿ ਮਾਪਗਏ ਉਠ ਮੰਦਰ ਹਿਅ
 ਨੀ ਦੁਹਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਾ॥ ਹਿਤ ਭੇਖ ਸੰਗਏ ਰੇਦੀਏ ਮਨ ਗਨ ਪਨ ਬਹੁ ਸੋ
 ਪਘਗਾ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਟ ਫਿਤ ਕਰਤਾ ਲੋ ਸੁਤਾ ਦੀ ਨਭੁ ਪਤ ਝਲ
 ਭਾ॥ ਮੈ ਸੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਸਕਲ ਸੁਹਾਹ ਸਮਾਜਾ॥ ੪॥ ੧੩੪॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਗਰਿਦਾਸ ਨ ਸੋਗਾ ਮਾਪਗ ਨਿਸਾ ਚੀਰ
 ਹੀ॥ ਮਾਰ ਭਕੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਤੇ ਉਰ ਨੀ ਕੇ ਪਾਕੋ॥ ਨਵ ਪਾਦ ਸ
 ਪਾਪੀ ਤਿਅੰਨ ਪਰਮ ਸਬੈ ਵਿਸਾਕੋ॥ ਅਚੁਤ ਕੁਲ ਅਨੁਗ
 ਗ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖਾਰ ਬਭਾਨੋ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਗ ਬਿਬੇਕ ਬਾਤ ਤੀ
 ਨੇ ਮਨ ਮਾਂਨੋ॥ ਦਾਸੁ ਤਨ ਮਨਿ ਨ ਉਦਾਰਤਾ ਸੀਤਨ ਮੁਖ ਰਾਜਾ
 ਕਹੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਗਰਿਦਾਸੁ ਸੋਗਾ ਮਾਪਗ ਨਿਸਾ ਚੀਰ ਹੀ॥ ੧੩
 ਅਰਿ ਲਾਖ ਉਭੈ ਖੇਮਾਲ ਕੇ ਤੇ ਕਿਜੋ ਰਪੁਰਾ ਕੀਓ॥ ਪਾਂਇਨ

੩੨੭

ਨੂਪਰਬਾਂਪਛਿਤੁਗਿਰਧਰਹਿਤਨਾਚੋਗਰਾਮਕਲਸਮਨਿਰ
 ਲੀਜੀਸਤਾਂਤੇਨਹਿਬਾਚੋਗਬਾਂਨੀਬਿਮਲਉਦਾਰਭਗਤਿ
 ਮਹਿਮਾਵਿਸਤਾਰੀਪ੍ਰੇਮਪੁੰਜਸੁਠਸੀਲਬਿਨੈਸੰਤਨਰੁਚ
 ਕਾਰੀਸਿਸੁਸਰਹੈਰਾਮਸੁਵਨਲਘੁਵੈਸਲਛਨਆਰਭ
 ਲੀਯੋਅਭਿਲਾਖਉਭੈਖੇਮਾਲਕੇਤੇਕਿਸੇਰਪੂਰਾਕੀਯੋ॥੨੭॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਖੇਮਾਲਤਨਜੀਕੀਟੀਕਾਪਾਪਰੀਛੰਦਾਖੇਮ
 ਲਭਗਤਕੀਸੁਨੁਬਾਤਾਤਨਸਮੈਬਹਿਅਸੁਪਾਤਾਸੁਤਬੁ
 ਝਤਪੂਰਨਿਯੋਕੋਪੀਗਾਜਿਹਕਰਬਡਪੀਰਜਿਏਅਪੀਗਾ॥
 ੧॥ਗੁਰਿਸੰਪਤਿਬਹੁਤਿਹਕਰਹੁਦੰਨਾਅਤਿਗੁਜਾਨੀਏਕਿ
 ਉਰੁਦਨੁਠੰਨਾਪਰਪੀਰਜਨਨਭਾਖੀਬਨਾਇ॥ਵੇਦੁਖਸੁਤ
 ਮੇਕੋਬਨੇਆਇ॥੨॥ਪਨਪੂਰਤਾਮਦਮੇਕੋਬੁਲਾਇ॥ਹਰਿ
 ਗੁਰਜਲਲਜਾਵਨਜਿਹਉਠਾਇ॥ਪਗਨੂਪਰਬਾਂਪਨਨਿਤੁ

ਤਜਾਗ

ਕੀਨਾ ਰੰਗ ਭੀ ਜੋ ਨਹਿ ਯਹਿ ਦੁਖ ਮਲੀਨਾ ॥੩॥ ਸੁਰ ਸੁਰ
 ਸੋਚ ਕਿਵ ਬਨੈ ਕਾਜਾ ਯਹੁ ਤੁਮਹੀ ਕੋ ਚਹੀ ਇਸ ਮਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿ
 ਭਰੋ ਨੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋ ਅਪੀ ਗਾਨਾ ਤੀ ਕਿਸੇ ਰਠਿ ਠਿ ਦੀ ਨਪੀ ਗਾ ॥੪॥
 ਛਪੇ ॥ ਆਰਜਾ ਦੀ ਜੇ ਦਾਸ ਰਹੈ ਮੁਹਿ ਤਨ ਜਗ ਜੋ ਲਗਾ ॥
 ਰਿਸੰਦ ਰਜ ਲਸੀ ਸਦੇ ਇਕ ਰਨਿ ਤਨ ਸੁ ਤੇ ਲਗਾ ॥ ਭਯੋ ਖੇਮਾ
 ਲਕੁ ਸਾਲ ਰਿਵੈ ਨਾ ਤੀ ਕੋ ਲਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸੇ ਰਪ ਨ ਪੂਰ ਕੀ ਨਜ
 ਗਮੇ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨੂਪ ਰਬਾਂ ਪਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
 ਤਿ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਆ ॥ ਦਿਖ ਸੰਤ ਸੁਰ ਰਹੀ ਗੀ ਸੁ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਕਿ
 ਸੇ ਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀਆ ॥੫॥ ੧੨੫ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਖੇਮਾਲ
 ਰਤਨ ਰਾਠੋ ਰ ਕੋ ਮੂਲ ਬੇਲ ਮੀ ਠੀ ਛਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ
 ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗਤ ਮੰਦਰ ਕੋ ਕਲ ਸੋ ॥ ਰੁਜਨ ਭਾਵ ਪਰਪ
 ਕਾਹਿ ਦੈ ਭਾਗੀ ਰਬ ਜਲ ਸੋ ॥ ਤਿਪਾ ਭਾਂਤ ਅਤਿ ਅਨਿਰਾ

ਮਕੀਰਤ ਨਿਰਬਾਹੀ॥ ਤਰਿਗੁਰਗਰਿ ਬਲਭਾਂਤ ਤਿਨਹਿ ਸੇਵਾਇ
 ਛਸਾਹੀ॥ ਪੂਰਨ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਉਦਤ ਦਾਸ ਭੇਖ ਬਾਛੈ ਹਲੀ
 ॥ ਖੇਮਾਲਗਤ ਨਰਾਠੈ ਰਕੇਸੁ ਫਲ ਬੇਲਾ ਸੀਠੀ ਫਲੀ॥ ੧੨੨॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਬੀਸ ਚਰਨ ਬਲ ਚਤੁਰੁ ਜਗੈ ਫੁਦੇ ਸੁਤੀ ਰਬਕੀਓ॥ ਗਾ
 ਯੋਭਗਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਬਹਿ ਦਾਸ ਤਨੁ ਦਿਨਾਯੋ॥ ਰਾਧਾ ਬੱਲਭ ਭ
 ਜਨ ਅਨੰਤਾ ਬਰਗ ਬਛਾਓ॥ ਮੁਰਲੀ ਪਰਕੀਛਾ ਪਕਵਿਤ
 ਅਤਿਹੀ ਨਿਰਦੁਖਨ॥ ਭਗਤ ਨਕੀ ਮੰਪ੍ਰੇਨ ਬਹੈ ਪਾਗੀ ਸਿਰੂ
 ਖਨ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਤ ਭੀ ਜੋਹੀਓ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਬੀਸ ਚਰਨ ਬਲ ਚਤੁਰੁ ਜਗੈ ਫੁਦੇ ਸੁਤੀ ਰਬਕੀਓ॥
 ੧੨੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਚਤੁਰੁ ਜਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀਕੀ ਕਥਾ ਬਰਸੁ ਨਹੀਂ ਤਮ ਨੁਲਾਇ॥ ਗੋਫੁਦੇ ਸਗਵ
 ਨੇ ਜਗਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨ ਸੁਹਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨ ਸੁਹਾਇ ਤਾਂ ਦੇ

ਵੀਕੋਥਾਨਾ॥ ਮਾਰਜੀ ਵਬਲੁ ਦੇਹਿ ਅਧਿਕ ਹੀਯ ਮੈ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ
 ॥ ਦਿਖਾਗਿ ਲਾਂਨ ਮਨ ਭਗਤ ਕਹੀ ਦੇਵੀ ਅਨੁਗਾਂ ਮੀ॥ ਤਜੁ ਹੁਤ
 ਮੀ ਚਰਮ ਸਨ ਭੁਜ ਹੁਕਿ ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ ੧॥ ਛਪੇ॥ ਸਿਖ
 ਭਈ ਸੁਨਿ ਦੇਵਿ ਭਗਤ ਚਰਨ ਨਤ ਬਲਾਗੀ॥ ਨਿਸੁ ਪੁਰਸੁ ਪ
 ਨੇਸ ਭਨ ਕਯੋ ਜਾ ਵਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਮੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੀ ਦਾਸ ਭਈ ਤੁ
 ਮ ਭੀ ਪੈ ਦਾਸਾ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਸਭ ਭਏ ਸਿਖ ਹੀ ਅਕਰ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਗਤੀ ਵਿਸਤਾਰ ਭਯੋ ਸਾਪ ਸੰਤ ਨਰ ਸੇਵ ਸਬਾ॥
 ਭੁਪਤਿ ਨਹਿ ਆਯੋ ਮਦ ਭਕਯੋ ਭਗਤੈ ਪ੍ਰਤਿ ਕਯੋ ਦੇਵਿ ਤਬਾ॥ ੨॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁ ਦੇਹੁ ਡੰਡ ਨਿਪਦੀ ਜੈ ਭਾਗੀ॥ ਭਗਤ ਕਹੀ ਸੁਨਿ
 ਦੇਵਿ ਪਰਹੁ ਪੀਰ ਜਤ ਜਰਾਗੀ॥ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹੈ ਜੀਵਿ ਸੁਤ ਵਦ
 ਰੇ ਆਈ॥ ਵਾਂਕੋ ਦੇਹੁ ਦੇਤੁ ਐਰ ਸੋ ਕਾਜ ਨ ਕਾਈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕ
 ਥਾ ਪੁਰਾਂ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਤ ਸਮੁਹ ਸਬਾ॥ ਪਨ ਹਿਰਠ ਗਬੈ ਠੇਜ

੩੨੬

ਇਤਪਾਛੈਲਾਗੋਪਨੀਜਬਾ॥੩॥ਨਿਕਸੀਸਾਖਾਰੰਥਸਿ
 ਖਜਜੇਲਰਹੈਪ੍ਰੀਤੀ॥ਜਨਮਬਦਲਤਿਯਜਾਤਨਯੇਤਨੁਪ੍ਰੇਸੁ
 ਤਿਰੀਤੀ॥ਕਥਾਮਾਂਹਿਕਰਜੇਰਕਯੋਤਸਕਰਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਤਿ॥ਕ
 ਜੈਪ੍ਰਭਮੁਹਿਸਿਖਜਕੀਓਵਾਂਕੇਦਿਖਹਠਿਅਤਿ॥ਤਹਕਥਾਸ
 ਮਾਪਾਤਿਭਟੀਜਬਪਕਰਧਨੀਕਰਚੋਰਕੋ॥ਹਿਰਬਿੰਤਛਪਜੇ
 ਜਨਜੂਮੇਕਰਤਭਟੇਵੈਸੋਰਕੋ॥੪॥ਚਲਤਚਲਤਯਹਬ
 ਤਤਬੈਭੁਪਤਿਪਹਿਆਣੀ॥ਪਨਉਠਾਇਯਹਗੁਗਜਨਮਯ
 ਹਿਲੀਨਨਕਾਣੀ॥ਨਿਪਤਬਨਜਾਉਵਿਚਾਰਹਿਦੈਬਡਲੇਉਤ
 ਪਾਯੋ॥ਦੀਨਿਤਸਕਰਹਾਬਜਕੋਨਹਿਬਿਸਮੇਆਯੋ॥ਕਹਿ
 ਕੋਪਭੁਪਹਤਿਹੋਪਨੀਦੇਸੁਲਗਾਯੋਸਾਧਕੋ॥ਲੈਗਏਦਸਮ
 ਰਨਤਬੈਅਤਿਬਨਾਕੁਲਗੁਸਿਬਨਾਪਕੋ॥੫॥ਦੁਵ੍ਹਜੇਚੋਰਕੋਚਿੰ
 ਤਭੇਖੁਲੀਨਿਉਨਸੀਤਾ॥ਲੀਓਸਾਦੁਪਨੁਮੋਹਿਯਹੈਕਾਹੋਕਰੀ

ਤੰਤਾ। ਸਾਪਹੇਇਕੋਬਨਹੁਚੇਗਨਿਪਕਹਿਕਰੇਜੇਗੀ। ਸ੍ਰਮੀਕੇ
 ਪਰਤਾਂਪਛਾਂਪਲੀਨੇਮੁਹਿਖੇਰੀ। ਠਗਸਕਲਾਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਨਾਇ
 ਨਿਪਚਕਤਭਯੇਸੁਨਿਬਾਤਕੋ। ਭੁਪਤਿਸ੍ਰਮੀਕੇਸਿੱਖਧੈਸਾਰ
 ਲੀਨਨਵਗਾਤਕੋ॥੬॥ ਜੇਹਗਾ। ਆਏਸਾਪਸਮੂਹਬਹੁਸ੍ਰਮੀ
 ਦਰਸ੍ਰਹੇਤਾ। ਪਕੋਖੇਤੰਤੋਗਨਲਗੇਗਾਖੇਕਹਤਅਚੇਤਾ॥੭॥ ਯਹਿ
 ਸ੍ਰਮੀਜੀਕੀਰਿਖੀਤੰਹਮਰੀਕਹਿਸੰਤਾ। ਸੁਨੀਚਤੁਰਭੁਜਬਾਤ
 ਯਹਿਆਰੈਲੀਨਮਹੰਤਾ॥੮॥ ਸਾਦਰਗਏਲਵਾਇਕੈਕੀਲਸੇਵ
 ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਹਰਖਤਸੰਤਸਮੂਹਦਿਖਸ੍ਰਮੀਕੀਬਰਗੀਤਿ॥੯॥
 ੧੨੬॥ ਮੂਲਛਪੇ। ਚਾਲਕਕੀਚਰਚੀਚਹੁੰਦਿਸੁਓਦਪਅੰਤ
 ਲੋਅਨੁਸਰੀ। ਸਫ਼ਕੋਪਸੁਠੰਰਤਪ੍ਰਸਿਪਪੁਨਿਪੰਚਾਪ੍ਰਯਾਣੀ
 ॥ ਰਿਸ੍ਰਕਮਨੀਕੇਲਿਰੁਚਿਰੇਰੇਜਨਬਿਪਗਾਣੀ। ਰਿਰਰ
 ਜਪਰਨਕੀਛਾਪਗਿਰਾਜਲਧਰਸੋਗਾਜੈ। ਸੰਤਸਿਖੰਡੀਖੰਡ

ਸ੍ਰਿਦੈ ਮਾਨੰਦ ਕੇ ਕਾਜੈ ॥ ਜਾਡਾ ਹਰ ਨ ਜਗ ਜਾਡੁ ਤਾ ਹਿਸੂ ਦਾਸ ਦੇ
ਪੀਧਗੀ ॥ ਚਾਲ ਕਕੀ ਚਰ ਚੀ ਚਹੁੰ ਦਿਸ ਉਦ ਪ ਅੰਤ ਲੋ ਅਨੁਸਰੀ
੧੨੪ ॥ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਪ੍ਰਬੋਧ ਵੰਸ ਮਸੰਤ ਦਾਸ ਸੀਵਾ ਪਰਮਾਗੋਪੀ
ਨਾਥ ਪਦਰਾਗ ਭੋਗ ਛੰਪ ਨ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪੱਧਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ
ਵਦੀ ਪਤ ਦਲ ਰਾਏ ॥ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤ ਸਮਾਂ ਨੋ ਰਹੈ ਕੋ ਵਲ ਗਾਯ
॥ ਕਵਿਤ ਸੁਰ ਸੋ ਮਿਲਤ ਭੇਦ ਕਛੁ ਜਾਤ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਕਰ
ਮਲੀਲਾ ਭੁਗਤਿ ਰਹ ਸਭ ਗਤ ਭੇਦੀ ਮਰਮਾ ॥ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਪ੍ਰਵ
ਧਵੰਸ ਮਸੰਤ ਦਾਸ ਸੀਵਾ ਪਰਮਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਮਲਾਨੰ
ਦ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਮਲਾਨੰਦੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤੁ ਵ
ਸਤ ਨਿਵਾਈ ਗੰਮਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਤ੍ਰਿਵੀਰ ਟਤ ਨਿਰੰਤ
ਰਿਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਨਿ ਮਾਈ ਭੁਗਤ ਛੰਪ ਨ ਭੋਗ ਲਗਾ
ਉ ॥ ਕਰਹ ਮੈਸੀ ਪਦਨਾ ਹਿਕਛੁ ਮਾਨ ਸਕੀ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਵਾਹੁ

ਕਰਤਿ ਪਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਨਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਾ ਇਤਯੰਤਾ ਬਹੁ ਭੋਗਯ ੨੩੧
ਰਲਾ ਗਤਨਾਂ ਹਿਸੇਵਾ ॥ ੩॥ ਚਕਤ ਭਟੇ ਯਹ ਦੇਖ ਫਿਤਿਲਿ ਸਮੁ
ਪਨੇ ਮੈ ਭੂਪਾ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਭਗਤ ਗ੍ਰਹ ਭੋਜਨੁ ਪਾਉ ਅਨੂਪਾ ॥ ੪॥
ਵਾਂ ਕੇਗ ਹਸੀ ਪਦ ਪਠਹੁ ਤੇ ਤੁਵ ਭੋਜਨੁ ਲੇਹਾ ਭੋਗੁ ਤਨਿ ਪਾਪ
ਚਲ ਗਯੋ ਭਗਤ ਕੇ ਗੋਹਾ ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਛਾਈ ਭਗਤ ਕੀ ਇਹ ਬਿ
ਪਕ ਮਲਾਨਾਥਾ ਕਿਟਿਕ ਬਨੈ ਅਕਾਜ ਜੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਗਰਹਿ ਮਾਥ
੬॥ ੧੨॥ ਮੁਲ ਛੁਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਦਾਸ ਕੀ ਨਾਮ ਸਿਖ
ਲਾਜੁ ਹੀ ਅਟਲਾ ਗਾਂਠ ਕਾ ਬਜਰਾ ਹਰਾ ਸਮੁਹਿ ਦਸਹਿ ਚਰਿ
ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਰਾਧਾ ਫਿਸੁ ਉਪਾਸੁ ਜਗ ਸੁਖ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ॥
ਨਵਰਸ ਮੁਖ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤ ਨ ਕਰਗਾਯੋ ॥ ਬਦਨ ਉ
ਚਾਰਤ ਬੇਰਸ ਹਸ ਪਾਂਇ ਨ ਪੈਯਾਯੋ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰਕੀ ਅਵਧਾਨ
ਹਿ ਜੋ ਅਖਾਤ ਕੁਤਾਜ ਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਦਾਸ ਕੀ

ਨਾਮਸੀਖਲਾਜੁਰੀਅਟਲਾ॥੧੨੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਰਦਾਸਜੀਕੀ
 ਆਟੀਕਾਦੇਹਗਾਨੈਨਾਹੀਨਮਤੁਜਾਂਨੀਓਸੁਰਦਾਸਤਿਹਨਾਂਮਾ॥
 ਕਮਲਪੁਸਪਜੇਚਖਖੁਲੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਸ਼ਾਮਾ॥੧॥ਮਿਲੀ
 ਸੀਠੀਲੇਪਰਗਣੇਸੁਬੇਦਾਰੀਤਾਂਧਿਸੁੰਦਰਗੁਣੁਦਿਖਦੰਮ
 ਬਹੁਖਰਚਦੀਏਨਗਨਾ॥੨॥ਗੁਰਕੇਗਾਛੇਲਾਦਪਠਮੰਦਰ
 ਮਦਨਗੁਪਾਲਾਪੁਦਾਪਾਵੈਪ੍ਰਕ੍ਰੁਪਿਤਆਯੋਨਿਸਜਨਨਾਲਾ॥੩॥
 ਕਹਮਹੰਤਅਵਸਰਨਾਪੀਪ੍ਰਭਪੋਛੇਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ਭੂਖਲਗੀਪੁਦਾ
 ਚੋਹੋਮੰਦਰਪੁਨਿਭਈਸ਼੍ਰਾਂਮਾ॥੪॥ਛਪੋਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੋਲੀਨ
 ਰੈਂਨਿਪ੍ਰਭਭੇਜਨੁਕੀਨੋਅਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਤਿਹਭਈਸੰਤਸੇਵਾਚਿ
 ਤਦੀਨੋਸੰਤਨਕੀਪਦਤਾਂਨਤਾਂਧਿਰਛਕਮੁਹਿਨਾਂਮਾਯਯਪ
 ਦੁਓਚਕਸੇਭਗਤਦਾਨੁਦੀਯੋਪਨਸ਼੍ਰਾਂਮਾਸੁਨਿਕੰਠਕੀਨਇ
 ਕਸਾਪਬਰਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਆਯੋਤਬੈਮੁਹਿਪਨਹੀਛਗਬੈਠਹੁ

ਸੁਖਦਰਸਨਕਰਮਾਂਉਅਬੈ॥੫॥ਮੰਦਰਪੈਠਜੇਸੰਤਸੁਰਪਦ
 ਤਾਨਸੰਭਾਕੇ॥ਵਹਪਦਗਾਵਤਪ੍ਰੇਮਸਾਚੁਪਨਕੀਓਮਾ
 ਗੇ॥ਆਯਸੁਪ੍ਰਕੀਰਟੀਲਜਾਹੁਭੀਤਹਇਹਕਾਲਾਦਾਸ
 ਬੁਲਾਵਨਗਏਦੇਤਉਂਤਰਸੁਰਮਾਲਾ॥ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਸੋਪੀ
 ਟਲਕੇਕਰਤਲਹੈਦਾਸਅਬਾਰੀਝੇਕ੍ਰਿਪਾਲਯਹਬਚਨ
 ਸੁਨਿਵਹੀਸਾਪਪਠਬੋਲਤਬਾ॥੬॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਛਿਸੁਰਸ
 ਕਲਪਨੁਸੰਤਖਵਾਓ॥ਭੁਪਤਿਅਹਦੀਪਠੈਕੁਨਹਿਬੰਤਪਠ
 ਓ॥ਬੀਤੀਛਸਲਸੁਦੇਇਕਹਾਉਨਕੇਜੀਅਅਯੋ॥ਦੇਖਪੜ
 ਕਾਭੁਪਭਗਤੁਹੀਅਮਾਂਹਿਰਹਾਯੋ॥ਨਿਸਪਾਂਹਨਭਰੇਸੰਦੁਖਤ
 ਬਤਿਨਮਪਕਾਗਜਲਿਖਪਕੇ॥ਧਨਭੋਗਸੁਲਾਗੇਸੰਤਨ
 ਭਾਗੇਹਮਤੁਮਤੇਰਕੇ॥੭॥ਗਏਹਜੁਰਸੰਦੁਖਬੋਲਅਕਬਰ
 ਨਿਪਲੀਨੇ॥ਪਛਕਾਗਜਮੁਸਕਾਇਕਯੋਬਖਸੇਝੇਦੀਨੋਟੇਰ

ਰਮੰਲਾਦਿਵੰਨਕਛੁਕਦਿਨਪਾਇਸੰਭਾਕਯੋ॥ਪਨੁਇਨਕੀਓਬਿ
ਰਾਂਨਕੈਦਖਾਂਨੇਮੇਰਾਕਯੋ॥ਤਯੀਦੋਹਲਿਖਪਠਯੋਪੁਨਿਪਛ
ਅਕਬਰਅਨੰਦਕੁਏ॥ਸੂਬੇਦਾਰੀਵਹਪੁਰਦਈਜਾਹੁਸਾਪਜ
ਨਸੁਖਲਏ॥੮॥ਸੂਰਦਾਸਾਇਹਕੁੰਤਸੀਤਸੇਵਾਮੇਭੀਨੇ॥ਸ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨਜਾਇਏਕਪਦਉਚਰਰੰਗੀਨੇ॥ਵਾਹੀਦਿਨਵਯਸ
ਰਗਯੋਸਪਤਮਸਤਕੇਸਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਸੁਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੁਪਰ
ਭਯੋਭਰੋਸਾ॥ਇਹਬਿਧਿਕਰਚਰਤਅਪਾਰਹੈਸੂਰਦਾਸਜੀਕੇ
ਸੁਘਰਾਮੁਹਿਲਾਖਕੋਟਜੋਕਸੁਪੈਤਉਨਤਜਨਨਚਰਨਬਗਾਖ
॥੧੨੮॥ਮੁਲਛਪੈ॥ਕਾਭਜਾਨੀਕੇਪ੍ਰੇਮਕੀਬਾਤਜਾਤਕਾਂਪੈਕਹੀ
॥ਮਾਰਗਜਾਤਅਕੇਲਗਾਂਨਰਸਨਾਸੁਓਚਾਰੈ॥ਤਾਲਮਿਦੇ
ਗੀਬ੍ਰਿਛਗੀਝਾਅੰਬਰਤਹਾਂਠਾਰੈ॥ਗੋਪਨਾਰਿਅਨੁਸਾਰਗਿਰ
ਗਦਗਦਆਵੈਜੀ॥ਜਗਪ੍ਰਪੰਚਤੇਦੁਰਿਅਜਾਪਰਸੈਲਹਿਲੇ

ਸੀ॥ ਭਗਵਾਂ ਨਹੀ ਤਿ ਅਨੁਗਾਹ ਕੀ ਸੀ ਤਸਾਖ ਮੇਲੀ ਸਹੀ॥
 ਕਾਤਾ ਯਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਜਾਤ ਕਾਂ ਪੈ ਕਹੀ॥ ੧੨੭॥ ਫਿਸ੍ਰ ਬਿ
 ਰਹਿ ਕੁੰਤੀ ਸਹੀ ਰਤੇ ਮੁਹਾਰਿ ਤਨੁ ਤਜਾ ਗਯੋ॥ ਵਿਦਤ ਵਿਲੇ
 ਦਾਗਾਂ ਵਦੇ ਸਮੁਹ ਪਰਸ ਬਜਾਂ ਨੈ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੇ ਛੇ ਮਧੁਜ ਸੰਤਪ
 ਰਖ ਦਪਰ ਵਾਂ ਨੈ॥ ਪਗਨ ਘੁੰਘਰੀ ਬਾਂਧਰਾਂ ਮੋ ਕੋਚਰ ਤਦਿਖ
 ਚਿਦੇ ਸੀ ਸਾਰੰਗ ਪੰਨ ਹੀ ਸਤਾ ਸੀ ਗਪ ਠਾਯੋ॥ ਉਪਮਾ ਮੋਹੁ ਜ
 ਗੰਤ ਮੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਨਾਨਾ ਹਿਨ ਕੀ ਚਿ॥ ਫਿਸ੍ਰ ਬਿਰਹਿ ਕੁੰਤੀ ਸਹੀ
 ਰਤੇ ਮੁਹਾਰਿ ਤਨੁ ਤਜਾ ਗਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ ਦਾਸ ਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ ਹਰਿ ਕੋ ਭਗਤੁ ਕੁਪਤਿ ਨਿਜ
 ਗੁਰ ਜਾਂਨ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਆਵਤ ਦਰਸਾਹਿ ਤਕਰਪੁ ਜਾਸਨ ਮਾਂਨ
 ੧॥ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤ ਸੁਭਾ ਵਸਦ ਭੁਪਰੰਕ ਸਮਲੇਖਾ॥ ਦੀਨ ਨਕ
 ਆਦਰੁ ਕਰਤ ਨਰਪਾਤਿ ਤੇਜੁ ਬਿਸੇਖਾ॥ ੨॥ ਛਪੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ

ਇਕ ਦਿਵਸ ਕੀਏ ਮੱਯਮਗ ਆਵਤਾ ਨਿਜ ਆਗਾਰ ਚਮਾਰ
 ਟੇਰ ਉਚੇ ਭੁਲਾਵਤਾ ਪੂਰ ਚਰਨ ਮਿਤਲੇ ਹੁਜੇ ਉਨ ਨਹੈ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ। ਤਿਹ ਗ੍ਰਹਿ ਪਸੇ ਮੁਹਾਰਿ ਦੀਜੀਏ ਦਾਸ ਦਿਚਾਰੀ। ਦਿ
 ਖਕੀ ਪਕਯੋ ਮੈਨੀ ਚਨਹਰ ਮਤੇ ਉਚੇ ਭੁਗਤੁ ਕਹਿ। ਮੁਹਿ ਛੋਰਦੁ
 ਵੰਤੀ ਜਾਤਿ ਸਬ ਪਵਨ ਕਰਤੇ ਹੋਹੁ। ਤਾਜ ਬਲਗਾ ਸਦਪ
 ਸੁਹਰਤ ਕਰਤੇ ਭੁਲਨਹਿ ਕਉ। ਲੇਉ ਛਜਾਤ ਚਮਾਰ ਹੋਹੁ।
 ਵਨਤ ਬਹੋਉ। ਤੁਮ ਤੋਠਾ ਕਰਸੇ ਵਕਰਤ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ
 ਆਚਰਨ ਮਿਤਨਹਿ ਦੇਤ ਦੇਖ ਮੁਹਿ ਖੋਟੀ ਗੀਤੀ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੁ
 ਰਾਰਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤੇ ਹੋਵਤ ਵੇਜਨ ਨੈਨ ਭੁਗਾ ਅਤਿ ਹਠ ਕਰਚ
 ਰਨ ਮਿਤਲੀ ਚਿਜਾਤਿ ਨਮਾਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਗ। ੪। ਚਲਤ ਚਲਤ
 ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀਯੁ ਪਤਿਜ ਕਕਾਂਨੀ। ਭੁਯੋਰਿ ਦੇਖੁ ਭੁਰਭੁਸ
 ਬਕਾਹਨ ਭਾਂਨੀ। ਪੁਰਜਿ ਤੇਰਹਤ ਨਰਨਾਹਿ ਸਿਖ ਕੇ ਉਨ ਆਵ

ਤਦਰਸਹਿਤਾ। ਤਜਗਾਂਉ ਮੁਹਾਰਿਗਏ ਕਹੂੰ ਪਰਖ ਸੋਗਲਹਿ
 ਸੰਤਹਿਤਾ। ੫॥ ਸੰਬਤਮਾਂ ਪਸਮਾਜ ਹੋਤ ਕੁਪਤਿ ਕੈ ਭਾਗੀ। ਤਿ
 ਹਦਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਕੁਰ ਦੁਹਹਿਤ ਕਾਰੀ। ਵੈਸੇ ਰੰਗ ਨ ਲਯੋ
 ਭਏ ਅਚਰ ਜਨ ਰਨਾਰੀ। ਮੰਦਰ ਕਪੜੇ ਮੁਹਾਰਿ ਲੁਯਾਵਹੁ
 ਦਸ ਮੁਹਾਰੀ। ਅਤਿ ਨਿਮਤ ਪੈ ਕੁਪਤਿ ਗਯੋ ਕਰ ਡੰਡੇ ਤਠਾਵੇ
 ਰੁਯੋ। ਅਪਰਾਪ ਛਿਮ ਹੁਸ ਬਦਾਸ ਕੇ ਤਉ ਨ ਜਨ ਦਰਸਨ ਦਯੋ।
 ੬॥ ਰਹੇ ਪੀਠ ਦੇ ਬੈਠ ਬਿਮੁਖ ਕਹੇ ਕੈ ਆਯੋ। ਸਾਦੁ ਬਿਮੁਖ ਭ੍ਰਿ
 ਤ ਭਯੋ ਤਉ ਤੁਵਦਾ ਸੁਕਹਾਯੋ। ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਇਕ ਝਲੇ ਤਨਹਿ ਮੇ
 ਰੇ ਨਾਮਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ ਕੇ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਕੁਪਤਿ ਜੇਗਾਮਾ। ਤਬਰੀ
 ਸੁਗਏ ਲਖ ਦੀਨ ਨਿਪਸੁ ਪੋਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਭਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਮੀ
 ਕਸਵਰੀ ਭਗਤਿ ਸਾਖਸੁ ਨਾਟੀ ਕੁਪ ਜਨਾ। ੭॥ ਗਏ ਕੁਪ ਕੇ ਸੀ
 ਗਮੀਤ ਮਿਲਿਏ ਸੁਭ ਆਗੇ। ਸੁਭ ਕੈ ਮਨ ਅਹਲਾਦ ਰੰਗ ਦੇਖੇ

ਵਡਭਾਗੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਂਮੀਭੁਗਤੁਉਛੋਨੂਪਰਪਗਬਾਂਪੀ॥ ਤੀ
ਨਗਾਂਮਸੁਰਸਪਤਭੁਲੀਬਿਧਹਰਿਜਨਸਾਪੀ॥ ਬਨਰਾਮਗ
ਵਨਦਸਰਬਬਿਓਗਗਾਯੋਪਦਜਨਪ੍ਰੇਮਭੁਗਾਤੰਨਤਜੋਬਿ
ਰਹਿਬਜਾਕੁਲਬਿਥਾਸੰਤਬਿਸਮਸੁਰਦੇਖਕਗ॥੮॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਜੈਜੈਕਰਤਸਮਾਜਸ਼੍ਰੀਮੁਹਾਰਿਪ੍ਰਭਕੇਮਿਲੇ॥ ਕੋਟਕਬਨੇਅ
ਕਾਜਤਉਨਹਰਿਪਦਬਿਮੁਖਪੈ॥੯॥੧੨੯॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਕਲਿ
ਕੁਟਲਜੀਵਨਿਸਤਾਰਹਿਤਬਾਲਮੀਕਤੁਲਸੀਭਯੋ॥ ਤੇਤਾ
ਕਾਬਜਨਿਬੰਧਕਯੋਸਤਕੋਟਰਮਾਯਨਾ॥ ਇਕਅੰਛਰਉਧਰੇ
ਬ੍ਰਹਮਪਤ੍ਨਾਦਿਪਗਾਇਨਾ॥ ਅਬਭੁਗਤਨਸੁਖਪੇਤਬਪੁਪਰ
ਲੀਲਾਵਿਸਤਾਰੀ॥ ਰਾਮਚਰਨਰਸਮਤ੍ਨਰਟਤਅਹਿਨਿਸ
ਬ੍ਰਤਪਾਰੀ॥ ਸੀਸਾਰਅਪਾਰਕੇਪਾਰਕੇਸੁਗਾਮਰੂਪਨਵਕਾਛੇ
॥ ਕਲਿਕੁਟਲਜੀਵਨਿਸਤਾਰਹਿਤਬਾਲਮੀਕਤੁਲਸੀਭਯੋ॥

੧੨੬॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ੩੩੫
 ਨਾਗਿ ਬਿਵਸ ਮਦੀ ਗੁਤਤਿ ਹਕੂਤਾ ਸੁਬਿਵਾਹਾ ਪਿਤਾਪ
 ਛੇਦਿ ਜਲੈ ਨ ਕੋ ਆਯਾ ਸੁਦੇ ਤਨ ਤਾਂਹਿ ॥ ਆਯਾ ਸੁਦੇ ਤਨ ਤਾਂ
 ਹਿਤੀ ਅਬਿਨਤੀ ਕਰਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਚਲਹੋ ਸੰਗ ਦੇਖ ਉਤਸਵ
 ਸਮੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਨ ਤਾਂ ਇਕ ਤੋ ਠੇਕ ਹਿਰੁ ਰਚ ਖਵਾਰੀ ॥
 ਪਤਿ ਕੀ ਇਹ ਗਤਿ ਦੇਖ ਗਈ ਚੋਰੀ ਉਠਿ ਨਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਲਸੀ
 ਦੇਖ ਜੇ ਸੁੰਨ ਗ੍ਰਹਿ ਪਾਯੋ ਪਾਛੈ ਤਾਂਹਿ ॥ ਮਾਰਗ ਸਰਤ ਚਛਾ
 ਹੀ ਰੂਬ ਨ ਸੰਕਨਾਹਿ ॥ ਰੂਬ ਨ ਸੰਕਨਾਹਿ ਪਸ ਜੇ ਜਲ ਮੇਤ ਤਕਲ
 ॥ ਇਕ ਜੇ ਜਨ ਪੈ ਜਾਇ ਲਗੇ ਕੰਠੇ ਸੁਬਿਹਾਲਾ ॥ ਪੁਨਿ ਉਠਿ ਪੁ
 ਰਸ ਸੁਹਾਰਿ ਗਯੋ ਕਾਮਾਤੁ ਰਹੁਲ ਸੀ ॥ ਪੁਰ ਚੋਟੇ ਰੋ ਕੇਟੁ ਲਗੇ ਪ
 ਟਹੀ ਅਦੁਖ ਤੁਲਸੀ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਚੋਟੇ ਰੋ ਨਗਰ ਫਿਰਦੇ ਖੋਜੇ ਦੁਰ
 ਚਮਾਗ ॥ ਗਲਾਤਾ ਨਿਕਸਤਨਾਂ ਹਿਤ ਯੁਲਟ ਕਤ ਪੜਨ ਪਗਾਲ

ਟਕਤਾ ਡੁਨਾ ਰਨੈ ਕੁਨ ਹਿਕੀ ਨ ਗਿਲਾਂ ਨੀ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਤਿਹ ਮਗਨ
 ਗਯਾ ਏ ਗ੍ਰਹਤੀ ਅਭਿਰਹਾਂ ਨੀ॥ ਬਲ ਸੋ ਪਾਟ ਉਖਾਰ ਗਏ ਭੀ
 ਤਰਤੁਲ ਸੀ ਜਬਾ ਚੋਰ ਚੋਰ ਕਰ ਉਠੇ ਸੋ ਰੁਪਰ ਗਯੇ ਮੰਦਰ ਤਬ
 ੩॥ ਲਾਗੀ ਲਖ ਕਮੁ ਮੁਬਹੁ ਦਿਖਤੀ ਅਲੀਨ ਪਛਾਂ ਨਾ ਕਾਹੇ ਮ
 ਰਤ ਕੁ ਤਤੁ ਮਯੁ ਤੁਲਸੀ ਅਗਜਾਨੀ॥ ਯਹ ਤੁਲਸੀ ਅਗਜ
 ਨਿਰਿ ਦੈਲੋ ਜਤ ਗਏ ਸਬ ਹੀ॥ ਪਾਛੈ ਭੀ ਅਇਕੰਤ ਕੀਤ ਸਮਝ
 ਵਤਤ ਬਹੀ॥ ਹਾਰ ਚਾਂ ਮਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਤਜਹਾਂ ਮ ਅਭਾਗੀ॥ ਸ
 ਰਤ ਅਪਾਵਨ ਮਗਹ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹਿਤਿ ਲਾਗੀ॥ ੪॥ ਪਾਪਰੀ
 ਛੰਦਾ ਮੁਨਿ ਨ ਰਿਬ ਚਲੀ ਅਤਰ ਕਲਾਗਾ॥ ਰਤਿ ਸੁਖ ਚਾਨੇ
 ਦੁਖ ਜਗੇ ਭਾਗਾ॥ ਤੀ ਅਤਜ ਸਿਵ ਪੁਰ ਮੈ ਵਸੇ ਆਇ॥ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰ ਦਿਜ ਕਹੁ ਕਛੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਦਿਜਤੀ ਅਕਹਿ ਸੁਤ ਅਚਏ
 ਗਪ ਆਨੁ॥ ਲੀਨ ਨ ਹਿਦਿ ਗਪਰ ਜਲ ਹਿਕਾਜਾ॥ ਲੇਗਯੋ ਸੋ

ਚਨਿਸਰਹੀਥੇਗਾਪਯਸੇਸਰਾਰਵੇਸੇਸੁਖੇਗਾ॥੬॥ਤਹਰਹਤ
 ਕੁਤਸੇਉਦੈਪ੍ਰਤੰਛਾਕਹਗੁਨਬਰਨੇਦੀਓਦਗਧਸੁਛਾਬਰਮ
 ਗੋਰੁਚਿਸੁਖਦੀਓਕੁਗਸ਼ੀਰਾਮਦਰਸਜਨਲਲਸਸੁਗਾ॥੭॥
 ਤਮਕਹਿਮੁਖਮੁਹਿਕਪਨੇਨਹੋਇ॥ਇਕਜੁਗਤਿਬਤਾਉਕਹੁ
 ਸੋਇ॥ਜਹੋਤਰਮਾਯਨਕਥਾਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਹਆਇਪਵਨਸੁਤ
 ਸੁਨਤਨੀਤਾ॥੮॥ਛਪੈਆਵਤਸਕੁਤੇਪ੍ਰਥਮਜਾਤਪਾਛੈਯ
 ਹੇਮਾ॥ਦੇਖਤਹੁਤਿਹਓਰਸੁਨਤਪ੍ਰਭਗੁਨਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਸੋ
 ਤਵਕਾਰਜਕਰੈਗਯੋਜਨਕਥਾਅਕਾਗਾ॥ਆਰੈਬੈਛੋਨੁਜ
 ਰਣਦਿਜਪੁਪਸ਼ਿਹਾਗਾ॥ਤੁਲਸੀਨਿਛੈਜਾਨੇਰਿਦੈਸਕੁਤੇਪ
 ਛੈਓਛੈਜਬਾ॥ਤਿਹਗੋਲਗਹੀਬਨਕੋਗਯੋਪਕ੍ਰੇਚਰਨਦਿਜ
 ਬੂਝਤਬਾ॥੯॥ਕੋਹੋਤਨਿਜਕੁਪੁਰੁਪਰਾਮਹਿਦਰਸਾਵਤਾਕ
 ਹਨਾਨੈਮੈਬਿਪ੍ਰਦੀਨਕਹੁਅੰਗੁਨਾਵਤਾ॥ਬਲਕਹਹਨੁਵਤਚਲੈ

ਰਾਮ ਵੇਹੀ ਜਨ ਦੀ ਨੀ।। ਪੈ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਬਕਯੋ ਟੀਹਾ ਬੈਠੁ ਰਿਦੀ
 ਨੀ।। ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਆਜੁ ਤੇਚੇ ਤਿਹਾ ਮਨੋ ਮੀਕਹੈ।। ਇਹ
 ਮਾਰਗ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਚਛਪੋਰੇ ਮੈਂ ਪੈ ਅਹੈ।। ੧੦।। ਲਗੀ
 ਭਗਤ ਕੋ ਚਾਹੁ ਕਲਪ ਸਮ ਬਾਸ ਰਬੀ ਤੇ।। ਪਹਰੀ ਸਬਜ ਪੁਸਾ
 ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਏ ਸੁਭ ਨੀ ਤੇ।। ਭਗਤ ਰਿਦੈ ਕ੍ਰਮ ਭੁਯੋ ਪੀਤ ਪਟ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਾ
 ਹੀ।। ਮੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕੋ ਉਹੋ ਇਤ ਉਸੁੰਦਰ ਯਹਿ ਆਹੀ।। ਤੁਬ ਧਾਛੈ ਮ
 ਯੋ ਪਵਨ ਸੁਤ ਸੁਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਕਯੋ।। ਸੁਨਿਭੀ ਜਗ ਯੋ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਕਹ ਬਰਨੇ ਜੇ ਸੁਖ ਲਯੋ।। ੧੧।। ਹਤ ਯਾ ਕਹ ਦਿਯਾ ਮਾ
 ਇਗ ਯੋ ਰਿਖ ਜਾ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ।। ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੁਖ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਤੁਲ
 ਸੀਹੀ ਅਭੀਜੈ।। ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨਾਮੁ ਗਈ ਅਬ ਹਤ ਯਾ ਤੇਗੀ।। ਭੇ
 ਜਨੁ ਸੰਗ ਖਵਾਇ ਪਹੀ ਦਿਯ ਪੰਕਤਿ ਰੋਗੀ।। ਪੈ ਇਕ ਠੇਕ ਰਤ ਚ
 ਬਾਇ ਪੁਨਿ ਉਠਿ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਗਹਿ ਗਏ।। ਰਿਹ ਬਿਧਿ ਹਤ ਯਾ ਯ

ਕੀਰਾਈਤੁਮਇਕਲੇਭੇਜਨੁਜਏ॥੧੩॥ਕਹਤਭਗਤੁਜੁਨਿਬਿਪੁ ੩੩੭
 ਨੈਕਪੁਸਤਕਤੁਮਦੇਖਹੁ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪ੍ਰਭਾਲਿਖੀਬਹੁਭਾਂਤਿ
 ਬਿਸੇਖਹੁ॥ਇਕਰਕਾਰਕੇਕਹੇਕੇਟਹਤਨਾਤਨਭਾਗੈ॥ਇਸਗੁਨ
 ਗਾਏਭੁਰਕਾਹਤਨਾਇਹਲਾਗੈ॥ਕਹਕਹੇਗੁਸਾਂਈਭਾਂਤਕੁ
 ਨੈਕਨਮਾਂਨਤਬਿਪੁਜਬਾ॥ਯਾਂਕੇਕਰਲੈਪੈਅਸਨਜੇਸਿਵਬ
 ਹਨਹਮਮਾਂਨਤਬਾ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਤੁਲਸੀਜੁਨਿਹਮੇਥਾਰਮੈਭੇਜਨੁ
 ਪਾਯੋ॥ਜਿਹਦਿਜਹਤਨਾਦੇਤਤਾਂਹਕੇਹਾਥਪਰਾਯੋ॥ਸਿਵਮੰ
 ਦਰਸਬਗਾਏਬੈਲਪ੍ਰਤਿਭਗਤਜੁਨਾਯੋ॥ਜਾਨਤਏਭਲਿਭੁ
 ਤਨਾਮਮਾਓ॥ਸਿਵਗਾਯੋ॥ਇਹਲੀਨੇਪ੍ਰਭਕੇਨਾਮਹਿਤਜੇ
 ਪਵਿਤ੍ਰਇਹਨਰਭਯੋ॥ਤੋਯਾਂਕੇਭੇਜਨੁਖਾਹੁਅਬਅਚਯੋਸ
 ਭਨਅਚਰਜਲਯੋ॥੧੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਪਗਾਰਹੇਭਗਤ
 ਕੇਦਿਜਹਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਰਾਪਛਿਮਹੁਕਰਹਿਪਾਰੀਤਿ॥ਇਕ

ਨਿਸਤੁਲਸੀਗੁਲਗੇਚੇਗ। ਕਰਚਾਂਪਬਾਂਨਸਾਂਵਰਕਿਸੇਗ।
 ੧੫॥ ਸਗਾਗੀਨਿਸਚੇਕੀਦੀਨਰਾਮਾਪੁਨਿਕਯੇਭੋਰਓਠੇਗਏਸੁ।
 ਮਾਦਿਖਦਰਸਤਸਕਰਨਭਯੋਗਜਾਂਨਾਤੁਲਸੀਪਹਿਆਏ
 ਕਹਿਬਖਾਂਨ॥੧੬॥ ਕਹਗਯੇਵਹਭ੍ਰਿਤਸਾਂਵਰਕਿਸੇਗਾਰਾ
 ਖਜੇਤੁਵਗੁਹਮਭਯੋਭੋਗਸੁਨਿਭਗਤਮੇਨਿਚਖਚਲਜੇਨੀਰ
 ॥ਮਨਗਨਤਭਾਗਬਡਚੇਰਧੀਗ॥੧੭॥ ਜਿਹਦੀਨਦਰਸਦਸ
 ਰਬਕੁਮਾਗਾਇਹਸਮਨਮਾਂਨਮੁਨਿਰਿਖੀਭਾਗਪੁਨਿਸਗਰੇਧ
 ਨਦੀਨੇਲੁਟਾਇ॥ਇਹਹਿਤਪ੍ਰਭਯਾਗਤਨਿਸਬਿਗਾਇ॥੧੮॥
 ਕਬਿਤੁਪਨਕਿਹਕਾਂਮਜਾਂਕੇਪੇਤਰਾਮਕਸੁਸਪੈਰੰਕਨਕੋਬਾਂ
 ਫੇਦੇਖਚੇਰਸਿਖਯਭਏਪੈ॥ਏਕਦਿਨਸਰਤਾਤਟਬੈਠੇਹਰਿ
 ਯਜਾਨਮਾਂਹਿਸਤੀਹੇਨਮਾਈਨਾਰਿਸ੍ਰਿਤਕਸੰਗਲਏਪੈ॥ਦੂ
 ਰਹੀਤੇਕੀਨੇਪ੍ਰਣਾਮਤਿਨਭਗਤਜੁਕੇਰਹੀਓਸੁਹਾਗਾਭੁਗੀਭਾ

ਖੋਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਛਾਏ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਦਿਨ ਨਾਹੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੁਵ ਸਤਨ ਬਾ ੩੩੮
ਕਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੀ ਨਜ਼ੁਬਿਤੰਤ ਕਹਿ ਦਏ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥
ਅਬ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਤ ਨਿਕਸ ਗਈ ਜਨ ਭਾਖਾ॥ ਹਰਿ ਜੁਲਜਨਾ
ਰਾਖੈ ਰਾਏ ਗੁਨਰ ਸਚਾਖਾ॥ ਰਾਏ ਗੁਨਰ ਸਚਾਖਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਭੋਜੇ
ਮਤ ਵਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਾਂਨ ਸਵਕੇ ਪੁਨਿ ਪਾਰੇ॥ ਓਛੇ
ਬਿਪ੍ਰਸੁ ਖੁਭਯੋਤੀ ਅਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ਤਬਾ॥ ਮਿਲ ਕੁਟੰਬ ਸਬ
ਸਿਖ ਜਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਅਬਾ॥ ੨੦॥ ਛਪੋ॥ ਦਿੱਲੀ ਪਤਿ ਨਿ
ਪਸੁਨੀ ਬਾਤ ਮਿਰਤ ਕਜੀ ਵਾਯੋ॥ ਅਹਦੀ ਦੀਏ ਪਠਾਇ ਭਗ
ਤ ਕੋ ਪਕਰ ਮੰਗਾਯੋ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖ ਗਾਇ ਕਮੁਦੈ ਹੋਨ ਤੇਤੀ
॥ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਮਰੰਥ ਦੀ ਨਜਾਂਨ ਹੁਪੁਭ ਮੋਹੀ॥ ਰਿਸ ਬੰਦ ਸਾਲ
ਮੈ ਪਠੇ ਜਨ ਰਾਮ ਛਰਾਵੈ ਆਇ ਅਬਾ॥ ਪਦ ਗਾਯੇ ਤੁਲਸੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਰ ਹਨੂੰ ਮਾਂ ਕਰ ਪਜਾਂਨ ਤਬਾ॥ ੨੧॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਭੁਪ ਕੇ ਕੰ ਗੁਰਨ ਲੀ

ਗੁਰਨਲਪੇਟਲੀਨੇਛੀਨੇਸੁਰਗਾਬਨਤੇਸਸਤਜਿਨਡਾਟੇਐ।
 ਨਖਸੋਉਦਰਫਾਰਦਾਂਤਨਸਚਾਬਜੇਤਨਜੇਉਖਰੇਗੇਤੇਉ
 ਨੈਕੁੰਨਕਾਟੇਐ। ਪੇਰਲੀਨੇਭੁਪਪਟਖੇਚੈਬਿਸਮਾਦੁਭੁਯੇ
 ਭਗਤਦੇਖੁਲਾਗਯੇਬਚਭਾਖੇਕਟੁਖਾਟੇਐ। ਦਾਂਤਨਮੇਪ
 ਸੁਗਹਿਗਯੇਬੰਦਮਾਲੁੰਮੈਚਰਨਕੀਸਰਨਿਭ੍ਰਿਤਦਾਖੁ
 ਚੀਰਫਾਟੇਐ॥੩੩॥ ਦੇਹਗਾਦੇਖਭੁਪਕੀਦੀਨਤਾਭਗਤਕੇ
 ਪੁਨਿਬੈਨ। ਪਰਦੇਦੇਖਜੇਗਮਕੋਅਬਆਯੇਹੀਅਚੈਨ॥੩੩॥
 ਤਨਹੁਦਰਗਭਯੇਗਮਕੋਅੰਗੁਦਰਗਾਰਚਿਲੇਹੁ। ਜਿਭਾਖੁ
 ਸੇਕਰੈਭ੍ਰਿਤਜੀਅਦਾਨੁਅਬਦੇਹੁ॥੩੪॥ ਛਪੇ। ਅਧਿਕਦੀ
 ਨਦਿਖਸਾ। ਭਗਤਕਿਰਪਾਤਬਕੀਨੀ। ਤਤਛਿਨਦੀਛਿ
 ਡਾਇਛਪੇਕਪਿਏਕਨਚੀਨੀ। ਤਜੇਦਰਗਤਬਭੁਪਅੰਗੁਰ
 ਚਿਬਸਿਓਤਹਾਂਹੀ। ਤੁਲਸੀਕੋਪਰਤਾਪਦੇਖਅਚਰਨਮ

ਨਮਾਂਤੀ॥ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਰਹੇ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਤਹ ਤੇ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨਗ
 ਏ॥ ਫਿਰ ਨਾ ਭਾਜੀ ਸੋ ਮਿਲੇ ਜਨ ਦਿਖ ਕਵਿਤਾਰੀ ਸੁਤ ਕੁਏ॥ ੨੫
 ਦਿਖ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨਗੀ ਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਪਾ ਸਬ ਕਹੀ॥ ਕਿਧੈ ਰਾਮ ਸੋ
 ਬੈਰੁ ਪਕਯੋ ਮੁਖ ਭੁਲ ਨ ਲਹੀ॥ ਮੰਦਰ ਮਦਨਗੁ ਪਾਲ ਗਯੋ
 ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਾਣੀ॥ ਤਹਾਂ ਪੂਜਾਰੀ ਦੇਖ ਰਗਤ ਕੋਤਰ ਕਲਗ
 ਏ॥ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਇਸੈ ਨਿਮਿਤ ਸੁਖ ਪਰ ਇਸੈ ਨਿਮਜਾਤ ਪ੍ਰਨਾ॥
 ਸੁਨਿ ਹਸੇ ਭਗਤ ਪੂਰੁ ਪਦਿਖ ਨਮਸਕਾਰ ਨਹਿ ਕੀਨ ਜ
 ਨ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਾ॥ ਕਹਾ ਕੋਛ ਬਿਅਜੁ ਕੀ ਕੁਲੇ ਬਿਰਾਜੇ ਨਾਥਾ॥
 ਤੁਲਸੀ ਮਸਤਕ ਤਬ ਨਿਵੈ ਪਨੁਖ ਬਾਂਨ ਲਯੋ ਹਾਥਾ॥ ੨੭॥ ਤ
 ਜ ਮੁਰਲੀ ਸਰਪ ਨੁਗਯੋ ਰਾਮ ਰੂਪ ਭਏ ਨਾਥਾ॥ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅ
 ਚਰ ਜਗੇ ਨਿਜ ਜਨ ਕੀ ਨਸਨਾਥਾ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੰਤ ਸਮੂ
 ਹ ਮੈ ਬਾਛੇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਸਾਤ ਰਮਾਇਨ ਰਚੇ ਸੁਰੁ ਉਪਰੇ

੩੩੯

ਸੁਨਕਰਜਾਪਾ॥੩੬॥ਬੀਦਸਾਲਤੇਆਦਿਲੋਕੋਟਕਬਨੈਅਕ
ਜਾਤਉਨਵਿਸਰੈਦਾਸਕੋਸੰਤਚਰਨਮਹਾਂਰਾਜਾ॥੩੭॥੧੩੭॥
ਮੁਲਛਪੈ॥ਗੋਪਕੇਲਰਘੁਨਾਥਕੀਮਾਨਦਾਸਪਰਗਟਕਰੀ
॥ਕਰੁਣਾਬੀਰਸਿੰਗਾਰਆਦਿਉਂਜਲਰਸਗਾਯੋ॥ਪਰਉਪ
ਕਾਰਕਪੀਰਕਵਿਤਕਵਿਜਨਮਨਭਾਯੋ॥ਕੋਸਲੇਇਪਦਕਮ
ਲਅਨੰਨਦਾਸਤਬੂਤਲੀਨੋ॥ਜਾਨੁਕੀਜੀਵਨਜੁਜਸਗਤ
ਨਿਸਦਿਨਰੀਗਾਉਨੋ॥ਰਾਮਾਯਨਨਾਟਕਕੀਰਾਸਜਓਕਤਿਤੁ
ਕਤਿਭਾਖਾਪਰੀ॥ਗੋਪਕੇਲਰਘੁਨਾਥਕੀਮਾਨਦਾਸਪਰਗ
ਟਕਰੀ॥੧੩੮॥ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੈਸੁਰਤਰੁਗਿਰਧਰ
ਕੁੰਜਮਾਂਨਾ॥ਅਰਥਪਰਮਕਾਂਸਮੇਖਭਗਤਿਅਨੁਪਾਇਨਿਦ
ਤਾ॥ਹਸਤਾਮਲਸੁਤਿਗਜਾਂਨਸਬਹਿਸਾਸਤਕੇਗਜਾਤਾਪ
ਰਚਰਯਾਬਿਜਰਾਜਕੁਵਰਕੇਮਨਕੋਕਰਧੈ॥ਚਰਸਨਪਰਮਪੁ

ਨੀਤਸਭਾਤਨਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੇ॥ ਬਿਨੁਲੇਸਨੰਦਨਸੁਭਾਵਸਗ
 ਕੇਉਨਤਾਂਹਿਸਮਾਂਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੇਸੁਰਤਹੁਗਿਰ
 ਪਰਕੁਜਮਾਂਨਾ॥ ੧੩੧॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੇਗੁਨਨਿਧਿਰੋ
 ਕਲਨਾਥਪਤਿ॥ ਓਦਪਿਸਦਾਅਖਯੋਭੁਜਮਹਾਜੁੰਦਗਮਿਤ
 ਭਾਖੀ॥ ਗੁਰਬੱਤਨਗਿਰਰਾਜਭੁਲੋਪਨਸਬਜਗਸਾਖੀ॥ ਬਿ
 ਨੁਲੇਸਕੀਭੁਗਤਿਭਯੋਭੁਲਾਇਛਜਾਂਕੋ॥ ਭੁਗਵਤਿਤੇਜਪ੍ਰ
 ਤਾਪਨਿਮਤਿਨਰਬਰਪਦਤਾਂਕੋ॥ ਨਿਰਬਲੀਕਾਸ਼ਾਸੁਓਦਾ
 ਰਭਜਨਪੁੰਜਗਿਰਪਰਨਿਰਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੇਗੁਨ
 ਨਿਧਿਰੋਕਲਨਾਥਪਤਿ॥ ੧੩੨॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੋਕਲਨਾਥਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀਕਾਸੋਰਠਾ॥ ਲੈਭੇਟਾਪਨਲਾਖਸਿਖਜੋਨਇਕਅ
 ਇਨਰ॥ ਬੋਲੇਗੋਕਲਨਾਥਅੰਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਤੁਵਕਾਹਸੀ॥ ੧॥
 ਜਿਹਤੇਹੋਤਅਪੀਨਇਕਛਿਨਾਬਿਨੁਕੇਕਹੋਸੀ॥ ਕਹਿਵਹਨਰ

ਪੈਦੀ ਨਮੋ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਸੋ ॥ ਆਕਹਤ ਭਗਤੁ ਪੁਨਿ ਤਾਂਹ ਵੈ
 ਛਮੈ ਹੁਗੁਰ ਕਰਹੁ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਤੁਮਹੀ ਅਮਾਂਹਿ ਕੋ ਸੇ ਭਗਤੀ
 ਮਿਲੈ ਤੁਹ ॥ ੩ ॥ ਗਤਿ ਹ ਬਾਸ ਨ ਜਲੁ ਹੋਇ ਸੀਰੋ ਤੇ ਤੁਗਤਿ ਕ
 ਗਾਜਗਾਂ ਨ ਪੈ ਪੈ ਤੇ ਇਤਹ ਨ ਬਨ ਪੈ ਕਾਜ ਕਛੁ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸੁਨਤ
 ਭਗਤ ਕੇ ਬੈਨ ਕਹੈ ਵਹਨ ਹ ਕਰਹੇ ॥ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਮਰੰਥ ਕਰ
 ਤਪੰਡਤ ਸਠ ਭਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਪਸ੍ਰੇ ਪਰਿਦਾਸ ਸਿਖ ਕਰ ਭਗ
 ਤੀ ਦੀ ਨੀ ॥ ਆਵਤ ਮੰਦਰ ਪੂਰਿ ਭੀਤਰ ਚਿਓਟ ਜੁਕੀ ਨੀ ॥ ਤੁਹ
 ਸੁਪਚਯਾਤ ਕਾਨਹਰਾਤ ਦੂਰੁ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਤ ਨਿਤਾ ਵਾਇ
 ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਪਨ ਵਿਸੁਪ ਰਗਯੇ ਗੇਹ ਦੁਖ ਭਯੋ ਅਤਿ ॥ ੫ ॥ ਨਿਸ
 ਸੁਪਨੇ ਹਰਿ ਕਯੋ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੋਕਲ ਨਾਥ ਹਿ ॥ ਭੀਤ ਕਰਹੁ ਯਹ
 ਦੁਰਿ ਭੋਰ ਕਾਨ ਮਲਹਾ ਬਹਿ ॥ ਨੀਚਨ ਪਾਵਤ ਜਾਂਨ ਭਗਤੁ ਮੁ
 ਹਿ ਮਿਲੈ ਕੈ ਸੋ ॥ ਤੀਨ ਰੈਨ ਪੁਨਿ ਸੁਪਨ ਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਖੇ ਐਸੇ ॥

ਪ੍ਰਭਖਜਾਲਪਹੇਕਾਨੇਲਖਜੇਆਯੋਜਨਜਗਹਤਤੁਥਾਇ ੩੪੧
ਕਵਾਰਪਾਲਸੇਦੀਨਪੈਭਾਖਜੇਕਾਨਬੈਠਅਬਾ॥੫॥ਕਤਬੈਠ
ਤਕਉਕਾਜਕਾਜਮਾਮੀਪ੍ਰਤਿਭਾਖੋ॥ਘਗਰਤਦਿਖਕਉਜੇ
ਸਾਧਮੁਨਤਮਾਏਅਭਿਲਾਖੋ॥ਕਾਨੇਪ੍ਰਤਿਰਿਤਮਿਲੇਓਟ
ਯਾਹੀਤੇਕੀਨੀ॥ਮੁਰਤਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੋਰਤੇਰਿਅਪੁਨੇਜਨਚੀ
ਨੀ॥ਤਬਭੀਤਦੁਰਿਤਤਛਿਨਕਰੀਕਾਨੇਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਭਗਤੁਕਪ
॥੬॥ਮਗੀਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਮੋਕਹੋਸੰਤਚਰਨਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਹਿ॥੭॥
॥੮॥੧੨੧॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਰਸਕਰੰਗੀਲੋਭੁਜਨਪੁੰਜਸੁਠਬਨਦ
ਰੀਸੁਜਾਮਕੋ॥ਬਾਤਕਵਿਤਬਡਚਤੁਰਦੋਕਦੋਕਸਅਤਿ
ਯਾਂਨੈ॥ਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕਪਰਮਹੰਸਨਪਰਵੰਨੇ॥ਸਦਾਚ
ਰਸੰਤਖਭੁਤਸਬਕੋਹਿਤਕਾਰੀ॥ਆਰਜਗਨਤਨਅਮਿਤਭ
ਗਤਿਦਸਧਾਬ੍ਰਤਧਾਰੀ॥ਦਰਸਨਪੁਨੀਤਅਸ਼ੁਭਿਦਾਰਅ

ਸੁਜਓਦਾਰਮਾਲਾਪਹੁਚਿਰਸੁਖਪਾਂਮਕੋ। ਰਸਕਰੰਗੀਲੇਕੁਜ
 ਨਪੁੰਜਸੁਠਬਨਵਾਹੀਸੁਜਾਮਕੋ॥੧੩੩॥ ਭਾਗੋਤਰੁਲੀਬਿਪ
 ਕਥਨਕੋਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਨੇ॥ ਨਾਮਨਗਾਇਣਮਿਸ੍ਰਬੰਸ
 ਨਵਲਾਸੁਉਤਾਰਗਾਗੁਰਗਤਨਕੀਅਤਿਭੀਰਗੁਰਗਤਿਦਸਪ
 ਕੇਆਗਾਗਾਮਾਗਮਨਿਗਮਪੁਰਾਂਨਸਾਰਸਾਸਤ੍ਰਸੁਭਦੇਖੇ॥
 ਸੁਰਗੁਰਸੁਕਸਨਕਾਇਬਜਾਸਨਾਰਦਜੁਬਿਸੇਖੇ॥ ਸੁਧਾਬ
 ਪਮੁਖਸੁਰਪੁਨੀਜਸਬਿਤਾਂਨਜਗਮੇਤਨੇ॥ ਭਾਗੋਤਰੁਲੀ
 ਬਿਪਿਕਥਨਕੋਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਨੇ॥੧੩੪॥ ਕਲਿਕਾਲ
 ਕਠਨਜਗਭੀਤਨੇਰਾਘੋਕੀਪੂਰੀਪਈ॥ ਕਾਮਕੋਪਮਦਮੇ
 ਲੇਭਕੀਲਹਰਨਲਾਗੀ॥ ਸੁਰਜਜਨੇਜਲਗ੍ਰੈਬਹੁਰਤਾਂਗੀ
 ਕੈਤਜਾਗੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੀਲਸੁਭਾਵਸਦਾਸੀਤਨਸੇਵਾਬ੍ਰਤ॥
 ਗੁਰਪਰਮਨਿਰਮਲਨਿਰਬੰਧੇਬਿਸਮੈਵਿਦਤਬਡੇਭੂਤ॥

ਅਲੁਰਾਮਰਾਵਲਾਇਆਆਦਿਅੰਤਪੁਕਤੀਪਰੀ॥ਕਲਿਕ
 ਲਕਣਨਜਗਜੀਤੋਰਾਘੋਕੀਪੁਰੀਪਰੀ॥੧੩੪॥ਹਰਿਦਾਸ
 ਰਾਲਪਨਰੁਜਨਬਲਬਾਵਨਜੋਬਛੋਬਾਵਨੋ॥ਅਚਰਤ
 ਕੁਲਸੇਦੇਖਸੁਪਨੇਉਉਰਨਹਿਅੰਨੋ॥ਤਿਲਕਦਾਮਅਨੁਗ
 ਸਰੁਨਗੁਰਜਨਕਰਮਾਨੋ॥ਜਦਨਮਾਹਿਬੈਰਾਗਬਿਦੇਹਲਿਕੀ
 ਸੀਭਾਂਤੀ॥ਰਾਮਚਰਨਮਕਰੰਦਗਤਮਨਸਾਮਦਮਾਤੀ॥
 ਜੇਗਾਨੰਦਉਯਾਰਾਰਬੰਸਕਰਨਿਸਾਦਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨੋ॥
 ਹਰਿਦਾਸਰਾਲਪਨਰੁਜਨਬਲਬਾਵਨਜੋਬਛੋਬਾਵਨੋ॥
 ੧੩੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਹਰਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਪ੍ਰੇਮਨੇ
 ਮਹਰਿਦਾਸਕੋਸੰਤਨਪ੍ਰਭਸਮਜਾਂਨ॥ਉਚਨੀਚਕੁਲਦੇਖਗੁ
 ਨਨੈਕੁਨਮਨਮੇਅੰਨ॥੧॥ਛੁਪੋ॥ਇਕਦਿਨਤਸਕਰਏਕਸਾਪ
 ਕੋਭੇਖਬਨਾਈ॥ਕਾਹੂੰਕੋਪਨਹਿਕਰੋਪਰੇਪਾਛੈਸੋਧਾਈ॥ਅਤਿ

ਬਿਹਬਲਏ ਜਾਇਗਿਕੇਰਿਦਾਸਦੁਆਰੈ॥ ਮਾਰਨਲਗੇ
ਦੁਸ੍ਰੇਸੇਉਆਰਤਪੁਕਾਰੈ॥ ਪੁਨਿਸੁਨਿਬਾਵਨਹਰਿਦਾਸਜਨਭੀ
ਤਰਨਿਕਸੇਕਯੋਯਹਿ॥ ਉਪਰਤਸਕਰਕੇਗਏਪਰਪ੍ਰਿਥਮ
ਹਨੁਮੁਹਿਬਹੁਰਇਹ॥ ੩॥ ਦੁਸ੍ਰਨਮਾਂਨੈਬਤਲਗੇਸੋਚੇਟਪੁਰ
ਰਨ॥ ਪਕਯੋਪੁਕਯੋਪੁਕਯੋਪਾਕਯੋਛਿਨਤੁਮਬਾਰਨ॥ ਤਿਹਛਿ
ਨਬਾਵਨਹੁਪਅਨਿਕਪੁਰਏਤਹਆਈ॥ ਜਹਤਹਸਸਤਪੁਰ
ਰਕਰੇਸਠਦੀਏਰਗਾਈ॥ ਸਗਗੀਨਿਸਪੁਰਦ੍ਵਾਰੇਰੇਲੇਕਕ
ਰੈਹਰਿਦਾਸਯਹ॥ ਇਹਬਿਧਭਗਤੈਰਛੁਕਾਰੀਗਏਦੁਸ੍ਰਨਿ
ਜਹਾਰਲਹ॥ ੩॥ ੧੩੩॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਜੰਗਲੀਦੇਸਕੇਲੇਗਸਬ
ਪਰਸਰਾਮਕੀਏਪਾਰਬਦਾ॥ ਜੋਦੰਦਨਕੋਪਵਨਨੀਵਚੰਦਨ
ਪੁਨਕਰਈ॥ ਬਹੁਤੁਕਾਲਤਮਨਿਵਰਉਦੇਦੀਪਕਜਿਮਹਰ
ਈ॥ ਸ਼੍ਰੀਭੁਟਪੁਨਿਹਰਿਬਜਾਸਸੀਤਮਾਰਗਮਨੁਸਰਈ॥ ਕਬ

ਕੀਰਤਨ ਨੇ ਮਰਸਨ ਹਰਿਗੁਨ ਉਂਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤ ॥ ੩੬੩ ॥
 ਚੋਗਗਤਿ ਤਿਲਕ ਦੰਮ ਸਦ ਬੈਦੁਦਾ ਜੰਗਲੀ ਦੇਸ ਕੇ
 ਲੋਗ ਸਬ ਪਰਸਰਾਂ ਮਕੀਏ ਪਾਰਖ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪ
 ਰਸਰਾਮ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਪਰਸਰਾਂ ਮਹਾਰਿਕ
 ਗਤ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਨ ਪਿਪਾਗਾ ਗਜਰਬ ਅਸੁ ਸਿਵ ਕਾ ਅਨਿਕਰ
 ਨਸਗੁਨ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ਰਾਜਸਗੁਨ ਵਿਸਤਾਰ ਆਪ ਨਿਰਲੇ
 ਪਨ ਨ ਕਜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਛਾ ਹਿਤ ਕੇ ਉਆਇ ਸਾਧ ਤਿਨ ਕਹੀ ਬਾਤ ॥
 ਯੋ ॥ ਕਾਹੇ ਪਰੇ ਜੰਨਾਰ ਬਸਹੁ ਜੰਗਲੀ ਅਸਰਸਾ ॥ ਆਪੀ
 ਨਿਸਤਿ ਹਸੰਗ ਚਲੇ ਏਕਲ ਜਨ ਪਰਸਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਨਿਕਸੇ ਦੇਸ ਤੇ ਗਏ ਦੂਰ ਜਬ ਸੀਤਾ ॥ ਬੈਠੇ ਇਕ ਉਦਯਨ ਮੇਧ
 ਯਾਨੁ ਪਕੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਪਕੇ ਭਗਵੰਤ ਏਕ ਬਨ ਜਾਰੇ
 ਆਯੋ ॥ ਸੁਮੀਲੀ ਏਧ ਛਾਂਨ ਪਾਲਕੀ ਮਾਂਹਿ ਚਢਾਯੋ ॥ ਬਹੁ

ਪਨੁਕੀਨਿਰੇਟਬਨੁਮੁਕਰੁਕੋਗਨਤਿਹ। ਸ੍ਰਮੀਕਹਿਤਿਹਸਾਧ
 ਪ੍ਰਤੈਅਬਕਰੁਉਪਾਇਇਹ। ੩॥ ਦੇਹਗਾਪਕੋਸਾਧਚਰੀਤ
 ਬੈਸੀਸੈਗਯੋਬਿਲਾਇ। ਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪ੍ਰਭੂਰਿਸੰਤ
 ਕੇਪਾਂਇ। ੩॥ ੧੩੩॥ ਮੂਲਛਪੈ। ਗੁਨਨਿਕਰਗਦਾਪਰਭੁੰਦੁ
 ਤਿਸਭਹਨਕੋਲਾਗੈਸੁਖਦਾ। ਸੱਜਨਸੁਹਿਦਸੁਸੀਲਬਚਨੁ
 ਰਜਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ। ਨਿਰਮਾਤਿਸਰਨਿਹਕਾਂਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਕੋਅ
 ਲੈ। ਅਨੰਨਭੁਜਨਵਿਤ੍ਰਕਰਨਪਕੋਬਧੁਭਗਤਨਕਾਜੈ। ਪਰ
 ਮਪਰਮਕੋਸੇਤਵਿਦਤਬਿੰਦਾਬਨਗਾਜੈ। ਭਾਗੋਤਸੁਪਾਬਰ
 ਪੈਬਦਨਕਾਉਕੋਨਾਂਹਿਨਦੁਖਦਾ। ਗੁਨਨਿਕਰਗਦਾਪਰਭੁੰਦੁ
 ਅਤਿਸਭਹਨਿਕੋਲਾਗੈਸੁਖਦਾ। ੧੩੪॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਦਾਪਰ
 ਭੁੰਟਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਦੇਹਗਾਸ੍ਰਮਮਰੰਗਰੰਗੀਗਣੀਯੁਪ
 ਦਰਛੋਸੁਗੀਤਿ। ਜੀਵਗੁਸਾਂਈਸੁਨੇਜਬਪ੍ਰੀਛਾਕੀਅਲਪੀ

ਤਿ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹੋਨੀ ਕੈ ਸੇਚ ਛੇਰੇ ਗਕੁ ਤੇ ਸੇਰੇ ਤਾ ਚੀ ਠੀ ਲਿ
 ਖਪ ਠਈ ਤਬੈ ਬੀਯ ਜਨ ਗਏ ਸੁਚੇ ਤਾ॥੨॥ ਛਪੇ॥ ਨਗਰ ਨਿ
 ਕਟਿ ਬਰੂਪ ਬੈਠ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ॥ ਲੇਚੀ ਠੀ ਜੇ ਉਗਏ
 ਤਹਾਂ ਪੁਚੇ ਵਹੁ ਜਾਈ॥ ਭੁੱਟ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਬੂਝ ਕਹਾਹਿ ਜੇ ਤੁਮ ਸਿ
 ਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਪਾਂਸ ਕੇਲ ਕੀ ਨੇਰ ਗਵੰਤਾ॥ ਸੁਨ ਬੁਗਤੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਮੁਰਛਤ ਭਯੋ ਰਹੀ ਨ ਸੁਪਿ ਜਿ ਮੀਤ ਕਤਨਾ॥ ਪੁਨ ਬੂਝ ਗ
 ਵਾਪਰ ਭੁੱਟ ਕੇ ਯਹੀ ਭੁੱਟ ਇਕ ਕਹੇ ਜਨਾ॥੩॥ ਸੁਨ ਤਨੀ ਵ
 ਕੇ ਦਾਸ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਕਹੁ ਜਾ॥ ਗੁਰ ਚੀ ਠੀ ਦੈ ਪਠੇ ਗਾਏ
 ਅਬ ਕਾਂਕੀ ਸਰ ਜਾ॥ ਸੁਨਿ ਤਿਹ ਬਾਂਨੀ ਉਠੇ ਭਗਤੁ ਚੀ ਠੀ ਕ
 ਰਲੀ ਨੀ॥ ਪਛਾ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਗਏ ਗੁਸਾਈ ਦਰਸਨੁ ਚੀ ਨੀ॥
 ਵਪਦ ਗਾਯੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰ ਸੁਖਾ ਮਰੀ ਗਰੀ ਗਈ॥
 ਭਯੋ ਪ੍ਰੇਮਾ ਕੁਲ ਜਿਹ ਪੁਨਿ ਸੁਨੀ ਸੰਤ ਮਭਾ ਅਚਰ ਜਗਈ॥

੪॥ ਕਥਾ ਕਰਤ ਨਿਤ ਭੱਟ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰ ਸੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਪੈਰ ਗਾਂਊ ਕ
 ਲਜਾ ਦੁਸਿ ਪਛਤੀ ਸੁਨਿ ਨੀਤੀ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਨੈ ਕਥਾ ਰੋਨ
 ਜੈਏ ਨਿਜ ਗਾਂਧਾ॥ ਤਜਾ ਗਯੋ ਬਿਖੇ ਬਿਲਾਸ ਰੁਯੋ ਦੁਖੁ ਤਾਂਕੀ
 ਬਾਮਾ॥ ਤੀਅਗਾਰ ਭਵਤੀ ਰਿਛਨਾ ਕਰਤ ਤਾਂਕੋ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਇਤਿ॥ ਤੁਵਦੈ ਰੋਪਨੁ ਇਕ ਛਲੁ ਕਰਹੁ॥ ਇਭੁੰਟ ਅਪਮਾਨ
 ਜਿਹ॥ ੫॥ ਬੈਠੀ ਸੰਤਨ ਸਰਾ ਅੰਦ ਬੈਠਨ ਗਲਗੀ॥ ਕਥਾ ਕਰ
 ਤਸੀ ਭੁੰਟ ਚਲਤ ਚਖ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਬਾਗੀ॥ ਤਤੰਗਈ ਦੁਖ ਆਰਿਕਯੋ
 ਉਚੇ ਸੁਰਟੇਗੀ॥ ਗਰਭ ਕੀਨ ਮੁਖ ਭੁੰਟ ਅਬੈ ਲਾਪਿ ਲੇਤਨ ਮੇਰੀ॥
 ਤਬ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹੀ ਅਦਖੀ ਅਤਿ ਸੀਸ ਕਾਟ ਯਹ ਸੂਰੁ ਕਹਿ॥
 ਤਬ ਛਿਮਾ ਕਰਾਯੋ ਸਰਨ ਸੇ ਬੈਠਾਈ ਸੁਖੁ ਕਥਾ ਲਹਿ॥ ਧਾਭ
 ਯੋ ਕਥਾ ਬਿਸ਼ਾਮ ਸੁਨੀ ਸੁਬੇ ਯਹ ਬਾਤਾ॥ ਲੀਨੀ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਇਸਾ ਚੁਭਾਖੁ ਚਰੀ ਗਾਤਾ॥ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਜ ਲੋਭਵਾ ਯਾਗੀਤੁ

ਪਠਾਈ। ਭਯੋਕੋਪਕਲਜਾਣਸਿੰਘਸਿਰਕਾਟੇਜਾਈ। ਸ੍ਰੀ
 ਕੁੰਟਸੁਨਤਤਪੀਗਾਏਹਤੀਨਰਿਕਰਾਕਾਂਮਕੀਆ। ਹਰਿਪਦ
 ਗਾਯੋਤੀਅਪੁਨਿਉਠੀਰਾਖਹੁਅਬਬੀਅਜਨਮੁਲੀਆ। ਹ
 ਰਿਪਦਸਪਤਕਰਾਇਨਰਿਪ੍ਰਤਿਧੀਤਿਕਰਾਈ। ਪੁਨਿਇਕਦਿ
 ਨਸ੍ਰੀਭਟਕਥਾਕਰਧੇਮੈਛਾਈ। ਆਯੋਏਕਮਹਿਤਲੀਨਅ
 ਗੈਬੈਠਾਈ। ਸਬਹਨਿਚਖਵਹਿਨੀਰਤਾਂਹਿਸੈਨੈਕੁਨਜਾਈ।
 ਤਿਹਰਿਸਤਿਕਤਾਮਲਨੈਨਕੋਚਲ੍ਹਜੇਨੀਰੁਇਕਭੇਦਲਹਿ। ਸ
 ਭਕਹੀਕਥਾਸ੍ਰੀਭੁੰਟਕੋਸ਼ਿਰਕਵਿਡਾਯੋਤਾਹਕਹਿ। ੮। ਜਬ
 ਸਬਨਰਉਠਿਗਾਏਨਿਕਟਿਸੇਸੰਤੁਬੈਠਾਯੋ। ਕੋਹਕਹਾਤੁਪ੍ਰੀ
 ਤਿਨੈਨਭਰਹਿਦੈਲਗਾਯੋ। ਭਯੋਧੇਮਤਨਪੂਰਸਾਧਨੈਨਨਿਫ
 ਰਲਾਯੋ। ਇਕਦਿਨਆਯੋਚੇਰੁਪੇਟਨਹਿਸਕਤਿਉਠਾਯੋ। ਨਿ
 ਜਹਾਬਉਠਾਈਭਗਤਤਿਹਬੂਝੇਚੇਰਪੁਨਿਨਾਮਜਨਾਮੁਹਕਹ

ਤਗਦਾਪਰਭੁੰਟਕਰਡਾਗੇਟਗਹਿਚਰਨਪਨ॥੬॥ਕਾਹੇਪਨੁਦੀ
ਚੰਡਾਰਭੁਗਤੁਕਹਿਲੈਗਹਿਭਾਵਹੁ॥ਭੋਗਸਿੱਖਬਹੁਅੰਨਕੀ
ਓਸਮਲੈਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਸਿਖਭੁਯੋਚੋਰਤਨਾਕਸੋਨਿ
ਜਕਰਮਾ॥ਇਕਦਿਨਚੋਕਾਦੇਤਭੁੰਟਸੇਵਾਨਿਜਪਰਮਾ॥ਪਨੁਕੁ
ਲਜਾਓਕਉਸਿਖਜਤਬਦਾਸਕਹੀਕਰਹੋਇਅਬਾਮੋਰੇਪਨੁਹ
ਰਿਸੇਵਾਸਦਾਖੀਐਰਿਸਭੁਰਕਪੁਜੇਤਬਾ॥੧੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਇਹਬਿ
ਪਚਰਤਅਪਾਰਭੁੰਟਗਦਾਪਰਭੁਗਤਬਗਾਕੋਹਕਹਾਂਵਿਸਤਾ
ਰਕੀਰਤਸਿੰਘਮਤਿਤਨਕਕਰਾ॥੧੧॥੧੩੪॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥ਚਰ
ਨਸਰਨਿਚਾਹਨਭੁਗਤਹਰਿਗਾਇਕਏਤੇਹੁਵਾ॥ਚੋਮੁਖਚੋਰ
ਚੰਡਨਗਤਈਸੁਰਗੁਫਜਾਂਨੈ॥ਕਰਮਾਨੰਦਅਹੁਕੋਲਅਥੁਅ
ਖਰਪਰਵਾਨੈ॥ਮਾਧੋਮਥੁਰਾਮਪੁਜਸਾਪੁਜੀਵਾਨੰਦਸੀਵਾ॥ਉ
ਦਾਨਗਾਇਨਦਾਸਨਾਮਮੰਡਨਨਿਤਰੀਵਾ॥ਚੋਰਾਸੀਰੁਪਕਚਤੁ

ਰਬਰਨਤਬਾਂਨੀਜੇਹੁ ਵਾਚਰਨਸਰਨਿਚਾਰਨਭਗਤਤਸਿਰਾ ॥ ੩੪੬ ॥
 ਇਕਏਤੇਹੁਵਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਰਮਾਨੰਦਜੀਕੀਟੀਕਾ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਹਰਿਪਦਗੋਚੈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਜੇਸੁਨਿਹੈਨਰਨਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮਛ
 ਕੇਗੁਰਭੁਲਤਿਤਪਾਛੈਫਿਰਤਸੁਛਾਗ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮਾਨੰਦਨਿਜਗੁ
 ਤਤਜੇਬਟਵਾਸੇਵਾਗੀਵਾ ॥ ਫੁਰੀਰਾਬਜਤਤਤਤਫਿਰਹਿਮ
 ਰਾਪ੍ਰੇਮਕੀਸੀਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਚਕਰਨਲਾਗੇਕਤੁਆਏਲਕੁਟੀਰੂ
 ਲਾ ॥ ਸਿਸਤਨਪਰਲਜਾਏਪ੍ਰਭੁਫਿਰਤਭਗਤਸੰਗਫੁਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਜਤਤਹਕਰਮਾਨੰਦਕੀਰਛਾਕਰਤਸਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੇਵਕਕੇਸੇ
 ਵਕਭਏਪ੍ਰਭੁਨਈਨਹਿਗੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੋਲੁਅੰ
 ਅਲਜੀਕੀ ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਕੋਲੁਅੰਲੁਰਕੁਟਗੁਟੇ
 ਉਸੇਦਰਕੁਤਾ ॥ ਬਡੇਕੁਤਮਦਮਾਸਤਜਅਲਸਬੈਕਛੁਖ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਲਜੇਉਕਵਿਤਾਕਰੈਤਹਿਗੁਨਰਚਨਾਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥

ਵਡਾਈ ਅਲੁਰਚਮਾਨੈਪਨਮਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਪੈਸੇਵਕਬਡੁਕੁਤਕੇ
 ਨਿਸਦਿਨਆਗਜਾਕਾਗਾਧਨਵੰਤੇਪਨੁਸੰਗਲੈਦ੍ਵਾਰਕਗਏਇ
 ਕਵਾਗ॥ ੩॥ ਦਿਯਰੰਕਨਕੋਬਾਂਪਨੁਕੋਲਗਾਇਪਦਗਾਇ॥ ਕਯੋ
 ਅਲੁਕੋਗਾਇਤੂੰਸਕੁਚਏਕਪਦਗਾਇ॥ ੪॥ ਛਪੈ॥ ਗੀਯੋਪੁਭ
 ਸੁਨਿਸਪਦਪ੍ਰੇਮਸੰਭਰਹੁੰਕਾਰੀ॥ ਮੋਗਰਦੈਰੋਮਾਲਦੀਨਆਯ
 ਸੁਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਲੈਪੰਡੇਪੁਭਦਾਮਅਲੁਦਿਗਜਬਹੀਆਏ॥ ਬ
 ਰੇਕੁਤਮੁਹਿਦੇਹੁਤੇਹਿਭਾਖੀਜਦੁਗਏ॥ ਬਰਵਸਮਾਲਾਈਅ
 ਲੁਕੋਤਿਹਡਾਗੀਬਡੁਕੁਤਗਾਗਾ॥ ਆਪਨਦੇਖੋਅਪਮਾਂਨਕਰਕੋ
 ਲੋਕੋਪਹੀਅਗਯੋਜਗ॥ ੫॥ ਨੈਕੁਨਰਾਖੀਪੀਰਕੁਦਦਪਮੈਪਕੋ
 ਜਾਈ॥ ਤਨਕਨਪਗਸੋਨੀਗਮਿਲੇਪੁਭਆਗੇਆਈ॥ ਸਾਦ
 ਰਗਏਲਵਾਇਭੁਗਤਕੇਚਰਨਪਖਾਗਾ॥ ਖੋਤਸਪੁਜਾਕੀਨ
 ਪਕੋਰੋਜਨੁਦੈਥਾਗਾ॥ ਬੀਅਪਾਂਤਰਕਾਂਕੀਕੋਹੋਪੁਭਤੁਵਲਪੁ

ਭਾਈ ਅਲਬਗਾ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਚਿਬਹੁਰ ਕੋਲ ਹੀ ਅਮਾ
 ਹਿਜਰਾ ॥੬॥ ਖਾਵਤ ਸਦਮਦਮਾ ਸਤਾਹ ਕੀ ਕੀਨ ਵਡਾਈ ॥ ਕ
 ਬੁੰਨ ਭਗਤੀ ਕਰੀ ਰਹੇ ਅਬਲਾਲ ਪਟਾਈ ॥ ਨਿਸਚਿਨ ਗੁਨ
 ਗਾਵੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਵਦਾਂ ਮਨ ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਵਾਂ ਕੋ ਪਰ ਅਸਨ ਪ੍ਰਭ
 ਯਹਿ ਗੀਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਮੁਸਕਾਂਨੇ ਪ੍ਰਭ ਬਚਕ ਹਤ ਬਰ ਪੁਰਬ
 ਨਮ ਸੁਨਿ ਭਾਤ ਕਰਾਤ ਜਰਾ ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਲਈ ਕਾਂਨ ਨ ਵਸੀ
 ਅਪ੍ਰੇਮ ਭਗਾ ॥੭॥ ਐਹੁ ਭੁਪਇ ਕਚਛ ਅਬੇਟ ਲੀਨੀ ਸੰਗ ਨਾਗੀ
 ॥ ਚਾਹੁ ਭਈ ਤਿਹ ਦੇਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪੈ ਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੀਨ ਜ
 ਨਮ ਭੋਗ ਇਛਾ ਹੀ ਅਕੀਨੀ ॥ ਅਬ ਵਹਾਰਾ ਵਹਿ ਬਿਰਹਿ ਅਸ
 ਨ ਜਲ ਚੁਰੁ ਨ ਲੀਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਪਦ ਜਾਹ ਨਿਜ ਭਾਤ ਪਹਿ ਆਯੋ
 ਆਯ ਸੁਲੀਨ ਤਬਾ ॥ ਵਹੁ ਭੋਜਨ ਬਾਰੀ ਅੰਨ ਕਰ ਭਯੋ ਸੁਖ
 ਮਿਲ ਅਚੋਜ ਬਾ ॥੮॥ ਸੋਰਠਾ ਦੇਖ ਸੂਰਨ ਕੋ ਬਾਰੁ ਅਦਭ

ਤਸਬਅਚਰਜਭਏ॥ ਪ੍ਰਭਤਾਬਢੀਅਪਾਰਤਜਗ੍ਹਪੁਨਿਬਨ
ਕੋਗਏ॥੬॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਸਭੀਨਬਡੇਭਗਤਹਰਿਕੇਦੇਉ॥ ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਸੁਲੀਨਕੋਹੋਕਪਾਂਤਾਂਕੀਪ੍ਰਭਾ॥੧੦॥੧੩੬॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਗਾਇਨਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਹਰਿ
ਜੁਕੇਪੁਰਨਭਗਤੁਸ੍ਰੀਨਾਗਾਇਨਦਾਸ॥ ਅੱਲ੍ਹਬੀਸਉਪਜਤਭ
ਯੋਵੈਭਾਣੀਸੁਖਗਾਸਿ॥ ਵੈਭਾਣੀਸੁਖਗਾਸਿਬਡੇਬਹੁਕਰਤ
ਕਮਾਣੀ॥ ਨਾਗਾਇਨਲਪੁਰਯੋਕਰਤਭਗਤੀਸੁਖਪਾਣੀ॥
ਕ੍ਰਾਤਨਾਰਿਸਿਕਰੈਸਦਾਦਾਰਿਤ੍ਰੀਕਹਿਕਰਗਾਇਕਦਿਨਵਾਸ
ਅਸਨਦੀਨਤਿਹਕਪਤਭਗਤੁਹਰਿ॥੧॥ ਕਰੋਜੇਰੇਭਾਬੀਪ੍ਰਤੋਕ
ਹਿਤਾਤੇਅੰਨਦੇਹ॥ ਬਾਸੀਭੋਗਨਉਚਤਿਹਰਿਠਾਕੁਰਆਨੰਦ
ਲੇਹ॥ ਠਾਕੁਰਆਨੰਦਲੇਹਕਪਤਰਿਸਬਾਂਪੈਨਵਰਗ॥ ਤੂੰਪ੍ਰਭ
ਕੋਨਿਜਦਾਸੁਮਾਲਲੈਹੈਨਿਬੈਕਰਗਾਤਜਭੋਜਨੁਹਰਿਦੁਰਗ

ਯੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ਪਕੇ ਬਗਾਦਈ ਅਲੁ ਜੇ ਦਾਮ ਲਾਜਗਾਖੀ
 ਬਿਰਦੈ ਕਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੩੭ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਨਰਦੇਵ ਉਭੈ ਭਾਖਾਨਿ
 ਪੁਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਕਵਿ ਰਾਜ ਹੁਵਾ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੀ ਤਸਲੇ ਕਬੇਲ
 ਦੇਹ ਗੁਨ ਨ ਵਰਸਾ ॥ ਪਿੰਗਲ ਕਾ ਬਜ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬਿਬਿਧਾ ਬਿਧਿ
 ਗਾਯੇ ਹਰਿ ਜਸਾ ॥ ਪ੍ਰਦੁਖਾ ਬਿਦੁਖਾ ਸਾਲਾਪ ਜਬ ਚਨ ਰਸ
 ਨੁ ਉਚਾਰੈ ॥ ਅਰਥ ਕਵਿ ਤਨਿ ਹੋਲ ਸੋਬੇ ਸਾਰੰਗ ਉਰਧ
 ਹੈ ॥ ਹੁਕਮ ਨੀਲ ਲਤਾ ਬਰਨਨ ਅਨੁਪ ਬਾਗੀ ਸਿਬਦਨ ਕ
 ਲਾਨ ਸੁਵਾ ॥ ਨਰਦੇਵ ਉਭੈ ਭਾਖਾਨਿ ਪੁਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਕਵਿ
 ਰਾਜ ਹੁਵਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ॥
 ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਮਾਰਵਾ ਹਕੇ ਦੇਸ ਪੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬੀ ਕਾਨੇ ਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਰਾਜ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਰਾਜ ਪਾਨੀ ਤਿਹ ਕੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਟ
 ਤਛੰਦਰ ਚਿਪਿੰਗਲ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ਦਿਲੀਪ ਤਿਕੇ ਮਿਲ

ਨਹਿਤਗਯੋਕੁਪਾਇਕਵਾਗ॥੩॥ ਨਿਜਪੁਰਮੰਦਰਰੂਪਹਰਿ
 ਧਨਾਨੁਪਕ੍ਸ਼ੋਤਿਹਕੇਗ॥ ਸਭਪੁਜਾਕਰਮਾਂਨਸੀਮੰਦਰਪ੍ਰਕੁ
 ਹੇਗ॥੩॥ ਚਿਤਉਚਟ੍ਵੇਅਸਤੀਨਦਿਨਪੁਜਾਕੀਨਬਨਾਇ
 ॥ਤਉਨਦੇਖੇਗੇਹਰਿਪਾਵਨਤਬੈਧਠਾਇ॥੪॥ ਛਪੇਅੰ
 ਦਰਪ੍ਰਭਨਹਿਡੀਠਪਰਤਸੁਧਿਅੰਨਹੁਜਾਈ॥ ਲਿਖਦੀਨੇ
 ਵਹਦਿਵਸਦਈਚੀਠੀਗਯੋਪਾਈ॥ ਪਛਬਜੀਰਭਏਚਕ
 ਤਪ੍ਰੇਮਭੁਪਤਿਨਹਿਪਾਗ॥ ਦੇਉਤਰਪੁਨਿਪਠ੍ਵੇਲਗੇਕਾਰੀ
 ਗਰਵਾਗ॥ ਮਤੁਛੀਠਅਪਾਵਨਤਨਪਰੈਤਾਂਤੇਮੰਦਰੁਤਜਾਗ
 ਪ੍ਰਭ॥ ਬਾਹਰਡੇਗਨਿਹਦਿਨਕੀਓਸੇਚੀਠੀਮੇਲਿਖੇਸਬਾ॥
 ੫॥ ਲਖੀਬਾਤਸਬਸਾਚੁਭਏਅਚਰਜਸਬਲਗਾ॥ ਸੰ
 ਤਨਮਨਅੰਨੰਦਦੁਸੁਮਨਬਨਾਪ੍ਰਯੋਗਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਪ੍ਰਤਿ
 ਨਾਇਕਹੀਕਾਜੀਸਬਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਪਤਿਪਨਕੀਓਤੰ

ਮਥੁਰਾਨਿਜਗਾਤਾਸੁਨਿਭੁਪਪਠੇਕਾਬਥੁਰਗਤੁਜਾਇਉ
 ਤਰੁਅਰਿਸੀਸਪਗਾਗਯੇਕਾਲਮਵਪਦਿਨਅਲਪਰਹਿਅ
 ਗਮਦੀਓਜਨਾਇਹਗਿ॥੬॥ਪੂਰੁਸੁਪਨੇਨਿਸਕਹੀਚਛੇਸ
 ਛਨਿਜਨਰੇਗਾਪਾਂਚਦਿਵਸਮੇਆਇਦਰਸਮਥੁਰਾਸੁਖਕੋ
 ॥ਜਮੁਨਾਕਰਇਸਨਾਂਨਪੋਛਤਟੜਬਡਮਾਈ॥ਬੈਠੇਦਿਨਚਹੁ
 ਓਰਬੇਦਪੁਨਿਜੈਜੈਭਾਈ॥ਇਹਬਿਧਿਤਨੁਤਜਹਰਿਪੁਰਗਯੇ
 ਪੁਰਕਯੇਜਸੁਅਧਿਕਜਗਾਸੁਨਿਦਿੱਲੀਪਤਿਬਹੁਪਨੁਪਠੇ
 ਕੀਅਭੰਡਾਰਕਹੇਕਹਾਂਲਗਾ॥੭॥੧੩॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਦੁਰਕ
 ਦੇਖਪਾਲੰਟਤੀਚਛਿਜੀਪੋਕੀਪੀਅਟਲਾਅਸੁਰਅਜੀਜ
 ਅਨੀਤਅਗਨਿਮੈਹਰਿਪੁਰਕੀਧੀ॥ਸਾਂਗਨਸੁਤਨੈਸਾਦਗਾਇ
 ਰਨਛਰੈਦੀਧੀ॥ਪਰਾਪਾਮਪਨਕਾਜਮਰਨਬੀਦਾਵੈਮਾਂਡੈ॥
 ਕਮਪੁਜਕੇਕੁਟਕੇਪੁਵੈਚੈਕਚਤੁਰਕੁਜਨੀਚਾਂਡੈ॥ਬਾਛੇਲਵਾ

੩੪੯

੦

੦

੦

੦

ਇਕੀਵੀਕਟਕਚਾਂਦਨਾਂਮਚਾਏਸਬਲਾਵਾਰਕਾਏਖਪਲੀ
 ਟਤੀਚਛਸੀਵੀਕੀਪੀਮਟਲਾ॥ ੧੪੧॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਕਾਵਾਪਤਿ
 ਜੀਕੀ। ਟੀਕਾਏਹਗਾਕਾਂਵਾਪਤਿਨ੍ਰਿਪਹਰਿਭਗਤੁਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਕੀਸੀਵਾ। ਹਰਿਜੂਤਾਂਕੋਜਸੁਦੀਓਰਾਖਹੁਮਰੇਜੀਵਾ॥ ੧
 ॥ ਸੋਸਬਕਥਾਬਖਾਂਨੇਚੁਨਹੁਸੰਤਮਨੁਲਾਇ। ਕੋਪਜੇਅਸੁ
 ਰਅਜੀਜਬਡਦੁਰਾਵਤਿਚਛਿਧਾਇ॥ ੩॥ ਤਿਹਮਲੇਛੁਪ
 ਰਿਧਾਂਮਕੋਦੀਨੀਜੁਲਲਗਾਇ। ਕਾਂਵਾਪਤਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਭਕਯ
 ਰਛਜਾਕੀਜੈਆਇ॥ ੩॥ ਸਦਭਗਤਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮੇਮੋਕੋਅ
 ਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ। ਭਗਤਬਡਾਈਦੇਤਪ੍ਰਭਕੋਟਕਹਤਿਛਿਨਕ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਛੁਪੇ। ਹਰਿਆਯਸੁਲੈਸੈਨਅਸੁਚਛਭਗਤੁਦੋਰ
 ਤਬ। ਤਤਛਿਨਹਤੇਮਲੇਛਕਰੀਰਛਜਾਭਗਤੈਪ੍ਰਭ। ਕਰਦ
 ਰਸਨੁਛਲੈਨਲੀਓਹੀਅਚੈਨਭਈਅਤਿ। ਇਤਬਜੀਰਕੇ

ਨਾਹ ਸੁਨੇ ਕੇ ਧੋਵਿ ਲੀਪਤਿ ॥ ਤਿਨ ਤੀਨ ਲਾਖ ਸੰਗ ਸੇ ਨ ਦੇਤੁ
 ਰਕ ਬਲੰਦ ਪਠੇ ਤਬੈ ॥ ਨਿਸ ਸੁਪਨੇ ਮੈ ਪਟਕਾਇ ਪੁਰੁ ਪੁਤਿ
 ਕੋ ਮਾਰ ਉਮ ਬੈ ॥ ੫ ॥ ਕੰਪਤ ਨਿਪ ਕਰ ਜੋ ਰਸ ਹੁਤ ਰਾਂ ਨੀ ਬਿਹ
 ਬਲ ਹੀ ॥ ਫੇਰ ਹੁਸ ਪਦ ਬਲੰਦ ਉਬਾ ਕੋ ਜੋ ਚਾਹੁਤ ਨੀ ॥
 ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਪਾਵਨ ਪਠੇ ਸੇ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਪੁਤਿ ਤਬਾ ਕੋ ਭਰ
 ਤਨ ਸੁਛਾਇ ਨਿਪਤਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਪਠੇ ਜਬਾ ਕਾਂਵਾ ਪਤਿ ਕੋ
 ਗੁਰ ਜਾਂ ਨ ਕੈ ਦੇ ਜਗੀਰ ॥ ਆਦਰੁ ਕੀਓ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗਾਈਏ ॥
 ਨਸੀਤ ਕੇ ਤੋ ਕਵਿ ਪੈਸੀ ਤਲੁ ਹੀਓ ॥ ੬ ॥ ੧੩੮ ॥ ਮੁਲ ਛੁਪੇ ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ਰਾਜ ਨਿਪ ਕੁਲ ਬਪੁ ਭਗਤ ॥ ਪੁਰਤਨਾ ਵਤੀ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰ
 ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਰ ਭਗਤ ਨ ਕੀਭਾਵੈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੇ ਮੁਦਿਤ ਨਿਤ
 ਨੰਦ ਲਾਲ ਲਡਾਵੈ ॥ ਮੁਕੰਦ ਚਰਨ ਚਿਤ ਟੰਤ ਭਗਤਿ ਮਹਿ ॥
 ਪੁਤ ਪਾਗੀ ॥ ਪਤਿ ਪਰੇ ਲੋਕੁ ਨ ਕੀਓ ਟੇਕ ॥ ਮੁਨੀ ਨੀ ਟਾਗੀ ॥

ਰਲਪਨਸਬੈਬਿਸੇਖੀਆਵੈਹਸਦਨਸੁਨੁਖਾਜਿਤੀ॥ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਰਾਜਨਿਪਕੁਲਬਪੁਰਗਤਭੁਪਰਤਨਾਵਤੀ॥ ੧੪੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਤਨਾਵਤੀਗਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਗੋਦੇਯਗਾਮਾਨਸਿ
 ਪਰਾਜਾਪ੍ਰਗਟਤਿਯਲਪੁਮਾਧੋਕ੍ਰਾਤਾ॥ਤਾਂਕੀਤੀਅਰਤਨਾਵ
 ਤੀਸੁਨਹੁਕਥਾਬਿਖ੍ਯਾਤਾ॥੧॥ਇਕਦਾਸੀਗਾਂਠੀਨਿਕਟਿਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਕੀਖਾਂਨਾ॥ਕਹਿਕਹਿਨਵਲਕਿਸੇਰਗੁਨਤਿਹਅੰ
 ਖੇਭਰਅੰਨਾ॥੨॥ਦਿਖਗਾਂਠੀਤਿਹਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਬੂਝੀਨਿਕ
 ਟਿਬੁਲਾਇ॥ਨੈਨਭਰੇਤਨਰੇਮਓਠਿਯਾਂਕੋਰੇਤਸੁਨਾਇ॥੩॥
 ਗਾਂਠੀਕੀਇਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਦਿਖਦਾਸੀਕਰਉਪਦੇਸਾ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿੰਦ
 ਬਨਚੰਦਕੀਭਗਤੀਕਹੀਵਿਸੇਖਾ॥੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਸੁਨਿ
 ਗਾਂਠੀਪ੍ਰੇਮਬਛੰਨੇਅਪਾਗਾਕਰਗੁਰਕ੍ਰਿਤਪਲਕਾਪਰਬੈਠਾ
 ਗਾਪੁਨਿਕਰੇਜੇਰੇਨਿਪਨਾਰਿਭਾਖਾ॥ਕਿਹਬਿਧਪ੍ਰਭਗੁਨਰਸਸੁ

ਵਨਚਾਖਾ॥੫॥ਤਿਹਕਯੋਸੰਤਤੁਵਨਗਰਆਇ॥ਸੋਊਕਰ
 ਤਰਾਸਿਮੰਡਲਬਨਾਇ॥ਤਿਹਸੰਗਫਿਸ਼ੁਸੰਦਰਸਰੂਪਾਸਿਦੇ
 ਖਹੁਗੁਨਸੁਨਹੋਅਨੁਪਾ॥੬॥ਸੋਊਕੀਨਮਹਲਾਦਿਗਬੋਲਲੀ
 ਨਾਸਾਦਰਭੋਜਨਸੁਰਬਸਨਦੀਨਾ॥ਕੀਨੋਸਮਾਜਨਿਜਤਾਂਸਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੇਖਤਫੇਰੇਖਰਾਂਨੀਸੁਗੀਤਾ॥੭॥ਭਲਿਭਾਂਤਰੂਪੁਪ੍ਰ
 ਭਨਹਿਦਿਖਾਇ॥ਬੂਝਤਦਾਸੀਪ੍ਰਤਿਹਰਿਬਤਾਇ॥ਇਨਮੇ
 ਕੋਹੈਪ੍ਰਭਕਵਲਨੈਨਾ॥ਦਿਖਦਰਸੁਰਿਦੈਪ੍ਰੈਸੁਚੈਨਾ॥੮॥ਕੁੰ
 ਰੁਲੀਆ॥ਜੁਨਿਗੁਨਹਾਂਨੀਕੇਰਿਦੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਚਾਇ॥ਕ
 ਹਿਦਾਸੀਇਤਨੀਅਟਕਲਾਜਤਜੇਸੁਖੁਭਾਇ॥ਲਾਜਤਜੇਸੁ
 ਖੁਭਾਇਉਤਰਮੰਦਰਤੇਆਈ॥ਕਹਿਦਾਸੀਕਰਗਏਰੂਪਰ
 ਨੀਜਗਗਾਈ॥ਕੋਨਅੰਗਮੈਵਸਤਭੁਪਰਾਂਨੀਕਿਹਅੰਗਪੁ
 ਨਿ॥ਮੈਅਬਧੋਵੇਸੰਤਚਰਨਜੀਵੇਪ੍ਰਭਗੁਨਸੁਨਾ॥੯॥ਕੁ

ਬਿਧਿਕਹਿਦਾਸੀਰਹੀਨਹਿਅਟਕੀਨ੍ਹਿਪਨਾਗਿ।ਆਈਸੰਤਸ
 ਮਾਜਮੇਲੈਮੇਵਾਕੋਥਾਗ।ਲੈਮੇਵਾਕੋਥਾਗੁਟਪਰਦਰਸਨੁਕੀ
 ਨੈ॥ਹਿਤਸੋਸਾਧਜਿਵਾਇਬਹੁਰਯਹਿਨੇਮੁਸਲੀਨੈ॥ਰੈਨਿਵ
 ਸੇਨਿਜਮਹਲਦਿਵਸਜਨਸੇਵਾਹਿਤਗਹੁ॥ਲਿਖਦਵਾਨਿ
 ਪਈਭੁਪਪ੍ਰਤੈਰਾਂਨੀਨਿਦਾਬਹੁ॥੧੦॥ਬੈਠੀਮੰਡਿਨਭੀਰਗ
 ਤਤਜਸੰਕਤੁਮਾਗੀ॥ਪਛਦੀਠੀਨ੍ਹਿਪਭਕੋਕੋਪਦਿਗਤਤ
 ਰੰਕਾਗੀ॥ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਘਤਿਹਨਾਮਬੈਠਮੰਡੀਕੋਪੁਤਾ॥ਸੁਨਿਬਚ
 ਨ੍ਹਿਪਸੁਤਚਕੋਸਚਿਵਸਭਕੋਯੋਕਸੁਤਾ॥ਨਿਜਰੋਰੇਆਯੋਭੂ
 ਪਸੁਤਸਾਵਧਾਂਨਨਿਜਸੈਨਕਗ॥ਉਤਮਾਤਾਪ੍ਰਤਿਲਿਖਪਤਕਾ
 ਤਜਹੁਨਸੇਵਾਸੰਤਬਗ॥੧੧॥ਮੰਤੀਕੋਸੁਤਪਕੋਨਾਮਯਹਸ
 ਚੰਕੀਜੈ॥ਤਜਸੰਕਾਪਗਧੋਇਸੰਤਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਲੀਜੈ॥ਪ
 ਛਰਾਂਨੀਮਨਹਰਖਮਹਲਨਿਸਯਾਵਨਛਡੋ॥ਨਿਬਤਵਾਰ

ਬਜਾਇਸੀਤਸੇਵਾਮਨੁਗਾਡੋ॥ ਬਹੁਰਬਜੀਰਚੀਠੀਲਿ
 ਖੀਰਹੀਕਛੁਕਸੀਕਾਤਜੀ॥ ਨਿਸਦਿਨਸੰਡਿਨਕੀਭੀਰਮੈਰਹਤ
 ਨਕਾਹੁੰਤੇਲਜੀ॥ ੧੨॥ ਪਛੀਪਤਿਕਾਕੋਪਭੁਕੇਮਾਧੇਸਿੰਘਰ
 ਜਾ॥ ਆਗਜਾਦੀਨੀਸੈਨਸਮਤਗਹਿਚਛਗਜਬਾਜਾਘੇ
 ਮਸਿੰਘਉਤਸੁਨੀਭੁਪਲੂਟਨਮੁਹਿਆਯੋ॥ ਸਾਵਪਾਂਨਸਬਭ
 ਏਸਮਰਨੀਸਾਂਨਬਜਾਯੋ॥ ਮਾਧੇਇਕੰਤਲੈਸਚਿਵਸਬਸ
 ਮਝਾਯੋਬਹੁਭਾਂਤਕਰਾ॥ ਰੈਪੈਚਬਾਇਸਬਦੇਸਮੈਛਾਂਪਰਾ
 ਖੀਏਕੋਪਹਰਾ॥ ੧੩॥ ਕਰਭੁਪਤਿਕੋਸਾਂਤਸਚਿਵਪੁਨਸੁਐ
 ਪਾਏ॥ ਪਿਤਸਮਸਰਨਹਿਜੇਗਸੈਨਨਿਜਲੇਯਾਟਾਏ॥ ਕਹਤ
 ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਘਸੁਨਹੁਸਚਿਵਤਮਾਪਿਤਸਮਸੇਰੇ॥ ਕਬਹੂੰਨਕੋਹ
 ਭੰਗਰਾਵਰੀਆਯਸੁਭੇਰੇ॥ ਆਗੇਮੈਹੂੰਪ੍ਰਵਦਿਤੀਯਗਬਿ
 ਖੇਹੇਤਕਣੀਤਨਗਾਏ॥ ਇਕਭਗਤੀਹਿਤਤਜਹੇਅਬੈਕਹਤ

ਸਚਿਵਸੁਖਰਿਸਖਏ॥੧੪॥ਅਰਿਲਾਦੁਰੁਚਿਰਕਰਸਾਂਤਸ
 ਚਿਵਨਿਪਸੋਕਯੋ॥ਤੁਮਕਰਹੋਪੁਰਕੁਚਪ੍ਰੇਮਉਤਕਰਯੋ॥
 ਮਤਪਾਛੈਅਰਿਲੈਰੈਦੇਸੁਦਬਾਇਕੈ॥ਸੁਤਛਿਗਕਛੁਨਿਜ
 ਸੈਨਰਾਖੁਸੁਖਪਾਇਕੈ॥੧੫॥ਤੈਸੇਭੁਪਤਿਕੀਨਨਗਯਾਯੋ
 ਤਬੈ॥ਬੂਝਸਚਿਵਸੋਨਿਪਤਿਉਪਾਇਕੋਅਬੈ॥ਕਟੀਨਾ
 ਕਜਗਮਾਂਹਿਰਕਤਨਿਰਵਾਰੀਐ॥ਮਾਰੇਹੋਤਕਲੰਕਬਜੀਰ
 ਵਿਚਾਰੀਐ॥੧੬॥ਕਰਗਨਤੀਤਿਨਕਯੋਸਿੰਘਪਿੰਜਰਰੈ
 ॥ਤਾਂਹਿਭਵਨਮੇਕਾਛਖਾਇਰਾਂਨੀਗਏ॥ਪਾਛੈਬਾਤਦਬਾਇ
 ਛੁਟਬਰਵਸਗਯੋ॥ਸਬਹਿਜੁਨਾਈਬਾਤਛੋਡੀਮੁਗਪਤਿ
 ਦਯੋ॥੧੭॥ਗਯੋਮਹਲਜਬਸਿੰਘਖਵਾਸਨਿਦਿਖਕਯੋ॥
 ਆਏਸ਼ੀਨਰਸਿੰਘਦਰਸੁਕੀਜੈਚਯੋ॥ਸੁਨਿਦੇਰੀਨਿਪਨ
 ਰਿਬਾਰਆਰਤਲਣੀ॥ਬੇੜੁਜਾਬਿਪਕਰਪੂਜਮਾਲਪੁਰਪਨਿ

ਦਈ॥੧੮॥ਛੁਪੈ॥ਤਿਲਕਭਾਲਗਰਮਾਲਸਿੰਘਪਹਰੇਸੁਖ
 ਪਾਯੋ॥ਰਾਂਨੀਸੋਕਰਨਮਸਕਾਰਗੁਰਬਾਹਰਅਯੋ॥ਜੇਜੇਨਿ
 ਦਾਕਰਤਦੁਸ੍ਰਤੇਸਕਲਚਬਾਏ॥ਸਾਪਰਹੇਛਿਗਥਰੇਤਾਂਤਿ
 ਕਛੁਭੈਨਦਿਖਾਏ॥ਇਹਬਿਧਿਸਠਹਤਿਬਨਕੋਗਯੋਮਿਗਪ
 ਤਿਹੀਅਭਯੋਗਜਾਂਨਤਬਾ॥ਮਾਧੋਸਿੰਘਸਕਲਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਨਿ
 ਭਈਚਾਹਤੀਅਦਰਸਅਬਾ॥੧੯॥ਨਾਂਗੇਪਾਂਇਨਰੇਟਲੀਨ
 ਨਗੀਪਹਿਅਯੋ॥ਅਵਗੁਨਛਮੋਦਾਸਭੇਦਮੈਨੈਕਸਮਯੋ
 ਅਕਰਗੁਮੇਵਨਿਰਸੰਕਸੰਤਨਿਜਗਰਮੇਜਾਂਨੀ॥ਦਿਖਭੂਪਕੋਦੀ
 ਨਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਕਹਿਰਾਂਨੀ॥ਇਹਬਿਧਿਭੂਪਤਿਕੋਗਜਾਂਨਭਯੋ
 ਸਮੇਪਾਇਕਾਬਲਗਏ॥ਸੰਗਮਾਂਨਸਿੰਘਬਡਭੂਤਤਿਹਿ
 ਸਿੰਘਪਾਰਕੋਮਨੁਦਏ॥੨੦॥ਉਭੈਭੂਤਚਛਨਾਂਉਮਪਜਸਰਤ
 ਗਏਜਬਹੀ॥ਬੂਝਨਲਾਗੀਪੋਤਸੇਤਸੁਖਰੈਗਯੋਤਬਹੀ॥ਬੂ

ਸਤਭੁਜੇ ਲਘੁਕੁ ਤਕੋ ਨ ਅਬ ਦੇਵ ਅਰਾਧੈ ॥ ਮੇਤੀ ਅਮੋਗੁ ਜਾਂ ਨ ਕ
 ਰਤ ਸੇਵਾ ਸਬ ਸਾਧੈ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਿਤ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਰਮਾਨ
 ਸਿੰਘ ਰਤਨਾ ਵਤੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਨੋ ਕੀਲੁ ਗੀ ਸਿੰਘ ਤਟ ਜਾਂ ਨ ਭੁਪ
 ਰਾਂ ਨੀ ਸਤੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜੀ ਤੇ ਸਕਲ ਮਲੇ ਛੁਬਹੁ ਨਿਜ ਪੁਰਮੇ ਅ
 ਏ ॥ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਗ ਸੀਗ ਲੀਏ ਕੁਤ ਰਾਂ ਨੀ ਪੈਧਾਏ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੇਟ
 ਰਾਖ ਗੁਰਹਿ ਸਮਤ ਕੋ ਜਾਂ ਨੀ ॥ ਜੇ ਠਨਿ ਮੁਤਾ ਦੇਖੀਐ ਸਕੁਰੀ
 ਤ ਬਰਾਂ ਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਕੁ ਰਸੁ ਰਬਨ ਗਰਧੂ
 ਜਤ ਭਯੋ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੂਰੇ ਸਕੋ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਸੁਜ ਸਕਰ ਸੁਖ
 ਲਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ੧੩੯ ॥ ਮੂਲ ਛੁਪੈ ॥ ਪਾਰੀਖ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੁਲ ਕਾਂਥੜ
 ਜਗੀ ਨਾ ਬਸੀ ਵਾਪਰਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ ਕੀਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਲੀ
 ਰਦੈ ਪਾਕੋ ॥ ਸੀ ਸਕਾਰ ਸਮਤ ਤ੍ਵਹੀ ਸਜੇ ਬੁਧਿ ਵਿਚਾਕੋ ॥
 ਸਦਾ ਚਾਰ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਿਤ ਇੰਦਰਾ ਪਾਪਿਤ ਉਜਾਗਰਾ ਰਾਮ ਦਾਸ

ਸੁਤਸੰਤਮਨਿਨਦਸਪਾਕੇਆਗਗਪੁਰਖੇਤਮਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
 ਉਭੈਅੰਗਪਰਕੇਬਰਮਾਪਾਰੀਖਪ੍ਰਸਿਧਕੁਲਕਾਂਬੜਾਭਰੀ
 ਨਾਥਸੀਵਾਪਰਮਾ॥੧੪੪॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਕਰਸੁਪਨੇਹੁਮਬੁ
 ਰਾਦਾਸਨਿਹਮੰਡੇ॥ਸਦਾਚਾਰਸੰਤੋਖਸੁਹਿਦਸੁਠਸੀਲਸੁ
 ਭਾਸੈ॥ਹਸਤਕਦੀਪਕਉਦੈਮੇਟਤਮਬਸਤੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਹਰਿ
 ਕੇਹੀਯੈਬਿਸ੍ਵਾਸਨੰਦਨੰਦਨਬਲਭਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੁਲਸੰਸੇਨੇ
 ਮਜਰਾਤਜਾਂਨੈਸਿਰਪਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਬਰਧਮਾਂਨਗੁਰਬਚਨਹਤਿ
 ਸੇਸੰਗਹਿਨਹਿਛੰਡੇ॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਕਰਸੁਪਨੇਹੁਮਬੁ
 ਦਾਸਨਿਹਮੰਡੇ॥੧੪੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਮਬੁਰਾਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕ
 ॥ਸੇਰਠਾਸ੍ਰਮੀਮਬੁਰਾਦਾਸਗੁਰਤਤਿਜਾਰੇਨਗਰਮੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਕੀਰਾਸਿਕਪਲਗਕਵਿਗੁਨਬਰਨਤਿਗ॥੧॥ਤਾਹੁੰਪੁਰਪਰ
 ਭੇਖਆਇਗਯੋਛਲਰੁਪਇਕਾ॥ਤਾਂਕੋਦੇਖਬਿਸੇਖਸਕਲਲੋ

ਕਮਚਰਜਭਏ॥੨॥ ਠਕੁਰਸੇਵਾਸਾਥ ਬਾਂਧਸਿੰਘਾਸ੍ਰਉਚ
 ਪ੍ਰਭਾਨੈਕੁਨਲਾਵੇਾਥਨਿਸਦਿਨਸੇਸੁਲਤਰਹੈ॥੩॥ ਦਿਖ
 ਤਾਂਕੀਯਹਰੀਤਿਸ੍ਰਮੀਜੀਕੇਸਿੰਘਇਕਾਤਾਂਕੋਭਈਪ੍ਰਤੀਤ
 ਆਇਕਹੀਗੁਰਦਿਗਸਬੈ॥੪॥ ਛਪੇ॥ ਕਹੈਸਿਖਜਗੁਰਚ
 ਲਹੁਆਪਦੇਖਹੁਨਿਜਨੈਨਾਗਏਸਾਧੁਮਤੁਹੋਇਦੁਖੀਕ
 ਟੁਭਾਖੈਬੈਨਾਕਗਬਿਨਤੀਬਹੁਭਾਂਤਗਏਲੈਸ੍ਰਮੀਤਬਹੀ॥
 ਸਿੰਘਾਸ੍ਰਨਹਿਡੇਲਭੇਖਪਾਰੀਦੁਖਲਯੀ॥ਪੁਨਜਾਂਨਲੀਨ
 ਮਨਮਾਹਿਤਿਨਇਨਅਟਕਾਯੋਰਿਸਭਕਯੋ॥ਸ੍ਰਮੀਕੇਮਚਨੇ
 ਤਤਿਹਮੰਤਉਚਟਨਿਪਦਲਕਯੋ॥੫॥ ਬੁਰਿਆਈਜੇਚਿਤ੍ਰ
 ਜੀਤਤਾਂਕੀਹੈਜਾਈ॥ਉਲਟਮੰਤਲੀਓਮਾਰਭੇਖਪਾਰੀਦੁਖਦ
 ਈ॥ਸ੍ਰਮੀਕੇਮਨਪਗੀਦਯਾਦਿਖਲੀਨਜਿਵਾਈ॥ਉਲਟਭੇ
 ਖੀਪਕਯੋਚਰਨਉਸਤਤਿਮੁਖਗਾਈ॥ਪੁਨਿਹੈਦ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਗੁ

ਗਤਤਬਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕੀਆਜੇਭਯੋਸਿਖਜਤਜਛ
 ਲਸਕਲਸੰਤਸੇਵਸਿਉਲਾਗਜੀਆ॥੬॥੧੪੦॥ਮੂਲਛਪੇ
 ॥ਨਿਤਕਨਗਾਇਤਦਾਸਕੋਪ੍ਰੇਮਪੁੰਜਆਗੈਬਛੋ॥ਪਦ
 ਲੰਨਿਪਰਸਿੰਧਪ੍ਰੀਤਿਜਾਂਨੈਦ੍ਰਿਗਨਾਤਾ॥ਅਖਰਤਨਮੇਭਯੋ
 ਮਦਨਸੋਪਨਹੰਗਗਾਤਾ॥ਨਾਚਤਸਭਕੋਊਆਹਕਾਹਪੈਯ
 ਹਬਨਆਵੈ॥ਚਿਤਲਿਖੋਜੇਸੋਕਯੋਤਿਭੰਗਦੇਸੀਜੁਦਿਖ
 ਵੈ॥ਹਿੰਡੀਆਸਗਾਇਦੇਖਤਦੁਨੀਹਰਿਪੁਰਪੰਧੀਕੋਚਛੋ॥
 ਨਿਤਕਨਗਾਇਨਦਾਸਕੋਪ੍ਰੇਮਪੁੰਜਆਗੈਬਛੋ॥੧੪੫॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਿਤਕਨਗਾਇਤਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਅ
 ॥ਹਰਿਭੁਕੇਆਗੈਨਿਤਕਰਤਪ੍ਰੇਮਪਨਲੀਨਾ॥ਅੰਨਥਾਂਨਗਾਦ
 ਤਨਹੀਜਾਂਨੈਸਬੈਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਜਾਂਨੈਸਬੈਪ੍ਰਬੀਨਦੇਸਦੇਸਨਉਜੀ
 ਆਗੈ॥ਪੁਰਹਿੰਡੀਆਸਗਾਇਬਸੋਹਰਿਭੁਕੇਪ੍ਰਯਾਗੈ॥ਤਿਹ

ਸੁਬੋਭਯੋਮੀਰਨਮਮਾਲੇਫੁਕਰਮਕਰਗਤਿਹਸੁਨਿਪਠਿਏਦ
ਸਬੁਲਾਯੋਰਗਤੁਤਬੈਹਰਿ॥੧॥ਚਿਤਚਿਤਾਨਨਕੇਬਛੀਮੈ
ਲੀਨੇਪਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਆਗੈਨਿਤਨਹਿਕਬਹੁੰਕਰਯਹਿ
ਗੀਤਿ॥ਕਬਹੁੰਕਰਯਹਗੀਤਿਜਾਤਿਮਾਲੇਫੁਤਾਂਸੀਕਰ॥ਲੈਯੋ
ਹੋਕਿਮਸਾਲਗ੍ਰਾਂਮਵਾਂਕੇਆਗੈਫੁਗਾਪੈਸਠਪਰਗਯੋਖਜਾ
ਲਫੁਰਾਵੈਨਿਜਪੈਡੋਕਿਤਾ॥ਮੀਰਭਵਨਕੇਨਿਕਟਿਅੰਬਪਾਦ
ਪਦੀਨੰਚਿਤਾ॥੨॥ਛਪੈ॥ਪ੍ਰਭਚੋਕੀਤਿਹਰਾਰਸੂਲਫਿਗਸ
ਭਾਬਨਾਈ॥ਪਗਨੁਪਰਜਨਬਾਂਧਨਿਤਨਕੀਨੀਪਦਗਾਈ॥
ਪ੍ਰੇਮਾਕੁਲਤਨੁਭਯੋਇਸੁਪ੍ਰਭਚੰਦਲਗਾਈ॥ਜਿਹਦਿਸਬੈਠੈ
ਰਭੁਲਤਪਦੇਖਨਭਾਈ॥ਇਹਬਿਧਿਬਹੁਗਯੋਪ੍ਰੇਮਭਰਪੁਨਿ
ਪਦਗਾਯੋਬਨਗਵਨ॥ਤਾਹੂੰਸੋਗਵਨੇਪ੍ਰਾਨਜਨਬਰਨੈਤਾਂਕੀ
ਰਤਿਕਵਨ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਯਯੋਮੀਰਚਕ੍ਰਤਰਿਦੈਰੇਤਨਕਫੁ

ਉਪਾਇ॥ ਜਿਹ ਸਠ ਅੰਨ ਸਿਖਾ ਚਿਤਾਂ ਕੇ ਦੇਹ ਦਿਵਾਇ॥੪॥੧੫
 ਨਦੀ ਨੇ ਨਿਪ ਸੰਤ ਕੇ ਜੇ ਦੇਖਤ ਬੇਰਾ ਸਿਆਕ ਰਹੁ ਮੋਹੇ ਛੇਰ ਗਤ ਕੇ
 ਛਿਮੇ ਹੋ ਮਵਗੁਨ ਦਾਸਾ॥੫॥੧੬੧॥ ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਬਿ
 ਸਦ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਏਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭੂਰ ਦਾ॥ ਬਿਰਿ ਬਰਾਂ ਮਗੁਪਾਲ
 ਕੁਵਰ ਬਰੇ ਹੋਵਿ ਦਮਾਂਡ ਲਾ॥ ਛੀਤ ਸ੍ਰਮਿ ਜਸ ਵੰਤ ਗਦਾ ਪਰ
 ਅਨੰਤਾਨੰਦ ਭਲਾ॥ ਹੋ ਸੁਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਰਦ ਸ੍ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਨਾ
 ਰਿਨਾ ਗਾਇਣਾ॥ ਹਰਿਨਾ ਬਮਿ ਸ੍ਰਦਨੀ ਦਾਸ ਬੰਛ ਪਾਲ ਕਾਨੁ
 ਰਜ ਸਗਾਇਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀਵਨ ਭਗਵੰਨ ਜਨ ਸ੍ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਿ
 ਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਵਿਸਦ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਏਤੇ ਜਨ ਭਏ
 ਭੂਰ ਦਾ॥੧੬੬॥ ਨਿਬਰਤ ਭਏ ਮੀਸਾਰ ਤੇਤੇ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਾਂਨ ਸਬ
 ॥ ਉਪਦਰਾਂ ਮੇਰੇ ਨਪਰ ਸਰਾਂ ਮਰੀ ਗਾਧੂਖੇਤ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਤੁ
 ਤਕੁਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਸੇਖ ਸਾਂਈ ਕੇ ਵਾਸੀ॥ ਕਿੰਕਰ ਕੁੰਡ

ਹਿਸਦਾਸਖੇਮਸੇਛਾਰੋਪਾਨੰਦਾਜੈਦੇਵਰਾਖੋਬਿਦਰਦਯਾ
 ਲਦਸੇਦਰਸੇਹਨਪਰਮਾਨੰਦਾਉਂਪਵਰਪੁਨਾਬੀਚਤੁਰੇਨਗ
 ਨਕੰਝਓਕਝੇਵਸਤਅਬਾਨਿਰਬਰਤਭਏਸੀਸਾਹਤੇਤੇਮੇਰੇ
 ਜਲਮਾਂਨਸਬਾ॥੧੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਤਾਰਨਬਿਦਰਜੀਕੀ॥ਟੀਕ
 ॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਜਨਤਾਰਨਬਿਦਰਕਥਾਅਨੂਪਾ॥ਭੇਜਨੁਜਿ
 ਵਾਇਦਿਖਸੰਤਭੁਪਾ॥ਹਿਤਫਿਖੀਕਰਾਵਤਸਾਪਕਾਜਾਜੇਓਪ
 ਜਅੰਨਝੇਵਤਸਮਾਜਾ॥੧॥ਇਕਸਮੇਨਬਰਖਾਭਈਦੇਸਾ॥ਜੁ
 ਕਗਈਫਿਖੀਨਹਿਅੰਨਲੇਸਾ॥ਜਨਵਿਦਰਹਿਦੈਕੀਨੀਵਿਛਾਗ
 ਬਿਨਅੰਨਸੰਤਕਹਿਲਹਿਅਹਾਗਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨਜਗਾਬਿਨੁ
 ਸੇਵਸੀਤਾ॥ਤਜਪੁਰਬਨਵਸਭੁਜੀਏਅਨੰਤਾ॥ਨਿਸਪ੍ਰਭਸੁਪ
 ਨੇਮੈਕਹੀਆਇ॥ਤਜਪੁਰਨਭਾਗਾਨਿਜਫਿਖਿਕਟਾਇ॥੩॥ਭੁ
 ਲਿਭਾਂਤਗਾਪਵਨੈਉਡਾਇ॥ਮਿਲਹੈਅਨਾਜਸੰਤਨਭੁਗਾਇ॥

ਚਖਪੁਲੇਰਗਤਜਬਭਯੋਰੇਗਾਪੂਰਮਾਯਸੁਕੀਨੀਪਕਯੋਸੋਰ
 ੪॥ਛਪੇ॥ਅਪਸਮੈਸਬਕਪੈਲੇਗਬੋਰਾਯੋਰਗਤਾ॥ਤਿਛਕ
 ਟੇਕਹਾਮੰਨੁਲਗੇਗਾ॥ਨਭਿਨਜਗਤਾ॥ਹਾਸੀਕਰਸਬਦੇਖਿ
 ਸੁਨਤਜਨਮੋਨਿਗਾਹੀਤਬਾ॥ਦ੍ਵੈਹਜਾਰਮਨਮੰਨੁਤਿਛਕਿਨਕੀਨ
 ਜਬਾ॥ਦੇਖੇਅਨਾਜਕੇਛੋਰਬਰਸਗਲਲੇਗਚਰਨੀਪਰੇ॥ਪ੍ਰ
 ਰਤਾਬਛਾਇਸਦਰਗਤਕੀਸੰਤਲਾਜਰਖਪੂਰਛੋਰੇ॥੫॥੧੬੨॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਮਗਨਰੇਨੰਦਿਨਰੁਜਨਹਿ
 ਤਾ॥ਸਦਾਜੁਕਤਿਅਨੁਰਕਤਿਰੁਗਤਮੰਡਨਕੋਪੋਖਤਾ॥ਪੁਰਮਥੁ
 ਰਾਬਿਜਭੁਮਰਮਤਸਬਹੀਕੋਤੋਖਤਾ॥ਪਰਮਪਰਮਤ੍ਰਿਛਕਰ
 ਨਦੇਵਸ਼੍ਰੀਗੁਰਅਚਾਯੋ॥ਮਥੁਰਬੈਨਸੁਠਠੋਰੋਰੋਰਹਰਿਭਜ
 ਸੁਖਸਾਯੋ॥ਸੰਤਮਹੰਤਅਨੰਤਜਨਜਸੁਵਿਸਤਾਰਤਜਾਸੁ
 ਨਿਤਾ॥ਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਮਗਨਰੇਨੰਦਿਨਰੁਜਨਹਿਤਾ॥੧੬੩॥

ਸਾਖੀਸ਼ੀਸ਼ੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਸ਼ੀਮੀਚ
 ਤੁਰੇਨਗਨਸੇਕੇਨਕਰੈਅਸਕਾਯਾਤੀਅਸਮਰਪੀਗੁਰਹਿਕੋਤਨੀ
 ਨਗਤਕੀਲਾਯਾ॥੧॥ਏਕਸਮੇਗੁਰਆਇਗੁਰਾਖੇਕਛੁਦਿਨ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਨੇਤੀਅਆਈਪੁਤੀਸੇਵਸੇਪਰੁਲਗੀਤਿ॥੨॥ਜੇਸ੍ਰ
 ਮੀਆਯਸੁਕਰੈਸੇਕੀਜੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਨਿਸਦਿਨਤੀਅਜਿਹਸੀਗ
 ਰੈਕੈਸੇਪ੍ਰੇਮੇ॥੩॥ਲਖੀਭਗਤਤੀਅਉਰਹਿਗੁਰਬਿਨਤੀ
 ਕੀਨਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ਪਨਕਾਪਿਨਰਿਸਮਰਪਿਸਬਮਾਤਜੰਨਸਿ
 ਖਗੀਤਿ॥੪॥ਛੁਪੈ॥ਅਤਿਲੰਭਤਗੁਰਭੁਟੇਦੀਨਪ੍ਰਭਸਪਤ
 ਭਗਤਤਬਾ॥ਮੇਜਨਨੀਯਯਾਰਿਕੀਨਪ੍ਰਭਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਜਬਾ॥
 ਅਸਕਹਿਤਜਰਾਤਿਗਯੋਬਸਜੋਬਿੰਦਾਬਨਜਾਈ॥ਸੀਗੋਇ
 ਦਚੰਦਕਰਤਦਰਸਨਿਤਭੋਗਹਜਾਈ॥ਪੁਨਿਕੁੰਜਪਾਂਮਬਿਸ੍ਰਾ
 ਮਕਰਮਗਨਰਹੈਹਰਿਪ੍ਰਸਾਨਮੇ॥ਬਿਨੁਮਾਂਗੇਜੇਦੈਤੈਅਸੂਸੇਓ

ਪਾਇਸੁ ਖੁਗਨਾਨ ਮੈ॥ ਪਾਏ ਕਸਮ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਚਤੁਰਨਗਨ ਕੁ ਖੇਦਿ ਨ
 ਤੀਨਾ॥ ਦੁਪਖਾਂਡ ਲੈ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਸਰੁ ਪਨ ਵੀਨਾ॥ ਦਾਸੁ ਛੀਰ
 ਲੈ ਖੋਰ ਬਚਨੁ ਨਿਚਖ ਖੋਲੇ ਜਨਾ॥ ਸ੍ਰਾਮ ਰੂਪ ਬਰਦੇਖ ਪੀ
 ਤ ਅੰਬਰ ਪਾਰੇਤਨਾ॥ ਦੁਪਪੀ ਅਜਲੁ ਮਾਂਗ ਪੁਨਿ ਕਰੂੰ ਦੇਖ ਜੇ ਬ
 ਲਤ ਬਾ॥ ਚਕ੍ਰਤਰ ਹਿੰਮਨ ਮੈ ਭਗਤੁ ਫਿਰ ਸਿਸ ਦੇਖ ਉਂਸਾਂਤ ਜ
 ਬਾ॥ ੬॥ ਹੁਦਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਸਕੋ ਫਿਰ ਆਏ॥ ਮੈ ਤ
 ਹਿ ਦੁਪਪੀ ਆਇ ਘੋਅਾਂ ਨਹੁ ਫਿਰ ਪਾਏ॥ ਪਾਂਨੀ ਮਾਂਗ ਜੇ ਤੇ ਹਿ
 ਸੇਨ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਦੇਹੈ॥ ਪਾਂਨੀ ਸਮਈ ਤਾਂ ਦੁਪੁ ਜਾਇ ਪਰ ਪਰਮੇ
 ਲੈ ਪੈ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਬਿਨਵੈ ਭਗਤੁ ਗੁਲ ਹਿ ਪ੍ਰਸਾਰੇ ਦੁਪੁ ਬਰ
 ॥ ਕੈਸੇ ਦੇਹੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕੇ ਦੂਛੁ ਜੁ ਜਾਂਛੁ ਪਾਇ ਫਗ॥ ੭॥ ਈਸ
 ਬਚਨ ਪਰਮੀ ਸਭ ਗਤੁ ਬ੍ਰਿਜ ਪੁਰਮੇ ਆਯੋ॥ ਮਾਂਗ ਛੀਰ ਇਕ
 ਨਾਰਿ ਸੇ ਉਕਹਿ ਗੁਨ ਗਾਯੋ॥ ਬਾਲਕ ਅਚ ਅਬ ਗਏ ਭਗਤੁ ਕ

ਓਭੀਤਰਗਥੇ॥ ਛਾਤਬਰਾਬਰਿਤਾਕਤਾ॥ ਮਧਮਚਰਜਲ
 ਥੇ॥ ਇਹਬਿਧਿਪਰਚੇਬਹੁਭਾਂਤਦੈਦੁਪੁਬਤਾਵੈਪੈਤਹਾਂ॥ ਤਬ
 ਗਲਗਲਨੀਛੀਰਲੈਪਾਛੈਟਿਰਜਨਗਹਿਜਹਾਂ॥ ੯॥ ੧੪੩॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ ਮਾਪੂਕਰੀਮਾਂਗਸੇਵੈਭਗਤਤਿਨਪਰੋਬਲਿਹਾਰਕੀ
 ਓ॥ ਗੋਮਾਪਰਮਾਨੰਦਪ੍ਰਪੰਨਦੁਰਕਾਮਬੁਰਾਬੇਰਾ॥ ਕਾਲਖਸਾਂ
 ਗਨੇਹਰੁਲੇਭਗਵਾਂਨਕੇਜੋਗਾ॥ ਬੀਠਲੋਟੈਭੈਖੋਮਪੰਡਾਗੁਨੁ
 ਗਾਯੋ॥ ਸੁਜਾਮਸੈਨਕੇਬੀਜਚੀਪਤ੍ਰਿਪੀਪਾਗਵਿਗਾਯੋ॥ ਜੋਤਾ
 ਰਨੋਪਾਲਕੇਕੇਵਲਕੁਬੇਮੇਲਲੀਓ॥ ਮਾਪੂਕਰੀਮਾਂਗਸੇਵੈ
 ਭਗਤਤਿਨਪਰੋਬਲਿਹਾਰਕੀਓ॥ ੧੪੪॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਕੇਵਲ
 ਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥ ਕੇਵਲਸੁਨਾਂਮਯਾਤੀਕੁਮਾਗਾਕ
 ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਭਕੁਲਉਪਾਗ॥ ਚਲਿਆਏਬਹੁਇਕਸਮੇਸੰ
 ਤਾ॥ ਅਤਿਆਦਰੁਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਅਨੰਤਾ॥ ੧॥ ਗਹਿਚੁੰਨਨਾਂਹਿਗਯੋ

ਬਨਿਕਹਾਟਾਕੀਜੇਉਪਾਰੁਦੀਜੇਸੁਖਾਟਾਕਹਿਬਨਿਕਕੁਪਖੋਦੇ ३੫੯
 ਬਨਾਇ॥ਨਹਿਮਿਲੈਦਾਮਬਿਨੁਯਹਿਉਪਾਇ॥੨॥ਜਨਬਨਿਕ
 ਬਾਤਪਰਸੀਸਲੀਨ॥ਭਲਿਭਾਂਤਸੋਜਦੀਜੇਪ੍ਰਬੀਨ॥ਕੂਟੇਖੋ
 ਦਨਚਹਿਬਹੁਤੁਦਾਮ॥ਤੁਮਦੇਤਤਨਕਨਹਿਮਾਂਟਕਾਂਮ॥੩॥ਲੈ
 ਸੀਪੋਕਰਭੇਜਨੁਜਿਵਾਇ॥ਕੁਆਖੋਦਨਪੁਨਿਗਏਧਾਇ॥ਜ
 ਲਨਿਕਰਨਪਰਜਬਕੁਪਆਵਾ॥ਉਪਰਠਾਏਨਰਦੇਖਚਾਵਾ॥੪॥
 ਆਛਪੋ॥ਪ੍ਰਭਅਯਸੁਗਿਰਕੁਪਦਾਬਕੇਵਲਗਯੋਤਬਹੀ॥ਮ
 ਟੀਪਰਅਨਗਨਤਆਸਤਜਗੇਗੁਰਸਬਹੀ॥ਕੇਵਲਜੀਕੋਮਿ
 ਤੁਏਕਨਿਤਪ੍ਰਤਿਤਹਆਵੈ॥ਕੂਟੇਪਰਵੈਘਰੀਬੈਠਿਬੈਰਾਗਜਨ
 ਵੈ॥ਇਹਬਿਪਬੀਭੋਜਬਮਾਸਇਕਰਾਮਨਾਮਪੁਨਿਸੁਵਨਪਗ॥
 ਤਿਨਗਾਂਮਆਇਜਭਸੋਕਹੀਦੇਰੇਮਾਟੀਦੁਰਕਗ॥੫॥ਕਛੁਮਾਟੀ
 ਜਬਰਹੀਹਰੇਕਹਿਖੋਦਹੁਭਾਈ॥ਬਾਨੀਪ੍ਰਯਾਗੀਲਗੀਸਭਨਗੇ

ਪਗਲਪਟਾਈ॥ ਦੇਖੋ ਜੇ ਦਿਗਜਲਪਾੜ ਅਸੁ ਅਚਰਜ ਭਏ ਲੋ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਢੀ ਅਪਾਰ ਭੇਟ ਲਜਾਏ ਪਨ ਭੋਗਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਹੂ
 ਪਸੀ ਸਜਾ ਮੋਕੇ ਪਰਾਵਨ ਹਿਤ ਅੰਨ ਪੁਨਿ॥ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਸ
 ਬ ਸੰਤ ਕਰ ਕੋ ਨਨਾਂ ਮ ਪ੍ਰਭ ਪਰੈ ਗੁਨ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਮੀਆ ਪਹਿਯੋ ਕ
 ਹਤ ਕੁਬਾਤ ਬਜਾਨਹੁ॥ ਮੇ ਪਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਾਂਨਗਾ ਇਨ ਮਬਖਾ
 ਨਹੁ॥ ਹਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਤ ਕਾਲ ਭਗਤ ਹੀ ਅਕੀਤ ਬਜਾਂਨੀ॥ ਪਕੋ ਜ
 ਨਗਾ ਇਨਾ ਮੁਅਪਿਕ ਜਸੁ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਚਲੇ ਭਗਤੁ
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਰ ਕਾ ਫਿਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਾ ਦਈ॥ ਪਰਹੀ ਬੈਠੇ ਸੁਕਾ
 ਏ ਸੋਯੋ ਨਿਸ ਅਚਰਜ ਨਈ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀ ਖਚਰ ਗਦਾ ਪਦ ਮਛਾ ਪ
 ਲਾਗੇ ਜਨ ਤਨ ਮੇ॥ ਚਕਤ ਹੋ ਸਭ ਲੋਗ ਰਿਪ ਜਾਂਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮੇ
 ॥ ਕੋ ਮਤਿ ਪਾਗਾ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਾਗਾ ਇਕ ਕਾਲਾ ਭਗਤ ਨਿਸਾਨੀ
 ਪਈ ਮਾਲ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਜਾਲਾ॥ ਮਹਿ ਮਾ ਅਪਾਰ ਚਲਿ ਆਇ

ਬਹੁਸੰਤਮਹੰਤਅਨੇਕਬਗਾਇਕਸਮੈਨਾਰਿਭੇਜਨੁਕੀਓਕੁਵਾ
 ਤਾਂਕੋਦੇਖਛਗ) ੮) ਕੁੰਡਲੀਆਭਾਈਤੀਅਕੋਆਇਤਬਤਿ
 ਹਹਿਤਖੀਰਛਪਾਇਭਗਤਪਠੀਜਲਲੈਨਹਿਤਪਾਛੈਸੀਤਨਿ
 ਵਾਇਪਾਛੈਸੰਤਜਿਵਾਇਬਾਂਟਤਸਮਈਸੁਦੀਨੀਆਈਦੇ
 ਖਤਕੁਤਮੁਖੇਮਨਪੈਗਈਹੀਨੀਜਾਂਨੀਭਗਤਕੋਠਰਨਾਰਿਕਯੋ
 ਗੁਪਤਜਨਜਾਈਗਈਅਭਾਗੀਭਾਗਭਾਗਬਿਨੁਭਕਤਿਨ
 ਭਾਈ) ੯) ਪਤਿਕੀਨੇਤਿਨਐਭੁਰਿਸਤੀਨਪੁਤ੍ਰਭਏਤਾਸੁਾਵੈ
 ਕੰਨਾਪਾਲਨਸਕੈਪਕੋਕਾਲਦੁਖਰਾਸਾਪਕੋਕਾਲਦੁਖਰਾਸ
 ਭਗਤਦ੍ਵਾਰੇਪੁਨਆਈਸੁਤਕੰਨਾਐਸੰਗਪਤੀਜੇਕੀਨੇਜ
 ਈਸਾਮੀਕੋਕਿਨਜਾਇਕਯੋਤਿਹਤੀਅਕੋਦੁਖਅਤਿਅਏ
 ਹਸਕਰਕਹੀਹੁਖਹਿਤਤੁਮਕੀਨੇਪਤਿ) ੧੦) ਪਾਲਨਸਾਕਤ
 ਤੋਹਿਸੋਹਮਰੇਪਤਿਗੁਨਦੇਖਾਭੇਜਨੁਦੇਤਅਨੇਕਨਿਤਜੇਵਤਸੰ

ਤਬਿਸੇਖਾ ਜੇਵਤਸੰਤਾਬਿਸੇਖਦਯਾਕੀਨੀਤੀਅਪਰਪੁਨਿ।।ਦੁਹ
 ਬੁਹਾਰਤਰਹੇਈਹਾਂਭੇਜਨੁਮਿਲਯੋਸੁਨਿ।।ਬਹੁਰਬਿਦਾਕਰਦਈ
 ਨਬੈਬੀਤੋਅੰਨਕਾਲਨਾਗਈਰਿਦੇਪਛੁਤਾਤਕੀਓਪਤਿਕ
 ਰਤਨਪਾਲਨਾ।।੧੧।।ਸੋਰਠਾ।।ਪੂਰਤਾਬਛੀਅਪਾਰਸਿਖਜੁਭੇ
 ਬਹੁਆਇਨਗਕੋਹੋਕਹਾਵਿਸਤਾਰਕੇਵਲਜੀਕੀਭਗਤਿਬਗ।
 ੧੨।।੧੪੪।।ਮੂਲਛਪੇ।।ਸ਼੍ਰੀਅਗਰਅਨੁਗ੍ਰਹਤੇਭਏਸਿਖਜਸਬੈ
 ਪ੍ਰਮਕੀਪ੍ਰਯਾ।।ਜੰਗੀਪ੍ਰਸਿਪ੍ਰਯਾਗਾਬਿਨੇਦੀਪੁਰਨਬਨਵਾਗੀ।।
 ਨਹਸਿੰਘਬਲਿਭਗਵੰਨਦਿਵਾਕਰਵਿਛਬ੍ਰਤਪਾਰੀ।।ਕੋਮਲ
 ਰਿਦੈਕਿਸੋਰਜਗਤਜਗੰਨਾਬਸਲੁਪੋ।।ਐਰੇਅਨੁਗਓਦਾਕੇ
 ਮਖੀਦੀਪਰਮਪੀਰਲਘੁਉਪੋ।।ਤਿਬਿਪਿਤਾਪਮੋਦਨਜਬੈਸੋਰ
 ਭੁਜਿਨਸਿਰਕੁਯਾ।।ਸ਼੍ਰੀਅਗਰਅਨੁਗ੍ਰਹਤੇਭਏਸਿਖਜਸਬੈਪ੍ਰਮ
 ਕੀਪ੍ਰਯਾ।।੧੪੫।।ਕੁਰਤਖੰਡਕੁਪਰਸੁਮੇਰਟੀਲਾਲਾਹਾਕੀਪ੍ਰਯੁਤ

ਪ੍ਰਗਟਾ ਅੰਗਜ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦਾ ਸੋਝੇਰੀ ਜਗ ਜਾਗੈ॥ ਖਰਤਰਖੇ
 ਮਉਦਾਰ ਪ੍ਰਜਾਨ ਕੇ ਸੋਹ ਰਿਜਨ ਅਨੁਹਾਰੈ॥ ਸਸਟੁ ਤੇਲਾ ਸ
 ਬਦਲੇ ਹਕਰ ਬੰਸ ਉਜਾਗਰਾ ਹਰਿ ਦਾ ਸਕ ਵਿਧੇ ਮਸ ਬੈਨ ਦੁਪ
 ਕੇ ਆਗਾ ਅੰਤ ਕੁਲ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਦਾ ਸ ਅਨਿਨਦ ਸਪਾ ਅ
 ਪਟਾ ਰੁਰਤ ਖੰਡੁ ਪਰਸੁ ਮੇਰ ਟੀਲਾ ਲਾਹਾ ਕੀ ਪਧੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾ॥
 ੧੫੧॥ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਮੋਹਿਛੇ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਾ ਨਰ ਕੇ ਸੋ ਕੇ ਕਰੈ॥ ਚਾ
 ਰ ਬਰਨ ਅਸੁ ਮਰਿ ਕਰਾ ਜਾ ਅੰਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਰੁਗਤ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮਾਂਸ ਬਿ
 ਮੁਖ ਕੇ ਉਨਹਿ ਜਾਵੈ॥ ਬੀਰਾ ਚੰਦਨ ਬਜਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਰਤਨ ਬਰ
 ਖੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭੁਖਨ ਦੇਇ ਮਹਾਂ ਮਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕਰਖੇ॥ ਬੀਠੁ ਲਸ
 ਤਾ ਬਿਮਲੋ ਟਿਰੈ ਦਾਸ ਚਰਨ ਰਜ ਸਿਰ ਪਰੈ॥ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਮੋਹਿਛੇ
 ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਾ ਨਰ ਕੇ ਸੋ ਕੇ ਕਰੈ॥ ੧੫੨॥ ਰੁਗਤ ਨਿਕੋ ਕਲਾ ਯੁਗ
 ਭਲੇ ਨਿਰਵਾਹੀ ਨੀਵਾ ਬੇਤ ਸੀ॥ ਆਵਹਿ ਦਾਸ ਅਨੇਕ ਉਠਤ ਅ

੩੬੧

੦

ਦਰੁਕਰਲੀਜੀ। ਚਰਖੁ ਪਇਦੈ ਤੇਤ ਸਦਨ ਮੇਰੇ ਹਾਦੀ ਜੀ। ਠੇਰ
ਠੇਰ ਪੈ ਕਥਾ ਪੁਦੈ ਅਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ। ਮਪੁਰ ਬਚਨ ਮੁਹਲਾਇ
ਬਿਬਿਧ ਬਿਧ ਲਾਡਲ ਭਾਵੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਨਿਰਦੁਖ
ਨਰ ਚੇਤ ਸੀ। ਭੁਗਤ ਨਿਕੇ ਕਲ ਯੁਗ ਬਿਖੇ ਨਿਰਵਾਹੀ ਨੀਵਾਖੇ
ਤਸੀ। ੧੫੩। ਬਸਨ ਬਢੇ ਕੰਤੀ ਬਪੁ ਤੇਤੁ ਬਰਭਗਵੰਨ ਕੇ। ਯਹ
ਅਚਰ ਜਭ ਯੋਏ ਕਥਾਂ ਡਿਪੁ ਤਮੈ ਦਾ ਬਰਖੇ। ਯਹ ਜਤ ਰੁਕਮਕੀ
ਰੇਲ ਸਿੰਦੂ ਸਬ ਹੀ ਮਨ ਹਰਖੇ। ਭੋਜਨ ਰਾਸ ਬਿਲਾਸ ਕੀ ਸੁਕੇ
ਕੀਰਤ ਨੁਕੀਨੇ। ਭੁਗਤ ਨਿਕੇ ਬਹੁ ਮਾਂਦਾਨ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਦੀਨੇ। ਕੀ
ਰਤ ਕੀ ਨਭੀ ਮਸਤ ਮੁਨ ਭੁਪ ਮੇਰੇ ਰਖ ਅੰਨ ਕੇ। ਬਸਨ ਬਢੇ ਕੰ
ਤੀ ਬਪੁ ਤੇਤੁ ਬਰਭਗਵੰਨ ਕੇ। ੧੫੪। ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਤੁ ਬਰਭਗ
ਵੰਨ ਜੀ ਕੀ। ਟੀਕਾ ਦੇਹਰਾ। ਬੋਝੇ ਸੇਧਾ ਰਿਭੁਗਤ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਤੁ
ਬਰਭਗਵੰਨ। ਬਰਖ ਮਾਂਦੈ ਬਾਰਖ ਮਪੁ ਪੁਰਕਰਤ ਪਯਾਨ।

१ ਕਰਤਮਹੋਛੇਘੇਮਭਰਬਹੁਬਿਧਿਕਰਤਸਮਾਜਾਖਟਰਸਮਾਜ
 ਜਿਵਾਇਜਨਦੇਤਬਸਨਸਿਰਤਾਜਾ॥੨॥ਪਨੁਬਾਂਟੈਅਤਿਹਰਖ
 ਤੀਅਸਾਪਸੰਤਮਨਭਾਇ॥ਪਾਛੈਦਿਜਨਜਿਵਾਇਸਦਦੰਛਨ
 ਦੈਹਰਖਾਇ॥੩॥ਕੁਟਲਬਿਪ੍ਰਮਨਮੈਜਰਤਤੂਬਰਮਾਤਿਕੋਹੀ
 ਨਾ॥ਬਸੁਰਗੇਦੇਖੋਹਰਖਜਾਤਿਕੁਜਾਤਿਨਚੀਨ॥੪॥ਛਪੋਪਾਪ
 ਛੋਰੇਜਨਦੇਤਾਦਿਜੈਪੰਡਤਜੇਭਾਗੀ॥ਏਕਟੋਕਦੰਛਨਦੈਹਕਰਕੈ
 ਬਹੁਖਾਹੀ॥ਸਾਪਭੇਖਮੁਖਮਾਂਗਦੇਤਖਟਰਸਹਿਜਿਵਾਏ॥੫॥
 ਹਮਰੇਬਸੁਚਲੈਸੇਠਬਹੁਬਿਧਭੁਕਾਵੈ॥ਤਬਕਾਲਪਾਇ
 ਭਾਵੀਪ੍ਰਵਲਭਗਤਗੇਹਨਹਿਪਨੁਹੁਜੋ॥ਨਿਜਪਨਪੁਰੋਕੀ
 ਓਲਤਕਛੂਨਛਿਗਾਚਿੰਤਾਗੁਜੋ॥੬॥ਬਡੇਜਤਨਸੇਬੀਸ
 ਰੁਪਈਏਲੀਏਭਗਤਬਗਾ॥ਆਯੋਮਧੁਰਾਮਾਂਸ਼ਰਾਸਉਂਦਮੁ
 ਕੀਨੇਦੁਗਾਇਕਠੇਸੰਤਸਮਾਜਭਯੋਪੁਰਬਬਿਧਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕ

ਛੁਪਨਕਰਪਕਵੰਨਕਛੁਥੈਲੀਵਹਰੀਤੀ॥ਸੁਨਿਸਮਾਚਾਰਸ
ਠਬਿਪੁਤਬਕਰਕੁਮੰਤ੍ਰਆਏਹਰਖਾ॥ਕਬਤੁਨਹਿਮਾਂਨੈਮੰਤ੍ਰ
ਹਰੰਰੁਦੈਹਯਾਂਕੋਪਰਖਾ॥੬॥ਗੁਜਾਂਨਵੰਤਦਿਜਕਪੈਸਾਂਤਗਾਹਿ
ਤੇਤੁਮਭਾਣੀ॥ਭੁਲਨਚਿਤਵੇਰਿਦੈਕਬੈਭਗਤਨਿਬੁਰਆਈ
॥ਕੁਟਲਨਮਾਂਨਹਿਬਾਤਗਾਏਤੁੰਬਰਪਾਹਿਤਬਹੀ॥ਕਾਹੇਕਰਤਅ
ਵਾਰਜਿਵਾਵਹੁਦਿਜਰਿਖਅਬਹੀ॥ਕਰਜੇਰਸੇਠਸੋਪ੍ਰੇਸ
ਕਲਜੇਰਹਤੇਲੈਆਇਪਨ॥ਜੇਜੇਜਾਂਨਹੁਵਰਤਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਮੋਰਨਹਮਪੈਕਹੀਜਨਾ॥੭॥ਸੁਨਿਸਠਦਿਜਮਨਹਰਖਲੇ
ਬਾਂਟਨਪਨਰਾਸਾ॥ਇਕਛਾਂਦਾਜਿਹਦੇਤਦੀਏਤਿਹਰਖਪ
ਚਾਸਾ॥ਇਹਬਿਧਿਪਨਪਟਅਸੂਕੁਟਲਦਿਜਭੂਰਲੁਟਾਯੇ॥
ਨੈਕੁਨਪਟਈਸੋਜਸਭਨਮਨਬਿਸਮੈਆਯੇ॥ਸੁਨਿਪਰੇਚਰ
ਨਅਵਗੁਨਛਮਹੁਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀਅਪਾਰਜਬਾ॥ਲਜਜਾਰਾਖੀ

ਨਿਜਭਗਤਕੀਭਏਸਿਖਜਬਹੁਆਇਤਬਾ॥੮॥੧੪੫॥ਮੁਲ
 ਛਪੇ॥ਜਸਵੰਤਭਗਤਜੈਮਾਲਕੀਰੁੜਾਰਾਖੀਰਾਠਬਗਾਭਰ
 ਤਨਸੋਅਤਭਾਵਨਿਰੰਤਰਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥ਕਰਜੇਰੇਇਕਪਾਂਇ
 ਮੁਦਤਿਮਨਆਗਜਾਮਾਂਠੀ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਬਨਵਾਸਕੁੰਜਕੀੜਰ
 ਚਿਭਾਵੈ॥ਰਾਧਾਬੱਲਭੁਲਾਲਨਿਤਹਿਪ੍ਰਤਿਤਾਂਹਿਲਡਾਵੈ॥ਪਰ
 ਮਧਰਮਨਵਧਾਪ੍ਰਪੰਨਸਦਨਸਾਚਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਜਨਣ॥ਜਸਵੰ
 ਤਭਗਤਜੈਮਾਲਕੀਰੁੜਾਰਾਖੀਰਾਠਬਗਾ॥੧੫੫॥ਤਰੀਦਾਸ
 ਭਗਤਨਿਹਿਤਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਜੋ॥ਅਮਿਤਮਹਾਂਗੁਨਗੋ
 ਪਸਾਹਬਿਤਸੋਈਜਾਂਨੈ॥ਦੇਖਤੋਕੋਤੁਲਾਪਾਰਦੁਰਅਸੈਉ
 ਨਮਾਂਨੈ॥ਦੇਇਦਮਾਸੋਪੈਜੁਵਿਦਤਬ੍ਰਿਦਾਬਨਪਾਯੋ॥ਰਾਧ
 ਬੱਲਭੁਭੁਜਨਪ੍ਰਗਟਪਰਤਾਪਦਿਖਾਯੋ॥ਪਰਮਪਰਮਸ
 ਪਨਸੁਵਿਦਕਾਂਮਪੈਨਜਗਮੈਗਨਜੋ॥ਤਰੀਦਾਸਭਗਤਨਮੁ

੩੬੩

ਤਿਤਪਨਭਨਨੀਏਕੈਭਨਭੋ॥੧੫੬॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਹਰੀਦਾਸਭੀ
 ਕੀ॥ਟੀਕਾਸੋਰਠਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਖਾਂਨਹੀਦਾਸਕੁਲਬ
 ਨਿਕਮੇ॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨਤਭਪ੍ਰਾਂਪਨਕਾਂਸੀਛਿਗਗ੍ਰਾਮਹਰਿ॥੧॥
 ਤੀਨਸੁਤਾਤਿਹਗੇਹਸੰਤਨਦਈਬਿਵਾਹਜੋ॥ਆਯੋਜ੍ਧਰੰਦੇਰਿ
 ਛੀਨਨਾਤਿਕਾਬੈਦਤਭਾ॥੨॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸਬਭਗਤਸੋ
 ਕਹਿਭਗਤੁਡੋਲੀਮੈਮੁਰਿਪਾਇ॥ਸ਼੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਵਨਲੈਚਲਹੁਰਾ
 ਪਾਬੱਲਭਗਾਇ॥ਗਾਪਾਬੱਲਭਗਾਇਚਲੇਲੈਹਰਿਪਦ
 ਗਾਵਤਾ॥ਮਗਮੈਛੂਟੇਪ੍ਰਾਂਲੇਗਮਨਚਿੰਤਬਛਾਵਤਾ॥ਕੀ
 ਚਿਨਪ੍ਰਭਪਨਪੁਰਗਾਟੇਸੋਬ੍ਰਿਦਾਬਨਭਾ॥ਬੁਝਤਤਾਂਕੈਲੇਗ
 ਕਹੀਤਿਨਭਗਤਬਾਤਸਬਾ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਛੂਟੇਦੇਰਿਭੁਏਤੀ
 ਨਦਿਨਮਗਮੈਸ਼੍ਰੀਹਰਿਦਾਸ॥ਵਾਦਿਨਹੀਆਯੋਭਗਤੁਬ੍ਰਿਦ
 ਬਨਹਰਿਪਾਸਾ॥੪॥ਚੀਰਘਾਟਨੁਵਤਦਿਖੈਬ੍ਰਿਦਾਬਨਭਾ

ਗਿ। ਸੋਗੁ ਨ ਕਰਹੋ ਤਾਹੁ ਕਰਕਰਹੁ ਦਾਹੁ ਦੁਖੁ ਟਾਗੁ॥੫॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤਨ ਸ੍ਰੀ ਜਮੁ ਨਾਨੁ ਵਾਇ। ਕੀਓ ਦਾਹੁ ਗੁਰ
 ਕੇ ਛਲੇ ਰਿਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ॥੬॥ ੧੪੬॥ ਮੂਲ ਛਪੇ। ਭੁ
 ਗਤਿ ਭਾਰ ਜੂਝੇ ਜੁਗਲ ਪਰਮ ਪੁਰੰ ਪਰ ਜਗ ਵਿਦਤਾ। ਤਾਂ ਬ
 ਲੀ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਨਗੀ ਭੀਰ ਗੁਨ ਨਟਾ। ਦੋਖ ਜਾਇ ਸਾਬਿਸ
 ਦਾਸ ਗਾਂਵ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਰਚਨ ਭਟਾ। ਭੁਗਤਨ ਸੋਯ ਹਭਾ ਵਭ
 ਜੈ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜੈ ਸੋ। ਤਿਲ ਕਦਾਂ ਮਆਪੀ ਨ ਸੁਵਰ ਸੰਤ
 ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਅੰਧੇ ਸੋ। ਅਚੁਤ ਕੁਲ ਪਨਏ ਕਰ ਸਨਿ ਰਬ ਜੋ ਜੋ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਗਦਤਾ। ਭੁਗਤ ਭਾਰ ਜੂਝੇ ਜੁਗਲ ਪਰਮ ਪੁਰੰ ਪਰ
 ਜਗ ਵਿਦਤਾ॥੧੫॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਉਭੈ ਗੁਰ ਭਾਈ ਜੀ ਕੀ। ਟੀ
 ਕਾ ਦੋਹਰਾ। ਦ੍ਰੋਗੁਰ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭੁਗਤ ਨ ਟੀਗੀ ਤਿਸੁ ਭਲੀ
 ਨਾ। ਨੇਤੋ ਆਇ ਮੋਢ ਜਤਨੇ ਰੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨ॥੧॥ ਗਾਠੀ

ਲਾਦਸਮਗਰੀਦੈਭੰਡਾਹੀਸੰਗਾ॥ਤਿਹਸੰਗਦੇਤਰਲਾਇਹਿਤ
ਕਬਹੂੰਨਪਰਹੈਭੰਗਾ॥੨॥ਛਪੈ॥ਇਹਬਿਪਯੁਵਹਜਾਇਤਤਾਂਕ
ਛੁਤੇਟਿਨਆਵੈ॥ਨਿਜਗੁਰਕਰੈਮਹੇਛਚਾਹੀਅਮੇਉਪਜਾਵੈ
॥ਛਗਬੈਯੋਕੋਉਕੁਟਲਤਾਂਹਿਯਤਰਕਲਗਾਈ॥ਐਹੁ
ਗਾਭੇਦੇਤਿਆਪਚੁਚਕਰੇਗਾਈ॥ਛਰਕਾਯੋਜਲਚਹੂੰਓ
ਰੋਇਹਬਿਪਿਨਜੇਤੇਦੀਜੀਏ॥ਆਏਸੰਬੁਧਅਨਗਨਤਜ
ਨਚਹੁਦਿਸਕੇਹੀਅਭੀਜੀਏ॥੩॥ਕਰਨਾਨਾਪਕਵਾਂਨਪਾਂਚਦਿ
ਨਸੀਤਜਿਵਾਏ॥ਸੁੰਦਰਪਟਪਹਗਾਇਬਿਦਾਕੀਲੇਹੀਅਕੁਏ॥
ਪੁਨਿਚੇਲੇਪ੍ਰਤਿਕਯੋਭੋਰਜੈਹੋਤੁਮਆਗੇ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਭਗਤੁ
ਆਇਪਹਰੇਪਟਬਾਗੇ॥ਪੁਨਿਬੂਝੁਤਾਂਹਿਕਬੀਰਸੁਪਿਗਏਚ
ਕਤਵੈਸੇਮਲੇ॥ਲੇਈਪਤਿਛਗਾਹਿਬਤਾਇਤਿਓਆਏਜਨ
ਦੇਉਰਲੇ॥੪॥ਦੇਹਗਾਪ੍ਰਭੁਤਾਜਾਂਬਛਾਇਹਮਿਤਹੋਤ

ਏਕਾਜਾ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਭੰਡਾਰ ਤਿਹ ਗਏ ਆਪ ਜਨ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ੧੬੬॥ ੩੬੫
ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਕੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਰਤ ਬਿਸਦ ਪਰਮ ਪਾਰਖ ਦਸਿਖ
ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ਆਸ ਕਰਨ ਰਿਖ ਰਾਜ ਰੂਪ ਭਗਵਾਂ ਨ ਭਗਤ ਗੁਗਾਚ
ਤੁਰਦਾਸ ਜਗ ਅਭੈ ਛਾਪ ਛੀਪਾ ਚੁਚਤੁਰ ਵਗਾਲਾਖੇ ਅਦਭੁ
ਤਗਾਇਖੇ ਮਮਨ ਸਾਕਸ਼ ਮਵਾਚਾ ॥ ਰਸ ਕਰਾਇ ਮਲ ਗੋਰ ਦੇਵ
ਦਾ ਮੇਦਰ ਰੀਗ ਰਾਚਾ ॥ ਸਬੈ ਸੁਮੰਗਲ ਦਾਸ ਤਿਹ ਪਰਮ ਪੁਰੰ
ਧਰ ਭੁਜਨ ਭਟਾ ॥ ਕੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਰਤ ਬਿਸਦ ਪਰਮ ਪਾਰਖ ਦਸਿ
ਖ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥੧੫੮॥ ਰਸ ਰਾਸਿ ਉਪਾਸ ਕਰ ਭਗਤ ਬਰਨਾ ਬਭਟਾ ਨਿ
ਰਮਲ ਬੈਠਾ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਪੁਰਾਂ ਨ ਸਾਰ ਸਾਸ ਤੁਹ ਵਿਚਾ ਕੋ ॥
ਯੋ ਪੋਰੈ ਦੇ ਪੁਠਤ ਸਭ ਨ ਕੋ ਸਾਹੁ ਉਪਾ ਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨ ਤਲੀ
ਵਰੁੰਟ ਨਾਗਾਇਕ ਭਾਖੇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਸੁਭਿਰ ਸਾਂਚਨ ਤਨ ਕਰਨੀ
ਕੇਰਾਖੇ ॥ ਫਨੀ ਵੰਸਹੋ ਪਾਲ ਸੁਵਰਾਗ ਅਨੁਗ ਕੇ ਐਨਾ ਰਸ

ਰਾਸਿਉਪਾਸਕਭਗਤਰਾਜਨਾਬਭੁਟਨਿਰਮਲਬੈਨ॥੧੫੫॥ਕ
 ਠਨਕਾਲਕਲਿਯੁਗਾਮੈਕਰਮੈਂਤੀਨਿਹਕਲਿਕਰਹੀ॥ਨਸ੍ਰੁਪਤਿ
 ਰਤਿਤੁਜਾਗਾਕਿਸ੍ਨਪਦਮੋਰਤਿਭੇਰੀ॥ਸਬੈਜਗਤਕੀਛਾਂਸਕਰ
 ਕਤਿਨੁਕਾਜੇਤੇਰੀ॥ਨਿਰਮਲਕੁਲਕਾਹਬਡਾਪੀਨਪਰਸੇਜਿਹ
 ਜਾਣੀ॥ਵਿਦਤਬਿੰਦਾਬਨਵਾਸਸੰਤਮੁਖਕਰਤਵਡਾਈ॥ਸੰਸਾਰ
 ਸ੍ਰਦਸੁਖਬਾਤਕਰਫੇਰਨਾਹਤਿਨਤਨਚਈ॥ਕਠਨਕਾਲਕਲ
 ਯੁਗਾਮੈਕਰਮੈਂਤੀਨਿਹਕਲਿਕਰਹੀ॥੧੫੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਰਮੈਂਤੀ
 ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਸੇਖਾਵਤਿਸ੍ਰਿਪਨਾਮਭੁਨਪ੍ਰਗਟਖੰਡੇਲੇ
 ਵਾਸਾ॥ਤਾਂਕੇਪ੍ਰਗਤਕੀਸੁਤਾਕਰਮੈਂਤੀਸੁਖਰਾਸਿ॥੧॥ਵਸੀਸ਼
 ਮਮੂਰਤਰਿਦੈਬਾਛੇਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰਾਗੇਨੇਹਿਤਆਯੋਪਤੀਸਾਸੁ
 ਸਮੁਰਅਨੁਸਾਰ॥੩॥ਛਪੈ॥ਭੁਖਨਬਸਨਬਨਾਇਮਾਤਪਿਤਕੀ
 ਨਤਿਆਰੀ॥ਭੋਰਗਵਨਜੁਨਿਸਾਚੁਚਿਤਕਰਮੈਂਤੀਭਾਰੀ॥ਬਿ

ਖਜਾਰਤਿ ਯਹੁ ਭੂਭੁਯਾਹਿ ਹਿਤ ਕੋਟ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਤਿ ਸੰ
 ਗ ਸੁਖਾਂ ਮਯਾਂ ਹਿਰੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਸੁਖੁ ॥ ਅਬ ਜਗਤ ਲਾਜ ਸੋ
 ਕਾ ਜਨਮ ਹਿ ਆਪੀ ਨਿਸਰਾਹਤ ਜਚਲੀ ॥ ਪਿਤਰੇ ਰਭੁ ਏ ਫੁੰਫਲ ਕਰੀ
 ਏ ਗਏ ਨਰ ਬਨ ਗਲੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਗ ਕੰਨ ਜਾਤ ਤਿਹੀ ਮਗ ਫੂ
 ਢਤ ਆਏ ॥ ਕਰਮੈਂ ਤੀ ਤਿਹ ਦੇਖ ਫੂਟ ਕੇ ਕਰਗਤ ਕਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮਧਿ
 ਦੇਹਿ ਛੁਪਾਇ ਨੈ ਕੁਨ ਹਿਕੀ ਨ ਗਿਲਾਂ ਨੀ ॥ ਜਗ ਸੁਖ ਦਿਖ ਦੁਰਗੇ
 ਪਕਰੰਗ ਸੋ ਰਭੁਤ ਬਜਾਂ ਨੀ ॥ ਕਹੀ ਤੀ ਨ ਦਿ ਵਸਤ ਯਹੀ ਦੁਗੀ ਪੁਨਿ
 ਆਈ ਇਕ ਗਲਤੀ ਆ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਗੀਗਾ ਜਾਵਤ ਰਈ ਕਰਮ ਜਨ
 ਸੁਖ ਭਯੋ ਜੀ ਆ ॥ ੪ ॥ ਰੂਖ ਨਰੰ ਕਨ ਬਾਂਟ ਬਹੁ ਗਬਿ ਦਾ ਬਨ ਆਈ
 ॥ ਪਰਸਰਾਂ ਮਧਿ ਤਨ ਮਗ ਯੇ ਫੁੰਫਤ ਤਹ ਪਾਈ ॥ ਪਕਯੋ ਪਾਂਇ ਅ
 ਤਿ ਦਿਕ ਲਨਾ ਕਕਾਟੀ ਤੈ ਮੇਰੀ ॥ ਅਬ ਚਲੀ ਏ ਗੁਰਮਾਂ ਹਮਿ ਟੈਹ
 ਸੀ ਜਗ ਤੇਰੀ ॥ ਇਕ ਨਾਕ ਭਗਤ ਇਹ ਜਗਤ ਮੇਤਨ ਤਜਿ ਏ ਮਿਲ

ਕਪੁਨਿ। ਸੀਸਾਰਨਾਕਕਾਉਨਹੀ। ਮੂਤਕਭਏਪਰਨਰਕਸੁਨਿ।।
੫।। ਪਰਸਰਾਂਮਭਯੋਗਜਾਂਨਸੰਤਮਿਲਤੇਕੇਯਹਗੁਨ। ਲੇਖ
ਰੂਪਗੁਰਆਇਤਜੋਜਗਮੇਹਿਸਕਲਪੁਨਿ।। ਹਰਿਸੇਵਾਮੈਪ੍ਰੀ
ਤਿਕੁਪਸੁਨਿਈਸਬਬਾਤਾ। ਬੇਲਪਛੇਕਾਰਿਆਸਿਖਦੇਤਈ
ਹਾਰੰਗਰਾਤਾ। ਨਿਪਆਪਬਿਪ੍ਰਗ੍ਰਹਿਗਯੋਪੁਨਿਦੇਖਪ੍ਰੇਮਚ
ਰੁਤਰਯੋ।। ਯਹਕਰਮੈਂਤੀਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੁਨਤਕੁਪਤਹਮਗਲ
ਯੋ।। ੬।। ਸ੍ਰੀਜਮੁਨਾਕੇਤੀਰਸੁਤਾਦਿਜਵਰਕੀਠਾਢੀ। ਕਰੰਡ
ਡੋਤਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਨੈਨਜਲਪਾਰਾਬਾਢੀ। ਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨਤੀ
ਕੀਨਨਗਰਪਾਵਨਕਰਹੇਅਬਾ। ਅਨਿਕਬਾਰਗੀਟਾਰਚਰ
ਨਨਹਿਤਜਤਨਿਪਤਿਤਬਾ। ਆਈਪੁਰਬਾਹਰਕੁਟੀਰਚਿਸਕ
ਲਦੇਸਭਗਤੀਦਈ। ਕਛੁਦਿਨਵਸਿਪੁਨਿਮਥਰਾਗਈਭ
ਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੰਗਰਈ।। ੭।। ੧੪।। ਮੁਲਛਪੇ। ਗੋਵਿੰਦਚੰਦ

ਗੁਨਗੰਥਨਕੋਖਰਗਸੈਨਬਾਨੀਬਿਸਦਾਗੋਪੀਗੁਲਪਿਤਮ
 ਤਨਮਨਿਰਨੈਕੀਓਭਾਰੀਦਾਨਕੇਲਦੀਪੰਕਪੁਦੁਰਅਤਿਬੁਧਿ
 ਉਚਾਰੀਸਖਾਸਖੀਗੋਪਾਲਕਾਲਲੀਲਾਕਰਬੀਤਜੋਕ
 ਇਥਕੁਲਉਪਾਰਭਗਤਵਿਦਅਨਤਨਚੀਤਜੋਗੋਤਮਤੀਤੀ
 ਉਰਧਜਾਨਪਰਤਨਤਜਾਗੋਮੰਡਲਰਸਦਾਗੋਵਿਦਚੰਦਰ
 ਨਗੰਥਨਕੋਖਰਗਸੈਨਬਾਨੀਵਿਸਦਾ॥੧੬੧॥ਸਖਾਸੁਜਾਮਮ
 ਨਭਾਵਤੋਗੰਗਾਗੁਲਗੰਭੀਰਮਤੀਸੁਜਾਮਾਭੁਕੀਸਖੀਨਾ
 ਮਾਮਾਗਮਬਿਧਪਾਯੋਗੁਲਗਾਇਬ੍ਰਿਜਗਾਂਵਪ੍ਰਿਥਕੁਨੀ
 ਕੇਕਰਗਾਯੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇਲਸੁਖਸਿੰਧਅਪਟਉਰਅੰਤਰਧਰੀ
 ॥ਤਾਂਰਸਮੈਨਿਤਮਗਨਮਸਦਆਲਾਪਨਕਰਣੀਬ੍ਰਿਜਵਾ
 ਸਾਸਾਬ੍ਰਿਜਨਾਥਗੁਰਭਗਤਚਰਨਰਜਮਨਿੰਨਗਤੀਸ
 ਖਾਸੁਜਾਮਮਨਭਾਵਤੋਗੰਗਾਗੁਲਗੰਭੀਰਮਤੀ॥੧੬੨॥

੩੬੭

ਸਾਖੀਸ਼ੀਰੀਗਗਲਲੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਸੋਰਠਾ। ਆਯੋਨਿਪਬਿ
ਜਮਾਂਹਸਾਰੰਗਗਗਸੁਨਾਇਕੋ। ਰੰਗਗਲਾਇਹਠੰਧਾ
ਕੇਸਮਕੋਉਨਹੀ। ੧॥ ਬਰਵਸਕੋਗਏਦਾਸਨਾਰਿਸੰਗਆਯੋ
ਭਗਤੁ। ਗਾਯੋਪਦਸੁਖਰਾਸਿਰੀਸੁਨੇਨਿਪਰਹਨੈਨਜਲਾ। ੨
॥ ਛਪੈ। ਚਲੋਨਿਪਕਰਿਸੰਗਸੇਵਕਰਹੈਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਬਿ
ਦਾਬਨਜਲਜੀਵਤਜੈਕੈਸੇਸੁਖਬੀਤੀ। ਨਿਪਕੋਕਪਯੋਨਮਾਂ
ਨਕੈਦਕਰਸੰਗਚਲਾਯੋ। ਦਿੱਲੀਮੈਹਰੀਦਾਸਭੁਪਸਮਸੁ
ਇਛੁਡਾਯੋ। ਆਏਬਿੰਦਾਬਨਰਾਸਿਰਚਿਤਜੇਪ੍ਰਾਨਮਤਨਿ
ਪਗਏ। ਦਿੱਲੀਪਤਿਸੁਨਿਪਛੁਤਾਇਓਫਿਰਨਸਾਧਮੈਸ਼ੀਕ
ਹੈ। ੩॥ ੧੪੮॥ ਸੁਲਛਪੈ। ਸੁੰਤੀਸਲਾਪਜਸੰਤਨਜਭਾਦੁਤੀ
ਏਦਿਵਾਕਰਜਾਂਨੀਓ। ਪਰਮਭਗਤਪਰਤਾਪਪਰਮਪ੍ਰਯੋ
ਜਾਪਾਰੀ। ਸੀਤਾਪਤਿਕੇਸੁਜਸੁਬਦਨਸੇਭਤਅਧਿਕਾਰੀ। ੪

ਨੁਕੀਲੀਵਨਮੂਰਚਰਨਥਾਤੀਥਿਰਧਾਈ॥ਨਰਹਰਿਗੁਰਪਰ
 ਸਾਇਪੁਤਪੋਤੇਚਲਿਆਈ॥ਰਾਮਉਪਾਸਕਛਾਪਵਿਨੁਐਰ
 ਨਕਛੁਉਰਆਨੀਓ॥ਸੇਤੀਜਲਾਪਜਸੇਤਨਸਭਾਦੁਤੀਅ
 ਦਿਵਾਕਰਜਾਂਨੀਓ॥੧੬੩॥ਜੀਵਤਜਸੁਪੁਨਿਪਰਮਪਦਲ
 ਲਦਾਸਦੇਨੇਲਹੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਖਾਂਨਸਦਾਸਤਸੰਗ
 ਅਨੁਰਾਗੀ॥ਪਦਮਪਤਜਯੋਕਯੋਲੇਭਕੀਲਹਰਨਲਾਗੀ॥
 ਬਿਸ੍ਨੁਗਤਿਸਮਗੀਤਿਬਧੋਰੇਤਨੁਤਨਾਗਯੋ॥ਭਗਤਬ
 ਰਾਤੀਬਿੰਦਮਪਸਦੁਲਹੁਜਯੋਰਾਜਯੋ॥ਖਰੀਭਗਤਿਹਰਖਾ
 ਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਗਾਢੀਗਹੀ॥ਜੀਵਤਜਸੁਪੁਨਪਰਮਪਦਲ
 ਲਦਾਸਦੇਨੇਲਹੀ॥੧੬੪॥ਭਗਤਨਹਿਤਭਗਵੰਤਰਚੀਦੇਹ
 ਆਪੋਗੁਲਕੀ॥ਨਿਜਦਿਨਯਹੈਵਿਚਾਰਦਾਸਜਿਹਾਬਿਪਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ਤਿਲਕਦਾਮਸੇਪ੍ਰੀਤਿਹਿਦੈਅਤਿਹਰਜਨਭਾਵੈ॥ਪ

੩੬੮

ਰਮਾਰਥਸੇਕਾਜਹੀਏਸ੍ਵਰਥਨਹੀਜਾਂਨੈ॥ਦਸਪਾਮੰਤਮਰਾਥ
 ਸਦਾਲੀਲਗੁਨਗਾਂਨੈ॥ਅਰਤਹਰਿਗੁਲਸੀਲਸਮਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰੀਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੀ॥ਭੁਗਤਨਹਿਤਭੁਗਵੰਤਰਚੀਦੇਹੀਮਾਧੋ
 ਰਲਕੀ॥੧੬੫॥ਸ੍ਰੀਅਗਰਸੁਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇਪੁਰੀਪਰਿ
 ਪ੍ਰਯਾਗਕੀ॥ਮਾਂਨਸਵਾਚਕਕਾਂਇਰਾਮਚਰਨਨਚਿਤੁਦੀਨੈ
 ॥ਭੁਗਤਨਿਸੇਅਤਿਭਾਵੁਰਾਵਨਾਕਰਸਿਰਲੀਨੈ॥ਰਾਸਸਮ
 ਪ੍ਰਨਿਰਜੀਵਦੇਹਿਦੁਤਦਸਾਦਿਖਾਈ॥ਅਭੋਬਲਿਯੋਅੰਕ
 ਮੋਹੇਛੇਪੁਰੀਪਾਈ॥ਕ੍ਰਮਾਰੇਕਲਸਮੋਲੀਪ੍ਰਯਾਬਿਦੁਖਸਾ
 ਲਾਪਾਭਾਗਕੀ॥ਅਗਰਸੁਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇਪੁਰੀਪਰੀਪ੍ਰਯਾ
 ਗਕੀ॥੧੬੬॥ਪ੍ਰਗਟਅਮਿਤਗੁਨਪ੍ਰੇਮਨਿਪਿਧੀਨਿਬਿਪ੍ਰਤਿਹ
 ਨਾਮੁਪਕ੍ਰੋ॥ਸੁੰਦਰਸੀਲਸੁਭਾਵਮਪੁਰਬਾਂਨੀਮੰਗਲਕਰਾ॥
 ਭੁਗਤਨਕੋਸੁਖਦੈਨਛਲੇਬਹੁਪਾਦਸਪਾਤਗੁ॥ਸਦਨਵਸ

ਤਨਿ ਹਵੇ ਦਸਾਰ ਕੁਜਗ ਤਮ ਸੰਗੀ॥ ਸਦਾ ਚਰ ਉਪਰ
 ਨੇਮ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗੀ॥ ਦਯਾ ਦਿਸੁ ਵਸਿ ਆਗੇ ਕਥਾ ਲੋਕ
 ਪਾਵਨ ਕਥੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਅਮਿਤ ਗੁਣ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧਿ ਪੀਨਿ ਬਿਪ੍ਰਜਿ
 ਹਨ ਮੁਪਕਥੋ॥ ੧੬੭॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧਿ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇ
 ਹਰਾ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧਿ ਜਨ ਹੁਸੰਤ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਬਸਤ
 ਆਗੇ ਸਹਰ ਮੈਠਾ ਕੁਰ ਸੇਵਾ ਨੇਮਾ॥ ੧॥ ਏਕ ਜੰਮ ਨਿਸਰ ਹੁਤ
 ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਤਬ ਜਾਇ॥ ਜਲ ਲਾਗੀ ਭਰਾ ਅੰਨ ਨਿਤ ਮੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕਰਾਇ॥ ੨॥ ਭੋਗ ਲਗਾਵੈ ਤੁਲਸਿ ਦਲ ਸੀਤਲ ਜਲ ਅਚਵ
 ਈ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭ ਸਜਾ ਮਤ ਨੈਨ ਰਹੈ ਜਲ ਛਾਇ॥ ੩॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਬਰਖਾ ਭਈ ਬਹੁ ਭਈ ਕੀਚ ਮਗ ਮਾਂਹਿ॥ ਨਿਸਾ ਅੰਧ ਜਾਗੀ
 ਛਾਇ ਪਨ ਨਿਜ ਕਰ ਸੁਣਤ ਨਾਹਿ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਭਗਤ ਰਿਵੈ ਅ
 ਤਿ ਚਿਤ ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਿਹ ਬਿਪ ਜੇਹੈ॥ ਭੋਗੇ ਤਮ ਗਭੀਰ ਛੁਦ

ਤਲਲਨੀਚਰਿਸੈਏ॥ ਅਬਮਗਸੂਤਨਾਹਿਤਉਗਾਗਰ
 ਪਰਸੀਸਾ॥ ਚਲੇਰੁਯੇਹੀਅਪ੍ਰੇਮਉਤੈਸਿਸਤਨਜਗਦੀਸ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਮੈਲੀਨਮਸਾਲਤਬਆਗੇਜਾਵਤਭਗਤਕਗਕੇ
 ਉਬਾਰਕਨਿਜਗੁਜਾਤਚਲਅਬਅਟਕਤਸੁਖੁਕੇਉਪਰਿ
 ॥ ਪਾਛੇਲਾਯੇਭਗਤਪ੍ਰਭੁਜਮੁਨਾਤਟਆਏ॥ ਇਤਜਨਕਰ
 ਇਸਨੰਨਉਤੈਪ੍ਰਭਦੁਰਗਾਏ॥ ਜਬਗਾਗਰਿਧਰਸੀਸਪ੍ਰੇਮ
 ਨਿਧਿਮਗਪਗਦੀਨੈ॥ ਏਰੇਹਾਥਮਸਾਲਸੁਜਾਮਵੈਸੇਹੀਥੀ
 ਨੈ॥ ਇਹਬਿਪਿਜਨਕੋਪਹੁਚਾਇਗੁਰਮੰਤਰਪ੍ਰਜਾਨਭਏਸੁਤ
 ਬਾ॥ ਚਿਤਚਕਤਰਹੁਯੋਕਹੰਗਏਅਸਸੁਜਾਮਰੂਪਨਹਿਦੇਖ
 ਕਬਾ॥ ੬॥ ਭਯੋਪ੍ਰੇਮਨਿਧਿਗੁਨਪ੍ਰਭੁਦੁਰਸਨੁਫਲੁਪਾਯੋ॥
 ਕਥਾਕਰਤਰੁਰਪ੍ਰੇਮਨਾਰਿਨਰਸੁਨਤਸੁਹਾਯੋ॥ ਦਿਖਦੁਸੁਨ
 ਦੁਖੁਪਾਇਭੁਪਪ੍ਰਤਿਜਾਇਸਿਖਾਈ॥ ਕਰਤਕਥਾਬਿਭਚ

ਰਹਿਸਾ ਵਤਨਾ ਰਿਪਹਾਣੀ॥ ਸੁਨਿ ਬਾਦਸਾਹ ਰਿਸ ਮੇਰ ਕੋ
 ਲੈ ਆਏ ਤਤਕਾਲ ਨਗਾਤੀ ਅਰਮਤ ਕਰਤ ਛਲ ਲੋਗ ਕਹਿ
 ਬਸਤ ਨਿਕਟਿ ਜੋਤੇ ਰਿਪਹਾ॥ ੧੭ ॥ ਕਥਾ ਕਰਤ ਭਗਵੰਨ ਕੰਨ
 ਦੇ ਜੁਨੈ ਨਾ ਰਿਨਗਾ॥ ਰਿਸ ਕੈ ਕਾਂਹ ਉਠਾ ਬੁਰੀ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ
 ਖਛਗਾਭੁ ਪਕਹੀ ਨਿਜ ਦਾਸ ਕੈ ਦਰਹੋ ਯਾਂ ਕੋ ਅਬਾਭਲੀ
 ਭਾਂਤ ਨਿਸਤਾਰ ਬਾਤ ਛੋਡੈ ਭਗਤੈ ਤਬਾ॥ ਕਰੇ ਜੋਰ ਕਰਤ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਨਿਧਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਾ ਮੁਹਿ ਛਾਡੁ ਅਬਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਜਲੁ ਪਰ
 ਆਉ ਸੁਟਹਾ ਸੀ ਕਰ ਸਠ ਰਿਸੇ ਤਬਾ॥ ੧੮ ॥ ਕੰਡ ਲੀਆ ਅਬ
 ਛੂਟ ਨੇ ਕੋ ਛਲੁ ਕਰਤ ਸੋਨ ਛੂਟ ਬਿਨੁ ਡੰਡਾ॥ ਠਗੀ ਨਾ ਰਿਬਹੁ ਦਿ
 ਵਸ ਕਰਨ ਗਾਰ ਚਲਾਇ ਪਖੰਡਾ॥ ਨਗਾਰ ਚਲਾਇ ਪਖੰਡ ਬੰਦ
 ਗੁਹ ਵਰ ਬਸਦੀ ਨਾ॥ ਆਪੀ ਨਿਸ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਸੋਇ ਨਿਪਤੀ ਅ
 ਰਸ ਭੀ ਨਾ॥ ਚਾਬਕ ਮਾਰੇ ਚਾਰ ਆਬਦੀ ਜੋ ਛੋਡੁ ਤਬਾ॥ ੧੯

ਪਤਿਕੀ ਪਤਿਕੇ ਹਰਾ ਬਛਿ ਮੇਰੇ ਮਾਨੈ ਮਬਾ ॥੮॥ ਤੁਮਰੇ ਹਰਾ ਬਲੇ
 ਉਤਲੇ ਸੇਵਕ ਲਗਾ ਵੇਦੇ ਗਾਵਹੀ ਦਾਸ ਜੇ ਕੇਵਕੀ ਮਲੇਹ
 ਕਰ ਜਲ ਮੇਰਾ ਲੇਹ ਨ ਕਰ ਜਲ ਮੇਰਾ ਰਗ ਤੁਬੇ ਲੇਹ ਤਤੁ ਛਿ
 ਨ ਕਰਾ ਸਿਵ ਕਾ ਮੈ ਬੈਠਾਇ ਦਾਸ ਲਗਾ ਏਨ੍ਹਿ ਪਪਗ ਪਗਾ ਛਿ
 ਮਹੁ ਸੰਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿਖਾ ਓਸ ਠਕੀ ਨੀਹ ਮਾ ਚਾਹੁਤ ਨੀਹੁ ਬੁਦ
 ਇਜਾਹੁ ਅਬਹੀ ਨਿਯਹੁ ਤੁਮਾ ॥੯॥ ਸੇਰ ਠਾਲੀ ਜੇ ਪਨੁਦ ਸ
 ਗਾਂ ਮਮੁਹਿ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਨ ਕਰਹੁ ਬਹੁ ਹਨ ਲੀ ਜੇ ਨਾਮ ਮੇਰਿ
 ਬੁਲਾਵਨ ਭਗਤੁ ਕਹਿ ॥੧੦॥ ਯਹ ਭੇਟਾ ਤੁਵਲੀ ਨ ਸੰਤ ਦੁਖਾ
 ਵਹੁ ਕਬਹੁ ਨਹਿ ॥ ਨਿਪ ਕੋ ਪੀਰ ਜੁਦੀ ਨ ਗਯੋ ਭਗਤੁ ਜਲੁ ਪਕੇ
 ਪ੍ਰਭਾ ॥੧੩॥ ੧੪੮॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਦੁਬਲੇ ਯਾਹਿ ਦੁਨੀਆ ਕਹੈ
 ਸੇ ਭਗਤ ਭਜਨ ਮੇਟੇ ਮਹੰਤਾ ਸਦਾ ਚਾਰਹਾਰ ਸਿਖ ਜਤਨਾ
 ਗਾਬਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਖਾਣੀ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀਤ ਗਬਿ ਸਦ ਲਗੀ

ਹਿਕਲਯੁਗਕਾਣੀ॥ ਰਾਘੋਗੁਚਿਰਸੁਭਾਵਅਸਦਅਲਾਪ
 ਨਭਾਵੈ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨਨੇਮੀਮਿਲੇਸੰਤਨਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਤਾਥੇ
 ਲਪੁਰੇਨਿਖਗਯੋਪਨਅਹਰਨਹੀਰੇਸਤੰਤਾ॥ ਦੁਬਲੇਯਾ
 ਦੁਨੀਆਕਹੈਸੇਭਗਤਭੁਯਨਮੋਟੇਮਤੰਤਾ॥ ੧੬੫॥ ਦਾਸਨਕੇਦ
 ਸੰਤਕੋਚੋਕਸਚੋਕੀਏਮਡੀ॥ ਹਰਿਨਾਰਾਇਣਨਿਪਤਿਪਦਮ
 ਬੇਰਛੇਬਿਰਾਜੈ॥ ਗਾਂਢਉਸੰਗਾਬਾਦਅਟਲਉੱਪਦਭਲਛ
 ਜੈ॥ ਭੇਲੈਤੁਲਸੀਦਾਸਭੁੱਟਖਜਾਤਦੇਵਕਲਜਾਨੈ॥ ਬੇਹਿਬ
 ਬਿਗਰਾਮਦਾਸਸੁਹੇਲੇਪਰਮਸੁਭਾਨੈ॥ ਅੱਲੀਪਰਮਾਨੰਦ
 ਕੇਪੁਤਾਸਬਲਪਰਮਕੀਰਤੀ॥ ਦਾਸਨਕੇਦਾਸੰਤਕੋਚੋਕਸ
 ਚੋਕੀਏਮਡੀ॥ ੧੬੬॥ ਅਬਲਾਸਰੀਰਸਾਪਨਸਬਲਏਬ
 ਣੀਹਰਿਭਗਤਬਲਾਦਮਾਪ੍ਰਗਟਸਭਦੁਨੀਰਾਮਬਾਣੀਯੀਰ
 ਮਨਾ॥ ਲਾਲੀਨੀਰਾਲਛਾਯੁਗਲਪਾਰਵਤੀਭਗਤਪਨਾਖੀ

ਚਨਕੇਸੀਪੰਨਜਗੋਮਤੀਭਗਤਉਪਾਸਨਾ। ਚਾਂਦਰਹਾਂਨੀਬਿਦ
ਤਰੀਗਾਜਮੁਨਾਰੈਦਾਸਨਾ। ਜੇਵਾਹਰਖੋਜੇਇਸਨਕੁਵਰਹਇ
ਕੀਰਤਅਮਲਾ। ਅਬਲਾਸਰੀਰਸਾਪਨਸਬਲਏਬਾਈਹ
ਰਿਭਗਤਿਬਲਾ॥੧੭੦॥ ਕਾਨੁਰਦਾਸਸੰਤਨਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਹਿ
ਦੈਲਾਹੇਲਾਯੋ। ਸ਼ੀਗੁਰਸਰਦੇਅਇਭਗਤਮਾਰਗਸਤਯ
ਨਯੋ। ਸੰਸਾਰਪਰਮਨਹਿਛਡੁਛੂਟੁਅਰੁਸਾਚੁਪਛਾਨਯੋ। ਯੋ
ਸਾਖਾੜਮਚੰਦਜਗਤਸੇਇਹਬਿਪਨਯੋਗ। ਸਰਬਭੂਤਸਮ
ਵਿਸ੍ਵਗੁਨਨਗੀਭੀਰਅਤਿਭਾਗੇ। ਭਗਤਿਭੁਲਾਈਬਦਨਨਿ
ਤਕੁਬਚਨਕਬੁਨਾਹਿਨਕਕਯੋ। ਕਾਨੁਰਦਾਸਸੰਤਨਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿ
ਹਿਰਦੈਲਾਹੇਲਾਯੋ॥੧੭੧॥ ਲਟਕੇਲਟੇਗਾਅਨਾਬਿਧਪਰਮ
ਪਰਮਅਤਿਪੀਨਤਨਾ। ਕਹਨੀਗਨੀਏਕਏਕਪ੍ਰਭੁਪਦਮਨੁਰ
ਗੀ। ਜਸਬਿਤਾਂਨਜਗਤਨਯੋਸੰਤਸੰਮਤਵਡਭਾਗੀ। ਤੈਸੇ

ਈਪੁਤਸਪੁਤਨੁਤਫਲਤੈਸੇਈਪਰਸਾਹਰਿਹਰਿਦਾਸਨਦਾ
 ਸਟਹਲਰਚਨਾਪੁਨਸਰਸਾਸੁਰਸਰਾਨੰਦਸੰਪ੍ਰਦਾਇਦਿ
 ਛਕੇਸਵਅਧਿਕਉਦਾਰਮਨਾਲਟੇਲਟੇਗਾਮਾਂਨਬਿਪਪ
 ਰਮਪਰਮਅਤਿਪੀਨਤਨਾ॥੧੭੩॥ਕੇਵਲਰਾਂਮਕਲਿਯੁਗਾਂਕੇ
 ਪਤਿਤਜੀਵਪਾਵਨਕੀਆਗੁਰਗਤਰਾਂਗਵਤਿਬਿਮੁਖਜਗ
 ਤਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਂਨੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੇਗਅਨੇਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਤਮਾਰਗਅ
 ਨੈ॥ਨਿਰਮਲਗਤਿਨਿਰਕਾਂਮਅਜਾਤੇਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਤ੍ਵੰ
 ਰਸੀਤਮਹਰਸਮੀਲਕਹੁਣਾਂਕੀਰਾਸੀ॥ਤਿਲਕਦਾਮਨਵਪ
 ਰਤਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕ੍ਰਿਪਾਦਿਛਕਰਦੀਆ॥ਕੇਵਲਰਾਂਮਕਲਯੁਗ
 ਕੇਪਤਿਤਜੀਵਪਾਵਨਕੀਆ॥੧੭੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੇਵਲਰ
 ਮਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਸ੍ਰੀਕੇਲੰਨੂਕੀਸੁਨੋਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਬ੍ਰਿਜਗ੍ਰਹਿਗ੍ਰਹਿਮਾਂਗਤਦਾਨੁਨੀਤਾ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇਵਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼

੩੭੨

੨

ਨਮੁ॥ ਯਹਿ ਦੇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਾਕਰ ਕੇ ਵਲਗੰਮ॥ ੧॥ ਦਿਖਦੁ ਸੁਭੇਖ ਪ
ਰੀ ਅਗੰਨ॥ ਹਾਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦਾ ਠੰਨਾ ਦੇਖੇ ਨਕਿ ਸੁਹ
ਮਨੈ ਕੁਨੈਨ॥ ਤੁਮ ਚਹਤ ਦਾਨੁ ਸਠ ਦੀਨ ਸੈਨ॥ ੨॥ ਭਗਤੈ ਦਿਖਾਇ
ਫਿਰਾ ਕਯੋ ਬੈਲਾ॥ ਮਾਗੀ ਲਸਕੁ ਤਿਨ ਦੁਸੁ ਜੈਲਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਵਲਕੇ
ਹੀ ਅਦਯਾ ਆਇ॥ ਪਰੇ ਪਰੇ ਬਿਕਲ ਤਨੁ ਸੁਪਿਨ ਕਾਇ॥ ੩॥ ਤਿ
ਹ ਅੰਗ ਬੈਲਕੇ ਲਗੀ ਚੋਟਾ॥ ਤਿਹ ਅੰਗ ਭਗਤ ਕੇ ਪਰੇ ਲੋਟਾ॥ ਦਿ
ਖਦੁ ਸੁ ਚਕਤ ਪਗ ਪਰੇ ਆਇ॥ ਅਪਗਾ ਪਛਿ ਮਹੁ ਹਮ ਪਤਿਤ
ਇ॥ ੪॥ ਦੇਖੇ ਨਕਿ ਸੁ ਤੁਮ ਕਹਤ ਨੈਨਾ॥ ਅਬ ਦੇਖੇ ਤੁਹੀ ਅਪਗੀ
ਚੈਨ॥ ਇਹ ਬਿਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਜਨ ਬਛ ਅਪਾਗਾ ਭਏ ਸਿਖ ਜਸ ਕ
ਲ ਜੇ ਦੁਸੁ ਝਾਗ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਮੂਲ ਛੁਪੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸ੍ਰੀ ਪਦ
ਕਮਲ ਅਸਕਰ ਨਜ ਸਵਿਸਤ ਕੋ॥ ਪਗਮ ਸੀਲ ਗੁਣ ਸੀਦ
ਮਹਾਂ ਗੁਰੀ ਤਰਾਜ ਰਿਖਾ॥ ਪ੍ਰਥੀ ਰਾਜ ਕੁਲ ਦੀ ਪਤੀ ਮਸੁਤ ਵਿਦ

ਤਕੀਲਸਿਖਾਸਦਾਚਾਰਅਤਿਚਤੁਰਬਿਮਲਬਾਂਨੀਰਚਨਾ ੩੭੩
ਪਦਾਸੂਰਪੀਰਉਦਾਰਬਿਨੈਕੁਲਪਨਭਗਤਨਹਿਦਾਸੀਤਾਪ
ਤਿਰਾਪਾਸੁਮਹਭੁਜਨਲੇਮਕੂਰਮਧਕੋ। ਸ੍ਰੀਮੋਹਨਮਿਸ੍ਰਤਪਦ
ਕਮਲਅਸਕਰਨਜਸਵਿਸ਼ਤਕੋ॥੧੭੦॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਰ
ਵਰਚਾਜਾਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਦੋਹਰਾ। ਸ੍ਰੀਨਰਵਰਚਾਜਾਨਕੀ
ਕਥਾਸੁਨਤਦੈਯੋਮਾ। ਸਵਾਪਹਰਸੇਵਾਕਰਤਹਰਿਮੰਦਰਯ
ਨੇਮਾ॥੧॥ ਦੁਰੇਦਾਸਖਰੇਰਪੈਰੀਤਰਕੋਊਨਜਾਇ। ਕਾਲਪਾਇ
ਆਯੋਤਹਾਂਦਿੱਲੀਪਤਿਨਿਪਗਾਇ॥੩॥ ਛਪੈ। ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ
ਸਭਕੋਮੋਹਿਮਿਲਜੇਨਹਿਆਗੇ। ਅੰਨਹੁਬੇਗਬੁਲਾਇਗਏ
ਅਹਦੀਰਿਸਪਾਗੇ। ਨਰਵਰਕੇਜੇਦਮਸਕਲਬਿਪਤਿਨਕਹਿਦੀ
ਨੀ। ਉਤਰਲੈਸੋਟਿਰੇਭੁਪਸੋਕਹਿਰਿਸਭੀਨੀ। ਦਿੱਲੀਪਤਿਪ੍ਰੀ
ਛਪੇਤਪੁਨਿਆਪਗਾਯੋਜਹਜਨਰਯੋ। ਬਾਹਰਠਾਛੇਸਭਨਰਕੀ

ਏਏਕਾਪਭੀਤਰਲਾਜੋ॥੩॥ਕਰਸੰਪੂਰਨਸੇਵਲੀਨਲਿਪਵ
 ਰਤਬਾਗੋ॥੫॥ਛੈਰੰਤਪ੍ਰਣਾਮਕਰਤਪ੍ਰਭਰਸਮੇਪਾਗੋ॥੫੩
 ਸਾਹਦਿਖਚਕਤਉਠੇਨਹਿਮੇਰਿਦੇਖਯਹਿ॥ਲਾਈਪਗਸ
 ਮਸੇਰਕਟੀਮੈਂਡੀਜਨਕੀਤਯਾਪੀਰਜਨਤਜਾਗਨਿਪਵਰਤਉ
 ਨਿਤਜਨੇਮੁਕੀਨੇਸਬੈ॥ਚਿਕਤਾਰਪ੍ਰਭੈਪਰਦੇਕੀਓਕੀਨਸਲ
 ਮਨਿਪੈਤਬੈ॥੪॥ਗੀਯਗਯੋਦਿਖਸਾਹਦੀਨਜਾਗੀਰਮੈਰੁਤ
 ਬਾ॥ਬੀਤੋਕਛੁਟਿਕਕਾਲਪ੍ਰਾਨਤਜਾਗੇਭਗਤੈਜਬਾਸੁਨਿਬਿ
 ਤਬਲਪਤਸਾਹਭਯੋਚਖਭਰਬਰਬਾਰੀ॥ਜਨਸੁਤਦੀਨੇਗ
 ਭੁਬਹੁਰਬੇਲੇਪੁਜਾਗੀ॥ਯਹਬਾਲਕਸੇਵਨਜਾਂਨਕਰਤੁਮਪੁਜ
 ਕਰਸਜਾਮਕੀ॥੮॥ਸਗੰਮਪੁਜਾਰਨਕੋਦਏਮਾਗਚਾਹੈਦਾ
 ਮਕੀ॥੫॥੧੫੧॥ਮੁਲਛਪੈ॥ਨਿਹਕਿੰਚਨਭਗਤਨਿਰੁਜੈਤਰਿਪ੍ਰ
 ਤੀਤਹਰਿਵੀਸਕੈ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨਹੋਤਸੰਤਸੇਵਾਅਨੁਗਾਗੀ॥੫

ਹੀਆਖੁਰਪਾਗੀਤਿਤਾਂਹਿਜੇਸਰਬਸੁਤਾਗੀ॥ਸੰਤੋਖੀਸੁਠ
 ਸੀਲਸਦਾਆਲਾਪਨਭਾਵੈ॥ਕਾਲਬਿਖਾਨਹਿਜਾਇਨਿਰੰਤਰ
 ਗੋਵਿੰਦਗਾਵੈ॥ਸਿਖਸਪੁਤਸ੍ਰੀਰੰਗਕਉਦਤਪਾਰਖਦਅੰਸ
 ਕੇ॥ਨਿਤਕਿੰਚਨਭਗਤਨਭਜੈਤਰਿਪ੍ਰਤੀਤਤਰਿਬੰਸਕੈ॥੧੭੫
 ਤਰਿਭਗਤਭਲਾਈਗੁਣਗੰਭੀਰਬਾਂਟੇਪਰੀਕਲ੍ਯਾਨਕੈ॥ਨ
 ਵਲਕਿਸੇਗਝਿਛਵਹਤਅਨਿਨਮਾਰਗਇਕਪਾਗਾਮਘਰਬ
 ਚਨਮਨਹਰਨਸੁਖਦਯੰਨਤਸੰਸਾਰਾਪਰਉਪਕਾਰਵਿਚਾਰ
 ਸਦਾਕਰੁਨਾਕੀਰਾਸੀ॥ਮਨਬਚਸਰਬਸੁਰੁਪਭਗਤਪਦੋਂਨ
 ਉਪਾਸੀ॥ਪਰਮਦਾਸਸੁਤਸੀਲਮਨਮਾਨ੍ਯੋਕਿਸੁਸੁਯੰਨਕੈ॥
 ਤਰਿਭਗਤਭਲਾਈਗੁਣਗੰਭੀਰਬਾਂਟੇਪਰੀਕਲ੍ਯਾਨਕੈ॥੧੭੬
 ਬੀਛਲਦਾਸਤਰਿਭਗਤਕੈਦੁੰਹਾਥਲਾਡੂਲੀਆ॥ਆਦਿਅੰ
 ਦਨਿਰਬਾਤਭਗਤਪਦਰਜਬੂਤਪਾਗੀ॥ਗੁਣਜਗਤਸੰਐਤ

ਤੁਛ ਜਾਂ ਨੈਸੀ ਸਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਾਪਤਿ ਕੀ ਪਧ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਲਦੀਪ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਮਹਤ ਸਭਾ ਮੈ ਮਾਂਜ ਜਗਤ ਜਾਂ ਨੈਰੈ ਦਾਸੀ॥ ਪਦ ਪਠਤ
 ਭਈ ਪਰਲੋਕ ਗਤਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜਗ ਛੁਲਦੀਆ॥ ਬੀਠੁਲ
 ਦਾਸ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਦੁਹੰ ਪਾਥ ਲਾਭੁ ਲੀਆ॥ ੧੭੭॥ ਭਗਵੰਤ ਹ
 ਚੇਤਾ ਗੀ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕੇਸਨ ਮਾਂ ਨ ਕੋ॥ ਕ੍ਰਾਵਹਿ ਸ੍ਰੀ ਚੰਗ ਸੁਮਤਿ
 ਸਦਾ ਨੰਦ ਸਰਬ ਸੁਤ ਜਾਗੀ॥ ਸੁਜਾਮ ਦਾਸ ਲਪੁਲੰਭ ਮਨੋਲ
 ਖੈ ਮਨੁ ਰਾਗੀ॥ ਮਾਰੂ ਮੁਦਿਤ ਕਲਜਾਂ ਪਰ ਸਬੰਸੀ ਨਾਰਾਇਣ
 ॥ ਚੇਤਾ ਗੁਣ ਗੁਪਾਲ ਸੰਕਰ ਲੀਲਾ ਪਾਗਾਇਣ॥ ਸੰਤ ਸੇਇਕ
 ਰਜ ਕੀ ਮੋਤਿ ਖਤ ਸੁਜਾਮ ਜੁ ਜਾਂ ਨ ਕੋ॥ ਭਗਵੰਤ ਹ ਚੇਤਾ ਗੀ ਭਗਤ
 ਭਗਤ ਨਿਕੇਸਨ ਮਾਂ ਨ ਕੋ॥ ੧੭੮॥ ਤਿਲਕ ਦਾਸ ਪਰਕਾਸ ਕੋਧਰੀ
 ਦਾਸ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੇ॥ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕੋ ਸਿਵੀ ਦਾਂ ਨ ਦਾਪੀ ਚਟੇ
 ਕ ਬਲਾ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੀਸ ਜਗਾਏ ਵੈਦੈ ਨ ਕਲਾਬੀ

ਸੀਤਲਸੁਖਦਸਹਜਗੋਵਿੰਦਪੁਨਿਲਾਗੀ॥ ਲੰਛਨਕਲਾਰੀਗ੍ਰੀਰ
 ਪੀਰਸੰਤਨਮਨੁਰਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਮੁੱਖਸਦਾਰੋਰਸਕਭਗਤਨਿ
 ਜਭਿਰਪਰੀ॥ ਗੋਪਾਲੀਜਨਪੋਖਕੋਜਗਤਜਸੋਪਾਅਵਤਗੀ॥
 ੧੮੫॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਭਲੀਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥
 ਸੀਤਲਪਰਮਸੁਸੀਲਬਚਨਕੇਮਲਮੁਖਨਿਕਸੋ॥ ਭਗਤਿਉ
 ਦਤਿਰਵਿਦੇਖਿਰੁਦੈਬਾਰਜਨਜੋਬਿਗਸੈ॥ ਅਤਿਅਨੰਦਮ
 ਨਉਮਗਸੰਤਪਰਚਰਯਾਕਰਈ॥ ਚਰਚੁਪੋਇਰੰਡੇਤਵਿਦ
 ਤਭੇਜਨੁਵਿਸਤਰਈ॥ ਬਛਬਨਨਿਵਾਸਵਿਸ਼੍ਵਸਹਰਿਨੁਗ
 ਲਚਰਨਉਰਜਗਮਗਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਭਲੀ
 ਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥ ੧੮੬॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਧੀਰ
 ॥ ਵਿਹਗਾਰਾਮਦਾਸਹਰਿਭਗਤੁਬਰਧੇਮਭਗਤਕੀਖਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਛ
 ਹਿਤਆਯੋਤਹੰਏਕਸੰਤੁਭਗਵਾਂਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਦਾਸਬੈਠੇਜਹ

ਤੀਛਿਗਮੇਹੀ॥ ਦਾਹਨਕਰਮੈਦੀਓਭੁਪਤੁਹਿਨਟੀਕਹਤਗਨਾ॥
ਬਾਂਏਕਰਮੇਲੇਉਦਾਨੁਜੇਨਿਰਤਿਕੋਰਪੁਨਿ॥੩॥ ਛੁਪੇ॥ ਇਹ
ਬਿਧਿਦੁਹੁਪੁਣਕੀਨਸੁਨੀਇਕਨਿਪਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਵਤਤਬਨਟੀ
ਬੁਲਾਇਕੀਓਗਾਂਇਨਾਛਿਗਰਾਜਾ॥ ਰੀਝੁਜੇਨਿਪਤਬਦੇਤਏ
ਕਹੀਰੇਸੁਅਮੇਲਾ॥ ਬਾਂਮਬਾਮਕੀਓਹਾਬਦੇਖਨਿਪਰਿਸਰ
ਬੋਲਾ॥ ਕਾਹੇਏਤੇਅਪਮਾਂਨਕੀਅਦਾਹਨਕਰਜਗਦੇਵਦੀਅ॥
ਕਾਦੀਨਦਿਖਾਵਹੁਮੇਹਿਪ੍ਰਤਿਜੋਉਦੇਉਸੁਖੁਭੁਯੋਜੀਅ॥
੩॥ ਦੇਨਸਕੋਤਮਭੁਪਯੋਏਉਜਗਦੇਵਦੀਨਪਨਾਭੁਪਤਿਕੋਰ
ਠਪਕੋਦਿਖਾਵਹੁਦੇਉਤਰਤਗਨਾਦੀਜੈਮੇਹਿਅਮਾਂਨਜਾਇ
ਜਗਦੇਵਪ੍ਰਤੈਕਹਿ॥ ਕਾਟਦੀਓਸਿਰਸਪਦਥਾਰਧਰਛਾਂਪ
ਕਹੀਯਹਾ॥ ਜਬਲਗਦਾਸੀਆਵਤਨਹੀਤਬਲਗਨਿਪੈਨ
ਦਾਹੁਕਰਾ॥ ਲੈਸੀਜੁਗਟੀਵਹੁਪ੍ਰਪਤਿਥਾਭੁਉਘਾਕੋਸਭ

ਵਹਾ॥੪॥ ਦੇਖਤਹੀਨਿਪਪਕਸੇਮੁਹਛਪਰਬਜਾਕੁਲਭਾਖੀ॥
 ਪਨਕੀਟੀਹੰਨਬਾਤਸੀਸੁਕੇਥਾਰਹਿਰਾਖੀ॥ਮੈਜੁਕਹੀਤੁਹਿਭੂ
 ਪਦੀਚਿੰਦੁਨਕਰਵਾਂਕੋ॥ਯਹਿਕਹਿਅਬਲਾਫਿਰੀਸੀਸੁਪ
 ਤੇਜੇਕਸੇਤਾਂਕੋ॥ਹਰਿਪਦਗਾਯੋਤਿਨਪ੍ਰੇਮਭਰਗੀਸੁਓਫੇਜਗਦੇ
 ਵਤਬਾਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿਵਹਾਨਿਪਕੀਸੁਤਾਪਿਤਾਬੇਲਤਿਹਕਹੀ
 ਸਬਾ॥੫॥ਮੈਬਰਹੇਜਗਦੇਵਭੂਪਲੀਅਤੁਰਤਬੁਲਾਈ॥ਲੀ
 ਜੈਹਮਗੀਸੁਤਾਨੈਕਜਗਦੇਵਨਭਾਈ॥ਜੀਅਉਬਾਕਸੇਚਹਤ
 ਲੇਹੁਨਹਿਲੇਉਕਬੈਯਹਿ॥ਇਹਬਿਪਇਕਸਤਬਾਰਕਹੀਨਹਿ
 ਮਾਂਨੀਨਿਪਤਹਿ॥ਪੁਨਿਮਾਰਨਹਿਤਜਗਦੇਵਕੇਚਲੇਦਾਸਲੈ
 ਕਤਤਤੀਆ॥ਅਬਹੁੰਮਾਨੇਤਨੁਰਾਖੋਤੈਕੁਨਮਾਨਤਪੁਕੇਜੀਅ
 ੬॥ਅਰਿਲਾਭੁਪਸੁਤਾਫਿਰਾਸੀਸਕਾਟਅਲੇਜਬੈ॥ਦੇਖੋ
 ਚਾਹੈਨਾਗਿਸ੍ਰਿਤਕਚਖਾਫਿਰਤਬੈ॥ਚਕਤਹੇਸਭੁਲੇਗਦੇਖਪ੍ਰਵੁ

ਭੁਪੋਕੋ॥ ਸੁਨੁ ਹੁਕੁ ਬਾਹਰੀ ਦਾਸ ਅਬੈ ਸੁਖ ਰੂਪੋਕੋ॥ ੭॥ ਏਕੁ
ਗਤੁ ਗੁਨ ਕਯੋ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤਾ ਸੁਮੇ॥ ਸਭ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਕੋਇ
ਕਹਾ ਮਤਿ ਜਾ ਸੁਮੇ॥ ਏਕੁ ਸਮੈ ਹਰੀ ਦਾਸ ਛਾਤ ਉਪਰ ਗਏ॥ ੮॥
ਤਨ ਕਰਵੇ ਹੇਤ ਸੇਸ ਨਿਸਰੰਗ ਰਏ॥ ੯॥ ਤੰਕੀ ਦੁਹਤਾ ਸੰਗ ਸੀ
ਤਸੇ ਯੋ ਪਕੋ॥ ਗ੍ਰੀਖ ਮਗੁ ਤਿਤਨ ਨੰਗਾ ਤਹਾ ਬਹਿਧ ਕੋ॥ ਦਿ
ਖ ਨਿਜ ਚਾਦਰ ਦੀਨ ਸਪਦ ਉਤਰੇਤ ਬੈ॥ ਲੀਨੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਛਾਨ ਜ
ਗੇਦ ਪਤਿਜ ਬੈ॥ ੧੦॥ ਧੀ ਅਮੈ ਅਤਿ ਸਕੁ ਚਾਇ ਸੰਤ ਭਾਗੇ ਚ
ਪੈ॥ ਮਗ ਬੈਠੇ ਹਰੀ ਦਾਸ ਰੋਕ ਬੁਲਤ ਅਪੈ॥ ਕਹਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਵਨ ਗਏ ਏਕੰਤ ਲੈ॥ ਕੀਜੁ ਕਾਜ ਨਿਸੰਕਟੇ ਕਮੁ ਹਿਮੰਤ ਲੈ॥
੧੧॥ ਛਪੈ॥ ਦੁਸੁ ਰੂਪ ਮਤੁ ਸੁਨੈ ਕਰਹੁ ਪਰਦੇ ਮਹਿ ਕਾਜਾ ਦੇਖ
ਲੇਗ ਕਰਨਿ ਦੰਡ ਦੇ ਪੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ॥ ਜੇ ਦੁਖੁ ਸਪੁਜੇ ਨਜਾਇ
ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਵੇਜੇ ਕਹਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇ ਬਹੁ ਪੀਰ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਮ

ਪੁਨੇਪਗਾਸੀਪਰੀਦਾਸਕੇਗਜਾਂਨਕਰਬਿਖੈਬਾਸਨਾਮਿਟੀਤਿ
 ਹਾਗੋਵਿਦਕੁਤਲਪੁਰਗਤਕੋਸਬਬਿਤੰਤਤਿਨਸੁਨੇਯਾ
 ੧੧) ਜੇਰਠਾਨੈਕੁਨਕੀਨਗਿਲਾਂਨਭੁਪਤਿਕੇਛਿਰਕਤਸੇ।
 ਦੇਖਕੁਤਲਰਖਾਂਨਮੈਸੇਪਨਕੋਨਿਰਕਪਜੇ॥੧੨॥੧੪੩॥ ॥
 ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਨੰਦਕੁਵਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਕੋਨਿਜਪਗਤੇਨੁਪਰਦਯੋ॥
 ਤੰਨਮਾਂਨਸੁਰਤਾਲਮੁਲੈਸੁੰਦਰਸੁਨਸੇਪੈ॥ਸੁਪਾਅੰਗਕੁਰੰਗ
 ਗਾਂਨਉਪਮਾਕੋਕੋਪੈ॥ਰਤਨਾਕਰਸੰਗੀਤਰਾਗਮਾਲਾਰੰਗਰ
 ਸੀ॥ਰੀਝੇਰਾਪਾਲਾਲਕੁਗਤਪਦਰੇਨਉਪਾਸੀ॥ਸੁਰਨਕਰ
 ਖਰਗੁਸੁਵਨਭਗਤੀਪਨਜੀਅਤ੍ਰਿਫਲੀਓ॥ਨੰਦਕੁਵਰਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨਦਾਸਕੋਨਿਜਪਗਤੇਨੁਪਰਦੀਓ॥੧੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਹਰਿਕੁਗਤੁਬਰਓ
 ਪਜੇਜਾਤਸੁਨਾਗਾਨਿਤ੍ਤਜਗਾਂਨਕਰਯੋਮੈਸੇਬਹੁਬਿਪਸੁਗਦਿ

ਸਤਗੁਰਾਇਕਦਿਨਪ੍ਰੇਮਮਗਨਭਯੋਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਾਪ
 ਗਨੁਪਰਗਿਰਲਖਯੋਨਹਿਲਖਯੋਬਸਤਯੋਚੀਤਾ॥੩॥ਤਲ
 ਭੰਗਪ੍ਰਭਯੋਨਕੋਨਿਜਨੁਪਰਪਹਿਗਾਇ॥ਨਿਤਨੇਮਕਰਬੈਠ
 ਜਬਲੀਨਪਛਾਂਨਸੁਭਾਇ॥੩॥ਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਕੀਅਧਿਕ
 ਰੀਝੈਨਝਰਲਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਯਾਗੀਲਗੀਸੁਖਮਰਿ
 ਪਾਕੇਭਾਇ॥੪॥੧੫੩॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਯੋਖਕੇ
 ਸੰਨ੍ਯਾਸੀਏਮੁਕਟਮਣਿ॥ਚਿਤਸੁਖਟੀਕਾਕਾਰਭਗਤਸਰ
 ਬੇਪਰਗਾਖੀ॥ਦਾਸੇਦਰਤੀਰਥਰਾਂਮਆਚਰਨਬਿਪਭਾਖੀ॥
 ਚੰਦ੍ਰਦਯਹਰਿਭਗਤਰੰਥਨਰਸਿੰਘਾਗਨੁਕੀਨੀ॥ਅਧੇਮ
 ਪੁਸ਼੍ਪਦਨੁਸਰਸੁਤੀਪਰਮਹੰਸਕੀਰਤਲੀਨੀ॥ਪ੍ਰਬੋਧਾਨੰਦ
 ਮਭ੍ਰੁਜਗਦਾਨੰਦਕਲਿਯੁਗਪਨਾ॥ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਯੋਖ
 ਕੇਸੰਨ੍ਯਾਸੀਏਮੁਕਟਮਣਿ॥੧੫੪॥ਅਸੁੰਗਯੋਗਤਨੁਤ੍ਰਜਾ

ਗੇਵਰਕਾਦਾਮੁਦੇਬੇਦੁਨੀ॥ ਸਰਤਾਕੁਕਸਰਾਂਵਸਲਲਪੇ ३੭੮
 ਪ੍ਰਜਾਨੁਪਕੇਮਨਾ॥ ਰਾਮਚਰਨਾਮਨੁਰਾਗਾਮੁਤ੍ਰਿਛੰਕੇਸਾਂਚੇ
 ਪਨਾਸੁਤਕਲਤਪਨਪਾਂਮਤਾਂਹਿਸੇਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ ਕਠਨਮੋਹ
 ਕੇਠੰਧਤਰਕਤੇਗੀਕੁਲਛਾਸੀ॥ ਕੀਲਕ੍ਰਿਪਾਬਲਰੁਨਨਕੋਗਜ
 ਨਖਤੁਗਮਾਯਾਹਨੀ॥ ਅਸਾਂਗੇਗਤਨੁਤਜਾਗੇਵਰਕਾਦ
 ਸੁਦੇਬੇਦੁਨੀ॥ ੧੮੨॥ ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਮਹਿਮਾਅਨੰਤਕਰਹੈਕੋਨਬਖ
 ਨਾ॥ ਉਦੈਅਸਤਪਰਬਤਗਹਰਮਧਸਰਤਾਭਾਗੀ॥ ਜੇਗਨੁਰ
 ਤਿਬਿਸ੍ਵਸਤਾਂਤ੍ਰਿਕੁਆਸੁਪਾਗੀ॥ ਗੁੰਨੈਬ੍ਰਜਾਪ੍ਰਸਿੰਘਸਦ
 ਕਛੁਸੰਕਨਮਾਂਨੈ॥ ਅਰਪੁਨਜਾਤੇਪੈਨਉਲਟਉਰਪਕੋਅੰਨੈ॥
 ਸਾਂਖਸਬਦਨਿਰਮਲਕਹਾਕਾਬ੍ਰਜਾਪਦਨਿਰਬਾਂਨਾ॥ ਪੂਰਨਪ੍ਰ
 ਗਟਮਹਿਮਾਅਨੰਤਕਰਹੈਕੋਨਬਖਾਂਨਾ॥ ੧੮੩॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜ
 ਪਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਾਪਭੰਟਲਛਮਨਾਮਨੁਸਰਕੇ॥ ਸਦਾਚਾਰਮੁਨਿਬਿ

ਤਤੁਜਨਗੁਰੋਤਉਜਾਗਗ। ਰਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤ
 ਦਸਪਾਕੇਆਗਗ। ਸੰਤੇਖੀਸੁਠਸੀਲਹਿਦੇਸਾਹਬਨਹਿਲੇਸੀ
 ॥ ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸੰਤਮਾਰਗਉਪਦੇਸੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਤਬਖਾਂਨਕੇਨੀਰਖੀਰਬਿਵਰਨਕਕੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜਪਧੂਤ
 ਪ੍ਰਤਾਪਭੋਟਲੋਛਮਨਅਨੁਸਕੋ॥ ੧੮੪॥ ਦਾਪੀਚਪਾਛੈਦੁਸ
 ਰੀਕਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਿਜੀਤ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਜੀਤਨੇਤ
 ਨਾਹਰਪਦਦੀਓ॥ ਅਥਿਤਪਰਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਗਟਨਸੁਭਗ
 ਮੈਲੀਓ॥ ਉਦਾਸੀਨਕੀਸੀਵਕਨਿਕਕਾਮਨਿਨਹਿਰਾਤੇ॥ ਰਾਮ
 ਚਰਨਮਕਰੰਦਗਤਨਿਸਦਿਨਮਦਮਾਤੇ॥ ਗਲਤੇਗਲਤਅ
 ਮਿਤਗੁਨਸਦਾਚਾਰਸੁਠਸੀਲਲੀਤ॥ ਦਾਪੀਚਪਾਛੈਦੁਸਰੀ
 ਕਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਜੀਤ॥ ੧੮੫॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸੁਜੀਕੀ
 ॥ ਟੀਕਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੁਪੁਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਹਚਿਕੇਭਗਤੁ

ਕਾਰਨਕੀਨ ਅਨੁਪਕਰਨ ਸਕੈ ਕੇ ਉਤਰਾਤਾ ॥੧॥ ਛੁਪੈ ਬੈਠੈ ਬ
 ਨੇ ਮੇਧੇ ਮਮਗਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ ॥ ਦੁਰਗੁ ਦੇਖੈ ਕੁਟੀ ਦੁਰਕੈ
 ਕੇ ਹਰ ਅਵਤਾਰ ॥ ਮਨ ਮੈ ਭਗਤੁ ਵਿਚਾਰ ਅਥਿਤ ਭੁਖੇ ਗੁਰ ਅਯੋ
 ॥ ਕਾਟਦਈ ਨਿਜ ਜੰਘ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਸਨ ਸੁਯੋ ॥ ਦਿਖਾਇ ਪ
 ਧਾ ਮਇਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਭਯੋ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਜਾ ਮਤਨਾ ॥ ਵੈਦਰ ਸਨ
 ਕੀ ਓਸਨਾ ਸਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਲੀਓ ਜਨਾ ॥੨॥ ਵੇਹਰਾ
 ਦੇਤਨ ਕੇ ਉਹਰ ਖਪੈ ਤੇਇ ਅੰਨ ਜਗ ਮਾਂਧਿ ॥ ਕਾਟਦਈ ਨਿਜ ਜੰ
 ਘ ਜਨ ਕੇ ਬਰਨੈ ਨ ਸੁਤਾਂ ॥੩॥ ਵੈਸੇ ਕੀਨੈ ਤਨੁ ਭਗਤ ਜੰਘ ਭੋਰ
 ਪ੍ਰਭ ਅਧਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਿਤ ਦੁਖ ਸਪੈ ਤਾਂ ਕੇ ਕਾਟਤ ਪਾਪਾ ॥੪॥ ੧੫੪
 ਮੂਲ ਛੁਪੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਨਿਬਹੀ ਭਗਤ ਸਦਾ ਗਦਾ ਪਰਦਾ ਸਕੀ
 ॥ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ ਨ ਪਤਰ ਹਤ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਣੂ ਲੋ ॥ ਸੇਵਾ ਸਹ
 ਜ ਸਨੇ ਹਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰਸ ਫੂਲੇ ॥ ਭਗਤ ਨ ਸੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀ

ਤਿਸਬਹੀਮਨਭਾਈ॥ ਆਸੈਅਧਿਕਉਦਾਰਸਨਹਰਿਕੀਰਤ
ਗਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਸਮੁਸਹੀਯੈਅੰਨਕੈਮੁਪਨੇਅੰਨਨਆਸਕੀ॥ ਭੁ
ਲੀਭਾਂਤਨਿਬੀਭਗਤਸਦਾਗਦਾਪਰਦਾਸਕੀ॥ ੧੮੬॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਦਾਪਰਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ ਛਿਗਪੁ
ਰਬੁਰਾਨੁਇਕਰਹੇਬਗਾ॥ ਤਾਂਮਹਿਬੈਠੈਨਿਜਗੇਤਤਰਾਗਾ॥ ਕ
ਰਹੇਲੇਗਾਬਿਨਤੀਅਪਾਗਾ॥ ਨਹਿਗਏਨਗਰਸੁਖੁਭਯੋਸਾਗਾ॥
੧॥ ਹੀਅਵਸਤਗਦਾਪਰਸੁਜਾਮਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਜਾਗੇਯਗਾਸੁਖਹ
ਰਿਗਾਇਗੀਤਾ॥ ਹੁਤਿਸੀਤਭਈਬਰਖਾਅਪਾਗਾ॥ ਤਨਭੀਜ
ਬਸਨਮਨਦੁਖੁਨਭਾਗਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਭਯੋਕਸੁਦਿਖਕਠਨਗੀਤਿ॥
ਇਕਸੇਠਨਗਰਤਿਨਕਹੀਨੀਤਿ॥ ਰਾਵਰਿਗੂਹਿਪਨੁਮੇਦੀਨਭੂ
ਗਾ॥ ਕਰਸਾਪਸੇਵਨਤਹੇਇਦੂਗਾ॥ ੩॥ ਮਹਿਭਗਤੁਗਦਾਪਰਸਤਬ
ਗਾ॥ ਤਿਹਅੰਨਹੁਪੁਰਕਰਹੀਏਰਾਗਾ॥ ਮੰਦਰਸਦਾਪਰਾਇਰੁ

ਪਾਨਿਸਜਗਸੇਠਿਅਚਰਜਅਨੁਪਾ॥੪॥ਛੁਪੈ॥ਗਯੋਸੇਠਤ
 ਬਬਾਗਸੰਗਪੁਰਨਰਬਰਲੀਨੋ॥ਪੂਰਕੀਆਗਜਾਭਾਖਚ
 ਰਨਪਰਪੈਗਏਦੀਨੋ॥ਬਹੁਬਿਪਿਬਿਨਤੀਕੀਨਨੀਠਕਰਪੁਰ
 ਮੇਅੰਨੋ॥ਮੰਦਰਸੁਰਗਸਵਾਰਹੁਪੁਪਰਾਯੋਬਾਨੋ॥ਨਾਮੁਪੋਕੇ
 ਸੀਸਜਾਮਕੋਤਬਹਿਬਿਹਾਰੀਲਾਲਕਰਗਾ॥ਪੂਰਤਾਅਪਾਰਜ
 ਨਕੀਬਛੀਦੁਰਹੁਆਵਤਸੰਤਬਗਾ॥੫॥ਅਸੂਬਸੂਕਰਸੇ
 ਵਸੰਤਬਾਸੀਨਰਹੈਪਨਾ॥ਇਕਨਿਸਆਏਸੰਤਗੁਰਗੁਰੁ
 ਡਾਗੀਸਨਾਰੇਜਨੁਕਰਹੁਸਵਾਰਕੀਤਿਨਕਛੁਕਅੰਨੁਪਗਾਭੇ
 ਗੁਲਗੇਪੈਭੇਗਨੈਕੁਮਾਂਨੀਨਤਾਂਹਕਰਗਾਰਿਸਕਹਤਗਦਾਧਰਮਿ
 ਖਜਪ੍ਰਤਿਅੰਗੁਪਠੈਪੂਰਪ੍ਰਤਪਨਾ॥ਬਰਵਸਕਰਅਸਨਜਿਵ
 ਇਤਬਭੇਗਬਿਦਾਪੈਗਏਜਨਾ॥੬॥ਤੀਨਪੁਰਦਿਨਗਯੋਭੇਗ
 ਸਿਤਕਛੁਨਅਛੀਦੁਰੁਡਾਗੀਸਿਖਸਕੇਪੈਬਦਨਰਿਖਾਛੀ॥

ਭਗਤ ਕਹੀ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਿਤੇ ਕਬਹਿ ਛਡਾਵੈ ॥ ਇਤਨੇ ਹੀ ਮੈ ਸੇ
 ਸਿਖ ਆਯੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਪਰੇ ਰੁਪਈ ਆਪਾਂ ਢਮੈ ਭਗਤ ਭੰਡ
 ਹੀ ਸਨ ਕਯੋ ॥ ਲੈ ਮਾਰ ਸੀ ਸਪਨੁ ਚਹਤ ਤਿਤ ਲੋਭ ਤਪੈ ਬੈਠੇ
 ਯੋ ॥ ੭ ॥ ਉਲਟੀ ਸਮਝੀ ਸੇਠ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਯੋ ਗਿਸਾਈ ॥ ਹ
 ਥ ਜੇ ਰੁਯੋ ਖਰੇ ਭਗਤ ਸਬ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦ
 ਹ ਸੇਠ ਬੋਲ ਭੰਡ ਗੀਲੀਨੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਖਰ ਚੁਬੂਝ ਤਿਨ ਹੂੰ ਪ੍ਰ
 ਦੁਕੀਨੇ ॥ ਇਕ ਹਾਟ ਸੋ ਪਦੀਨੀ ਸਪਦ ਜੇ ਚਹੀਏ ਸੇ ਲੇਹੁ ਸਬਾ ॥
 ਜਾ ਦਿਨ ਪਨੁ ਕਹੂੰ ਨ ਆਇ ਛਰਤਾਂ ਦਿਨ ਲੈ ਪੈ ਭਗਤ ਤਬਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫੫
 ਮੁਲ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਸੀਵ ਸ੍ਰਾਮੀ ਸਰਸ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾਸ
 ਅਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤਿਨੁ ਤਮੁ ਦ੍ਰਿਛ ਦੇਹਿ ਨਿਜ ਬਲ ਕਰ ਰਾਖੀ ॥ ਠੀ
 ਏ ਸਰੁ ਪਾਨੀ ਦਲਾ ਲਨ ਸੁਰਸ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਪਰ ਚੈ ਪ੍ਰਦੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਜਾਨ ਮਨ ਹਰ ਸਜਹਾਇ ਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਮਨ ਲੋਗਾਨੁ

ਖਦਾਇਕਾ। ਨਿਤ ਸੇਵਤ ਸੰਤ ਨਸਦਾ ਦਾਤਾ ਉਂਤਰ ਦੇ ਸਗਾਤਿ॥
 ਹਰਿ ਭਜਨ ਸੀਵ ਸ੍ਰੀ ਸਰਸ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸਮਾਤਿ॥੧੮॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਸੋਚਣਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰ
 ਇਣ ਦਾ ਸਮਾਏ ਬੜੀ ਨਾਥਤਾ॥ ਮਥੁਰਾ ਕੀ ਨਿਵਾਸ ਕੇ ਸੇਵ
 ਰੇ ਰਹਤਾ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਸਨ ਦੇ ਤਨੁ ਨਾਰਿਨ ਕੀ ਭੀਰਤਾ॥ ਪਲੀ
 ਰਾਖ ਸੁਚੇਤ ਕੇ ਉਨ ਲੈ ਪੈਰੇ ਦਤਿ॥੩॥ ਛੁੱਝੇ ਦੇ ਤਮ ਸੁਰ ਕੇ ਉਲੇ
 ਤਨ ਹਿਚਾ ਕਰੁ ਰਾਖੇ॥ ਕੇ ਸੇਵਾ ਰਮਤ ਸੇ ਉਦੇਵਤ ਯਹ ਰਾਖੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਲੀਨੀ ਸੇਵ
 ਨਿਕਿਸਦੇ ਖਾਇ ਕਸੈ ਪ੍ਰਚਾਰੇ॥ ਸੇਵ ਸੁਪੋਟ ਸਿਰ ਦੇ ਭਗਤ ਚ
 ਲਹੁ ਗੇਹ ਪਹੁਚਾਇ ਦੁਗਾ॥ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮਿਲੇ ਦਬਾਨ ਸਿਖ
 ਪਕੇ ਚਰਨ ਪਹਿਚਾਨੇ॥੩॥ ਦੇਖ ਡਕੇ ਵਹੁਦ ਸੁਦੰਡ ਮਿ
 ਲੈ ਪੈ ਮੁਹਿ ਭਾਰੇ॥ ਭਗਤ ਤਾਂ ਹਿਰਖ ਦੇਖਾ ਸਿਖ ਬਾਤ ਨੀਏ॥

ਚਲਹੁਗੇਹਪਹੁਚਾਇਪੇਟਫਿਰੈਤਤਕਾਲਾਦੇਖਪੀਰਬਡਭਰ
ਤਵਹੀਠੈਕਤਨਿਜਭਾਲਾਤਿਨਦੀਨੀਪੇਟਲੁਟਾਇਸਬਭਯੋਸਿ
ਖਜਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਗਸਦਸਮੁਖੀਜੀਕੇਫਿਗਰਹੁਤਕਰਤਮੇਵਜ
ਗੇਭਾਗਬਗ॥੬॥੧੫੬॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਭਗਵੰਨਦਾਸਸ੍ਰੀਸੁਹਤ
ਨਿਤਸੁਰਿਦਸੀਲਿਸੰਜਨਸਰਸਾ॥ਭਜਨਭਾਵਅਰੂੜਗੁੜਗੁਨ
ਬਲਤਲਲਤਜਸਾ॥ਸੋਤਾਸ੍ਰੀਭਾਗੋਤਰਹਸਗਜਾਤਾਅਖੈਰਸਾ॥
ਮਥੁਰਾਪੁਰੀਨਿਵਾਸਮਾਸਪਦਸੰਤਤਇਕਚਿਤਾ॥ਸ੍ਰੀਜੁਤਐਜੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਧਾਮਸੁਖਕਰਮਨੁਚਰਹਿਤਾ॥ਅਤਿਰੰਗੀਰਸੁਪੀਰਮ
ਤਿਹੁਲਸਤਮਨਜਾਂਕੇਦਰਸਾ॥ਭਗਵੰਨਦਾਸਸ੍ਰੀਸੁਹਤਨਿਤਸੁ
ਰਿਦਸੀਲਿਸੰਜਨਸਰਸਾ॥੧੮੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਭਗਵੰਨਦਾਸਜੀਕੀ
॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਭੂਪਤੁਰਕੋਡੋਡੀਦਈਪ੍ਰੀਛਾਤਿਤਪੁਰ
ਮਾਂਹਿ॥ਤਿਲਕਦਾਮਜੋਧਾਰਨਹਰੁਤੈਸੁਨੀਸਬਕਾਹਾਹੁਤੈਸੁ

ਨੀਮ ਬਕਾਹੁਤ ਬੈਬਾਹੁਤ ਨਿਤਿ ਦੀਨੀ॥ ਪਹਰ ਸਭਾ ਭਗਵੰਨਾਮ
 ਆਪੈ ਗੰਏ ਭੀਨੀ॥ ਨੈਕੁਨ ਭੈਯੀ ਅਮਰ ਨਗਾ ਯੋਗ ਰਿਖੇ ਮਸਤੂਪਾ ਪਸੇ
 ਭਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਬਹੁਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਕੁਪਾ॥ ੧॥ ਏਹ ਗਾਵੈ ਧਨੁ ਨਿ
 ਪਮ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਮੰਦਰ ਸੁਭਾ ਬਨਾਇ॥ ਪਪਰਾਏ ਹਰਿ ਦੇ ਦ੍ਰੁਪ
 ਕਰਤ ਦਰਸ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਭਗਤ ਪੰਖ ਉਦ
 ਰਤਾ ਯਹਿ ਨਿਰਬਾਹੀ ਕਲਜਾਂ ਨਕੀ॥ ਜਰੀ ਨਾ ਬਕੇ ਦਾ ਜੁਨਿ ਪੁਨ ਅ
 ਤਿ ਪੁਭ ਮਨ ਭਾਯੋ॥ ਪਰਮ ਪਾਰਬਰਸ ਮਸਤਾਨ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਯਾਨੇ ਕਰਤ ਨੇਹੁ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਸੋਝੈ ਕੋਯੋ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਨੁ
 ਧਾਂ ਮੇਹੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿ ਮਤੇ ਕੋਯੋ॥ ਕੋਧ ਨੀ ਪ੍ਰਜਾਂ ਨ ਉਰੇ ਬਸੈ ਰਾਮ
 ਮਾਮੁ ਖਜਾਨੁ ਕੀ॥ ਭਗਤ ਪੰਖ ਉਦਾਰਤਾ ਯਹਿ ਨਿਰਬਾਹੀ ਕਲਜਾਂ ਨਕੀ॥
 ੧੮੮॥ ਸੋ ਦਰਸੈ ਭੁਰਾ ਮਕੇ ਜੁਨੁ ਹੁਸੀਤ ਤਾਂ ਕੀ ਕਥਾ॥ ਸੰਤ ਦਾਸ
 ਦਬਿਤ ਨਗਤ ਛੋਟੀ ਕਰਤਾ ਕੋਯੋ॥ ਮਹਿ ਮਾਮਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਭਗਤ ਦਿ

ਤਪਸੁ ਵਿਚਾ ਕੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਰੁਜਨ ਬਲ ਪਰ ਚੋ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰ
ਜੇਗਨ ਸੇਬਾ ਦਬ ਸਨ ਪਾਵ ਕ ਪ੍ਰਤਿ ਲੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਵਿਸਤਾਰ
ਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾ ਪਿਤਥਾ ॥ ਜੇ ਦਰਸੇ ਕੁਰਾ ਮੇ ਕੇ ਜੁਨੇ ਸੀਤ ਤਿਨ ਕੀ
ਕਥਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਬੂਝੀ ਏ ਵਿਦਤ ਕਾ ਨਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਗਮ
ਦਰਸੀ ॥ ਫਿਸ੍ਰੁ ਗਤ ਕੋ ਥੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਲ ਪਰਮ ਉਯਾਗ ਗਾਧਿ ਮਾਸੀ
ਲਰੀ ਭੀਰ ਸਰਬ ਲੱਛਨ ਕੇ ਆਗਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਹ ਰਿਜਨ ਜਾਂਨ ਪ੍ਰਿਏ ਅ
ਨੁਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਅਸਨ ਬਸੁ ਸਨ ਮਾਂਨ ਕਰਤ ਅਤਿ ਉੱਜਲ ਆਸੈ ॥
ਸੇ ਕੁਰਾ ਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫਿਸ੍ਰੁ ਸਬ ਪਰਵਸੀ ॥ ਬੂਝੀ ਏ ਵਿਦਤ ਕਾ
ਨਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਗਮ ਦਰਸੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕੁਰਾਤ ਰਤਨ ਮਾ
ਲਾ ਮੁਪਨ ਕੋ ਵਿਦ ਕੰਠ ਵਿਕਾਸ ਕੀ ॥ ਆਰਚਿ ਰਸੀਲ ਪਨ ਨੀਲ ਲੀ
ਲ ਚਿਸੁ ਮਤਿ ਸਰਤ ਪਤਿ ॥ ਵਿਦਤ ਭੁਕੁ ਅਨੁਕੁ ਬ੍ਰਜ ਕਤ ਬਹੁ ਬਹੁ
ਚਤੁਰ ਅਤਿ ॥ ਲਪੁ ਦੀਰਘ ਸੁਰ ਜੁਪ ਬਚਨ ਅਵਰੁੱਪ ਉਚਾਰਨ ॥

ਬਿਸਮੁਦਾਸ ਬਿਸਮੁਦਾਸ ਪਰਚੇ ਵਿਸਤਾਰਨਾ ਜਾਨ ਜਗਤ
 ਹਿਤ ਸਬਗੁਨ ਸੁਵਨ ਨਹਾਇ ਨਦੀ ਸਤੀ ਆ ਰੁਗਤ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁਪ
 ਨਗੇ ਵਿਦਕੰਠ ਵਿਕਾਸ ਕੀ ਆ ॥ ੧੬੩ ॥ ਰੁਗਤੇ ਸਰਗਤਿ ਕੁਵੇ ਤੇ ਖਕਰ
 ਸੰਤ ਨਿਪਤਿ ਵਸੇ ਭਵਗਾ ਸ੍ਰੀ ਜੁਤਿ ਨਿਪ ਮਹਿ ਜਗਤ ਸਿੰਘਤਿ
 ਰੁਗਤਿ ਪਰਾਇਨਾ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਏਸੁ ਵਸ ਸੀਲ ਲਛਮੀ ਨਹ
 ਇਹਾ ਜਾਸੁ ਸੁਜਸ ਸਹਜ ਹਕੁਟ ਲਕ ਲਿਕ ਲੁਖ ਲੁਪਾਇ ਕਮ
 ਆਗਾ ਅਟਲ ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਟ ਕਟਕਨ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ਅਤਹੀ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਾਰ ਤੰਡ ਸਮਤ ਮਖੰਡ ਨਦੋਰ ਦੰਡ ਕਰਾ ਰੁਗਤੇ ਸਰਗਤ
 ਕੁਵੇ ਤੇ ਖਕਰ ਸੰਤ ਨਿਪਤਿ ਵਸੇ ਭਵਗਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ
 ਸਿੰਘ ਪਰਾਜਾਨੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਦੇਹਗਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਨਿਪ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਓ
 ਜਹਾਂ ਭੋਧ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਸਿਵ ਕਾ ਮਾਂਹਿ ਚਢਾਇ ਪੂਰਾ ਆਗੈ ਕਰਤ ਸੁਹ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਪਹਰ ਸਸਤ ਪਾਛੈ ਚਲੈ ਸਮਰ ਜੀਤ ਸਦੋਇ ॥ ਕਾਬਲ

ਮੇਰੀ ਪਾਰਲਗ ਤੁਰਕਨ ਛਾਡੇ ਕੋਇ। ਆਇ ਮਿਲੇ ਮੁਖ ਘਸੁ
 ਲੈ ਮਾਂ ਨੀ ਨਿਪ ਕੀ ਮਾਂ ਨਾ। ਕਾਠ ਮੁਛੇ ਪੀਉ ਲਟ ਸੇਇ ਤਜੇ ਸੇਜਨ
 ੩। ਇਹ ਬਿਪ ਬਢੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਪ ਕਹਲੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਇ। ਠਾਕੁਰ ਮੇ
 ਜਨ ਪੇਤ ਜਲ ਮਾਪ ਸੀ ਸਨਿ ਜਲ ਜਾਇ। ੪। ਛਪੇ। ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਬਾਜ
 ਰਚ ਲੇ ਮਾਵਤ ਜਲ ਸੀ ਸਾ। ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਕੇ ਚਰਨ ਤਬੈ ਜੈ ਸਿੰਘ
 ਅਵਨੀ ਸਾ। ਬਹੁ ਉਪਮਾ ਮੁਖ ਕੀ ਨਿਪੰਨ ਤੁਵਨ ਮਭਗ ਤਬਗ।
 ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਕਪੰਤੂ ਮੈਭਗ ਤੀਕਗ। ਤੁਵਰਗ ਨੀ ਦੀਪ
 ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੂਪੁ ਜਗ। ਸੁਨਿ ਜੈ ਸਿੰਘ ਨਿਪ ਹੀ ਅਰੇ
 ਵਲੇ ਬਹੁਤ ਨੀ ਰਚ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗ। ੫। ਨਿਜ ਦਵਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਲਿਖੀ ਪ
 ਤਿਤ ਬਹੁ ਪਬਨਾਈ। ਨਿੰਦਾ ਝੂਠੀ ਕੀ ਨਦੁ ਸੁਤਿ ਹਦੇ ਹੁਸ ਜਾਈ। ਮੁ
 ਭਗਨੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗਾਮਤਿ ਝਲੀ ਨਛਿਨਾਈ। ਸੇਸੁ ਰੁਦੀ ਜੈ ਸਪ
 ਦ ਅੰਗੁ ਪਨੁ ਪੈਦੈ ਭਾਈ। ਜੇਕਰੇ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸੇਉ ਨਿਨ ਅਟਕਾ ਵਉਤ

ਹਿਕਗਾਐਸੇਹੀਕੀਨਿਤਬਦਬਾਂਨਪ੍ਰੇਮਰੂਪਬਾਣੀਸੁਖਗਾਥਾ॥੧੫੮॥
 ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਗਿਰਪਰਨਿਗ੍ਰਹਲੋਗਪਾਲਕੋਜਖਾਸਾਚਲੋਸੰਗਕੋ॥
 ਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤਪ੍ਰਸੰਪਗਾਂਨਅਤਿਗਦਗਦਬਾਂਨੀ॥ਅੰਤਰਪ੍ਰਭੋਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟੈਨਾਤਿਨਛਾਂਨੀ॥ਨਿਤਜਕਰਤਅਮੋਦਬਿਪਨਤਨਬਸ
 ਨਵਿਸਾਰੇ॥ਭਟਕਪਟਹਿਤਦੰਨਗੀਫੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੇ॥ਮਾਲ
 ਪੁਰੇਮੰਗਲਕਰਨਰਾਮਰਚੇਰਸਰੰਗਕੋ॥ਗਿਰਪਰਨਗ੍ਰਹਲੋਗ
 ਪਾਲਕੋਜਖਾਸਾਚਲੋਸੰਗਕੋ॥੧੫੯॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਿਰਪਰਨਗ੍ਰ
 ਲਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸੰਤਸੇਵੇਸੇਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਸ੍ਰੀਗਿ
 ਰਪਰਨਸੁਗ੍ਰਹਲਾ॥ਐਰਬਡੇਪ੍ਰਫੁਕੀਨਤਿਨਜਗਤਬਡਾਈਜਾਲ
 ॥ਜਗਤਬਡਾਈਜਾਲਮ੍ਰਿਤਕਜੋਇਸੰਤਬਗਾਤਿਹਚਰਨਮਿ
 ਤਲੇਤਪ੍ਰਿਦੈਨੈਕੁਨਗਿਲਾਂਨਕਰਾਜੇਅਗਜਾਂਨੀਬਿਪ੍ਰਤਿਨਹੁਮਿਲ
 ਕੀਨੇਮੰਤਾ॥ਜਾਤਿਕੁਨਾਤਿਨਦੇਖਮ੍ਰਿਤਕਜਲਅਚਪੈਸੰਤਾ॥੧॥

ਤਬ ਬੁਲਾਇਓ ਏਭਗਤੁ ਅਜਹੁ ਸਮਾਧਿ ਗਾਹਿਗਜਾਂਨਾ ਬੇਦਨ ਲਿ
 ਖਪਗੀਮ੍ਰਿਤ ਕਜਲ ਤੈਯਾਗੀ ਕੁਬਾਂਨਿ ਤੈਯਾਗੀ ਕੁਬਾਂਨਿ
 ਭੁਪਕ ਹਿਕੈ ਪਕਰਾਵੈ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਬੁੰਧਿ ਜਿਹੋ ਇਸੇ ਉਪਗਜਲ ਲਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਸੰਤ ਸਦਾ ਚਿਰਜੀਵ ਰਿਦੈ ਮੁਹਿ ਮਾਂਨ ਲੀਨ ਅਬਾ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕ
 ਉਠਾਵੁਏ ਕਸਾਚੁ ਮਾਨਹਿ ਤੁਵ ਪ੍ਰਵੁਤ ਬਾ॥ ੩॥ ਬਰਬ ਸਜਨੁ ਕੇ
 ਦਿਜਨਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਸੰਤ ਛਿਗਜਾਇ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ
 ਸਰਭੇ ਖਲ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਭੇ ਖਲ ਜਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਹਾਰਿ ਪਰਗ
 ਏ॥ ਉਠ ਬੈਠੇ ਵਹ ਸਾਪਘਾ ਲਤੇ ਚਰਨ ਪੁਵਾਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਤ ਜੇਤਿ
 ਪ੍ਰਾਂਤ ਚਕਤ ਸਬ ਦਿਜ ਚਰਨ ਨ ਪਗਾ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਢੀ ਅਪਾਰ ਗੁਣ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਤੁ ਮਹਾ ਬਗ॥ ੩॥ ੧੫੮॥ ਮੂਲ ਛੁਪੈ ਗੋਪਾਲੀ ਜਨ ਪੇਖ
 ਕੇ ਜਗਤ ਜੋਧਾ ਅਵਤਰੀ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਅੰਗ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮੈ ਸੇ ਮੈ ਯਸੇ
 ਵਾ॥ ਕਲ ਯੁਗ ਕਲ ਖੁਨ ਲਗੇ ਦਾਸ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਛੇਵਾ ਬਾਂਨੀ

ਸੀਤਲਸੁਖਦਸਹਜੋਵਿਦਪੁਨਿਲਾਗੀ॥ਲੰਛਨਕਲਾਗੀਗ੍ਰੀਰ
 ਪੀਰਸੰਤਨਮਨੁਰਾਗੀ॥ਅੰਤਰਮੁੱਖਸਦਾਰੋਰਸਕਭਗਤਨਿ
 ਜਭਿਰਪਰੀ॥ਗੋਪਾਲੀਜਨਪੋਖਕੋਜਗਤਜਸੋਪਾਅਵਤਰੀ॥
 ੧੮੫॥ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਕੁਲੀਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥
 ਸੀਤਲਪਰਮਸੁਸੀਲਬਚਨਕੇਮਲਮੁਖਨਿਕਸੋ॥ਭਗਤਿਉ
 ਦਤਿਰਵਿਦੇਖਿਰੁਦੈਬਾਰਜਜੋਬਿਗਸੋ॥ਅਤਿਅਨੰਦਮ
 ਨਉਮਗਸੰਤਪਰਚਰਯਾਕਰਈ॥ਚਰਣੁਪੋਇਰੰਡੇਤਵਿਦ
 ਤੇਭੇਜਨੁਵਿਸਤਰਈ॥ਬਛਬਨਨਿਵਾਸਵਿਸ਼੍ਵਸਹਰਿਨੁਗ
 ਲਚਰਨਉਰਜਗਮਗਤਾ॥ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਕੁਲੀ
 ਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥੧੮੬॥ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਜੀਕੀ॥ਪੀਰ
 ॥ਵਿਹਗਾਰਾਮਦਾਸਹਰਿਭਗਤੁਬਰਖੇਮਭਗਤਕੀਖੰਨਾਪ੍ਰੀਛ
 ਰਿਤਅਯੋਤਹੰਏਕਸੰਤੁਭਗਵੰਨਾ॥੧॥ਰਾਮਦਾਸੁਬੈਛੇਜਹ

ਤਹ ਬੁਝੇ ਤਿਹ ਜਾਇ। ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰ ਹਿਐ ਕਹਾਂ ਭਰਗਤ ਗੇਏ ਤਿਹ ਪ
ਇ॥੩॥ ਛਪੇ। ਸੰਤ ਚਰਨ ਬਰਧੇ ਇਕ ਯੋਆ ਵਤ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾ।
ਮੁਹਿ ਆਗੈ ਬਨੇ ਕਾਂ ਮ ਬਤਾ ਵਹੁ ਸੇ ਸੁਖ ਰਾਸਾ। ਕਰਹੁ ਅਸਨ ਵ
ਹਾਮਾਇ ਅਸਨ ਪਾਵਉ ਤਿਹ ਹਾਥਾ। ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤ ਵਦਾ ਸਯਰੀ
ਪਾਯੋ ਪਰਾਮਾਥਾ। ਦਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤੁ ਗਦਗਦ ਭਯੋ ਨੈਨ ਨੀਰ
ਭੀਗੇ ਬਸਨ। ਡੰਡੇ ਤਕਰਤ ਜਨ ਪਰਸਪਰ ਬਹੁਰ ਸੰਤ ਕੀ ਨੈਅ
ਸਨ॥੩॥ ਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਸੁਤਾ ਭਰਗਤ ਰਾਮ ਦਾ ਸਕਾ ਜਰਚਾ।
ਸੰਚ ਸਮਗੀ ਕੀ ਨਖ ਵਾਈ ਸੰਤ ਨ ਮਨਿ ਖਚਿ। ਸੁਤ ਕ੍ਰਤਾ ਦਿਕੁ
ਟੇ ਬਦੇਖ ਸਬਦ ਖੀਭਏ ਮਨਾ। ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਰਚੇ ਬਿਵਾਹ ਭਰਗਤ
ਸੇਊ ਬਾਂਟ ਸੰਤ ਗਨ। ਵੈਤੀ ਨ ਬਾਗਇਹ ਬਿਧ ਕਰੀ ਤਬ ਕੁਟੈ ਬ
ਇਹ ਸੰਤ ਕਰ। ਤਾਲਾ ਵੈਹ ਨਿਜ ਹਾਥ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰ ਹੋ ਅੰਨ
ਪਾਗ॥੪॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰ ਪਕਵਾਨ ਕੇਠਰੀ ਦੀਨੈ ਤਾਲਾ। ਚਲੈ

ਨਬਸੁਕਛੁਭਗਤਜੰਦੁਆਵਨਭਯੋਕਾਲਾਜਗਤਹਰੂਪੇਲੇ
 ਗਭਗਤਦਿਖਸਾਪਬੁਲਾਏ। ਕੁੰਜੀਅੰਗੁਲਗਾਇਸਕਲਪਕ
 ਵੰਨਲੁਟਾਏ। ਇਕਨਰਯਾਹਭੇਦਸਕਲਲੁਟੇਜਾਇਕਹੀਸਨ
 ਬੀਧਿਪ੍ਰਤਿ। ਰਹੀਸੇਰੁਬਸਤੁਨਹਿਕੋਠਗੀਗੇਹਉਤਾਰੀਜੰਦੁਕਤ
 ਪ॥ ਸਕਲਕੁਟੀਬੀਲੇਗਕੋਪਭੁਰਦੇਬਨਆਏ। ਤਾਲਾਖੇਲਤ
 ਕੇਚਕਤਪਕਵੰਨਬਛਾਏ। ਦਸਗੁਨਬਛਗਈਬਸਤੁਬਨੀ
 ਆਗੈਤੇਨਿਰਮਲਾ। ਰਾਮਦਾਸਕੋਪਰੇਚਰਨਸਬਬਹਤਨੈਨਜ
 ਲਾ। ਇਹਬਿਧਿਬਿਵਾਹਪੂਰਨਭਯੋਜਸੁਛਾਯੋਸਬਦੇਸਬਗ।
 ਯਹਕੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਸਬਤਜਹੁਨਨਰਕਬਭੁਲਕਗ॥੬॥੧੬०॥
 ਮੂਲਛੁਪੇ। ਬਿਪ੍ਰਸਾਰਸੁਤਘਰਜਨਮਰਾਮਰਾਇਹਰਿਰਤਿਕ
 ਰੀ। ਭਗਤਗੁਜਾਂਨਬੈਰਾਗਯੋਗਅੰਤਰਗਤਿਪਾਗੁਜੋ। ਕਾਮਭੇ
 ਧਮਦਲੇਭੁਸੇਤਸਤਸਰਸਭਤਜਾਗੁਜੋ। ਕਥਾਕੀਰਤਨਮਗ

ਨਸਦਾਅਨੰਦਰਸਸੁਲੋ॥ਸੰਤਨਿਰਖਮਨਮੁਦਿਤਉਦਿਤਗਵ
 ਪੰਕਜਫੁਲੋ॥ਬੈਰਭਾਵਜਿਨਪ੍ਰੇਮਕੀਅਤਾਸੁਪਾਗਾਖਿਸੁਦ
 ਪਰੀ॥ਬਿਪ੍ਰਸਾਰਸੁਤਘਰਜਮਰਾਮਗਾਇਹਰਿਰਤਿਕਰੀ॥੧੯੭
 ਭਗਵੰਤਮੁਦਿਤਉਦਾਰਜਸਰਸਰਸਨਾਅਸ਼੍ਰਦਕੀਆਕੁੰ
 ਨਬਿਹਾਰੀਕੇਲਸਦਾਅਕੁੰਤਭਗਮੈ॥ਦੰਪਤਸਹਜਸਨੇਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪਰਮਿਤਿਪਰਕਾਸੈ॥ਅਨੰਨਿਭਜਨਰਸਰੀਤਿਪੁਸ਼੍ਟਮਾਰਗ
 ਕਰਦੇਖੀ॥ਬਿਧਨਿਖੇਪਬਲਤਾਗਪਾਗਾਰਤਿਹਿਦੈਵਿਸੇਖੀ
 ॥ਆਪਵਸੁਤਸੰਮਤਿਰਸਕਤਿਲਕਦਾਮਪਰਸੇਵਲੀਆ॥ਭ
 ਗਵੰਤਮੁਦਿਤਉਦਾਰਜਸਰਸਰਸਨਾਅਸ਼੍ਰਦਕੀਆ॥੧੯੮
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਸੋਰਠਾਸਹਰਅਗ
 ਰੇਭੁਪਤਿਹਦਿਵਾਨਭਗਵੰਤਜਨਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਰੁਪਸੰਤ
 ਬਿਪ੍ਰਕੀਸੇਵਕਗ॥੧॥ਬ੍ਰਿਜਵਾਸੀਨਰਨਾਰਿਤਿਹਕੇਰੁਗਰਸਮਭ

ਨਕੈ॥ ਦੈਪੈ ਬਿੰਤ ਅਪਾਰ ਮਨ ਬਚਕ ਮਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ੨॥ ਛਪੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਦੇਵ ਤਾਂ ਹਿ ਪੂਜਾਰੀ ਜਾਨੇ॥ ਹਰੀ ਦਾ ਸੁਤਿ ਹਨ ਮਭਗਤ
 ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਚਾਨੇ॥ ਦੁਪਭਾਤ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਐਰੁ ਚਕਨ ਲੋਭ ਪਾਸੁ
 ਨੀ ਸਿਖ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦੇਖਨ ਦੇਕੇ ਮਨ॥ ਓਤ ਗੁਰ ਆਵਤ ਭਯ
 ਤੈ ਸੁਨੇ ਨਿਜ ਨਾਗੀ ਪ੍ਰਤਿ ਬੂਝਤ ਬਾ॥ ਕਾਭੇਟ ਗੁਸਾਂਈ ਦੀ ਜੀਏ ਬ੍ਰਿ
 ਪੇਤੀ ਗੁਰ ਦੇ ਹੁਸਬਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿ ਅਬਲਾ ਕੇ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੈ
 ਭਾਏ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਗੁਰ ਸੁਨੀ ਫਿਰੇ ਪੀਛੈ ਬ੍ਰਿਜ ਆਏ॥ ਹਰੀ ਭਗ
 ਤ ਮਨ ਚਾਹੁ ਆਪ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਪਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨਕੋ ਪੂਜ ਬਹੁ
 ਨ ਵਪਦਗ ਚਿਗਾਯੋ॥ ਸੁਨਿ ਪਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕਠਿ ਕੇ ਅਗਰੇ ਕ੍ਰਿਅ
 ਕਰ ਮਭਲਿ ਬਿਪਕਰੀ॥ ਗੁਰ ਹਿ ਕਾਲ ਪਾਇ ਚੇਰੀ ਭਈ ਗਯੋ ਨ ਕਛੁ
 ਸਰੁ ਪਨੁ ਹਰੀ॥ ੪॥ ਦਾਸ ਨ ਲੀਨੀ ਬਿਜ ਚੇਰ ਗਹਿ ਕਰ ਵਹੁ ਆਨੇ॥
 ਕੋਨ ਗੁਰ ਮਾ ਬ੍ਰਿਜ ਗਾਂਵਖਾ ਹੁਪਨੁ ਸੀਕਨ ਮਾਨੇ॥ ਸਰੁਤ ਸਕਰਦੀਏ

ਛਾਡਨੈ ਕੁਤਿ ਏਡਨ ਦੀਨੈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨ ਚੁਨਤ ਬਿ
 ਜਰ ਸਮੈ ਭੀਨੈ॥ ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਾਯੇ ਭਰਗਤ ਲੈ ਦੇਰੇ ਸੇਵਕ ਤ
 ਬੈ॥ ਮਾਰਗ ਸੁਧਿ ਆਈ ਬੂਝਤਿ ਹਕ ਹਾਜ਼ਾ ਹੁਲੈ ਕੈ ਅਬੈ॥ ੫॥
 ਜਿਹ ਬਿਜਰੀ ਸਦ ਪੁਜ ਕਰਤ ਤਤਪੀ ਲੈ ਜਾਵੈ॥ ਜਰ ਤਦੇ ਹਿ
 ਦਰਗੀ ਪਹਿ ਸੁਲਾਹੁ ਲੀਨ ਭਾਵੈ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਹੋਇ ਫੁਪੀ ਤਿਸੇ ਭੂ
 ਬੰਦਾ ਪਨ ਪਾਵੈ॥ ਤਜੇ ਆਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੋਗ ਮਨ ਅਚਰ ਜਪਾਵੈ
 ॥ ਵਾਹੀ ਦਿਨ ਬੰਦਾ ਬਨ ਗਯੋ ਸ੍ਰੀ ਜਮੁਨਾ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ॥
 ਪਾਛੈ ਸੁਧਿ ਆਈ ਲੋਗ ਕਹਿ ਪੰਨ ਭਰਗਤੁ ਭਰਗਵੰਤਪੀਆ॥ ੬॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਵਾਹੀ ਦਿਨ ਦੇਖੋ ਸਭ ਨਿਰੰਗ ਦੇਖ ਭਰਗਵੰਤ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਸਰੂਪ ਮੈ ਮਿਲ ਗਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰ ਸੰਤ॥ ੭॥ ੧੬੧॥ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੁਪਦ ਸੁਤਾ ਜੋਗ ਬਪਤਿ ਕੁਪ ਸਭਾ ਨਿਜ ਭ
 ਗਤੀ॥ ਤ੍ਰਿਪ ਅਕ ਬਰਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਤਾਂਹ ਕੋ ਚੋਪਦਾਰ ਕਗਾਨਾ ਮ

ਗੰਮਪਨਤੰਗੰਮਪਦਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਬਗਸੰਤਸੇਵਾਹਿਤਕਰਤ
 ਜਥਾਪਟੋਰੇਜਨਗੁਚਿਜਿਹਾਭੁਪਤਿਕੀਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਤਬ
 ਖਸੀਸਸਦਾਤਿਹਾਦਿਖਦਸੁਲੋਗਾਪੀਅਮੈਜਰਤਕੋਗਾਂਠ
 ਤਿਹਲਗਤਕੀਪ੍ਰਭੁਦੁਪਦਜੁਤਾਜੋਰਾਖਪਤਿਭੁਪਸਭਾਨਿ
 ਜਭਗਤਕੀ॥੧੪੯॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੰਮਪਨਨੇਬਜੀਕੀਟੀਕਾ
 ਦੇਹਗਾਦਿੱਲੀਪਤਿਕੇਛੋਗਕੁਤਕਰਤਨੇਕਰੀਖਾਸਾਨਾ
 ਮਗੰਮਪਨਤੰਗਕੋਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਕੀਪੂਜਾਕਰ
 ਤਮਨਬਚਕੁਮਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਲਾਚਕੁਬਨਾਇਤਨਜਾਤਿਸ
 ਭਾਇਹਗੀਤਿ॥੩॥ਨਿਤਨਵੀਨਬਖਸੀਸਕਰਨਿਪਦਿਖਤੰਗ
 ਸੁਭਾਇ॥ਲੈਪਨੁਸੰਤਜਿਵਾਵਟੀਬਾਸੀਗਪੈਨਕਾਇ॥੩॥
 ਟਕਬਜੁਨਸੋਜਰੀਛਰੀਦੀਨਤਿਹਭੁਪਾਲਾਖਰੁਪਈਆਲਗੇ
 ਵਹੁਜਗਮਗੋਜੇਤਿਅਨੁਪਾ॥੪॥ਛਪੈਮਨਮੈਜਰੇਕਲਾਲਐਰ

ਬਸੁਕਛੁਨਚਲਾਈ। ਬੋਰਨਸੋ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਭੂਪਕੀ। ਅਤਿਬੋਰ
ਈ। ਦੀਨੀਛਰੀ। ਅਬੁਸੁਚਤੁਰਜੇ। ਖੋਰਹੇਸਬਾ। ਭਗਤਰਿਦੈ
ਨਹਿਹਰਖਸੋਗਲੈਰੇ। ਹਰਾਯੇਤਬਾ। ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਬਨ। ਇਕਜਲਰ
ਹਤਤਾਂ। ਹਿਭੰਡਾਕੋਰਚੇਬਗਾ। ਤਾਂਕੇਰਹਮੈਕਛੁਤਨਕਪਨ
ਆਏਸੰਤਸਮੂਹਫਗ। ੫। ਪਰੀਸੋਚਅਤਿਰਿਦੈਬਹੁਰਮਨ
ਮੇਯਹਆਈ। ਲਿਖਾਬ੍ਰਿਤੰਤਸਬਪਛੇਰਾਮਪਨਕਰਹੁ
ਸਹਾਈ। ਦਿਖਚੀਠੀਗੁਰਭੁਗਤੁਵਿਚਾਰੈਕਹਾਕੋਰਅਬਾ।
ਰਹਮੈਪਨਕਛੁਨਾਂਹਿਕਾਨੁਪੈਸੀਪ੍ਰਮਿਲੈਜਬਾ। ਸੋਈਛਰੀ
ਤੇਰਨਗਾਭਿੰਨਕਰਬੇਚਪਛੇਪਨਗੇਹਗੁਗਾ। ਤਿਹਭੁਲੀਭਾਂਤਮੇ
ਲਾਕੀਓਬਿਦਾਭੁਟੇਜੇਸੰਤਜੁਗ। ੬। ਇਤਭੁਗਤੈਹੀਅਸੋਚਕ
ਤਭੁਪਤਿਦਿਖਰਾਉ। ਕਰਗਨਤੀਲੈਕਾਠਛਰੀਪਟਜਗੀਸਮਾ
ਉ। ਸੋਉਬਿਪਜਨਕੀਨਗਾਯੇਦਰਵਾਰਭੁਪਕਗਦਮਨਲੀਨ

ਬੇਜਢਾਂ ਪਿਦਿਖਛਰੀ ਕਯੋਛਗਾ ਸੁਨਿਭੁਪਤਿਭਗਤੈ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕਪੀਕਹਾਛਪਾਈਛਰੀ ਅਬਾ ਪ੍ਰਭਨਗਮਲੀਨਨਹਿਹੇਤਹੈ
 ਐਸੇਰਾਖੀਏਢਪਤਬਾ॥੧॥ ਰਾਖੁਸਰਾਮੈਖੋਲਰੇਹਢਪਉਪੁ
 ਨਿਜਾਈ॥ ਚਮਕਾਰੇਪ੍ਰਭਨੈਨਲਰੇਗਵਿਕਰਪਰਸਾਈ॥ ਤਉ
 ਖੋਲਨਿਪਕਯੋਰਾਮਕਹਿਦੀਨਉਪਾਗੀ॥ ਸਨਮੁਖਹੋਤਨਡੀਠ
 ਮਨਹੁਦਮਨਿਚਮਕਾਰੀ॥ ਆਯਸੁਦੀਨੀਸਠਹਤਨਕੋਦੀਅ
 ਛਰਾਇਤਬਰਾਂਮਧਨਾਯਹਰਾਂਮਫਿਪਾਕੀਨੀਛਰੀਗੁਰਭੰਡ
 ਰਕਹਿਕਥਾਗਨ॥੨॥ ਦੇਹਰਾਸੁਨਭੁਪਤਿਚਰਨੀਪਕਯੋਦੀਨੀ
 ਐਰੁਭਰੀਗਾਸੰਤਸੇਵਕੁਹਮੈਕਰਹੁਮੈਐਹੋਤਵਤੀਗ॥੩॥
 ਏਕਾਦਸਿਨਿਪਜਾਇਸਦਰੁਗਤਦਰਸਕੇਹੋਤਾ ਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀ
 ਅਪਾਰਜਨਰਾਮਚਰਨਹੀਅਚੇਤਾ॥੪॥੧੬੩॥ ਸੁਲਛਪੈਦ
 ਰਲਭਮਾਂਨਸਦੇਹਕੋਲਾਲਮਤੀਲਾਹੋਲੀਥੀਗੋਰਸਮਾਮਸੇ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੁ ਨਾ ਕੁੰਜਨ ਸੋ ॥ ਬੰਸੀ ਬਟ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਬ੍ਰਿਜ ਰਜ ਪੁੰਜਨ ਸੋ ॥ ਗੋਕਲ ਗੁਰਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਨ ਬਾਹ
 ਰ ਬਨ ਸੋ ॥ ਪੁਰਮ ਬੁਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਗੋਵਰ ਪਨ ਸੋ ॥ ਬ
 ਸ ਅਟਲ ਬ੍ਰਿਚਾ ਬਿਪਨ ਤ੍ਰਿਛ ਕਰ ਸੋ ਨਗਰੀ ਕੀ ਚੀ ॥ ਦੁਰਲ
 ਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕੇ ਲਾਲ ਮਤੀ ਲਾਹੇ ਲੀ ਚੀ ॥ ੨੯ ॥ ਅਗਰ ਕਹੈ
 ਤੈਲੋ ਕਮੈ ਹਰਿ ਓਰ ਪਾਰੈ ਤੇ ਬਡੇ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰ ਬ
 ਡੇ ਕੇ ਤਾਂ ਹਿ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਅਵਨੀ ਬਡੀ ਜਗਤ ਆਪਾਰ ਫ
 ਨਿਜੈ ॥ ਸੋ ਪਾਗੀ ਸਿਰ ਸੇਸ ਸੇਸ ਸਿਵ ਭੁਖਨ ਕੀਨੈ ॥ ਸਿਵ ਅ
 ਮਨ ਕੈ ਲਾਸ ਭੁਜਨ ਪਰ ਰਾਵਨ ਲੀਨੈ ॥ ਰਾਵਨ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਿ
 ਬਲ ਰਾਘੋ ਇਕ ਸਾਇਕ ਵਡੇ ॥ ਅਗਰ ਕਹੈ ਤੈਲੋ ਕਮੈ ਹਰਿ
 ਓਰ ਪਾਰੈ ਤੇ ਬਡੇ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਜੁਜਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕੈ
 ਤੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜਸਾਨੈ ॥ ਪਰਸ ਪਰਸ ਅਪਣ ਨਿਵ

ਹਿਚੋਰੇਨੁਗਆਯੋ॥ ਅਨੁਚਰਕੇਉਤਕਰਖਸੁਜਾਮਅਪੁਨੇਮੁ ३੫੦
 ਖਗਾਯੋ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਅਨੁਗਾਗਪ੍ਰੀਤਿਸਬਹੀਜਗੁਜਾਂਨੈ॥
 ਪੁਰਪੁਦੇਸਰਪੁਵੀਰਭ੍ਰਿਤਕੀਰਤਨੁਬਖਾਂਨੈ॥ ਅਗਰਅਨੁ
 ਗਗਨਬਰਨਤੇਸੀਤਾਪਤਿਤਿਨਹੋਇਵਸਿਆਹਰਿਸੁਜਸਪ੍ਰੀ
 ਤਿਹਰਿਦਾਸਕੈਤਨੋਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਦਾਸਜਸਾ॥ ੨੦੩॥ ਉਤਕ
 ਰਖਸੁਨਸੰਤਨਕੋਯਹਿਅਚਰਜਕੇਉਜਿਨਕੋਗੇ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ
 ਪ੍ਰਤਿਸੁਜਾਂਮਦਾਸਬਸਤਾਹਰਿਭਾਖੀ॥ ਪੁਦਗਜਪੁਨਿਪੁਰਲ
 ਦਰਾਮਸਦਗੀਛਲਸਾਖੀ॥ ਰਾਜਸੁਜਗਜਨਦੁਰਾਜਚਰਖ
 ਪੋਇਨੁਛਉਠਾਈ॥ ਪਾਂਡਵਬਿਪਤਨਿਵਾਰਦੀਨਬਿਖੁਬਿਖਜ
 ਪਾਈ॥ ਕਲਵਿਸੇਖਪਰਚੇਪ੍ਰਗਟਆਸਤੀਕਪ੍ਰੋਚਿਤਧਰੇ॥
 ਉਤਕਰਖਸੁਨਤਸੰਤਨਕੋਯਹਿਅਚਰਜਕੇਉਜਿਨਕੋਗੇ॥ ੨੦੩॥
 ਅਥਸਾਖੀਛਲਉਸਤਤਿ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਦਪਪੇਂਡੁਹੀਸੀਚ

ਤੇਪਾਵੈਅੰਗਅੰਗਧੋਖਾ॥ਪੂਰਬਜਾਨੇਬਰਨਤੇਸਭਪਾਵੈ
ਸੰਤੋਖਾ॥੨੦੪॥ਭੁਗਤਜਿਤੇਭੁਲੋਕਮੈਕਥੇਕੋਨਪੈਜਾਇ॥ਸ
ਮੰਦ੍ਰਪਾਂਨਸਰਪਾਕਹਾਚਿਰੀਆਪੇਟਸਮਾਇ॥੨੦੫॥ਸ਼੍ਰੀਮੂਰਤ
ਸਬਸੰਤਜਨਲਪੁਦੀਰਘਗੁਨਅਗਾਧਾ॥ਆਗੈਪਾਛੈਬਰ
ਨਤੇਜਿਨਮਾਂਨਹੁਅਪਰਾਧਾ॥੨੦੬॥ਫਲਕੀਸੇਭਾਲਾਭਤਰੁਤਰੁ
ਸੇਭਾਫਲਹੋਇ॥ਤਯੋਗੁਰਸਿਖਕੀਰਤਮੈਅਚਰਜਨਾਂਹੀਕੋਇ॥
੨੦੭॥ਚਾਰਯੁਗਨਮੇਜੇਭੁਗਤਤਿਨਕੋਪਦਕੀਪੁਰਿ॥ਸਰਬ
ਸੁਸਿਰਧਰਰਾਖਹੋਮੇਰੀਜੀਵਨਮੂਰਾ॥੨੦੮॥ਜਗਕੀਰਤਮੰਗ
ਲਓਦੈਤੀਨੋਤਾਪਨਸਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੇਗੁਨਬਰਨਤੇਹਰਿਹੀ
ਅਅਟਲਬਸਾਇ॥੨੦੯॥ਹਰਿਜਨਕੇਗੁਨਬਰਨਤੇਜੇਕ
ਰਈਰਖਪਾਇ॥ਈਹਾਂਉਦਰਬਛੈਬਿਥਾਅਰੁਪਰਲੋਕਨਸ
ਇ॥੨੧੦॥ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੀਆਸਹੀਯਤੇਹਰਿਜਨਗੁਨਗ

ਇ॥ ਨਤ ਸੁਕੁਤ ਕੁਝੇ ਜੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਭਗਤ ੩੮੧
 ਦਾ ਮਸੀਹ ਹਕੈ ਕਥਨ ਸੁਵਨ ਅਨੁਮੇਦਾ॥ ਪੁਰ ਕੋ ਪਜਾਰੋ ਪੁਤ੍ਰ
 ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਕੀ ਗੇਦਾ॥ ੨੧੨॥ ਅਚੁਤ ਕੁਲ ਜਮ ਏਕ ਬੇਰਹੀ ਜਾਂਕੀ
 ਮਤਿ ਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਉਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਭਜਨ ਸੁਖਿ ਤਕੋ ਨਿਸ਼੍ਚੈ ਪੇਇ
 ਭਾਗੀ॥ ੨੧੩॥ ਭਗਤ ਦਾ ਮਨਿ ਨਿਕਸੀ ਤਿਨ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਾਇ
 ॥ ਮੇ ਮਤਿ ਸਾਰ ਅਛਰ ਵੈ ਕੀ ਨੇ ਸਿਲੇ ਬਨਾਇ॥ ੨੧੪॥ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਬ
 ਲੇ ਜੇਗ ਜਗ ਕੁਲ ਕਰਨੀ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਭਗਤ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਅਗ
 ਰ ਉਰਬ ਸੈਨਰਾਇ ਦਾਸਾ॥ ੨੧੫॥ ਇਤਿ ਮੂਲਾ॥ ॥ ਅਥ ਟੀ
 ਕਾ ਕਾਰਕੀ ਬੇਨਤੀ॥ ਛਪੇ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੇਰ ਬਿਨਵ ਸਭ
 ਸੰਤ ਨ ਆਗੇ॥ ਅੰਛਰ ਮਾਤਾ ਚੁਕਾਛਿ ਮਹੁ ਭ੍ਰਿਤ ਪਰ ਅਨੁਗੇ॥
 ਟੀਕਾ ਕੀ ਨੀ ਭਗਤ ਮਾਲ ਨਿਜ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰਾ॥ ਭਗਤ ਚਰਤ ਨ
 ਹਿ ਅੰਤੁ ਬੇਦ ਕਾ ਹਿ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਪੁਰ ਆਪਨ ਮੁਖ ਉਪਮਾ ਕਹੀ

ਮੇਰਦਾਸੁ ਮੇਦਾਸੁ ਤਿਨਾ ਨਿਸ਼ਦਿਨ ਤਿਹ ਮੁਖ ਰੁਖ ਲਖ ਤੋਏ
ਮਭਗਤਿ ਹੀ ਅਪਾਰ ਜਿਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਭਾ ਕੀ ਫਿਪਾ ਮੋਟਰਗਤ
ਨਗੁ ਨਗਾਏ ॥ ਸੰਤ ਫਿਪਾ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਨ ਰਖ ਟਸਾ ਸੁਤੁ ਨਾਏ ॥ ਸਤ
ਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕਹਾ ਬਲੁ ਗੁਨ ਕਹਿ ਸੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਬਰਨਤ
ਅੰਤ ਸੇ ਸਕਾਹਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਤਾ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਨਗੁਨ ਕਹੇ ਕਛੁ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਭਾ ਮੁਫਿਪਾ ਕਹਾ ਜਗ ਭਗਤ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਗੁਣ ਕੇ ਕਵਿਲ
ਹਿਐ ਪਾਰਪਰਾ ॥੩॥ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਭਗਤ ਕਥਾ ਦੁਰਲਭ ਕਛੁ
ਤੀ ॥ ਜੇ ਨਰ ਕਰਿ ਫੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਸੁਖ ਹੀ ਅਚਾਹੀ ॥ ਪੰਨੇ
ਕੀਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਹਨ ਤੇ ਆਏ ॥ ਲੇਦੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਲਮ
ਪਾਪੁ ਬੰਧਾਏ ॥ ਪੁਵ ਪੁਵ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦੀ ਅਅਟਲ ਰ
ਜੁ ਜਗ ਜਾਂਨ ਸਾਬਿ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇ ਸਾਬਿ ਨਤੀ ਕਰਤ ਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ
ਫੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਬਾ ॥੩॥ ਜ ਬਲਗ ਜਗ ਯਹਿ ਦੇਹਿ ਦੰਨੁ ਦੀ ਜੈ ਸੁ

ਫਿਪਾਲਾਤੁਵਭਗਤਨਜਸੁਗਾਂਉਭਗਤਪਗਵਸਦੀਅਆ
 ਲਾਪੁਨਿਤਨਤਜਜਿਹਤੁਨਿਜਾਂਉਕਰਮਹਿਅਨੁਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਹੀਅਵਸੈਭੁਲਸੁਪਨੇਨਵਿਸਾਰਾਭ੍ਰਿਤਬਾਰਬਾਰ
 ਕਰੇਭੋਰਕੈਮਾਂਗਤਸਹਿਬਰਸੰਤਜਸਾਜੈਫਿਪਾਪਾਂਮਜੈਸੁ
 ਮਰਿਦਭਗਤਕਮਲਅਲਰੂਪਵਸਾ॥੪॥ ” ”
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਤਮਾਲਮੂਲਸ੍ਰੀਨਾਰਾਜੀਕਾਟੀਕਾਕਵਿਕੀਰਤ
 ਸਿੰਘਜੂਕੀਸੰਪੂਰਨੀ॥ ॥ਸੁਭਮਸੁ॥ ॥ਸੁਭਮਸੁ॥
 ” ” ” ” ” ” ”
 ਸੰਮਤ੧੮੯੭ ਮਹੀਨਾਹਾਤੁਸੁਦੀਖਸ੍ਰੀਦਿਨਰਵਿਵਾਸੰਪੂ
 ਰਨਹੋਈਪੁਸਤਕਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਕੀਫਿਪਾਕਰਾ॥ ” ”
 ” ” ” ” ” ” ”

੩੯

